

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Khuddakanikāye

Cariyāpiṭaka-aṭṭhakathā

Ganthārambhakathā

Cariyā (..0001) sabbalokassa, hitā yassa mahesino;
acinteyyānubhāvaṃ taṃ, vande **lokaggaṇāyakaṃ**.
Vijjācaraṇasampannā, yena nīyanti lokato;
vande tamuttamaṃ **dhammaṃ**, sammāsambuddhapūjitaṃ.
Sīlādiguṇasampanno, ṭhito maggaphalesu yo;
vande **ariyasaṅghaṃ** taṃ, puññakkhettaṃ anuttaraṃ.
Vandanājanitaṃ puññaṃ, iti yaṃ ratanattaye;
hatantarāyo sabbattha, hutvāhaṃ tassa tejasā.
Imasmiṃ bhaddakappasmiṃ, sambhatā yā sudukkarā;
ukkamaṣapāramippattā, dānapāramitādayo.
Tāsaṃ sambodhicariyānaṃ, ānubhāvavibhāvanaṃ;
sakkesu nigrodhārāme, vasantena mahesinā.
Yaṃ dhammasenāpatino, sabbasāvakaṃ ketuno;
lokanāthena **cariyā-piṭakaṃ** nāma desitaṃ.
Yaṃ khuddakanikāyasmīṃ, saṅgāyimsu mahesayo;
dhammasaṅgāhakā satthu, hetusampattidīpanaṃ.
Tassa (..0002) sambodhisambhāra-vibhāganayayogato;
kiñcāpi dukkarā kātuṃ, **atthasaṃvaṇṇanā** mayā.
Saha saṃvaṇṇanaṃ yasmā, dharate satthu sāsanaṃ;
pubbācariyasīhānaṃ, tiṭṭhateva vinicchayo.
Tasmā taṃ avalambitvā, ogāhitvā ca sabbaso;
jātakānupanissāya, porāṇaṭṭhakathānayaṃ.
Nissitaṃ vācanāmaggaṃ, suvisuddhamanākulam;
Mahāvihāravāsīnaṃ, nipuṇatthavinicchayaṃ.
Nītaneyyatthabhedā ca, pāramī paridīpayam;
karissāmi taṃ **cariyā-piṭakassatthavaṇṇanaṃ**.
Iti ākaṅkhamānassa, saddhammassa ciraṭṭhitim;
vibhajantassa tassatthaṃ, nisāmayatha sādhavoti.
Tattha **cariyāpiṭakanti** kenatṭhena cariyāpiṭakaṃ? Atitāsu jātīsu satthu cariyānu-

bhāvappakāsini pariyattiti katvā, pariyatti-attho hi ayam piṭakasaddo, “mā piṭakasa-mpadānenā”ti-ādīsu (a. ni. 3.66) viya. Atha vā yasmā sā pariyatti tasseva satthu purimajātīsu cariyānaṃ ānubhāvappakāsanena bhājanabhūtā, tasmāpi “cariyāpi-ṭakan”ti vuccati, bhājanatthopi hi piṭakasaddo niddiṭṭho “atha puriso āgaccheyya, kudālapīṭakaṃ ādāyā”ti-ādīsu (ma. ni. 1.228; a. ni. 3.70) viya. Taṃ panetaṃ **cariyā-piṭakaṃ** vinayapiṭakaṃ, suttantapiṭakaṃ, abhidhammapīṭakanti tīsu piṭakesu **sutta-ntapiṭaka**pariyāpannaṃ. Dīghanikāyo, majjhimanikāyo, saṃyuttanikāyo, aṅguttara-nikāyo, khuddakanikāyoti pañcasu nikāyesu **khuddakanikāya**pariyāpannaṃ. Suttaṃ, geyyaṃ, veyyākaraṇaṃ, gāthā, udānaṃ, itivuttakaṃ, jātaṃ, abbhuta-dhammaṃ, vedallanti navasu sāsanaṅgesu **gāthā**saṅgahaṃ.

“Dvāsīti buddhato gaṇhiṃ, dvesahassāni bhikkhuto;

caturāsīti sahasāni, ye me dhammā pavattino”ti. (theragā. 1027)-

Evaṃ (..0003) dhammaḥ paṭiṇṇātesu caturāsītiyā dhammakka-ndhasahasāsu katipayadhammakkaḥ dhammasaṅgahaṃ. Vaggato akittivaggo, hatthināgavaggo, yudhañjayavaggoti vaggattayasaṅgahaṃ. Cariyato akittivagge dasa, hatthināgavagge dasa, yudhañjayavagge pañcadasāti pañcatimsacariyāsa-ṅgahaṃ. Tīsu vaggasu **akittivaggo** ādi, cariyāsu **akitticariyā**. Tassāpi-

“Kappe ca satahasāse, caturāsaṅkhiye;

etthantare yaṃ caritaṃ, sabbaṃ taṃ bodhipācanaṃ”ti.-

Ayam gāthā ādi. Tassa ito pabhuti anukkamaṃ atthasaṃvaṇṇanā hoti.

Ganthārambhakathā niṭṭhitā.

Nidānakathā

Sā panāyaṃ atthasaṃvaṇṇanā yasmā dūrenidānaṃ, avidūrenidānaṃ, santike-nidānanti imāni tīṇi nidānāni dassetvā vuccamānā suṇantehi samudāgamato paṭṭhāya suṭṭhu viññātā nāma hoti. Tasmā tesaṃ nidānānaṃ ayam vibhāgo vedita-bbo.

Dīpaṅkarasabalassa pādamaṃlasmiṃhi katābhinihārassa mahābodhisattassa yāva tusitabhavane nibbatti, tāva pavatto kathāmaggo **dūrenidānaṃ** nāma. Tusita-bhavanato paṭṭhāya yāva bodhimaṇḍe sabbaññutaññāṇappatti, tāva pavatto kathāmaggo **avidūrenidānaṃ** nāma. Mahābodhimaṇḍato pana paṭṭhāya yāva paccuppannavatthu, tāva pavatto kathāmaggo **santikenidānaṃ** nāma. Imesu tīsu nidānesu yasmā dūrenidāna-avidūrenidānāni sabbasādhāraṇāni, tasmā tāni **jātaka-ṭṭhakathāyaṃ** (jā. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā) vitthāritanayeneva vitthārato vedita-bbāni. Santikenidāne pana atthi visesoti tiṇṇampi nidānānaṃ ayamādito paṭṭhāya saṅkhepakathā.

Dīpaṅkarassa (..0004) bhagavato pādamaṃle katābhinihāro bodhisattabhūto loka-nātho attano abhinihārānurūpaṃ samattimsapāramiyo pūretvā, sabbaññutaññāṇa-sambhāraṃ matthakaṃ pāpetvā, tusitabhavane nibbatta buddhabhāvāya uppatti-

kālaṃ āgamayamāno, tattha yāvatāyukaṃ ṭhatvā tato cuto sakyarājakule paṭi-sandhiṃ gahetvā anantena parihārena mahantena sirisobhaggena vaḍḍhamāno anukkamena yobbanam patvā ekūnatimse vayasmiṃ katamahābhinnikkhamano, chabbassāni mahāpadhānaṃ padahitvā, vesākhapuṇṇamāyaṃ bodhirukkhamūle nisinno sūriye anattaṅgamiteyeva mārabalaṃ vidhamitvā purimayāme pubbeni-vāsaṃ anussarivā, majjhimayāme dibbacakkhuṃ visodhetvā, pacchimayāme diyaḍḍhakilesasahasam khepetvā, anuttaram sammāsambodhimabhisambujjhi.

Tato tattheva sattasattāhe vitināmetvā, āsāḥhipuṇṇamāyaṃ bārāṇasiṃ gantvā isipatane migadāye **aññāsikoṇḍañña**ppamukhā aṭṭhārasa brahmakoṭiyo dhammā-mataṃ pāyento, dhammacakkaṃ (saṃ. ni. 5.1081; mahāva. 13 ādayo; paṭi. ma. 2. 30) pavattetvā, **yasā**dike veneyye arahatte paṭiṭṭhāpetvā, te sabbeva saṭṭhi arahante lokānuggahāya vissajjetvā, uruvelaṃ gacchanto kappāsikavanasaṇḍe tiṃsa **bhaddavaggiye** sotāpattiphalādīsu paṭiṭṭhāpetvā, uruvelaṃ gantvā aḍḍhu-ḍḍhāni pāṭihāriyasahasāni dassetvā uruvelakassapādayo sahasajaṭilaparivāre **tebhātikajaṭile** vinetvā, tehi parivuto rājagahanagarūpacāre laṭṭhivanuyyāne nisinno **bimbisāra**ppamukhe dvādasanahute brāhmaṇagahapatike sāsane otā-retvā, magadharājena kārite veḷuvanavīhāre viharati.

Athevaṃ bhagavati veḷuvane viharante sārīputtamoggallānesu aggasāvaka-ṭṭhāne ṭhapitesu sāvakasannipāte jāte, suddhodanamahārājā “putto kira me chabbassāni dukkarakārikaṃ caritvā paramābhisambodhiṃ patvā pavattitavara-dhammacakko rājagahaṃ nissāya veḷuvane viharati”ti sutvā dasapurisasahasapā-
parivāre, anukkamena dasa amacce pesesi “puttaṃ me idhānetvā dassethā”ti. Tesu rājagahaṃ gantvā satthu dhammadesanāya arahatte paṭiṭṭhitesu kāḷudāyi-ttherena rañño adhippāye ārocite bhagavā vīsatisahasakhīṇāsavaparivuto rājaga-hato nikkhamitvā saṭṭhiyojanaṃ (..0005) kapilavatthuṃ dvīhi māsehi sampāpuṇi. Sakyarājāno “amhākaṃ ṇātiseṭṭhaṃ passissāmā”ti sannipatitvā nigrodhārāmaṃ bhagavato ca bhikkhusaṅghassa ca vasanayoggaṃ kāretvā, gandhapupphādi-hatthā paccuggamaṃ katvā, satthāraṃ nigrodhārāmaṃ pavesesum. Tatra bhagavā vīsatisahasakhīṇāsavaparivuto paññattavarabuddhāsane nisīdi. Sākiyā mānatthaddhā satthu paṇipātaṃ nākaṃsu. Bhagavā tesam ajjhāsayaṃ oloketvā mānaṃ bhañjitvā te dhammadesanāya bhājane kātuṃ abhiññāpādakaṃ catuttha-jjhānaṃ samāpajjitvā vuṭṭhāya ākāsaṃ abbhuggantvā tesam sīse pādapaṃsum okiramāno viya, kaṇḍambarukkhamūle katapāṭihāriyasadisam yamakapāṭihāriyam akāsi. Rājā taṃ acchariyaṃ disvā “ayaṃ loke aggapuggalo”ti vandi. Raññā pana vandite te ṭhātuṃ nāma na sakkonti, sabbe pi sākiyā vandimsu.

Tadā kira bhagavā yamakapāṭihāriyam karonto lokavivaraṇapāṭihāriyampi akāsi- yasmim vattamāne manussā manussaloke yathāṭhitā yathānisinnāva cātu-mahārājikato paṭṭhāya yāva akaniṭṭhabhavanā sabbe deve tattha tattha attano bhavane kilante dibbānubhāvena jotante mahatiṃ dibbasampattiṃ anubhavante santāni samāpattisukhāni anubhavante aññamaññaṃ dhammaṃ sākacchante ca buddhānubhāvena attano maṃsacakkhunāva passantī. Tathā heṭṭhāpathaviyam aṭṭhasu mahānirayesu, soḷasasu ca ussanirayesu, lokantaraniraye cāti tattha

tattha mahādukkhaṃ anubhavamāne satte passanti. Dasasahassilokadhātuyaṃ devā mahaccadevānubhāvena tathāgataṃ upasaṅkamtivā acchariyabbhutacittajātā pañjalikā namassamānā payirupāsanti, buddhaguṇapaṭisaṃyuttā gāthāyo udāharantā thomenti apphoṭenti hasanti pītisomanassaṃ pavedenti. Yaṃ sandhāya vuttaṃ-

“Bhummā mahārājikā tāvatimsā, yāmā ca devā tusitā ca nimmitā;
paranimmitā yepi ca brahmakāyikā, ānanditā vipulamakaṃsu ghosan”ti. (bu. vaṃ. 1.6)

Tadā (..0006) hi dasabalo “atulaṃ attano buddhabalaṃ dassessāmī”ti mahākaruṇāya samussāhito ākāse dasasahassacakkavāḷasamāgame caṅkamaṃ māpetvā, dvādasayojanavitthate sabbaratanamaye caṅkame ṭhito yathāvuttaṃ devamanussanayanavihaṅgānaṃ ekanipātabhūtamacchariyaṃ anaññasādhāraṇaṃ buddhānaṃ samādhiñāṇānubhāvadīpanaṃ pāṭihāriyaṃ dassetvā, puna tasmīṃ caṅkame caṅkamanto veneyyānaṃ ajjhāsayānurūpaṃ acinteyyānubhāvāya anopamāya buddhalīlāya dhammaṃ desesi. Tena vuttaṃ-

“Na hete jānanti sadevamānusā, buddho ayaṃ kīdisako naruttamo;
iddhibalaṃ paññābalañca kīdisaṃ, buddhabalaṃ lokahitassa kīdisaṃ.

“Na hete jānanti sadevamānusā, buddho ayam edisako naruttamo;
iddhibalam paññābalañca edisaṃ, buddhabalam lokahitassa edisaṃ.
“Handāhaṃ dassayissāmi, buddhabalamanuttaraṃ;
caṅkamaṃ māpayissāmi, nabhe ratanamaṇḍitan”ti. (bu. vaṃ. 1.3-5);

Evaṃ tathāgate attano buddhānubhāvadīpanaṃ pāṭihāriyaṃ dassetvā
dhammaṃ desente āyasmā dhammasenāpati sārīputto rājagahe gijjhakūṭapa-
bbate ṭhito dibbacakkhunā passivā, tena buddhānubhāvasandassanena acchari-
yabbhutacittajāto “handāhaṃ bhiyyosomattāya buddhānubhāvaṃ lokassa
pākaṭaṃ karissāmi”ti sañjātaparivitakko attano parivārabhūtānaṃ pañcannaṃ
bhikkhusatānaṃ tamatthaṃ ārocetvā iddhiyā ākāsenā tāvadeva āgantvā sapari-
vāro bhagavantaṃ upasaṅkamtivā pañcapatiṭṭhitena vanditvā dasanakhasamo-
dhānasamujjalamañjaliṃ sirasi paggayha tathāgatassa mahābhinihāraṃ pārami-
paripūraṇaṃca pucchi. Bhagavā taṃ kāyasakkhiṃ katvā tattha sannipatitamānu-
ssānañceva dasasahassacakkavāḷadevabrahmānañca attano buddhānubhāvaṃ
paridīpayanto **buddhavaṃsaṃ** desesi. Tena vuttaṃ-

“Sārīputto (..0007) mahāpañño, samādhijjhānakovido;
paññāya pāramippatto, pucchati lokanāyakaṃ.

“Kīdiso te mahāvīra, abhinīhāro naruttama;
kamhi kāle tayā dhīra, patthitā bodhimuttamā.

“Dānaṃ sīlañca nekkhamaṃ, paññā vīriyañca kīdisaṃ;
khanti saccamadhiṭṭhānaṃ, mettupekkhā ca kīdisā.

“Dasa pāramī tayā dhīra, kīdisī lokanāyaka;
kathaṃ upapāramī puṇṇā, paramatthapāramī kathaṃ.

“Tassa puṭṭho viyākāsi, karavīkamadhuragiro;
nibbāpayanto hadayaṃ, hāsayaṃto sadevakānaṃ”ti. (bu. vaṃ. 1.74-78);

Evaṃ bhagavatā buddhavaṃse desite āyasmā dhammasenāpati “aho
buddhānaṃ hetusampadā, aho samudāgamasampatti, aho mahābhinihārasami-
jjhanā, dukkaraṃ vata bhagavatā kataṃ ettakaṃ kālaṃ evaṃ pāramiyo pūrentena,
evaṃvidhassa bodhisambhārasambharaṇassa anucchavikameva cetaṃ phalaṃ,
yadidaṃ sabbaññutā balesu ca vasībhāvo evaṃmahiddhikatā evaṃmahānubhā-
vatā”ti buddhaguṇārammaṇaṃ ṇāṇaṃ pesesi. So anaññasādhāraṇaṃ bhagavato
sīlaṃ samādhi paññā vimutti vimuttiññāḍadassanaṃ hiri-ottappaṃ saddhāvīriyaṃ
satisampajaññaṃ sīlavisuddhi diṭṭhivissuddhi samathavipassanā tīṇi kusalamūlāni
tīṇi sucaritāni tayo sammāvitakkā tisso anavajjasaññāyo tisso dhātuyo cattāro
satipaṭṭhānā cattāro sammappadhānā cattāro iddhipādā cattāro ariyamaggā
cattāri ariyaphalāni catasso paṭisambhidā catuyoniparicchedakaññāṇāni cattāro
ariyavaṃsā cattāri vesārajaññāṇāni pañca padhāniyaṅgāni pañcaṅgiko sammāsa-
mādhi pañcīndriyāni pañca balāni pañca nissaraṇiyā dhātuyo pañca vimuttāyata-
naññāṇāni pañca vimutti-paripācanīyā dhammā cha saraṇiyā dhammā cha anussa-
tiṭṭhānāni cha gāravā cha nissaraṇiyā dhātuyo cha satatavihārā cha anuttariyāni
cha nibbedhabhāgiyā saññā cha abhiññā (..0008) cha asādhāraṇaṇāṇāni satta
aparihāniyā dhammā satta ariyadhanāni satta bojjhaṅgā satta sappurisadhammā

satta niddasavatthūni satta saññā satta dakkhiṇeyyapuggaladesanā satta khīṇāsa-
vabaladesanā aṭṭha paññāpaṭilābhahetudesanā aṭṭha sammattāni aṭṭha lokadha-
mmātikkamā aṭṭha ārambhavatthūni aṭṭha akkhaṇadesanā aṭṭha mahāpurisavi-
takkā aṭṭha abhibhāyatanadesanā aṭṭha vimokkhā nava yonisomanasikāramūlakā
dhammā nava pārisuddhipadhāniyaṅgāni nava sattāvāsadesanā nava āghātappa-
ṭivinayā nava paññā nava nānattadesanā nava anupubbavihārā dasa nāthaka-
raṇā dhammā dasa kasiṇāyatanāni dasa kusalakammaphā dasa sammattāni
dasa ariyavāsā dasa asekkhā dhammā dasa ratanāni dasa tathāgatabalāni ekā-
dasa mettānisamsā dvādasa dhammacakkākārā terasa dhutaṅgaguṇā cuddasa
buddhañāṇāni pañcadasa vimutti-paripācaniyā dhammā soḷasa vidhā ānāpāna-
ssatī soḷasa aparampariyā dhammā aṭṭhārasa buddhadhammā ekūnavīsati pacca-
vekkhaṇāñāṇāni catucattālīsa ñāṇavatthūni paññāsa udayabbayañāṇāni paropa-
ṇṇāsa kusalahammā sattasattati ñāṇavatthūni catuvīsati koṭīsatasaḥassasamāpa-
ttisañcāritamahāvajirañāṇaṃ anantanayasamantapaṭṭhānapavicayapaccavekka-
ṇadesanāñāṇāni tathā anantāsu lokadhātūsu anantānaṃ sattānaṃ āsayādivibhā-
vanañāṇāni cāti evamādi ke acinteyyānubhāve buddhaguṇe dhammanvayato anu-
gacchanto anussaranto neva antaṃ, na pamāṇaṃ passi. Thero hi attanopi nāma
guṇānaṃ antaṃ vā pamāṇaṃ vā āvajjento na passati, so bhagavato guṇānaṃ
pamāṇaṃ kiṃ passissati? Yassa yassa hi paññā mahatī ñāṇaṃ visadaṃ, so so
buddhaguṇe mahantato saddahati, iti thero bhagavato guṇānaṃ pamāṇaṃ vā
paricchedaṃ vā apassanto “mādisassa nāma sāvaka-pāramiñāṇe ṭhitassa buddha-
guṇā ñāṇena paricchindituṃ na sakkā, pageva itaresaṃ. Aho acinteyyā aparime-
yyabhedā mahānubhāvā sabbaññuguṇā, kevalaṃ panete ekassa buddhañāṇa-
sseva sabbaso gocarā, nāññesaṃ. Kathetuṃ pana sammāsambuddhehipi vitthā-
rato na sakkāyevā” ti niṭṭhamagamāsi. Vuttañhetuṃ-

“Buddhopi (..0009) buddhassa bhaṇeyya vaṇṇaṃ, kappampi ce aññamabhā-
samāno;

khīyetha kappo ciradīghamantare, vaṇṇo na khīyetha tathāgatassā” ti. (dī. ni.
aṭṭha. 1.304; 3.141; udā. aṭṭha. 53);

Evamaṃ buddhānaṃ guṇamahantataṃ nissāya uppannabalavapītisomanasso
puna cintesi- “evarūpānaṃ nāma buddhaguṇānaṃ hetubhūtā buddhakārakā
dhammā pāramiyo aho mahānubhāvā. Katamāsu nu kho jātisu pāramitā paripā-
citā, kathaṃ vā paripākaṃ gatā, handāhaṃ imamatthaṃ pucchanto evampi samu-
dāgamato paṭṭhāya buddhānubhāvaṃ imassa sadevakassa lokassa pākaṭataraṃ
karissāmī” ti. So evamaṃ cintetvā bhagavantaṃ imaṃ pañhaṃ apucchi- “katamāsu
nu kho, bhante, jātisu ime buddhakārakā dhammā paripācitā, kathaṃ vā pari-
pākaṃ gatā” ti? Athassa bhagavā tasmim ratanacaṅkame tisandhipallaṅkaṃ ābhū-
jitvā yugandharapabbate bālasūriyo viya virocamaṇo nisinno “sāriputta, mayhaṃ
buddhakārakā dhammā samādānato paṭṭhāya nirantaraṃ sakkaccakāritāya vīriyū-
patthambhena ca sabbesu kappesu bhavato bhavaṃ jātito jātiṃ paripaccantā-
yeva ahesuṃ, imasmim pana bhaddakappe imāsu jātisu te paripakkā jātā” ti
dassento “kappe ca satasahassee” ti-ādinā cariyāpiṭakaṃ buddhāpadāniyanti duti-

yābhidhānaṃ dhammapariyāyaṃ abhāsi. Apare pana “ratanacaṅkame caṅka-
manto devātidevo devabrahmādīhi pūjyamāno nigrodhārāme otarivā vīsatisaha-
ssakhīṅāsavaparivuto paññattavarabuddhāsane nisinno bhagavā vuttanayeneva
āyasmatā sārīputtena pucchito cariyāpiṭakaṃ desesī”ti vadanti. Ettāvatā dūrenidā-
na-avidūrenidānāni saṅkhepato dassetvā cariyāpiṭakassa santikenidānaṃ vitthā-
rato niddiṭṭhanti veditabbaṃ. Dūrenidānaṃ pana asaṅkhyeyyavibhāvanāyaṃ āvi-
bhavissatīti.

1. Idāni “**kappe ca satahasse**”ti-ādinayappavattāya cariyāpiṭakapāḷiyā attha-
saṃvaṇṇanā hoti. Tatrāyaṃ **kappa**-saddo sa-upasaggo anupasaggo (..0010) ca
vitakkavidhānapaṭibhāgapaññattikālaparamāyusamaṇavohārasamantabhāvābhi-
saddahana- chedanavinīyogavinayakiriyālesantarakappataṇhādīṭṭhi-asaṅkhyeyya-
kappamahākappādīsu dissati. Tathā hesa “nekkhammasaṅkappo abyāpādasā-
ṅkappo”ti-ādīsu (ma. ni. 3.137) vitakke āgato. “Cīvare vikappaṃ āpajjeyyā”ti-ādīsu
(pārā. 642) vidhāne, adhikavidhānaṃ āpajjeyyāti attho. “Satthukappena vata kira,
bho, sāvakena saddhiṃ mantayamānā na jānimhā”ti-ādīsu (ma. ni. 1.260) paṭi-
bhāge. Satthusadisenāti ayañhi tattha attho. “Idhāyasmā, kappo”ti-ādīsu (su. ni.
1098) paññattiyaṃ. “Yena sudaṃ niccakappaṃ viharāmi”ti-ādīsu (ma. ni. 1.387)
kāle. “Ākaṅkhamāno, ānanda, tathāgato kappaṃ vā tiṭṭheyya kappāvasesaṃ
vā”ti-ādīsu (dī. ni. 2.178; udā. 51) paramāyumhi. Āyukappo hi idha kappoti adhi-
ppeto. “Anujānāmi, bhikkhave, pañcahi samaṇakappehi phalaṃ paribhuñjitun”ti-ā-
dīsu (cūḷava. 250) samaṇavohāre. “Kevalakappaṃ jetavanaṃ obhāsetvā”ti-ādīsu
(khu. pā. 5.1; su. ni. maṅgalasutta) samantabhāve. “Saddhā saddahanā oka-
ppanā abhippasādo”ti-ādīsu (dha. sa. 12) abhisaddahane, saddhāyanti attho. “Ala-
ṅkato kappitakesamassū”ti-ādīsu (vi. va. 1094; jā. 2.22.1368) chedane. “Evameva
ito dinnaṃ, petānaṃ upakappati”ti-ādīsu (khu. pā. 7.7; pe. va. 20) viniyoge.
“Kappakatena akappakataṃ saṃsibbitaṃ hotī”ti-ādīsu (pāci. 371) vinayakiriyāyaṃ.
“Atthi kappo nipajjitun, handāhaṃ nipajjāmi”ti-ādīsu lese. “Āpāyiko nerayiko
kappaṭṭho saṅghabhedako ...pe... kappaṃ nirayamhi paccatī”ti (itivu. 18; cūḷava.
354; kathā. 657, 862) ca ādīsu antarakappe.

“Na kappayanti na purekkharonti, dhammāpi tesam na paṭicchitāse;
na brāhmaṇo sīlavatena neyyo, pārāṅgato na pacceti tādī”ti.-

Ādīsu (su. ni. 809) taṇhādīṭṭhīsu. Tathā hi vuttaṃ **niddese** “kappāti uddānato dve
kappā taṇhākappo diṭṭhikappo”ti (mahāni. 28). “Anekepi saṃvaṭṭakappe anekepi
vivaṭṭakappe”ti-ādīsu (..0011) (dī. ni. 1.244; ma. ni. 1.68) asaṅkhyeyyakappe.
“Cattārimāni, bhikkhave, kappassa asaṅkhyeyyāni”ti-ādīsu (a. ni. 4.156) mahā-
kappe. Idhāpi mahākappeyeva daṭṭhabbo (dī. ni. aṭṭha. 1.29; 3.275; saṃ. ni. aṭṭha.
1.1.1; a. ni. aṭṭha. 2.3.128; khu. pā. aṭṭha. 5.evamiccādīpāṭhavaṇṇanā).

Tatrāyaṃ **padasiddhi**- kappīyatīti kappo, ettakāni vassānīti vā ettakāni vassasa-
tānīti vā ettakāni vassasahassānīti vā ettakāni vassasatasahassānīti vā saṃva-
ccharavasena gaṇetun asakkuṇeyyattā kevalaṃ sāsaparāsi-upamādīhi kappe-
tabbo parikkappetabbaparimāṇoti attho. Vuttañhetam-

“Kīva dīgho nu kho, bhante, kappoti? Dīgho kho, bhikkhu, kappo, so na

sukaro saṅkhātuṃ ‘ettakāni vassānī’ti vā ‘ettakāni vassasatānī’ti vā ‘ettakāni vassasahassānī’ti vā ‘ettakāni vassasatasahassānī’ti vā. Sakkā pana, bhante, upamaṃ kātunti? ‘Sakkā, bhikkhū’ti bhagavā avoca. Seyyathāpi, bhikkhu, yojanaṃ āyāmena yojanaṃ vitthārena yojanaṃ ubbedhena mahāsāsaparāsi. Tato vassasatassa vassasahassassa accayena ekamekaṃ sāsapaṃ uddhāreyya, khippataraṃ kho so, bhikkhu, mahāsāsaparāsi iminā upakkamena parikkhayaṃ pariyādānaṃ gaccheyya, na tveva kappo, evaṃ dīgho kho, bhikkhu, kappo”ti (saṃ. ni. 2.128).

Svāyaṃ mahākappo saṃvaṭṭādivasena catu-asaṅkhyeyyakappasaṅgaho.

Vuttampi cetam-

“Cattārimāni, bhikkhave, kappassa asaṅkhyeyyāni. Katamāni cattāri?

Saṃvaṭṭo, saṃvaṭṭaṭṭhāyī, vivaṭṭo, vivaṭṭaṭṭhāyī”ti (a. ni. 4.156).

Tattha tayo saṃvaṭṭā- tejosamvaṭṭo, āposamvaṭṭo, vāyosamvaṭṭoti. Tisso saṃvaṭṭasīmā- ābhassarā, subhakiṇhā, vehapphalāti. Yadā hi kappo tejena saṃvaṭṭati, ābhassarato heṭṭhā agginā ḍayhati. Yadā

āpena saṃvaṭṭati, subhakiṇḥato heṭṭhā udakena viliyati. Yadā vāyunā saṃvaṭṭati, vehapphalato heṭṭhā vātena viddhaṃsati. Vitthārato pana koṭisatasahassacakkavālaṃ vinassati, yaṃ buddhānaṃ (..0012) āṇākkhettanti vuccati. Tesu tisu saṃvaṭṭesu yathākkamaṃ kappavināsakamahāmeghato yāva jālāya vā udakassa vā vātassa vā upacchedo idaṃ ekaṃ asaṅkhyeyyaṃ **saṃvaṭṭo** nāma. Kappavināsakajālādipacchedato yāva koṭisatasahassacakkavālaparipūrako sampattimahāmegho uṭṭhahati, idaṃ dutiyaṃ asaṅkhyeyyaṃ **saṃvaṭṭatṭhāyī** nāma.

Sampattimahāmeghato yāva candimasūriyapātubhāvo, idaṃ tatiyaṃ asaṅkhyeyyaṃ **vivaṭṭo** nāma. Candimasūriyapātubhāvato yāva puna kappavināsakamahāmegho, idaṃ catutthaṃ asaṅkhyeyyaṃ **vivaṭṭatṭhāyī** nāma. Imesu catusatṭhi-antarakappasaṅgahaṃ vivaṭṭatṭhāyī. Tena samānakālaparicchedā vivaṭṭādayo veditabbā. “Vīsati-antarakappasaṅgahan”ti eke. Iti imāni cattāri asaṅkhyeyyāni eko mahākappo hoti. Tena vuttaṃ “svāyaṃ mahākappo saṃvaṭṭādivasena catu-asaṅkhyeyyakappasaṅgaho”ti.

Kappeti ca accantasamṃyogavasena upayogabahuvacanaṃ. **Satasahasseti** kappasaddasambandhena cāyaṃ pulliṅganiddeso, idhāpi accantasamṃyogavaseveva bahuvacanaṃ. Samānādhikaraṇaṅhettaṃ padadvayaṃ. **Caturo ca asaṅkhiyeti** etthāpi eseva nayo. Kassa pana asaṅkhiyeti aññassa avuttattā kappassa ca vuttattā pakaraṇato kappānanti ayamatto viññāyateva. Na hi vuttaṃ vajjetvā avuttassa kassaci gahaṇaṃ yuttanti. **Ca**-saddo sampiṇḍanatto, mahākappānaṃ caturo asaṅkhyeyye satasahassee ca mahākappeti ayaṅhettha attho. **Asaṅkhiyeti** ettha saṅkhātuṃ na sakkāti asaṅkhiyā, gaṇanaṃ atikkantāti attho. “Asaṅkhiyeyyanti eko gaṇanaviseso”ti eke. Te hi ekato paṭṭhāya mahābalakkhapariyosānāni ekūnasatṭhiṭṭhānāni vajjetvā dasamahābalakkhāni asaṅkhyeyyaṃ nāma, satṭhimaṭṭhānantaranti vadanti. Taṃ na yujjati, saṅkhyāṭṭhānantaraṃ nāma gaṇanaviseso, tassa asaṅkhyeyyabhāvābhāvato ekaṃ ṭhānantaraṃ asaṅkhyeyyañcāti viruddhametaṃ. Nanu ca asaṅkhyabhāvena asaṅkhyeyyattepi tassa catubbidhabhāvo na yujjatīti? No na yujjati. Catūsu ṭhānesu asaṅkhyeyyabhāvassa icchitattā. Tatrāya māditto paṭṭhāya vibhāvanā-

Atīte kira ekasmiṃ kappe taṅhaṅkaro medhaṅkaro saraṅaṅkaro dīpaṅkaroti cattāro sammāsambuddhā anukkamena loke uppajjimsu. Tesu dīpaṅkarassa bhagavato kāle amaravatī nāma nagaraṃ ahosi. Tattha (..0013) sumedho nāma brāhmaṇo paṭivasati ubhato sujāto mātito ca pitito ca, saṃsuddhagahaṇiko yāva sattamā kulaparivaṭṭā akkhitto anupakkuṭṭho jātivādena, abhirūpo dassaṇiyo pāsādiko paramāya vaṇṇapokkharatāya samannāgato. So aññaṃ kammaṃ akatvā brāhmaṇasippameva uggaṇhi. Tassa daharakāleyeva mātāpitāro kālamakaṃsu. Athassa rāsivaḍḍhako amacco āyapotthakaṃ āharitvā suvaṇṇarajatamaṇimuttā-dibharite sārāgabbhe vivaritvā “ettakaṃ te, kumāra, mātusantakaṃ, ettakaṃ te pitusantakaṃ, ettakaṃ te ayyakapayyakānan”ti yāva sattamā kulaparivaṭṭā dhanam ācikkhitvā “etaṃ dhanam paṭipajjāhi”ti āha. **Sumedhapaṇḍito** cintesi-“imaṃ evaṃ bahuṃ dhanam saṃharitvā mayhaṃ mātāpitādayo paralokaṃ gacchantā ekakahāpaṇampi gahetvā na gatā, mayā pana gahetvā gamanakā-

raṇaṃ kātuṃ vaṭṭati”ti. So rañño ārocetvā nagare bheriṃ carāpetvā mahājanassa dānaṃ datvā himavantappadesaṃ gantvā tāpasapabbajjaṃ pabbajitvā sattāhe-
neva aṭṭha samāpattiyo pañca ca abhiññāyo nibbattetvā samāpattivihārehi viha-
rati.

Tasmiñca kāle **dīpaṅkaradasabalo** paramābhisambodhiṃ patvā pavattitavara-
dhammacakko catūhi khīṇāsavasatasahasseehi parivuto anupubbena cārikaṃ
caramāno **rammavatīnagaraṃ** nāma patvā tassa avidūre **sudassana** mahāvihāre
paṭivasati. Rammavatīnagaravāsino “satthā kira amhākaṃ nagaraṃ patvā suda-
ssanamahāvihāre paṭivasati”ti sutvā gandhamālādihatthā satthāraṃ upasaṅka-
mitvā vanditvā gandhamālādīhi pūjetvā ekamantaṃ nisinnā dhammadesanaṃ
suttvā svātanāya nimantetvā utṭhāyāsanaṃ pakkamiṃsu. Te punadivase mahā-
dānaṃ sajjetvā nagaraṃ alaṅkaritvā dasabalassa āgamanamaggaṃ haṭṭhatuṭṭhā
sodhenti.

Tasmiñca kāle **sumedhatāpaso** ākāseṇa gacchanto te haṭṭhatuṭṭhe manusse
disvā “ambho, kassa tumhe imaṃ maggaṃ sodhethā”ti pucchi? Tehi “sammāsa-
mbuddhassa āgamanamaggaṃ sodhemā”ti vutte atītesu buddhesu katādhikārattā
“buddho”ti vacanaṃ sutvā uppannapītisomanasso tāvadeva ākāsatō oruyha
“mayhampi okāsaṃ detha, ahampi sodhessāmī”ti (..0014) tehi dassitaṃ okāsaṃ
“kiñcāpi ahaṃ imaṃ iddhiyā sattaratanavicittaṃ katvā alaṅkaritūṃ pahomi, ajja
pana mayā kāyaveyyāvaccamaṃ kātuṃ vaṭṭati, kāyārahaṃ puññaṃ gaṇhissāmī”ti
cintetvā tiṇakacavarādayo nīharitvā paṃsuṃ āharitvā samaṃ karonto sodheti.
Aniṭṭhiteyeva pana tassa padesassa sodhane dīpaṅkaro bhagavā mahānubhā-
vānaṃ chaḷabhiññānaṃ khīṇāsavānaṃ catūhi satasahasseehi parivuto taṃ
maggaṃ paṭipajji. Sumedhapaṇḍito “sammāsambuddho buddhasāvakaṃ ca mā
cikkhallaṃ akkamantū”ti attano vākacīrañca cammakhaṇḍaṇca jaṭākalāpañca
pasāretvā sayañca yena bhagavā tena sīsaṃ katvā avakujjo nīpajji. Evañca
cintesi- “sacāhaṃ icchissāmī, imassa bhagavato sāvako hutvā ajjeva kilese ghāte-
ssāmī. Kiṃ mayhaṃ ekakeneva saṃsāramahogghato nittharaṇena? Yaṃnūnā-
hampi evarūpo sammāsambuddho hutvā sadevakaṃ lokaṃ saṃsāramahaṇḍa-
vato tāreyyan”ti. Iti so aṭṭhaṅgasamannāgatamahābhinihāravasena cittaṃ paṇi-
dhesi. Atha bhagavā āgantvā tassa ussīsake ṭhatvā cittācāraṃ samijjhanabhāva-
ñcassa ñatvā “ayaṃ ito kappasatasahassādhikānaṃ catunnaṃ asaṅkhyeyyānaṃ
matthake gotamo nāma sammāsambuddho bhavissati”ti sabbaṃ imaṃ bhaga-
vato pavattiṃ byākaritvā pakkāmi.

Tato aparepi koṇḍaññabhagavantaṃ ādiṃ katvā anukkamena uppannā yāva
kassapadasabalapariyosānā sammāsambuddhā mahāsattaṃ “buddho bhavissa-
tī”ti byākarimṃsu. Iti amhākaṃ bodhisattassa pāramiyo pūrentasseva catuvīsati
sammāsambuddhā uppannā. Yasmiṃ pana kappe dīpaṅkaradasabalo udapādi,
tasmiṃ aññepi tayo buddhā ahesuṃ. Tesu santike bodhisattassa byākaraṇaṃ
nāhosi, tasmā te idha na gahitā. **Porāṇaṭṭhakathāyaṃ** pana tamhā kappā paṭṭhāya
sabbabuddhe dassetuṃ idaṃ vuttaṃ-

“Taṇhaṅkaro medhaṅkaro, athopi saraṇaṅkaro;

dīpaṅkaro ca sambuddho, koṇḍañño dvipaduttamo.

“Maṅgalo ca sumano ca, revato sobhito muni;

anomadassī padumo, nārado padumuttaro.

“Sumedho (..0015) ca sujāto ca, piyadassī mahāyaso;

atthadassī dhammadassī, siddhattho lokanāyako.

“Tisso phusso ca sambuddho, vipassī sikhi vessabhū;

kakusandho koṇāgamano, kassapo cāpi nāyako.

“Ete ahesuṃ sambuddhā, vītarāgā samāhitā;

sataraṃsīva uppannā, mahātamavinodanā;

jalitvā aggikkhandhāva, nibbutā te sasāvakā” ti. (jā. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā;

apa. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā);

Tattha dīpaṅkaradasabalassa ca koṇḍaññadasabalassa ca antare mahāka-
ppānaṃ ekaṃ asaṅkhyeyaṃ buddhasuñño loko ahosi, tathā bhagavato koṇḍa-
ññassa ca bhagavato maṅgalassa ca antare, tathā bhagavato sobhitassa ca
bhagavato anomadassissa ca antare, tathā bhagavato nāradassa ca bhagavato
padumuttarassa ca antare. Vuttañhetuṃ **buddhavaṃse** (bu. vaṃ. 28.3, 4, 6, 9)-

“Dīpaṅkarassa bhagavato, koṇḍaññassa ca satthuno;

etesuṃ antarā kappā, gaṇanāto asaṅkhiyā.

“Koṇḍaññassa aparena, maṅgalo nāma nāyako;

tesampi antarā kappā, gaṇanāto asaṅkhiyā.

“Sobhitassa aparena, anomadassī mahāyaso;

tesampi antarā kappā, gaṇanāto asaṅkhiyā.

“Nāradassa bhagavato, padumuttarassa satthuno;

tesampi antarā kappā, gaṇanāto asaṅkhiyā” ti.

Evam gaṇanātītātāya asaṅkhyeyyattepi catūsu ṭhānesu mahākappānaṃ gaṇa-
nātikkena “caturo ca asaṅkhiye” ti vuttaṃ, na saṅkhyāvisesenāti veditabbaṃ.
Yasmā pana padumuttaradasabalassa ca sumedhadadasabalassa ca antare tiṃsa-
kappasahassāni, sujātadasabalassa ca piyadassīdasabalassa ca antare navasa-
hassādhikānaṃ kappānaṃ saṭṭhisahassāni dvāsītuttarāni aṭṭha ca satāni,
dhammadassīdasabalassa ca siddhatthadasabalassa ca antare vīsati kappā,
siddhatthadasabalassa ca tissadasabalassa ca antare eko kappo (..0016), bhaga-
vato vipassissa ca bhagavato sikhissa ca antare saṭṭhi kappā, bhagavato ca
vessabhussa bhagavato ca kakusandhassa antare tiṃsa kappā, iti padumuttara-
dasabalassa uppannakappato paṭṭhāya heṭṭhā tesuṃ tesuṃ buddhānaṃ uppanna-
kappehi iminā ca bhaddakappena saddhiṃ satasahassamahākappā. Te
sandhāya vuttaṃ “kappe ca satasahasse” ti. Imasmiṃ panatthe vitthāriyamāne
sabbam buddhavaṃsapāḷiṃ āharitvā saṃvaṇṇetabbaṃ hotīti ativitthārabhīru-
kassa mahājanassa cittaṃ anurakkhantā na vitthārayimha. Atthikehi **buddhavaṃ-
sato** (bu. vaṃ. 1.1 ādayo) gahetabbo. Yopi cettha vattabbo kathāmaggo, sopi **aṭṭha-
sāliniyā** (dha. sa. aṭṭha. sumedhakathā) dhammasaṅgahavaṇṇanāya **jātakatṭhaka-
thāya** (jā. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā) ca vuttanayeneva veditabbo.

Etthantareti ettha antarasaddo-

“Nadītiresu saṅṭhāne, sabhāsu rathiyāsu ca;

janā saṅgamma mantenti, mañca tañca kimantaran”ti. (saṃ. ni. 1.228)-

Ādīsu kāraṇe āgato. “Addasā kho maṃ, bhante, aññatarā itthī vijjantarikāya bhājanaṃ dhovanti”ti-ādīsu (ma. ni. 2.149) khaṇe, vijjuniccharaṇakkhaṇeti attho. “Yassantarato na santi kopā”ti-ādīsu (udā. 20) citte. “Antarā ca gayaṃ antarā ca bodhin”ti-ādīsu (ma. ni. 1.285; mahāva. 11) vivare. “Na upajjhāyassa bhaṇamānassa antarantarā kathā opātetabbā”ti-ādīsu (mahāva. 66) vemajjhe. Idhāpi vemajjheya daṭṭhabbo (dī. ni. aṭṭha. 1.1; a. ni. aṭṭha. 2.4.36), tasmā etasmiṃ antare vemajjheti attho. Idaṃ vuttaṃ hoti- yasmiṃ mahākappe amhākaṃ bhagavā sumedhapaṇḍito hutvā dīpaṅkarassa bhagavato pādamūle-

“Manussattaṃ liṅgasampatti, hetu satthāradassanaṃ;

pabbajjā guṇasampatti, adhikāro ca chandatā”ti. (bu. vaṃ. 2.59)-

Evaṃ vuttehi aṭṭhahi aṅgehi samannāgataṃ mahābhinihāraṃ akāsi, samattiṃsa pāramiyo pavicini samādiyi, sabbepi buddhakārake dhamme sampādetuṃ (..0017) ārabhi, yamhi cetasmiṃ bhaddakappe sabbaso pūritapāramī hutvā anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisambujjhi. Imesaṃ dvinnaṃ mahākappānaṃ antare yathā-vuttaparicchede kālaviseseti. Kathaṃ panetaṃ viññāyatīti? “Kappe ca satasahassee, caturo ca asaṅkhiye”ti idaṃhi mahākappānaṃ paricchedato aparicchedato ca saṅkhyādassanaṃ. Sā kho panāyaṃ saṅkhyā saṅkhyeyyassa ādipariyosānaggahaṇaṃ vinā na sambhavatīti yattha

bodhisambhārānamārambho yattha ca te pariyositā tadubhayampi avadhibhā-
vena “etthantare”ti ettha atthato dassitanti viññāyati. Avadhi ca panāyaṃ abhivi-
dhivasena veditabbo, na mariyādāvasena, ārambhosānakappānaṃ ekadesena
antogadhattā. Nanu ca nippadesena tesam apariyādānato abhividhi ca idha na
sambhavatīti? Na idamevaṃ tadekadeseṃ tabbohārato. Yo hi tadekadesebhūto
kappo, so nippadesato pariyādinnoti.

Yaṃ caritaṃ, sabbaṃ taṃ bodhipācananti ettha **caritanti** cariyā, samattiṃsapā-
ramisaṅgahā dānasīlādipaṭipatti, ñātathacariyālokatthacariyābuddhatthacari-
yānaṃ tadantogadhattā. Tathā yā cimā aṭṭha cariyā, seyyathidaṃ- paṇidhisampa-
nnānaṃ catūsu iriyāpathesu **iriyāpathacariyā**, indriyesu guttadvārānaṃ ajjhakkā-
yatanesu **āyatanacariyā**, appamādavihārīnaṃ catūsu satipaṭṭhānesu **saticariyā**,
adhicittamanuyuttānaṃ catūsu jhānesu **samādhicariyā**, buddhisampannānaṃ
catūsu ariyasaccesu **ñāṇacariyā**, sammā paṭipannānaṃ catūsu ariyamaggesu
maggacariyā, adhigataphalānaṃ catūsu sāmāññaphalesu **patticariyā**, tiṇṇaṃ
buddhānaṃ sabbasattesu **lokatthacariyā**ti. Tattha padesato dvinnaṃ bodhisā-
ttānaṃ paccekabuddhabuddhasāvakañānaṃ lokatthacariyā, mahābodhisattānaṃ
pana sammāsambuddhānañca nippadesato. Vuttañhetam **niddese** (cūḷani.
khaggavisāṇasuttaniddesa 121; paṭi. ma. 1.197) “cariyāti aṭṭha cariyāyo iriyāpatha-
cariyā āyatanacariyā”ti vitthāro. “Adhimuccanto saddhāya carati, paggaṇhanto
vīriyena carati, upaṭṭhahanto satiyā carati, avikkhipanto samādhinā carati, pajā-
nanto paññāya carati, vijānanto viññāṇena carati, evampi paṭipannassa kusalā
dhammā āyatantīti āyatanacariyāya carati, evampi paṭipanno visesamadhigaccha-
tīti visesacariyāya carati”ti yā (..0018) imā aparāpi aṭṭha cariyā vuttā, tāsam
sabbāsam pāramitāsveva samorodho veditabbo. Tena vuttaṃ “caritanti cariyā,
samattiṃsapāramisaṅgahā dānasīlādipaṭipatti”ti. Hetucariyāya eva pana idhādhi-
ppetattā maggacariyāpatticariyānaṃ idha anavarodho veditabbo. Tena vuttaṃ
“sabbaṃ taṃ bodhipācanan”ti.

Tattha **sabba**-saddo sabbasabbaṃ āyatanasabbaṃ sakkāyasabbaṃ padesasa-
bbanti catūsu atthesu dissati. Tathā hi “sabbe dhammā sabbākārena buddhassa
bhagavato ñāṇamukhe āpāthamāgacchantī”ti-ādīsu (mahāni. 156; cūḷani. mogha-
rājamaṇavapucchānidhesa 85) sabbasabbasmim. “Sabbaṃ vo, bhikkhave, dese-
ssāmi taṃ suṇātha, kiñca, bhikkhave, sabbaṃ cakkhuñceva rūpā ca ...pe... mano
ceva dhammā cā”ti (saṃ. ni. 4.23) ettha āyatanasabbasmim. “Sabbaṃ sabbato
sañjānātī”ti-ādīsu (ma. ni. 1.6) sakkāyasabbasmim. “Sabbesampi vo, sārīputta,
subhāsitaṃ pariyāyenā”ti-ādīsu (ma. ni. 1.345) padesasabbasmim. Idhāpi padesa-
sabbasmim eva veditabbo, bodhisambhārabhūtassa caritassa adhippetattā.

Bodhīti rukkhopi ariyamaggopi nibbānampi sabbaññutaññāṇampi. “Bodhiru-
kkhamūle paṭhamābhissambuddho”ti (mahāva. 1; udā. 1) ca “antarā ca gayaṃ
antarā ca bodhin”ti (ma. ni. 1.285; mahāva. 11) ca āgataṭṭhāne bujjhati etthāti
rukkho bodhi. “Bodhi vuccati catūsu maggesu ñāṇan”ti (cūḷani. khaggavisāṇasu-
ttaniddesa 121) āgataṭṭhāne cattāri ariyasaccāni bujjhati etenāti ariyamaggo
bodhi. “Patvāna bodhim amataṃ asaṅkhatan”ti āgataṭṭhāne bujjhati etasmim

nimittabhūtetī nibbānaṃ bodhi. “Pappoti bodhiṃ varabhūrimedhaso”ti (dī. ni. 3.217) āgataṭṭhāne sabbe dhamme sabbākārena bujjhati etenāti sabbaññutaññāṇaṃ bodhi. Idhāpi sabbaññutaññāṇaṃ adhippetamaṃ. Arahattamaggasabbaññutaññāṇāni vā idha bodhīti veditabbāni (pārā. aṭṭha. 1.11), mahābodhiyā adhippetattā bhagavato. Āsavakkhayañāṇapadaṭṭhānañhi sabbaññutaññāṇaṃ sabbaññutaññāṇapadaṭṭhānañca āsavakkhayañāṇaṃ “mahābodhi”ti vuccati. Etthāyaṃ saṅkhepattho- yathāvuttakālaparicchede yaṃ mama dānāsīlādipaṭipattisaṅkhātaṃ caritaṃ, taṃ sabbaṃ anavasesaṃ mahābodhiyā pācanaṃ sādhaṃ nibbattakanti. Etena bodhisambhāraṇaṃ nirantarabhāvaṇaṃ dasseti. Atha vā (..0019) **sabbanti** etthantare yathāvuttakālaparicchede yaṃ caritaṃ, taṃ sabbaṃ sakalameva anavasesaṃ bodhisambhārabhūtaṃ. Etena sabbasambhārabhāvaṇaṃ dasseti.

Tasso hi **bodhisambhāresu bhāvanā** sabbasambhārabhāvanā nirantarabhāvanā cirakālabhāvanā sakkaccabhāvanā cāti. Tāsu “kappe ca satasahassee, caturo ca asaṅkhiye”ti iminā **cirakālabhāvanā** vuttā. Yo cettha accantasamyogo, tena paṭhame atthavikappe sabbaggahaṇena ca **nirantarabhāvanā**, dutiye atthavikappe sabbaṃ caritaṃ”ti iminā **sabbasambhārabhāvanā**, bodhipācanaṃ”ti iminā **sakkaccabhāvanā** vuttā hoti, yathā taṃ caritaṃ sammāsambodhiṃ pāceti evaṃ bhūtabhāvadīpanato. Tathā hi taṃ “bodhipācanaṃ”ti vattabbaṃ arahati, na aññathāti. Kathaṃ panettha bodhicariyāya nirantarabhāvo veditabbo? Yadi cittanirantarātāya taṃ na yujjati, na hi mahābodhisattānaṃ mahābhinihārato uddhaṃ bodhisambhārasambharaṇacittato aññaṃ cittaṃ nappavattatīti sakkā vattaṃ. Atha kiriyaṃ mayacittappavattīti sandhāya vuccēya, evampi na yujjati, na hi sabbāni tesāṃ kiriyaṃ mayacittāni bodhisambhārasambharaṇavaseneva pavattanti. Eteneva payogaṇirantarātāpi paṭikkhittāti daṭṭhabbā. Jātinirantarātāya pana nirantarabhāvanā veditabbā. Yassañhi jātiyaṃ mahābodhisattena mahāpaṇidhānaṃ nibbattitaṃ, tato paṭṭhāya yāva carimattabhāvā na sā nāma jāti upalabbhati, yā sabbena sabbaṃ bodhisambhārasambhātā na siyā antamaso dānapāramimattaṃ upādāya. Ayañhi niyatipatthitānaṃ bodhisattānaṃ dhammatā. Yāva ca te kammādīsu vasībhāvaṃ na pāpuṇanti, tāva sappadesampi sambhāresu payogaṃ pājjanti. Yādā pana sabbaso kammādīsu vasībhāvappattā honti, atha tato paṭṭhāya nippadesato eva bodhisambhāresu samīhanaṃ sātaccakiriyaṃ ca sampajjati. Sakkaccakāritā pana sabbakālaṃ hoti, evaṃ yena yena bodhisattānaṃ tattha tattha yathādhippāyaṃ samijjhaṇaṃ sampajjatīti. Evametāya gāthāya bodhisambhāresu sabbasambhārabhāvanā cirakālabhāvanā nirantarabhāvanā sakkaccabhāvanā cāti cata-ssopi bhāvanā pakāsītāti veditabbā.

Tatra yasmā bodhisattacaritaṃ bodhisambhārā bodhicariyā aggayānaṃ pāramiyoti atthato ekaṃ, byañjanaṃ nānaṃ, yasmā ca parato vibhāgena (..0020) vakkhamānānaṃ dānapārami-ādīnaṃ caritanti idaṃ avisesavacanaṃ, tasmā sabbabodhisambhāresu kosallaṃ jananatthaṃ pāramiyo idha saṃvaṇṇetabbā. Tā parato **pakiṇṇakakathāyaṃ** sabbākārena saṃvaṇṇayissāma.

2. Iti bhagavā attano bodhisattabhūmiyaṃ caritaṃ ārambhato paṭṭhāya yāva

pariyosānā mahābodhiyā paripācanamevāti avisesato dassetvā idāni tassa paramukkaṃsagamanena atisayato bodhiparipācanabhāvaṃ dassetuṃ imasmiṃ bhaddakappe katipayā pubbacariyā vibhāgato vibhāvento “**atitakappe**” ti-ādimāha.

Tattha **atitakappeti** ito purime purimatāre vā sabbasmiṃ atikkante yathāvuttaparicchede mahākappe, kappānaṃ satasahassādhikesu catūsu asaṅkhyeyyesūti attho. **Caritanti** ciṅṅaṃ dānādipaṭipattim. **Ṭhapayitvāti** muñcitvā aggahetvā, avatvāti attho. **Bhavābhaveti** bhava ca abhava ca, “itibhavābhavakathan” ti (dī. ni. 1.17) ettha hi vuddhihāniyo bhavābhavāti vuttā. “Itibhavābhavatañca vītivatto” ti (udā. 20) ettha sampattivipattivuddhihānisassatucchedapuññapāpānibhavābhavāti adhippetāni. “Itibhavābhavahetu vā, bhikkhave, bhikkhuno taṅhā uppajjamānā uppajjati” ti (a. ni. 4.9; itivu. 105) ettha pana paṇitapaṇitatarāni sappinavanitādibhesajjāni bhavābhavāti adhippetāni. Sampattibhavesu paṇitatarā paṇitatamā bhavābhavātipi vadanti eva, tasmā idhāpi so eva attho veditabbo, khuddake ceva mahante ca bhavasminti vuttaṃ hoti. **Imamhi kappeti** imasmiṃ bhaddakappe. **Pavakkhissanti** kathayissaṃ. **Suṇohīti** dhammasenāpatiṃ savane niyojeti. **Meti** mama santike, mama bhāsati attho.

Nidānakathā niṭṭhitā.

1. Akittivaggo

1. Akitticariyāvaṇṇanā

3. Evaṃ (..0021) bhagavā āyasmato sārīputtattherassa sadevamanussāya ca parisāya attano pubbacariyāya savane ussāhaṃ janetvā idāni taṃ pubbacaritaṃ bhavantarapaṭicchannaṃ hatthatale āmalakaṃ viya paccakkhaṃ karonto “**yadā ahaṃ brahārañṇe**” ti-ādimāha.

Tattha **yadāti** yasmiṃ kāle. **Brahārañṇeti** mahā-arañṇe, arañṇāniyaṃ, mahante vaneti attho. **Suñṇeti** janavivitte. **Vipinakānaneti** vipinabhūte kānane, padadvayenāpi tassa arañṇassa gahanabhāvameva dīpeti, sabbametaṃ kāradīpaṃ sandhāya vuttaṃ. **Ajjhogāhetvāti** anupavisitvā. **Viharāmīti** dibbabrahma-ariya-āneñjavihārehi samuppāditasukhaviseseṇa iriyāpathavihāreṇa sarīradukkhaṃ vicchinditvā harāmi attabhāvaṃ pavattemi. **Akitti nāma tāpasoti** evaṃnāmako tāpaso hutvā yadā ahaṃ tasmīṃ arañṇe viharāmīti attho. Sathā tadā attano akittitāpasabhāvaṃ dhammasenāpatissa vadati. Tatrāyaṃ anupubbikathā-

Atīte kira imasmiṃyeva bhaddakappe bārāṇasiyaṃ brahmadatte nāma rājini rajjaṃ kārente bodhisatto asītikoṭivibhavassa brāhmaṇamahāsālassa kule nibbatti, “akitti” tissa nāmaṃ kariṃsu. Tassa padasā gamanakāle bhaginīpi jāyi. “Yasavati” tissa nāmaṃ kariṃsu. So soḷasavassakāle takkasilaṃ gantvā sabbasi-ppāni uggahetvā paccāgamāsi. Athassa mātāpitaro kālamakaṃsu. So tesam peta-

kiccāni kāretvā katipayadivasātikkamena ratanāvalokanaṃ āyuttakapurisehi kārayamāno “ettakaṃ mattikaṃ, ettakaṃ pettikaṃ, ettakaṃ pitāmahan”ti sutvā saṃviggamānaso hutvā “idaṃ dhanameva paññāyati, na dhanassa saṃhārakā, sabbe imaṃ dhanam pahāyeva gatā, ahaṃ pana naṃ ādāya gamissāmi”ti rājānaṃ āpuccchitvā bheriṃ carāpesi- “dhanena atthikā akittipaṇḍitassa gehaṃ āgacchantū”ti.

So (..0022) sattāhaṃ mahādānaṃ pavattetvā dhane akhīyamāne “kiṃ me imāya dhanakīlāya, atthikā gaṇhissanti”ti nivesanadvāraṃ vivaritvā hiraññasuvanṇādibharite sārāgabbhe vivarāpetvā “dinnaṃyeva harantū”ti gehaṃ pahāya ñāti-paraivaṭṭassa paridevantassa bhaginiṃ gahetvā bārāṇasito nikkhamitvā nadiṃ uttaritvā dve tīṇi yojanāni gantvā pabbajitvā ramaṇiye bhūmibhāge paṇṇasālaṃ karitvā vasati. Yena pana dvārena tadā nikkhami, taṃ akittidvāraṃ nāma jātaṃ. Yena titthena nadiṃ otiṇṇo, taṃ akittititthaṃ nāma jātaṃ. Tassa pabbajitabhāvaṃ sutvā bahū manussā gāmanigamarājadhānivāsino tassa guṇehi ākaḍḍhiyamānahadaya anupabbajimsu. Mahāparivāro ahosi, mahālābhasakkāro nibbatti, buddhuppādo viya ahosi. Atha mahāsatto “ayaṃ lābhasakkāro mahā, parivāropi mahanto, kāyavivekamattampi idha na labhati, mayā ekākinā viharitum vaṭṭati”ti cintetvā paramappicchabhāvato vivekaninnatāya ca kassaci ajānāpetvā ekakova nikkhamitvā anupubbena damīlaraṭṭhaṃ patvā kāvīrapaṭṭanasamīpe uyyāne viharanto jhānābhiññāyo nibbattesi. Tatrāpissa mahālābhasakkāro uppajji. So taṃ jigucchanto chaḍḍetvā ākāseṇa gantvā kāradīpe otari. Tadā kāradīpo ahidīpo nāma. So tattha mahantaṃ kārarukkhaṃ upanissāya paṇṇasālaṃ māpetvā vāsaṃ kappesi. Appicchatāya pana katthaci agantvā tassa rukkhassa phalakāle phalāni khādanto phale asati pattāni udakasittāni khādanto jhānasamāpattīhi vītināmesi.

Tassa sīlatejena sakkassa paṇḍukambalasilāsaṇaṃ uṇhākāraṃ dassesi. Sakko “ko nu kho maṃ imahā ṭhānā cāvetukāmo”ti āvajjento paṇḍitaṃ disvā “kimatthaṃ nu kho ayaṃ tāpaso evaṃ dukkaraṃ tapaṃ carati, sakkattaṃ nu kho pattheti, udāhu aññaṃ, vīmaṃsissāmi naṃ. Ayañhi suvisuddhakāyavacīmanosamācāro jīvite nirapekkho udakasittāni kārapattāni khādanti, sace sakkattaṃ pattheti attano sittāni kārapattāni mayhaṃ dassati, no ce, na dassati”ti brāhmaṇavaṇṇena tassa santikaṃ agamāsi. Bodhisattopi kārapattāni sedetvā “sītalībhūtāni khādissāmi”ti paṇṇasāladvāre nisīdi. Athassa purato sakko brāhmaṇarūpena (..0023) bhikkhāya atthiko hutvā aṭṭhāsi. Mahāsatto taṃ disvā “lābhā vata me, suladdhaṃ vata me, cirassaṃ vata me yācako diṭṭho”ti somanassappaṭto hutvā “ajja mama manorathaṃ matthakaṃ pāpetvā dānaṃ

dassāmi”ti pakkabhājaneneva ādāya gantvā dānapāramiṃ āvajjetvā attano asese-
tvāva tassa bhikkhābhājane pakkhipi. Sakko taṃ gahetvā thokaṃ gantvā antara-
dhāyi. Mahāsattopi tassa datvā puna pariyeṭṭhiṃ anāpajjitvā teneva pītisukhena
vītināmesi.

Dutiyadivase pana kārapattāni pacitvā “hiyyo dakkhiṇeyyaṃ alabhiṃ, ajja nu
kho kathan”ti paṇṇasāladvāre nisīdi. Sakkopi tatheva āgami. Mahāsatto punapi
tatheva datvā vītināmesi. Tatiyadivase ca tatheva datvā “aho vata me lābhā,
bahuṃ vata puññaṃ pasavāmi, sacāhaṃ dakkhiṇeyyaṃ labheyyaṃ, evameva
māsampi dvemāsampi dānaṃ dadeyyan”ti cintesi. Tisupi divasesu “tena dānena
na lābhasakkārasilokaṃ na cakkavattisampattiṃ na sakkasampattiṃ na brahma-
sampattiṃ na sāvaka bodhiṃ na paccekabodhiṃ patthemī, api ca idaṃ me dānaṃ
sabbaññutaññāṇassa paccayo hotū”ti yathādhikāraṃ cittaṃ ṭhapesi. Tena vuttaṃ-

4. “Tadā maṃ tapatejena, santatto tidivābhibhū;
dhārento brāhmaṇavaṇṇaṃ, bhikkhāya maṃ upāgami.
5. “Pavanā ābhataṃ paṇṇaṃ, atelañca aloṇikaṃ;
mama dvāre ṭhitaṃ disvā, sakaṭāhena ākirim.
6. “Tassa datvānahaṃ paṇṇaṃ, nikujjitvāna bhājanaṃ;
punesanaṃ jahitvāna, pāvisiṃ paṇṇasālakaṃ.
7. “Dutiyampi tatiyampi, upagañchi mamantikaṃ;
akampito anolaggo, evamevamadāsahaṃ.
8. “Na me tappaccayā atthi, sarīrasmiṃ vivaṇṇiyaṃ;
pītisukhena ratiyā, vītināmemi taṃ divaṃ.
9. “Yadi māsampi dvemāsaṃ, dakkhiṇeyyaṃ varaṃ labhe;
akampito anolīno, dadeyyaṃ dānamuttamaṃ.
10. “Na (..0024) tassa dānaṃ dadamāno, yasaṃ lābhañca patthayiṃ;
sabbaññutaṃ patthayāno, tāni kammāni ācarin”ti.

Tattha **tadāti** yadā ahaṃ akittināmakō tāpaso hutvā tasmiṃ dīpe kārāraññe viha-
rāmi, tadā. **Manti** mama. **Tapatejenāti** silapāramitānubhāvena. Silāñhi duccharita-
saṃkilesassa tapanato “tapo”ti vuccati, nekkhammavīriyapāramitānubhāvena vā.
Tāpi hi taṇhāsaṃkilesassa kosajjassa ca tapanato “tapo”ti vuccati, ukkaṃsagatā
ca tā bodhisattassa imasmiṃ attabhāveti. Khantisamvarassa cāpi paramukkaṃsa-
gamanato “khantipāramitānubhāvenā”tipi vattaṃ vaṭṭateva. “Khantī paramaṃ
tapo”ti (dī. ni. 2.90; dha. pa. 184) hi vuttaṃ. **Santattoti** yathāvuttaguṇānubhāvaja-
nitenā dhammatāsiddhena paṇḍukambalasilāsanassa uṇhākārena santāpito. **Tidi-
vābhibhūti** devalokādhipati, sakkoti attho. Paṇṇasālāya samīpe gahitampi kāra-
paṇṇaṃ paṇṇasālāya araññaṃ majjhagatattā “**pavanā ābhatan**”ti vuttaṃ.

Atelañca aloṇikanti deyyadhammassa anuḷārabhāvepi ajjhāsayasampattiyā
dānadhammassa mahājutikabhāvaṃ dassetuṃ vuttaṃ. **Mama dvāreti** mayhaṃ
paṇṇasālāya dvāre. **Sakaṭāhena ākirinti** iminā attano kiñcīpi asesetvā dinna-
bhāvaṃ dasseti.

Punesanaṃ jahitvānāti “ekadivasaṃ dvikkhattuṃ ghāsesanaṃ na sallekhan”ti
cintetvā dānapītiyā titto viya hutvā tasmiṃ divase puna āhārapariyeṭṭhiṃ akatvā.

Akampitoti sudūravikkhambhitattā macchariyena acalito dānājjhāsayato calana-mattampi akārito. **Anolaggoti** lobhavasena īsakampi alaggo. **Tatīyampīti pi-sa-**ddena dutiyampīti imaṃ sampiṇḍeti. **Evamevamadāsahanti** yathā paṭhamam, evamevam dutiyampi, tatīyampi adāsīṃ ahaṃ.

Na me tappaccayāti gāthāya vuttamevatthaṃ pākaṭaṃ karoti. Tattha **tappaccayāti** dānapaccayā tīsu divasesu chinnāhāratāya sarīrasmiṃ yena vevaṇṇiyena bhavitabbaṃ, tampi me **sarīrasmiṃ vivaṇṇiyaṃ** dānapaccayāyeva natthi (..0025). Kasmā? Dānavisayena **pītisukhena** dānavisayāya eva ca **ratīyā**. **Vītināmemei taṃ divanti** taṃ sakalaṃ timattadivasam vītināmemei, na kevalaṅca tīṇi eva divasāni, atha kho māsadvimāsamattampi kālaṃ, evameva dātuṃ pahomīti dassetuṃ “**yadi māsampī**” ti-ādi vuttaṃ. **Anolīnoti** alīnacitto, dāne asaṅkucitacittoti attho.

Tassāti brāhmaṇarūpena āgatassa sakkassa. **Yasanti** kittiṃ, parivārasampattiṃ vā. **Lābhañcāti** devamanussesu cakkavatti-ādibhāvena laddhabbaṃ lābhaṃ vā **na patthayiṃ**. Atha kho sabbaññutaṃ sammāsambodhiṃ **patthayāno** ākaṅkhamāno **tāni** tīsu divasesu anekavāraṃ uppannāni dānamayāni puñña**kammāni** dānassa vā parivārabhūtāni kāyasucaritādīni puñña**kammāni** **ācarīṃ** akāsinti.

Iti bhagavā tasmīṃ attabhāve attano sudukkaraṃ puññacaritamattameva idha mahātherassa pakāsesi. **Jātakadesanāyaṃ** pana catutthadivase sakkassa upasaṅkamitvā bodhisattassa ajjhāsayajānanaṃ varena upanimantanā bodhisattassa varasampaṭicchanasīsenā dhammadesanā deyyadhammadakkhiṇeyyānaṃ puna sakkassa anāgamanassa ca ākaṅkhamānatā ca pakāsītā. Vuttañhetam-

“Akittiṃ disvāna sammantaṃ, sakko bhūtapatī bravi;
kiṃ patthayaṃ mahābrahme, eko sammasi ghammani.

“Dukkho punabbhavo sakka, sarīrassa ca bhedanaṃ;
sammohamaraṇaṃ dukkhaṃ, tasmā sammāmi, vāsava.

“Etasmīṃ te sulapite, patirūpe subhāsīte;
varaṃ kassapa te dammi, yaṃ kiñci manasicchasi.

“Varaṅce me ado sakka, sabbabhūtānamissara;
Yena putte ca dāre ca, dhanadhaññaṃ piyāni ca;
laddhā narā na tappanti, so lobho na mayī vase.
etasmīṃ te sulapite ...pe... manasicchasi.

“Varaṅce (..0026) me ado sakka, sabbabhūtānamissara;
Khettaṃ vatthuṃ hiraññaṅca, gavāssaṃ dāsaporisaṃ;
yena jātena jīyanti, so doso na mayī vase.

“etasmīṃ te sulapite ...pe... manasicchasi.

“Varaṅce me ado sakka, sabbabhūtānamissara;
Bālaṃ na passe na suṇe, na ca bālena saṃvase;
bālenallāpasallāpaṃ, na kare na ca rocaye.

“Kiṃ nu te akaraṃ bālo, vada kassapa kāraṇaṃ;
kena kassapa bālassa, dassanaṃ nābhikaṅkhasi.

“Anayaṃ nayati dummedho, adhurāyaṃ niyuñjati;
Dunnayo seyyaso hoti, sammā vutto pakuppati;

vinayaṃ so na jānāti, sādhu tassa adassanaṃ.

“etasmim̐ te sulapite ...pe... manasicchasi.

“Varaṅce me ado sakka, sabbabhūtānamissara;
Dhīraṃ passe suṅe dhīraṃ, dhīrena saha saṃvase;
dhīrenallāpasallāpaṃ, taṃ kare taṅca rocaḃe.

“Kiṃ nu te akaraṃ dhīro, vada kassapa kāraṇaṃ;
kena kassapa dhīrassa, dassanaṃ abhikaṅkhasi.

“Nayaṃ nayati medhāvī, adhurāyaṃ na yuṅjati;
Sunayo seyyaso hoti, sammā vutto na kuppati;
vinayaṃ so pajānāti, sādhu tena samāgamo.

“etasmim̐ te sulapite ...pe... manasicchasi.

“Varaṅce me ado sakka, sabbabhūtānamissara;
Tato ratyā vivasāne, sūriyuggamaṃ pati;
dibbā bhakkhā pātubhaveyyuṃ, sīlavanto ca yācakā.

“Dadato me na khīyetha, datvā nānutapeyyahaṃ;
dadaṃ cittaṃ pasādeyyaṃ, etaṃ sakka varaṃ vare.

“etasmim̐ te sulapite ...pe... manasicchasi.

“Varaṅce (..0027) me ado sakka, sabbabhūtānamissara;
na maṃ puna upeyyāsi, etaṃ sakka varaṃ vare.

“Bahūhi vatacariyāhi, narā ca atha nāriyo;
dassanaṃ abhikaṅkhanti, kiṃ nu me dassane bhayaṃ.

“Taṃ tādisaṃ devavaṇṇaṃ, sabbakāmasamiddhinaṃ;
disvā tapo pamajjeyyaṃ, etaṃ te dassane bhayan”ti. (jā. 1.13.83-103);

Atha sakko “sādhu, bhante, na te ito paṭṭhāya santikaṃ āgamissāmī”ti taṃ abhivādetvā pakkāmi. Mahāsatto yāvajīvaṃ tattheva vasanto āyupariyosāne brahmaloke nibbatti.

Anuruddhatthero tadā sakko ahosi, lokanātho akittipaṇḍito.

Tassa mahābhinnikkhamanasadisamaṃ nikkhantattā **nekkhammapāramī**. Suvisuddhasīlācāratāya **sīlapāramī**. Kāmavitakkādīnaṃ suṭṭhu vikkhambhitattā

vīriyapāramī. Khantisamvarassa paramukkaṃsagamanato **khantipāramī.** Paṭiññā-nurūpaṃ paṭipattiyā **saccapāramī.** Sabbattha acalasaṃmādhānādhiṭṭhānena **adhiṭṭhā-napāramī.** Sabbasattesu hitajjhāsayena **mettāpāramī.** Sattasaṅkhārakatavipakkā-resu majjhatabhāvappattiyā **upekkhāpāramī.** Tāsaṃ upakārānupakāre dhamme jānitvā anupakāre dhamme pahāya upakāradhammesu pavattāpanapurecarā saha-jātā ca upāyakosallabhūtā atisallekhavuttisādhanī ca paññā **paññāpāramī**ti imāpi dasa pāramiyo labbhanti.

Dānajjhāsayassa pana ati-uḷārabhāvena dānamukhena desanā pavattā. Tasmā sabbattha samakā mahākaruṇā, dvepi puññañāṇasambhārā, kāyasucaritādīni tiṇi bodhisattasucaritāni, saccādhīṭṭhānādīni cattāri adhiṭṭhānāni, ussāhādayo catasso buddhabhūmiyo, saddhādayo pañca mahābodhiparipācaniyā dhammā, alobhajjhāsayādayo cha bodhisattānaṃ ajjhāsayā, tiṇṇo tāressāmīti-ādayo satta paṭiññā dhammā, appicchassāyaṃ dhammo, nāyaṃ dhammo mahicchassāti-ādayo (dī. ni. 3.358; a. ni. 8.30) aṭṭha mahāpurisavitakkā (dī. ni. 3.358), nava yonisomanasi-kāramūlakā dhammā, dānajjhāsayādayo dasa mahāpurisajjhāsayā, dānasīlādayo dasa puññakiriyavatthūnīti evamādayo ye anekasata-anekasahassappabhedā bodhisambhārabhūtā (..0028) mahābodhisattaguṇā. Te sabbepi yathārahaṃ idha niddhāretvā vattabbā.

Api cettha mahantaṃ bhogakkhandhaṃ mahantañca ñātiparivaṭṭaṃ pahāya mahābhinnikkhamanasadisamṃ gehato nikkhamaṃ, nikkhamitvā pabbajitassa bahujanasammatassa sato paramappicchabhāvena kulesu gaṇesu ca alaggatā, accantameva lābhasakkārasilokajigucchā, pavivekābhīrati, kāyajīvitānirapekkho pariccāgo, anāhārasseva sato divasattayampi dānapītiyā parituttassa nibbikāra-sarīrayāpanaṃ, māsadvimāsamattampi kālaṃ yācake sati āhāraṃ tatheva datvā “dānagateneva pītisukhena sarīraṃ yāpessāmī”ti pariccāge anolīnavuttisādhako uḷāro dānajjhāsayo, dānaṃ datvā puna āhārapariyeṭṭhiyā akaraṇahetubhūtā paramasallekhavuttīti evamādayo mahāsattassa guṇānubhāvā veditabbā. Tenetaṃ vuccati-

“Evaṃ acchariyā hete, abbhutā ca mahesino;
mahākāruṇikā dhīrā, sabbalokekabandhavā.

“Acinteyyānubhāvā ca, sadā saddhammagocarā;
bodhisattā mahāsattā, sucisallekhavuttino.

“Mahāvātasamuddhata-vīcimālo mahodadhi;
api laṅgheyya velantaṃ, bodhisattā na dhammataṃ.

“Loke sañjātavaddhāpi, na te bhāvitabhāvino;
limpanti lokadhammehi, toyena padumaṃ yathā.

“Yesam ve attani sneho, nihiyati yathā yathā;
sattesu karuṇāsneho, vaḍḍhateva tathā tathā.

“Yathā cittaṃ vase hoti, na ca cittavasānugā;
tathā kammaṃ vase hoti, na ca kammavasānugā.

“Dosehi nābhibhūyanti, samugghātentī vā na te;
carantā bodhipariyeṭṭhiṃ, purisājāniyā budhā.

“Tesu (..0029) cittappasādopi, dukkhato parimocaye;
pagevānukiriyā tesam, dhammassa anudhammato”ti.

Paramatthadīpaniyā cariyāpiṭakasaṃvaṇṇanāya

Akitticariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Saṅkhabrāhmaṇacariyāvaṇṇanā

11-12. Dutiyasmiṃ **punāparanti** puna aparaṃ, na kevalamidaṃ akitticariyameva, atha kho puna aparaṃ aññaṃ saṅkhacariyampi pavakkhissaṃ, suṇohīti adhi-ppāyo. Ito paresupī eseva nayo. **Saṅkhasavhayoti** saṅkhanāmo. **Mahāsamuddaṃ taritukāmoti** suvaṇṇabhūmiṃ gantuṃ nāvāya mahāsamuddaṃ taritukāmo. **Upagacchāmi paṭṭananti** tāmalittipaṭṭanaṃ uddissa gacchāmi. Sayambhuññaṇena paccekabodhiyā adhigatattā sayameva bhūṭanti **sayambhuṃ**. Kilesamārādīsu kenacipi na parājitanti **aparājitam**, tiṇṇaṃ mārānaṃ matthakaṃ madditvā ṭhitanti attho. **Tattāya kaṭṭhinabhūmiyāti** ghammasantāpena santattāya sakkharavālukānicitattā kharāya kakkhaḷāya bhūmiyā.

13. Tanti taṃ paccekabuddhaṃ. **Imamatthanti** imaṃ idāni vakkhamānaṃ “idaṃ khettaṃ”ti-ādikaṃ atthaṃ. **Vicintayinti** tadā saṅkhabrāhmaṇabhūto cintesinti sathā vadati. Tatrāyaṃ anupubbikathā-

Atīte ayaṃ bārāṇasī moḷinī nāma ahosi. Moḷinīnagare brahmadatte rajjaṃ kārente bodhisatto saṅkho nāma brāhmaṇo hutvā aḍḍho mahaddhano catūsu nagaradvāresu nagaramajjhe attano nivesanadvāreti chasu ṭhānesu cha dānasā-lāyo kāretvā devasikaṃ chasatasahassāni vissajjento kapaṇaddhikādīnaṃ mahā-dānaṃ pavattesi. So ekadivasaṃ cintesi- “ahaṃ gehe dhane khīṇe dānaṃ dātuṃ na sakkhissāmi, aparikkhīṇeyeva dhane nāvāya suvaṇṇabhūmiṃ gantvā dhanaṃ āharissāmi”ti. So nāvaṃ bhaṇḍassa pūrāpetvā puttadāraṃ āmantetvā “yāvahaṃ āgacchissāmi, tāva me dānaṃ anupacchindantā pavatteyyāthā”ti vatvā dāsaka-mmakaraparivuto upāhanaṃ āruyha chattaṇa dhāriyamānena paṭṭanagāmābhī-mukho pāyāsi.

Tasmiṃ (..0030) khaṇe gandhamādane eko paccekabuddho sattāhaṃ nirodhasamāpattiṃ samāpajjitvā nirodhasamāpattito vuṭṭhāya lokaṃ volokento taṃ dhanāharaṇatthaṃ gacchantaṃ disvā “mahāpuriso dhanaṃ āharituṃ gacchati, bhavissati nu kho assa mahāsamudde antarāyo, no”ti āvajjetvā “bhavissati”ti ṇatvā “esa maṃ disvā chattaṇca upāhanaṇca mayhaṃ datvā upāhanadānanissan- dena samudde bhinnāya nāvāya patiṭṭhaṃ labhissati, karissāmissa anuggahan”- ti ākāseṇa gantvā tassa avidūre otarivā majjhanhikasamaye caṇḍavātātapena aṅgārasanthatasadisam uṇhavālukam maddanto tassa abhimukhaṃ āgañchi. So taṃ disvāva haṭṭhatuṭṭho “puññakkhettaṃ me āgataṃ, ajja mayā ettha bījaṃ

ropetum vaṭṭati”ti cintesi. Tena vuttaṃ “tamahaṃ paṭipathe disvā, imamatthaṃ vicintayin”ti-ādi.

Tattha **idaṃ khettanti**-ādi cintitākāradassanaṃ. **Khettanti** khittaṃ bijaṃ mahapphalabhāvakaraṇena tāyatīti khettaṃ, pubbaṇṇāparaṇṇaviruhanabhūmi. Idha pana khettaṃ viyāti khettaṃ, aggadakkhiṇeyyo paccekabuddho. Tenevāha “puñṇakāmassa jantuno”ti.

14. Mahāgamanti vipulaphalāgamaṃ, sassasampattidāyakanti attho. **Bijaṃ na ropetīti** bijaṃ na vapati.

15. Khettavaruttamanti khettavaresupi uttamaṃ. Silādiguṇasampannā hi vise-sato ariyasāvaka khettavarā, tatopi aggabhūto paccekabuddho khettavaruttamo. **Kāranti** sakkāraṃ. Yadi na karomīti sambandho. Idaṃ vuttaṃ hoti- idamīdisaṃ anuttaraṃ puñṇakkhettaṃ labhitvā tattha pūjāsakkāraṃ yadi na karomi, puñṇena atthiko nāmahaṃ na bhaveyyanti.

16-17. Yathā amaccoti-ādīnaṃ dvinnaṃ gāthānaṃ ayaṃ saṅkhepattho- **yathā** nāma yo koci rañṇā muddādhikāre ṭhapito lañchanadharo amaccapuriso senā-pati vā so **antepure jane** bahiddhā ca balakāyādīsu **rañṇo** yathānusiṭṭhaṃ na paṭi-pajjati **na tesam dhanadhaññaṃ deti**, taṃ taṃ kattabbaṃ vattaṃ parihāpeti. So **muddito** parihāyati muddādhikāraladdhavibhavato (..0031) paridhaṃsati, **evameva** ahampi puñṇakammaṃ rato laddhabbapuñṇaphalasaṅkhātaṃ **puñṇakāmo** dakkhiṇāya vipulaphalabhāvakaraṇena **vipulaṃ disvāna** taṃ **dakkhinaṃ** ulāraṃ dakkhiṇeyyaṃ labhitvā **tassa dānaṃ yadi na dadāmi puñṇato** āyatim puñṇapha-lato ca paridhaṃsāmi. Tasmā idha mayā puñṇaṃ kātabbamevāti.

Evam pana cintetvā mahāpuriso dūratova upāhanā orohitvā vegena upasaṅka-mitvā vanditvā “bhante, mayhaṃ anuggahatthāya imaṃ rukkhamaṃ upagaccha-thā”ti vatvā tasmim rukkhamaṃ upasaṅkamante tattha vālukaṃ ussāpetvā utta-rāsaṅgaṃ pañṇāpetvā paccekabuddhe tattha nisinne vanditvā vāsita-parissāvi-tena udakena tassa pāde dhovitvā, gandhatelena makkhetvā, attano upāhanaṃ puñchitvā, gandhatelena makkhetvā, tassa pāde paṭimuñcitvā “bhante, imaṃ upā-hanaṃ āruya, imaṃ chattaṃ matthake katvā gacchathā”ti chattupāhanaṃ adāsi. Sopissa anuggahatthāya taṃ gahetvā pasādasaṃvaḍḍhanatthaṃ passantasseva vehāsaṃ uppatitvā gandhamādanaṃ agamāsi. Tena vuttaṃ-

18. “Evāhaṃ cintayitvāna, orohitvā upāhanā;

tassa pādāni vanditvā, adāsim chattupāhanan”ti.

Bodhisatto taṃ disvā ativiya pasannacitto paṭṭanaṃ gantvā nāvaṃ abhiruhi. Athassa mahāsamuddaṃ tarantassa sattame divase nāvā vivaramadāsi. Udakaṃ ussiñcituṃ nāsakkhiṃsu. Mahājano maraṇabhaya bhīto attano attano devatā namassitvā mahāviraṃ viravi. Bodhisatto ekaṃ upaṭṭhākaṃ gahetvā sakalasa-rīraṃ telena makkhetvā sappinā saddhim sakkharacuṇṇāni yāvadatthaṃ khādītva tampi khādāpetvā tena saddhim kūpakayaṭṭhimatthakaṃ āruya “imāya disāya amhākaṃ nagaran”ti disaṃ vavatthapetvā macchakacchapaparipanthato attānaṃ saccādhīṭṭhānena pamocento tena saddhim usabhamattatṭhānaṃ atikkamitvā patitvā samuddaṃ tarituṃ ārabhi. Mahājano pana tattheva vināsaṃ pāpuṇi.

Tassa tarantasseva satta divasā gatā. So tasmimpi kāle loṇodakena mukhaṃ vikkhāletvā uposathiko ahoṣiyeva.

Tadā (..0032) pana īdisānaṃ purisavisesānaṃ rakkhaṇatthāya catūhi lokapālehi ṭhapitā maṇimekhalā nāma devadhītā attano issariyena sattāhaṃ pamajjitvā sattame divase taṃ disvā “sacāyaṃ idha marissa, ativiya gārayhā abhavissan”ti saṃviggahadayā suvaṇṇapātiyā dibbabhojanassa pūretvā vegenāgantvā “brāhmaṇa, idaṃ dibbabhojanaṃ bhuñjā”ti āha. So taṃ ulloketvā “nāhaṃ bhuñjāmi, uposathikomhī”ti paṭikkhipitvā taṃ pucchanto-

“Yaṃ tvaṃ sukhenābhisamekkhase maṃ, bhuñjassu bhattaṃ iti maṃ vadesi;

pucchāmi taṃ nāri mahānubhāve, devī nusi tvaṃ uda mānusi nū”ti. (jā. 1.10.42)-

Āha. Sā tassa paṭivaṇaṇaṃ denti-

“Devī ahaṃ saṅkha mahānubhāvā, idhāgatā sāgaravārimajjhe;
anukampikā no ca paduṭṭhacittā, taveva atthāya idhāgatāsmi.

“Idhannapānaṃ sayanāsanañca, yānāni nānāvividhāni saṅkha;
sabbassa tyāhaṃ paṭipādayāmi, yaṃ kiñci tuyhaṃ manasābhipatthitan”ti.
(jā. 1.10.43-44)-

Imā gāthā abhāsi. Taṃ sutvā mahāsatto “ayaṃ devadhītā samuddapiṭṭhe mayhaṃ ‘idañcidañca dammī’ti vadati, yañcesā mayhaṃ deti, tampi mama puññeneva, taṃ pana puññaṃ ayaṃ devadhītā jānāti nu kho, udāhu na jānāti, pucchissāmi tāva nan”ti cintetvā pucchanto imaṃ gāthamāha-

“Yaṃ kiñci yiṭṭhañca hutañca mayhaṃ, sabbassa no issarā tvaṃ sugatte; sussoṇi subbhūru vilaggamajjhe, kissa me kammassa ayaṃ vipāko”ti. (jā. 1. 10.45);

Tattha (..0033) **yiṭṭhanti** dānavasena yajitaṃ. **Hutanti** āhunapāhunavasena dinnaṃ. **Sabbassa no issarā tvanti** amhākaṃ puññakammassa sabbassa tvaṃ issarā, “ayaṃ imassa vipāko, ayaṃ imassā”ti byākarituṃ samatthā. **Sussoṇīti** sundarajaghane. **Subbhūrūti** sundarehi bhamukehi ūrūhi ca samannāgate. **Vilaggamajjheti** vilaggatanumajjhe. **Kissa meti** mayā katakammesu katarakammassa ayaṃ **vipāko**, yenāhaṃ appatiṭṭhe mahāsamudde ajja patiṭṭhaṃ labhāmīti.

Taṃ sutvā devadhītā “ayaṃ brāhmaṇo ‘yaṃ attanā kusalakammaṃ kataṃ, taṃ kammaṃ na jānāti’ti saññāya pucchati maññe, kathessāmi nan”ti nāvābhiruhana-divase paccekabuddhassa chattupāhanadānapuññameva tassa kāraṇanti kathenti-

“Ghamme pathe brāhmaṇa ekabhikkhuṃ, ugghaṭṭapādaṃ tasitaṃ kilantaṃ; paṭipādayī saṅkha upāhanāni, sā dakkhiṇā kāmduhā tavajjā”ti. (jā. 1.10.46)- Gāthamāha.

Tattha **ekabhikkhanti** ekaṃ paccekabuddhaṃ sandhāyāha. **Ugghaṭṭapādanti** uṇhavālūkāya ghaṭṭapādaṃ, vibādhitapādanti attho. **Tasitanti** pipāsitaṃ. **Paṭipādayīti** paṭipādesi yojesi. **Kāmduhāti** sabbakāmadāyikā.

Taṃ sutvā mahāsatto “evarūpepi nāma appatiṭṭhe mahāsamudde mayā dinnaṃ chattupāhanadānaṃ mama sabbakāmadadaṃ jātaṃ aho sudinnaṃ”ti tuṭṭhacitto-

“Sā hotu nāvā phalakūpapannā, anavassutā erakavātayuttā; aññassa yānassa na hettha bhūmi, ajjeva maṃ moḷiniṃ pāpayassū”ti. (jā. 1. 10.47)-

Gāthamāha.

Tattha (..0034) **phalakūpapannāti** mahānāvātāya bahūhi phalakehi upetā. Uda-kappavesanābhāvena **anavassutā**. Sammā gahetvā gamanakavātena **erakavātayuttā**.

Devadhītā tassa vacanaṃ sutvā tuṭṭhahaṭṭhā dīghato aṭṭha-usabhaṃ vitthārato catu-usabhaṃ gambhīrato vīsatiyaṭṭhikaṃ sattaratanamayaṃ nāvaṃ māpetvā kūpaphiyārittayuttāni indanīlarajatasuvaṇṇamayādīni nimminivā sattannaṃ rata-nānaṃ pūretvā brāhmaṇaṃ āliṅgetvā nāvaṃ āropesi, upaṭṭhākaṃ panassa na olokesi. Brāhmaṇo attanā katakalyāṇato tassa pattim adāsi, so anumodi. Atha devadhītā tampi āliṅgetvā nāvāya patiṭṭhāpetvā taṃ nāvaṃ moḷinīnagaraṃ netvā brāhmaṇassa ghare dhanam patiṭṭhāpetvā attano vasanaṭṭhānameva agamāsi. Tenāha bhagavā-

“Sā tattha vittā sumanā patitā, nāvaṃ sucittaṃ abhinimminivā; ādāya saṅkhaṃ purisena saddhim, upānayī nagaraṃ sādthurammaṃ”ti. (jā. 1.

10.48);

Mahāpurisassa hi cittasampattiyā paccekabuddhassa ca nirodhato vuṭṭhitabhāvena sattasu cetanāsu ādicetanā diṭṭhadhammavedaniyā ati-uḷāraphalā ca jātā. Idampi tassa dānassa appamattaphalanti daṭṭhabbaṃ. Aparimāṇaphalañhi taṃ dānaṃ bodhisambhārabhūtaṃ. Tena vuttaṃ-

19. “Tenevāhaṃ sataguṇato, sukhumālo sukhedhito;
api ca dānaṃ paripūrento, evaṃ tassa adāsahan”ti.

Tattha **tenāti** tato paccekabuddhato, **sataguṇatoti** sataguṇena **ahaṃ** tadā saṅkhabhūto **sukhumālo**, tasmā **sukhedhito** sukhasaṃvaḍḍho, **api ca** evaṃ santepi **dānaṃ paripūrento**, **evaṃ** mayhaṃ dānapāramī paripūretūti **tassa** paccekabuddhassa attano sarīradukkhaṃ anapekkhitvā chattupāhanaṃ **adāsinti** attano dānajjhāsayassa uḷārabhāvaṃ satthā pavedesi.

Bodhisattopi (..0035) yāvajīvaṃ amitadhanagehaṃ ajjhāvasanto bhiiyosoma-ttāya dānāni datvā sīlāni rakkhitvā āyupariyosāne sapariso devanagaraṃ pūresi.

Tadā devadhītā uppalavaṇṇā ahosi, puriso ānandatthero, lokanātho saṅkhabrāhmaṇo.

Tassa suvisuddhaniccasīla-uposathasīlādivasena sīlapāramī dānasīlādīnaṃ paṭipakkhato nikkhantattā kusaladhammavasena nekkhammapāramī, dānādīni-pphādanatthaṃ abhussahanavasena tathā mahāsamuddataraṇavāyāmasena ca vīriyapāramī, tadatthaṃ adhivāsanakhantivasena khantipāramī, paṭiññānurūpa-paṭipattiyā saccapāramī, sabbattha acalasaṃdānādhiṭṭhānavasena adhiṭṭhāna-pāramī, sabbasattesu hitajjhāsayavasena mettāpāramī, satta-saṅkhārakatavippakāresu majjhatabhāvappattiyā upekkhāpāramī, sabbapāramīnaṃ upakārānupa-kāre dhamme jānitvā anupakāre dhamme pahāya upakāradhammesu pavattāpa-napurecarā saha-jātā ca upāyakosallabhūtā paññā paññāpāramīti imāpi pāramiyo labbhanti.

Dānajjhāsayassa pana ati-uḷārabhāvena dānapāramīvasena desanā pavattā. Yasmā cettha dasa pāramiyo labbhanti, tasmā heṭṭhā vuttā mahākaruṇādayo bodhisattaguṇā idhāpi yathārahaṃ niddhāretabbā. Tathā attano bhogasukhaṃ anapekkhitvā mahākaruṇāya “dānapāramiṃ pūressāmī”ti dānasambhārasaṃharaṇatthaṃ samuddataraṇaṃ, tattha ca samuddapatitassapi uposathādhiṭṭhānaṃ, sīlakhaṇḍabhayena devadhītāyapi upagatāya āhārānāharaṇanti evamādayo mahāsattassa guṇā veditabbā. Idāni vakkhamānesu sesacaritesu imināva nayena guṇaniddhāraṇaṃ veditabbā. Tattha tattha visesamattameva vakkhāma. Tenetaṃ vuccati-

“Evaṃ acchariyā hete, abbhūtā ca mahesino ...pe...;
pagevānukiriyā tesāṃ, dhammassa anudhammato”ti.

Saṅkhabrāhmaṇacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Kururājacariyāvaṇṇanā

20. Tatiye (..0036) **indapatthe puruttameti** indapatthanāmake kururaṭṭhassa puravare uttamanagare. **Rājāti** dhammena samena catūhi saṅgahavatthūhi parisam rañjetīti rājā. **Kusale dasahupāgatoti** kusalehi dasahi samannāgato, dānādīhi dasahi puññakiriyavatthūhi, dasahi kusalakammapathehi vā yuttoti attho.

21. Kaliṅgaratṭhavisayāti kaliṅgaratṭhasaṅkhātavisayā. **Brāhmaṇā upagañchumanti** kaliṅgarājena uyyojitā aṭṭha brāhmaṇā maṃ upasaṅkamiṃsu. Upasaṅkamitvā ca pana **āyācum maṃ hatthināganti** hatthibhūtaṃ mahānāgaṃ maṃ āyāciṃsu. **Dhaññanti** dhanāyitabbasirisobhaggappattaṃ lakkhaṇasampannaṃ. **Maṅgalasammataṃ** tāyayeva lakkhaṇasampattiyā maṅgalaṃ abhivuḍḍhikāraṇanti abhisammataṃ janehi.

22. Avuṭṭhikoti vassarahito. **Dubbhikkhoti** dullabhabhojano. **Chātako mahāti** mahatī jighacchābādadhā vattatīti attho. **Dadāhīti** dehi. **Nīlanti** nīlavaṇṇaṃ. **Añjanasavhayanti** añjanasaddena avhātappaṃ, añjananāmakanti attho. Idaṃ vuttaṃ hoti-amhākaṃ kaliṅgaratṭhaṃ avuṭṭhikaṃ, tena idāni mahādubbhikkhaṃ tattha mahantaṃ chātakabhayaṃ uppannaṃ, tassa vūpasamatthāya imaṃ añjanagirisaṅkāsaṃ tuyhaṃ añjananāmakamāṃ maṅgalahatthiṃ dehi, imasmiñhi tattha nīte devo vassissati, tena taṃ sabbabhayaṃ vūpasammissatīti. Tatrāyaṃ anupubbikathā-

Atīte kururaṭṭhe indapatthanagare bodhisatto kururājassa aggamaheṣiyā kucchimhi paṭisandhiṃ gahetvā anupubbena viññutaṃ patto, takkasilaṃ gantvā yogavihitāni sippāyatanāni vijjāṭṭhānāni ca uggahetvā paccāgato pitarā uparajje ṭhapito, aparabhāge pitu accayena rajjaṃ patvā dasa rājadhamme akopento dhammena rajjaṃ kāresi dhanañjayo nāma nāmena. So catūsu nagaradvāresu nagaramajjhe nivesanadvāreti cha dānasālāyo kāretvā devasikaṃ chasatasa-hassaṃ dhanaṃ vissajjento sakalajambudīpaṃ unnaṅgalaṃ katvā dānaṃ adāsi. Tassa dānajjhāsayatā dānābhīrati sakalajambudīpaṃ patthari.

Tasmiṃ (..0037) kāle kaliṅgaratṭhe dubbhikkhabhayaṃ chātakabhayaṃ roga-bhayanti tiṇi bhayāni uppajjiṃsu. Sakalaratṭhavāsino dantapuraṃ gantvā rājabhavanadvāre ukkuṭṭhimakaṃsu “devaṃ vassāpehi devā”ti. Rājā taṃ sutvā “kiṃkāraṇā ete viravanti”ti amacce pucchi. Amaccā rañño tamatthaṃ ārocesuṃ. Rājā porāṇakarājāno deve avassante kiṃ karontīti. “Devo vassatū”ti dānaṃ datvā uposathaṃ adhiṭṭhāya samādinnaṣīlā sirigabbhaṃ pavisitvā dabbasanthare sattāhaṃ nipajjantīti. Taṃ sutvā tathā akāsi. Devo na vassi, evaṃ rājā ahaṃ mayā kattabbakiccaṃ akāsiṃ, devo na vassati, kinti karomāti. Deva, indapatthanagare dhanañjayaṃ nāma kururājassa maṅgalahatthimhi ānīte devo vassissatīti. So rājā balavāhanasampanno duppasaho, kathamassa hatthiṃ ānessāmāti. Mahārāja, tena saddhiṃ yuddhakiccaṃ natthi, dānajjhāsayo so rājā dānābhīrato yācito samāno alaṅkatasīsampi chinditvā pasādasampannāni akkhīnipi uppāṭetvā sakalajjampi niyyātetvā dadeyya, hatthimhi vattabbameva natthi, avassaṃ yācito samāno dassatīti. Ke pana yācituṃ samatthāti? Brāhmaṇā, mahārājāti. Rājā aṭṭha brāhmaṇe pakkosāpetvā sakkārasammānaṃ katvā paribbayaṃ datvā hatthiyāca-

nattham pesesi. Te sabbattha ekarattivāsenā turitagamaṃ gantvā katipāhaṃ nagaradvāre dānasālāsu bhūñjantā sarīraṃ santappetvā rañño dānaggaṃ āgama-napathe kālaṃ āgamayamānā pācīnadvāre aṭṭhaṃsu.

Bodhisattopi pātova nhātānulitto sabbālaṅkārappaṭimaṇḍito alaṅkatavaravāra-ṇakhandhagato mahantena rājānubhāvena dānasālaṃ gantvā otarivā sattaṭṭhaja-nānaṃ sahatthena dānaṃ datvā “imināva nīhārena dethā”ti vatvā hatthiṃ abhiru-hitvā dakkhiṇadvāraṃ āgamāsi. Brāhmaṇā pācīnadvāre ārakkhassa balavatāya okāsaṃ alabhitvā dakkhiṇadvāraṃ gantvā rājānaṃ āgacchantam ullokayamānā dvārato nātidūre unnataṭṭhāne ṭhitā sampattam rājānaṃ hatthe ukkhipivā jayā-pesum. Rājā vajiraṅkusena vāraṇaṃ nivattetvā tesam santikaṃ gantvā te brāhmaṇe “kiṃ icchathā”ti pucchi. Brāhmaṇā “kaliṅgaraṭṭhaṃ dubbhikkhabha-yena chātakabhayena rogabhayena ca upaddutaṃ. So upaddavo imasmiṃ tava maṅgalaṭṭhimhi nīte (..0038) vūpasammissati. Tasmā imaṃ añjanaṇṇaṃ nāgaṃ amhākaṃ dehi”ti āhaṃsu. Tamattham pakāseṇo satthā āha “kaliṅgara-ṭṭhavisayā ...pe... añjanasavhayan”ti. Tassattho vutto eva.

Atha bodhisatto “na metaṃ patirūpaṃ, yaṃ me yācakānaṃ manorathavighāto siyā, mayhañca samādānabhedo siyā”ti

hatthikkhandhato otarivā “sace analaṅkataṭṭhānaṃ atthi, alaṅkaritvā dassāmi”ti samantato oloketvā analaṅkataṭṭhānaṃ adisvā soṇḍāya naṃ gahetvā brāhmaṇānaṃ hatthesu ṭhapetvā ratanabhiṅgārena pupphagandhavāsitaṃ udakaṃ pātetvā adāsi. Tena vuttaṃ-

23. “Na me yācakamanuppatte, paṭikkhepo anucchavo;
mā me bhijji samādānaṃ, dassāmi vipulaṃ gajaṃ.

24. “Nāgaṃ gahetvā soṇḍāya, bhiṅgāre ratanāmaye;
jalaṃ hatthe ākiritvā, brāhmaṇānaṃ adaṃ gajan”ti.

Tattha **yācakamanuppatteti** yācake anuppatte. **Anucchavoti** anucchaviko pati-rūpo. **Mā me bhijji samādānanti** sabbaññutaññāṇatthāya sabbassa yācakassa sabbam anavajjaṃ icchitaṃ dadanto dānapāramiṃ pūressāmiti yaṃ mayhaṃ samādānaṃ, taṃ mā bhijji. Tasmā **dassāmi vipulaṃ gajanti** mahantaṃ imaṃ maṅgalaṃ hatthiṃ dassāmi. **Adanti** adāsiṃ.

25. Tasmim̐ pana hatthimhi dinne amaccā bodhisattaṃ etadavocum̐- “kasmā, mahārāja, maṅgalaṃ hatthiṃ dadattha, nanu añño hatthi dātabbo, rañña nāma eva-rūpo opavayho maṅgalaṃ hatthi issariyaṃ abhivijayañca ākaṅkhantena na dātabbo”-ti. Mahāsatto yaṃ maṃ yācakā yācanti, tadeva mayā dātabbaṃ, sace pana maṃ rajjaṃ yāceyyum̐, rajjampi tesam̐ dadeyyaṃ, mayhaṃ rajjatopi jīvitatopi sabbaññu-taṅṅameva piyatarāṃ, tasmā taṃ hatthiṃ adāsinti āha. Tena vuttaṃ “**tassa nāge padinnamhi**”ti-ādi. Tattha **tassāti** tassa tena, tasmim̐ **nāge** hatthimhi dinne.

26. Maṅgalasampannanti maṅgalaguṇehi samannāgataṃ. **Saṅgānavijayutta-**manti saṅgānavijayā uttamaṃ, saṅgānavijaye vā uttamaṃ padhānaṃ pavaraṃ nāgaṃ. **Kiṃ te rajjaṃ** (..0039) **karissatīti** tasmim̐ nāge apagate tava rajjaṃ kiṃ karissati, rajjakiccaṃ na karissati, rajjampi apagata mevāti dasseti.

27. Rajjampi me dade sabbanti tiṭṭhatu nāgo tiracchānagato, idaṃ me sabbam̐ kururaṭṭhampi yācakānaṃ dadeyyaṃ. **Sarīraṃ dajjamattanoti** rajjepi vā kiṃ vattabbaṃ, attano sarīrampi yācakānaṃ dadeyyaṃ, sabbopi hi me ajjhattikabā-hiro pariggaho lokahitatthameva mayā pariccatto. Yasmā **sabbaññutaṃ piyaṃ mayhaṃ** sabbaññutā ca dānapāramiṃ ādiṃ katvā sabbapāramiyo apūrentena na sakkā laddhum̐, tasmā nāgaṃ adāsiṃ ahanti dasseti.

Evampi tasmim̐ nāge ānīte kaliṅgaratṭhe devo na vassateva. Kaliṅgarājā “idā-nipi na vassati, kiṃ nu kho kāraṇaṃ”ti pucchitvā “kururājā garudhamme rakkhati, tenassa ratṭhe anvaddhamāsaṃ anudasāhaṃ devo vassati, rañño guṇānubhāvo esa, na imassa tiracchānagatassā”ti jānitvā “mayampi garudhamme rakkhissāma, gacchatha dhanañcayakorabyassa santike te suvaṇṇapaṭṭe likhāpetvā ānethā”ti amacce pesesi. Garudhammā vuccanti pañca sīlāni, tāni bodhisatto suparisu-ddhāni katvā rakkhati, yathā ca bodhisatto. Evamassa mātā aggamaheṣī, kaniṭṭha-bhātā uparājā, purohito brāhmaṇo, rajjuggāhako amacco, sārathi seṭṭhi, doṇamā-pako dovāriko, nagarasobhinī vaṇṇadāsīti. Tena vuttaṃ-

“Rājā mātā mahesī ca, uparājā purohito;
rajjuggāho sārathī seṭṭhi, doṇo dovāriko tathā;
gaṇikā te ekādasa, garudhamme patiṭṭhitā”ti.

Te amaccā bodhisattaṃ upasaṅkamitvā vanditvā tamatthaṃ ārocesuṃ. Mahā-satto “mayhaṃ garudhamme kukkuccaṃ atthi, mātā pana me surakkhitaṃ rakkhati, tassā santike gaṇhathā”ti vatvā tehi “mahārāja, kukkuccaṃ nāma sikkhā-kāmassa sallekhavuttino hoti, detha no”ti yācito “pāṇo na hantabbo, adinnaṃ na ādātappaṃ, kāmesumicchācāro na caritabbo, musā na bhaṇitappaṃ, majjaṃ na pātappaṃ”ti suvaṇṇapaṭṭe likhāpetvā “evaṃ santepi mātu santike gaṇhathā”ti āha.

Dūtā (..0040) rājānaṃ vanditvā tassā santikaṃ gantvā “devi, tumhe kira garudhammaṃ rakkhatha, taṃ no dethā”ti vadiṃsu. Bodhisattassa mātāpi tatheva attano kukkuccassa atthibhāvaṃ vatvāva tehi yācitā adāsi. Tathā mahesi-ādayopi. Te sabbesampi santike suvaṇṇapaṭṭe garudhamme likhāpetvā dantapuraṃ gantvā kaliṅgaraṅṅo datvā taṃ pavattiṃ ārocesuṃ. Sopi rājā tasmiṃ dhamme vattamāno pañca sīlāni pūresi. Tato sakalakaliṅgaraṭṭhe devo vassi. Tīṇi bhayāni vūpasantāni. Raṭṭhaṃ khemaṃ subhikkhaṃ ahoṣi. Bodhisatto yāvajīvaṃ dānā-dīni puñṇāni katvā sapaṇṇaṃ saggapuraṃ pūresi.

Tadā gaṇikādayo uppalavaṇṇādayo ahesuṃ. Vuttañhettaṃ-

“Gaṇikā uppalavaṇṇā, puṇṇo dovāriko tadā;
rajjuggāho ca kaccāno, doṇamāpako ca kolito.

“Sāriputto tadā seṭṭhi, anuruddho ca sārathi;
brāhmaṇo kassapo thero, uparājānandapaṇḍito.

“Mahesī rāhulamātā, māyādevī janettikā;

kururājā bodhisatto, evaṃ dhāretha jātakan”ti. (dha. pa. aṭṭha. 2.361 haṃsa-ghātakabhikkhuvatthu);

Idhāpi nekkhammapārami-ādayo sesadhammā ca vuttanayeneva niddhāretabbāti.

Kururājacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Mahāsudassanacariyāvaṇṇanā

28. Catutthe **kusāvatiṃhi nagareti** kusāvatināmake nagare, yasmiṃ ṭhāne eta-
rahi kusinārā nivittā. **Mahīpatīti** khattiyo, nāmena **mahāsudassano** nāma. **Cakkava-**
ttīti cakkaratanaṃ vatteti catūhi vā sampatticakkehi vattati, tehi ca paraṃ pava-
tteti, parahitāya ca iriyāpathacakkānaṃ vatto etasmiṃ atthītipi cakkavattī. Atha vā
catūhi acchariyadhammehi saṅgahavatthūhi ca samannāgatena, parehi anabhi-
bhavaniyassa anatikkamaniyassa āṇasaṅkhātassa cakkassa vatto etasmiṃ atthī-
tipi **cakkavattī**. Pariṇāyakaratanapubbaṅgamaṃ (..0041) hatthiratanādipamu-
khena mahābalakāyena puñṇānubhāvanibbattena kāyabalena ca samannāga-
tattā **mahabbalo**. **Yadā āsinti** sambandho. Tatrāyaṃ anupubbikathā-

Atīte kira mahāpuriso sudassanattabhāvato tatiye attabhāve gahapatikule
nibbatto dharamānakassa buddhassa sāsane ekaṃ therāṃ araṅṅavāsāṃ
vasantaṃ attano kammena araṅṅaṃ pavittā rukkhamaṃle nisinnaṃ disvā “idha

mayā ayyassa paṇṇasālaṃ kātuṃ vaṭṭati”ti cintetvā attano kammaṃ pahāya dabbasambhāraṃ chinditvā nivāsayoggaṃ paṇṇasālaṃ katvā dvāraṃ yojetvā kaṭṭhattharaṇaṃ katvā “karissati nu kho paribhogaṃ, na nu kho karissati”ti ekamante nisīdi. Thero antogāmato āgantvā paṇṇasālaṃ pavisitvā kaṭṭhattharaṇe nisīdi. Mahāsattopi naṃ upasaṅkamtivā “phāsukā, bhante, paṇṇasālā”ti pucchi. Phāsukā, bhaddamukha, pabbajitasāruppāti. Vasissatha, bhante, idhāti? Āma, upāsakāti. So adhivāsanākāreneva “vasissati”ti ñatvā “nibaddhaṃ mayhaṃ ghara-dvāraṃ āgantabban”ti paṭijānāpetvā niccaṃ attano ghareyeva bhattavissaggaṃ kārāpesi. So paṇṇasālāyaṃ kaṭṭhasāraṃ pattharivā mañcapīṭhaṃ paññapesi, apassenāṃ nikkhipi, pādakaṭṭhalikaṃ ṭhapesi, pokkharaṇiṃ khaṇi, caṅkamaṃ katvā vālukaṃ okiri, parissayavinodanattaṃ paṇṇasālaṃ kaṭṭhakavatiyā parikkhipi, tathā pokkharaṇiṃ caṅkamañca. Tesāṃ antovatipariyante tālapantiyo ropesi. Evamādinā āvāsaṃ niṭṭhāpetvā therassa ticivaraṃ ādiṃ katvā sabbaṃ samaṇaparikkhāraṃ adāsi. Therassa hi tadā bodhisattena ticivarapiṇḍapātapattathālakaparissāvanadhamakaraṇaparibhogabhājanachattupāhana-udakatumbasū-cikattara-yaṭṭhi-āraṇṇakapipphalinakhacchedanapadīpeyyādi pabbajitānaṃ paribhogajātaṃ adinnaṃ nāma nāhosi. So pañca silāni rakkhanto uposathaṃ karonto yāvajīvaṃ therāṃ upaṭṭhahi. Thero tattheva vasanto arahattaṃ patvā parinibbāyi.

29. Bodhisattopi yāvatāyukaṃ puññaṃ katvā devaloke nibbattitvā tato cuto manussalokaṃ āgacchanto kusāvatiyā rājadhāniyā nibbattitvā mahāsudassano nāma rājā ahosi cakkavattī. Tassissariyānubhāvo “bhūtapubbaṃ, ānanda, rājā mahāsudassano nāma ahosi khattiyo (..0042) muddhāvasitto”ti-ādinā (dī. ni. 2.242) nayena sutte āgato eva. Tassa kira caturāsīti nagarasahassāni kusāvātirājadhānippamukhāni, caturāsīti pāsādasahassāni dhammapāsādappamukhāni, caturāsīti kūṭāgārasahassāni mahābyūhakūṭāgārappamukhāni, tāni sabbāni tassa therassa katāya ekissā paṇṇasālāya nissandena nibbattāni, caturāsīti pallaṅkasa-hassāni nāgasahassāni assasahassāni rathasahassāni tassa dinnassa mañcapīṭhassa, caturāsīti maṇisahassāni tassa dinnassa padīpassa, caturāsīti pokkharaṇi-sahassāni ekapokkharaṇiyā, caturāsīti itthisahassāni puttahassāni gahapatisa-hassāni ca pattathālakādiparibhogārahassa pabbajitaparikkhārādānassa, caturāsīti dhenusahassāni pañcagorasadānassa, caturāsīti vatthakoṭṭhasahassāni nivāsanapārupanadānassa, caturāsīti thālipākasahassāni bhojanadānassa nissandena nibbattāni. So sattahi ratanehi catūhi iddhīhi ca samannāgato rājādhirājā hutvā sakalaṃ sāgarapariyantaṃ pathavimaṇḍalaṃ dhammena abhivijjiya ajjhāvāsanto anekasatesu ṭhānesu dānasālāyo kāretvā mahādānaṃ paṭṭhapesi. Divasassa tikkhattuṃ nagare bheriṃ carāpesi “yo yaṃ icchati, so dānasālāsu āgantvā taṃ gaṇhātū”ti. Tena vuttaṃ “**tatthāhaṃ divase tikkhattuṃ, ghosāpemi tahiṃ tahi-**n”ti-ādi.

Tattha **tatthā**ti tasmīṃ nagare. “Tadāhan”tipi pāṭho, tassa tadā ahaṃ, mahāsu-dassanakāleti attho. **Tahiṃ tahi**nti tasmīṃ tasmīṃ ṭhāne, tassa tassa pākārassa anto ca bahi cāti attho. **Ko kiṃ icchatī**ti brāhmaṇādīsu yo koci satto annādīsu

deyyadhammesu yaṃ kiñci icchati. **Patthetīti** tasseva vevacanaṃ. **Kassa kiṃ dīyatu dhananti** anekavāraṃ pariyāyantarehi ca dānaghosānāya pavattitabhāva-dassanattaṃ vuttaṃ, etena dānapāramiyā sarūpaṃ dasseti. Deyyadhammapaṭi-ggāhakavikapparahitā hi bodhisattānaṃ dānapāramīti.

30. Idāni dānaghosānāya tassa tassa deyyadhammassa anucchavikapuggala-parikittanaṃ dassetuṃ “**ko chātako**” ti-ādi vuttaṃ.

Tattha (..0043) **chātakoti** jighacchito. **Tasitoti** pipāsito. **Ko mālaṃ ko vilepana-**ntipi “icchatī” ti padaṃ ānetvā yojetabbaṃ. **Naggoti** vatthavikalo, vatthena atthikoti adhippāyo. **Paridahissatīti** nivāsissati.

31. Ko pathe chattamādetīti ko pathiko pathe magge attano vassavātātapara-kkhaṇatthaṃ chattaṃ gaṇhāti, chattaena atthikoti attho. **Kopāhanā mudū subhāti** dassanīyatāya subhā sukhasamphassatāya mudū upāhanā attano pādānaṃ cakkhūnañca rakkhaṇatthaṃ. **Ko ādetīti** ko tāhi atthikoti adhippāyo. **Sāyañca pāto cāti** ettha **ca**-saddena majjhanhike cāti āharitvā vattabbaṃ. “Divase tikkhattuṃ ghosāpemi” ti hi vuttaṃ.

32. Na taṃ dasasu ṭhānesūti taṃ dānaṃ na dasasu ṭhānesu paṭiyattanti yojanā. **Napi ṭhānasatesu vā paṭiyattaṃ**, api ca kho anekasatesu ṭhānesu paṭiyattaṃ. **Yācake dhananti** yācake uddissa dhanam paṭiyattaṃ upakkhaṭaṃ. Dvādasayojanāyāme hi nagare sattayojanavitthate sattasu pākārantaresu satta tālapantipari-kkhepā, tāsū tālapantīsu caturāsīti

pokkharāṇisahassāni pāṭiyekkaṃ pokkharāṇitīre mahādānaṃ paṭṭhapitaṃ. Vutta-
ñhetam bhagavatā-

“Paṭṭhapesi kho, ānanda, rājā mahāsudassano tāsam pokkharāṇīnaṃ tīre
evarūpaṃ dānaṃ annaṃ annatthikassa, pānaṃ pānatthikassa, vatthaṃ vattha-
tthikassa, yānaṃ yānatthikassa, sayanaṃ sayanatthikassa, itthiṃ itthitthikassa,
hiraññaṃ hiraññatthikassa, suvaṇṇaṃ suvaṇṇatthikassā”ti (dī. ni. 2.254).

33. Tatthāyaṃ dānassa pavattitākāro- mahāpuriso hi itthīnañca purisānañca
anucchavike alaṅkāre kāretvā itthimattameva tattha paricāravasena sesaṅca
sabbam pariccāgavasena ṭhapetvā “rājā mahāsudassano dānaṃ deti, taṃ yathā-
sukhaṃ paribhuñjathā”ti bheriṃ carāpesi. Mahājanā pokkharāṇitīraṃ gantvā
nhatvā vatthādīni nivāsetvā mahāsampattiṃ anubhavitvā yesam tādīsāni atthi, te
pahāya gacchanti (..0044). Yesam natthi, te gahetvā gacchanti. Ye hatthiyānādī-
supi nisīditvā yathāsukhaṃ vicarivā varasayanesupi sayitvā sampattiṃ anubha-
vitvā itthīhipi saddhiṃ sampattiṃ anubhavitvā sattavidharatanapasādhanāni pasā-
dhetvā sampattiṃ anubhavitvā yaṃ yaṃ atthikā, taṃ taṃ gahetvā gacchanti, ana-
tthikā ohāya gacchanti. Tampi dānaṃ uṭṭhāya samuṭṭhāya devasikaṃ dīyateva.
Tadā jambudīpavāsīnaṃ aññaṃ kammaṃ natthi, dānaṃ paribhuñjantā sampattiṃ
anubhavantā vicaranti. Na tassa dānassa kālaparicchedo ahosi. Rattiñcāpi divāpi
yadā yadā atthikā āgacchanti, tadā tadā dīyateva. Evaṃ mahāpuriso yāvajīvaṃ
sakalajambudīpaṃ unnaṅgalaṃ katvā mahādānaṃ pavattesi. Tena vuttaṃ “**divā
vā yadi vā rattim, yadi eti vanibbako**”ti-ādi.

Tattha **divā vā yadi vā rattim, yadi etī**ti etenassa yathākālaṃ dānaṃ dasseti.
Yācakānañhi lābhāsāya upasaṅkamanakālo eva bodhisattānaṃ dānassa kālo
nāma. **Vanibbakoti** yācako. **Laddhā yadicchakaṃ bhoganti** etena yathābhirucitaṃ
dānaṃ. Yo yo hi yācako yaṃ yaṃ deyyadhammaṃ icchatī, tassa tassa taṃtadeva
bodhisatto deti. Na tassa mahagghadullabhādibhāvaṃ attano uparodhaṃ cintesi.
Pūrahathova gacchatīti etena yāvadicchakaṃ dānaṃ dasseti, yattakañhi yācakā
icchanti, tattakaṃ aparihāpetvāva mahāsatto deti uḷārajjhāsayatāya ca mahiddhi-
katāya ca.

34. “**Yāvajīvikan**”ti etena dānassa kālapariyantābhāvaṃ dasseti. Samādānato
paṭṭhāya hi mahāsattā yāvapāripūri vemajjhe na kālaparicchedaṃ karonti, bodhi-
sambhārasambharaṇe saṅkocābhāvena antarantarā avosānāpattito maraṇenapi
anupacchedo eva, tato parampi tattheva paṭipajjanato, “yāvajīvikan”ti pana mahā-
sudassanacaritassa vasena vuttaṃ. **Napāhaṃ dessaṃ dhanam dammī**ti idaṃ
dhanam nāma mayham na dessaṃ amanāpanti evarūpaṃ mahādānaṃ dento
gehato ca dhanam nīharāpemi. **Napi natthi nicayo mayī**ti mama samīpe dhanani-
cayo dhanasaṅgaho nāpi natthi, sallekhavuttisamaṇo viya asaṅgahopi na homīti
attho. Idaṃ yena ajjhāsayena tassidaṃ mahādānaṃ pavattitaṃ, taṃ dassetuṃ
vuttaṃ.

35. Idāni (..0045) taṃ upamāya vibhāvetuṃ “**yathāpi āturo nāmā**”ti-ādīmāha.
Tatthidaṃ upamāsaṃsandanena saddhiṃ atthadassanaṃ- yathā nāma **āturo**
rogābhibhūto puriso rogato attānaṃ parimocetukāmo **dhanena** hiraññasuvaṇṇā-

dinā **vejjaṃ** tikicchakaṃ **tappetvā** ārādhetvā yathāvidhi paṭipajjanto tato **rogato** vimuccati.

36. Tatheva evameva ahampi aṭṭabhūtaṃ sakalalokaṃ kilesarogato sakalasaṃsāradukkharogato ca parimocetukāmo tassa tato parimocanassa ayaṃ sabbasāpateyyapariccāgo dānapārami-upāyoti **jānamāno** bujhamāno **asesato** deyyadhammassa paṭiggāhakānañca vasena anavasesato mahādānassa vasena sattānaṃ ajjhāsayaṃ **paripūretuṃ** attano ca na mayhaṃ dānapāramī paripuṇṇā, tasmā **ūna-****mananti** pavattaṃ ūnaṃ manāṃ **pūrayituṃ** pavattayituṃ **vanibbake** yācake **adāsiṃ****taṃ dānaṃ** evarūpaṃ mahādānaṃ dadāmi, tañca kho tasmīṃ dānadhamme tassa ca phale **nirālayo** anapekkho **apaccāso** kiñcipi apaccāsīsamāno kevalaṃ **sambodhimanupattiyā** sabbaññutaññāṇameva adhigantuṃ **demīti**.

Evaṃ mahāsatto mahādānaṃ pavattento attano puññānubhāvanibbattaṃ dhammapāsādaṃ abhiruyha mahābyūhakūṭāgāradvāre eva kāmavitakkādayo nivattetvā tattha sovaṇṇamaye rājapallaṅke nisinno jhānābhīññāyo nibbattetvā tato nikkhamitvā sovaṇṇamayaṃ kūṭāgāraṃ pavisitvā tattha rajatamaye pallaṅke nisinno cattāro brahmavihāre bhāvetvā caturāsīti vassasahassāni jhānasamāpattīhi vītināmetvā maraṇasamaye dassanāya upagatānaṃ subhaddādevīpamu-

khānaṃ caturāsītiyā itthāgārasahassānaṃ amaccapārisajjādīnañca-
“Aniccā vata saṅkhārā, uppādavayadhammino;
uppajjitvā nirujjhanti, tesāṃ vūpasamo sukho” ti. (dī. ni. 2.221, 272; saṃ. ni. 1. 186; 2.143)-

Imāya gāthāya ovaditvā āyupariyosāne brahmalokaparāyano ahosi.

Tadā subhaddādevī rāhulamātā ahosi, pariṇāyakaratanaṃ rāhulo, sesaparisā buddhāparisā, mahāsudassano pana lokanātho.

Idhāpi (..0046) dasa pāramiyo sarūpato labbhanti eva, dānajjhāsayaṃ pana uḷāratāya dānapāramī eva **pāḷiyaṃ** āgatā. Sesadhammā heṭṭhā vuttanayā eva. Tathā uḷāre sattaratanasamujjale catudīpissariyepi ṭhitassa tādīsaṃ bhogasukhaṃ analaṅkaritvā kāmavitakkādayo dūrato vikkhambhetvā tathārūpe mahādāne pavattentasseva caturāsīti vassasahassāni samāpattīhi vītināmetvā aniccatādīpaṭisaṃyuttaṃ dhammakathaṃ katvāpi vipassanāya anussukkanāṃ sabbattha anissaṅga-

Mahāsudassanacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Mahāgovindacariyāvaṇṇanā

Pañcame **sattarājapurohitoti** sattabhū-ādīnaṃ sattannaṃ rājūnaṃ sabbakiccānusāsakapurohito. **Pūjito naradevehīti** tehi eva aññehi ca jambudīpe sabbeheva khattiyehi catupaccayapūjāya sakkārasammānena ca pūjito. **Mahāgovindabrāhma-****ṇoti** mahānubhāvātāya govindassābhisekena abhisittatāya ca “mahāgovindo” ti saṅkhaṃ gato brāhmaṇo, abhisittakālato paṭṭhāya hi bodhisattassa ayaṃ

samañña jāta, nāmena pana **jotipālo** nāma. Tassa kira jātadivase sabbāvudhāni jotimsu. Rājāpi paccūsasamaye attano maṅgalāvudhaṃ pajjalitaṃ disvā bhīto attano purohitaṃ bodhisattassa pitaraṃ upaṭṭhānaṃ āgataṃ pucchitvā “mā bhāyi, mahārāja, mayhaṃ putto jāto, tassānubhāvena na kevalaṃ rājageheya, sakalanagarepi āvudhāni pajjalimsu, na taṃ nissāya tuyhaṃ antarāyo atthi, sakalajambudīpe pana paññāya tena samo na bhavissati, tassetāṃ pubbanimittan”ti purohitaṃ tena samassāsito tuṭṭhacitto “kumārassa khīramūlaṃ hotū”ti sahasaṃ datvā “vayappattakāle mayhaṃ dassethā”ti āha. So vuddhippatto aparabhāge alamaṭṭhadasso sattannaṃ rājūnaṃ sabbakiccānusāsako hutvā pabbajitvā ca satte diṭṭhadhammikasamparāyikehi anatthehi pāletvā atthehi niyojesi. Iti jotitattā pālanasamatthatāya (..0047) ca “jotipālo”tissa nāmaṃ akaṃsu. Tena vuttaṃ “nāmena jotipālo nāmā”ti (dī. ni. 2.304).

Tattha bodhisatto disampatissa nāma rañño purohitassa govindabrāhmaṇassa putto hutvā attano pitu tassa ca rañño accayena tassa putto reṇu, sahāyā cassa sabbabhū, brahmadatto, vessabhū, bhārato, dve ca dhataratṭhāti ime satta rājāno yathā aññaññaṃ na vivadanti. Evaṃ rajje patiṭṭhāpetvā tesāṃ atthadhamme anusāsanto jambudīpatale sabbesaṃ rājūnaṃ aññaññaṃ brāhmaṇānaṃ devanāgagahapatikānaṃ sakkato garukato mānito pūjito apacito uttamaṃ gāravatṭhānaṃ patto ahoṣi. Tassa atthadhammesu kusalatāya “mahāgovindo”tveva samañña udapādi. Yathāha “govindo vata, bho brāhmaṇo, mahāgovindo vata, bho brāhmaṇo”ti (dī. ni. 2.305). Tena vuttaṃ-

37. “Punāparaṃ yadā homi, sattaṛājapurohito;
pūjito naradevehi, mahāgovindabrāhmaṇo”ti.

Atha bodhisattassa puññānubhāvasamussāhitehi rājūhi tesāṃ anuyuttehi khattiyehi brāhmaṇagagahapatikehi negamajānapadehi ca uparūpari upanīto samantato mahogho viya ajjhottharamāno aparimeyyo uḷāro lābhasakkāro uppajji, yathā taṃ aparimāṇāsu jātīsu upacitavipulapuññaññācayassa uḷārābhijātassa parisuddhasīlacārassa pesalassa pariyoḍātasabbasippassa sabbasattesu puttasa-disamahākaruṇāvippahārasiniddhamuduhadayassa. So cintesi- “etarahi kho mayhaṃ mahālābhasakkāro, yaṃnūnāhaṃ iminā sabbasatte santappetvā dānapāramiṃ paripūreyyan”ti. So nagarassa majjhe catūsu dvāresu attano nivesana-dvāreti cha dānasālāyo kāretvā devasikaṃ aparimitadhanapariccāgena mahādānaṃ pavattesi. Yaṃ yaṃ upāyanaṃ ānīyati, yañca attano atthāya abhisāṅkharīyati, sabbaṃ taṃ dānasālāsu eva pesesi. Evaṃ divase divase mahāpariccāgaṃ karontassa cassa cittassa titti vā santoso vā nāhoṣi, kuto pana saṅkoco. Dānaggañcassa lābhāsāya āgacchantehi deyyadhammaṃ gahetvā gacchantehi ca mahāsattassa ca guṇavisese kittayantehi mahājanakāyehi antonagaraṃ bahinagarañca (..0048) samantato ekoghabhūtaṃ kappavutṭhānamahāvāyusaṅghaṭṭaparibbhamitaṃ viya mahāsamuddaṃ ekakolāhalaṃ ekaninnādaṃ ahoṣi. Tena vuttaṃ-

38. “Tadāhaṃ sattaṛajjesu, yaṃ me āsi upāyanaṃ;
tena demi mahādānaṃ, akkhobhaṃ sāgarūpaman”ti.

Tattha **tadāhanti** yadā sattaṛājapurohito mahāgovindabrāhmaṇo homi, tadā

ahaṃ. **Sattarajjesūti** reṇu-ādīnaṃ sattannaṃ rājūnaṃ rajjesu. **Akkhobhanti** abbhantarehi ca bāhirehi ca paccatthikehi appaṭisedhaniyatāya kenaci akkhobhaniyaṃ. “Accubbhan”tipi pāṭho. Atipuṇṇadānajjhāsayaṃ deyyadhammassa ca uḷārabhāvena vipulabhāvena ca ativiya paripuṇṇanti attho. **Sāgarūpamanti** sāgarasadiṣaṃ, yathā sāgare udakaṃ sakalenapi lokena harantena khepetuṃ na sakkā, evaṃ tassa dānagge deyyadhammanti.

39. Osānagāthāya **varam dhananti** uttamaṃ icchitaṃ vā dhanaṃ. Sesam vuttanayameva.

Evaṃ mahāsatto paṭhamakappikamahāmegho viya mahāvassaṃ avibhāgena mahantaṃ dānavassaṃ vassāpento dānabyāvaṭo hutvāpi sesam sattannaṃ rājūnaṃ atthadhamme appamatto anusāsati. Satta ca brāhmaṇamahāsāle vijjāsippaṃ sikkhāpeti, satta ca nhātakasatāni mante vāceti. Tassa aparena samayena evaṃ kalyāṇo kittisaddo abbhuggato “sakkhi mahāgovindo brāhmaṇo brahmānaṃ passati, sakkhi mahāgovindo brāhmaṇo brahmunā sākaccheti sallapati manteti”ti (dī. ni. 2.312). So cintesi- “etarahi kho mayhaṃ ayaṃ abhūto kittisaddo abbhuggato ‘brahmānaṃ passati, sakkhi mahāgovindo brāhmaṇo brahmunā sākaccheti sallapati manteti’ti, yaṃnūnāhaṃ imaṃ bhūtaṃ eva kareyyan”ti. So “te satta rājāno satta ca brāhmaṇamahāsāle satta ca nhātakasatāni attano puttadārañca āpucchitvā brahmānaṃ passeyyan”ti cittaṃ paṇidhāya vassike cattāro māse brahmavihārabhāvanamanuyuñji. Tassa cetasā cetoparivita-kkamaññāya brahmā sanaṅkumāro purato pāturahosi. Taṃ disvā mahāpuriso pucchi-

“Vaṇṇavā (..0049) yasavā sirimā, ko nu tvamasi mārīsa;
ajānantā taṃ pucchāma, kathaṃ jānemu taṃ mayan”ti. (dī. ni. 2.318);
Tassa brahmā attānaṃ jānāpento-

“Maṃ ve kumāraṃ jānanti, brahmaloke sanantanam; sabbe jānanti maṃ devā, evaṃ govinda jānāhī”ti. (dī. ni. 2.318)-

Vatvā tena-

“Āsanaṃ udakaṃ pajjaṃ, madhusākañca brahmuno;

agghe bhavantaṃ pucchāma, agghaṃ kurutu no bhavan”ti. (dī. ni. 2.318)-

Upanītaṃ atithisakkāraṃ anattikopi brahmā tassa cittasampahaṃsanatthaṃ viśāsakaraṇatthañca sampañicchanto “paṭiggaṇhāma te agghaṃ, yaṃ, tvaṃ govinda, bhāsasi”ti. Vatvā okāsadānatthaṃ-

“Diṭṭhadhammahitatthāya, samparāyasukhāya ca;

katāvakāso pucchassu, yaṃkiñci abhipatthitan”ti. (dī. ni. 2.318)-

Okāsamakāsi.

Atha naṃ mahāpuriso samparāyikaṃ eva atthaṃ-

“Pucchāmi brahmānaṃ sanaṅkumāraṃ, kaṅkhī akaṅkhiṃ paravediyesu;

katthaṭṭhito kimhi ca sikkhamāno, pappoti macco amataṃ brahmalokan”ti.

(dī. ni. 2.319)-

Pucchi.

Tassa brahmā byākaronto-

“Hitvā mamattaṃ manujesu brahme, ekodibhūto karuṇedhimutto;

nirāmagandho virato methunasmā, etthaṭṭhito ettha ca sikkhamāno;

pappoti macco amataṃ brahmalokan”ti. (dī. ni. 2.319)-

Brahmalokagāmimaggaṃ kathesi.

Tattha (..0050) **maṃ ve kumāraṃ jānantīti** ve ekaṃsena maṃ “kumāro”ti jānanti. **Brahmaloketi** seṭṭhaloke. **Sanantananti** ciratanaṃ porāṇaṃ. **Evaṃ, govinda, jānāhīti**, govinda, evaṃ maṃ dhārehi.

Āsananti idaṃ bhoto brahmuno nisīdanatthāya āsanaṃ paññattaṃ. Idaṃ **udakaṃ** paribhojanīyaṃ pādānaṃ dhovanatthaṃ pānīyaṃ pipāsaharaṇatthāya. Idaṃ **pajjaṃ** parissamavinodanatthaṃ pādabbhañjanatelaṃ. Idaṃ **madhusākaṃ** atakkaṃ aloṇikaṃ adhūpanaṃ udakena seditaṃ sākaṃ sandhāya vadati. Tadā hi bodhisattassa taṃ catumāsaṃ brahmacariyaṃ abhisallekhavuttiparamukkaṭṭhaṃ ahosi. Tassime sabbe **agghe** katvā **pucchāma**, tayidaṃ **agghaṃ kurutu** paṭiggaṇhātu **no bhavaṃ** idaṃ agghanti vuttaṃ hoti. Iti mahāpuriso brahmuno nesaṃ aparibhūñjanaṃ jānantopi vattasīse ṭhatvā attano āciṇṇaṃ atithipūjanaṃ dassento evamāha. Brahmāpissa adhippāyaṃ jānanto “paṭiggaṇhāma te agghaṃ, yaṃ tvaṃ, govinda, bhāsasi”ti āha.

Tattha tassa te āsane mayaṃ nisinnā nāma homa, pādodakena pādā dhotā nāma hontu, pānīyaṃ pītā nāma homa, pādabbhañjanena pādā makkhitā nāma hontu, udakasākampi paribhuttaṃ nāma hotūti attho.

Kaṅkhī akaṅkhiṃ paravediyesūti ahaṃ savicikiccho parena sayaṃ abhisāṅkhattā parassa pākaṭesu paravediyesu pañhesu nibbicikicchaṃ.

Hitvā mamattanti “idaṃ mama, idaṃ mamā”ti pavattanakaṃ upakaraṇataṇhaṃ cajitvā. **Manujesūti** sattesu. **Brahmeti** bodhisattaṃ ālapati. **Ekodibhūtoti** eko udeti pavattatīti ekodibhūto ekībhūto, ekena kāyavivekaṃ dasseti. Atha vā eko udetīti

ekodi, samādhī. Taṃ bhūto pattoti **ekodibhūto**, upacārappanāsamādhīhi samāhītoti attho. Etaṃ ekodibhāvaṃ karuṇābrahmavīhāravasena dassento “**karuṇedhimutto**”ti āha. Karuṇajjhāne adhimutto, taṃ jhānaṃ nibbattetvāti attho. **Nirāmagan**dhoti kilesasaṅkhātavissagandharahito. **Etthaṭṭhitoti** etesu dhammesu ṭhito, ete dhamme sampādetvā. **Ettha ca sikkhamānoti** etesu dhammesu sikkhamāno (..0051) etaṃ brahmavīhārabhāvanaṃ bhāventoti attho. Ayamettha saṅkhepo, vitthāro pana **pāḷiyam** (dī. ni. 2.293 ādayo) āgatoyevāti.

Atha mahāpuriso tassa brahmuno vacanaṃ sutvā āmagandhe jigucchanto “idānevāhaṃ pabbajissāmi”ti āha. Brahmāpi “sādhū, mahāpurisa, pabbajassu. Evaṃ sati mayhampi tava santike āgamaṃ svāgamaṃ eva bhavissati, tvaṃ, tāta, sakalajambudīpe aggapuriso paṭhamavaye ṭhito, evaṃ mahantaṃ nāma sampattiṃ issariyañca pahāya pabbajanaṃ nāma gandhahatthino ayobandhanaṃ chinditvā vanagamaṃ viya ati-uḷāraṃ, buddhatanti nāmesā”ti mahābodhisattassa daḷhīkammaṃ katvā brahmalokameva gato. Mahāsattopi “mama ito nikkhamitvā pabbajanaṃ nāma na yuttaṃ, ahaṃ rājakulānaṃ atthaṃ anusāsāmi, tasmā tesam ārocetvā sace tepi pabbajanti sundarameva, no ce purohitaṭṭhānaṃ niyyādetvā pabbajissāmi”ti cintetvā reṇussa tāva rañño ārocetvā tena bhīyosomattāya kāmehi nimantiyamāno attano saṃvegahetuṃ ekantena pabbajitukāmatañcassa nivedetvā tena “yadi evaṃ ahampi pabbajissāmi”ti vutte “sādhū”ti sampaṭicchitvā eteneva nayena sattabhū-ādayo cha khattiye, satta ca brāhmaṇamahāsāle, satta ca nhātakasatāni, attano bhariyāyo ca āpucchitvā sattāhamattameva tesam cittānurakkhaṇatthaṃ ṭhatvā mahābhinnikkhamanasadisam nikkhamitvā pabbaji.

Tassa te sattarājāno ādiṃ katvā sabbeva anupabbajiṃsu. Sā ahosi mahatī parisā. Anekayojanavithārāya parisāya parivuto mahāpuriso dhammaṃ desento gāmanigamajanapadarājadhānīsu cārikaṃ carati, mahājanaṃ puññe patitṭhāpeti. Gatagataṭṭhāne buddhakolāhalaṃ viya hoti. Manussā “govindapaṇḍito kira āgacchatī”ti sutvā puretameva maṇḍapaṃ kāretvā taṃ alaṅkārapetvā paccuggantvā maṇḍapaṃ pavesetvā nānaggarasabhojanena patimānenti. Mahālābhāsakkāro mahogho viya ajjhottharanto uppajji. Mahāpuriso mahājanaṃ puññe patitṭhāpesi sīlasampadāya indriyasamvare bhojane mattaññutāya jāgariyānuyoge kasiṇaparikkamme jhānesu abhiññāsu aṭṭhasamāpattīsu brahmavīhāresūti. Buddhuppādakālo viya ahosi.

Bodhisatto (..0052) yāvatāyukaṃ pāramiyo pūrento samāpattisukhena vītināmetvā āyupariyosāne brahmaloke nibbatti. Tassa taṃ brahmacariyaṃ iddhañceva phītañca vitthārikaṃ bāhujaññaṃ puthubhūtaṃ yāva devamanussehi suppakāsitaṃ ciraṃ dīghamaddhānaṃ pavattittha. Tassa ye sāsanaṃ sabbena sabbam ājāniṃsu, te kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā sugatiṃ brahmalokaṃ upapajjiṃsu. Ye na ājāniṃsu, te appekacce paranimmitavasavattīnaṃ devānaṃ saha-byataṃ upapajjiṃsu. Appekacce nimmānaratīnaṃ ...pe... tusitānaṃ yāmānaṃ tāvatīmsānaṃ cātumahārājikānaṃ devānaṃ saha-byataṃ upapajjiṃsu. Ye sabbanihinā, te gandhabbakāyaṃ paripūresuṃ. Iti mahājano yebhuyyena brahmalokūpago saggūpago ca ahosi. Tasmā devabrahmalokā paripūriṃsu. Cattāro apāyā

suññā viya ahesuṃ.

Idhāpi **akittijātaka** (jā. 1.13.83 ādayo) viya bodhisambhāraniddhāraṇā veditabbā-tadā satta rājāno mahātherā ahesuṃ, sesaparisā buddhaparisā, mahāgovindo lokanātho. Tathā reṇu-ādīnaṃ sattannaṃ rājūnaṃ aññamaññāvirodhena yathā sakarajje patiṭṭhāpanaṃ, tathā mahati sattavidhe rajje tesu atthadhammanusa-sane appamādo, “brahmunāpi sākacchaṃ samāpajjati”ti pavattasambhāvanaṃ yathābhūtaṃ kātuṃ cattāro māse paramukkaṃsagato brahmacariyavāso. Tena brahmuno attani samāpajjanaṃ, brahmuno ovāde ṭhatvā sattahi rājūhi sakalena ca lokena upanitaṃ lābhasakkāraṃ kheḷapiṇḍaṃ viya chaḍḍetvā aparimāṇāya khattiyabrāhmaṇādiparisāya anupabbajjānimittāya pabbajjāya anuṭṭhānaṃ, buddhānaṃ sāsanaṃ viya attano sāsanaṃ cirakālānuppabandhoti evamā-dayo guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Mahāgovindacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Nimirājacariyāvaṇṇanā

40. Chaṭṭhe **mithilāyaṃ puruttameti** mithilānāmake videhānaṃ uttamanagare. **Nimi nāma mahārājāti** nemiṃ ghaṭento viya uppanno “nimi”ti laddhanāmo, mahantehi dānasīlādiguṇavisesehi mahatā ca (..0053) rājānubhāvena samannāgatattā mahanto rājāti mahārājā. **Paṇḍito kusalatthikoti** attano ca paresaṅca puññatthiko.

Atīte kira videharatṭhe mithilānagare amhākaṃ bodhisatto maghadevo nāma rājā ahoṣi. So caturāsīti vassasahassāni kumārakīlaṃ kīlitvā caturāsīti vassasahassāni uparajjaṃ kāretvā caturāsīti vassasahassāni rajjaṃ kārento “yadā me sirasmiṃ palitāni passeyyāsi, tadā me āroceyyāsi”ti kappakassa vatvā aparabhāge tena palitāni disvā ārocite suvaṇṇasaṇḍāsena uddharāpetvā hatthe patiṭṭhāpetvā palitaṃ oloketvā “pātubhūto kho mayhaṃ devadūto”ti saṃvegajāto “idāni mayā pabbajituṃ vaṭṭati”ti cintetvā satasahassuṭṭhānakaṃ gāmaṃ kappakassa datvā jeṭṭhakumāraṃ pakkosāpetvā tassa-

“Uttamaṅgaruhā mayhaṃ, ime jātā vayoharā;

pātubhūtā devadūtā, pabbajjāsamayo mamā”ti. (jā. 1.1.9)-

Vatvā sādhuṃ rajje samanūsāsitvā yadipi attano aññānīpi caturāsīti vassasahassāni āyu atthi, evaṃ santēpi maccuno santike ṭhitaṃ viya attānaṃ maññamāno saṃviggahadayo pabbajjaṃ roceti. Tena vuttaṃ-

“Sirasmiṃ palitaṃ disvā, maghadevo disampati;

saṃvegaṃ alabhī dhīro, pabbajjaṃ samarocayī”ti. (ma. ni. atṭha. 2.309);

So puttaṃ “imināva nīhārena vatteyyāsi yathā mayā paṭipannaṃ, mā kho tvaṃ antimapuriso ahoṣi”ti ovaditvā nagarā nikkhama bhikkhupabbajjaṃ pabbajitvā caturāsīti vassasahassāni jhānasamāpattīhi vītināmetvā āyupariyosāne brahmalokaparāyano ahoṣi. Puttopissa bahūni vassasahassāni dhammena rajjaṃ kāretvā teneva upāyena pabbajitvā brahmalokaparāyano ahoṣi. Tathā tassa putto, tathā

tassa puttoti evaṃ dvīhi ūnāni caturāsīti khattiyasahassāni sīse palitaṃ disvāva pabbajitāni. Atha bodhisatto brahmaloke ʘhitova “pavattati nu kho mayā manussa-loke kataṃ kalyāṇaṃ na pavattati”ti āvajjento addasa (..0054) “ettakaṃ addhānaṃ pavattaṃ, idāni nappavattissati”ti. So “na kho panāhaṃ mayhaṃ paveṇiyā ucchi-jjitum dassāmi”ti attano vaṃse jātaraṅṅo eva aggamaheṣiyā kucchimhi paṭi-sandhiṃ gaṇhitvā attano vaṃsassa nemiṃ ghaṭento viya nibbatto. Tena vuttaṃ “nemiṃ ghaṭento viya uppannoti nimīti laddhanāmo”ti.

Tassa hi nāmaggaḥaḍadivase pitarā ānītā lakkhaṇapāṭhakā. Lakkhaṇāni olo-ketvā “mahārāja, ayaṃ kumāro tumhākaṃ vaṃsaṃ paggaṇhāti, pitupitāmahehipi mahānubhāvo mahāpuṅṅo”ti byākariṃsu. Taṃ sutvā rājā yathāvuttenatthena “nimī”tissa nāmaṃ akāsi, so

daharakālato paṭṭhāya sīle uposathakamme ca yuttappayutto ahosi. Athassa pitā purimanayeneva palitaṃ disvā kappakassa gāmvaramṃ datvā puttaṃ rajje samanāsivā nagarā nikkhamma pabbajitvā jhānāni nibbattetvā brahmalokaparāyano ahosi.

Nimirājā pana dānājjhāsayatāya catūsu nagaradvāresu nagaramajjhe cāti pañca dānasālāyo kāretvā mahādānaṃ pavattesi. Ekekāya dānasālāya satasahassaṃ satahassaṃ katvā devasikaṃ pañcasatasahassāni pariccaji, pañca silāni rakkhi, pakkhadivasesu uposathakammaṃ samādiyi, mahājanampi dānādīsu puññesu samādapesi, saggamaggaṃ ācikkhi, nirayabhayena tajjesi, pāpato nivāresi. Tassa ovāde ṭhatvā mahājano dānādīni puññāni katvā tato cuto devaloke nibbatti, devaloko paripūri, nirayo tuccho viya ahosi. Tadā pana attano dānājjhāsayassa uḷārabhāvaṃ savisesaṃ dānapāramiyā pūritabhāvañca pavedento satthā-

41. “Tadāhaṃ māpayitvāna, catussālaṃ catummukhaṃ;

tattha dānaṃ pavattesiṃ, migapakkhinarādinan”ti.- ādimāha;

Tattha **tadāti** tasmimṃ nimirājakāle. **Māpayitvānāti** kārapetvā. **Catussālanti** catūsu disāsu sambandhasālaṃ. **Catummukhanti** catūsu disāsu catūhi dvārehi yuttaṃ. Dānasālāya hi mahantabhāvato deyyadhammassa yācakajanassa ca bahubhāvato na sakkā ekeneva dvārena (..0055) dānadhammaṃ pariyantaṃ kātuṃ deyyadhammañca pariyosāpetunti sālāya catūsu disāsu cattāri mahādvārāni kārapesi. Tattha dvārato paṭṭhāya yāva koṇā deyyadhammo rāsikato tiṭṭhati. Aruṇuggaṃ ādiṃ katvā yāva pakatiyā saṃvesanakālo, tāva dānaṃ pavatteti. Itarasmimpi kāle anekasatā padīpā jhāyanti. Yadā yadā atthikā āgacchanti, tadā tadā diyateva. Tañca dānaṃ na kapaṇaddhikavanibbakayācakānaññeva, atha kho aḍḍhānaṃ mahābhogānampi upakappanavasena mahāsudassanadānasadisāṃ uḷāratarapaṇitatarānaṃ deyyadhammānaṃ pariccajanato sabbepi sakalajambudīpavāsino manussā paṭiggahesuñceva paribhuñjiṃsu ca. Sakalajambudīpañhi unnaṅgalaṃ katvā mahāpuriso tadā mahādānaṃ pavattesi. Yathā ca manussānaṃ, evaṃ migapakkhike ādiṃ katvā tiracchānagatānampi dānasālāya bahi ekamante tesāṃ upakappanavasena dānaṃ pavattesi. Tena vuttaṃ- “tattha dānaṃ pavattesiṃ, migapakkhinarādinan”ti. Na kevalañca tiracchānānameva, petānampi divase divase pattiṃ dāpesi. Yathā ca ekissā dānasālāya, evaṃ pañcasupī dānasālāsu dānaṃ pavattittha. **Pāliyaṃ** pana “tadāhaṃ māpayitvāna, catussālaṃ catummukhan”ti ekaṃ viya vuttaṃ, taṃ nagaramajjhe dānasālaṃ sandhāya vuttaṃ.

42. Idāni tattha deyyadhammaṃ ekadesena dassento “**acchādanañca sayanaṃ, annaṃ pānañca bhojanaṃ**”ti āha.

Tattha **acchādananti** khomasukhumādinānāvidhanivāsanapārūpanaṃ. **Sayananti** mañcapallaṅkādiñceva gonakacittakādiñca anekavidhaṃ sayitabbaṃ, āsanampi cettha sayanaggahaṇeneva gahitanti daṭṭhabbaṃ. **Annaṃ pānañca bhojananti** tesāṃ tesāṃ sattānaṃ yathābhirucitaṃ nānaggarasaṃ annañceva pānañca avasiṭṭhaṃ nānāvidhabhojanavikatiñca. **Abbocchinnaṃ karitvānāti** ārambhato paṭṭhāya yāva āyupariyosānā ahorattaṃ avicchinnaṃ katvā.

43-4. Idāni tassa dānassa sammāsambodhiṃ ārabba dānapāramibhāvena pavattitabhāvaṃ dassento yathā tadā attano ajjhāsayo pavatto, taṃ upamāya dassetuṃ “**yathāpi sevako**”ti-ādimāha. Tassattho- yathā nāma sevakapuriso attano sāmikaṃ kālānukālaṃ sevanavasena (..0056) upagato laddhabbhadhana- hetu kāyena vācāya manasā sabbathāpi kāyavacīmanokammehi yathā so ārā- dhito hoti, evaṃ **ārādhanīyaṃ** ārādhanameva **esati** gavesati, tathā **ahampi** bodhi- sattabhūto sadevakassa lokassa sāmibhūtaṃ anuttaraṃ buddhabhāvaṃ **sevetu- kāmo** tassa ārādhanatthaṃ **sabbabhave** sabbasmiṃ nibbattanibbattabhave dāna- pāramiparipūraṇavasena **dānena** sabbasatte santappetvā bodhisāṅkhātato ariya- maggañāṇato jātattā “**bodhijan**”ti laddhanāmaṃ sabbaññutaññāṇaṃ parato sabbathā nānūpāyehi esissāmi gavesissāmi, taṃ **uttamaṃ bodhiṃ** sammāsa- mbodhiṃ jīvitapariccāgādiṃ yaṃkiñci katvā **icchāmi** abhipatthemīti.

Evamidha dānajjhāsayassa uḷārabhāvaṃ dassetuṃ dānapāramivaseneva desanā katā. **Jātakadesanāyaṃ** panassa sīlapārami-ādīnampi paripūraṇaṃ vibhā- vitameva, tathā hissa heṭṭhā vuttanayeneva sīlādiguṇehi attānaṃ alaṅkaritvā mahājanaṃ tattha patiṭṭhapentassa ovāde ṭhatvā nibbattadevatā sudhammāyaṃ devasabhāyaṃ sannipatitā “aho amhākaṃ nimirājānaṃ nissāya mayaṃ imaṃ sampattiṃ pattā, evarūpāpi nāma anuppanne buddhe mahājanassa buddha- kiccaṃ sādhayamānā acchariyamanussā loke uppajjanti”ti mahāpurisassa guṇe vaṇṇentā abhitthaviṃsu. Tena vuttaṃ-

“Accheraṃ vata lokasmiṃ, uppajjanti vicakkhaṇā;
yadā ahu nimirājā, paṇḍito kusalatthiko” ti. (jā. 2.22.421)-

Ādi.

Taṃ sutvā sakkāṃ devānamindaṃ ādiṃ katvā sabbe devā bodhisattaṃ daṭṭhu- kāmā ahesuṃ. Athekadivasāṃ mahāpurisassa uposathikassa uparipāsādavara- gatassa pacchimayāme pallaṅkaṃ ābhujitvā nisinnassa evaṃ cetaso parivitakko udapādi “dānaṃ nu kho varaṃ, udāhu brahmacariyan”ti. So taṃ attano kaṅkhaṃ chindituṃ nāsakkhi. Tasmīṃ khaṇe sakkassa bhavanaṃ uṇhākāraṃ dassesi. Sakko taṃ kāraṇaṃ āvajjento bodhisattaṃ tathā vitakkentaṃ disvā “handassa vitakkaṃ chindissāmi”ti āgantvā purato ṭhito tena “kosi tvan”ti puṭṭho attano deva- rājabhāvaṃ ārocetvā (..0057) “kiṃ, mahārāja, cintesi”ti vutte tamatthaṃ ārocesi. Sakko brahmacariyameva uttamaṃ katvā dassento-

“Hīnena brahmacariyena, khattiye upapajjati;
majjhimena ca devattaṃ, uttamaṃ visujjhati.
“Na hete sulabhā kāyā, yācayogena kenaci;
ye kāye upapajjanti, anagārā tapassino” ti. (jā. 2.22.429-430)-

Āha.

Tattha puthutitthāyatanesu methunaviratimattaṃ **hīnaṃ brahmacariyaṃ** nāma, tena khattiyakule upapajjati. Jhānassa upacāramattaṃ **majjhimaṃ** nāma, tena devattaṃ upapajjati. Aṭṭhasamāpattinibbattanaṃ pana **uttamaṃ** nāma, tena brahmaloke nibbattati. Tañhi bāhirakā “nibbānaṃ”ti kathenti. Tenāha “visujjhati”ti. Sāsane pana parisuddhasīlassa bhikkhuno aññataraṃ devanikāyaṃ patthentassa

brahmacariyacetanā hīnatāya **hīnaṃ** nāma, tena yathāpatthite devaloke nibbattati. Parisuddhasīlassa aṭṭhasamāpattinibbattanaṃ **majjhimaṃ** nāma, tena brahmaloke nibbattati. Parisuddhasīlassa pana vipassanaṃ vaḍḍhetvā arahattappatti **uttamaṃ** nāma, tena visujjhatīti. Iti sakko “mahārāja, dānato brahmacariyavāsova sataguṇena saḥassaguṇena sataḥassaguṇena mahapphalo”ti vaṇṇesi. **Kāyā**ti brahmagaṇā. **Yācayogenā**ti yācanayuttana. “Yājayogenā”tipi pāḷi, yajanayuttana, dānayuttanāti attho. **Tapassinoti** tapanissitakā. Imāyapi gāthāya brahmacariyavāssasseva mahānubhāvataṃ dīpeti. Evañca pana vatvā “kiñcāpi, mahārāja, dānato brahmacariyameva mahapphalaṃ, dvepi panete mahāpurisakattabbāva. Dvīsupi appamatto hutvā dānañca dehi sīlañca rakkhāhī”ti vatvā taṃ ovaditvā sakaṭṭhānameva gato.

Atha naṃ devagaṇo “mahārāja, kuhiṃ gatathā”ti āha. Sakko “mithilāyaṃ nimirāṇṇo kañkha chinditun”ti tamatthaṃ pakāsetvā bodhisattassa guṇe vitthārato vaṇṇesi. Taṃ sutvā devā “mahārāja, mayhaṃ nimirājānaṃ daṭṭhukāmamhā, sādhu naṃ pakkosāpehī”ti vadiṃsu. Sakko “sādhū”ti sampañcchitvā mātaliṃ āmantesi- “gaccha nimirājānaṃ vejayantaṃ āropetvā ānehi”ti (..0058). So “sādhū”ti sampañcchitvā rathena gantvā tatha mahāsattaṃ āropetvā tena yācito yathā-kammaṃ pāpakammīnaṃ puññakammīnañca ṭhānāni ācikkhanto anukkamena devalokaṃ nesi. Devāpi kho “nimirajā āgato”ti sutvā dibbagandhavāsapupphahatthā yāva cittakūṭadvārakoṭṭhakā paccuggantvā mahāsattaṃ dibbagandhādīhi pūjentā sudhammaṃ devasabhaṃ ānayiṃsu. Rājā rathā otarivā devasabhaṃ pavisitvā sakkena saddhiṃ ekāsane nisīditvā tena dibbehi kāmehi nimantiyamāno “alam, mahārāja, mayhaṃ imehi yācitakūpamehi kāmehi”ti paṭikkhipitvā anekapa-riyāyena dhammaṃ desetvā manussagaṇanāya sattāhameva ṭhatvā “gacchā-mahaṃ manussalokaṃ, tatha dānādīni puññāni karissāmi”ti āha. Sakko “nimirājānaṃ mithilaṃ nehi”ti mātaliṃ āṇāpesi. So taṃ vejayantarathaṃ āropetvā pācīna-disābhāgena mithilaṃ pāpuṇi. Mahājano dibbarathaṃ disvā raṇṇo paccuggamaṃ akāsi. Mātali sīhapañjare mahāsattaṃ otāretvā āpucchitvā sakaṭṭhānameva gato. Mahājanopi rājānaṃ parivāretvā “kīdiso, deva, devaloko”ti pucchi. Rājā devalokasampattiṃ vaṇṇetvā “tumhepi dānādīni puññāni karotha, evaṃ tasmīṃ devaloke uppajjissathā”ti dhammaṃ desesi. So aparabhāge pubbe vuttanayena palitaṃ disvā puttassa rajjaṃ paṭicchāpetvā kāme pahāya pabbajitvā cattāro brahmavihāre bhāvetvā brahmalokūpago ahoṣi.

Tadā sakko anuruddho ahoṣi. Mātali ānando. Caturāsīti rājasahassāni buddha-parisā. Nimirajā lokanātho.

Tassa idhāpi heṭṭhā vuttanayeneva bodhisambhārā niddhāretabbā. Tathā brahmalokasampattiṃ pahāya pubbe attanā pavattitaṃ kalyāṇavattaṃ anuppabandhessāmīti mahākaruṇāya manussaloke nibbattanaṃ, uḷāro dānajjhāsayo, tadanurūpā dānādīsū paṭipatti, mahājanassa ca tatha paṭiṭṭhāpanaṃ, yāva devamanussānaṃ patthaṭayasatā, sakkassa devarājassa upasaṅkamane ativimhayatā, tena dibbasampattiyā nimantiyamānopi taṃ analaṅkaritvā puññasambhāraparibrūhanatthaṃ puna manussavāsūpagamaṃ, lābhasampattīsū sabbattha alaggabhā-

voti evamādayo guṇānubhāvā niddhāretabbāti.

Nimirājacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Candakumāracariyāvaṇṇanā

45. Sattame (..0059) **ekarājassa atrajoti** ekarājassa nāma kāsirañño orasaputto. **Nagare pupphavatiyā**ti pupphavatināmake nagare. **Candasavhayoti** candasaddena avhātabbo, candanāmoti attho.

Atīte kira ayaṃ bārāṇasī pupphavatī nāma ahosi. Tattha vasavattirañño putto ekarājā nāma rajjaṃ kāresi. Bodhisatto tassa gotamiyā nāma aggamahesiyā kucchimhi paṭisandhiṃ aggahesi. “Candakumāro”tissa nāmamakamṣu. Tassa padasā gamanakāle aparopi putto uppanno, tassa “sūriyakumāro”ti nāmamakamṣu. Tassa padasā gamanakāle ekā dhītā uppannā, “selā”tissā nāmamakamṣu. Vemātikā ca nesaṃ bhaddaseno sūro cāti dve bhātaro ahesuṃ. Bodhisatto anupubbena vuddhippatto sippesu ca vijjāṭṭhānesu ca pāraṃ agamāsi. Tassa rājā anucchavikaṃ candam nāma rājadhītaram ānetvā uparajjaṃ adāsi. Bodhisattassa eko putto uppanno, tassa “vāsulo”ti nāmamakamṣu. Tassa pana rañño khaṇḍahālo nāma purohito, taṃ rājā vinicchaye ṭhapesi. So lañjavittako hutvā lañjaṃ gahetvā assāmike sāmike karoti, sāmike ca assāmike karoti. Athekadivasam aṭṭaparājito eko puriso vinicchayaṭṭhāne upakkosento nikkhamitvā rājūpaṭṭhānaṃ gacchantam bodhisattam disvā tassa pādesu nipatitvā “sāmi khaṇḍahālo vinicchaye vilopaṃ khādati, ahaṃ tena lañjaṃ gahetvā parājayaṃ pāpito”ti aṭṭassaramakāsi. Bodhisatto “mā bhāyī”ti taṃ assāsetvā vinicchayaṃ netvā sāmikameva

sāmikaṃ akāsi. Mahājano mahāsaddena sādhu-kāramadāsi.

Rājā “bodhisattena kira aṭṭo suvinicchito”ti sutvā taṃ āmantetvā “tāta, ito paṭṭhāya tvameva aṭṭakaraṇe vinicchayaṃ vinicchinhī”ti vinicchayaṃ bodhisattassa adāsi. Khaṇḍahālassa āyo pacchijji. So tato paṭṭhāya bodhisatte āghātaṃ bandhitvā otārāpekkho vicari. So pana rājā mudhappasanno. So ekadivasaṃ supinanta devalokaṃ passitvā tattha gantukāmo hutvā “purohitaṃ (..0060) brahmalokagāmimaggaṃ ācikkhā”ti āha. So “atidānaṃ dadanto sabbacatukkena yaññaṃ yajassū”ti vatvā rañña “kiṃ atidānaṃ”ti puṭṭho “attano piyaputtā piyabhariyā piyadhitaro mahāvibhavaseṭṭhino maṅgalaḥatthi-assādayoti ete cattāro cattāro katvā dvipadacatuppade yaññatthāya pariccajitvā tesāṃ galalohitena yajanaṃ atidānaṃ nāmā”ti saññāpesi. Iti so “saggamaggaṃ ācikkhissāmī”ti nira-yamaggaṃ ācikkhi.

Rājāpi tasmim paṇḍitasaññī hutvā “tena vuttavidhi saggamaggo”ti saññāya taṃ paṭipajjitukāmo mahantaṃ yaññāvāṭaṃ kārāpetvā tattha bodhisattādi-ke cattāro rājakumāre ādiṃ katvā khaṇḍahālena vuttaṃ sabbaṃ dvipadacatuppadaṃ yañña-pasutaṭṭhāne nethāti āṇāpesi. Sabbañca yaññasambhāraṃ upakkhaṭaṃ aho-si. Taṃ sutvā mahājano mahantaṃ kolāhalaṃ akāsi. Rājā vipparisāri hutvā khaṇḍahālena upatthambhito punapi tathā taṃ āṇāpesi. Bodhisatto “khaṇḍahālena vinicchayaṭṭhānaṃ alabhanta mayi āghātaṃ bandhitvā mameva maraṇaṃ icchanta mahājanassa anayabyasanaṃ uppāditaṃ”ti jānitvā nānāvidhehi upāyehi rājānaṃ tato duggahitaggāhato vivecetum vāyāmitvāpi nāsakkhi. Mahājano paridevi, mahantaṃ kāruṇṇamakāsi. Mahājanassa paridevanta-seva yaññāvāṭe sabbakammāni niṭṭhāpesi. Rājaputtaṃ netvā gīvāya nāmetvā nisīdāpesum. Khaṇḍahālo suvaṇṇapātīṃ upanāmetvā khaggaṃ ādāya “tassa gīvaṃ chindissāmī”ti aṭṭhāsi. Taṃ disvā candā nāma rājaputtassa devī “aññaṃ me paṭisaraṇaṃ natthi, attano saccabalena sāmikassa sotthiṃ karissāmī”ti añjaliṃ paggayha parisāya antare vicaranti “idaṃ ekanteneva pāpakammaṃ, yaṃ khaṇḍahālo saggamaggoti karoti. Iminā mayhaṃ saccavacanena mama sāmikassa sotthi hotu.

“Yā devatā idha loke, sabbā tā saraṇaṃ gatā;

anāthaṃ tāyatha mamaṃ, yathāhaṃ patimā siyan”ti.-

Saccakiriyamakāsi. Sakko devarājā tassā paridevanasaddaṃ sutvā taṃ pavattiṃ ṇatvā jalitaṃ ayokūṭaṃ ādāya āgantvā rājānaṃ tāsetvā (..0061) sabbe vissajjāpesi. Sakkopi tadā attano dibbarūpaṃ dassetvā sampajjalitaṃ sajoti-bhūtaṃ vajiraṃ paribbhanto “are, pāparāja kāḷakaṇṇi, kadā tayā pāṇātipātena sugatigamaṇaṃ diṭṭhapubbaṃ, candakumāraṃ sabbañca imaṃ janaṃ bandhanato mocehi, no ce mocessasi, ettheva te imassa ca duṭṭhabrāhmaṇassa sīsaṃ phālessāmī”ti ākāse aṭṭhāsi. Taṃ acchariyaṃ disvā rājā brāhmaṇo ca sīghaṃ sabbe bandhanā mocesuṃ.

Atha mahājano ekakolāhalaṃ katvā sahasā yaññāvāṭaṃ ajjhottharivā khaṇḍahālassa ekekaṃ leḍḍupphāraṃ dento tattheva naṃ jīvitakkhayaṃ pāpetvā rājā-nampi māretum ārabhi. Bodhisatto puretameva pitaraṃ palissajitvā ṭhito māretum na adāsi. Mahājano “jīvitaṃ tāvassa pāparañño dema, chattaṃ panassa

na dassāma, nagare vāsaṃ vā na dassāma, taṃ caṇḍālaṃ katvā bahinagare vāsāpessāmā”ti rājavesaṃ hāretvā kāsāvaṃ nivāsāpetvā haliddipilotikāya sīsaṃ veṭhetvā caṇḍālaṃ katvā caṇḍālagāmaṃ paḥiṇṇiṃsu. Ye pana taṃ pasughāta-yaññaṃ yajīṃsu ceva yajāpesuñca anumodiṃsu ca, sabbe te nirayaparāyanā ahesuṃ. Tenāha bhagavā-

“Sabbe patiṭṭhā nirayaṃ, yathā taṃ pāpakam karitvāna;

na hi pāpakammaṃ katvā, labbhā sugatiṃ ito gantun”ti. (jā. 2.22.1143);

Atha sabbāpi rājaparisā nāgarā ceva jānapadā ca samāgantvā bodhisattaṃ rajje abhisiñciṃsu. So dhammena rajjaṃ anusāsanto taṃ attano mahājanassa ca akāraṇeva uppannaṃ anayabyasanaṃ anussarivā saṃvegajāto puññakiriyāsu bhiyyosomattāya ussāhajāto mahādānaṃ pavattesi, sīlāni rakkhi, uposathakammaṃ samādiyi. Tena vuttaṃ-

46. “Tadāhaṃ yajanā mutto, nikkhanto yaññavāṭato;

saṃvegaṃ janayitvāna, mahādānaṃ pavattayin”ti.- ādi;

Tattha (..0062) **yajanā muttoti** khaṇḍahālena vihitayaññavidhito vuttanayena ghātetabbato mutto. **Nikkhanto yaññavāṭatoti** abhisekakaraṇatthāya ussāhajātena mahājanena saddhiṃ tato yaññabhūmito niggato. **Saṃvegaṃ janayitvānāti** evaṃ “bahu-antarāyo lokasannivāso”ti ativiya saṃvegaṃ uppādetvā. **Mahādānaṃ pavattayinti** cha dānasālāyo kārāpetvā mahatā dhanapariccāgena vessantaradānasa-disaṃ mahādānamadāsīṃ. Etena abhisekakaraṇato paṭṭhāya tassa mahādānassa pavattitabhāvaṃ dasseti.

47. Dakkhiṇeyye adatvānāti dakkhiṇārahe puggale deyyadhammaṃ aparicca-jitvā. **Api chappañca rattiyoti** appekadā chapi pañcapi rattiyoti attano pivanakhādānabhuñjanāni na karomīti dasseti.

Tadā kira bodhisatto sakalajambudīpaṃ unnaṅgalaṃ katvā mahāmegho viya abhivassanto mahādānaṃ pavattesi. Tattha kiñcāpi dānasālāsu annapānādi-uḷāru-ḷārapaṇītapāṇītameva yācakānaṃ yathārucitaṃ divase divase diyaṃ, tathāpi attano sajjitaṃ āhāraṃ rājārahabhojanampi yācakānaṃ adatvā na bhuñjati, taṃ sandhāya vuttaṃ “**nāhaṃ pivāmi**”ti-ādi.

48. Idāni tathā yācakānaṃ dāne kāraṇaṃ dassento upamaṃ tāva āharati “**yathāpi vāṇijo nāmā**”ti-ādinā. Tassattho- yathā nāma vāṇijo bhaṇḍaṭṭhānaṃ gantvā appena pābhatena bahuṃ bhaṇḍaṃ vikkiṇitvā vipulaṃ bhaṇḍasannicayaṃ katvā desakālaṃ jānanto **yatthassa lābho** udayo **mahā hoti, tattha** dese kāle vā **taṃ** bhaṇḍaṃ **harati** upaneti vikkiṇāti.

49. Sakabhuttāpīti sakabhuttatopi attanā paribhuttatopi. “Sakaparibhuttāpī”tipi pāṭho. **Pareti** parasmim paṭiggāhakaṃ puggale. **Satabhāgoti** anekasatabhāgo āyatim bhavissati. Idaṃ vuttaṃ hoti- yathā vāṇijena kītabhaṇḍaṃ tattheva avikkiṇitvā tathārūpe dese kāle ca vikkiṇiyamānaṃ bahuṃ udayaṃ vipulaṃ phalaṃ hoti, tattheva attano santakaṃ attanā anupabhuñjitvā parasmim paṭiggāhakaṃ puggale dinnaṃ mahapphalaṃ anekasatabhāgo bhavissati, tasmā attanā (..0063) abhuñjitvāpi parassa dātabbamevāti. Vuttañhetam bhagavatā- “tiracchānagate dānaṃ datvā sataguṇā dakkhiṇā pāṭikañkhitaṃ. Puthujjanadussīle dānaṃ datvā saha-

ssaguṇā”ti (ma. ni. 3.379) vitthāro. Aparampi vuttaṃ “evaṃ ce, bhikkhave, sattā jāneyyumaṃ dānaṃ vibhāgassa vipākaṃ, yathāhaṃ jānāmi, na adatvā bhujjeyyumaṃ, na ca nesaṃ maccheramaṃ cittaṃ pariyādāya tiṭṭheyya. Yopi nesaṃ assa carimo ālopo carimaṃ kabaḷaṃ, tatopi na asaṃvibhajitvā bhujjeyyunaṃ”ti-ādi (itivu. 26).

50. Etamattavasamaṃ ñatvāti etaṃ dānassa mahapphalabhāvasaṅkhātāñceva sammāsambodhiyā paccayabhāvasaṅkhātāñca atthavasamaṃ kāraṇaṃ jānitvā. **Na paṭikkamāmi dānatoti** dānapāramito īsakampi na nivattāmi abhikkamāmi eva. Kimatthaṃ? **Sambodhimanupattiyāti** sambodhiṃ sabbaññutaññāṇaṃ anuppattiyā anuppattiyatthaṃ, adhigantunti attho.

Tadā bodhisatto mahājanena pitari caṇḍālagāmaṃ pavesite dātābbayuttakaṃ paribbayaṃ dāpesi nivāsanāni pārūpanāni ca. Sopi nagaraṃ pavisitumaṃ alabhanto bodhisatte uyyānakīḷādi-atthaṃ bahigate upasaṅkamati, puttasaññāya pana na vandati, na añjalikammaṃ karoti, “ciraṃ jīva, sāmī”ti vadati. Bodhisattopi diṭṭhadivase atirekasammānaṃ karoti. So evaṃ dhammena rajjaṃ kāretvā āyupariyosāne sapaṇḍāro devalokaṃ pūresi.

Tadā khaṇḍahālo devadatto ahosi, gotamī devī mahāmāyā, candā rājadhitā rāhulamātā, vāsulo rāhulo, selā uppalavaṇṇā, sūro mahākassapo, bhaddaseno mahāmoggallāno, sūriyakumāro sārīputto, candarājā lokanātho.

Tassa idhāpi pubbe vuttanayeneva yathārahaṃ sesapāramiyo niddhāretabbā. Tadā khaṇḍahālassa kakkhaḷapharusabhāvaṃ jānantopi ajjupekkhitvā dhammena samena aṭṭassa vinicchayo, attānaṃ māretukāmasseva khaṇḍahālassa tathā yaññavidhānaṃ jānitvāpi tassa upari cittappakopābhāvo, attano parisamaṃ gahetvā pitu sattu bhavitumaṃ samatthopi “mādisassa nāma garūhi virodho na yutto”ti attānaṃ purisapasumaṃ katvā ghātāpetukāmassa pitu āṇāyaṃ avaṭṭhānaṃ, kosiyā asimaṃ gahetvā sīsaṃ (..0064) chinditumaṃ upakkamante purohite attano pitari putte sabbasattesu ca mettāpharaṇena samacittatā, mahājane pitaraṃ māretumaṃ upakkamante sayamaṃ palissajitvā tassa jīvitadānañca, divase divase vessantaradānasadisamaṃ mahādānaṃ dadatopi dānena atittābhāvo, mahājanena caṇḍālesu vāsāpitassa pitu dātābbayuttakaṃ datvā posanaṃ, mahājanaṃ puññakiriyāsu patiṭṭhāpananti evamādayo guṇānubhāvā niddhāretabbāti.

Candakumārācariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Sivirājacariyāvaṇṇanā

51. Aṭṭhame ariṭṭhasavhaye nagareti ariṭṭhapuranāmake nagare. **Sivi nāmāsi khattiyoti** sivīti gottato evamaṇāmake rājā ahosi.

Atīte kira sivrāṭṭhe ariṭṭhapuranagare sivrāje rajjaṃ kārente mahāsatto tassa putto hutvā nibbatti. “Sivikumāro”tissa nāmamakaṃsu. So vayappatto takkasilamaṃ gantvā uggahitasippo āgantvā pitu sippamaṃ dassetvā uparajjaṃ labhitvā aparā-

bhāge pitu accayena rājā hutvā agatigamaṇaṃ pahāya dasa rājadhamme ako-
petvā rajjaṃ kārento nagarassa catūsu dvāresu nagaramajjhe nivesanadvāreti
cha dānasālāyo kāretvā devasikaṃ chasatasahassapariccāgena mahādānaṃ
pavattesi. Aṭṭhamicātuddasīpannarasīsu sayamaṃ dānasālaṃ gantvā dānaggaṃ olo-
keti.

So ekadā puṇṇamadivase pātova samussitasetacchatte rājapallaṅke nisinno
attanā dinnadānaṃ āvajjento bāhiravatthumaṃ attanā adinnaṃ nāma adisvā “na me
bāhirakadānaṃ tathā cittaṃ toseti, yathā ajjhattikadānaṃ, aho vata mama dāna-
sālaṃ gatakāle koci yācako bāhiravatthumaṃ ayācitvā ajjhattikameva yāceyya, sace
hi me koci sarīre maṃsaṃ vā lohitaṃ vā sīsaṃ vā hadayamaṃsaṃ vā akkhīni vā
upaḍḍhasarīraṃ vā sakalameva vā attabhāvaṃ dāsabhāvena yāceyya, taṃtade-
vassa (..0065) adhippāyaṃ pūrento dātumaṃ sakkomī”ti cintesi. **Pāliyaṃ** pana
akkhīnaṃ eva vasena āgatā. Tena vuttaṃ-

“nisajja pāsādavare, evamaṃ cintesahaṃ tadā”.

52. “Yaṃkiñci mānusaṃ dānaṃ, adinnaṃ me na vijjati;
yopi yāceyya maṃ cakkhumaṃ, dadeyyamaṃ avikampito”ti.

Tattha **mānusaṃ dānanti** pakatimanussehi dātabbadānaṃ annapānādi. Evamaṃ
pana mahāsattassa uḷāre dānajjhāsaye uppanne sakkassa paṇḍukambalasilā-
sanaṃ uṇhākāraṃ dassesi. So tassa kāraṇaṃ āvajjento bodhisattassa ajjhāsayamaṃ
disvā “sivirājā ajja sampattayācakā cakkhūni ce yācanti, cakkhūni uppāṭetvā
nesamaṃ dassāmīti cintesi”ti sakko devaparisāya vatvā “so sakkhissati nu kho taṃ
dātumaṃ, udāhu noti vīmaṃsissāmi tāva nan”ti bodhisatte soḷasahi gandhodakagha-
ṭhehi nhatvā sabbālaṅkārehi paṭimaṇḍite alaṅkatahatthikkhandhavaragate
dānaggaṃ gacchante jarājiṇṇo andhabrāhmaṇo viya hutvā tassa cakkhupathe
ekasmiṃ unnatappadese ubho hatthe pasāretvā rājānaṃ jayāpetvā ṭhito bodhisa-
ttena tadabhimukhaṃ

vāraṇaṃ pesetvā “brāhmaṇa, kiṃ icchasi”ti pucchito “tava dānājñhāsayaṃ nissāya samuggatena kittighosena sakalalokasannivāso nirantaraṃ phuṭo, ahañca andho, tasmā taṃ yācāmi”ti upacāravasena ekaṃ cakkhuṃ yāci. Tena vuttaṃ-

53. “Mama saṅkappamaññāya, sakko devānamissaro; nisinno devaparisāya, idaṃ vacanamabravi.
54. “Nisajja pāsādavare, sivrājā mahiddhiko; cinto vividhaṃ dānaṃ, adeyyaṃ so na passati.
55. “Tathaṃ nu vitathaṃ netāṃ, handa vīmaṃsayāmi taṃ; muhuttaṃ āgameyyātha, yāva jānāmi taṃ manaṃ.
56. “Pavedhamāno palitasiro, valigatto jarāturo; andhavaṇṇova hutvāna, rājānaṃ upasaṅkami.
57. “So (..0066) tadā paggahevāna, vāmaṃ dakkhiṇabāhu ca; sirasmiṃ añjaliṃ katvā, idaṃ vacanamabravi.
58. ““Yācāmi taṃ mahārāja, dhammika raṭṭhavaḍḍhana; tava dānaratā kitti, uggatā devamānuse.
59. ““Ubhopi nettā nayanā, andhā upahatā mama; ekaṃ me nayanam dehi, tvampi ekena yāpayā””ti.

Tattha **cinto vividhaṃ dānanti** attanā dinnaṃ vividhaṃ dānaṃ cinto, āvajjento dānaṃ vā attanā dinnaṃ vividhaṃ bāhiraṃ deyyadhammaṃ cinto. **Adeyyaṃ so na passatī**ti bāhiraṃ viya ajjhattikavatthumpi adeyyaṃ dātuṃ asakkuṇeyyaṃ na passati, “cakkhūnipi uppāṭetvā dassāmi”ti cintesīti adhippāyo. **Tathaṃ nu vitathaṃ netanti** etaṃ ajjhattikavatthunopi adeyyassa adassanaṃ deyyabhāve-
neva dassanaṃ cintanaṃ saccaṃ nu kho, udāhu, asaccanti attho. **So tadā pagga-
hevāna, vāmaṃ dakkhiṇabāhu cāti** vāmabāhuṃ dakkhiṇabāhuñca tadā pagga-
hetvā, ubho bāhū ukkhipitvāti attho. **Raṭṭhavaḍḍhanāti** raṭṭhavaḍḍhikara. **Tvampi
ekena yāpayāti** ekena cakkhunā samavisamaṃ passanto sakaṃ attabhāvaṃ tvaṃ
yāpehi, ahampi bhavato laddhena ekena yāpemīti dasseti.

Taṃ sutvā mahāsatto tuṭṭhamānaso “idānevāhaṃ pāsāde nisinno evaṃ
cintetvā āgato, ayañca me cittaṃ ñatvā viya cakkhuṃ yācati, aho vata me lābhā,
ajja me manoratho matthakaṃ pāpuṇissati, adinnapubbaṃ vata dānaṃ dassāmi”-
ti ussāhajāto ahosi. Tamatthaṃ pakāsento satthā āha-

60. “Tassāhaṃ vacanaṃ sutvā, haṭṭho saṃviggamānaso; katañjalī vedajāto, idaṃ vacanamabraviṃ.
61. ““Idānāhaṃ cintayitvāna, pāsādato idhāgato; tvaṃ mama cittamaññāya, nettaṃ yācituṃ āgato.
62. ““Aho (..0067) me mānasaṃ siddhaṃ, saṅkappo paripūrito; adinnapubbaṃ dānavaraṃ, ajja dassāmi yācake””ti.

Tattha **tassāti** tassa brāhmaṇarūpadharassa sakkassa. **Haṭṭhoti** tuṭṭho. **Saṃviggamānasoti** mama cittaṃ jānitvā viya iminā brāhmaṇena cakkhu yācitaṃ, ettakaṃ
kālaṃ evaṃ acintetvā pamajjito vatamhīti saṃviggacitto. **Vedajātoti** jātapītipāmojjo.
Abravinti abhāsiṃ. **Mānasanti** manasi bhavaṃ mānasaṃ, dānājñhāsayo, “cakkhuṃ

dassāmi”ti uppannadānājjhāsayoti attho. **Saṅkappoti** manoratho. **Paripūritoti** pari-puṇṇo.

Atha bodhisatto cintesi- “ayaṃ brāhmaṇo mama cittācāraṃ ñatvā viya duccajampi cakkhuṃ maṃ yācati, siyā nu kho kāyaci devatāya anusitṭho bhavissati, pucchissāmi tāva nan”ti cintetvā taṃ brāhmaṇaṃ pucchi. Tenāha bhagavā **jātaka-desanāyaṃ**-

“Kenānusiṭṭho idhamāgatosi, vanibbaka cakkhupathāni yācituṃ;
sduccajaṃ yācasi uttamaṅgaṃ, yamāhu nettaṃ purisena duccajan”ti. (jā. 1.15.53);

Taṃ sutvā brāhmaṇarūpadharo sakko āha-

“Yamāhu devesu sujampatīti, maghavāti naṃ āhu manussaloke;
tenānusiṭṭho idhamāgatosmi, vanibbako cakkhupathāni yācituṃ.
“Vanibbato mayhaṃ vaniṃ anuttaraṃ, dadāhi te cakkhupathāni yācito;
dadāhi me cakkhupathaṃ anuttaraṃ, yamāhu nettaṃ purisena duccajan”ti.
(jā. 1.15.54-55);

Mahāsatto āha-

“Yena atthena āgacchi, yamatthamabhipatthayaṃ;
te te ijjhantu saṅkappā, labha cakkhūni brāhmaṇa.
“Ekaṃ (..0068) te yācamānassa, ubhayāni dadāmaṃ;
sa cakkhumā gaccha janassa pekkhato,
yadicchase tvaṃ tada te samijjhatū”ti. (jā. 1.15.56-57);

Tattha **vanibbakā**ti taṃ ālapati. **Cakkhupathānī**ti dassanassa pathabhāvato cakkhūnamevettaṃ nāmaṃ. **Yamāhū**ti yaṃ loke “duccajan”ti kathenti. **Vanibbatoti** yācantassa. **Vaninti** yācanaṃ. **Te teti** te tava tassa andhassa saṅkappā. **Sa cakkhumā**ti so tvaṃ mama cakkhūhi cakkhumā hutvā. **Tada te samijjhatū**ti yaṃ tvaṃ mama santikā icchasi, taṃ te samijjhatūti.

Rājā ettakaṃ kathetvā “ayaṃ brāhmaṇo sakkena anusitṭho idhāgatosmīti bhaṇati, nūna imassa iminā upāyena cakkhu sampajjissati”ti ñatvā “idheva mayā cakkhūni uppāṭetvā dātuṃ asāruppan”ti cintetvā brāhmaṇaṃ ādāya antepuraṃ gantvā rājāsane nisīditvā sivakaṃ nāma vejjaṃ pakkosāpesi. Atha “amhākaṃ kira rājā akkhīni uppāṭetvā brāhmaṇassa dātukāmo”ti sakalanagare ekakolāhalaṃ ahosi. Atha naṃ rañño ñātisenāpati-ādayo rājavallabhā amaccā pārisajjā nāgarā orodhā ca sabbe sannipatitvā nānā-upāyehi nivāresuṃ. Rājāpi ne anuvāresi tenāha-

“Mā no deva adā cakkhuṃ, mā no sabbe parākari;
dhanaṃ dehi mahārāja, muttā veḷuriyā bahū.
“Yutte deva rathe dehi, ājāniye calaṅkate;
nāge dehi mahārāja, hemakappanavāsase.
“Yathā taṃ sivayo sabbe, sayoggā sarathā sadā;
samantā parikireyyuṃ, evaṃ dehi rathesabhā”ti. (jā. 1.15.58-60);

Atha rājā tisso gāthā abhāsi-

“Yo ve dassanti vatvāna, adāne kurute mano;

bhūmyaṃ so patitaṃ pāsaṃ, gīvāyaṃ paṭimuñcati.

“Yo (..0069) ve dassanti vatvāna, adāne kurute mano;

pāpā pāpataro hoti, sampatto yamasādhanam.

“Yañhi yāce tañhi dade, yaṃ na yāce na taṃ dade;

svāhaṃ tameva dassāmi, yaṃ maṃ yācati brāhmaṇo”ti. (jā. 1.15.61-63);

Tattha **mā no, devāti noti** nipātamattaṃ. Deva, mā **cakkhuṃ** adāsi. **Mā no sabbe parākarīti** amhe sabbe mā pariccaji. Akkhīsu hi dinnesu tvaṃ rajjaṃ na karissasi, evaṃ tayā mayaṃ pariccattā nāma bhavissāmāti adhippāyena evamāhaṃsu. **Pari-kireyyunti** parivāreyyuṃ. **Evaṃ dehīti** yathā taṃ avikalacakkhuṃ sivayo ciraṃ parivāreyyuṃ, evaṃ dehi dhanamevassa dehi, mā akkhīni, akkhīsu hi dinnesu na taṃ sivayo parivāressantīti dasseti.

Paṭimuñcatīti paṭipaveseti. **Pāpā pāpataro hotīti** lāmakā lāmakataro nāma hoti. **Sampatto yamasādhananti** yamassa āṇāpavattiṭṭhānaṃ ussadanirayaṃ esa patto nāma hoti. **Yañhi yāceti** yaṃ vatthuṃ yācako yācati, dāyakopi tadeva dadeyya, na ayācitaṃ, ayañca brāhmaṇo cakkhuṃ maṃ yācati, na muttādikaṃ dhanam, taṃ dassāmīti vadati.

Atha naṃ “āyu-ādīsu kiṃ patthetvā cakkhūni desi devā”ti pucchiṃsu. Mahāpuriso “nāhaṃ diṭṭhadhammikaṃ samparāyikaṃ vā sampattiṃ patthetvā demi, api ca bodhisattānaṃ āciṅṅasamāciṅṅo porāṇakamaggo esa, yadidaṃ dānapārami-pūraṇaṃ nāmā”ti āha. Tena vuttaṃ-

“Āyumuṃ nu vaṇṇaṃ nu sukhaṃ balaṃ nu, kiṃ patthayāno nu janinda desi; kathañhi rājā sivinaṃ anuttaro, cakkhūni dajjā paralokahetu.

“Na vāhametaṃ yasasā dadāmi, na puttamicche na dhanam na raṭṭhaṃ;

satañca dhammo carito purāṇo, icceva dāne ramate mano mamā”ti. (jā. 1.15.64-65);

Tattha (..0070) **paralokahetūti**, mahārāja, kathaṃ nāma tumhādiso paṇḍitapuriso sakkasampattisadisam sandiṭṭhikaṃ issariyaṃ pahāya paralokahetu cakkhūni dadeyyāti.

Na vāhanti na ve ahaṃ. **Yasasāti** dibbassa vā mānusassa vā issariyassa kāraṇā, apica **sataṃ** bodhisattānaṃ **dhammo** buddhakārako **carito** ācarito āciṅṅo purātano

icceva iminā kāraṇena **dāneyeva** īdiso **mama mano** niratoti.

Evañca pana vatvā rājā amacce saññāpetvā sivakaṃ vejjam āṇāpesi- “ehi, sivaka, mama ubhopi akkhīni imassa brāhmaṇassa dātuṃ sīghaṃ uppāṭetvā hatthe patitṭhapehī”ti. Tena vuttaṃ-

63. “Ehi sivaka utṭhehi, mā dandhayi mā pavedhayi;
ubhopi nayanam dehi, uppāṭetvā vanibbake.

64. “Tato so codito mayham, sivako vacanaṃkaro;
uddharitvāna pādāsi, tālamiñjaṃva yācake”ti.

Tattha **utṭhehīti** utṭhānavīriyaṃ karohi. Imasmiṃ mama cakkhudāne sahāyā-kiccaṃ karohīti dasseti. **Mā dantayīti** mā cirāyi. Ayañhi atidullabho cirakālam patthito mayā uttamo dānakkhaṇo paṭiladdho, so mā virajjhīti adhippāyo. **Mā pavedhayīti** “amhākaṃ rañño cakkhūni uppāṭemī”ti cittutrāsavasena mā vedhayi sarīra-kampaṃ mā āpajji. **Ubhopi nayananti** ubhopi nayane. **Vanibbaketī** yācakassa **mayhanti** mayā. **Uddharitvāna pādāsīti** so vejjo rañño akkhikūpato ubhopi akkhīni uppāṭetvā rañño hatthe adāsi.

Dento ca na satthakena uddharitvā adāsi. So hi cintesi- “ayuttaṃ mādisassa susikkhitavejjassa rañño akkhīsu satthapātanan”ti bhesajjāni ghaṃsetvā bhesajja-cuṇṇena niluppalam paribhāvetvā dakkhiṇakkhiṃ upasiṅghāpesi, akkhi parivatti, dukkhā vedanā uppajji. So paribhāvetvā punapi upasiṅghāpesi, akkhi akkhikūpato mucci, balavatarā vedanā udapādi, tatiyavāre kharataram paribhāvetvā upanā-mesi, akkhi osadhabalena paribbhamitvā akkhikūpato nikkhamitvā nhārusutta-kena olambamānam aṭṭhāsi, adhimattā (..0071) vedanā udapādi, lohitaṃ pagghari, nivatthasāṭakāpi lohiteṇa temiṃsu. Orodhā ca amaccā ca rañño pādā-mūle pativā “deva, akkhīni mā dehi, deva, akkhīni mā dehī”ti mahāparidevaṃ parideviṃsu.

Rājā vedanam adhivāsetvā “tāta, mā papañcaṃ kari”ti āha. So “sādhu, devā”ti vāmahatthena akkhim dhāretvā dakkhiṇahatthena satthakaṃ ādāya akkhisu-ttakaṃ chinditvā akkhim gahetvā mahāsattassa hatthe ṭhapesi. So vāmakkhinā dakkhiṇakkhiṃ oloketvā pariccāgapītiyā abhibhuyyamānam dukkhavedanam vedento “ehi, brāhmaṇā”ti brāhmaṇam pakkosāpetvā “mama ito cakkhuto satagu-ṇena sahasaguṇena satahasaguṇena samantacakkhumeva piyataram, tassa me idaṃ akkhidānam paccayo hotū”ti brāhmaṇassa akkhim adāsi. So taṃ ukkhi-pitvā attano akkhimhi ṭhapesi, taṃ tassānubhāvena vikasitaniluppalam viya hutvā upaṭṭhāsi. Mahāsatto vāmakkhinā tassa taṃ akkhim disvā “aho sudinnaṃ mayā akkhī”ti antosamuggatāya pītiyā nirantaram phuṭasarīro hutvā aparampi adāsi. Sakkopi taṃ tatheva katvā rājanivesanā nikkhamitvā mahājanassa olokontasseva nagarā nikkhamitvā devalokameva gato.

Rañño nacirasseva akkhīni āvāṭabhāvaṃ appattāni kambalagenḍukaṃ viya uggatena maṃsapiṇḍena pūretvā cittakammarūpassa viya ruhiṃsu, vedanā pacchijji. Atha mahāsatto katipāham pāsāde vasitvā “kiṃ andhassa rajjenāti ama-ccānam rajjam niyyātetvā uyyānam gantvā pabbajitvā samaṇadhammaṃ karissā-mī”ti cintetvā amaccānam tamattham ārocetvā “mukhadhovanādidāyako eko

puriso mayhaṃ santike hotu, sarīrakiccaṭṭhānesupi me rajjukaṃ bandhathā”ti vatvā sivikāya gantvā pokkharaṇitire rājapallaṅke nisīdi. Amaccāpi vanditvā paṭikkamiṃsu. Bodhisattopi attano dānaṃ āvajjesi. Tasmīṃ khaṇe sakkassa āsanaṃ uṇhākāraṃ dassesi. Sakko taṃ disvā “mahārājassa varaṃ datvā cakkhuṃ paṭipākatikaṃ karissāmi”ti bodhisattassa samīpaṃ gantvā padasaddamakāsi. Mahāsattena ca “ko eso”ti vutte-

“Sakkohamasmi (..0072) devindo, āgatosmi tavantike;
varaṃ varassu rājīsi, yaṃ kiñci manasicchasi”ti. (jā. 1.15.71)-

Vatvā tena-

“Pahūtaṃ me dhanaṃ sakka, balaṃ koso canappako;
andhassa me sato dāni, maraṇaññeva ruccati”ti. (jā. 1.15.72)-

Vutte atha naṃ sakko āha- “sivirāja, kiṃ pana tvaṃ maritukāmo hutvā maraṇaṃ rocesi, udāhu andhabhāvenā”ti. Andhabhāvena, devāti. “Mahārāja, dānaṃ nāma na kevalaṃ samparāyatthameva diyyati, diṭṭhadhammatthāyapi paccayo hoti, tasmā tava dānapuññameva nissāya saccakiriyaṃ karohi, tassa baleneva te cakkhu uppajjissati”ti vutte “tena hi mayā mahādānaṃ sudinnaṃ”ti vatvā saccakiriyaṃ karonto-

“Ye maṃ yācitumāyanti, nānāgottā vanibbakā;
yopi maṃ yācate tattha, sopi me manaso piyo;
etena saccavajjena, cakkhu me upapajjathā”ti. (jā. 1.15.74)-

Āha.

Tattha **ye** manti ye maṃ yācitumāgacchanti, tesupi āgatesu **yo** imaṃ nāma dehīti vācaṃ nicchārento **maṃ yācate, sopi me manaso piyo. Etenāti** sace mayhaṃ sabbepi yācakā piyā, saccamevetamaṃ mayā vuttaṃ, etena **me** saccavacanena ekaṃ **cakkhu upapajjatha** uppajjatūti.

Athassa vacanasamanantarameva paṭhamaṃ cakkhu udapādi. Tato dutiyassa uppajjanatthāya-

“Yaṃ maṃ so yācitum āgā, dehi cakkhūni brāhmaṇo;
tassa cakkhūni pādāsīṃ, brāhmaṇassa vanibbato.

“Bhiyyo maṃ āvisī pīti, somanassañcanappakaṃ;
etena saccavajjena, dutiyaṃ me upapajjathā”ti. (jā. 1.15.75-76)-

Āha.

Tattha **yaṃ** manti yo maṃ. **Soti** so cakkhuyācako **brāhmaṇo. Āgāti** āgato. **Vanibbatoti** yācantassa. **Maṃ āvisīti** brāhmaṇassa (..0073) cakkhūni datvā andhakālepi tathārūpaṃ vedanaṃ agaṇetvā “aho sudinnaṃ me dānaṃ”ti paccavekkhantaṃ maṃ **bhiyyo** atirekatarā pīti āvisi. **Somanassañcanappakanti** aparimāṇaṃ somanassaṃ uppajji. **Etenāti** sace tadā mama anappakaṃ pītisomanassaṃ uppannaṃ, saccamevetamaṃ mayā vuttaṃ, etena **me** saccavacanena dutiyampi cakkhu upapajjatūti.

Taṃkhaṇaññeva dutiyampi cakkhu udapādi. Tāni panassa cakkhūni neva pākātikāni, na dibbāni. Sakkabrāhmaṇassa hi dinnaṃ cakkhuṃ puna pākātikaṃ kātuṃ na sakkā, upahatacakkhuno ca dibbacakkhu nāma nuppajjati, vuttanayena

panassa ādimajjhapariyosānesu aviparītaṃ attano dānapītiṃ upādāya pītipharaṇa-vasena nibbattāni “saccapāramitācakkhūni” ti vuttāni. Tena vuttaṃ-

65. “Dadamānassa dentassa, dinnadānassa me sato;
cittassa aññathā natthi, bodhiyāyeva kāraṇā” ti.

Tattha **dadamānassā**ti cakkhūni dātuṃ vejjena uppāṭentassa. **Dentassā**ti uppā-ṭitāni tāni sakkabrāhmaṇassa hatthe ṭhapentassa. **Dinnadānassā**ti cakkhudānaṃ dinnavato. **Cittassa aññathā**ti dānajjhāsayassa aññathābhāvo. **Bodhiyāyeva kāra-ṇā**ti tañca sabbaññutaññāṇasseva hetūti attho.

66. Sabbaññutaññāṇassa sudullabhatāya evaṃ sudukkaraṃ mayā katanti na cakkhūnaṃ na attabhāvassapi appiyatāyāti dassento “**na me dessā**” ti osānagā-thamāha. Tattha **attā na me na dessiyoti** paṭhamo **na**-kāro nipātamatto. Attā na me kujjhitabbo, na appiyoti attho. “Attānaṃ me na dessiyan” tipi pāṭho. Tassattho-me attānaṃ ahaṃ na dessiyaṃ na kujjheyyaṃ na kujjhituṃ arahāmi na so mayā kujjhitabboti. “Attāpi me na dessiyo” tipi paṭhanti. **Adāsahanti** adāsiṃ ahaṃ. “Adā-sihan” tipi pāṭho.

Tadā pana bodhisattassa saccakiriyaṃ cakkhūsu uppannesu sakkānubhāvena sabbā rājaparisā sannipatitāva ahosi. Athassa sakko mahājanamajjhe ākāse ṭhatvā-

“Dhammena (..0074) bhāsītā gāthā, sivīnaṃ raṭṭhavaḍḍhana;
etāni tava nettāni, dibbāni paṭidissare.

“Tirokuṭṭaṃ tiroselamaṃ, samatiggayha pabbataṃ;

samantā yojanasataṃ, dassanaṃ anubhontu te” ti. (jā. 1.15.77-78)-

Imāhi gāthāhi thutiṃ katvā devalokameva gato. Bodhisattopi mahājanaparivuto mahantena sakkārena nagaraṃ pavisitvā rājagehadvāre susajjite mahāmaṇḍape samussitasetacchatte rājapallaṅke nisinno cakkhupaṭilābhena tuṭṭhahatṭhapamu-ditānaṃ datṭhuṃ āgatānaṃ nāgarānaṃ jānapadānaṃ rājaparisāya ca dhammaṃ desento-

“Ko nīdha vittaṃ na dadeyya yācito, api viṣiṭṭhaṃ supiyampi attano;
tadiṅgha sabbe sivayo samāgatā, dibbāni nettāni mamajja passatha.

“Tirokuṭṭaṃ tiroselamaṃ, samatiggayha pabbataṃ;

samantā yojanasataṃ, dassanaṃ anubhonti me.

“Na cāgamattā paramatthi kiñci, maccānaṃ idha jīvite;

datvāna mānusaṃ cakkhuṃ, laddhaṃ me cakkhu amānusaṃ.

“Etampi disvā sivayo, detha dānāni bhuñjatha;

datvā ca bhutvā ca yathānubhāvaṃ, aninditā saggamupetha ṭhānan” ti. (jā. 1.15.79-82)-

Imā gāthā abhāsi. Tattha **dhammena bhāsītā**ti, mahārāja, imā te gāthā dhammena sabhāveneva bhāsītā. **Dibbānī**ti dibbānubhāvayuttāni. **Paṭidissare**ti paṭidissanti. **Tirokuṭṭanti** parakuṭṭaṃ. **Tiroselanti** paraselamaṃ. **Samatiggayhā**ti atikkamitvā. **Samantā**

dasadisā **yojanasataṃ** rūpadassanaṃ anubhontu sādherentu.

Ko nīdhāti ko nu idha. **Api visiṭṭhanti** uttamampi samānaṃ. **Na cāgamattāti** cāga-ppamaṇato aññaṃ varaṃ nāma natthi. **Idha jīveti** imasmiṃ (..0075) jīvaloke. “Idha jīvatan”tipi paṭhanti. Imasmiṃ loke jīvamānānanti attho. **Amānusanti** dibbacakkhu mayā **laddhaṃ**, iminā kāraṇena veditabbameṭaṃ “cāgato uttamaṃ nāma natthi”ti. **Etampi disvāti** etaṃ mayā laddhaṃ dibbacakkhuṃ disvāpi.

Iti imāhi catūhi gāthāhi na kevalaṃ tasmīyeva khaṇe, atha kho anvaddhamā-sampi uposathe mahājanaṃ sannipātetvā dhammaṃ desesi. Taṃ sutvā mahājano dānādīni puññāni katvā devalokaparāyano ahosi.

Tadā vejjo ānandatthero ahosi, sakko anuruddhatthero, sesaparisā buddhapa-risā, sivrājā lokanātho.

Tassa idhāpi vuttanayeneva yathārahaṃ pāramiyo niddhāretabbā. Tathā divase divase yathā adinnapubbaṃ bāhiradeyyadhammavattu na hoti, evaṃ apa-ritiṃ mahādānaṃ pavattentassa tena aparituttassa kathaṃ nu kho ahaṃ ajjhattikavattukā dānaṃ dadeyyaṃ, kadā nu kho maṃ koci āgantvā ajjhattikaṃ deyyadhammaṃ yāceyya, sace hi koci yācako me hadayamaṃsassa nāmaṃ gaṇheyya, kaṇayena naṃ nīharitvā pasanna-udakato sanāḷaṃ padumaṃ uddha-ranto viya lohitaṃ paggharantaṃ hadayaṃ nīharitvā dassāmi. Sace sarīra-maṃsassa nāmaṃ gaṇheyya, avalekhanena tālagaḷapaṭalaṃ uppāṭento viya sarī-ramaṃsaṃ uppāṭetvā dassāmi. Sace lohitaṃ nāmaṃ gaṇheyya, asinā vijjhivā yantamukhe vā pativā upanītaṃ bhājanaṃ pūretvā lohitaṃ dassāmi. Sace pana koci “gehe me kammaṃ nappavattati, tattha me dāsakammaṃ karohi”ti vadeyya, rājavesaṃ apanetvā tassa attānaṃ sāvetaṃ dāsakammaṃ karissāmi. Sace vā pana koci akkhīnaṃ nāmaṃ gaṇheyya, tālamiñjaṃ nīharanto viya akkhīni uppā-ṭetvā tassa dassāmi evaṃ anaññasādhāraṇavasībhāvappattānaṃ mahābodhisat-tānaṃyeva āveṇikā uḷāratarā parivitakkuppatti, cakkhuyācakaṃ labhitvā amacca-pārisajjādīhi nivāriyamānassāpi tesaṃ vacanaṃ anādiyitvā attano parivitakkānu-rūpaṃ paṭipattiyā ca paramā pītipaṭisaṃvedanā, tassā pītipaṭisaṃvedanā avitatha-bhāvaṃ nissāya sakkassa purato saccakiriyākaraṇaṃ, tena ca attano cakkhūnaṃ paṭipākatikabhāvo, tesaṃca dibbānubhāvātāti evamādayo mahāsattassa guṇānu-bhāvā veditabbāti.

Sivrājacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Vessantaracariyāvaṇṇanā

67. Navame (..0076) **yā me ahosi janikāti** ettha **meti** vessantarabhūtaṃ attānaṃ sandhāya satthā vadati. Tenevāha- “phussatī nāma khattiyā”ti. Tadā hissa mātā “phussatī”ti evaṃnāmikā khattiyāni ahosi. **Sā atitāsu jātīsūti** sā tato anantarātītajā-tiyaṃ. Ekatthe hi etaṃ bahuvacanaṃ. **Sakkassa mahesī piyā** ahosīti sambandho. Atha vā yā me ahosi janikā imasmiṃ carimattabhāve, sā atitāsu jātīsu phussatī

nāma, tattha atitāya jātiyā khattiyā, yatthāhaṃ tassā kucchimhi vessantaro hutvā nibbattiṃ, tato anantarātītāya sakkassa mahesī piyā ahoṣīti. Tatrāyaṃ anupubbikathā-

Ito hi ekanavute kappe vipassī nāma satthā loke udapādi. Tasmīṃ bandhumatī-nagaraṃ upanissāya kheme migadāye viharante bandhumā rājā kenaci raññā pesitaṃ mahagghaṃ candanasāraṃ attano jeṭṭhadhītāya adāsi. Sā tena sukhumāṃ candanacuṇṇaṃ kāretvā samuggaṃ pūretvā vihāraṃ gantvā satthu suvaṇṇavaṇṇaṃ sarīraṃ pūjetvā sesacuṇṇāni gandhakuṭiyāṃ vikiritvā “bhante, anāgate tumhādisassa buddhassa mātā bhavyeyan”ti patthanaṃ akāsi. Sā tato cutā tassā candanacuṇṇapūjāya phalena rattacandanaparipphosita viya sarīrena devesu ca manussesu ca saṃsarantī tāvatīṃ sabhavane sakkassa devarañño aggamaheṣī hutvā nibbatti. Athassā āyupariyosāne pubbanimittesu uppannesu sakko devarājā tassā parikkhīṇāyukataṃ ṇatvā tassā anukampāya “bhadde, phussati dasa te vare dammi, te gaṇhassū”ti āha. Tena vuttaṃ-

68. “Tassā āyukkhaṃ ṇatvā, devindo etadabravi;

‘dadāmi te dasa vare, vara bhadde yadicchasi’”ti.

Tattha **varāti** varassu varaṃ gaṇha. **Bhadde, yadicchasi**ti, bhadde, phussati yaṃ icchasi yaṃ tava piyaṃ, taṃ dasahi koṭṭhāsehi “varaṃ varassu paṭiggaṇhāhi”ti vadati.

69. Punidamabravīti puna idaṃ sā attano cavanadhammataṃ ajānantī “**kiṃ nu me aparādhathī**”ti-ādikaṃ abhāsi. Sā hi pamattā hutvā attano āyukkhaṃ (..0077) ajānantī ayaṃ “varaṃ gaṇhā”ti vadanto “katthaci mama uppajjanaṃ icchatī”ti ṇatvā evamāha. Tattha **aparādhathī**ti aparādho atthi. **Kiṃ nu dessā ahaṃ tavāti** kiṃ kāraṇaṃ ahaṃ tava dessā kujjhitaṃ appiyā jātā. **Rammā cāvesi maṃ ṭhānāti** ramaṇīyā imasmā ṭhānā cāvesi. **Vātova dharaṇīruhanti** yena balavā māluto viya rukkaṃ ummūlento imamaṃ devalokā cāvetukāmosi kiṃ nu kāraṇanti taṃ pucchati.

70. Tassidanti tassā idaṃ. **Na ceva te kataṃ pāpanti** na ceva tayā kiñci pāpaṃ kataṃ yena te aparādho siyā. **Na ca me tvaṃsi appiyāti** mama tvaṃ na cāpi appiyā, yena dessā nāma mama appiyāti adhippāyo.

71. Idāni yena adhippāyena vare dātukāmo, taṃ dassento “**ettakaṃyeva te āyu, cavanakālo bhavissati**”ti vatvā vare gaṇhāpento “**paṭiggaṇha mayā dinne, vare dasa varuttame**”ti āha.

Tattha **varuttameti** varesu uttame aggavare.

72. Dinnavarāti “vare dassāmi”ti paṭiññādānavasena dinnavarā. **Tuṭṭhahaṭṭhāti** icchitalābhaparitosena tuṭṭhā ceva tassa ca sikhāppattidassanena hāsavasena haṭṭhā ca. **Pamoditāti** balavapāmojjena pamuditā. **Mamaṃ abbhantaraṃ katvāti** tesu varesu maṃ abbhantaraṃ karitvā. **Dasa vare varīti** sā attano khīṇāyuka-bhāvaṃ ṇatvā sakkena varadānatthaṃ katokāsā sakalajambudīpatalaṃ olokentī attano anucchavikaṃ sivirañño nivesanaṃ disvā tattha tassa aggamaheṣibhāvo nīlanettatā nīlabhamukatā phussatīnāmaṃ guṇavisesayuttaputtapaṭilābho annatakucchibhāvo alambatthanatā apalitaṃ bhāvo sukhumacchavitā vajjhajanānaṃ

mocanasamatthatā cāti ime dasa vare gaṇhi.

Iti sā dasa vare gahetvā tato cutā maddarañño aggamaheṣiyā kucchimhi nibbatti. Jāyamānā ca sā candanacuṇṇaparipphosita viya sarīrena jātā. Tenassā nāmaggaḥaḍdivase “phussatī” tveva nāmaṃ kariṃsu. Sā mahantena parivārena vaḍḍhitvā soḷasavassakāle uttamarūpadharā (..0078) ahosi. Atha naṃ jetuttaranagare sivimahārājā puttassa sañjayakumārassatthāya ānetvā seta cchattaṃ ussāpetvā taṃ soḷasannaṃ itthisahassānaṃ jeṭṭhakaṃ katvā aggamaheṣiṭṭhāne ṭhapesi. Tena vuttaṃ-

73. “Tato cutā sā phussatī, khattiye upapajjatha;
jetuttaramhi nagare, sañjayena samāgamī” ti.

Sā sañjayañño piyā ahosi manāpā. Atha sakko āvajjento “mayā phussatiyā dinnavaresu nava varā samiddhā” ti disvā “puttavaro na samiddho, tampissā samijjhāpessāmī” ti cintetvā bodhisattaṃ tadā tāvatīmsadevaloke khīṇāyukaṃ disvā tassa santikaṃ gantvā “mārisa, tayā manussaloke sivilaṇṇajayañño aggamaheṣiyā kucchimhi paṭisandhiṃ gaṇhituṃ vaṭṭati” ti tassa ceva aññesañca cavanadhammānaṃ saṭṭhisahassānaṃ devaputtānaṃ paṭiññaṃ gahetvā sakaṭṭhānameva gato. Mahāsattopi tato cavitvā tatthuppanno. Sesā devaputtāpi saṭṭhisahassānaṃ amaccānaṃ gehesu nibbattiṃsu. Mahāsatte kucchigate phussatidevī catūsu nagaradvāresu nagaramajjhe nivesanadvāreti cha dānasālāyo kāretvā devasikaṃ chasatasahassāni vissajjetvā dānaṃ dātuṃ dohaḷinī ahosi. Rājā tassā dohaḷaṃ sutvā nemittake brāhmaṇe pakkosāpetvā pucchitvā “mahārāja, deviyā kucchimhi dānābhīrato uḷāro satto uppanno, dānena tittim na pāpuṇissati” ti sutvā tuṭṭhamānaso vuttappakāraṃ dānaṃ paṭṭhapesi. Samaṇabrāhmaṇajīṇṇaturakapaṇaddhikavanibbakayācake santappesi. Bodhisattassa paṭisandhiggaḥaḍato paṭṭhāya rañño āyassa pamāṇaṃ nāhosi. Tassa puññānubhāvena sakalajambudīpe rājāno paṇṇākāraṃ paḥiṇanti. Tena vuttaṃ-

74. “Yadāhaṃ phussatiyā kucchiṃ, okkanto piyamātuyā;
mama tejena me mātā, tadā dānaratā ahu.

75. “Adhane (..0079) āture jīṇṇe, yācake addhike jane;
samaṇe brāhmaṇe khīṇe, deti dānaṃ akiñcane” ti;

Tattha **mama tejenā**ti mama dānajjhāsayānubhāvena. **Khīṇeti** bhogādīhi parikkhīṇe pārijuññappatte. **Akiñcane**ti apariggahe. Sabbattha visaye bhuttaṃ. Adhanādayo hi dānadhammassa pavattiyā visayo.

Devī mahantena parihārena gabbhaṃ dhārentī dasamāse paripuṇṇe nagaraṃ daṭṭhukāmā hutvā rañño ārocesi. Rājā devanagaraṃ viya nagaraṃ alaṅkārapetvā devim rathavaraṃ āropetvā nagaraṃ padakkhiṇaṃ kāresi. Tassā vessavīthiyā majjhappattakāle kammajavātā caliṃsu. Amaccā rañño ārocesuṃ. So vessavīthiyaṃyevassā sūtigharaṃ kāretvā ārakkhaṃ gaṇhāpesi. Sā tattha puttaṃ vijāyi. Tenāha-

76. “Dasamāse dhārayitvāna, karonte puraṃ padakkhiṇaṃ;
vessānaṃ vīthiyā majjhe, janesi phussatī mamaṃ.

77. “Na mayhaṃ mattikaṃ nāmaṃ, nāpi pettikasambhavaṃ.

jātettha vessavīthiyaṃ, tasmā vessantaro ahū”ti.

Tattha **karonte puraṃ padakkhiṇanti** deviyaṃ gahetvā sañjayamahārāje nagaraṃ padakkhiṇaṃ kurumāne. **Vessānanti** vāṇijānaṃ.

Na mattikaṃ nāmanti na mātu-āgataṃ mātāmahādīnaṃ nāmaṃ. **Pettikasambhavaṃ** pitu idanti pettikaṃ, sambhavati etasmāti sambhavo, taṃ pettikaṃ sambhavo etassāti pettikasambhavaṃ, nāmaṃ. Mātāpitasambandhavasena na katanti dasseti. **Jātetthāti** jāto ettha. “Jātomhī”tipi pāṭho. **Tasmā vessantaro ahūti** yasmā tadā vessavīthiyaṃ jāto, tasmā vessantaro nāma ahosi, vessantaroti nāmaṃ akaṃsūti attho.

Mahāsatto mātu kucchito nikkhamanto visado hutvā akkhīni ummīletvāva nikkhami. Nikkhamante eva mātu hatthaṃ pasāretvā “amma, dānaṃ dassāmi, atthi kiñcī”ti āha. Athassa mātā “tāta, yathājjhāsayaṃ dānaṃ dehī”ti hatthasamīpe sahasatthavikaṃ ṭhapesi. Bodhisatto hi **ummaṅgajātaka** (..0080) (jā. 2.22.590 ādayo) imasmiṃ **jātaka** pacchimattabhāveti tīsu ṭhānesu jātamattova kathesi. Rājā mahāsattassa atidīghādidosavivajjitā madhurakhīrā catusaṭṭhidhātiyo upaṭṭhāpesi. Tena saddhiṃ jātānaṃ saṭṭhiyā dārahasassānampi dhātiyo dāpesi. So saṭṭhidārahasassehi saddhiṃ mahantena parivārena vaḍḍhati. Tassa rājā satahasassa-gghanakaṃ kumārapiḷandhanaṃ kārāpetvā adāsi. So catupañcavassikakāle taṃ omuñcitvā dhātīnaṃ datvā puna tāhi dīyamānaṃ na gaṇhāti. Taṃ sutvā rājā “mama puttana dinnaṃ sudinnaṃ”ti vatvā aparaṃpi kāresi. Tampi deti. Dārahasassā-leyeva dhātīnaṃ navavāre

piḷandhanaṃ adāsi.

Aṭṭhavassikakāle pana sayanapīṭhe nisinno cintesi- “ahaṃ bāhirakadānaṃ demi, na taṃ maṃ paritoseṭi, ajjhattikadānaṃ dātukāmomhi. Sace hi maṃ koci hadayaṃ yāceyya, hadayaṃ nīharitvā dadeyyaṃ. Sace akkhīni yāceyya, akkhīni uppāṭetvā dadeyyaṃ. Sace sakalasarīre maṃsaṃ rudhirampi vā yāceyya, sakalasarīrato maṃsaṃ chinditvā rudhirampi asinā vijjhītvā dadeyyaṃ. Athāpi koci ‘dāso me hohī’ti vadeyya, attānaṃ tassa sāvetaṃ dadeyyaṃ”ti. Tassevaṃ sabhāvaṃ sarasaṃ cintentassa catunahutādhikadvijojanasatasahassabahalā ayaṃ mahāpathavī udakapariyantaṃ katvā kampi. Sinerupabbatarājā onamitvā jetuttaranagarābhīmuḅho aṭṭhāsi. Tena vuttaṃ-

78. “Yadāhaṃ dārako homi, jātiyā aṭṭhavassiko;

tadā nisajja pāsāde, dānaṃ dātuṃ vicintayim.

79. “Hadayaṃ dadeyyaṃ cakkhuṃ, maṃsampi rudhirampi ca;

dadeyyaṃ kāyaṃ sāvetaṃ, yadi koci yācaye mamaṃ.

80. “Sabhāvaṃ cintayantassa, akampitamasanṭhitaṃ;

akampi tattha pathavī, sineruvanavaṭaṃsakā”ti.

Tattha **sāvetaṃ**ti “ajja paṭṭhāya ahaṃ imassa dāso”ti dāsabhāvaṃ sāvetaṃ. **Yadi koci yācaye mamanti** koci maṃ yadi yāceyya. **Sabhāvaṃ cintayantassā**ti aviparītaṃ attano yathābhūtaṃ sabhāvaṃ atittimaṃ (..0081) yathājjhāsayaṃ cintentassa mama, mayi cintenteti attho. **Akampitanti** kampitarahitaṃ. **Asanṭhitanti** saṅkocarahitaṃ. Yena hi lobhādīnā abodhisattānaṃ cakkhādīdāne cittutrāsasaṅkhātāṃ kampaṃ saṅkocasaṅkhātāṃ sanṭhitaṃca siyā, tena vināti attho. **Akampī**ti acali. **Sineruvanavaṭaṃsakā**ti sinerumhi utṭhitanandanavanaphārusakavanamissakavanacittalatāvanādīkappakataruvaṃ sineruvaṃ. Atha vā sineru ca jambudīpādīsu ramaṇīyavanaṃca sineruvaṃ, taṃ vanaṃ vaṭaṃsakaṃ etissāti sineruvanavaṭaṃsakā.

Evaṃca pathavīkampane vattamāne madhuragambhīradevo gajjanto khaṇīkavassaṃ vassi, vijjulataṃ nicchariṃsu, mahāsamuddo ubbhijji, sakko devarājā apphoteṭi, mahābrahmā sādhuḅkāramadāsi, yāva brahmalokā ekakolāhalaṃ ahosi. Mahāsatto soḅasavassakāleyeva sabbasippānaṃ nipphattiṃ pāpuṇi. Tassa pitā rajjaṃ dātukāmo mātarā saddhiṃ mantetvā maddarājakulato mātuladhītaraṃ maddiṃ nāma rājakaṅṅaṃ ānetvā soḅasannaṃ itthisahassānaṃ jeṭṭhakaṃ aggamahesiṃ katvā mahāsattaṃ rajje abhisiṅci. Mahāsatto rajje patiṭṭhitakālato paṭṭhāya devasikaṃ chasatasahassāni vissajjetvā mahādānaṃ pavattento anvaddhamāsaṃ dānaṃ oloketuṃ upasaṅkamati. Aparabhāge maddidevī puttaṃ vijāyi. Taṃ kaṅṅajālena sampaṭicchīṃsu, tenassa “jālikumāro”tveva nāmaṃ kariṃsu. Tassa padasā gamanakāle sādhitaraṃ vijāyi. Taṃ kaṅṅajīnena sampaṭicchīṃsu, tenassā “kaṅṅajīnā”tveva nāmaṃ kariṃsu. Tena vuttaṃ-

81. “Anvaddhamāse pannarase, puṇṇamāse uposathe;

paccayaṃ nāgamāruyha, dānaṃ dātuṃ upāgamin”ti.

Tattha **anvaddhamāseti** anu-addhamāse, addhamāse addhamāseti attho. **Puṇṇamāseti** puṇṇamāsiyaṃ, māsaparipūriyā candaparipūriyā ca samannāgate panna-

rāse dānaṃ dātuṃ upāgaminti sambandho. Tatrāyaṃ yojanā- **paccayaṃ nāgamā-ruyha** addhamāse addhamāse **dānaṃ dātuṃ** dānasālaṃ **upāgamiṃ**, evaṃ upagacchanto ca yadā ekasmiṃ pannarase puṇṇamāsi-uposathe dānaṃ dātuṃ upāgamiṃ, tadā **kaliṅgaratṭhavisayā brāhmaṇā upagañchu** (..0082) **manti** tattha **paccayaṃ nāganti** paccayanāmakamā maṅgalaḥatthiṃ. Bodhisattassa hi jātadivase ekā ākāśacārinī kareṇukā abhimaṅgalasammataṃ sabbasetahaṭṭhipotakamā ānetvā maṅgalaḥatthiṭṭhāne ṭhapetvā pakkāmi. Tassa mahāsattaṃ paccayaṃ katvā laddhattā “paccayo”tveva nāmaṃ kariṃsu. Taṃ paccayanāmakamā opavayhaṃ hatthināgamā āruyha dānaṃ dātuṃ upāgaminti. Tena vuttaṃ-

82. “Kaliṅgaratṭhavisayā, brāhmaṇā upagañchu maṃ;
ayācumaṃ maṃ hatthināgamā, dhaññaṃ maṅgalasammataṃ.

83. “Avuṭṭhiko janapado, dubbhikkho chātako mahā;
dadāhi pavaraṃ nāgamā, sabbasetamaṃ gajuttaman”ti.

Tattha “**kaliṅgaratṭhavisayā**”ti-ādigāthā heṭṭhā **kururājacaritepi** (cariyā. 1.21-22) āgatā eva, tasmā tāsamaṃ attho kathāmaggo ca tattha vuttanayeneva veditaḥbo. Idha pana maṅgalaḥatthino setattā “**sabbasetamaṃ gajuttaman**”ti vuttaṃ. Bodhisatto hatthikkhandhavaragato-

84. “Dadāmi na vikampāmi, yaṃ maṃ yācanti brāhmaṇā;
santaṃ nappaṭigūhāmi, dāne me ramate mano”ti.-

Attano dānābhiraṭṭiṃ pavedento-

85. “Na me yācakamanuppatte, paṭikkhepo anucchavo;
mā me bhijji samādānaṃ, dassāmi vipulaṃ gajan”ti. (cariyā. 1.23)-

Paṭijānitvā hatthikkhandhato oruyha analaṅkataṭṭhānaṃ olokanatthamaṃ anupariyāyitvā analaṅkataṭṭhānaṃ adisvā kusumamissagandhodakabharitaṃ suvaṇṇabhiṅgāraṃ gahetvā “bhonto ito ethā”ti alaṅkatarajataḥmasadisamaṃ hatthisoṇḍamaṃ tesamaṃ hatthe ṭhapetvā udakaṃ pātetvā alaṅkatavāraṇamaṃ adāsi. Tena vuttaṃ-

86. “Nāgamā gahetvā soṇḍāya, bhiṅgāre ratanāmaye;
jalaṃ hatthe ākiritvā, brāhmaṇānaṃ adamaṃ gajan”ti. (cariyā. 1.24);

Tattha (..0083) **santanti** vijjamānaṃ deyyadhammaṃ. **Nappaṭigūhāmīti** na paṭicchādemī. Yo hi attano santakamaṃ “mayhameva hotū”ti cinteti, yācito vā paṭikkhipati, so yācakānaṃ abhimukhe ṭhitampi atthato paṭicchādeti nāma. Mahāsatto pana attano sīsamaṃ ādiṃ katvā ajjhattikadānaṃ dātukāmovā, kathaṃ bāhiraṃ paṭikkhipati, tasmā āha “santaṃ nappaṭigūhāmi”ti. Tenevāha “dāne me ramate mano”ti. Sesamaṃ heṭṭhā vuttatthameva.

Tassa pana hatthino catūsu pādesu alaṅkāṛā cattāri sataśahassāni agghanti, ubhosu passesu alaṅkāṛā dve sataśahassāni, heṭṭhā udare kambalaṃ sataśahassaṃ, piṭṭhiyaṃ muttājālaṃ maṇijālaṃ kañcanajālanti tīṇi jālāni tīṇi sataśahassāni, ubho kaṇṇālaṅkāṛā dve sataśahassāni, piṭṭhiyaṃ atthatakambalaṃ sataśahassaṃ, kumbhālaṅkāṛo sataśahassaṃ, tayo vaṭaṃsakā tīṇi sataśahassāni, kaṇṇacūlālaṅkāṛo sataśahassaṃ, dvinnaṃ dantānaṃ alaṅkāṛā dve sataśahassāni, soṇḍāya sovatthikālaṅkāṛo sataśahassaṃ, naṅguṭṭhālaṅkāṛo sataśahassaṃ, ārohaṇanisseṇi sataśahassaṃ, bhujjanakaṭāhaṃ sataśahassaṃ, ṭhapetvā ana-

gghabhaṇḍaṃ idaṃ tāva ettakaṃ catuvīsati sataśahassāni agghati. Chattapi-
ṇḍiyaṃ pana maṇi, cūlāmaṇi, muttāhāre maṇi, aṅkuse maṇi, hatthikaṇṭhavedhana-
muttāhāre maṇi, hatthikumbhe maṇi imāni cha anagghāni, hatthipi anaggho
evāti hatthinā saddhiṃ satta anagghāni, tāni sabbāni brāhmaṇānaṃ adāsi. Tathā
hatthino paricārakāni pañca kulasaṭṭhāni hatthimeṇḍahatthigopakehi saddhiṃ
adāsi. Saha dānena panassa heṭṭhā vuttanayeneva bhūmikampādayo ahesuṃ.
Tena vuttaṃ-

87. “Punāparaṃ dadantassa, sabbasettaṃ gajuttamaṃ;
tadāpi pathavī kampi, sineruvanavaṭṭamaṃsakā” ti.

Jātakepi (jā. 2.22.1673) vuttaṃ-

“Tadāsi yaṃ bhimsanakaṃ, tadāsi lomahaṃsanaṃ;
hatthināge padinnamhi, medanī sampakampathā” ti.

88. Tassa (..0084) **nāgassa dānenā**ti chahi anagghēhi saddhiṃ catuvīsatisatasa-
hassagghanika-alaṅkārabhaṇḍasahitassa tassa maṅgalaḥhatthissa pariccāgena.
Sivayoti sivrājakumārā ceva sivrāṭṭhavāsino ca. “Sivayo” ti ca desanāsīsametaṃ.
Tattha hi amaccā pārisajjā brāhmaṇagahapatikā negamajānapadā nāgarā sakala-
raṭṭhavāsino ca sañjayamahārājaṃ phussatideviṃ maddideviṃca ṭhapetvā sabbe
eva. **Kuddhāti** devatāvattanena bodhisattassa kuddhā. **Samāgatāti** sannipatitā. Te
kira brāhmaṇā hatthiṃ labhitvā taṃ abhiruhitvā mahādvārena pavisitvā nagarama-
jjhena pāyimsu. Mahājanena ca “ambho brāhmaṇā, amhākaṃ hatthi kuto abhiru-
ḷho” ti vutte “vessantaramahārājena no hatthi dinno, ke tumhe” ti hatthavikārādīhi
ghaṭṭentā agamaṃsu. Atha amacce ādiṃ katvā mahājanā rājadvāre sannipatitvā
“raññā nāma brāhmaṇānaṃ dhanam vā dhaññaṃ vā khettaṃ vā vatthu vā dāsīdā-
saparicārikā vā dātabbā siyā, kathañhi nāmāyaṃ vessantaramahārājā rājārahaṃ
maṅgalaḥhatthiṃ dassati, na idāni evaṃ rajjaṃ vināsetuṃ dassāmā” ti ujjhāyitvā
sañjayamahārājassa tamatthaṃ ārocetvā tena anunīyamānā ananuyantā aga-
maṃsu. Kevalaṃ pana-

“Mā naṃ daṇḍena satthena, na hi so bandhanāraho;
pabbājehi ca naṃ raṭṭhā, vaṅke vasatu pabbate” ti. (jā. 2.22.1687)-

Vadiṃsu. Tena vuttaṃ-

“pabbājesuṃ sakā raṭṭhā, vaṅkaṃ gacchatu pabbatan” ti.

tattha **pabbājesunti** rajjato bahi vāsathāya ussukkamaṃsu.-

Rājāpi “mahā kho ayaṃ paṭipakkho, handa mama putto katipāhaṃ rajjato bahi
vasatū” ti cintetvā-

“Eso ce sivīnaṃ chando, chandaṃ nappanudāmasē;
imaṃ so vasatu rattim, kāme ca paribhuñjatu.

“Tato ratyā vivasāne, sūriyuggamaṃ pati;

samaggā sivayo hutvā, raṭṭhā pabbājayantu nan” ti. (jā. 2.22.1688-1689)-

Vatvā (..0085) puttassa santike kattāraṃ pesesi “imaṃ pavattim mama puttassa
ārocehi” ti. So tathā akāsi.

Mahāsattopi taṃ sutvā-

“Kismiṃ me sivayo kuddhā, nāhaṃ passāmi dukkaṭṭaṃ;

taṃ me katte viyācikkha, kasmā pabbājayanti maṅṅi. (jā. 2.22.1701)–
Kāraṇaṃ puṇṇi. Tena “tumahākaṃ hatthidānenā”ti vutte somanassappaṭṭo hutvā–

92-94. Idāni taṃ dānaṃ dassetuṃ “**hatthin**”ti gāthamāha. Tattha **gavanti** dhenuṃ. **Catuvāhiṃ rathaṃ datvā**ti vahantīti vāhino, assā, caturō ājaññasindhava (..0087) rathāñca brāhmaṇānaṃ datvāti attho. Mahāsatto hi tathā nagarato nikkhamanto saha jāte saṭṭhisahassee amacce sesajanañca assupuṇṇamukhaṃ anubaddhantaṃ nivattetvā rathaṃ pājento maddiṃ āha- “sace, bhadde, pacchato yācakā āgacchanti, upadhāreyyāsī”ti. Sā oloketī nisīdi. Athassa satta satakama hādānaṃ gamanakāle katadānañca sampāpuṇiṭuṃ asakkontā cattāro brāhmaṇā āgantvā “vessantaro kuhin”ti pucchitvā “dānaṃ datvā rathena gato”ti vutte “asse yācissāmā”ti anubandhiṃsu. Maddī te āgacchante disvā “yācakā, devā”ti ārocesi. Mahāsatto rathaṃ ṭhapesi. Te āgantvā asse yāciṃsu. Mahāsatto asse adāsī. Te te gahetvā gatā. Assesu pana dinnesu rathadhuraṃ ākāseyeva aṭṭhāsī. Atha cattāro devaputtā rohitamigavaṇṇenāgantvā rathadhuraṃ sampāṭicchitvā agamaṃsu. Mahāsatto tesam devaputtabhāvaṃ ṇatvā-

“Ingha maddi nisāmehi, cittarūpaṃva dissati;

migarohiccavaṇṇena, dakkhiṇassā vahanti man”ti. (jā. 2.22.1864)-

Maddiyā āha.

Tattha **cittarūpaṃvā**ti acchariyarūpaṃ viya. **Dakkhiṇassā**ti susikkhita-assā viya **maṃ vahanti**.

Atha naṃ evaṃ gacchantam aparo brāhmaṇo āgantvā rathaṃ yāci. Mahāsatto puttadāraṃ otāretvā rathaṃ adāsī. Rathe pana dinne devaputtā antaradhāyīṃsu. Tato paṭṭhāya pana sabbepi pattikāva ahesuṃ. Atha mahāsatto “maddi, tvaṃ kaṇhājinaṃ gaṇhāhi, ahaṃ jālikumāraṃ gaṇhāmī”ti ubhopi dve dārake aṅkenā dāya aññamaññaṃ piyasallāpā paṭipathaṃ āgacchante manusse vaṅkapabbatassa maggaṃ pucchantā sayameva onatesu phalarukkhesu phalāni dārakānaṃ dadantā atthakāmāhi devatāhi maggassa saṅkhipitattā tadaheva cetaraṭṭhaṃ sampāpuṇiṃsu. Tena vuttaṃ “**catuvāhiṃ rathaṃ datvā**”ti-ādi.

Tattha **ṭhatvā cātummahāpatheti** attano gamanamaggena passato āgatena tena brāhmaṇena āgatamaggena ca vinivijjhītvā gataṭṭhānattā catukkasaṅkhāte (..0088) cātummahāpathe ṭhatvā tassa brāhmaṇassa rathaṃ datvā. **Ekākiyoti** amaccaseva kādisahāyābhāvena ekako. Tenevāha “**adutiyo**”ti. **Maddideviṃ idamabravīti** maddideviṃ idaṃ abhāsī.

96-99. Padumaṃ puṇḍarīkaṃvāti padumaṃ viya, puṇḍarīkaṃ viya ca. **Kaṇhājina-ggahī**ti kaṇhājinaṃ aggahesi. **Abhijātā**ti jātisampannā. **Visamaṃ samanti** visamaṃ samañca bhūmippadesaṃ. **Entī**ti āgacchanti. **Anumagge paṭippatheti** anumagge vā paṭipathe vāti **vā**-saddassa lopo daṭṭhabbo. **Karuṇanti** bhāvanapuṃsakani ddeso, karuṇāyitattanti attho. **Dukkhaṃ te paṭivedentī**ti ime evaṃ sukhumāla padasā gacchanti, dūreva ito vaṅkapabbatoti te tadā amhesu kāruṇṇavasena attanā dukkhaṃ paṭilabhanti, tathā attano uppannadukkhaṃ paṭivedenti vāti attho.

100-1. Pavaneti mahāvane. **Phalineti** phalavante. **Ubbiddhā**ti uddhaṃ uggatā uccā. **Upagacchanti dāraketi** yathā phalāni dārakānaṃ hatthūpagayhakāni honti, evaṃ rukkhā sayameva sākhāhi onamitvā dārake upenti.

102. Acchariyanti accharāyoggaṃ, accharaṃ paharituṃ yuttaṃ. **Abhūtapubbaṃ**

bhūtanti **abbhutaṃ**. Lomānaṃ haṃsanasaṃmatthatāya **lomahaṃsanaṃ**. **Sāhukā-**
ranti sādhuḥkāraṃ, ayameva vā pāṭho. Itthiratanabhāvena sabbehi aṅgehi avaya-
vehi sobhatīti **sabbaṅgasobhanā**.

103-4. Accheraṃ vatāti acchariyaṃ vata. **Vessantarassa tejenāti** vessantarassa
puññānubhāvena. **Saṅkhipiṃsu pathaṃ yakkhāti** devatā mahāsattassa puññate-
jena coditā taṃ maggaṃ parikkhayaṃ pāpesuṃ, appakaṃ akaṃsu, taṃ pana
dārakesu karuṇāya kataṃ viya katvā vuttaṃ **“anukampāya dārake”** ti. Jetuttarana-
garato hi suvaṇṇagiritālo nāma pabbato pañca yojanāni, tato kontimārā nāma
nadī pañca yojanāni, tato mārāñjanāgiri nāma pabbato pañca yojanāni, tato daṇḍa-
brāhmaṇagāmo nāma pañca yojanāni, tato mātulanagaraṃ dasa yojanāni, iti taṃ
raṭṭhaṃ jetuttaranagarato tiṃsa yojanāni hoti. Devatā (..0089) bodhisattassa
puññatejena coditā maggaṃ parikkhayaṃ pāpesuṃ. Taṃ sabbaṃ ekāheneva ati-
kkamiṃsu. Tena vuttaṃ **“nikkhantadivaseneva, cetarāṭṭhamupāgamun”** ti.

Evam mahāsatto sāyanhasamayaṃ cetarāṭṭhe mātulanagaraṃ patvā tassa
nagarassa dvārasamīpe sālāyaṃ nisīdi. Athassa maddidevī pādesu rajaṃ
puñchitvā pāde sambāhitvā “vessantarassa āgatabhāvaṃ jānāpessāmī” ti sālato
nikkhamitvā tassa cakkhupathe sāladvāre aṭṭhāsi. Nagaraṃ pavisantiyo ca nikkha-
mantiyo ca itthiyo taṃ disvā parivāresuṃ. Mahājano tañca vessantarañca putte
cassa tathā āgate disvā rājūnaṃ ācikkhi. Saṭṭhisahassā rājāno rodantā paride-
vantā tassa santikaṃ āgantvā maggaparissamaṃ vinodetvā tathā āgamanakā-
raṇaṃ pucchiṃsu.

Mahāsatto hatthidānaṃ ādiṃ katvā sabbaṃ kathesi. Taṃ sutvā te attano
rajjena nimantayīṃsu. Mahāpuriso “mayā tumhākaṃ rajjaṃ paṭiggahitameva hotu,
rājā pana maṃ raṭṭhā pabbājeti, tasmā vaṅkapabbatameva gamissāmī” ti vatvā
tehi nānappakāraṃ tattha vāsaṃ yāciyamānopi taṃ analaṅkaritvā tehi gahitā-
rakkho taṃ rattiṃ sālāyameva vasitvā punadivase pātova nānaggarasabhojanaṃ
bhuñjitvā tehi parivuto nikkhamitvā pannarasayojanamaggaṃ gantvā vanadvāre
ṭhatvā te nivattetvā purato pannarasayojanamaggaṃ tehi ācikkhitaniyāmeneva
agamāsi. Tena vuttaṃ-

105. “Saṭṭhirājasahassāni, tadā vasanti mātule;
sabbe pañjalikā hutvā, rodamānā upāgamuṃ.

106. “Tattha vattetvā sallāpaṃ, cetehi cetaputtehi;
te tato nikkhamitvāna, vaṅkaṃ agamu pabbatan” ti.

Tattha **tattha vattetvā sallāpanti** tattha tehi rājūhi samāgamehi saddhiṃ paṭisa-
mmodamānā kathaṃ pavattetvā. **Cetaputtehīti** cetarājaputtehi. **Te tato nikkhamitvā-**
nāti te rājāno tato vanadvāraṭṭhāne nivattetvā. **Vaṅkaṃ agamu pabbatanti** amhe
cattāro janā vaṅkapabbataṃ uddissa agamamhā.

Atha (..0090) mahāsatto tehi ācikkhitamaggena gacchanto gandhamādanapa-
bbataṃ patvā taṃ divasaṃ tattha vasitvā tato uttaradisābhimukho vepullapabbata-
pādena gantvā ketumatīnadītīre nisīditvā vanacarakena dinnaṃ madhumaṃsaṃ
khādītva tassa suvaṇṇasūciṃ datvā nhatvā pivitvā paṭippassaddhadaratho nadiṃ
uttarivā sānupabbatasikhare ṭhitassa nigrodhassa mūle thokaṃ nisīditvā uṭṭhāya

gacchanto nālikapabbataṃ pariharanto mucalindasaraṃ gantvā saratīrena pubbuttarakaṇṇaṃ patvā ekapadikamaggena vaṇaḥḥaṭṭaṃ pavisitvā taṃ atikkamma girividuggānaṃ nadīpabhavānaṃ purato caturassapokkharaṇiṃ pāpuṇi.

107. Tasmim̐ khaṇe sakko āvajjento “mahāsatto himavantaṃ pavitṭho, vasanaṭṭhānaṃ laddhuṃ vaṭṭati”ti cintetvā vissakammaṃ pesesi- “gaccha vaṅkapabbata-kucchimhi ramaṇīye ṭhāne assamapadaṃ māpehi”ti. So tattha dve paṇṇasālāyo dve caṅkame dve ca rattitṭhānādivāṭṭhānāni māpetvā tesu tesu ṭhānesu nānāpupphavicitte rukke phalite rukke pupphagacche kadalivanādīni ca dassetvā sabbe pabbajitaparikkhāre paṭiyādetvā “yekeci pabbajitukāmā, te gaṇhantū”ti akkharāni likhitvā amanusse ca bheravasadde migapakkhino ca paṭikkamāpetvā sakaṭṭhānameva gato.

Mahāsatto ekapadikamaggaṃ disvā “pabbajitānaṃ vasanaṭṭhānaṃ bhavissati”-ti maddiṅca putte ca tattheva ṭhapetvā assamapadaṃ pavisitvā

akkharāni oloketvā “sakkena dinnosmī”ti paṇṇasāladvāraṃ vivarivā pavitṭho khaggañca dhanuñca apanetvā sātake omuñcitvā isivesaṃ gahetvā kattara-daṇḍaṃ ādāya nikkhamitvā paccekabuddhasadisena upasamena dārakānaṃ santikaṃ agamāsi. Maddidevīpi mahāsattaṃ disvā pādesu pativā roditvā teneva saddhiṃ assamaṃ pavisitvā attano paṇṇasālaṃ gantvā isivesaṃ gaṇhi. Pacchā puttepi tāpasakumārake kariṃsu. Bodhisatto maddiṃ varaṃ yāci “mayaṃ ito paṭṭhāya pabbajitā nāma, itthi ca nāma brahmacariyassa malaṃ, mā dāni akāle mama santikaṃ āgacchā”ti. Sā “sādhū”ti sampaṭicchitvā mahāsattampi varaṃ yāci “deva, tumhe putte gahetvā idheva hotha, ahaṃ phalāphalaṃ āharissāmi”ti. Sā tato paṭṭhāya arañṇato phalāphalāni āharitvā tayo jane paṭijaggi. Iti cattāro khattiyā vaṅkapabbatakucchiyaṃ sattamāsamattaṃ vasiṃsu. Tena vuttaṃ “**āmantayitvā devindo, vissakammaṃ mahiddhikan**”ti-ādi.

Tattha (..0091) **āmantayitvā**ti pakkosāpetvā. **Mahiddhikanti** mahatīyā deviddhiyā samannāgataṃ. **Assamaṃ sukatanti** assamapadaṃ sukataṃ katvā. **Rammaṃ** vessantarassa vasanānucchavikaṃ **paṇṇasālaṃ**. **Sumāpayāti** suṭṭhu māpaya. Āṇāpesiti vacanaseso. **Sumāpayīti** sammā māpesi.

111. Asuñṇoti yathā so assamo asuñṇo hoti, evaṃ tassa asuñṇabhāvakaraṇena asuñṇo homi. “Asuñṇe”ti vā pāṭho, mama vasaneneva asuñṇe assame dārake anurakkhanto vasāmi tattha tiṭṭhāmi. Bodhisattassa mettānubhāvena samantā tiyojane sabbe tiracchānāpi mettaṃ paṭilabhiṃsu.

Evaṃ tesu tattha vasantesu kaliṅgaraṭṭhavāsī **jūjako** nāma brāhmaṇo **amittatāpanāya** nāma bhariyāya “nāhaṃ te niccaṃ dhañṇakoṭṭana-udakāharaṇayāgubhattapacanādīni kātuṃ sakkomi, paricāraṃ me dāsaṃ vā dāsiṃ vā ānehi”ti vutte “kutohaṃ te bhoti duggato dāsaṃ vā dāsiṃ vā labhissāmi”ti vatvā tāya “esa vessantaro rājā vaṅkapabbate vasati. Tassa putte mayhaṃ paricārake yācitvā ānehi”ti vutte kilesavasena tassā paṭibaddhacittatāya tassā vacanaṃ atikkamituṃ asakkoṃto pātheyyaṃ paṭiyādāpetvā anukkamena jetuttaranagaraṃ patvā “kuhiṃ vessantaramahārājā”ti pucchi.

Mahājano “imesaṃ yācakānaṃ atidānena amhākaṃ rājā raṭṭhā pabbājito, evaṃ amhākaṃ rājānaṃ nāsetvā punapi idheva āgacchatī”ti leḍḍudaṇḍādihattho upakkosanto brāhmaṇaṃ anubandhi. So devatāviggahito hutvā tato nikkhamitvā vaṅkapabbatagāmiṃ maggaṃ abhiruḷho anukkamena vanadvāraṃ patvā mahāvānaṃ ajjhogāhetvā maggamūḷho hutvā vicaranto tehi rājūhi bodhisattassa āra-kkhaṇatthāya ṭhapitena cetaputtena samāgañchi. Tena “kahaṃ, bho brāhmaṇa, gacchasi”ti puṭṭho “vessantaramahārājassa santikan”ti vutte “addhā ayaṃ brāhmaṇo tassa putte vā devīṃ vā yācituṃ gacchatī”ti cintetvā “mā kho, tvaṃ brāhmaṇa, tattha gañchi, sace gacchasi, ettheva te sīsaṃ chinditvā mayhaṃ sunakhānaṃ ghāsaṃ karissāmi”ti tena santajjito maraṇabhaya bhīto “ahamassa pitarā pesito dūto, ‘taṃ ānessāmi’ti āgato”ti musāvādaṃ abhāsi. Taṃ sutvā cetaputto tuṭṭhahaṭṭho brāhmaṇassa (..0092) sakkārasammānaṃ katvā vaṅkapabbatagāmi-maggaṃ ācikkhi. So tato paraṃ gacchanto antarāmagge accutena nāma tāpasena saddhiṃ samāgantvā tampi maggaṃ pucchitvā tenāpi magge ācikkhite tena

ācikkhitasaññāya maggaṃ gacchanto anukkamena bodhisattassa assamapada-
ṭṭhānasamīpaṃ gantvā maddideviyā phalāphalatthaṃ gatakāle bodhisattaṃ upa-
saṅkamitvā ubho dārake yāci. Tena vuttaṃ-

112. “Pavane vasamānassa, addhiko maṃ upāgami;
ayāci puttake mayhaṃ, jāliṃ kaṇhājinaṃ cubho”ti.

Evam brāhmaṇena dārakesu yācitesu mahāsatto “cirassaṃ vata me yācako
adhigato, ajjāhaṃ anavasesato dānapāramiṃ pūressāmī”ti adhippāyena somana-
ssajāto pasāritahatthe sahasatthavikaṃ ṭhapento viya brāhmaṇassa cittaṃ pari-
tosento sakalañca taṃ pabbatakucchiṃ unnādento “dadāmi tava mayhaṃ puttake,
api ca maddidevī pana pātova phalāphalatthāya vanaṃ gantvā sāyaṃ āgamissati,
tāya āgatāya te puttake dassetvā tvañca mūlaphalāphalaṃ khāditvā ekarattiṃ
vasitvā vigataparissamo pātova gamissasi”ti āha. Brāhmaṇo “kāmañcesa uḷāra-
jjhāsayaṭṭhāya puttake dadāti, mātā pana vacchagiddhā āgantvā dānassa antarā-
yampi kareyya, yaṃnūnāhaṃ imaṃ nippīletvā dārake gahetvā ajjeva gaccheyyan”-
ti cintetvā “puttā ce te mayhaṃ dinnā, kiṃ dāni mātaraṃ dassetvā pesitehi,
dārake gahetvā ajjeva gamissāmī”ti āha. “Sace, tvaṃ brāhmaṇa, rājaputtiṃ
mātaraṃ daṭṭhuṃ na icchasi, ime dārake gahetvā jetuttaranagaraṃ gaccha, tattha
sañjayamahārājā dārake gahetvā mahantaṃ te dhanaṃ dassati, tena dāsadāsiyo
gaṇhissasi, sukhañca jīvissasi, aññathā ime sukhumālā rājadārakā, kiṃ te veyyā-
vaccaṃ karissantī”ti āha.

Brāhmaṇo “evampi mayā na sakkā kātuṃ, rājadaṇḍato bhāyāmi, mayhameva
gāmaṃ nessāmī”ti āha. Imaṃ tesam kathāsallāpaṃ sutvā dārakā “pitā no kho
amhe brāhmaṇassa dātukāmo”ti pakkamitvā pokkharaṇiṃ gantvā padumini-
gacche niliyiṃsu. Brāhmaṇo te adisvāva “tvaṃ (..0093) ‘dārake dadāmi’ti vatvā te
apakkamāpesi, eso te sādhubhāvo”ti āha. Atha mahāsatto sahasāva uṭṭhahitvā
dārake gavesanto paduminigacche nilīne disvā “etha, tātā, mā mayhaṃ dānapāra-
miyā antarāyaṃ akattha, mama dānajjhāsayaṃ matthakaṃ pāpetha, ayañca
brāhmaṇo tumhe gahetvā tumhākaṃ ayyakassa sañjayamahārājassa santikaṃ
gamissati, tātā jāli, tvaṃ bhujisso hotukāmo brāhmaṇassa nikkhasahassaṃ datvā
bhujisso bhavēyyāsi, kaṇhājine tvaṃ dāsasataṃ dāsisataṃ hatthisataṃ assa-
sataṃ usabhasataṃ nikkhasatanti sabbasataṃ datvā bhujissā bhavēyyāsi”ti
kumāre agghāpetvā samassāsetvā gahetvā assamapadaṃ gantvā kamaṇḍalunā
udakaṃ gahetvā sabbaññutaññāṇassa paccayaṃ katvā brāhmaṇassa hatthe
udakaṃ pātetvā ativiya pītisomanassajāto hutvā pathaviṃ unnādento piyaputta-
dānaṃ adāsi. Idhāpi pubbe vuttanayeneva pathavikampādayo ahesuṃ. Tena
vuttaṃ-

113. “Yācakaṃ upagataṃ disvā, hāso me upapajjatha;
ubho putte gahetvāna, adāsiṃ brāhmaṇe tadā.

114. “Sake putte cajantassa, jūjake brāhmaṇe yadā;
tadāpi pathavī kampi, sineruvanavaṭṭasakā”ti.

Atha brāhmaṇo dārake agantukāme latāya hatthesu bandhitvā ākaḍḍhi. Tesam
bandhaṭṭhāne chaviṃ chinditvā lohitaṃ pagghari. So latādaṇḍena paharanto

ākaḍḍhi. Te pitaraṃ oloketvā.

“Ammā ca tāta nikkhantā, tvañca no tāta dassasi;
mā no tvaṃ tāta adadā, yāva ammāpi etu no;
tadāyaṃ brāhmaṇo kāmaṃ, vikkiṇātu hanātu vā”ti. (jā. 2.22.2126)-

Vatvā punapi ayaṃ evarūpo ghoradassano kurūrakammanto-

“Manusso udāhu yakkho, maṃsalohitabhojano;
gāmā araññaṃmāgamma, dhanaṃ taṃ tāta yācati;
nīyamāne pisācena, kiṃ nu tāta udikkhasi”ti. (jā. 2.22.2130-2131)-

Ādīni vadantā parideviṃsu. Tattha **dhananti** puttadhanaṃ.

Jūjako (..0094) dārake tathā paridevanteyeva pothentova gahetvā pakkāmi. Mahāsattassa dārakānaṃ karuṇaṃ paridevitena tassa ca brāhmaṇassa akāruñña-bhāvena balavasoko uppajji, vippaṭṭisāro ca udapādi. So taṅkhaṇaṇṇeva bodhisattānaṃ paveṇiṃ anussari. “Sabbeva hi bodhisattā pañca mahāpariccāge paricca-jitvā buddhā bhavissanti, ahampi tesaṃ abhantaro, puttadānañca mahāpariccā-gānaṃ aññataraṃ, tasmā vessantara dānaṃ datvā pacchānutāpo na te anucchaviko”ti attānaṃ paribhāsetvā “dinnakālato paṭṭhāya mama te na kiñci hontī”ti attānaṃ upatthambhetvā daḥhasamādānaṃ adhiṭṭhāya paṇṇasāladvāre pāsāṇa-phalake kañcanapaṭimā viya nisīdi.

Atha maddidevī araññato phalāphalaṃ gahetvā nivattantī “mā mahāsattassa dānantarāyo hotū”ti vāḷamigarūpadharāhi devatāhi uparuddhamaggā tesu apagatesu cirena assamaṃ patvā “ajja me dussupinaṃ diṭṭhaṃ, dunnimittāni ca uppānnāni, kiṃ nu kho bhavissati”ti cintenti assamaṃ pavisitvā puttake apassanti bodhisattassa santikaṃ gantvā “deva, na kho amhākaṃ puttake passāmi, kuhiṃ te gatā”ti āha. So tuṅhī ahosi. Sā puttake upadhārentī tahiṃ tahiṃ upadhāvitvā gavesanti adisvā punapi gantvā pucchi. Bodhisatto “kakkhaḷakathāya naṃ puttasokaṃ jahāpessāmi”ti cintetvā-

“Nūna maddī varārohā, rājaputtī yasassinī;
pāto gatāsi uñchāya, kimidaṃ sāyamāgatā”ti. (jā. 2.22.2225)-

Vatvā tāya cirāyanakāraṇe kathite punapi dārake sandhāya na kiñci āha. Sā puttasokena te upadhārentī punapi vātavegena vanāni vicari. Tāya ekarattiyaṃ vicarita-ṭṭhānaṃ pariggaṇhantaṃ pannarasayojanamattaṃ ahosi. Atha vibhātāya rattiyā mahāsattassa santikaṃ gantvā ṭṭhitā dārakānaṃ adassanena balavasokābhibhūtā tassa pādāmūle chinnakadalī viya bhūmiyaṃ visaññī hutvā pati. So “matā”ti saññāya kampamāno uppānnabalavasokopi satimṃ paccupaṭṭhapetvā “jānissāmi tāva jīvati, na jīvati”ti sattamāse kāyasaṃsaggaṃ anāpannapubbopi (..0095) aññassa abhāvena tassā sīsaṃ ukkhipitvā ūrūsu ṭṭhapetvā udakena paripphositvā uraṇca mukhañca hadayañca parimajji. Maddīpi kho thokaṃ vītināmetvā satimṃ paṭilabhitvā hirottappaṃ paccupaṭṭhapetvā “deva, dārakā te kuhiṃ gatā”ti pucchi. So āha- “devi, ekassa me brāhmaṇassa maṃ yācitvā āgatassa dāsathāya dinnā”-ti vatvā tāya “kasmā, deva, putte brāhmaṇassa datvā mama sabbarattimṃ paridevitvā vicarantiyā nācikkhī”ti vutte “paṭhamameva vutte tava cittadukkhaṃ bahu bhavissati, idāni pana sarīradukkheṇa tanukaṃ bhavissati”ti vatvā-

“Maṃ passa maddi mā putte, mā bāḷhaṃ paridevasi;
lacchāma putte jīvantā, arogā ca bhavāmase”ti. (jā. 2.22.2260)-

So samassāsetvā puna-

“Putte pasuñca dhaññañca, yañca aññaṃ ghare dhaṇaṃ;
dajjā sappuriso dānaṃ, disvā yācakamāgataṃ;
anumodāhi me maddi, puttake dānamuttamaṃ”ti. (jā. 2.22.2261)-

Vatvā attano puttadānaṃ taṃ anumodāpesi.

Sāpi-

“Anumodāmi te deva, puttake dānamuttamaṃ;
datvā cittaṃ pasādehi, bhiyyo dānaṃ dado bhavā”ti. (jā. 2.22.2262)-

Vatvā anumodi.

Evam tesu aññamaññaṃ sammodaniyaṃ kathaṃ kathentesu sakko cintesi-
“mahāpuriso hiyyo jūjakassa pathaviṃ unnādetvā dārake adāsi. Idāni naṃ koci
hīnapuriso upasaṅkavitvā maddideviṃ yācitvā gahetvā gaccheyya, tato rājā
nippaccayo bhavēyya, handāhaṃ brāhmaṇavaṇṇena naṃ upasaṅkavitvā maddiṃ
yācitvā pāramikūṭaṃ gāhāpetvā kassaci avissajjiyaṃ katvā puna naṃ tasseva
datvā āgamissāmī”ti. So sūriyuggamanavelāyaṃ brāhmaṇavaṇṇena tassa
santikaṃ agamāsi. Taṃ disvā mahāpuriso “atithi no āgato”ti pītisomanassajāto
tena saddhiṃ madhurapaṭisanthāraṃ katvā “brāhmaṇa, kenatthena idhāgatosī”ti
(..0096) pucchi. Atha naṃ sakko maddideviṃ yāci. Tena vuttaṃ-

115. “Punadeva sakko oruyha, hutvā brāhmaṇasannibho;
ayāci maṃ maddideviṃ, sīlavantiṃ patibbatan”ti.

Tattha **punadevā**ti dārake dinnadivasato pacchā eva. Tadanantaramevāti attho.
Oruyhāti devalokato otarivā. **Brāhmaṇasannibhoti** brāhmaṇasamānavaṇṇo.

Atha mahāsatto “hiyyo me dvepi dārake brāhmaṇassa dinnā, ahampi araññe
ekakova, kathaṃ te maddiṃ sīlavantiṃ patibbatam dassāmī”ti avatvāva pasārita-
hatthe anaggharatanam ṭhapento viya asajjitvā abajjhitvā anolīnamānaso “ajja me
dānapāramī matthakaṃ pāpuṇissatī”ti haṭṭhatuṭṭho giriṃ unnādetto viya-

“Dadāmi na vikampāmi, yaṃ maṃ yācasi brāhmaṇa;
santaṃ nappaṭigūhāmi, dāne me ramatī mano”ti. (jā. 2.22.2278)-

Vatvā sīghameva kamaṇḍalunā udakaṃ āharitvā brāhmaṇassa hatthe udakaṃ
pātetvā bhariyamadāsi. Tena vuttaṃ-

116. “Maddiṃ hatthe gahetvāna, udakañjali pūriya;
pasannamanasaṅkappo, tassa maddiṃ adāsahan”ti.

Tattha **udakañjalī**ti udakaṃ añjaliṃ, “udakan”ti ca karaṇatthe paccattavacanam,
udakena tassa brāhmaṇassa añjaliṃ pasāritahatthatalam pūretvāti attho. **Pasanna-**
manasaṅkappoti “addhā iminā pariccāgena dānapāramiṃ matthakaṃ pāpetvā
sammāsambodhiṃ adhigamissāmī”ti upannasaddhāpasādena pasannacittasa-
ṅkappo. Taṅkhaṇaṇṇeva heṭṭhā vuttappakārāni sabbapāṭihāriyāni pāturaheṣuṃ.
“Idānissa na dūre sammāsambodhi”ti devagaṇā brahmagaṇā ativiya pītisomana-
ssajātā aheṣuṃ. Tena vuttaṃ-

117. “Maddiyā diyamānāya, gagane devā pamoditā;
tadāpi pathavī kampi, sineruvanavaṭaṃsakā”ti.

Tato (..0097) pana diyamānāya maddiyā deviyā ruṇṇam vā dummukham vā
bhākuṭimattam vā nāhosi, evaṃ cassā ahosi “yaṃ devo icchati, taṃ karotū”ti.

“Komārī yassāhaṃ bhariyā, sāmiko mama issaro;
yassicche tassa maṃ dajjā, vikkiṇeyya haneyya vā”ti. (jā. 2.22.2282)-

Āha.

Mahāpurisopi “ambho, brāhmaṇa, maddito me sataguṇena sahasaguṇena
satasahasaguṇena sabbaññutaññāṇameva piyataram, idaṃ me dānam sabba-
ññutaññāṇappaṭivedhassa paccayo hotū”ti vatvā adāsi. Tena vuttaṃ-

118. “Jāliṃ kaṇhājinaṃ dhītam, maddideviṃ patibbatam;

cajamāno na cintesiṃ, bodhiyāyeva kāraṇā.

119. Na me dessā ubho puttā, maddidevī na dessiyā;
sabbaññutaṃ piyaṃ mayhaṃ, tasmā piye adāsahan”ti.

Tattha **cajamāno na cintesinti** pariccajanto santāpavasena na cintesiṃ, vissattho hutvā pariccajinti attho.

Etthāha- kasmā panāyaṃ mahāpuriso attano puttadāre jātisampanne khattiye parassa dāsabhāvena pariccaji, na hi yesaṃ kesañcīpi bhujissānaṃ abhujissabhāvakaraṇaṃ sādhudhammoti? Vuccate- anudhammabhāvato. Ayañhi buddhakārake dhamme anugatahammatā, yadidaṃ sabbassa attaniyassa mamanti pariggahitavatthuno anavasesapariccāgo, na hi deyyadhammapaṭiggāhakavikapparahitaṃ dānapāramiṃ paripūretuṃ ussukkamāpannaṃ bodhisattānaṃ mamanti pariggahitavatthuṃ yācantassa yācakassa na pariccajituṃ yuttaṃ, porāṇopi cāya-manudhammo. Sabbesañhi bodhisattānaṃ ayaṃ āciṇṇasamāciṇṇadhammo kulavaṃso kulappaveṇī, yadidaṃ sabbassa pariccāgo. Tattha ca visesato piyataravattupariccāgo, na hi keci bodhisattā vaṃsānugataṃ rajjissariyādidhanapariccāgaṃ, attano sīsanayanādi-aṅgapariccāgaṃ, piyajīvitapariccāgaṃ, kulavaṃsapatiṭṭhāpakapiyaputtapariccāgaṃ, manāpacārinīpiyabhariyāpariccāganti (..0098) ime pañca mahāpariccāge apariccajitvā buddhā nāma bhūtapubbā atthi. Tathā hi maṅgale bhagavati bodhisattabhūte bodhipariyesanaṃ caramāne ca carimattabhāvato tatiye attabhāve saputtadāre ekasmiṃ pabbate vasante kharadāṭhiko nāma yakkho mahāpurisassa dānajjhāsayataṃ sutvā brāhmaṇavaṇṇena upasaṅkamitvā mahāsattaṃ dve dārake yāci.

Mahāsatto “dadāmi brāhmaṇassa puttake”ti haṭṭhapahaṭṭho udakapariyantaṃ pathaviṃ kamento dvepi dārake adāsi. Yakkho caṅkamanakoṭiyaṃ ālambanaphalakaṃ nissāya ṭhito mahāsattassa passantasseva muḷālakalāpaṃ viya dve dārake khādi. Aggijālaṃ viya lohithadhāraṃ uggiramānaṃ yakkhassa mukhaṃ olakentassa mahāpurisassa “vañcesi vata maṃ yakkho”ti uppajjanakacittuppādassa okāsaṃ adentassa upāyakosallassa subhāvitattā atitadhammānaṃ appaṭisandhisabhāvato aniccādivasena saṅkhārānaṃ suparimadditabhāvato ca evaṃ ittaraṭṭhitikena pabhaṅgunā asārena saṅkhārakalāpena “pūritā vata me dānapāramī, mahantaṃ vata me atthaṃ sādhetvā idaṃ adhigatan”ti somanassameva uppajji. So idaṃ anaññasādhāraṇaṃ tasmim̐ khaṇe attano cittācāraṃ ñatvā “imassa nissandena anāgate imināva nīhārena sarīrato rasmiyo nikkhamantū”ti patthanamakāsi. Tassa taṃ patthanaṃ nissāya buddhabhūtassa sarīrappabhā niccameva dasasahasilokadhātuṃ pharivā aṭṭhāsi (dha. sa. aṭṭha. nidānakathā). Evaṃ aññepi bodhisattā attano piyataraṃ puttadāraṃ pariccajitvā sabbaññutaññānaṃ paṭivijjhimsu.

Apī ca yathā nāma koci puriso kassaci santike gāmaṃ vā janapadaṃ vā keṇiyā gahetvā kammaṃ karonto attano antevāsikānaṃ vā pamādena pūtibhūtaṃ dhanam̐ dhāreyya, tamenam̐ so gāhāpetvā bandhanāgāraṃ paveseyya. Tassa evamassa “ahaṃ kho imassa rañño kammaṃ karonto ettakaṃ nāma dhanam̐ dhāremi, tenāhaṃ raññā bandhanāgāre pavesito, sacāhaṃ idheva homi, attā-

nañca jīyeyya, puttadārakammakaraporisā ca me jīvikāpagatā mahantaṃ anaya-
byasanaṃ āpajjeyyaṃ. Yaṃnūnāhaṃ rañño ārocetvā attano puttaṃ vā kaniṭṭha-
bhātaraṃ vā idha ṭhapetvā nikkhameyyaṃ (..0099). Evāhaṃ ito bandhanato
mutto nacirasseva yathāmittaṃ yathāsandiṭṭhaṃ dhanam saṃharitvā rañño datvā
tampi bandhanato mocemi, appamattova hutvā utṭhānabalena attano sampattiṃ
paṭipākatikaṃ karissāmi”ti. So tathā kareyya. Evaṃ sampadamidaṃ daṭṭhabbaṃ.

Tatridaṃ opammasaṃsandanaṃ- rājā viya kammaṃ, bandhanāgāro viya
saṃsāro, raññā bandhanāgāre ṭhapitapuriso viya kammavasena saṃsāracārake
ṭhito mahāpuriso, tassa bandhanāgāre ṭhitapurisassa tattha puttassa vā bhātuno
vā parādhīnabhāvakaraṇena tesam attano ca dukkhappamocanaṃ viya mahāpu-
risassa attano puttādiḷe paresaṃ datvā sabbaññutaññāṇappaṭilābhena sabbasa-
ttānaṃ vaṭṭadukkhappamocanaṃ, tassa vigatadukkhassa tehi saddhiṃ yathādhi-
ppetasaṃpattiyam paṭiṭṭhānaṃ viya mahāpurisassa arahattamaggena apagatava-
ṭṭadukkhassa buddhabhāvena dasabalādisabbaññutaññāṇasaṃpattisamannā-
gamo attano vacanakāraṇaṃ vijjattayādisaṃpattisamannāgamo cāti evaṃ ana-
vajjasabhāvo eva mahāpurisānaṃ puttadārapariccāgo. Eteneva nayena nesam
aṅgaṃjīvitapariccāge yā codanā, sāpi visodhitāti veditabbāti.

Evaṃ pana mahāsattena maddideviyā dinnāya sakko acchariyabbhutaḷittajāto
hutvā-

“Sabbe jītā te paccūhā, ye dibbā ye ca mānusā;
ninnāditā te pathavī, saddo te tidivaṃ gato. (jā. 2.22.2283-2284);

“Duddadaṃ dadamānānaṃ, dukkaraṃ kamma kubbaṃ;
asanto nānukubbanti, sataṃ dhammo durannayo.

“Tasmā satañca asataṃ, nānā hoti ito gati;
asanto nirayaṃ yanti, santo saggaparāyanā”ti. (jā. 2.22.2286-2287)-

Ādinā nayena mahāpurisassa dānānumodanavasena thutiṃ akāsi.

Tattha **paccūhāti** paccatthikā. **Dibbāti** dibbayasapaṭibāhakā. **Mānusāti** manussa-
yasapaṭibāhakā. Ke pana teti? Macchariyadhammā, te sabbe puttadāraṃ dentena
mahāsattena jītāti dasseti. **Duddadanti** puttadārādiduddadaṃ **dadamānānaṃ** (..0100
tameva **dukkaraṃ kubbaṃ** tumhādisānaṃ kammaṃ aññe sāvakaḷpaccekabodhi-
sattā nānukubbanti, pageva asanto maccharino. Tasmā **sataṃ dhammo durannayo**
sādhūnaṃ mahābodhisattānaṃ paṭipattidhammo aññehi duranugamo.

Evaṃ sakko mahāpurisassa anumodanavasena thutiṃ katvā maddideviṃ niyyā-
tento-

“Dadāmi bhoto bhariyaṃ, maddiṃ sabbaṅgasobhanaṃ;
tvañceva maddiyā channo, maddī ca patino tavā”ti. (jā. 2.22.2289)-

Vatvā taṃ maddiṃ paṭidatvā dibbattabhāvena jalanto taruṇasūriyo viya ākāse
ṭhatvā attānaṃ ācikkhanto-

“Sakkohamasmi devindo, āgatosmi tavantike;
varaṃ varassu rājisi, vare aṭṭha dadāmi te”ti. (jā. 2.22.2292)-

Vatvā varehi nimantesi. Mahāsattopi “pitā maṃ punadeva rajje paṭiṭṭhāpetu, vajjha-
ppattaṃ vadhato moceyyaṃ, sabbasattānaṃ avassayo bhavēyyaṃ, paradāraṃ

na gaccheyyaṃ, itthīnaṃ vasaṃ na gaccheyyaṃ, putto me dīghāyuko siyā, anna-
pānādiddeyyadhammo bahuko siyā, tañca aparikkhayaṃ pasannacitto dadeyyaṃ,
evaṃ mahādānāni pavattetvā devalokaṃ gantvā tato idhāgato sabbaññutaṃ
pāpuṇeyyaṃ”ti ime aṭṭha vare yāci. Sakko “nacirasseva pitā sañjayamahārājā
idheva āgantvā taṃ

gahetvā rajje patiṭṭhāpessati, itaro ca sabbo te manoratho matthakaṃ pāpuṇissati, mā cintayi, appamatto hohi”ti ovaditvā sakaṭṭhānameva gato. Bodhisatto ca maddidevī ca sammodamānā sakkadattiye assame vaṣṣu.

Jūjakepi kumāre gahetvā gacchante devatā ārakkhamakaṃsu. Divase divase ekā devadhītā rattibhāge āgantvā maddivaṇṇena kumāre paṭijaggi. So devatāviggahito hutvā “kaliṅgaraṭṭhaṃ gamissāmī”ti aḍḍhamāsenā jetuttaranagaraṃmeva sampāpuṇi. Rājā vinicchaye nisinno brāhmaṇena saddhiṃ dārake rājaṅgaṇena gacchante disvā sañjānitvā brāhmaṇena (..0101) saddhiṃ te pakkosāpetvā taṃ pavattiṃ sutvā bodhisattena kathitaniyāmeva dhaṇaṃ datvā kumāre kiṇitvā nhāpetvā bhojetvā sabbālaṅkārapaṭimaṇḍite katvā rājā dārakaṃ phussatidevī dārikaṃ ucchaṅge katvā bodhisattassa rājaputtiyā ca pavattiṃ suṇiṃsu.

Taṃ sutvā rājā “bhūnahaccaṃ vata mayā katan”ti saṃviggamānaso tāvadeva dvādasa-akkhobhanīparimāṇaṃ senaṃ sannayhitvā vaṅkapabbatābhimukho pāyāsi saddhiṃ phussatideviyā ceva dārakehi ca. Anukkamena gantvā puttana ca suṇisāya ca samāgañchi. Vessantaro piyaputte disvā sokaṃ sandhāretuṃ asaṅkanto visaññi hutvā tattheva pati, tathā maddī mātāpitāro saha jātā saṭṭhisahassā ca amaccā. Taṃ kāruṇṇaṃ passantesu ekopi sakabhāvena sandhāretuṃ nāsakki, sakalaṃ assamaṃ yugandharavātapamadditaṃ viya sālavanaṃ ahoṣi. Sakko devarājā tesāṃ visaññibhāvavinodanattaṃ pokkharavassaṃ vassāpesi, temetukāmaṃ tementi, pokkhare patitavassaṃ viya vinivattitvā udakaṃ gacchati. Sabbe saññaṃ paṭilabhiṃsu. Tadāpi pathavikampādayo heṭṭhā vuttappakārā acchariyā pāturahesuṃ. Tena vuttaṃ-

120. “Punāparaṃ brahārañṇe, mātāpitusaṃmāgame;
karuṇaṃ paridevante, sallapante sukhaṃ dukhaṃ.

121. “Hirottappena garunā, ubhinnaṃ upasaṅkamaṃ;
tadāpi pathavī kampi, sineruvanavaṭaṃsakā”ti.

Tattha **karuṇaṃ paridevanteti** mātāpitāro ādiṃ katvā sabbasmiṃ āgatajane karuṇaṃ paridevamāne. **Sallapante sukhaṃ dukhanti** sukhadukkhaṃ pucchitvā paṭisanthāravasena ālāpasallāpaṃ karonte. **Hirottappena garunā ubhinnanti** ime sivīnaṃ vacanaṃ gahetvā adūsakaṃ dhamme ṭhitaṃ maṃ pabbājajimsūti cittaṃ pappakopaṃ akatvā ubhosu etesu mātāpitūsu dhammagāravasamussitena hirottappeneva yathārūpe **upasaṅkamaṃ**. Tena me dhammatejena **tadāpi pathavī kampi**.

Atha (..0102) sañjayamahārājā bodhisattaṃ khamāpetvā rajjaṃ paṭicchāpetvā taṅkhaṇaṅṇeva kesamassukammādiṃ kārapetvā nhāpetvā sabbābharaṇavibhūsitāṃ devarājānaṃmiva virocamaṇaṃ saha maddideviyā rajje abhisiñcitvā tāvadeva ca tato paṭṭhāya dvādasa-akkhobhanīparimāṇāya caturaṅginīyā senāya ca puttaṃ parivārayitvā vaṅkapabbatato yāva jetuttaranagaraṃ saṭṭhiyojanamaggaṃ alaṅkārapetvā dvīhi māsehi sukheṇeva nagaraṃ pavesesi. Mahājano uḷāraṃ pītisomanassaṃ paṭisaṃvedesi. Celukkhepādayo pavattiṃsu. Nagare ca nandibheriṃ carāpesuṃ. Antamaso biḷāre upādāya sabbesaṃ bandhane ṭhitānaṃ bandhanamokkha ahoṣi. So nagaraṃ pavitṭhadivaseyeva paccūsakāle cintesi-“sve vibhātāya rattiyā mamāgatabhāvaṃ sutvā yācakā āgamissanti, tesāhaṃ kiṃ

dassāmi”ti. Tasmim̄ khaṇe sakkassa āsanaṃ uṇhākāraṃ dassesi. So āvajjento taṃ kāraṇaṃ ṇatvā tāvadeva rājanivesanassa purimavatthum̄ pacchimavatthuñca kaṭippamaṇaṃ pūrento ghanamegho viya sattaratanavassaṃ vassāpesi. Sakalanagare jaṇṇuppamaṇaṃ vassāpesiti. Tena vuttaṃ-

122. “Punāparaṃ brahāraññā, nikkhamitvā sañātibhi;
pavisāmi puram̄ rammaṃ, jetuttaram̄ puruttamaṃ.

123. “Ratanāni satta vassim̄su, mahāmegho pavassatha;
tadāpi pathavī kampi, sineruvanavaṭaṃsakā.

124. “Acetanāyaṃ pathavī, aviññāya sukhaṃ dukhaṃ;
sāpi dānabalā mayhaṃ, sattakkhattum̄ pakam̄pathā”ti.

Evaṃ sattaratanavasse vuṭṭhe punadivase mahāsatto “yesaṃ kulānaṃ purima-pacchimavatthūsu vuṭṭhadhanaṃ, tesaññeva hotū”ti dāpetvā avasesaṃ āharāpetvā attano gehavatthusmim̄ dhanena saddhim̄ koṭṭhāgāresu okirāpetvā mahādānaṃ pavattesi. **Acetanāyaṃ pathavī**ti cetanārahitā ayaṃ mahābhūtā pathavī, devatā pana cetanāsahitā. **Aviññāya sukhaṃ dukhanti** acetanattā eva sukhaṃ dukkhaṃ ajānitvā. Satipi sukhadukkhapaccayasam̄yoge (..0103) taṃ nānubhavanti. **Sāpi dānabalā mayhanti** evaṃbhūtāpi sā mahāpathavī mama dānapuññānubhāvahetu. **Sattakkhattum̄ pakam̄pathā**ti aṭṭhavassikakāle hadayamaṃsādīnipi yācakānaṃ dadeyyanti dānājjhāsayuppāde maṅgalaṭṭhidāne pabbājanakāle pavattitamahādāne puttadāne bhariyādāne vaṅkapabbate ṇātisamāgame nagaraṃ pavitṭhadivase ratanavassakāleti imesu ṭhānesu sattavāraṃ akampittha. Evaṃ ekasmim̄yeva attabhāve sattakkhattum̄ mahāpathavikampanādi-acchariyapātubhāvahetubhūtāni yāvatāyukaṃ mahādānāni pavattetvā mahāsatto āyupariyosāne tusitapure uppajji. Tenāha bhagavā-

“Tato vessantaro rājā, dānaṃ datvāna khattiyo;

kāyassa bhedaṃ sappañño, saggamaṃ so upapajjathā”ti. (jā. 2.22.2440);

Tadā jūjako devadatto ahosi, amittatāpanā ciñcamāṇavikā, cetaputto channo, accutatāpaso sārīputto, sakko anuruddho, maddī rāhulamātā, jālikumāro rāhulo, kaṇhājinā uppalavaṇṇā, mātāpitaro mahārājakulāni, sesaparisā buddhaparisā, vessantaro rājā lokanātho.

Idhāpi heṭṭhā vuttanayeneva yathārahaṃ sesapāramiyo niddhāretabbā. Tathā mahāsatte kucchigate mātu devasikaṃ chasatasahassāni vissajjetvā dānaṃ dātukāmatādohaḷo, tathā diyamānepi dhanassa parikkhayābhāvo, jātakkaṇe eva hatthaṃ pasāretvā “dānaṃ dassāmi, atthi kiñcī”ti vācānicchāraṇaṃ, catupañcavassikakāle attano alaṅkāraṃ dhātīnaṃ hatthagatassa puna aggahetukāmatā, aṭṭhavassikakāle hadayamaṃsādīkassa attano sarīrāvayavassa dātukāmatāti evamādīkā sattakkhattum̄ mahāpathavikampanādi-anekacchariyapātubhāvahetubhūtā idha mahāpurisassa guṇānubhāvā vibhāvetabbā. Tenetaṃ vuccati-

“Evaṃ acchariyā hete, abbhutā ca mahesino ...pe...;

tesu cittappasādopi, dukkhato parimocaye;

pagevānukiriyā tesam̄, dhammassa anudhammato”ti.

10. Sasapaṇḍitacariyāvaṇṇanā

125-6. Dasame (..0104) **yadā homi, sasakoti** ahaṃ, sārīputta, bodhipariyesanaṃ caramāno yadā sasapaṇḍito homi. Bodhisattā hi kammavasippattāpi tādisānaṃ tiracchānānaṃ anuggaṇhanatthaṃ tiracchānayoniyāṃ nibbattanti. **Pavanacāra-koti** mahāvanacārī. Dabbāditiṇāni rukkhagacchesu paṇṇāni yaṃkiñci sākaṃ rukkhato patitaphalāni ca bhakkho etassāti **tiṇapaṇṇasākaphalabhakkho. Parahe-ṭhanavivajjitoti** parapīlavirahito. **Suttapoto cāti** uddapoto ca. **Ahaṃ tadāti** yadāhaṃ sasako homi, tadā ete makkaṭādayo tayo sahāye ovadāmi.

127. Kiriye kalyāṇapāpaketi kusale ceva akusale ca kamme. **Pāpānīti** anusāsanākāradassanaṃ. Tattha **pāpāni parivajjethāti** pāṇātipāto ...pe... micchādīṭṭhīti imāni pāpāni parivajjetha. **Kalyāṇe abhinivissathāti** dānaṃ sīlaṃ ...pe... diṭṭhujukammanti idaṃ kalyāṇaṃ, imasmiṃ kalyāṇe attano kāyavācācittāni abhimukkhabhāvena nivissatha, imaṃ kalyāṇapaṭipattiṃ paṭipajjathāti attho.

Evaṃ mahāsatto tiracchānayoniyāṃ nibbattopi ñāṇasampannatāya kalyāṇa-mitto hutvā tesāṃ tiṇṇaṃ janānaṃ kālena kālaṃ upagatānaṃ ovādasena dhammaṃ desesi. Te tassa ovādaṃ sampaṭicchitvā attano vasanaṭṭhānaṃ pavisitvā vasanti. Evaṃ kāle gacchante bodhisatto ākāsaṃ oloketvā candapāripūriṃ divvā “uposathakammaṃ karoṭhā”ti ovadi. Tenāha-

128. “Uposathamhi divase, candaṃ divvāna pūritaṃ;
etesāṃ tattha ācikkhiṃ, divaso ajjuposatho.

129. “Dānāni paṭiyādetha, dakkhiṇeyyassa dātave;
datvā dānaṃ dakkhiṇeyye, upavassathuposathan”ti.

Tattha **candaṃ divvā na pūritanti** juṇhapakkhacātuddasiyaṃ īsakaṃ aparipuṇṇabhāvena candaṃ na paripūritaṃ divvā tato vibhātāya rattiyā aruṇuggamanavelāyameva **uposathamhi divase** pannarase **etesāṃ** makkaṭādīnaṃ mayhaṃ (..0105) sahāyānaṃ **divaso ajjuposatho**. Tasmā “**dānāni paṭiyādethā**”ti-ādinā tattha uposathadivase paṭipattividhānaṃ **ācikkhinti** yojetabbaṃ. Tattha **dānānīti** deyyadhamme. **Paṭiyādethāti** yathāsatti yathābalaṃ sajjetha. **Dātaveti** dātuṃ. **Upavassathāti** uposathakammaṃ karoṭhā, uposathasilāni rakkhatha, sīle paṭiṭṭhāya dinnadānaṃ mahapphalaṃ hoti, tasmā yācake sampatte tumhehi khāditabbāhārato datvā khādeyyāthāti dasseti.

Te “sādhū”ti bodhisattassa ovādaṃ sirasā sampaṭicchitvā uposathaṅgāni adhi-ṭṭhahiṃsu. Tesu uddapoto pātova “gocaraṃ pariyessāmī”ti nadītīraṃ gato. Atheke bāḷisiko satta rohitamacche uddharitvā vallyiā āvuṇitvā nadītīre vālukāya paṭicchādetvā macche gaṇhanto nadiyā adho sotaṃ bhassi. Uddo macchagandhaṃ ghāyitvā vālukaṃ viyūhitvā macche divvā nīharitvā “atthi nu kho etesaṃ sāmiko”ti tikkhattuṃ ghoṣetvā sāmikaṃ apassanto vallyiāṃ ḍaṃsitvā attano vasanaṅgumbe ṭhapetvā “velāyameva khādissāmī”ti attano sīlaṃ āvajjento nipajji.

Siṅgālopi gocaraṃ pariyesanto ekassa khettagopakassa kuṭiyaṃ dve maṃsasū-
lāni ekaṃ godhaṃ ekañca dadhivāraṃ disvā “atthi nu kho etesaṃ sāmiko”ti
tikkhattum ghosetvā sāmikaṃ adisvā dadhivāraṃ uggahaṇarajjukaṃ gīvāyaṃ
pavesetvā maṃsasūle ca godhañca mukhena ḍaṃsitvā attano vasanagumbe
ṭhapetvā “velāyameva khādissāmī”ti attano sīlaṃ āvajjento nipajji. Makkaṭopi
vanasaṇḍaṃ pavisitvā ambapiṇḍaṃ āharitvā attano vasanagumbe ṭhapetvā “velā-
yameva khādissāmī”ti attano sīlaṃ āvajjento nipajji. Tiṇṇampi “aho idha nūna
yācako āgaccheyyā”ti cittaṃ uppajji. Tena vuttaṃ-

130. “Te me sādḥūti vatvāna, yathāsatti yathābalaṃ;
dānāni paṭiyādetvā, dakkhiṇeyyaṃ gavesisun”ti.

Bodhisatto pana “velāyameva nikkhamitvā dabbāditiṇāni khādissāmī”ti attano
vasanagumbeyeva nisinno cintesi- “mama santikaṃ āgatānaṃ yācakānaṃ tiṇāni
khādituṃ na sakkā, tilataṇḍulādayopi mayhaṃ (..0106) natthi, sace me santikaṃ
yācako āgamissati, ahaṃ tiṇena yāpemi, attano sarīramaṃsaṃ dassāmī”ti.
Tenāha bhagavā-

131. “Ahaṃ nisajja cintesiṃ, dānaṃ dakkhiṇanucchavaṃ;

yadihaṃ labhe dakkhiṇeyyaṃ, kiṃ me dānaṃ bhavissati.

132. “Na me atthi tilā muggā, māsā vā taṇḍulā ghaṭaṃ;
ahaṃ tiṇena yāpemi, na sakkā tiṇa dātave.

133. “Yadi koci eti dakkhiṇeyyo, bhikkhāya mama santike;
dajjāhaṃ sakamattānaṃ, na so tuccho gamissatī” ti.

Tattha **dānaṃ dakkhiṇanucchavanti** dakkhiṇābhāvena anucchavikaṃ dānaṃ dakkhiṇeyyassa dātappaṃ deyyadhammaṃ **cintesim**. **Yadihaṃ labheti** yadi ahaṃ kiñci dakkhiṇeyyaṃ ajja labheyyaṃ. **Kiṃ me dānaṃ bhavissatī** kiṃ mama dātappaṃ bhavissati. **Na sakkā tiṇa dātaveti** yadi dakkhiṇeyyassa dātuṃ tilamu-ggādikaṃ mayhaṃ natthi, yaṃ pana mama āhārahūtaṃ, taṃ na sakkā tiṇaṃ dakkhiṇeyyassa dātuṃ. **Dajjāhaṃ sakamattānanti** kiṃ vā mayhaṃ etāya deyya-dhammacintāya, nanu idameva mayhaṃ anavajjaṃ aparādhīnatāya sulappaṃ pasesāna paribhogārahaṃ sarīraṃ sace **koci dakkhiṇeyyo** mama santikaṃ āgacchati, tayidaṃ sakamattānaṃ tassa dajjāmahaṃ. Evaṃ sante **na so tuccho** mama santikaṃ āgato arittahattho hutvā **gamissatī**.

Evaṃ mahāpurisassa yathābhūtasabhāvaṃ parivitakkentassa parivitakkānu-bhāvena sakkassa paṇḍukambalasilāsaṃ uṇhākāraṃ dassesi. So āvajjento imaṃ kāraṇaṃ disvā “sasarājaṃ vīmaṃsissāmī” ti paṭhamaṃ uddassa vasana-ṭṭhānaṃ gantvā brāhmaṇavesena aṭṭhāsi. Tena “kimatthaṃ, brāhmaṇa, ṭṭhito” ti ca vutte sace kañci āhāraṃ labheyyaṃ, uposathiko hutvā samaṇadhammaṃ kareyyanti. So “sādhūti te āhāraṃ dassāmī” ti āha. Tena vuttaṃ-

“Satta me rohitā macchā, udakā thalamubbhatā;

idaṃ brāhmaṇa me atthi, etaṃ bhutvā vane vasā” ti. (jā. 1.4.61);

Brāhmaṇo (..0107) “pageva tāva hotu, pacchā jānissāmī” ti tatheva siṅgālassa makkaṭassa ca santikaṃ gantvā tehipi attano vijjamānehi deyyadhammehi nima-ntito “pageva tāva hotu, pacchā jānissāmī” ti āha. Tena vuttaṃ-

“Dussa me khettapālassa, rattibhattaṃ apābhataṃ;

maṃsasūlā ca dve godhā, ekañca dadhivārakaṃ;

idaṃ brāhmaṇa me atthi, etaṃ bhutvā vane vasā” ti.

“Ambapakkaṃ dakaṃ sītaṃ, sītacchāyā manoramā;

idaṃ brāhmaṇa me atthi, etaṃ bhutvā vane vasā” ti. (jā. 1.4.62-63);

Tattha **dussāti** amussa. **Rattibhattaṃ apābhatanti** rattibhojanato apanītaṃ. **Maṃsasūlā ca dve godhāti** aṅgārapakkāni dve maṃsasūlāni ekā ca godhā. **Dadhivārakanti** dadhivārako.

134. Atha brāhmaṇo sasapaṇḍitassa santikaṃ gato. Tenāpi “kimatthamāgatosī” ti vutte tathēvāha. Tena vuttaṃ “**mama saṅkappamaññāyā**” ti-ādi.

Tattha **mama saṅkappamaññāyāti** pubbe vuttappakāraṃ parivitakkaṃ jānitvā. **Brāhmaṇavaṇṇināti** brāhmaṇarūpavatā attabhāvena. **Āsayanti** vasanagumbaṃ.

135-7. **Santuṭṭhoti** samaṃ sabbabhāgeneva tuṭṭho. **Ghāsahetūti** āhārahetu. **Adin-
nnapubbanti** yehi kehici abodhisattehi adinnapubbaṃ. **Dānavaranti** uttamadānaṃ. “Ajja dassāmi te ahan” ti vatvā **tuvaṃ silaguṇūpeto, ayuttaṃ te parahethananti** taṃ paṇātipātato apanetvā idāni tassa paribhogayoggaṃ attānaṃ katvā dātuṃ “**ehi**

aggim padipehi” ti-ādimāha.

Tattha **aham pacissamattānanti** tayā kate aṅgāragabbhe ahameva pativā attānaṃ pacissaṃ. **Pakkaṃ tvaṃ bhakkhayissasīti** tathā pana pakkaṃ tvaṃ khādissasi.

138-9. Nānākaṭṭhe (..0108) **samānayīti** so brāhmaṇavesadhārī sakko nānādārūni samānento viya ahosi. **Mahantaṃ akāsi citakaṃ, katvā aṅgāragabbhakanti** vītaccikaṃ vigatadhūmaṃ aṅgārabharitabbhantaraṃ samantato jalamānaṃ mama sarīrassa nimujjanappahonakaṃ taṅkhaṇaṅṅeva mahantaṃ citakaṃ akāsi, sahasā iddhiyā abhinimminīti adhippāyo. Tenāha “**aggim tattha padipesi, yathā so khippaṃ mahābhava**” ti.

Tattha **soti** so aggikkhandho sīghaṃ mahanto yathā bhavye, tathā **padipesi. Phoṭevā rajagate gatteti** “sace lomantaresu pāṇakā atthi, te mā mariṃsū” ti paṃsugate mama gatte tikkhattuṃ vidhunitvā. **Ekamantaṃ upāvisinti** na tāva kaṭṭhāni ādittānīti tesam ādīpanaṃ udikkhanto thokaṃ ekamantaṃ nisīdiṃ.

140. Yadā mahākaṭṭhapuñjo, āditto dhamadhamāyatīti yadā pana so dārurāsi samantato āditto vāyuegasamuddhaṭānaṃ jālasikhānaṃ vasena “dhamadhamā” - ti evaṃ karoti. **Taduppativā patati, majjhe jālasikhantareti** tadā tasmim kāle “mama sarīrassa jhāpanasamattho ayaṃ aṅgārārāsī” ti cintetvā uppativā ullaṅghitvā jālasikhānaṃ abbhantarabhūte tassa aṅgārārāsissa majjhe padumapuñje rājahaṃso viya pamuditacitto sakalasarīraṃ dānamukhe datvā patati.

141-2. Pavittḥaṃ yassa kassacīti yathā ghammakāle sītalaṃ udakaṃ yena kenaci pavittḥaṃ tassa darathapariḷāhaṃ vūpasameti, assādaṃ pītiṅca uppādeti. **Tatheva jalitaṃ agginti** evaṃ tathā pajjalitaṃ aṅgārārāsī tadā mama pavittḥassa usumamattampi nāhosi. Aññadatthu dānapītiyā sabbadarathapariḷāhavūpasamo eva ahosi. Cirassaṃ vata me chavicammādiko sabbo sarīrāvayavo dānamukhe juhitaḥḥataṃ upagato abhipatthito manoratho matthakaṃ pattoti. Tena vuttaṃ-

143. “Chaviṃ cammaṃ maṃsaṃ nhāruṃ, aṭṭhiṃ hadayabandhanaṃ; kevalaṃ sakalaṃ kāyaṃ, brāhmaṇassa adāsahan” ti.

Tattha **hadayabandhananti** hadayamaṃsapesi. Tañhi hadayavatthuṃ bandhitvā viya ṭhitattā “hadayabandhanan” ti vuttaṃ. Atha vā **hadayabandhananti** hadayaṅca bandhanaṅca, hadayamaṃsaṅceva (..0109) taṃ bandhitvā viya ṭhitayakanamaṃsaṅcāti attho. **Kevalaṃ sakalaṃ kāyanti** anavasesaṃ sabbaṃ sarīraṃ.

Evaṃ tasmim aggimhi attano sarīre lomakūpamattampi uṇhaṃ kātuṃ asakkonto bodhisattopi himagabbhaṃ pavittḥo viya hutvā brāhmaṇarūpadharaṃ sakkaṃ evamāha- “brāhmaṇa, tayā kato aggi atisītaḥ, kiṃ nāmetan” ti? Paṇḍita, nāhaṃ brāhmaṇo, sakkohamasmi, tava vīmaṃsanatthaṃ āgato evamakāsinti. “Sakka, tvaṃ tāva tiṭṭhatu, sakalopi ce loko maṃ dānena vīmaṃseyya, neva me adātukāmataṃ kathaṅcīpi uppādeyya passetha nan” ti bodhisatto sīhanādaṃ nadi.

Atha naṃ sakko “sasapaṇḍita, tava guṇā sakalakappampi pākaṭā hontū” ti pabbataṃ piḷetvā pabbatarasaṃ ādāya candamaṇḍale sasalakkaṇaṃ ālikhitvā bodhisattaṃ tasmim vanasaṇḍe tattheva vanagumbe taruṇadabbatiṇapīṭhe nipajjāpetvā attano devalokameva gato. Tepi cattāro paṇḍitā samaggā sammodamānā

niccasīlaṃ uposathasīlañca pūretvā yathārahaṃ puññāni katvā yathākammaṃ gatā.

Tadā uddo āyasmā ānando ahosi, siṅgālo mahāmoggallāno, makkaṭṭo sārīputto, sasapaṇḍito pana lokanātho.

Tassa idhāpi sīlādīpāramiyo heṭṭhā vuttanayeneva yathārahaṃ niddhāretabbā. Tathā satipi tiracchānupapattiyāṃ kusalādīdhamme kusalādīto yathābhūtāva-
bodho, tesu aṇumattampi vajjaṃ bhayato disvā suṭṭhu akusalato oramaṇaṃ, sammadeva ca kusaladhammesu attano patīṭṭhāpanaṃ, paresaṅca “ime nāma pāpadhammā te evaṃ gahitā evaṃ parāmaṭṭhā evaṃgatikā bhavanti evaṃ-abhi-
sampaṛāyā”ti ādīnavaṃ dassetvā tato viramaṇe niyojanaṃ, idaṃ dānaṃ nāma, idaṃ sīlaṃ nāma, idaṃ uposathakammaṃ nāma, ettha patīṭṭhitānaṃ devamanu-
ssasampattiyo hatthagatā evāti-ādinā puññakammesu ānisaṃsaṃ dassetvā patī-
ṭṭhāpanaṃ, attano sarīrajīvitānirapekkhaṃ, paresaṃ sattānaṃ anuggaṇhanaṃ, uḷāro ca dānajjhāsayoti evamādayo idha bodhisattassa guṇānubhāvā vibhāve-
tabbā. Tenetaṃ vuccati- “evaṃ acchariyā hete ...pe... dhammassa anudhamma-
to”ti.

Sasapaṇḍitacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

Idāni (..0110) “**akittibrāhmaṇo**”ti-ādinā yathāvutte dasapi cariyāvisese udānetvā nigameti. Tattha **ahameva tadā āsiṃ, yo te dānavare adā**ti yo tāni uttamadānāni adāsi, so akittibrāhaṇādīko ahameva tadā tasmīṃ kāle ahosiṃ, na aññoti. Iti tesu attabhāvesu satipi sīlādīpāramīnaṃ yathārahaṃ pūritabhāve attano pana tadā dānajjhāsayassa ativiya uḷārabhāvaṃ sandhāya dānapāramivaseneva desanaṃ āropesi. **Ete dānaparikkhārā, ete dānassa pāramīti** ye ime **akittijātakā**dīsu (jā. 1.13. 83 ādayo) anekākāravokārā mayā pavattitā deyyadhammapariccāgā mama sarīrā-
vayavaputtadārapariccāgā paramakoṭīkā, kiñcāpi te karuṇūpāyakosallapariggahi-
tattā sabbaññutaññāṇameva uddissa pavattitattā dānassa paramukkaṃsagama-
nena dānapāramī eva, tathāpi mama dānassa paramatthapāramibhūtassa pari-
kkharaṇatosantānassa paribhāvanāvasena abhisāṅkharaṇato ete dānaparikkhārā
nāma. Yassa panete parikkhārā, taṃ dassetuṃ “**jīvitāṃ yācake datvā, imaṃ
pārami pūrayin**”ti vuttaṃ. Ettha hi ṭhapetvā sasapaṇḍitacariyaṃ sesāsu navasu
cariyāsu yathārahaṃ dānapāramidāna-upapāramiyo veditabbā, **sasapaṇḍitacariye**
(cariyā. 1.125 ādayo) pana dānaparamatthapāramī. Tena vuttaṃ-

“Bhikkhāya upagataṃ disvā, sakattānaṃ pariccajīṃ;

dānena me samo natthi, esā me dānapāramī”ti. (cariyā. 1.tassuddāna);

Kiñcāpi hi mahāpurisassa yathāvutte akittibrāhmaṇādīkāle aññasmiñca mahāja-
nakamahāsutasomādīkāle dānapāramiyā pūritattabhāvānaṃ parimāṇaṃ nāma
natthi, tathāpi ekanteneva sasapaṇḍitakāle dānapāramiyā paramatthapārami-
bhāvo vibhāvetabboti.

Paramatthadīpaniyā cariyāpiṭakasaṃvaṇṇanāya

Dasavidhacariyāsaṅgahassa viśesato

Dānapāramivibhāvanassa

Paṭhamavaggassa atthavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Hatthināgavaggo

1. Mātuposakacariyāvaṇṇanā

1. Dutiyavaggassa (..0111) paṭhame

kuñjaroti hatthī. **Mātuposakoti** andhāya jarājiṇṇāya mātuyā paṭijagganako. **Mahiyāti** bhūmiyaṃ. **Guṇenāti** sīlaguṇena, tadā **mama** sadiso natthi.

Bodhisatto hi tadā himavantappadese hatthiyoniyaṃ nibbatti. So sabbaseto abhirūpo lakkhaṇasampanno mahāhatthī anekahatthisatasahassaparivāro ahosi. Mātā panassa andhā. So madhuraphalāphalāni hatthīnaṃ hatthesu datvā mātu peseti. Hatthino tassā adatvā sayāṃ khādanti. So pariggaṇhanto taṃ pavattiṃ ṇatvā “yūthaṃ pahāya mātarameva possessāmi”ti rattibhāge aññesaṃ hatthīnaṃ ajānantānaṃ mātaraṃ gahetvā caṇḍoraṇapabbatapādaṃ gantvā ekaṃ naḷiniṃ upanissāya ṭhitāya pabbataguhāya mātaraṃ ṭhapetvā posesi.

2-3. Pavane disvā vanacaroti eko vanacarako puriso tasmim mahāvane vicaranto maṃ disvā. **Rañño maṃ paṭivedayīti** bārāṇasirañño maṃ ārocesi.

So hi maggamūḷho disaṃ vavatthapetuṃ asakkonto mahantena saddena paridevi. Bodhisattopi tassa saddaṃ sutvā “ayaṃ puriso anātho, na kho panetaṃ patirūpaṃ, yaṃ esa mayi ṭhite idha vinasseyyā”ti tassa santikaṃ gantvā taṃ bhayena palāyantaṃ disvā “ambho purisa, natthi te maṃ nissāya bhayaṃ, mā palāyi, kasmā tvaṃ paridevanto vicarasi”ti pucchitvā “sāmi, ahaṃ maggamūḷho ajja me sattamo divaso”ti vutte “bho purisa, mā bhāyi, ahaṃ taṃ manussapathe ṭhapessāmi”ti taṃ attano piṭṭhiyaṃ nisīdāpetvā araññato nīharitvā nivatti. Sopi pāpo “nagaraṃ gantvā rañño ārocessāmi”ti rukkhasaññaṃ pabbatasaññaṃ karoṇtova nikkhamitvā bārāṇasiṃ agamāsi. Tasmim kāle rañño maṅgalaṃ hatthī mato. So puriso rājānaṃ upasaṅkamitvā mahāpurisassa attano diṭṭhabhāvaṃ ārocesi. Tena vuttaṃ “**tavānucchavo, mahārāja, gajo vasati kānane**”ti-ādi.

Tattha (..0112) **tavānucchavoti** tava opavayaṃ kātuṃ anucchaviko yutto. **Na tassa parikkhāyatthoti** tassa gahaṇe gamanupacchedanattaṃ samantato khaṇitabbaparikkhāya vā kareṇuyā kaṇṇapuṭena attānaṃ paṭicchādetvā khittapāsaraṃ jjuyā bandhitabba~~ā~~**lakasaṅkhāta-ālānena** vā yattha pavitṭho katthaci gantuṃ na sakkoti, tādisavañcanakāsuyā vā attho payojanaṃ natthi. **Sahagahiteti** gahaṇasamakālaṃ eva. **Ehitīti** āgamissati.

Rājā imaṃ maggadesakaṃ katvā araññaṃ gantvā “iminā vuttaṃ hatthināgaṃ ānehī”ti hatthācariyaṃ saha parivārena pesesi. So tena saddhiṃ gantvā bodhisattaṃ naḷiniṃ pavisitvā gocaraṃ gaṇhantaṃ passi. Tena vuttaṃ-

4. “Tassa taṃ vacanaṃ sutvā, rājāpi tuṭṭhamānaso;
pesesi hatthidamaṃ, chekācariyaṃ susikkhitaṃ.

5. “Gantvā so hatthidamako, addasa padumassare;
bhisamuḷālaṃ uddharantaṃ, yāpanatthāya mātuyā”ti.

Tattha **chekācariyanti** hatthibandhanādividhimhi kusalaṃ hatthācariyaṃ. **Susikkhanti** hatthīnaṃ sikkhāpanavijjāya niṭṭhaṅgamanena suṭṭhu sikkhitaṃ.

6. Viññāya me sīlaguṇanti “bhaddo ayaṃ hatthājāniyo na mando, na caṇḍo, na vomissasiḷo vā”ti mama sīlaguṇaṃ jānitvā. Kathaṃ? **Lakkhaṇaṃ upadhārayīti** susikkhitahatthisippattā mama lakkhaṇaṃ samantato upadhāresi. Tena so **ehi puttāti vatvāna, mama soṇḍāya aggahi.**

7. Bodhisatto hatthācariyaṃ disvā- “idaṃ bhayaṃ mayhaṃ etassa purisassa

santikā uppannaṃ, ahaṃ kho pana mahābalo hatthisahassampi viddhamsetuṃ samattho, pahomi kujjhitvā saraṭṭhakaṃ senāvāhanaṃ nāsetuṃ, sace pana kujjhissāmi, sīlaṃ me bhijjissati, tasmā sattīhi koṭṭiyamānopi na kujjhissāmi”ti cittaṃ adhiṭṭhāya sīsaṃ onāmetvā niccalova aṭṭhāsi. Tenāha bhagavā “**yaṃ me tadā pākatikaṃ, sarīrānugataṃ balan**” ti-ādi.

Tattha (..0113) **pākatikanti** sabhāvasiddhaṃ. **Sarīrānugatanti** sarīrameva anugataṃ kāyabalaṃ, na upāyakusalatāsaṅkhātāññānugatanti adhippāyo. **Ajja nāgasahassānanti** ajjakāle anekesaṃ hatthisahassānaṃ samuditānaṃ. **Balena samasādisanti** tesāṃ sarīrabalena samasamameva hutvā sadisaṃ, na upamāmatte. Maṅgalaṭṭhikule hi tadā bodhisatto uppannoti.

8. Yadihaṃ tesāṃ pakuppeyyanti maṃ gahaṇāya upagatānaṃ tesāṃ ahaṃ yadi kujjheyyaṃ, tesāṃ jīvitamaddane paṭibalo bhaveyyaṃ. Na kevalaṃ tesāññeva, atha kho **yāva rajjampi mānusanti** yato rajjato tesāṃ āgatānaṃ manuṣsānaṃ sabbampi rajjaṃ pothetvā cuṇṇavicuṇṇaṃ kareyyaṃ.

9. Api cāhaṃ sīlarakkhāyāti evaṃ samatthopi ca ahaṃ attani patiṭṭhitāya sīlarakkhāya sīlaguttiyā gutto bandho viya. **Na karomi citte aññathattanti** tassa sīlassa aññathattabhūtaṃ tesāṃ sattānaṃ pothanādividhiṃ mayhaṃ citte na karomi, tattha cittampi na uppādemi. **Pakhipantaṃ mamālaketi** ālānatthambhe pakhipantaṃ, “disvāpi”ti vacanaseso. Kasmāti ce, sīlapāramipūriyā īdisesu ṭhānesu sīlaṃ akhaṇḍentassa me nacirasseva sīlapārami paripūressatīti sīlapāramiparipūraṇatthaṃ tassa aññathattaṃ citte na karomīti yojanā.

10. “Yadi te man”ti gāthāyapi sīlarakkhāya daḷhaṃ katvā sīlassa adhiṭṭhitabhāvameva dasseti. Tattha **koṭṭeyyunti** bhindeyyuṃ. **Sīlakhaṇḍabhayā mamāti** mama sīlassa khaṇḍanabhayena.

Evaṃ pana cintetvā bodhisatte niccale ṭhite hatthācariyo padumasaraṃ otarivā tassa lakkhaṇasampattiṃ disvā “ehi puttā”ti rajatadāmasadisāya soṇḍāya gahetvā sattame divase bārāṇasiṃ pāpuṇi. So antarāmagge vattamānova rañño sāsanaṃ pesesi. Rājā nagaraṃ alaṅkārapesi. Hatthācariyo bodhisattaṃ kataganḍaparibhaṇḍaṃ alaṅkatapaṭiyattaṃ hatthisālaṃ netvā vicitrasāṇiyā parikkhipāpetvā rañño ārocesi. Rājā nānaggarasabhojanaṃ ādāya gantvā bodhisattassa dāpesi. So “mātaraṃ vinā gocaraṃ na gaṇhissāmi”ti piṇḍaṃ na gaṇhi. Yācitopi aggahetvā-

“Sā (..0114) nūnasā kapaṇikā, andhā apariṇāyikā;
khāṇuṃ pādena ghaṭṭeti, giriṃ caṇḍoraṇaṃ patī”ti.-

Āha. Taṃ sutvā rājā-

“Kā nu te sā mahānāga, andhā apariṇāyikā;
khāṇuṃ pādena ghaṭṭeti, giriṃ caṇḍoraṇaṃ patī”ti.- pucchitvā-

“Mātā me sā mahārāja, andhā apariṇāyikā;
khāṇuṃ pādena ghaṭṭeti, giriṃ caṇḍoraṇaṃ patī”ti.-

Vutte ajja sattamo divaso “mātā me gocaraṃ na labhitthā”ti vadato imassa gocaraṃ agaṇhantassa. Tasmā-

“Muñcathetaṃ mahānāgaṃ, yoyaṃ bharaṭi mātaraṃ;

sametu mātārā nāgo, saha sabbehi ñātibhi”ti.- vatvā muñcāpesi-
“Mutto ca bandhanā nāgo, muttadāmāya kuñjaro;
muhuttaṃ assāsavitvā, agamā yena pabbato”ti.

Tattha **kapaṇikā**ti varākā. **Khāṇuṃ pādena ghaṭṭeti**ti andhatāya puttaviyogadu-
kkhena ca paridevamānā tattha tattha rukkhakaḷiṅgare pādena ghaṭṭeti. **Caṇḍo-
raṇaṃ patīti** caṇḍoraṇapabbatābhimukhī, tasmim̐ pabbatapāde paribbhamamā-
nāti attho. **Agamā yena pabbatoti** so hatthināgo bandhanā mutto thokaṃ vissa-
mitvā rañño dasarājadhammagāthāhi dhammaṃ desetvā “appamatto hohi, mahā-
rājā”ti ovādaṃ datvā mahājanena gandhamālādīhi pūjyamāno nagarā nikkha-
mitvā tadaheva mātārā samāgantvā sabbaṃ pavattiṃ ācikkhi. Sā tuṭṭhamānasā-
“Ciraṃ jīvatu so rājā, kāsinaṃ raṭṭhavaḍḍhano;

yo me puttaṃ pamocesi, sadā vuddhāpacāyikan”ti. (jā. 1.11.12)-

Rañño anumodanaṃ akāsi. Rājā bodhisattassa guṇe pasīditvā naḷiniyā avidūre
gāmaṃ māpetvā bodhisattassa mātu cassa nibaddhaṃ vattaṃ paṭṭhapesi (..0115).
Aparabhāge bodhisatto mātari matāya tassā sarīraparihāraṃ katvā kuraṇḍaka-a-
ssamapadaṃ nāma gato. Tasmim̐ pana ṭhāne himavantato otarivā pañcasatā
isayo vasiṃsu. Taṃ vattaṃ tesaṃ datvā rājā bodhisattassa samānarūpaṃ silāpa-
ṭimaṃ kāretvā mahāsakkāraṃ pavattesi. Jambudīpavāsino anusaṃvaccharaṃ
sannipatitvā hatthimahaṃ nāma kariṃsu.

Tadā rājā ānando ahosi, hatthinī mahāmāyā, vanacarako devadatto, mātuposa-
kahatthināgo lokanātho.

Idhāpi dānapārami-ādayo yathārahaṃ niddhāretabbā. Silapāramī pana atisaya-
vatīti sā eva desanaṃ āsñahā. Tathā tiracchānayaniyaṃ uppānopi brahmapu-
bbadevapubbācariya-āhuneyyādibhāvena sabbaññubuddhenapi pasatthabhāvā-
nurūpaṃ mātuyā garucittaṃ upaṭṭhapetvā “mātā nāmesā puttassa bahūpakārā,
tasmā mātupaṭṭhānaṃ nāma paṇḍitena paññattan”ti manasi katvā anekesaṃ
hatthisahassānaṃ issarādhipati mahānubhāvo yūthapati hutvā tehi anuvattiya-
māno ekakavihāre antarāyaṃ agaṇetvā yūthaṃ pahāya ekako hutvā upakāri-
khettaṃ pūjessāmīti mātuposanaṃ, maggamūḷhapurisaṃ disvā anukampāya taṃ
gahetvā manussagocarasaṃpāpanaṃ, tena ca katāparādhasahanaṃ, hatthācari-
yappamukhānaṃ attānaṃ bandhituṃ āgatapurisānaṃ samatthopi samāno santā-
sanamattenapi tesaṃ piḷanā bhavissati, mayhañca silassa khaṇḍādibhāvoti tathā
akatvā sudantena opavayho viya sukheveva gahaṇūpagamanaṃ, mātaraṃ vinā
na kañci ajjhoharissāmīti sattāhampi anāhāratā, imināpāhaṃ bandhāpitoti cittaṃ
anuppādetvā rājānaṃ mettāya pharaṇaṃ, tassa ca nānāyehi dhammadesanāti
evamādayo idha mahāpurisassa guṇānubhāvā vibhāvetabbā. Tena vuttaṃ- “evaṃ
acchariyā ete, abbhutā ca mahesino ...pe... dhammassa anudhammato”ti.

Mātuposakacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Bhūridattacariyāvaṇṇanā

11. Dutiye (..0116) **bhūridatto**ti bhūrisamadatto. Dattoti hi tadā bodhisattassa mātāpitūhi kataṃ nāmaṃ. Yasmā paneso nāgabhavane virūpakkhamahārājabhavane tāvatimsabhavane ca uppanne pañhe sammadeva vinicchināti, ekadiva-saṅca virūpakkhamahārāje nāgaparisāya saddhiṃ tidasapuraṃ gantvā sakkaṃ parivāretvā nisinne devānamantare pañho samuṭṭhāsi. Taṃ koci kathetuṃ nāsakkhi. Sakkena pana anuññāto pallaṅkavaragato hutvā mahāsattova kathesi. Atha naṃ devarājā dibbagandhapupphehi pūjetvā “datta, tvaṃ pathavisamāya vipulāya paññāya samannāgato ito paṭṭhāya bhūridatto nāmā”ti āha. Bhūriti hi pathaviyā nāmaṃ, tasmā bhūrisamatāya bhūte atthe ramatīti ca bhūrisaṅkhātāya mahatiyā paññāya samannāgatattā mahāsatto “bhūridatto”ti paññāyittha. Mahatiyā pana nāgiddhiyā

samannāgatattā **mahiddhiko cāti.**

Atīte hi imasmimyeva kappe bārāṇasirañño putto pitarā raṭṭhato pabbājito vane vasanto aññatarāya nāgamāṇavikāya saṃvāsaṃ kappesi. Tesam saṃvāsama-nvāya dve dārakā jāyimsu- putto ca dhītā ca. Puttassa “sāgarabrahmadatto”ti nāmaṃ kariṃsu dhītāya “samuddajā”ti. So aparabhāge pitu accayena bārāṇasiṃ gantvā rajjaṃ kāresi. Atha dhataratṭho nāma nāgarājā pañcayojanasatike nāga-bhavane nāgarajjaṃ kārento taṃ abhūtavādikena cittacūḷena nāma kacchapena “bārāṇasirājā attano dhītaraṃ tuyhaṃ dātukāmo, sā kho pana rājadhītā samu-ddajā nāma abhirūpā dassaniyā pāsādikā cā”ti kathitaṃ sutvā dhataratṭho cattāro nāgamāṇavake pesetvā taṃ dātuṃ anicchantaṃ nāgavibhiṃsikāya bhīṃsāpetvā “dammi”ti vutte mahantaṃ paṇṇākāraṃ pesetvā mahatiyā nāgiddhiyā mahantena parivārena tassa dhītaraṃ nāgabhavanaṃ netvā aggamahesiṭṭhāne ṭhapesi.

Sā aparabhāge dhataratṭhaṃ paṭicca sudassano, datto, subhogo, ariṭṭhoti cattāro putte paṭilabhi. Tesu datto bodhisatto, so pubbe vuttanayeneva sakkena tuṭṭhacittena “bhūridatto”ti gahitanāmattā “bhūridatto”tveva (..0117) paññāyittha. Atha nesam pitā yojanasatikaṃ yojanasatikaṃ rajjaṃ bhājetvā adāsi. Mahanto yaso ahosi. Soḷasasoḷasanāgakaññāsahassāni parivārayimsu. Pitupi ekayojanasatameva rajjaṃ ahosi. Tayo puttā māse māse mātāpitaro passituṃ āgacchanti, bodhisatto pana anvaddhamāsaṃ āgacchati.

So ekadivasam virūpakkhamahārājena saddhiṃ sakkassa upaṭṭhānaṃ gato vejayantapāsādaṃ sudhammadevasabhaṃ pāricchattakakoviḷāraṃ paṇḍukambalasilāsaṃ devaccharāparivāraṃ atimanoharaṃ sakkasampattiṃ disvā “ettakamattampi nāgattabhāve ṭhitassa dullabhaṃ, kuto sammāsambodhi”ti nāgattabhāvaṃ jigucchitvā “nāgabhavanaṃ gantvā uposathavāsaṃ vasitvā silameva paggaṇhissāmi, taṃ bodhiparipācanaṃ hoti, imasmim devaloke uppattikāraṇaṃ bhavissati”ti cintetvā nāgabhavanaṃ gantvā mātāpitaro āha- “ammatātā, ahaṃ uposathakammaṃ karissāmi”ti. Tehi “idheva uposathaṃ upavasāhi, bahigatānaṃ nāgānaṃ mahantaṃ bhayan”ti vutte ekavāraṃ tathā katvā nāgakaññāhi upadduto punavāre mātāpitūnaṃ anārocetvā attano bhariyaṃ āmantetvā “bhadde, ahaṃ manussalokaṃ gantvā yamunāṭire mahānigrodharukkho atthi tassa avidūre vammikamatthake bhoge ābhujitvā caturaṅgasamannāgataṃ uposathaṃ adhi-ṭṭhāya nipajjitvā “uposathakammaṃ karissāmi”ti nāgabhavanato nikkhamitvā tathā karoti. Tena vuttaṃ “**virūpakkhena mahāraññā, devalokamagañchaha-**”ti-ādi.

Tattha **virūpakkhena mahāraññā**ti virūpakkhena nāma nāgādhipatimahārājena. **Devalokanti** tāvatimsadevalokaṃ. **Agañchahanti** agañchiṃ, upasaṅkamim ahaṃ.

12. Tatthāti tasmim devaloke. **Passim tvāhanti** addakkhim ahaṃ **tu-saddo** nipātamatto. **Ekantaṃ sukhassamappitetti** ekantaṃ accantameva sukkena samaṅgībhūte. Vuttañhetam bhagavatā- “santi, bhikkhave, cha phassāyatanikā nāma saggā. Yāvañcidaṃ, bhikkhave, na sukaraṃ akkhānena pāpuṇituṃ yāva sukhā saggā”ti (..0118) (ma. ni. 3.255) ca. **Tamsaggagamanatthāyāti** tasmim saggasmim uppattivasena gamanatthāya. **Silabbatanti** silasaṅkhātaṃ vataṃ. Atha vā **silabba-**

tanti uposathasīlañceva “mama cammaṃ cammatthikā harantū”ti-ādinā attano sarīrāvayavapariccāgasamādiyanasañkhātaṃ vatañca.

13. Sarīrakiccanti mukhadhovanādisarīrapaṭijagganaṃ. **Bhutvā yāpanamattakanti** indriyāni nibbisevanāni kātuṃ sarīraṭṭhitimattakaṃ āhāraṃ āharitvā. **Caturo aṅgeti** cattāri aṅgāni. **Adhiṭṭhāyāti** adhiṭṭhahitvā. **Semīti** sayāmi.

14. Chaviyāti-ādi tesam catunnaṃ aṅgānaṃ dassanaṃ. Tattha ca chavica-mmānaṃ vissajjanaṃ ekaṃ aṅgaṃ, sesāni ekekameva, maṃsaggahaṇeneva cettha rudhirampi saṅgahitanti daṭṭhabbaṃ. **Etenāti** etehi. **Harātu soti** yassa etehi chavi-ādīhi **karaṇīyaṃ** atthi, tassa mayā dinnamevetam. Sabbaṃ so haratūti attano attabhāve anapekkhapavāraṇaṃ pavāreti.

Evam mahāsattassa iminā niyāmeneva anvaddhamāsaṃ uposathakammaṃ karontassa dīgho addhā vītivatto. Evam gacchante kāle ekadivasam aññataro nesādabrāhmaṇo somadattena nāma attano puttana saha taṃ ṭhānaṃ patvā aru-ṇuggamanasamaye nāgakaññāhi parivāriyamānaṃ mahāsattaṃ disvā tassa santikaṃ agamāsi. Tāvadeva nāgakaññāyo pathaviyaṃ nimujjitvā nāgabhavana-meva gatā. Brāhmaṇo mahāsattaṃ pucchi- “ko nu kho tvam, mārisa, devo vā yakkho vā nāgo vā”ti? Bodhisatto yathābhūtaṃ attānaṃ āvi katvā sacāyaṃ ito gaccheyya, idha me vāsaṃ mahājanassa pākaṭaṃ kareyya, tena me uposathavā-sassa antarāyopi siyā. Yaṃnūnāhaṃ ito imaṃ nāgabhavanaṃ netvā mahatiyā sampattiyā yojeyyam. Evāyaṃ tattheva abhiramissati, tena me uposathakammaṃ addhaniyam siyāti. Atha naṃ āha- “brāhmaṇa, mahantaṃ te yasaṃ dassāmi, ramaṇīyaṃ nāgabhavanaṃ, ehi tattha gacchāmā”ti. Sāmi, putto me atthi, tasmim āgacchante āgamissāmīti. Gaccha, brāhmaṇa, puttaṃ ānehīti. Brāhmaṇo gantvā puttassa tamatthaṃ ārocetvā taṃ ānesi. Mahāsatto te ubhopi ādāya attano ānu-bhāvena nāgabhavanaṃ (..0119) ānesi. Tesam tattha dibbo attabhāvo pātubhavi. Atha tesam mahāsatto dibbasampattiṃ datvā cattāri cattāri nāgakaññāsātāni adāsi. Te mahatiṃ sampattiṃ anubhaviṃsu.

Bodhisattopi appamatto uposathakammaṃ karoti. Anvaddhamāsaṃ mātāpi-tūnaṃ upaṭṭhānaṃ gantvā dhammakathaṃ kathetvā tato ca brāhmaṇassa santikaṃ gantvā ārogyaṃ pucchitvā “yena te attho, taṃ vadeyyāsī”ti āpucchitvā “anukkaṇṭhamāno abhiraṃ”ti vatvā somadattenapi saddhiṃ paṭisanthāraṃ katvā attano nivesanaṃ gacchati. Brāhmaṇo saṃvaccharam tattha vasitvā mandapu-ññatāya ukkaṇṭhitvā anicchamānampi puttaṃ gahetvā bodhisattaṃ āpucchitvā tena dīyamānaṃ bahuṃ dhanam sabbakāmadadaṃ maṇīratanaṃ pi alakkhika-tāya aggahetvā “manussalokaṃ gantvā pabbajissāmi”ti āha. Mahāsatto nāgamā-ṇavake āṇāpetvā taṃ saputtakaṃ manussalokaṃ pāpesi. Te ubhopi dibbābhara-ṇāni dibbavatthāni ca omūñcitvā nhāyituṃ ekaṃ pokkharaṇiṃ otariṃsu, tasmim khaṇe tāni antaradhāyitvā nāgabhavanameva agamaṃsu. Atha paṭhamanivattha-kāsāvapilotikāva sarīre paṭimuñci, dhanusarasattiyo gahetvā araññaṃ gantvā mige vadhitvā purimaniyāmeneva jīvikaṃ kappesuṃ.

Tena ca samayena aññataro tāpaso supaṇṇarājato laddhaṃ alampāyana-mantaṃ tassa anucchavikāni osadhāni mantūpacārañca attānaṃ upaṭṭhaha-

ntassa aññatarassa brāhmaṇassa adāsi. So “laddho me jīvikūpāyo”ti katipāhaṃ vasitvā tāpasam āpucchitvā pakkamanto anupubbena yamunātīraṃ patvā taṃ mantam sajjhāyanto mahāmaggena gacchati. Tadā bodhisattassa bhavanato tassa paricārikā nāgamāṇavikā taṃ sabbakāmadadaṃ maṇiratanam ādāya yamunātīre vālukārāsimatthake ṭhapetvā tassobhāsenā rattiyam kilītvā aruṇuggamane tassa brāhmaṇassa mantasaddam sutvā “supaṇṇo”ti saññāya bhayatajjitā maṇiratanam aggahetvā pathaviyam nimujjitvā nāgabhavanam agamaṃsu.

Brāhmaṇo taṃ maṇiratanam ādāya pāyāsi. Tasmim khaṇe so nesādabrāhmaṇo puttena saddhim migavadhāya araṇṇam gacchanto tassa hatthe (..0120) taṃ maṇiratanam disvā “idaṃ bhūridattassa sabbakāmadadaṃ maṇiratanam”ti sañjānitvā taṃ gaṇhitukāmo tena saddhim allāpasallāpaṃ katvā mantavādi-bhāvam jānitvā evamāha- “sace me tvam imaṃ maṇiratanam dassasi, evāhaṃ te mahānubhāvam nāgam dassessāmi, yam tvam gahetvā gāmanigamarājadhāniyo caranto bahudhanam lacchasi”ti. “Tena hi dassetvā gaṇhāhi”ti vutte taṃ ādāya bodhisattam uposathakaraṇaṭṭhāne vammikamatthake bhoge ābhujitvā nipannam avidūre ṭhito hattham pasāretvā dassesi.

Mahāsatto taṃ nesādam disvā “ayam uposathassa me antarāyam kareyyāti nāgabhavanam netvā mahāsampattiyam patiṭṭhāpitopi na icchi. Tato apakkamitvā sayam gantukāmo mayā dīyamānampi maṇiratanam gaṇhitum na icchi. Idāni pana ahiguṇḍikam gahetvā āgacchati. Sacāham imassa mittadubbhino kujjheyam, sīlam me khaṇḍam bhavissati. Mayā kho pana paṭhamameva caturaṅgasamannāgato uposatho adhiṭṭhito, so yathādhiṭṭhitova hotu. Alampāyano maṃ chindatu vā mā vā, nevassa kujjhissāmī”ti cintetvā akkhīni nimmīletvā adhiṭṭhānāpāramim purecārikam katvā bhogantare sīsam pakkhipitvā niccalova hutvā nipajji. Nesādabrāhmaṇopi “bho alampāyana, imaṃ nāgam gaṇha, maṇim me dehi”ti āha. Alampāyano nāgam disvā tuṭṭho maṇim kismiñci agaṇetvā “gaṇha, brāhmaṇā”ti hatthe khipi. So tassa hatthato bhassitvā pathaviyam patitamattova pathavim pavisitvā nāgabhavanameva gato. Nesādabrāhmaṇo maṇiratanato bhūridattena saddhim mittabhāvato ca parihāyitvā nippaccayova pakkanto.

15. Alampāyanopi mahānubhāvehi osadhehi attano sarīraṃ makkhetvā thokam khāditvā kheḷam attano kāyasmim paribhāvetvā dibbamantaṃ jappanto bodhisattam upasaṅkamtivā naṅguṭṭhe gahetvā ākaḍḍhitvā sīse daḷham gaṇhanto mukhamassa vivaritvā osadham khāditvā mukhe sahakheḷam osiñci. Sucijātiko mahāsatto sīlabhedabhayena akujjhitvā akkhīni na ummīlesi. Atha nam osadhama-ntabalena naṅguṭṭhe gahetvā heṭṭhā sīsam katvā sañcāletvā gahitagocaram chaḍḍāpetvā bhūmiyam dīghaso nipajjāpetvā (..0121) masūrakam maddanto viya hatthehi parimaddi. Atṭhīni cuṇṇiyamānāni viya ahesum.

Puna naṅguṭṭhe gahetvā dussam pothento viya pothesi. Mahāsatto evarūpaṃ dukkham anubhontopi neva kujjhittha. Aññadatthu attano sīlameva āvajjesi. Iti so mahāsattam dubbalam katvā vallīhi peḷam sajjetvā mahāsattam tattha pakkhipi. Sarīraṃ panassa mahantaṃ tattha na pavisati. Atha nam paṇhiyā koṭṭento pave-
setvā peḷam ādāya ekam gāmaṃ gantvā gāmamajjhe otāretvā “nāgassa naccam

daṭṭhukāmā āgacchantū”ti saddamakāsi. Sakalagāmvāsino sannipatiṃsu. Tasmim̄ khaṇe alampāyano “nikkhama mahānāgā”ti āha. Mahāsatto cintesi- “ajja mayā parisam̄ tosentena kīlitum̄ vaṭṭati, evam̄ alampāyano bahudhanam̄ labhitvā tuṭṭho mam̄ vissajjessati, yam̄ yam̄ esa mam̄ kāreti, tam̄ tam̄ karissāmī”ti.

Atha nam̄ so peḷato nikkhamantaṃ “mahā hohi”ti āha, so mahā ahosi. “Khuddako vaṭṭo viphaṇo ekaphaṇo dviphaṇo yāva saḥassaphaṇo ucco nīco dissamānakāyo adissamānakāyo dissamāna-upaḍḍhakāyo nīlo pīto lohito odāto mañjiṭṭho hohi, dhūmam̄ vissajjehi, jālasikham̄ udakañca vissajjehī”ti vutte tena vuttam̄ tam̄ tam̄ ākāram̄ nimminivā naccam̄ dassesi. Tam̄ disvā manussā acchari-yabbhutacittajātā bahum̄ hiraññasuvaṇṇavatthālaṅkāradim̄ adaṃsu. Iti tasmim̄ gāme sataḥassamattam̄ labhi. So kiñcāpi mahāsattam̄ gaṇhanto “saḥassam̄ labhitvā tam̄ vissajjessāmī”ti āha. Tam̄ pana dhanam̄ labhitvā “gāmakepi tāva mayā ettakam̄ dhanam̄ laddham̄, nagare kira bahudhanam̄ labhissāmī”ti dhanalobhena na muñci.

So tasmim̄ gāme kuṭumbam̄ saṅṭhapetvā ratanamayaṃ peḷam̄ kāretvā tattha mahāsattam̄ pakkhipitvā sukhayānakam̄ āruya mahantena parivārena gāmanigamarājadhānīsu tam̄ kīḷāpetvā bārāṇasim̄ pāpuṇi, nāgarājassa madhulājam̄ deti, abaddhasattuñca deti. So gocaram̄ na gaṇhi avissajjanabhayena. Gocaram̄ agaṇhantampi ca nam̄ cattāro nagaradvāre ādim̄ katvā tattha tattha māsamattam̄ kīḷāpesi. Tena vuttam̄ “**saṃsito akataññunā**”ti-ādi.

Tattha (..0122) **saṃsitoti** eso nāgo amukassa nigrodharukkassa samīpe vammikamatthake sayitoti evam̄ ṭhānam̄ dassetvā kathito. **Akataññunāti** attanā katam̄ upakāram̄ ajānantena mittadubbhinā nesādabrāhmaṇenāti adhippāyo. **Alampāyanoti** alampāyanavijjāparijappanena “alampāyano”ti evam̄ laddhanāmo ahi-tuṇḍikabrāhmaṇo. **Mamaggahīti** mam̄ aggahesi. **Kīleti mam̄ tahim̄ tahinti** tattha tattha gāmanigamarājadhānīsu attano jīvikattham̄ mam̄ kīḷāpeti.

17. Tiṇatopi lahuko mamāti attano jīvitapariccāgo tiṇasalākapariccāgatopi lahuko hutvā mama upaṭṭhātīti attho. **Pathavī-uppatanam̄ viyāti** silavītikamo pana

catunahutādhikadviyojanasatasahasabahalāya mahāpathaviyā parivattanaṃ viya tatopi taṃ bhāriyataraṃ hutvā mayhaṃ upaṭṭhātīti dasseti.

18. Nirantaraṃ jātisatanti mama jātinaṃ anekasatampi anekasatāsupi jātisū nirantareva sīlassa avītikkamanahetu. **Mama jīvitaṃ cajeyyaṃ** cajitūṃ sakkomi. **Neva sīlaṃ pabhindeyyanti** sīlaṃ pana samādinnaṃ ekampi neva bhindeyyaṃ na vināseyyaṃ. **Catuddīpāna hetūti** cakkavattirajjasiriyāpi kāraṇāti dasseti.

19. Idāni yadatthaṃ attano jīvitampi pariccajivā tadā sīlameva rakkhitaṃ, tāya ca sīlarakkhāya tathā anattakārakesu nesāda-alampāyanabrāhmaṇesu cittassa aññathattaṃ na kataṃ, taṃ dassetuṃ **“api cā”**ti osānagāthamāha. Taṃ heṭṭhā vuttatthameva.

Evaṃ pana mahāsatte ahituṇḍikahatthagate tassa mātā dussupinaṃ disvā puttañca tattha apassantī sokābhibhūtā ahosi. Athassā jeṭṭhaputto sudassano taṃ pavattiṃ sutvā subhogaṃ “himavantaṃ gantvā pañcasu mahānadīsu sattasu mahāsaesu bhūridattaṃ upadhāretvā ehi”ti paḥiṇi. Kāṇāriṭṭhaṃ “devalokaṃ gantvā sace devatāhi dhammaṃ sotukāmāhi bhūridatto tattha nīto, tato naṃ ānehi”ti paḥiṇi. Sayaṃ pana “manussaloke gavesissāmi”ti tāpasavesena nāgabhanato (..0123) nikkhami. Accimukhī nāmassa vemātikā bhaginī bodhisatte adhimattasinehā taṃ anubandhi. Taṃ maṇḍūkacchāpiṃ katvā jaṅgare pakkhipitvā mahāsattassa uposathakaraṇaṭṭhānaṃ ādiṃ katvā sabbattha gavesanto anukkamaṃ bārāṇasiṃ patvā rājadvāraṃ agamāsi. Tadā alampāyano rājāṅgaṇe mahājanassa majjhe rañño bhūridattassa kiḷaṃ dassetuṃ peḷaṃ vivarivā “ehi mahānāgā”ti saññamadāsi.

Mahāsatto sīsaṃ nīharitvā olokeno jeṭṭhabhātikaṃ disvā peḷato nikkhamma tadabhimukho pāyāsi. Mahājano bhīto paṭikkami. So gantvā taṃ abhivādetvā nivattitvā peḷameva pāvisi. Alampāyano “iminā ayaṃ tāpaso daṭṭho”ti saññāya “mā bhāyi, mā bhāyi”ti āha. Sudassano “ayaṃ nāgo mayhaṃ kiṃ karissati, mayā sadiso ahituṇḍiko nāma natthi”ti tena vādappaṭivādaṃ samuṭṭhāpetvā “tvaṃ imaṃ nāgaṃ gahetvā gajjasi, ahaṃ taṃ imāya maṇḍūkacchāpiyā icchanto nāsayissāmi”ti bhaginiṃ pakkosivā hatthaṃ pasāresi. Sā tassa saddaṃ sutvā jaṅgare nipannā tikkhattuṃ maṇḍūkavassitaṃ vassitvā nikkhamitvā aṃsakūṭe nisīditvā uppatitvā tassa hatthatale tīṇi visabindūni pātetvā puna tassa jaṅgareva pāvisi.

Sudassano visabindūṃ dassetvā “idaṃ bindūṃ sace pathaviyaṃ pātessati, ośadhiṇavanappatayo sabbe nassissanti. Sace ākāse khipissati, sattavassāni devo na vassissati. Sace udake pātessati, yāvatā tattha udakajātā paṇā sabbe mareyyun”ti vatvā rājānaṃ saddahāpetuṃ tayo āvāṭe khaṇāpetvā ekaṃ nānābhessajjānaṃ pūresi, dutiyaṃ gomayassa, tatiyaṃ dibbosadhānañceva pūretvā majjhe āvāṭe visabindūṃ pakkhipi. Taṅkhaṇaṅñeva dhūmāyitvā jālā uṭṭhahi. Sā gantvā gomayāvāṭaṃ gaṇhi. Tatopi jālā uṭṭhāya dibbosadhapuṇṇaṃ gahetvā dibbosadhāni jhāpetvā nibbāyi. Alampāyanaṃ tattha āvāṭassa avidūre ṭhitaṃ usumā pharivā sarīracchaviṃ uppāṭetvā gatā. Setakuṭṭhī ahosi. So bhayatajjito “nāgarājānaṃ

vissajjemī”ti tikkhattuṃ vācaṃ nicchāresi. Taṃ sutvā bodhisatto ratanapeḷāya nikkhamitvā sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitaṃ (..0124) attabhāvaṃ māpetvā devaliḷāya ṭhito. Sudassano ca accimukhī ca tatheva aṭṭhaṃsu.

Tato sudassano attano bhāgineyyabhāvaṃ rañño ārocesi. Taṃ sutvā rājā te āliṅgitvā sīse cumbitvā antepuraṃ netvā mahantaṃ sakkārasammānaṃ katvā bhūridattena saddhiṃ paṭisanthāraṃ karonto “tāta, evaṃ mahānubhāvaṃ taṃ alampāyano kathaṃ gaṇhī”ti pucchi. So sabbaṃ vitthārena kathetvā “mahārāja, rañña nāma iminā niyāmena rajjaṃ kāretuṃ vaṭṭati”ti mātulassa dhammaṃ desesi. Atha sudassano “mātula, mama mātā bhūridattaṃ apassanti kilamati, na sakkā amhehi idha papañcaṃ kātun”ti mātulaṃ āpucchitvā bhūridatta-accimukhīhi saddhiṃ nāgabhavanameva gato.

Atha tattha mahāpuriso gilānaseyyāya nipanno gilānapucchanatthaṃ āgatāya mahatīyā nāgaparisāya vede ca yaññe ca brāhmaṇe ca sambhāvetvā kāṇāriṭṭhe kathente taṃ vādaṃ bhinditvā nānāyehi dhammaṃ desetvā sīlasampadāya diṭṭhisampadāya ca paṭiṭṭhāpetvā yāvajīvaṃ sīlāni rakkhitvā uposathakammaṃ katvā āyupariyosāne saggapuraṃ pūresi.

Tadā mātāpitaro mahārājakulāni ahesuṃ. Nesādabrāhmaṇo devadatto, somadatto ānando, accimukhī uppalavaṇṇā, sudassano sārīputto, subhogo mahāmogallāno, kāṇāriṭṭho sunakkhatto, bhūridatto lokanātho.

Tassa idhāpi sesapāramiyo heṭṭhā vuttanayeneva niddhāretabbā. Idhāpi yojanasatike attano nāgabhavanaṭṭhāne soḷasahi nāgakaññāsahashehi cittarūpaṃ viya paricāriyamāno devalokasampattisadise nāgalokissariye ṭhitopi issariyamadaṃ akatvā anvaddhamāsaṃ mātāpitu-upaṭṭhānaṃ, kule jeṭṭhāpacāyanaṃ, sakalāya nāgaparisāya cātumahārājikaparisāya tāvatīṃsaparisāya ca samuṭṭhitapañhānaṃ taṃtaṃparisamajjhe kumudanālakalāpaṃ viya sunisitasatthena attano paññāsatthena tāvadeva pacchinditvā tesāṃ cittānukūladhammadesanā, vuttappakāraṃ bhogasampattiṃ pahāya attano sarīrajīvanirapekkhaṃ caturaṅgasamannāgataṃ uposathādhiṭṭhānaṃ, tattha ca paṭiññāya viṣaṃvādanabhayena (..0125) ahituṇḍīkahatthagamaṇaṃ, tasmiñca mukhe viṣamissakheḷapātanaṃ naṅguṭṭhe gahetvā āviñchanaṃ kaḍḍhanaṃ bhūmiyaṃ ghaṃsanaṃ maddanaṃ pothananti evamādiṃ nānappakāravippakāraṃ karontepi evarūpaṃ mahādukkhaṃ anubhavatopi kujjhivā olokanamattena taṃ chārikaṃ kātuṃ samatthassāpi sīlapāramiṃ āvajjitvā sīlakhaṇḍanabhayena īsakampi cittassa vikārābhāvo, dhanaṃ labhāpemi vā tassa cittānuvattanaṃ, subhogenā punānītassa akataññuno mittadubbhissa nesādabrāhmaṇassa sīlaṃ anadhiṭṭhahitvāpi akujjhanaṃ, kāṇāriṭṭhena kathitaṃ micchāvādaṃ bhinditvā anekapariyāyena dhammaṃ bhāsivā nāgaparisāya sīlesu sammādiṭṭhiyañca paṭiṭṭhāpananti evamādayo bodhisattassa guṇānubhāvā vibhāvetabbā. Tenetaṃ vuccati- “evaṃ acchariyā hete ...pe... dhammassa anudhammato”ti.

Bhūridattacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Campeyyanāgacariyāvaṇṇanā

20. Tatiye **campeyyakoti** aṅgamaḡadharatṭhānaṃ antare campā nāma nadī, tassā heṭṭhā nāḡabhavanampi avidūrabhavattā campā nāma, tattha jāto nāḡarājā campeyyako. **Tadāpi dhammiko āsinti** tasmim̐ campeyyanāḡarājakālepi ahaṃ dhammacārī ahoṣim̐.

Bodhisatto hi tadā campānāḡabhavane nibbattitvā campeyyo nāma nāḡarājā ahoṣi, mahiddhiko mahānubhāvo. So tattha nāḡarajjaṃ kārento devarājabhogasampattisadisa-issariyasampattim̐ anubhavanto pāramipūraṇassa anokāsabhāvato “kiṃ me imāya tiracchānayaniyā, uposathavāsaṃ vasitvā ito mucchitvā samma-deva pāramiyo pūressāmī”ti tato paṭṭhāya attano pāsādeyeva uposathakammaṃ karoti. Alaṅkatanāḡamaṇavikā tassa santikaṃ āḡacchanti. So “idha me sīlassa antarāyo bhavissati”ti pāsādato nikkhamitvā uyyāne nisīdati. Tatrāpi tā āḡacchanti. So cintesi- “idha me sīlassa saṃkilesa bhavissati, ito nāḡabhavanato nikkhamitvā manussalokaṃ (.0126) gantvā uposathavāsaṃ vasissāmī”ti. So tato paṭṭhāya uposathadivasesu nāḡabhavanā nikkhamitvā ekassa paccantagāmassa avidūre maggasaṃipe vammikamatthake “mama cammādīhi atthikā cammādīni gaṇhantu, kiḷāsappaṃ vā kātukāmā kiḷāsappaṃ karontū”ti sarīraṃ dānamukhe vissajjetvā bhoge ābhujitvā nipanno uposathavāsaṃ vasati cātuddasiyaṃ pañca-dasiyañca, pāṭipade nāḡabhavanaṃ ḡacchati. Tassevaṃ uposathaṃ karontassa dīgho addhā vītivatto.

Atha bodhisatto sumanāya nāma attano aggamahesiyā “deva, tvaṃ manussa-lokaṃ gantvā uposathaṃ upavasasi, so ca sāsāṅko sappaṭibhayo”ti vutto maṅgalapokkharāṇitīre ṭhatvā “sace maṃ, bhadde, koci paharitvā kilamessati, imissā pokkharāṇiyā udakaṃ āvilaṃ bhavissati. Sace supaṇṇo gaṇhissati, udakaṃ pakkuthissati. Sace ahituṇḡiko gaṇhissati, udakaṃ lohitavaṇṇaṃ bhavissati”ti tīṇi nimittāni tassā ācikkhitvā cātuddasī-uposathaṃ adhiṭṭhāya nāḡabhavanā nikkhamitvā tattha gantvā vammikamatthake nipajji sarīrasobhāya vammikaṃ sobhaya-māno. Sarīrañhissa rajatadāmaṃ viya setaṃ ahoṣi, matthako rattakambalage-ṇḡuko viya, sarīraṃ naṅgalasīsappamāṇaṃ **bhūridattakāle** (jā. 2.22.784 ādayo) pana ūruppamāṇaṃ, **saṅkhapālakāle** (jā. 2.17.143 ādayo) ekadoṇikanāvappamāṇaṃ.

Tadā eko bārāṇasimāṇavo takkasilaṃ gantvā alampāyanamantaṃ uggaṇhitvā tena maggena attano ḡamaṃ ḡacchanto mahāsattaṃ disvā “kiṃ me tucchahatthena ḡamaṃ gantuṃ, imaṃ nāḡaṃ ḡahetvā ḡamanigamarājadhānīsu kiḷāpento dhanam̐ uppādetvāva ḡamissāmī”ti cintetvā dibbosadhāni ḡahetvā dibbamantaṃ parivattetvā tassa santikaṃ aḡamāsi. Dibbamantaṃ sutakālate paṭṭhāya mahāsattassa kaṇṇesu tattasalākāpavesanakālo viya ahoṣi, matthake sikharena abhimanthiyamāno viya. So “ko nu kho eso”ti bhogantarato sīsaṃ ukkhipitvā olokento ahituṇḡikaṃ disvā cintesi- “mama visaṃ uggatejaṃ, sacāhaṃ kujjhivitvā nāsāvātaṃ vissajjessāmī, etassa sarīraṃ bhusamuṭṭhi viya vippekirissati, atha me sīlaṃ

khaṇḍaṃ bhavissati, na naṃ olokessāmi”ti. So akkhīni nimmīletvā sīsaṃ bhoga-
ntare t̥hapesi. Ahituṇḍikabrāhmaṇo (..0127) osadhaṃ khāditvā mantāṃ pariva-
ttetvā kheḷaṃ mahāsattassa sarīre osiñci. Osadhānañca mantassa ca ānubhā-
vena kheḷena puṭṭhapuṭṭhat̥thāne phoṭānaṃ ut̥thānakālo viya ahosi.

Atha so naṅguṭṭhe gaheṭvā ākaḍḍhitvā dīghaso nipajjāpetvā ajapadena
daṇḍena uppīletvā dubbalaṃ katvā sīsaṃ daḷhaṃ gaheṭvā nippīlesi. Mahāsatto
mukhaṃ vivari. Athassa mukhe kheḷaṃ osiñcitvā osadhamantabalena dante
bhindi. Mukhaṃ lohitassa pūri. Mahāsatto attano sīlabhedabhayena evarūpaṃ
dukkhaṃ adhivāsento akkhīni ummīletvā olokanamattampi nākāsi. Sopi “nāgarā-
jānaṃ dubbalaṃ karissāmi”ti naṅguṭṭhato paṭṭhāya aṭṭhīni saṃcuṇṇayamāno viya
sakalasarīraṃ madditvā paṭṭakaveṭhanaṃ nāma veṭhesi, tantamajjitaṃ nāma
majji, naṅguṭṭhe gaheṭvā dussapothanaṃ nāma pothesi. Mahāsattassa sakalasa-
rīraṃ lohitamakkhitaṃ ahosi, so mahāvedanaṃ adhivāsesi.

Athassa dubbalabhāvaṃ ṅatvā vallīhi peḷaṃ karitvā tattha naṃ pakkhipitvā
paccantagāmaṃ netvā mahājanassa majjhe kiḷāpesi. Nīlādīsu vaṇṇesu vaṭṭacatu-
rassādīsu saṅṭhānesu aṇuṃthūlādīsu pamāṇesu yaṃ yaṃ brāhmaṇo icchati,
mahāsatto taṃ tadeva katvā naccati, phaṇasatampi phaṇasahassampi karotiyeva.
Mahājano pasīditvā bahudhanamadāsi. Ekadivasameva kahāpaṇasahassañceva
sahassagghanike ca parikkhāre labhi. Brāhmaṇo āditova “sahassaṃ labhitvā
vissajjessāmi”ti cintesi. Taṃ pana dhanaṃ labhitvā “paccantagāmeyeva tāva me
ettakaṃ dhanaṃ laddhaṃ, rājarājamahāmattānaṃ dassite kīva bahuṃ dhanaṃ
labhissāmi”ti sakaṭaṅca sukhayānakaṅca gaheṭvā sakaṭe parikkhāre t̥hapetvā
sukhayānake nisinno “mahantena parivārena mahāsattaṃ gāmanigamarājadhā-
nīsu kiḷāpento bārāṇasiyaṃ uggasenaraṅṅo santike kiḷāpetvā vissajjessāmi”ti aga-
māsi. So maṇḍūke māretvā nāgaraṅṅo deti. Nāgarājā “punappunaṃ maṃ
nissāya māressati”ti na khādati. Athassa madhulāje adāsi. Tepi “sacāhaṃ
gocaraṃ gaṇhissāmi, antopeḷāyameva maraṇaṃ bhavissati”ti na khādati.

21. Brāhmaṇo (..0128) māsamattena bārāṇasiṃ patvā dvāragāmake taṃ kiḷā-
pento bahudhanaṃ labhi. Rājāpi naṃ pakkosāpetvā “amhākampi kiḷāpehi”ti āha.
“Sādhu, deva, sve pannarase tumhākaṃ kiḷāpessāmi”ti āha. Rājā “sve nāgarājā
rājaṅgaṇe naccissati, mahājano sannipatitvā passatū”ti bheriṃ carāpetvā punadi-
vase rājaṅgaṇaṃ alaṅkārapetvā brāhmaṇaṃ pakkosāpesi. So ratanapeḷāya mahā-
sattaṃ netvā vicittatthare peḷaṃ t̥hapetvā nisīdi.

Rājāpi pāsādā oruyha mahājanaparivuto rājāsane nisīdi. Brāhmaṇo mahāsattaṃ nīharitvā naccāpesi. Mahāsatto tena cintitacintitākāraṃ dassesi. Mahājano saka-bhāvena sandhāretuṃ na sakkoti. Celukkhepasahassāni pavattanti. Bodhisattassa upari ratanavassaṃ vassi. Tena vuttaṃ **“tadāpi maṃ dhammacārīn”** ti-ādi.

Tattha **tadāpī**ti yadāhaṃ campeyyako nāgarājā homi, tadāpi. **Dhammacārī**ti dasakusalakammamapathadhammaṃ eva carati, na aṇumattampi adhammanti dhammacārī. **Upavutṭha-uposathanti** aṭṭhaṅgasamannāgatassa ariyuposathasi-lassa rakkhaṇavasena upavasita-uposathaṃ. **Rājadvāramhi kīlatī**ti bārāṇasiyaṃ uggasenarañño gehadvāre kīlāpeti.

22. Yaṃ yaṃ so vaṇṇaṃ cintayīti so ahituṇḍikabrāhmaṇo “yaṃ yaṃ nīlādivaṇṇaṃ hotū”ti cintesi. Tena vuttaṃ “nīlaṃ va pītalohitaṃ”ti. Tattha **nīlaṃ vāti vā-**saddo aniyamattho, gāthāsukhatthaṃ rassaṃ katvā vutto, tena vāsaddena vuttāvasiṭṭhaṃ odātādivaṇṇavisesasañceva vaṭṭādisaṅṭhānavisesasañca aṇumthūlādipamānavisesasañca saṅgaṇhāti. **Tassa cittānuvattanto**ti tassa ahituṇḍikassa cittaṃ anuvattanto. **Cintitasannibhoti** tena cintitacintitākārena pekkhajanassa upaṭṭhahāmīti dasseti.

23. Na kevalaṅca tena cintitākāradassanaṃ eva mayhaṃ ānubhāvo. Api ca **thalaṃ kareyyamudakaṃ, udakampi thalaṃ kareti** thalaṃ mahāpathaviṃ gahetvā udakaṃ, udakampi gahetvā pathaviṃ kātuṃ sakkuṇeyyaṃ evaṃ mahānubhāvo ca. **Yadihaṃ tassa kuppeyyanti** tassa ahituṇḍikassa ahaṃ yadi kujjheyyaṃ. **Khaṇena chārikaṃ kareti** kodhuppādakkhaṇe eva bhasmaṃ kareyyaṃ.

24. Evaṃ (..0129) bhagavā tadā attano uppajjanakānatthapaṭibāhane samatthataṃ dassetvā idāni yena adhippāyena taṃ paṭibāhanaṃ na kataṃ, taṃ dassetuṃ **“yadi cittavasī hessaṃ”** ti-ādimāha.

Tassattho- “ayaṃ ahituṇḍiko maṃ ativiya bādhati, na me ānubhāvaṃ jānāti, handassa me ānubhāvaṃ dassessāmī”ti kujjhitvā olokanamattenāpi yadi cittavasī abhavissaṃ, atha so bhusamuṭṭhi viya vipakirissati. Ahaṃ yathāsamādinno **parihāyissāmi sīlato**. Tathā ca sati **sīlena parihīnassa** khaṇḍitasīlassa yvāyaṃ mayā dīpaṅkaradasabalassa pādāmūlato paṭṭhāya abhipatthito, **uttamattho** buddhabhāvo so **na sijjhati**.

25. Kāmaṃ bhijjatuyaṃ kāyoti ayaṃ cātumahābhūṭiko odanakummāsūpacayo aniccucchādanaparimaddanabhedanavidhamśanadhammo kāyo kiñcāpi bhijjatu vinassatu, **idheva** imasmiṃ eva ṭhāne mahāvāte khittabhusamuṭṭhi viya vipakiriyatu, **neva sīlaṃ pabhindeyyaṃ, vikirante bhusaṃ viyā**ti sīlaṃ pana uttamatthasiddhiyā hetubhūtaṃ imasmiṃ kaḷevare bhusamuṭṭhi viya vipakirantepi neva bhindeyyaṃ, kāyajīvitesu nirapekkho hutvā sīlapāramiṃyeva pūremīti cintetvā taṃ tādisaṃ dukkhaṃ tadā adhivāsesinti dasseti.

Atha mahāsattassa pana ahituṇḍikahatthagatassa māso paripūri, ettakaṃ kālaṃ nirāhārova ahosi. Sumanā “aticirāyati me sāmiko, ko nu kho pavattī”ti pokkharāṇiṃ oloketī lohitaṃ udakaṃ disvā “ahituṇḍikena gahito bhavissatī”ti ṅatvā nāgabhanā nikkhamitvā vammikasantiṃ gantvā mahāsattassa gahitaṭṭhānaṃ kilamitaṭṭhānaṅca disvā roditvā kanditvā paccantagāmaṃ gantvā

pucchitvā taṃ pavattiṃ sutvā bārāṇasiṃ gantvā rājadvāre ākāse rodamānā aṭṭhāsi. Mahāsatto naccantova ākāsaṃ ullokento taṃ disvā lajjito peḷaṃ pavisitvā nipajji.

Rājā tassa peḷaṃ pavitṭhakāle “kiṃ nu kho kāraṇaṃ”ti ito cito ca olokento taṃ ākāse ṭhitaṃ disvā “kā nu tvan”ti pucchitvā tassā nāgakaññābhāvaṃ sutvā “nissamsayaṃ kho nāgarājā imaṃ disvā (..0130) lajjito peḷaṃ pavitṭho, ayañca yathādassito iddhānubhāvo nāgarājasseva, na ahituṇḍikassā”ti niṭṭhaṃ gantvā “evaṃ mahānubhāvo ayaṃ nāgarājā, kathaṃ nāma imassa hatthaṃ gato”ti pucchitvā “ayaṃ dhammacārī silavā nāgarājā, cātuddasīpannarisu uposathaṃ upavasanto attano sarīraṃ dānamukhe niyyātetvā mahāmaggasamīpe vammika-matthake nipajjati, tatthāyametena gahito, imassa devaccharāpaṭibhāgā anekasa-hassā itthiyo, devalokasampattisadisā nāgabhavanasampatti, ayaṃ mahiddhiko mahānubhāvo sakalapaṭhaviṃ parivattetuṃ samattho, kevalaṃ ‘sīlaṃ me bhijjissati’ti evarūpaṃ vippakāraṃ dukkhañca anubhoti”ti ca sutvā saṃvegappatto tāva-deva tassa ahituṇḍikassa brāhmaṇassa bahuṃ dhanaṃ mahantañca yasaṃ issariyañca datvā- “handa, bho, imaṃ nāgarājānaṃ vissajjehī”ti vissajjāpesi.

Mahāsatto nāgavaṇṇaṃ antaradhāpetvā māṇavakavaṇṇena devakumāro viya aṭṭhāsi. Sumanāpi ākāsatō otarivā tassa santike aṭṭhāsi. Nāgarājā rañño añjaliṃ katvā “ehi, mahārāja, mayhaṃ nivesanaṃ passituṃ āgacchāhī”ti yāci. Tenāha bhagavā-

“Mutto campeyyako nāgo, rājānaṃ etadabravi;
‘namo te kāsirājatthu, namo te kāsivaḍḍhana;
añjaliṃ te paggaṇhāmi, passeyyaṃ me nivesanaṃ”ti.

Atha rājā tassa nāgabhavanagamanaṃ anujāni. Mahāsatto taṃ sapariṣaṃ gahetvā nāgabhavanaṃ netvā attano issariyasampattiṃ dassetvā katipāhaṃ tattha vasāpetvā bheriṃ carāpesi- “sabbā rājapariṣā yāvadicchakaṃ hiraññasuva-ṇṇādikaṃ dhanaṃ gaṇhatū”ti. Rañño ca anekehi sakaṭasatehi dhanaṃ pesesi. “Mahārāja, raññā nāma dānaṃ dātappaṃ, sīlaṃ rakkhitaṃ, dhammikā rakkhā-varaṇagutti sabbattha saṃvidahitaṃ”ti dasahi rājadharmakathāhi ovaditvā vissajjesi. Rājā mahantena yasena nāgabhavanā nikkhamitvā bārāṇasimeva gato. Tato paṭṭhāya kira jambudīpatale hiraññasuvaṇṇaṃ jātaṃ. Mahāsatto sīlāni rakkhitvā anvaddhamāsaṃ uposathakammaṃ katvā sapariṣo saggapuraṃ pūresi.

Tadā ahituṇḍiko (..0131) devadatto ahosi, sumanā rāhulamātā, uggaseno sārī-puttatthero, campeyyako nāgarājā lokanātho.

Tassa idhāpi yathārahaṃ sesapāramiyo niddhāretabbā. Idha bodhisattassa acchariyānubhāvā heṭṭhā vuttanayā evāti.

Campeyyanāgacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Cūḷabodhicariyāvaṇṇanā

26. Catutthe **cūlabodhī** mahābodhiparibbājakattabhāvaṃ upādāya idha “cūlabodhī”ti samaññā āropitā, na pana imasmiṃ eva jātake (jā. 1.10.49 ādayo) attano jeṭṭhabhātikādino mahābodhissa sambhavatoti daṭṭhabbaṃ. **Susīlavā**ti suṭṭhu sīlavā, sampannasīloti attho. **Bhavaṃ disvāna bhayatoti** kāmādibhavaṃ bhāyita-bbabhāvena passivā. **Nekhammanti** ettha ca-saddassa lopo daṭṭhabbo, tena “disvānā”ti padaṃ ākaḍḍhiyati. Idaṃ vuttaṃ hoti- jātijarābyādhimaraṇaṃ apāya-dukkaṃ atīte vaṭṭamūlakaṃ dukkaṃ, anāgate vaṭṭamūlakaṃ dukkaṃ, paccuppanne āhārapariyeṭṭhimūlakaṃ dukkhanti imesaṃ aṭṭhannaṃ saṃvegavattūnaṃ paccavekkaṇena sabbampi kāmādibhedaṃ bhavaṃ saṃsārabhayato upaṭṭhahamaṇaṃ disvā nibbānaṃ tassa upāyabhūtā samathavipassanā tadupāyabhūtā ca pabbajjāti idaṃ tividhampi nekkhammaṃ anussavādisiddhena ñāṇa-akkhunā tappaṭipakkhato disvā tāpasapabbajjūpagamanena anekādīnavākulā gahaṭṭhabhāvā abhinikkhamitvā gatoti.

27. **Dutiyikā**ti porāṇadutiyikā, gihikāle pajāpatibhūtā. **Kanakasannibhāti** kañcana-sannibhattacā. **Vaṭṭe anapekkhāti** saṃsāre nirālayā. **Nekhammaṃ abhinikkhamī**ti nekkhammatthāya gehato nikkhami, pabbajīti attho.

28. Ālayanti sattā etenāti ālayo, taṇhā, tadabhāvena **nirālayā**. Tato eva ñātisu taṇhābandhanassa chinnattā **chinnabandhu**. Evaṃ ghibandhanābhāvaṃ dassetvā idāni pabbajitānampi kesañci yaṃ hoti bandhanaṃ (..0132), tassāpi abhāvaṃ dassetuṃ “**anapekkhā kule gaṇe**”ti vuttaṃ. Tattha **kule**ti upaṭṭhākakule. **Gaṇeti** tāpasagaṇe, sesā brahmacārinoti vuccanti. **Upāgamunti** ubhopi mayaṃ upāgamimhā.

29. **Tatthāti** bārāṇasisāmante. **Nipakāti** paññavanto. **Nirākule**ti janasañcārarahitattā janehi anākule, **appasaddeti** migapakkhīnaṃ uṭṭhāpanato tesam vassitasaddenāpi virahitattā appasadde. **Rājuyyāne vasāmubhoti** bārāṇasirañño uyyāne mayaṃ ubho janā tadā vasāma.

Tatrāyaṃ anupubbikathā- atīte imasmiṃ eva bhaddakappe bodhisatto brahmalokato cavitvā aññatarasmiṃ kāsīgāme ekassa mahāvibhavassa brāhmaṇassa putto hutvā nibbatti. Tassa nāmaggaṇasamaye “bodhikumāro”ti nāmaṃ kariṃsu. Vayappattakāle panassa takkasilaṃ gantvā sabbasippāni uggaṇhitvā paccāgatassa anicchamānakasseva mātāpitaro samajātikaṃ kulakumārikaṃ ānesuṃ. Sāpi brahmalokacutāva uttamarūpadharā devaccharāpaṭibhāgā. Tesam anicchamānānaṃ eva aññamaññaṃ āvāhavivāhaṃ kariṃsu. Ubhinnampi pana nesaṃ kilesamudācāro na bhūtapubbo, sārāgavasena aññamaññaṃ olokanampi nāhosi, kā pana kathā itarasamṣagge. Evaṃ parisuddhasīlā ahesuṃ.

Aparabhāge mahāsatto mātāpitūsu kālaṃkatesu tesam sarīrakiccaṃ katvā taṃ pakkosāpetvā “bhadde, tvaṃ imaṃ asītikoṭidhanaṃ gahetvā sukkena jīvāhī”ti āha. “Tvaṃ pana ayyaputtā”ti? “Mayhaṃ dhanena kiccaṃ natthi, pabbajissāmī”ti. “Kiṃ pana pabbajjā itthīnampi na vaṭṭati”ti? “Vaṭṭati, bhadde”ti. “Tena hi mayhampi dhanena kiccaṃ natthi, ahampi pabbajissāmī”ti. Te ubhopi sabbaṃ vibhavaṃ pariccajitvā mahādānaṃ datvā nikkhamitvā araññaṃ pavisitvā pabbajitvā uñchā-

cariyāya phalāphalehi yāpentā pabbajjāsukheneva dasa saṃvaccharāni vasitvā loṇambilasevanatthāya janapadacārikaṃ carantā anupubbena bārāṇasiṃ patvā rājuyyāne vaṣiṃsu. Tena vuttaṃ “rājuyyāne vasāmuḥho”ti.

30. Athekadivasam rājā uyyānakīlam gato. Uyyānassa ekapasse pabbajjāsu-khena vītināmentānaṃ tesam samīpaṭṭhānaṃ gantvā paramapāsādikaṃ uttamarū-padharam (..0133) paribbājikaṃ olokeno kilesavasena paṭibaddhacitto hutvā bodhisattaṃ “ayaṃ te paribbājikā kiṃ hotī”ti pucchi. Tena “na ca kiñci hoti, kevalam ekapabbajjāya pabbajitā, api ca kho pana gihikāle pādapari-cārikā ahosi”-ti vutte rājā “ayaṃ kiretassa na kiñci hoti, api ca kho panassa gihikāle pādapari-cārikā ahosi, yaṃnūnāhaṃ imaṃ antepuraṃ paveseyyaṃ, tenevassa imissā paṭi-pattiṃ jānissāmi”ti andhabālo tattha attano paṭibaddhacittam nivāretum asakkonto aññataram purisaṃ āṇāpesi “imaṃ paribbājikaṃ rājanivesanaṃ nehī”ti.

So tassa paṭissuṇitvā “adhammo loke vattatī”ti-ādīni vatvā paridevamānaṃ eva taṃ ādāya pāyāsi. Bodhisatto tassā paridevanasaddam sutvā ekavāraṃ oloketvā puna na olokesi. “Sace panāhaṃ vāressāmi, tesu cittaṃ padosetvā mayhaṃ sīlassa antarāyo bhavissati”ti sīlapāramiṃyeva āvajjento nisīdi. Tena vuttaṃ “**uyyā-nadassanaṃ gantvā, rājā addasa brāhmaṇin**”ti-ādī.

Tattha **tuyhesā kā kassa bhariyā**ti tuyhaṃ tava esā kā, kiṃ bhariyā, udāhu bhaginī vā samānā kassa aññassa bhariyā.

31. Na mayhaṃ bhariyā esāti kāmañcesā mayhaṃ gihikāle bhariyā ahosi, pabbajitakālato paṭṭhāya na mayhaṃ bhariyā

esā, nāpi ahaṃ etissā sāmiko, kevalaṃ pana sahadhammā ekasāsanī, ahampi paribbājako ayampi paribbājikāti samānadhammā paribbājakasāsanena ekasāsanī, sabrahmacārinīti attho.

32. Tissā sārattagadhitoti kāmarāgena sāratto hutvā paṭibaddho. **Gāhāpetvāna ceṭake**ti ceṭakehi gaṇhāpetvā ceṭake vā attano rājapurise āṇāpetvā taṃ paribbājikaṃ gaṇhāpetvā. **Nippīlayanto balasāti** taṃ anicchamaṇaṃ eva ākaḍḍhanapari-kaḍḍhanādinā nippīlayanto bādhento, tathāpi agacchantiṃ balasā balakkārena rājapurisehi gaṇhāpetvā attano antepuraṃ pavesesi.

33. Odapattakiyāti udakapattaṃ āmasitvā gahitabhariyā odapattikā nāma, idaṃ vacanaṃ purānadutiyaikābhāvena upalakkhaṇamattaṃ daṭṭhabbaṃ (..0134), sā panassa brāhmaṇavivāhavasena mātāpitūhi sampaṭipādītā, “odapattakiyā”ti ca bhāvenabhāvalakkhaṇe bhummaṃ. **Sahajāti** pabbajjātivāsena sahajātā, tenevāha “**ekasāsanī**”ti. “Ekasāsanī”ti ca idaṃ bhummatthe paccattaṃ, ekasāsaniyāti attho. **Nayantiyāti** nīyantiyā. **Kopo me upapajjathāti** ayaṃ te gihikāle bhariyā brāhmaṇī sīlavatī, pabbajitakāle ca sabrahmacārinībhāvato sahajātā bhaginī, sā tuyhaṃ purato balakkārena ākaḍḍhitvā nīyati. “Bodhibrāhmaṇa, kiṃ te purisabhāvan”ti purisamānena ussāhito cirakālasayito vammikabilato kenaci purisena ghaṭṭito “susū”ti phaṇaṃ karonto āsiviso viya me cittato kopo sahasā vuṭṭhāsi.

34-5. Sahakope samuppanneti kopuppattiyā saha, tassa uppattisamanantara-mevāti attho. **Sīlabbatamanussarinti** attano sīlapāramiṃ āvajjesiṃ. **Tattheva kopam niggaṇhinti** tasmīṃ eva āsane yathānisinnova taṃ kopam nivāresiṃ. **Nādāsiṃ vaḍḍhitūparīti** tato ekavāruppattito upari uddhaṃ vaḍḍhituṃ na adāsiṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti- kope uppannamatte eva “nanu tvaṃ, bodhiparibbājaka, sabbapāramiyo pūretvā sabbaññutaññāṇaṃ paṭivijjhitukāmo, tassa te kimidaṃ sīlamattepi upakkhalanaṃ, tayidaṃ gunnaṃ khuramattodake osīdantassa mahāsamuddassa paratīraṃ gaṇhitukāmatā viya hotī”ti attānaṃ paribhāsivā paṭisaṅkhānabalena tasmīṃ eva khaṇe kopam niggahetvā puna uppajjanavasenasā vaḍḍhituṃ na adāsinti. Tenevāha “**yadi naṃ brāhmaṇin**”ti-ādi.

Tassattho- taṃ paribbājikaṃ brāhmaṇiṃ so rājā vā añño vā koci tiṇhāyapi nisi-tāya sattiyā koṭṭeyya, khaṇḍākhaṇḍikaṃ yadi chindeyya, evaṃ santepi sīlaṃ attano sīlapāramiṃ neva bhindeyyaṃ. Kasmā? Bodhiyā eva kāraṇā, sabbattha akhaṇḍitasīleneva sakkā sammāsambodhiṃ pāpuṇituṃ, na itarenāti.

36. Na (..0135) **me sā brāhmaṇī dessāti** sā brāhmaṇī jātiyā gottena kulappadesena ācārasampattiyā ciraparicayena pabbajjādiguṇasampattiyā cāti sabbappakārena na me dessā na appiyā, etissā mama appiyabhāvo koci natthi. **Napi me balaṃ na vijjatīti** mayhampi balaṃ na na vijjati, atthi eva. Ahaṃ nāgabalo thāmasampanno, icchamāno sahasā vuṭṭhahitvā taṃ ākaḍḍhante purise nipphoṭhetvā taṃ gahetvā yathicchitaṭṭhānaṃ gantuṃ samatthoti dasseti. **Sabbaññutaṃ piyaṃ mayhanti** tato paribbājikato sataguṇena sahasaguṇena satahasaguṇena sabbaññutaññāṇameva mayhaṃ piyaṃ. **Tasmā sīlānurakkhissanti** tena kāraṇena sīlameva anurakkhissaṃ.

Atha so rājā uyyāne papañcaṃ akatvāva sīghataraṃ gantvā taṃ paribbājikaṃ

pakkosāpetvā mahantena yasena nimantesi. Sā yasassa aguṇaṃ pabbajjāya guṇaṃ attano bodhisattassa ca mahantaṃ bhogakkhandhaṃ pahāya saṃvegena pabbajitabhāvañca kathesi. Rājā kenaci pariyāyena tassā manaṃ alabhanto cintesi- “ayaṃ paribbājikā sīlavatī kalyāṇadhammā, sopi paribbājako imāya ākaḍḍhitvā nīyamānāya na kiñci vippekāraṃ dassesi, sabbattha nirapekkhacitto, na kho pana metaṃ patirūpaṃ, yaṃ evarūpesu guṇavantesu vippekāro, yaṃnūnāhaṃ imaṃ paribbājikaṃ gahetvā uyyānaṃ gantvā imaṃ, tañca paribbājakaṃ khamāpeyyan”ti? Evaṃ pana cintetvā “paribbājikaṃ uyyānaṃ ānethā”ti purise āṇāpetvā sayāṃ paṭhamataraṃ gantvā bodhisattaṃ upasaṅkamtivā pucchi- “bho pabbajita, kiṃ mayā tāya paribbājikāya nīyamānāya kopo te uppajjitthā”ti. Mahā-satto āha-

“Uppajji me na muccittha, na me muccittha jīvato;
rajaṃva vipulā vuṭṭhi, khippameva nivārayin”ti. (jā. 1.10.52);

Taṃ sutvā rājā “kiṃ nu kho esa kopameva sandhāya vadati, udāhu aññaṃ kiñci sippādikan”ti cintetvā puna pucchi-

“Kiṃ te uppajji no mucci, kiṃ te no mucci jīvato;
rajaṃva vipulā vuṭṭhi, katamaṃ taṃ nivārayī”ti. (jā. 1.10.53);

Tattha (..0136) **uppajjīti** ekavāraṃ uppajji, na puna uppajji. **Na muccitthāti** kāyavacīvikāruppādanavasena pana na muccittha, na naṃ bahi pavattituṃ vissajjesinti attho. **Rajaṃva vipulā vuṭṭhīti** yathā nāma gimhānaṃ pacchime māse uppannaṃ rajaṃ vipulā akālavuṭṭhidhārā ṭhānaso nivāreti, evaṃ taṃ vūpasamento **nivārayiṃ**, nivāresinti attho.

Athassa mahāpuriso nānappakārena kodhe ādīnavaṃ pakāsento-

“Yamhi jāte na passati, ajāte sādhu passati;
so me uppajji no mucci, kodho dummedhagocarō.

“Yena jātena nandanti, amittā dukkhamesino;
so me uppajji no mucci, kodho dummedhagocarō.

“Yasmiñca jāyamānamhi, sadatthaṃ nāvabujjhati;
so me uppajji no mucci, kodho dummedhagocarō.

“Yenābhībhūto kusalaṃ jahāti, parakkare vipulañcāpi atthaṃ;
sa bhīmaseno balavā pamaddī, kodho mahārājā na me amuccatha.

“Kaṭṭhasmiṃ manthamānasmim, pāvako nāma jāyati;
tameva kaṭṭhaṃ ḍahati, yasmā so jāyate gini.

“Evaṃ mandassa posassa, bālassa avijānato;
sārambhā jāyate kodho, sapi teneva ḍayhati.

“Aggīva tiṇakaṭṭhasmiṃ, kodho yassa pavaḍḍhati;
nihīyati tassa yaso, kāḷapakkeva candimā.

“Anindho dhūmaketūva, kodho yassūpasammati;
āpūrati tassa yaso, sukkapakkeva candimā”ti. (jā. 1.10.54-61)-

Imāhi gāthāhi dhammaṃ desesi.

Tattha (..0137) **na passatīti** attatthampi na passati, pageva paratthaṃ. **Sādhu passatīti** attatthaṃ paratthaṃ ubhayatthañca sammadeva passati. **Dummedhagoca-**

roti nippaññānaṃ visayabhūto, nippañño vā gocaro āhāro indhanaṃ etassāti dummedhagocaro. **Dukkhamasinoti** dukkhaṃ icchantā. **Sadatthanti** attano atthaṃ vuḍḍhiṃ. **Parakkareti** apaneyya vināseyya. **Sabhīmasenoti** so bhīmāya bhayajana-niyā mahatīyā kilesasenāya samannāgato. **Pamaddīti** balavabhāvena satte pama-ddanasīlo. **Na me amuccathāti** mama santikā mokkhaṃ na labhi, abbhantare eva damito, nibbisevano katoti attho. Khīraṃ viya vā muhuttaṃ dadhibhāvena cittena patiṭṭhahitthāti attho.

Manthamānasminti araṇisahite mathiyamāne. “Mathamānasmin”tipi pāṭho. **Yasmāti** yato kaṭṭhā. **Ginīti** aggi. **Bālassa avijānatoti** bālassa ajānantassa. **Sārambhā jāyateti** karaṇuttariyakaraṇalakkhaṇā sārambhā araṇimanthanato viya pāvako kodho jāyate. **Sapi tenevāti** sopi bālo teneva kodhena kaṭṭhaṃ viya agginā ḍayhati. **Anindho dhūmaketūvāti** anindhano aggi viya. **Tassāti** tassa adhivāsana-khantiyā samannāgatassa puggalassa **sukkapakkhe** cando viya laddho, **yaso** aparāparaṃ **āpūratīti**.

Rājā mahāsattassa dhammakathaṃ sutvā mahāpurisaṃ paribbājikampi rājage-hato āgataṃ khamāpetvā “tumhe pabbajjāsukhaṃ anubhavantā idheva uyyāne vasatha, ahaṃ vo dhammikaṃ rakkhāvaraṇaguttiṃ karissāmī”ti vatvā vanditvā pakkāmi. Te ubhopi tattheva vasiṃsu. Aparabhāge paribbājikā kālamakāsi. Bodhisatto himavantaṃ pavisitvā jhānābhīññāyo nibbattetvā āyupariyosāne brahmalokaparāyano ahosi.

Tadā paribbājikā rāhulamātā ahosi, rājā ānandatthero, bodhiparibbājako lokanātho.

Tassa idhāpi yathārahaṃ sesapāramiyo niddhāretabbā. Tathā mahantaṃ bhogakkhandhaṃ mahantaṃca ñātiparivaṭṭaṃ pahāya mahābhinnikkhamanasa-disaṃ gehato nikkhamaṃ, tathā nikkhamitvā pabbajitassa bahujanassamma-tassa sato paramappicchatāya kulesu ca gaṇesu ca alaggatā, accantameva lābha-sakkārajigucchāya (..0138) pavivekābhirati, atisayavatī ca abhisallekhavutti, tathā-rūpāya sīlavatīyā kalyāṇadhammāya paribbājikāya ananuññātā attano purato bala-kkārena parāmasiyamānāya sīlapāramiṃ āvajjetvā vikārānāpatti, katāparādhe ca tasmīṃ rājini upagate hitacittataṃ mettacittataṃ upaṭṭhapetvā diṭṭhadhammikasa-mparāyikehi samanūsāsananti evamādayo idha mahāpurisassa guṇānubhāvā vibhāvetabbā. Tenetaṃ vuccati “evaṃ acchariyā hete ...pe... dhammassa anu-dhammato”ti.

Cūḷabodhicariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Mahiṃsarājacariyāvaṇṇanā

37. Pañcame **mahiṃso pavanacārakoti** mahāvanacārī vanamahiṃso **yadā homīti** yojanā. **Pavaḍḍhakāyoti** vayasampattiyā aṅgapaccaṅgānaṃca thūlabhā-vena abhivaḍḍhakāyo. **Balavāti** mahābalo thāmasampanno. **Mahantoti** vipulasa-

rīro. Hatthikalabhappamāṇo kira tadā bodhisattassa kāyo hoti. **Bhīmadassanoti** mahāsarīratāya vanamahimsajātītāya ca sīlaṃ ajānantānaṃ bhayaṃ jananato bhayānakadassano.

38. Pabbhāreti olambakasilākucchiyaṃ. **Dakāsayeti** jalāsayasamīpe. **Hotettha ṭhānanti** ettha mahāvane yo **koci** padeso vanamahimsānaṃ tiṭṭhanaṭṭhānaṃ hoti. **Tahiṃ tahinti** tattha tattha.

39. Vicarantoti vihāraphāsukaṃ vīmaṃsitum vicaranto. **Ṭhānaṃ addasa bhaddakanti** evaṃ vicaranto tasmīṃ mahāraññe bhaddakaṃ mayhaṃ phāsukaṃ rukkhāmūlaṭṭhānaṃ addakkiṃ. Disvā ca **taṃ ṭhānaṃ upagantvāna, tiṭṭhāmi ca sayāmi ca** gocaraṃ gahetvā divā taṃ rukkhāmūlaṭṭhānaṃ gantvā ṭhānasayanehi vītināme-mīti dasseti.

40. Tadā kira bodhisatto himavantappadese mahiṃsayoniyaṃ nibbattivā vaya-ppatto thāmasampanno mahāsarīro hatthikalabhappamāṇo pabbatapādapabbhā-ragiriduggavanaghaṭṭādīsu (..0139) vicaranto ekaṃ phāsukaṃ mahārukkhamūlaṃ disvā gocaraṃ gahetvā divā tattha vasati. Atheko lolamakkaṭo rukkhā otarivā mahāsattassa piṭṭhiṃ abhiruhitvā uccārapassāvaṃ katvā siṅgesu gaṇhitvā olambanto naṅguṭṭhe gahetvā dolāyanto kīḷi. Bodhisatto khantimettānuddayasampadāya taṃ tassa anācāraṃ na manasākāsi. Makkaṭo punappaṇaṃ tatheva karoti. Tena vuttaṃ “**athettha kapi māgantvā**” ti-ādi.

Tattha **kapi māgantvā**ti kapi āgantvā, ma-kāro padasandhikaro. **Pāpoti** lāmako. **Anariyoti** anaye iriyanena aye ca na iriyanena anariyo, nihīnācāroti attho. **Lahūti** lolo. **Khandheti** khandhappadese. **Muttetīti** passāvaṃ karoti. **Ohadetīti** karīsaṃ ossajjati. **Tanti** taṃ maṃ, tadā mahiṃsabhūtaṃ maṃ.

41. **Sakimpi divasanti** ekadivasampi dūseti maṃ sabbakālampi. Tenāha “dūseti maṃ sabbakālan” ti. Na kevalaṅca dutiyatatiyacatutthadivasamattaṃ, atha kho sabbakālampi maṃ passāvādīhi dūseti. Yadā yadā muttādīni kātukāmo, tadā tadā mayhameva uparī karotīti dasseti. **Upaddutoti** bādhitō, tena siṅgesu olambanādinā muttādi-asucimakkhaṇena tassa ca apaharaṇatthaṃ anekavāraṃ siṅgakoṭīhi vālaggena ca anekavāraṃ kaddamapaṃsumissakaṃ udakaṃ siṅcitvā dhovanaena ca nippīḷito homīti attho.

42. **Yakkhoti** tasmiṃ rukkhe adhivatthā devatā. **Maṃ idamabravīti** rukkhakkhandhe ṭhatvā “mahīmsarāja, kasmā imassa duṭṭhamakkaṭassa avamānaṃ sahasī” ti imamatthaṃ pakāsentō **nāsehetam chavam pāpaṃ, siṅgehi ca khurehi cāti** idam vacanaṃ maṃ abhāsi.

43. **Evam vutte tadā yakkheti** tadā tasmiṃ kāle tasmiṃ yakkhe evaṃ vutte sati. **Ahaṃ taṃ idamabravinti** ahaṃ taṃ yakkhaṃ idam idāni vakkhamānaṃ abraviṃ abhāsiṃ. **Kuṇapenāti** kilesāsucipaggharaṇena sucijātikānaṃ sādḥūnaṃ paramajigucchaniyatāya atiduggandhavāyanena ca kuṇapasadisatāya kuṇapena. **Pāpenāti** pāṇātipātapāpena. **Anariyenāti** anariyānaṃ (..0140) asādḥūnaṃ māgavikanesādādīnaṃ hīnapurisānaṃ dhammattā anariyena, **kiṃ** kena kāraṇena, **tvam** devate **maṃ makkhesi**, ayuttaṃ tayā vuttaṃ maṃ pāpe niyojentiyaṭi dasseti.

44. Idāni tasmiṃ pāpadhamme ādīnavaṃ pakāsentō “**yadihan**” ti-ādimāha. Tassattho- bhadde devate, ahaṃ tassa yadi kujjheyyaṃ, tatopi lāmakataro bhavyeṃ. Yena hi adhammacaraṇena so bālamakkaṭo nihīno nāma jāto, sace panāhaṃ tatopi balavataraṃ pāpadhammaṃ careyyaṃ, nanu tena tato pāpataro bhavyeṃ, aṭṭhānañcetaṃ yadihaṃ idhalokaparalokaṃ taduttari ca jānitvā ṭhito ekanteneva parahitāya paṭipanno evarūpaṃ pāpadhammaṃ careyyanti. Kiñca bhiyyo- **sīlañca me pabhijjeyyāti** ahañceva kho pana evarūpaṃ pāpaṃ kareyyaṃ, mayhaṃ sīlapāramī khaṇḍitā siyā. **Viññū ca garaheyyu manti** paṇḍitā ca devamanussā maṃ garaheyyuṃ “passatha, bho, ayaṃ bodhisatto bodhipariyesanaṃ caramāno evarūpaṃ pāpaṃ akāsi” ti.

45. **Hīlitā jīvitā vāpīti vā**-saddo avadhāraṇe. Evaṃ viññūhi hīlitā garahitā jīvitāpi **parisuddhena** parisuddhasīlena hutvā **matam** vā maraṇameva varaṃ uttamaṃ

seyyo. **Kyāhaṃ jīvitaheṭupi, kāhāmi paraheṭhananti** evaṃ jānanto ca ahaṃ mayhaṃ jīvitanimittampi parasattavihiṃsanaṃ kiṃ kāhāmi kiṃ karissāmi, etassa karaṇe kāraṇaṃ natthīti attho.

Ayaṃ pana aññepi maṃ viya maññamāno evaṃ anācāraṃ karissati, tato yesaṃ caṇḍamahimsānaṃ evaṃ karissati, te eva etaṃ vadhissanti, sā etassa aññehi māraṇā mayhaṃ dukkhato ca pāṇātipātato ca mutti bhavissatīti āha. Tena vuttaṃ-

46. “Mamevāyaṃ maññamāno, aññepevaṃ karissati;
teva tassa vadhissanti, sā me mutti bhavissatī”ti.

Tattha **mamevāyanti** maṃ viya ayaṃ. **Aññepīti** aññesampi. Sesāṃ vuttattha-meva.

47. Hīnamajjhima-ukkaṭṭheti (..0141) hīne ca majjhime ca ukkaṭṭhe ca nimitta-bhūte. **Sahanto avamānitanti** vibhāgaṃ akatvā tehi pavattitaṃ avamānaṃ paribhavaṃ sahanto khamanto. **Evaṃ labhati sappaññoti** evaṃ hīnādīsu vibhāgaṃ akatvā khantimettānuddayaṃ upaṭṭhapetvā tadaparādhaṃ sahanto silādipāramiyo brūhetvā **manasā yathāpatthitaṃ** yathicchitaṃ sabbaññutaññāṇaṃ labhati paṭivijjhati, tassa taṃ na dūreti.

Evaṃ mahāsatto attano ajjhāsayaṃ pakāsento devatāya dhammaṃ desesi. So katipāhaccayena aññattha gato. Añño caṇḍamahimso nivāsaphāsutāya taṃ ṭhānaṃ gantvā aṭṭhāsi. Duṭṭhamakkaṭo “so eva ayan”ti saññāya tassa piṭṭhiṃ abhiruhitvā tatheva anācāraṃ akāsi. Atha naṃ so vidhunanto bhūmiyaṃ pātetvā siṅgena hadaye vijjhitaṃ pādehi madditvā sañcuṇṇesi.

Tadā silavā mahimsarājā lokanātho.

Tassa idhāpi heṭṭhā vuttanayeneva yathārahaṃ sesapāramiyo niddhāretabbā. Tathā **hatthināga-** (cariyā. 2.1 ādayo) **bhūridatta-** (cariyā. 2.11 ādayo) **campeyyanā-garāja-** (cariyā. 2.20 ādayo) **cariyāsu** viya idha mahāsattassa guṇānubhāvā vedītabbā.

Mahimsarājacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Rurumigarājacariyāvaṇṇanā

48. Chaṭṭhe **sutattakanakasannibhoti** yathā suṭṭhu apagatasabbakāḷako hoti, evaṃ aggimhi pakkhipitvā sutattakanakasannibho. **Migarājā ruru nāmāti** jātisiddhena nāmena ruru nāma migarājā, jātito ruru, migānañca rājāti attho. **Paramasīla-samāhitoti** uttamasīlasamāhito, visuddhasīlo ceva samāhitacitto ca, visuddhasīle vā sammā āhitacittoti evamettha attho veditabbo.

Tadā bodhisatto rurumigayoniyaṃ nibbatti. Tassa sarīracchavi suṭṭhu tāpetvā majjitakañcanapaṭṭavaṇṇo ahosi, hatthapādā lākhārasaparikkamakātā viya, naṅguṭṭhaṃ camarīnaṅguṭṭhaṃ viya, siṅgāni rajatadāmavaṇṇāni akkhīni sumajjitamaṅguḷikā (..0142) viya, mukhaṃ odahitvā ṭhapitarattakambalagenḍukā viya. So

janasaṃsaggaṃ pahāya vivekavāsaṃ vasitukāmo parivāraṃ chaḍḍetvā ekakova gaṅgānivattane ramaṇīye sālamissake supupphitapavane vasati. Tena vuttaṃ-

49. “Ramme padese ramaṇīye, vivitte amanussake;
tattha vāsaṃ upagañchiṃ, gaṅgākūle manorame”ti.

Tattha **ramme padeseti** muttātalasadisavālukaṅṅapaṇḍarehi bhūmibhāgehi siniddhaharitatiṇasañcaritehi vanatthalehi cittaṭṭharaṇehi viya nānāvaṇṇavicittehi silātalehi maṇikkhandhanimalasalehi jalāsayehi ca samannāgatattā yebhuyyena ca indagopakavaṇṇāya rattāya sukhasamphassāya tiṇajātiyā sañchannattā ramme araṇṇappadese. **Rammaṇīyeti** pupphaphalapallavālaṅkatavipulasākhāvinaddhehi nānāvidhadijagaṇūpakūjitehi vividhatarulatāvanavirājitehi yebhuyyena ambasālavanasañḍamaṇḍitehi vanagahanehi upasobhitattā tattha pavitṭhassa janassa ratijanaṇṭṭhena ramaṇīye. Vuttampi cetam **rurumigarājajātake-**

“Etasmiṃ vanasaṇḍasmiṃ, ambā sālā ca pupphitā;
indagopakasañchanno, ettheso tiṭṭhate migo”ti. (jā. 1.13.119);

Vivitteti janavāsavirahena suñṇe. **Amanussaketi** sañcaraṇamanussānampi tattha abhāvena manussarahite. **Manorameti** yathāvuttaguṇasampattiyā visesato pavivekakāmānaṃ mano rametīti manorame.

50. Atha uparigaṅgāyāti ettha **athāti** adhikāre nipāto, tena mayi tattha tathā vasante idaṃ adhikārantaraṃ uppannanti dīpeti. **Uparigaṅgāyāti** gaṅgāya nadiyā uparisote. **Dhanikehi paripīlitoti** iṇaṃ gahetvā taṃ dātuṃ asakkonto iṇāyikehi codiyamāno.

Eko kira bārāṇasiseṭṭhi attano puttaṃ “ayaṃ sippaṃ uggaṇhanto kilamissati”ti kiñci sippaṃ na uggaṇhāpesi. Gītavāditanaccakhādanabhojanato uddhaṃ na kiñci añṇāsī. Taṃ vayappattaṃ patirūpena dārena saṃyojetvā dhaṇaṃ niyyātetvā mātāpitaro kālamakaṃsu. So tesam accayena (..0143) itthidhuttasurādhuttādiparivuto nānābyasanamukhehi sabbaṃ dhaṇaṃ viddhaṃsetvā tattha tattha iṇaṃ ādāya tampi dātuṃ asakkonto dhanikehi codiyamāno “kiṃ mayhaṃ jīvitena, tenevamhi attabhāvena añṇo viya jāto, maraṇaṃ me seyyo”ti cintetvā iṇāyike āha-
“tumhākaṃ iṇapaṇṇāni gahetvā āgacchatha, gaṅgātīre me nihitaṃ kulasantakaṃ dhaṇaṃ atthi, taṃ vo dassāmī”ti. Te tena saddhiṃ agamaṃsu. So “idha dhaṇaṃ, ettha dhanan”ti nidhiṭṭhānaṃ ācikkhanto viya “evaṃ me iṇamokkho bhavissati”ti palāyitvā gaṅgāyaṃ pati. So caṇḍasotena vuyhanto kāruṇṇaravaṃ ravi. Tena vuttaṃ “atha uparigaṅgāyā”ti-ādi.

Tattha **jīvāmi vā marāmi vāti** imasmiṃ gaṅgāsote patito jīvāmi vā marāmi vā, jīvitaṃ vā me ettha hotu maraṇaṃ vā, ubhayathāpi iṇāyikapīḷā na hotīti adhippāyo.

51. Majjhe gaṅgāya gacchatīti so puriso rattindivaṃ gaṅgāya vuyhamāno jīvitapemassa vijjamaṇattā maraṇaṃ appatto maraṇabhayatajjito hutvā karuṇaṃ ravaṃ ravanto gaṅgāya majjhe mahodakena gacchati.

52. Atha mahāpuriso aḍḍharattasamaye tassa taṃ karuṇaṃ paridevantassa paridevitasaddaṃ sutvā “manussasaddo sūyati, mā mayi idha dharante maratu, jīvitamassa dassāmī”ti cintetvā sayanagumbā vuṭṭhāya naditīraṃ gantvā “ambho purisa, mā bhāyi, jīvitaṃ te dassāmī”ti vatvā assāsetvā sotaṃ chindanto gantvā

taṃ piṭṭhiyaṃ āropetvā tīraṃ pāpetvā attano vasanaṭṭhānaṃ netvā parissamaṃ vinodetvā phalāphalāni datvā dvīhatīhaccayena taṃ āha- “ambho purisa, ahaṃ taṃ bārāṇasigāmiṃ maggaṃ pāpessāmi, tvaṃ ‘asukatṭhāne nāma kañcanamigo vasatī’ti mā kassaci ārocehī”ti. So “sādhu, sāmī”ti sampañcchi. Mahāsatto taṃ attano piṭṭhiṃ āropetvā bārāṇasimagge otāretvā nivatti. Tena vuttaṃ- “tassāhaṃ saddaṃ sutvāna, karuṇaṃ paridevato”ti-ādi.

Tattha **kosi tvaṃ naroti** tvaṃ ko manusso asi, kuto idha vuyhamāno āgatosīti attho.

53. Attano (..0144) **karaṇanti** attano kiriyaṃ. **Dhanikehi bhītoti** iṇāyikehi ubbiggo. **Tasitoti** utrasto.

54. Tassa katvāna kāruṇṇaṃ, cajitvā mama jīvitanti kāruṇṇaṃ katvā mahākaruṇāya samussāhito mama jīvitaṃ tassa purisassa pariccajitvā. **Pavisitvā nīharim tassāti** nadiṃ pavisitvā sotaṃ chindanto ujukameva gantvā mama piṭṭhiṃ

āropetvā tato taṃ nīhariṃ. **Tassā**ti upayogatthe sāmivacanaṃ. “Tatthā”tipi pāḷi, tattha nadiyanti attho. **Andhakāramhi rattiyā**ti rattiyā andhakārasamaye, kāḷapa-kkharattiyanti attho.

55. Assatthakālamaññāyāti parissamaṃ apanetvā phalāphalāni datvā dvīhatīha-ccayena kilamathassa vigatakālaṃ jānitvā. **Ekam taṃ varam yācāmī**ti ahaṃ taṃ ekam varam yācāmi, mayhaṃ ekam varam dehīti attho. Kiṃ taṃ varanti ce? **Āhamā maṃ kassaci pāvada**ti “asukaṭṭhāne suvaṇṇamigo vasati”ti kassaci rañño vā rājamahāmattassa vā maṃ mā pāvada.

Atha tasmīṃ purise bārāṇasiṃ pavīṭṭhadivaseyeva so rājā “ahaṃ, deva, suva-ṇṇavaṇṇaṃ migam mayhaṃ dhammaṃ desentaṃ supinena addasaṃ, ahañhi saccasupinā, addhā so vijjati, tasmā kañcanamigassa dhammaṃ sotukāmā labhi-ssāmi ce jīvissāmi, no ce me jīvitam natthī”ti aggamaheṣiyā vutto taṃ assāsetvā “sace manussaloke atthi, labhissasi”ti vatvā brāhmaṇe pakkosāpetvā “suvaṇṇa-migā nāma hontī”ti pucchitvā “āma, deva, hontī”ti sutvā sahasatthavikaṃ suva-ṇṇacaṅkoṭake ṭhapetvā taṃ hatthikkhandhaṃ āropetvā nagare bheriṃ carāpesi-“yo suvaṇṇamigaṃ ācikkhissati, tassa hatthinā saddhiṃ imaṃ dassāmī”ti. Tato uttarimpi dātukāmo hutvā-

“Tassa gāmvaram dammi, nāriyo ca alaṅkatā;

yo metaṃ migamakkhāti, migānaṃ migamuttaman”ti. (jā. 1.13.117)-

Gāthaṃ suvaṇṇapaṭṭe likhāpetvā sakalanagare vācāpesi. Atha so seṭṭhiputto taṃ gāthaṃ sutvā rājapurisānaṃ santikaṃ gantvā “rañño evarūpaṃ migam (..0145) ācikkhissāmi, maṃ rājānaṃ dassethā”ti āha. Rājapurisā taṃ rañño santikaṃ netvā tamatthaṃ ārocesuṃ. Rājā “saccaṃ, bho, addasā”ti pucchi. So “saccaṃ, deva, mayā saddhiṃ āgacchatu, ahaṃ taṃ dassessāmī”ti āha. Rājā tameva purisaṃ maggadesakaṃ katvā mahantena parivārena taṃ ṭhānaṃ gantvā tena mittadubbhinā purisena dassitaṃ padesaṃ āvudhahatthe purise samantatova parivāretvā “ukkuṭṭhiṃ karothā”ti vatvā sayam katipayehi janehi saddhiṃ eka-mante aṭṭhāsi. Sopi puriso avidūre aṭṭhāsi. Mahāsatto saddaṃ sutvā “mahato bala-kāyassa saddo, addhā tamhā me purisā bhayena uppanna bhavitabban”ti ṇatvā uṭṭhāya sakalaparisam oloketvā “rañño ṭhitaṭṭhāneyeva me sotthi bhavissati”ti rājābhimukho pāyāsi. Rājā taṃ āgacchantam disvā “nāgabalo avattharanto āgaccheyyā”ti saram sannayhitvā “imaṃ migam santāsetvā sace palāyati, vijjhitvā dubbalaṃ katvā gaṇhissāmī”ti bodhisattābhimukho ahosi. Mahāsatto-

“Āgamehi mahārāja, mā maṃ vijjhi rathesabha;

ko nu te idamakkhāsi, ettheso tiṭṭhate migo”ti. (jā. 1.13.121)-

Gāthaṃ abhāsi. Rājā tassa madhurakathāya bajjhitvā saram paṭisaṃharitvā gāra-vena aṭṭhāsi. Mahāsattopi rājānaṃ upasaṅkamitvā madhurapaṭisaṅgānaṃ akāsi. Mahājanopi sabbāvudhāni apanetvā āgantvā rājānaṃ parivāresi. Tena vuttaṃ-

56. “Nagaraṃ gantvāna ācikkhi, pucchito dhanahetuko;

rājānaṃ so gahetvāna, upagañchi mamantikan”ti.

Tassattho- yo mittadubbhī pāpapuriso jīvitam pariccajitvā tathā mayā pāṇasaṃ-sayato mocito bārāṇasinagaraṃ gantvā attanā laddhabbadhananimittam rañño

maṃ **ācikkhi**, ācikkhitvā so rañño gāhāpetuṃ maggadesako hutvā rājānaṃ gahetvā mama santikamupāgamīti.

Mahāsatto suvaṇṇakiṅkiṅikaṃ cāleno viya madhurassarena rājānaṃ puna pucchi- “ko nu te idamakkhāsi, ettheso tiṭṭhate migo”ti. Tasmim̄ khaṇe so pāpapuriso thokaṃ paṭikkamitvā sotapathe aṭṭhāsi (..0146). Rājā “iminā me tvaṃ dassito”-ti taṃ purisaṃ niddisi. Tato bodhisatto-

“Saccaṃ kireva māhaṃsu, narā ekacciyā idha;

kaṭṭhaṃ niplavitaṃ seyyo, na tvevekacciyō naro”ti. (jā. 1.13.123)-

Gāthamāha. Taṃ sutvā rājā saṃvegajāto-

“Kiṃ nu ruru garahasi migānaṃ, kiṃ pakkhīnaṃ kiṃ pana mānusānaṃ;

bhayañhi maṃ vindatinapparūpaṃ, sutvāna taṃ mānusiṃ bhāsamānaṃ”ti.

(jā. 1.13.124)-

Gāthamāha. Tato mahāpuriso “mahārāja, na migānaṃ na pakkhiṃ garahāmi, manussaṃ pana garahāmi”ti dassento-

“Yamuddhariṃ vāhane vuyhamānaṃ, mahodake salile siḅhasote;

tatonidānaṃ bhayamāgataṃ mama, dukkho have rāja asabbhi saṅgamo”ti.

(jā. 1.13.125)-

Āha.

Tattha **niplavanti** uddharitaṃ, **ekacciyoti** ekacco mittadubbhī pāpapuriso udake patantopi uttārīto natveva **seyyo**. **Kaṭṭhañhi** nānappakārena upakārāya saṃvattati, mittadubbhī pana vināsāya, tasmā tato kaṭṭhameva varataranti. **Migānanti** rurumigarāja, migānaṃ kiṃ aññataraṃ **garahasi**, udāhu **pakkhīnaṃ** manussānanti pucchati. **Bhayañhi maṃ vindatinapparūpanti** mahantaṃ bhayaṃ maṃ paṭilabhati, attano santakaṃ viya karotīti attho.

Vāhaneti patitapatite vahituṃ samatthe gaṅgāvahe. **Mahodake salileti** mahodakībhūte salile. Ubhayenāpi gaṅgāvahassa bahūdakataṃ dasseti. **Tato nidānanti**, mahārāja, yo mayhaṃ tayā dassito puriso, eso mayā gaṅgāya vuyhamāno aḍḍharattasamaye karuṇaṃ paridevanto tato uttārīto, tatonidānaṃ idaṃ mayhaṃ **bhaya-māgataṃ**, asappurisehi samāgamo nāma dukkhoti.

Taṃ (..0147) sutvā rājā tassa kujjhitvā “evaṃ bahūpakārassa nāma guṇaṃ na jānāti, dukkhaṃ uppādeti, vijjhitvā naṃ jīvitakkhayaṃ pāpessāmī”ti saraṃ sannayhi. Tena vuttaṃ-

57. “Yāvatā karaṇaṃ sabbaṃ, rañño ārocitaṃ mayā;

rājā sutvāna vacanaṃ, usuṃ tassa pakappayi;

idheva ghātayissāmi, mittadubbhiṃ anariyan”ti.

Tattha **yāvatā karaṇanti** yaṃ tassa mayā kataṃ upakārakaraṇaṃ, taṃ **sabbaṃ**. **Pakappayīti** sannayhi. **Mittadubbhinti** attano mittesu upakārīsu dubbhanasīlaṃ.

Tato mahāsatto “esa bālo maṃ nissāya mā nassī”ti cintetvā “mahārāja, vadho nāmesa bālassa vā paṇḍitassa vā na sādhuhi pasamsito, aññadatthu garahito eva, tasmā mā imaṃ ghātehi, ayaṃ yathāruci gacchatu, yañceva tassa ‘dassāmī’ti tayā paṭiññātaṃ, tampi ahāpetvāva dehi”ti āha. “Ahañca te yaṃ icchitaṃ, taṃ kari-ssāmi, attānaṃ tuyhaṃ dammī”ti āha. Tena vuttaṃ-

58. “Tamahaṃ anurakkhanto, nimminiṃ mama attanā;
tiṭṭhateso mahārāja, kāmakāro bhavāmi te” ti.

Tattha **nimmininti** taṃ mittadubbhiṃ pāpapuggalaṃ **anurakkhanto mama** attano attabhāvena taṃ parivattesiṃ, attānaṃ rañño niyyātetvā rājahatthato pattaṃ tassa maraṇaṃ nivāresinti attho. **Tiṭṭhatesoti**-ādi vinimayākāradassanaṃ.

59. Idāni yadatthaṃ so attavinimayo kato, taṃ dassetuṃ osānagāthamāha. Tassattho- tadā maṃ nissāya taṃ mittadubbhiṃ purisaṃ tasmिṃ raññe jīvitā voro-
petukāme ahaṃ attānaṃ rañño pariccajanto mama silameva anurakkhiṃ, **jīvitaṃ**
pana **nārakkhiṃ**. Yaṃ panāhameva attano jīvitanirapekkhaṃ **silavā āsim**, taṃ
sammāsambodhiyā eva **kāraṇāti**.

Atha rājā bodhisattena attano jīvitaṃ pariccajivā tassa purisassa maraṇe nivā-
rente tuṭṭhamānaso “gaccha, bho, migarājassa anuggahena mama hatthato (..0148)
maraṇā mutto” ti vatvā yathāpaṭiññāya tañcassa dhanaṃ dāpesi. Mahāsattassa
yathāruciyaeva anujānitvā taṃ nagaraṃ netvā nagarañca bodhisattañca alaṅkāra-
petvā deviyā dhammaṃ desāpesi. Mahāsatto devिṃ ādiṃ katvā rañño ca rājapari-
sāya ca madhurāya manussabhāsāya dhammaṃ desetvā rājānaṃ dasahi rājadha-
mmehi ovaditvā mahājanaṃ anusāsivā araññaṃ pavisitvā migagaṇaparivuto
vāsaṃ kappesi. Rājāpi mahāsattassa ovāde ṭhatvā sabbasattānaṃ abhayaṃ
datvā dānādīni puññāni katvā sugatiparāyano ahosi.

Tadā seṭṭhiputto devadatto ahosi, rājā ānando, rurumigarājā lokanātho.

Tassa idhāpi heṭṭhā vuttanayeneva yathārahaṃ sesapāramiyo niddhāretabbā.
Tathā idhāpi pavivekārāmatāya janasaṃsaggaṃ anicchato yūthaṃ pahāya ekaka-
vihāro, aḍḍharattasamaye nadiyā vuyhamānassa karuṇaṃ paridevantassa puri-
sassa aṭṭassaraṃ sutvā sayitaṭṭhānato vuṭṭhāya naditiraṃ gantvā mahāgaṅgāya
mahati udakoghe vattamāne attano jīvitaṃ pariccajivā otarivā sotaṃ pacchi-
nditvā taṃ purisaṃ attano piṭṭhiyaṃ āropetvā tīraṃ pāpetvā samassāsetvā phalā-
phalādīni datvā parissamavinodanaṃ, puna taṃ attano piṭṭhiṃ āropetvā araññaṃ
nīharitvā mahāmagge otāraṇaṃ, saraṃ sannayhitvā vijjhissāmīti abhimukhe
ṭhitassa rañño nibbhayena hutvā paṭimukhameva gantvā paṭhamataraṃ manussa-
bhāsāya ālapitvā madhuraṭṭhisanthārakaraṇaṃ, mittadubbhi pāpapurisaṃ hantu-
kāmaṃ rājānaṃ dhammakathaṃ katvā punapi attano jīvitaṃ pariccajivā mara-
ṇato pamocanaṃ, tassa ca rañño yathāpaṭiññaṃ dhanadāpanaṃ, raññā attano
vare dīyamāne tena sabbasattānaṃ abhayadāpanaṃ, rājānañca devīñca
pamukhaṃ katvā mahājanassa dhammaṃ desetvā dānādīsu puññesu tesāṃ pati-
ṭṭhāpanaṃ, laddhābhayānaṃ migānaṃ ovādaṃ datvā manussānaṃ sassakhāda-
nato nivāraṇaṃ, paṇṇasaññāya ca tassa yāvajjakālā thāvarakaraṇanti evamā-
dayo mahāsattassa guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Rurumigarājacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

7. Mātāṅgacariyāvaṇṇanā

60. Sattame (..0149) **jaṭiloti** jaṭāvanto, jaṭābandhakesoti attho. **Uggatāpanoti** manacchaṭṭhānaṃ indriyānaṃ tāpanato niggaṇhanato tapasaṅkhātaṃ uggatāpanaṃ etassāti uggatāpano, ghoratapo paramadhitindriyoti attho. Atha vā nānapakāre diṭṭhadhammikādibhede anathe uggiraṇato bahi chaḍḍāpanato ghora-bhīmabhayānakatṭhena vā “uggā”ti laddhanāme kilese vīriyātapena santāpanato ugge tāpetīti **uggatāpano**. **Mātaṅgo nāma nāmenā**ti nāmena mātaṅgo nāma. Mātaṅgakule nibbattiyā jātiyā āgataṃ hissa etaṃ nāmaṃ. **Sīlavāti** sīlasampanno suparisuddhasīlo. **Susamāhitoti** upacārappanāsamādhihi suṭṭhu samāhito, jhānasamāpattilābhīti attho.

Tadā hi bodhisatto caṇḍālayoniyam nibbattitvā rūpena duddasiko bahinagare caṇḍālagāme vasati. “Mātaṅgapaṇḍito”ti pakāsanāmo. Athekadivasam tasmim nagare nakkhatte ghosite yebhuyyena nāgarā nakkhattam kilanti. Aññatarāpi brāhmaṇamahāsālakaññā soḷasapannarasavassuddesikā devakaññā viya rūpena dassaniyā pāsādikā “attano vibhavānurūpaṃ nakkhattam kilissāmī”ti pahūtakhajjabhojjādīni sakaṭesu āropetvā sabbasetam vaḷavārathamāruyha mahatā parivārena uyyānabhūmim gacchati. Diṭṭhamaṅgalikā nāmesā, sā kira dussaṅghitam rūpaṃ “avamaṅgalan”ti tam daṭṭhum na icchati, tenassā “diṭṭhamaṅgalikā”tveva samaññā udapādi.

Tadā bodhisatto kālasseva utthāya paṭapilotikaṃ nivāsetvā jajjaritamukhabhāgaṃ veṇudaṇḍaṃ gahetvā bhājanahattho nagaram pavisati manusse disvā dūratova tesam dūrīkaraṇattham tena veṇudaṇḍena saññaṃ karonto. Atha diṭṭhamaṅgalikā “ussaratha ussarathā”ti ussāraṇam karontehi attano purisehi niyamānā nagaradvāramajjhe mātaṅgaṃ disvā “ko eso”ti āha. “Ayye, mātaṅgacaṇḍālo”ti ca vutte “īdisam disvā gatānaṃ kuto vuḍḍhī”ti yānaṃ nivattāpesi. Manussā “yaṃ mayam uyyānaṃ gantvā bahum khajjabhojjādiṃ labheyyāma, tassa no mātaṅgena (..0150) antarāyo kato”ti kupitā “gaṇhatha, caṇḍālan”ti leḍḍūhi paharivā visaññībhūtam pātetvā agamaṃsu.

So na cireneva satim paṭilabhivā vuṭṭhāya manusse pucchi- “kiṃ, ayyā, dvāram nāma sabbasādhāraṇam, udāhu brāhmaṇānaṃ eva katan”ti? “Sabbesaṃ sādharāṇan”ti. “Evaṃ sabbasādhāraṇadvāre ekamantaṃ apakkamantaṃ maṃ diṭṭhamaṅgalikāya manussā imaṃ anayabyasanaṃ pāpesun”ti rathikāya manussānaṃ ārocetvā “handāham imissā mānaṃ bhindissāmī”ti tassā nivesanadvāram gantvā “ahaṃ diṭṭhamaṅgalikaṃ aladdhā na vuṭṭhahissāmī”ti nipajji. Diṭṭhamaṅgalikāya pitā “gharadvāre mātaṅgo nipanno”ti sutvā “tassa kākaṇikaṃ detha, telena sarīram makkhetvā gacchatū”ti āha. So “diṭṭhamaṅgalikaṃ aladdhā na utthahissāmī”cceva āha. Tato brāhmaṇena- “dve kākaṇike detha, māsaṃ pādaṃ kahāpaṇam dve tīṇi yāva kahāpaṇasataṃ kahāpaṇasahassaṃ dethā”ti vuttepi na sampaṭicchati eva. Evaṃ tesam mantentānaṃ eva sūriyo atthaṅgato.

Atha diṭṭhamaṅgalikāya mātā pāsādā oruyha sāṇipākāram parikkhipāpetvā tassa santikaṃ gantvā “tāta, mātaṅga, diṭṭhamaṅgalikāya aparādham khama, dve sahasāni gaṇhāhi yāva sataṣahassaṃ gaṇhāhi”ti vuttepi na sampaṭicchati, nipajji eva. Tassevaṃ cha divase nipajjitvā sattame divase sampatte samantā sāmantaḡharā paṭivisaṃkagharā ca manussā utthahivā “tumhe mātaṅgaṃ vā utthāpetha, dārikaṃ vā detha, mā amhe nāsayitthā”ti āhaṃsu. Tadā kira ayaṃ tasmim dese desadhammo “yassa gharadvāre evaṃ nipajjitvā caṇḍālo marati, tena gharena saddhim sattaṣattagharavāsino caṇḍālā hontī”ti.

Tato diṭṭhamaṅgalikāya mātāpitaro diṭṭhamaṅgalikaṃ paṭapilotikaṃ nivāsāpetvā caṇḍālānucchavikaṃ parikkhāram datvā paridevamānaṃ eva tassa santikaṃ netvā “handā, dāni dārikaṃ utthāya gaṇhāhi”ti adāṃsu. Sā passe ṭhatvā “utthāhi”ti āha. So “ahaṃ ativiya kilanto, hatthe gahetvā maṃ utthāpehi”ti āha. Sā tathā akāsi. Mātaṅgo “mayam antonagare vasitum na labhāma, ehi, bahinagare caṇḍā-

lagāmaṃ gamissāmā”ti taṃ apassāya attano gehaṃ agamāsi. “Tassā piṭṭhiṃ abhiruhitvā”ti jātakabhāṇakā vadanti.

Evaṃ (..0151) pana gehaṃ gantvā jātisambhedavītikkamaṃ akatvāva kati-pāhaṃ gehe vasitvā balaṃ gahetvā cintesi- “ahaṃ imaṃ brāhmaṇamahāsāla-kaññaṃ mayhaṃ caṇḍālagehe vāsāpesiṃ, handa, dāni taṃ lābhaggayasagga-pattāṃ karissāmi”ti. So araññaṃ pavisitvā pabbajitvā sattāhabbhantareyeva aṭṭha samāpattiyo pañcābhiññāyo nibbattetvā iddhiyā caṇḍālagāmadvāre otarivā gehadvāre ṭhito diṭṭhamaṅgalikaṃ pakkosāpetvā “sāmi, kissa maṃ anāthaṃ katvā pabbajitosi”ti paridevamānaṃ “tvamaṃ, bhadda, mā cintayi, tava porāṇakaya-sato idāni mahantataraṃ yasaṃ karissāmi, tvamaṃ pana ‘mahābrahmā me sāmiko, na mātāṅgo, so brahmalokaṃ gato, ito sattame divase puṇṇamāya candamaṇḍalaṃ bhinditvā āgamissati”ti parisāsu vadeyyāsī”ti vatvā himavantameva gato.

Diṭṭhamaṅgalikāpi bārāṇasiyaṃ mahājanamajjhe tesu tesu ṭhānesu tathā kathesi. Atha puṇṇamadivase bodhisatto candamaṇḍalassa gaganamajjhe ṭhita-kāle brahmattabhāvaṃ māpetvā candamaṇḍalaṃ bhinditvā dvādasayojanikaṃ bārāṇasiṃ sakalaṃ kāsiraṭṭhañca ekobhāsaṃ katvā ākāsaṃ otarivā bārāṇasiyā upari tikkhattuṃ paribbhamitvā mahājanena gandhamālādīhi pūjyamāno caṇḍālagāmābhimukho ahoṣi. Brahmabhaddā sannipatitvā taṃ caṇḍālagāmaṃ gantvā diṭṭhamaṅgalikāya gehaṃ suddhavatthagandhamālādīhi devavimānaṃ viya alaṅkarisū. Diṭṭhamaṅgalikā ca tadā utunī hoti. Mahāsatto tatha gantvā diṭṭhamaṅgalikaṃ aṅgutṭhena nābhiyaṃ parāmasitvā “bhadda, gabbho te patitṭhito, tvamaṃ puttāṃ vijāyissasi, tvampi puttopi te lābhaggayasagga-pattā bhavissatha, tava sīsadhovana-udakaṃ sakalajambudīpe rājūnaṃ abhisekodakaṃ bhavissati, nhānodakaṃ pana te amatodakaṃ bhavissati, ye naṃ sīse āsiñcissanti, te sabbarogehi muccissanti, kāḷakaṇṇiyā ca parimuccissanti, tava pādapiṭṭhe sīsaṃ ṭhapetvā vandantā sahasaṃ dassanti, kathāsavanaṭṭhāne ṭhatvā vandantā sataṃ dassanti, cakkhupathe ṭhatvā vandantā ekekaṃ kahāpaṇaṃ datvā vandissanti, appamattā hohi”ti taṃ ovaditvā gehā nikkhama mahājanassa passantasseva candamaṇḍalaṃ pāvisi.

Brahmabhaddā (..0152) sannipatitvā diṭṭhamaṅgalikaṃ mahantena sakkārena nagaraṃ pavesetvā mahantena sirisobhaggena tatha vasāpesuṃ. Devavimāna-sadisañcassā nivesanaṃ kāresuṃ. Tatha netvā uḷāraṃ lābhasakkāraṃ upanāmesuṃ. Puttalābhādi sabbo bodhisattena vuttasadisova ahoṣi. Soḷasasahassā brāhmaṇā diṭṭhamaṅgalikāya puttāna saha nibbaddhaṃ bhujjanti, sahasamattā naṃ parivārenti, anekasahassānaṃ dānaṃ dīyati. Atha mahāsatto “ayaṃ aṭṭhāne abhippasanno, handassa dakkhiṇeyye jānāpessāmi”ti bhikkhāya caranto tassā gehaṃ gantvā tena saddhiṃ sallapitvā agamāsi. Atha kumāro gāthamāha-

“Kuto nu āgacchasi dummavāsī, otallako paṃsupisācako;

saṅkāracoḷaṃ paṭimuñca kaṇṭhe, ko re tuvaṃ hosi adakkhiṇeyyo”ti. (jā. 1.15.

1);

Tena vuttaṃ anācāraṃ asahamānā devatā tassa tesañca soḷasasahassānaṃ brāhmaṇānaṃ mukhaṃ viparivattesuṃ. Taṃ disvā diṭṭhamaṅgalikā mahāsattaṃ

upasaṅkamtivā tamattham ārocesi. Bodhisatto “tassa anācāram asahantehi yakkhehi so vippakāro kato, api ca kho pana imam ucchiṭṭhapiṇḍakam tesam mukhe āsiñcitvā tam vippakāram vūpasamehī”ti āha. Sāpi tathā katvā tam vūpasamesi. Atha diṭṭhamaṅgalikā puttam āha- “tāta, imasmim loke dakkhiṇeyyā nāma mātaṅgapaṇḍitasadisā bhavanti, na ime brāhmaṇā viya jātimattena, mantasajjhāyanamattena vā mānatthaddhā”ti vatvā ye tadā silādiguṇavisesayuttā jhānasamāpattilābhino ceva paccekabuddhā ca, tatthevassa pasādam uppādesīti.

Tadā vettavatīnagare jātimanto nāma eko brāhmaṇo pabbajitvāpi jātim nissāya mahantam mānamakāsi. Mahāsatto “tassa mānam bhindissāmi”ti tam ṭhānam gantvā tassāsanne uparisote vāsam kappesi. Tena vuttam-

61. “Ahañca brāhmaṇo eko, gaṅgākūle vasāmubho;
aham vasāmi upari, heṭṭhā vasati brāhmaṇo”ti.

Atha (..0153) mahāsatto ekadivasam dantakaṭṭham khāditvā “idaṃ jātima-
ntassa jaṭāsu laggatū”ti adhiṭṭhāya nadiyam pātesi. Tam tassa udakam ācame-
ntassa jaṭāsu laggi, so tam disvā “nassa vasalā”ti vatvā “kutoyam kāḷakaṇṇi āgato,
upadhāressāmi nan”ti uddhamsoyam gacchanto mahāsattam disvā “kiṃjātikosi”ti
pucchi. “Caṇḍālosmi”ti. “Tayā nadiyam dantakaṭṭham pātitan”ti? “Āma, mayā”ti.
“Nassa, vasala, caṇḍāla, kāḷakaṇṇi, mā idha vasi, heṭṭhāsote vasā”ti vatvā heṭṭhā-
sote vasantenapi pātite dantakaṭṭhe paṭisotam āgantvā jaṭāsu laggante “nassa,
vasala, sace idha vasissasi, sattame divase sattadhā te muddhā phalissatī”ti āha.
Tena vuttam-

62. “Vicaranto anukūlamhi, uddham me assamaddasa;
tattha mam paribhāsetvā, abhisapi muddhaphālanam”ti.

Tattha **vicaranto anukūlamhī**ti ucchiṭṭhadantakaṭṭhe attano jaṭāsu lagge tassa
āgamanagavesanavasena gaṅgāya tīre anuvicaranto. **Uddham me assamadda-
sā**ti attano vasanaṭṭhānato uparisote mama assamam paṇṇasālam addakkhi.
Tattha mam paribhāsetvāti mama assamam āgantvā jātim sutvā tatova paṭikka-
mitvā savanūpacāre ṭhatvā “nassa, vasala caṇḍāla, kāḷakaṇṇi mā idha vasi”ti-ā-
dīni vatvā bhayena santajjetvā. **Abhisapi muddhaphālananti** “sace jīvitukāmosi,
ettova sīgham palāyassū”ti vatvā “sace na pakkamissati, ito te sattame divase
sattadhā muddhā phalatū”ti me abhisapam adāsi.

Kiṃ pana tassa abhisapena muddhā phalatīti? Na phalati, kuhako pana so, eva-
mayam maraṇabhayatajjito sudūram pakkamissatīti saññāya santāsanattham
tathā āha.

63. Yadiham tassa pakuppeyyanti tassa mānatthaddhassa kūṭajaṭilassa aham
yadi kujjheyyam. **Yadi silam na gopayeti** silam yadi na rakkheyyam, idaṃ silam
nāma jīvitanirapekkham sammadeva rakkhitabbanti yadi na cinteyyanti attho. **Olo-
ketvānaham tassa, kareyyam chārikam viyā**ti sacāham tadā tassa appatīto abha-
vissam. Mama cittācāram ṇatvā mayi abhippasannā devatā khaṇeneva tam
bhasmamutṭhiṃ viya viddhamseyyunti adhippāyo. Sathā pana (..0154) tadā
attano appatītabhāve sati devatāhi sādhetabbam tassa anattham attanā
kattabbam viya katvā desesi “kareyyam chārikam viyā”ti.

Vitaṇḍavādī panāha- “bodhisattova taṃ jaṭilaṃ icchamāno iddhiyā chārikaṃ kareyya, evañhi sati imissā pāḷiyā attho ujukameva nīto hoti” ti. So evamassa vacanīyo- “tvaṃ iddhiyā parūpaghātaṃ vadasi, iddhi nāmesā adhiṭṭhānā iddhi, vikubbanā iddhi, manomayā iddhi, ñāṇavipphārā iddhi, samādhivipphārā iddhi, ariyā iddhi, kammavipākajā iddhi, puññavato iddhi, vijjāmayā iddhi, tattha tattha sammāpayogappaccayā ijghanatṭhena iddhīti dasavidhā. Tattha “kataraṃ iddhiṃ vadesī” ti? “Bhāvanāmayan” ti. “Kiṃ pana bhāvanāmayāya parūpaghātakammaṃ hoti” ti? Āma, ekacce ācariyā “ekavāraṃ hoti” ti vadanti, yathā hi paraṃ paharitukāmena udakabharite ghaṭe khitte paropi paharīyati, ghaṭopi bhijjati, evameva bhāvanāmayāya iddhiyā ekavāraṃ parūpaghātakammaṃ hoti, tato paṭṭhāya pana sā nassati.

Atha so “bhāvanāmayāya iddhiyā neva ekavāraṃ na dhevāraṃ parūpaghātakammaṃ hoti” ti vatvā pucchitabbo “kiṃ bhāvanāmayā iddhi kusalā akusalā abyākatā, sukhāya vedanāya sampayuttā dukkhāya vedanāya sampayuttā adukkhamasukhāya vedanāya sampayuttā, savitakkasavicārā avitakkavicāramattā avitakka-avicārā, kāmāvacarā rūpāvacarā arūpāvacarā” ti? Jānanto “bhāvanāmayā iddhi kusalā abyākatā vā adukkhamasukhavedaniyā avitakka-avicārā rūpāvacarā cā” ti vakkhati. So vattabbo “pāṇātipātacetanā kusalādīsu kataraṃ koṭṭhāsaṃ bhajati” ti? Jānanto vakkhati “pāṇātipātacetanā akusalāva dukkhavedanāva savitakkasavicārāva kāmāvacarāvā” ti. Evaṃ sante “tava pañho neva kusalattikena sameti, na vedanāttikena na vitakkattikena na bhūmantarenā” ti pāḷiyā virodhaṃ dassetvā saññāpetabbo. Yadi pana so “puna caparaṃ, bhikkhave, idhekacco samaṇo vā brāhmaṇo vā iddhimā cetovasippatto aññissā kucchigataṃ gabbhaṃ pāpakena manasānupekkhitā hoti ‘aho vata yaṃ taṃ

kucchigataṃ gabbhaṃ na sotthinā abhinikkhameyyā'ti. Evampi, bhikkhave, kulumpassa upaghāto hoti"ti (..0155) saṅgītiṃ anāruḷhaṃ kulumpasuttaṃ udāhareyya. Tassāpi "tvaṃ atthaṃ na jānāsi. Iddhimā cetovasippattoti hi ettha na bhāvanāmayā iddhi adhippetā, āthabbanikā iddhi adhippetā. Sā hi ettha labbhamānā labbhatīti bhāvanāmayāya iddhiyā parūpaghāto na sambhavatiyevā"ti saññāpetabbo. No ce saññattiṃ upeti, kammaṃ katvā uyyojetabbo. Tasmā yathāvuttanayenevettha gāthāya attho veditabbo.

Tathā pana tena abhisapito mahāsatto "sacāhaṃ etassa kujjhissāmi, sīlaṃ me arakkhitaṃ bhavissati, upāyenevassa mānaṃ bhindissāmi, sā cassa rakkhā bhavissati"ti sattame divase sūriyuggamaṇaṃ vāresi. Manussā sūriyassa anuggamaṇena ubbāḷhā jātimantatāpasam upasaṅkamtivā "bhante, tumhe sūriyassa uggantaṃ na dethā"ti pucchiṃsu. So "na metaṃ kammaṃ, gaṅgātīre pana eko caṇḍālatāpaso vasati, tassetam kammaṃ siyā"ti āha. Manussā mahāsattaṃ upasaṅkamtivā "bhante, tumhe sūriyassa uggantaṃ na dethā"ti pucchiṃsu. "Āmāvuso"ti. "Kiṃkāraṇā"ti? "Tumhākaṃ kulūpakatāpaso maṃ niraparādhaṃ abhisapi, tasmim āgantvā khamāpanatthaṃ mama pādesu patite sūriyaṃ vissajjessāmi"ti. Te gantvā taṃ ākaḍḍhantā ānetvā mahāsattassa pādamaṃle nipajjāpetvā khamāpetvā "sūriyaṃ vissajjetha, bhante"ti āhaṃsu. "Na sakkā vissajjetuṃ, sacāhaṃ vissajjessāmi, imassa sattadhā muddhā phalissati"ti. "Atha, bhante, kiṃ karomā"ti. Mahāsatto "mattikāpiṇḍam āharathā"ti āharāpetvā "imaṃ tāpasassa sīse ṭhapetvā tāpasam otāretvā uduke ṭhapetha, yadā sūriyo dissati, tadā tāpaso uduke nimujjatū"ti vatvā sūriyaṃ vissajjesi. Sūriyasmīhi phuṭṭhamatteva mattikāpiṇḍo sattadhā bhijji. Tāpaso uduke nimujji. Tena vuttaṃ-

64. "Yaṃ so tadā maṃ abhisapi, kupito duṭṭhamānaso;
tasseva matthake nipati, yogena taṃ pamocayin"ti.

Tattha **yaṃ so tadā maṃ abhisapīti** so jātimantajaṭilo yaṃ muddhaphālaṇaṃ sandhāya tadā maṃ abhisapi, mayhaṃ sapaṃ adāsi. **Tasseva matthake** (..0156) **nipatīti** taṃ mayhaṃ upari tena icchitaṃ tasseva pana upari nipati nipatanabhāvena aṭṭhāsi. Evañhetam hoti yathā taṃ appaduṭṭhassa padussato. Vuttañhetam bhagavatā- "yo appaduṭṭhassa narassa dussati ...pe... paṭivātaṃva khitto"ti (dha. pa. 125; su. ni. 667; jā. 1.5.94). **Yogena taṃ pamocayinti** taṃ tassa bhāsitaṃ matthakaphālaṇaṃ upāyena tato pamocesim, taṃ vā jaṭilaṃ tato pamocesim, yena upāyena taṃ na hoti, tathā akāsinti attho.

Yañhi tena pāramitāparibhāvanasamiddhāhi nānāsamāpattivihāraparipūritāhi sīladiṭṭhisampadāhi susaṅkhatasantāne mahākaruṇādhivāse mahāsatte ariyūpavādakammaṃ abhisapasaṅkhātaṃ pharusavacanaṃ payuttaṃ, taṃ mahāsattassa khattavisesabhāvato tassa ca ajjhāsayapharusatāya diṭṭhadhammavedanīyaṃ hutvā sace so mahāsattaṃ na khamāpesi, sattame divase vipaccanasa-bhāvaṃ jātaṃ, khamāpite pana mahāsatte payogasampattiṭṭhāhitattā avipākadhammataṃ āpajji ahosikammabhāvato. Ayañhi ariyūpavādapāpassa diṭṭhadhammavedanīyassa ca dhammatā. Tattha yaṃ sattame divase bodhisattena sūriyuggamananivāraṇaṃ kataṃ, ayamettha yogoti adhippeto upāyo. Tena hi ubbāḷhā

manussā bodhisattassa santike tāpasam ānetvā khamāpesum. Sopi ca mahāsa-
ttassa guṇe jānitvā tasmim cittaṃ pasādesīti veditabbaṃ. Yaṃ panassa matthake
mattikāpiṇḍassa ṭhapanam, tassa ca sattadhā phālanam kataṃ, taṃ manussānam
cittānurakkhaṇattham, aññathā hi ime pabbajitāpi samānā cittassa vase vattanti,
na pana cittaṃ attano vase vattāpentīti mahāsattampi tena sadisaṃ katvā
gaṇheyyum. Tadassa nesaṃ dīgharattaṃ ahitāya dukkhāyāti.

65. Idāni yadatthaṃ tadā tasmim tāpase cittaṃ adūsetvā suparisuddhaṃ sila-
meva rakkhitaṃ, taṃ dassetuṃ “**anurakkhiṃ mama silan**”ti osānagāthamāha.
Taṃ heṭṭhā vuttatthameva.

Tadā maṇḍabyo udeno, mātaṅgo lokanātho.

Idhāpi sesapāramiyo niddhāretabbā. Tathā nihīnajātikassa sato yathādhi-
ppāyaṃ diṭṭhamaṅgalikāya mānaniggaho, pabbajitvā “diṭṭhamaṅgalikāya ava-
ssayo (..0157) bhavissāmī”ti uppannacitto araṇṇam gantvā pabbajitvā sattadivasa-
bbhantareyeva yathādhippāyaṃ jhānābhiññānibbattanaṃ, tato āgantvā diṭṭhama-
ṅgalikāya lābhaggayasaggappattiyā upāyasampādanaṃ, maṇḍabyakumārassa
mānaniggaho, jātimantatāpasassa mānaniggaho, tassa ca ajānantasseva bhāvino
jīvitantarāyassa apanayanaṃ, mahāparādhassāpi tassa akujjhivā attano silānura-
kkhaṇam, acchariyabbhutapāṭihāriyakaraṇanti evamādayo mahāsattassa guṇānu-
bhāvā vibhāvetabbā.

Mātaṅgacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Dhammadevaputtacariyāvaṇṇanā

66. Aṭṭhame **mahāpakkhoti** mahāparivāro. **Mahiddhikoti** mahatīyā deviddhiyā
samannāgato. **Dhammo nāma mahāyakkhoti** nāmena dhammo nāma mahānu-
bhāvo devaputto. **Sabbalokānukampakoti** vibhāgaṃ akatvā mahākaruṇāya sabba-
lokaṃ anuggaṇhanako.

Mahāsatto hi tadā kāmāvacaradevaloke dhammo nāma devaputto hutvā
nibbatti. So dibbālaṅkārapaṭimaṇḍito dibbarathamabhiruyha accharāgaṇaparivuto
manussesu sāyamāsaṃ bhuñjitvā attano attano gharadvāresu sukhakathāya nisi-
nnesu puṇṇamuposathadivase gāmanigamarājadhānīsu ākāse ṭhatvā “pāṇātipātā-
dīhi dasahi akusalakamma pathehi viramitvā tividhasucaritadhammaṃ pūretha,
matteyyā petteyyā sāmāññā brahmaññā kule jeṭṭhāpacāyino bhavatha, saggaparā-
yanā hutvā mahantaṃ yasaṃ anubhavissathā”ti manusse dasakusalakamma-
pathe samādapento jambudīpaṃ padakkhiṇaṃ karoti. Tena vuttaṃ-

67. “Dasakusalakamma pathe, samādapento mahājanaṃ;
carāmi gāmanigamaṃ, samitto saparijjano”ti.

Tattha **samitto**ti dhammikehi dhammavādīhi sahāyehi sasahāyo.

Tena (..0158) ca samayena adhammo nāmeko devaputto kāmāvacaradevaloke
nibbatti. “So pāṇam hanatha, adinnaṃ ādiyathā”ti-ādinā nayena satte akusalaka-

mmapathe samādapento mahatiyā parisāya parivuto jambudīpaṃ vāmaṃ karoti.
Tena vuttaṃ-

68. “Pāpo kadariyo yakkho, dīpento dasa pāpake;
sopettha mahiyā carati, samitto saparijjano” ti.

Tattha **pāpoti** pāpadhammehi samannāgato. **Kadariyoti** thaddhamaccharī.
Yakkhoti devaputto. **Dīpento dasa pāpaketi** sabbaloke gocaraṃ nāma sattānaṃ
upabhogaparibhogāya jātaṃ. Tasmā satte vadhitvā yaṃkiñci katvā ca attā piṇe-
tabbo, indriyāni santappetabbānīti-ādinā nayena pāṇātipātādike dasa lāmaka-
dhamme kattabbe katvā pakāsentō. **Sopetthāti** sopi adhammo devaputto imasmiṃ
jambudīpe. **Mahiyāti** bhūmiyā āsanne, manussānaṃ dassanasavanūpacāreti
attho.

69. Tattha ye sattā sādhu-kammikā dhammagaruno, te dhammaṃ devaputtaṃ
tathā āgacchantameva disvā āsanā vuṭṭhāya gandhamālādīhi pūjentā yāva
cakkhupathasamatikkamanā tāva abhitthavanti, pañjalikā namassamānā tiṭṭhanti,
tassa vacanaṃ sutvā appamattā sakkaccaṃ puññāni karonti. Ye pana sattā pāpa-
samācārā kurūrakammantā, te adhammassa vacanaṃ sutvā abbhanumodanti,
bhiiyosomattāya pāpāni samācaranti. Evaṃ te tadā aññamaññassa ujuvipaccanī-
kavādā ceva ujuvipaccanīkakiyā ca hutvā loke vicaranti. Tenāha bhagavā
“**dhammavādī adhammo ca, ubho paccanikā mayan**” ti.

Evaṃ pana gacchante kāle athekadivasam tesaṃ rathā ākāse sammukhā
ahesuṃ. Atha nesaṃ parisā “tumhe kassa, tumhe kassā” ti pucchitvā “mayaṃ
dhammassa, mayaṃ adhammassā” ti vatvā maggā okkamitvā dvidhā jātā.
Dhammassa pana adhammassa ca rathā abhimukhā hutvā īsāya īsaṃ āhacca
aṭṭhaṃsu. “Tava rathaṃ okkamāpetvā mayhaṃ maggaṃ dehi, tava rathaṃ okka-
māpetvā mayhaṃ maggaṃ dehī” ti aññamaññaṃ maggadāpanatthaṃ vivādaṃ
akaṃsu. Parisā (..0159) ca nesaṃ āvudhāni abhiharitvā yuddhasajjā ahesuṃ.
Yaṃ sandhāya vuttaṃ-

“dhure dhuraṃ ghaṭṭayantā, samimhā paṭipathe ubho”.

70. “Kalahō vattatī bhesmā, kalyāṇapāpakassa ca;
maggā okkamanatthāya, mahāyuddho upaṭṭhito” ti.

Tattha **dhure dhuranti** ekassa rathīsāya itarassa rathīsam **ghaṭṭayantā**. **Sami-
mhāti** samāgatā sammukhībhūtā. Puna **ubhoti** vacanaṃ ubhopi mayaṃ aññama-
ññassa paccanīkā hutvā loke vicarantā ekadivasam paṭimukhaṃ āgacchantā
dvīsu parisāsu ubhosu passesu maggato okkantāsu saha rathena mayaṃ ubho
eva samāgatāti dassanatthaṃ vuttaṃ. **Bhesmāti** bhayajanako. **Kalyāṇapāpakassa
cāti** kalyāṇassa ca pāpakassa ca. **Mahāyuddho upaṭṭhitoti** mahāsaṅgāmo paccu-
paṭṭhito āsi.

Aññamaññassa hi parisāya ca yujjhitukāmatā jātā. Tattha hi dhammo
adhammaṃ āha- “samma, tvaṃ adhammo, ahaṃ dhammo, maggo mayhaṃ anu-
cchaviko, tava rathaṃ okkamāpetvā mayhaṃ maggaṃ dehī” ti. Itaro “ahaṃ daḥha-
yāno balavā asantāsī, tasmā maggaṃ na demi, yuddhaṃ pana karissāmi, yo
yuddhe jinissati, tassa maggo hotū” ti āha. Tenevāha-

“Yasokaro puññakarohamasmi, sadāthhuto samaṇabrāhmaṇānaṃ;
maggāraho devamanussapūjito, dhammo ahaṃ dehi adhamma maggaṃ.
“Adhammayānaṃ daḥhamāruhitvā, asantasanto balavāhamasmi;
sa kissa hetumhi tavajja dajjaṃ, maggaṃ ahaṃ dhamma adinnapubbaṃ.
“Dhammo (..0160) have pāturahosi pubbe, pacchā adhammo udapādi loke;
jeṭṭho ca seṭṭho ca sanantano ca, uyyāhi jeṭṭhassa kaniṭṭha maggā.
“Na yācanāya napi pātirūpā, na arahatā tehaṃ dadeyya maggaṃ;
yuddhañca no hotu ubhinnamajja, yuddhamhi yo jessati tassa maggo.
“Sabbā disā anuvisaṭṭhamasmi, mahabbalo amitayaso atulyo;
guṇehi sabbehi upetarūpo, dhammo adhamma tvaṃ kathaṃ vijessasi.

“Lohena ve haññati jātarūpaṃ, na jātarūpena hananti lohaṃ;
sace adhammo hañchati dhammamajja, ayo suvaṇṇaṃ viya dassaneyyaṃ.
“Sace tuvaṃ yuddhabalo adhamma, na tuyhaṃ vuḍḍhā ca garū ca atthi;
maggāñca te dammi piyāppiyena, vācā duruttānipi te khamāmi”ti. (jā. 1.11.-
26-32);

Imā hi tesam vacanapaṭivacanakathā.

Tattha **yasokaroti** dhamme niyojanavasena devamanussānaṃ yasadāyako.
Dutiyapadepi eseva nayo. **Sadātthutoti** sadā thuto niccappasattho. **Sa kissa
hetumhi tavajja dajjanti** somhi ahaṃ adhammo adhammayānarathaṃ abhiruḷho
abhīto balavā, kiṃkāraṇā ajja, bho dhamma, kassaci adinnapubbaṃ maggaṃ
tuyhaṃ dammi. **Pāturahosīti** paṭhamakappikakāle imasmiṃ loke dasakusalaka-
mmapathadhammo pubbe pāturahosi, pacchā adhammo. **Jeṭṭho cāti** pure nibbatta-
bhāvena ahaṃ jeṭṭho ca seṭṭho ca porāṇako ca, tvam pana kaniṭṭho, tasmā
“maggā uyyāhi”ti vadati.

Napi (..0161) **pātirūpāti** ahañhi bhoto neva yācanāya na paṭirūpavacanena na
maggārahatāya maggaṃ dadeyyaṃ. **Anuvisaṭoti** ahaṃ catasso disā catasso anu-
disāti sabbā disā attano guṇena patthaṭo paññāto. **Lohenāti** ayomuṭṭhikena.
Hañchatīti hanissati. **Yuddhabalo adhammāti** sace tuvaṃ yuddhabalo asi
adhamma. **Vuḍḍhā ca garū cāti** yadi tuyhaṃ ime vuḍḍhā ime garū paṇḍitāti etaṃ
natthi. **Piyāppiyenāti** piyena viya appiyena, appiyenapi dadanto (jā. aṭṭha. 4.11.32)
piyena viya te maggaṃ dadāmi attho.

71. Mahāsatto hi tadā cintesi- “sacāhaṃ imaṃ pāpapuggalaṃ sabbalokassa
ahitāya paṭipannaṃ evaṃ mayā vilomaggāhaṃ gahetvā ṭhitam accharaṃ paha-
ritvā ‘anācāra mā idha tiṭṭha, sīghaṃ paṭikkama vinassā’ti vadeyyaṃ, so taṅkhaṇa-
ññeva mama dhammatejena bhusamuṭṭhi viya vikireyya, na kho pana metaṃ paṭi-
rūpaṃ, svāhaṃ sabbalokaṃ anukampanto ‘lokatthacariyaṃ matthakaṃ pāpessā-
mi’ti paṭipajjāmi, ayaṃ kho pana pāpo āyatim mahādukkhabhāgī, svāyaṃ mayā
visesato anukampitabbo, tasmāssa maggaṃ dassāmi, evaṃ me silaṃ suvi-
suddhaṃ akhaṇḍitaṃ bhavissati”ti. Evaṃ pana cintetvā bodhisatte “sace tuvaṃ
yuddhabalo”ti gāthaṃ vatvā thokaṃ maggato okkantamatte eva adhammo rathe
ṭhātuṃ asakkonto avaṃsiro pathaviyaṃ patitvā pathaviyā vivare dinne gantvā avī-
cimhi eva nibbatti. Tena vuttaṃ “**yadihaṃ tassa kuppeyyan**”ti-ādi.

Tattha **yadihaṃ tassa kuppeyyanti** tassa adhammassa yadi ahaṃ kujjheyyaṃ.
Yadi bhinde tapoguṇanti tenevassa kujjhanena mayhaṃ tapoguṇaṃ silasaṃvaraṃ
yadi vināseyyaṃ. **Sahaparijanaṃ tassāti** saparijanaṃ taṃ adhammaṃ. **Rajabhū-
tanti** rajamiva bhūtaṃ, rajabhāvaṃ pattaṃ **ahaṃ kareyyaṃ**.

72. **Apicāhanti** ettha **ahanti** nipātamattaṃ. **Sīlarakkhāyāti** sīlarakkhaṇatthaṃ.
Nibbāpetvānāti paṭikacceva khantimettānuddayassa upaṭṭhāpitattā tasmim
adhamme uppajjanakakodhassa anuppādaneneva dosapariḷāhavūpasamanena
mānasaṃ vūpasametvā. **Saha janenokkamitvāti** mayhaṃ parijanena saddhim
maggā okkamitvā tassa pāpassa adhammassa ahaṃ maggaṃ adāsīm.

73. **Saha** (..0162) **pathato okkanteti** vuttanayena cittassa vūpasamaṃ katvā

“maggam te dammi”ti ca vatvā thokaṃ maggato saha okkamanena. **Pāpayakkha-ssāti** adhammadevaputtassa. **Tāvadeti** taṅkhaṇaṃ eva mahāpathavī vivarama-dāsi. **Jātakaṭṭhakathāyaṃ** pana “maggāñca te dammi”ti gāthāya kathitakkhaṇeye-vāti vuttaṃ.

Evaṃ tasmim̐ bhūmiyaṃ patite catunahutādhikadvijojanasatasahasabahalā sakalaṃ varāvaram̐ dhārentīpi mahāpathavī “nāhamimaṃ pāpapurisaṃ dhāremī”-ti kathentī viya tena ṭhitaṭṭhāne dvidhā bhijji. Mahāsatto pana tasmim̐ nipatitvā avī-cimhi nibbatte rathadhure yathāṭṭhitova saparijano mahatā devānubhāvena gama-namaggeneva gantvā attano bhavanaṃ pāvisi. Tenāha bhagavā-

“Khantibalo yuddhabalaṃ vijetvā, hantvā adhammaṃ nihanitva bhūmyā;
pāyāsi vitto abhiruyha sandanaṃ, maggeneva atibalo saccanikkamo”ti. (jā. 1.11.34);

Tadā adhammo devadatto ahosi, tassa parisā devadattaparisā, dhammo loka-nātho, tassa parisā buddhaparisā.

Idhāpi heṭṭhā vuttanayeneva sesapāramiyo yathārahaṃ niddhāretabbā. Tathā idhāpi dibbehi āyuvaṇṇayasasukha-ādhipateyyehi dibbeheva uḷārehi kāmagu-ṇehi samappitassa samaṅgībhūtassa anekasahasasaṅkhāhi accharāhi sabba-kālaṃ paricāriyamānassa mahati pamādaṭṭhāne ṭhitassa sato īsakampi pamādaṃ anāpajjitvā “lokatthacariyaṃ matthakaṃ pāpessāmi”ti māse māse puṇṇamiyaṃ dhammaṃ dīpento saparijano manussapathe vicaritvā mahākaruṇāya sabbasatte adhammato vivecetvā dhamme niyojanaṃ, adhammena samāgatopi tena kataṃ anācāraṃ agaṇetvā tattha cittaṃ akopetvā khantimettānuddayameva paccupa-ṭṭhapetvā akhaṇḍaṃ suvisuddhañca katvā attano sīlassa rakkhaṇanti evamādayo mahāsattassa guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Dhammadevaputtacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Alīnasattucariyāvaṇṇanā

74. Navame (..0163) **pañcālaraṭṭheti** evaṃnāmake janapade. **Nagaravare, kapilā-yanti** “kapilā”ti evaṃladdhanāme uttamanagare. “Nagaravare”ti vatvā puna “**puruttame**”ti vacanaṃ tasmim̐ kāle jambudīpe sabbanagarānaṃ tassa nagarassa agganagarabhāvadassanattaṃ. **Jayaddiso nāmāti** raññā attano paccatthike jite jāto, attano vā paccāmittabhūtaṃ yakkhinīsaṅkhātaṃ jayaddisaṃ jitoti evaṃladdhanāmo. **Sīlaguṇamupāgatoti** ācārasīlañceva ussāhasampattiyādirājaguṇaṅca upāgato, tena samannāgatoti attho.

75. **Tassa raññoti** jayaddisarājassa, ahaṃ putto ahosinti vacanaseso. **Sutadhammoti** yāvataṃ rājaputtena sotabbadhammo nāma, tassa sabbassa sutattā suta-dhammo, bahussutoti attho. Atha vā **sutadhammoti** vissutadhammo, dhammacariyāya samacariyāya pakāso paññāto, loke patthaṭakittidhammoti attho. **Alīnasattoti** evaṃnāmo. **Guṇavāti** uḷārehi mahāpurisaguṇehi samannāgato. **Anurakkhapa-**

rijano sadāti saddhādiguṇavisesayogato catūhi saṅgahavattūhi sammadeva saṅgahaṇato ca sabbakālaṃ sambhattaparivārajanō.

76. Pitā me migavaṃ gantvā, porisādaṃ upāgamīti mayhaṃ pitā jayaddisarājā migavaṃ caranto araṇṇamajjhaṃ gantvā porisādaṃ manussakhādakaṃ yakkhini-puttaṃ upagañchi, tena samāgami.

Jayaddisarājā kira ekadivasam “migavaṃ gamissāmi”ti tadanurūpena mahatā parivārena kapilanagarato nikkhami. Taṃ nikkhantamattameva takkasilāvāsī nando nāma brāhmaṇo catasso satārahā gāthā nāma kathetuṃ ādāya upasaṅka-mitvā attano āgamanakāraṇaṃ raṇṇo ārocesi. Rājā “nivattitvā suṇissāmi”ti tassa vasaṇagehaṃ paribbayaṅca dāpetvā araṇṇaṃ pavitṭho “yassa passena migo palāyati, tasseva so gīvā”ti vatvā mige pariyesanto vicarati. Atheko pasadamigo mahājanassa padasaddena āsayato nikkhamitvā raṇṇo abhimukho gantvā (..0164) palāyi. Amaccā parihāsaṃ kariṃsu. Rājā taṃ anubandhitvā tiyojanamatthake taṃ parikkhīṇajavaṃ ṭhitam vijjhītvā pātesi. Patitam khaggena dvidhā katvā anatti-kopi “maṃsena migam gahetuṃ nāsakkhī”ti vacanamocanattaṃ kāje katvā āga-cchanto ekassa nigrodhassa mūle dabbatiṇesu nisīditvā thokaṃ vissamitvā gantuṃ ārabhi.

Tena ca samayena tasseva raṇṇo jeṭṭhabhātā jātadivase eva ekāya yakkhiniyā khādituṃ gahito ārakkhamanussehi anubaddhāya tāya niddhamanamaggena gacchantiyā ure ṭhapito mātusaṇṇāya mukhena thanaggahaṇena puttasiṇhaṃ uppādetvā saṃvaḍḍhiyamāno tadāhāropayogitāya manussamaṃsaṃ khādanto anukkamena vuddhippatto attānaṃ antaradhāpanattaṃ yakkhiniyā dinna-osa-dhamūlānubhāvena antarahito hutvā manussamaṃsaṃ khādītvā jīvanto tāya yakkhiniyā matāya taṃ osadhamūlaṃ attano pamādena nāsetvā dissamānarū-pova manussamaṃsaṃ khādanto naggo ubbiggavirūpadassano rājapurisehi passitvā anubaddho palāyītvā araṇṇaṃ pavisitvā tassa nigrodhassa mūle vāsaṃ kappento rājānaṃ disvā “bhakkhosi me”ti hatthe aggahesi. Tena vuttaṃ “**so me pitumaggahesi, bhakkhosi mama mā cali**”ti-ādi.

Tattha **so me pitumaggahesīti** so porisādo mama pitaraṃ jayaddisarājānaṃ attano nisinnarukkhasamīpamāgataṃ “**mama bhakkho** tvaṃ āgatosi, hatthapari-pphandaṇādivasena **mā cali**, calantampi ahaṃ taṃ khādissāmi”ti hatthe agga-hesi.

77. Tassāti tassa yakkhiniputtassa. **Tasitavedhitoti** cittutrāsena tasito sarīrapari-kampena vedhito. **Ūrukkhambhoti** ubhinnaṃ ūrūnaṃ thaddhabhāvo, yena so tato palāyituṃ nāsakkhi.

Migavaṃ gahetvā muñcassūti ettha **migavanti** migavavasena laddhattā taṃ migamaṃsaṃ “migavan”ti āha, imaṃ migamaṃsaṃ gahetvā maṃ muñcassūti attho. So hi rājā naṃ yakkhiniputtaṃ disvā bhīto ūrukkhambhaṃ patvā khāṇuko viya aṭṭhāsi. So vegena gantvā taṃ hatthe gahetvā “bhakkhosi me āgatosī”ti āha. Atha naṃ rājā satim paccupaṭṭhapetvā “sace āhāratthiko, imaṃ te maṃsaṃ dadāmi, taṃ gahetvā khāda, maṃ muñcāhi”ti āha (..0165). Taṃ sutvā porisādo “kimidaṃ mayhameva santakaṃ datvā mayā vohāraṃ karosi, nanu imaṃ

maṃsañca tvañca mama hatthagatakālato paṭṭhāya mayhameva santakaṃ,
tasmā taṃ paṭhamam khāditvā pacchā maṃsam khādissāmī”ti āha.

Atha rājā “maṃsanikkayenāyam na maṃ muñcati, mayā ca migavam āgaccha-
ntena tassa brāhmaṇassa ‘āgantvā te dhanam dassāmī’ti paṭiññā katā. Sacāyam
yakkho anujānissati, saccam anurakkhanto geham gantvā taṃ paṭiññam mocetvā
puna imassa yakkhassa bhattattham āgaccheyyan”ti cintetvā tassa tamattham
ārocesi. Taṃ sutvā porisādo “sace tvam saccam anurakkhanto gantukāmosi,
gantvā tassa brāhmaṇassa dātabbam dhanam datvā saccam anurakkhanto
siḅham puna āgaccheyyāsī”ti vatvā rājānam vissajjesi. So tena vissatṭho “tvam
mā cintayi, aham pātova āgamissāmī”ti vatvā magganimitāni sallakkhento attano
balakāyam upagantvā tena parivuto nagaram pavisitvā nandabrāhmaṇam pakko-
sāpetvā mahārahe āsane nisīdāpetvā tā gāthā sutvā cattāri sahaṣāni datvā
yānam āropetvā “imam takkasilameva nethā”ti manusse datvā brāhmaṇam uyyo-
jetvā dutiyadivase porisādassa santikam gantukāmo puttam rajje paṭiṭṭhapetum
anusāsaniñca dento tamattham ārocesi. Tena vuttam-

78. “Migavam gahetvā muñcassu, katvā āgamanam puna;

brāhmaṇassa dhanam datvā, pitā āmantayī mamaṃ.

79. “Rajjam putta paṭipajja, mā pamajji puram idaṃ;
kataṃ me porisādena, mama āgamanam punā”ti.

Tattha **āgamanam punā**ti puna āgamanam paṭiññātassa porisādassa saṅgaram katvā. **Brāhmaṇassa dhanam datvā**ti takkasilato āgatassa nandanāmassa brāhmaṇassa tā gāthā sutvā catusahassaparimāṇam dhanam datvā. **Pitā āmantayī mamanti** mama pitā jayaddisarājā maṃ āmantesi.

Katham (..0166) āmantesīti ce? Āha “**rajjan**”ti-ādi. Tassattho- **putta**, tvam imaṃ kulasantakam rajjam **paṭipajja**, yathāham dhammena samena rajjam kāremi, evaṃ tvampi chattaṃ ussāpetvā **rajjam** kārehi. Tvam idaṃ puram rakkhanto rajjañca kārento mā pamādamāpajji, asukasmim ṭhāne nigrodharukkhamūle porisādena yakkhena katametaṃ mayā saṅgaram mama puna tassa santikam āgamanam uddissa, kevalam tassa brāhmaṇassa dhanadānattham idhāgato saccam anurakkhanto, tasmā tathāham gamissāmi.

Taṃ sutvā mahāsatto “mā kho tvam, mahārāja, tattha agamāsi, aham tattha gamissāmi. Sace pana tvam, tāta, gamissasiyeva, ahampi tayā saddhim gamissāmiyevā”ti. “Evaṃ sante mayaṃ ubhopi na bhavissāma, tasmā ahameva tattha gamissāmi”ti nānappakārena vārentaṃ rājānam saññāpetvā mātāpitāro vanditvā pitu atthāya attānam pariccajitvā sotthibhāvāya pitari sāsitavādaṃ payuñjamāne mātubhaginibhariyāsu ca saccakiriyaṃ karontisu āvudham gahetvā nagarato nikkhamitvā assupuṇṇamukham mahājanaṃ anubandhantaṃ āpucchitvā pitarā akkhātanayena yakkhavāsamaggaṃ paṭipajji. Yakkhiniputtopi “khattiyā nāma bahumāyā, ko jānāti kiṃ bhavissati”ti rukkham abhiruhitvā rañño āgamanam olokento nisinno kumāram āgacchantaṃ disvā “pitaram nivattetvā putto āgato bhavissati, natthi me bhayan”ti otarivā tassa piṭṭhim dassetvāva nisīdi. Mahāsatto āgantvā tassa purato aṭṭhāsi. Tena vuttaṃ-

80. “Mātāpitū ca vanditvā, nimminitvāna attanā;
nikkhipitvā dhanam khaggaṃ, porisādaṃ upāgamin”ti.

81. **Sasatthahatthūpagatanti** sasatthahattham upagataṃ āvudhapāṇim maṃ attano santikam upagataṃ disvā. **Kadāci so tasissati**ti so yakkho api taseyya. **Tena bhijjissati sīlanti** tena tassa tāsappādanena mayham sīlam vinassati saṃkilissati. **Paritāsam kate mayī**ti mayi tassa paritāsam kate sati.

82. **Sīlakhaṇḍabhayā mayham, tassa dexam na byāharinti** yathā ca sīlabheda-bhayena nihitasattho tassa santikam agamāsi, evaṃ mayham sīlakhaṇḍabhayā (..0167) eva tassa porisādassa dexam aniṭṭhampi na byāharim, kevalam pana mettacittena hitavādī idaṃ idāni vakkhamānam vacanam abhāsim.

Mahāsatto ca gantvā purato ṭhito. Yakkhiniputto taṃ vīmaṃsitukāmo “kosi tvam, kuto āgato, kiṃ maṃ na jānāsi ‘luddo manussamaṃsakhādako’ti, kasmā ca idhāgatosī”ti pucchi. Kumāro “aham jayaddisarañño putto, tvam porisādakoti jānāmi, pitu jīvitam rakkhitum idhāgato, tasmā taṃ muñca, maṃ khādā”ti āha. Puna yakkhiniputto mukhākāreneva “taṃ tassa puttoti aham jānāmi, dukkaram pana tayā kataṃ evaṃ āgacchantenā”ti āha. Kumāro “na idaṃ dukkaram, yaṃ pitu

atthe jīvitapariccajanam, mātāpitu hetu hi evarūpaṃ puññaṃ katvā ekanteneva sagge pamodati, ahañca ‘amaraṇadhammo nāma koci satto natthi’ ti jānāmi, attanā ca kiñci kataṃ pāpaṃ nāma na sarāmi, tasmā maraṇatopi me bhayaṃ natthi, idaṃ sarīraṃ mayā te nissatṭhaṃ, aggim jāletvā khādā” ti āha. Tena vuttaṃ-

83. “Ujjālehi mahā-aggim, papatissāmi rukkhato;

tvam pakkakālamaññāya, bhakkhaya maṃ pitāmahā” ti.

Taṃ sutvā yakkhiniputto “na sakkā imassa maṃsaṃ khādituṃ, upāyena imaṃ palāpessāmi” ti cintetvā “tena hi araññaṃ pavisitvā sārādārūni āharitvā niddhūme aṅgāre karohi, tatha te maṃsaṃ pacitvā khādissāmi” ti āha. Mahāsatto tathā katvā tassa ārocesi. So taṃ olokeno “ayaṃ purisasīho maraṇatopi bhayaṃ natthi, evaṃ nibbhayo nāma na mayā diṭṭhapubbo” ti lomahaṃsajāto kumāraṃ olokesi. Kumāro kissa maṃ olokesi, na yathāvuttaṃ karosīti. Yakkhiniputto mahāsattaṃ “sattadhā tassa muddhā phaleyya, yo taṃ khādeyyā” ti āha. “Sace maṃ na khāditukāmosi, atha kasmā aggim kāresi” ti? “Tava pariggaṇhanatthan” ti. “Tvam idāni maṃ kathaṃ pariggaṇhissasi, svāhaṃ tiracchānayanīyaṃ nibbatopi sakkassa devarañño attānaṃ pariggaṇhituṃ na adāsin” ti imamattaṃ dassento-

“Idaṃhi (..0168) so brāhmaṇaṃ maññaṃ māno, saso avāsesi sake sarīre;

teneva so candimā devaputto, sasatthuto kāmāduhajja yakkhā” ti. (jā. 1.16.93)-

Gāthamāha.

Tattha **saso avāsesi sake sarīreti** attano sarīrahetu imaṃ sarīraṃ khāditvā idha vasāti evaṃ sake sarīre attano sarīraṃ dento taṃ brāhmaṇarūpaṃ sakkaṃ tatha vāsesi. **Sasatthutoti** “sasi” ti evaṃ sasasaddena thuto. **Kāmāduhoti** kāmavaḍḍhano. **Yakkhāti** deva.

Evaṃ mahāsatto cande sasalakkhaṇaṃ kappatṭhiyaṃ paṭihāriyaṃ sakkhiṃ katvā attano sakkenapi pariggaṇhituṃ asakkuṇeyyataṃ abhāsi. Taṃ sutvā porisādo acchariyabbhutatittajāto-

“Cando yathā rāhumukhā pamutto, virocate pannaraseva bhāṇumā;

Evaṃ tuvaṃ porisādā pamutto, viroca kapile mahānubhāva;

āmodayaṃ pitaraṃ mātarañca, sabbo ca te nandatu ñātipakkho” ti. (jā. 1.16.

94)-

Gāthaṃ vatvā “gaccha mahāvīrā” ti kumāraṃ vissajjesi. Sopi taṃ nibbisevanaṃ katvā pañca silāni datvā “yakkho nu kho esa, no” ti vīmaṃsanto “yakkhānaṃ akkhīni rattāni honti animisāni ca, chāyā ca na paññāyati, asamhito hoti, na imassa tathā. Tasmā nāyaṃ yakkho manusso eso, mayhaṃ kira pitu tayo bhātaro yakkhiniyā gahitā, tesu tāya dve khāditā bhavissanti, eko puttāsinehena paṭija-ggito bhavissati. Iminā tena bhavitabban” ti nayaggāhena anumānena sabbaññaṭa-ññaṇena viya aviparītato niṭṭhaṃ gantvā “mayhaṃ pitu ācikkhitvā rajje patiṭṭhāpessāmi” ti cintetvā “na tvam yakkho, pitu me jeṭṭhabhātikosi, ehi mayā saddhiṃ gantvā kulasantakaṃ rajjaṃ paṭipajjāhi” ti āha. Tena (..0169) vuttaṃ “tvam pitāmahā” ti, tvam mama mahāpitāti attho. Itarena “nāhaṃ manusso” ti vutte tena saddhātabbassa dibbacakkhukatāpasassa santikaṃ nesi. Tāpasena “kiṃ karontā pitā puttā araññe vicarathā” ti pitubhāve kathite porisādo saddahitvā “gaccha, tāta,

catunnaṃ aṅgānaṃ vasena **caturo aṅge. Adhiṭṭhāya** adhiṭṭhahitvā, citte ṭhapetvā. Yadāhaṃ saṅkhapālo nāma yathāvuttarūpo nāgarājā homi, tadā heṭṭhā vuttappa-kāre ṭhāne **vāsaṃ** uposathavāsavasena nivāsaṃ **akappayim** kappesiṃ.

Mahāsatto hi dānasīlādipuññapasuto hutvā bodhipariyesanavasena aparā-paramaṃ devamanussagatīsu saṃsaranto kadāci devabhogasadisasampattike nāgabhavane nibbattitvā saṅkhapālo nāma nāgarājā ahosi mahiddhiko mahānubhāvo. So gacchante kāle tāya sampattiyā vipphaṇṇāya hutvā manussayoniṃ patthento uposathavāsaṃ vasi. Athassa nāgabhavane vasantassa uposathavāso na sampajjati, sīlaṃ saṃkilissati, tena so nāgabhavanā nikkhamitvā kaṇhavaṇṇāya nadiyā avidūre mahāmaggassa ca ekapadikamaggassa ca antare ekaṃ vammikaṃ parikkhipitvā (..0171) uposathaṃ adhiṭṭhāya cātuddasapannarasesu samādinnaṃ
“mama cammādīni atthikā

gaṇhantū”ti attānaṃ dānamukhe vissajjetvā nipajjati, pāṭipade nāgabhanamaṃ gacchati. Tena vuttaṃ “**punāparaṃ yadā homi, saṅkhapālo**” ti-ādi. Tassattho vutto eva.

87. Yaṃ panettha **chaviyā cammenā**ti-ādikaṃ “caturo aṅge adhiṭṭhāyā”ti vuttaṃ caturaṅgādhiṭṭhānadassanaṃ. Chavicammāni hi idha ekamaṅgaṃ. Evaṃ uposa-thavāsaṃ vasantassa mahāsattassa dīgho addhā vītivatto.

Athekadivasamaṃ tasmim̐ tathā sīlaṃ samādiyitvā nipanne soḷasa bhojaputtā “maṃsaṃ āharissāmā”ti āvudhahatthā araṅṅe carantā kiñci alabhitvā nikkhamantā taṃ vammikamatthake nipannaṃ disvā “mayaṃ ajja godhāpotakampi na labhimhā, imaṃ nāgarājānaṃ vadhitvā khādissāmā”ti cintetvā “mahā kho panesa gayhamāno palāyeyyāti yathānipannakamaṃyeva naṃ bhogesu sūlehi vijjhitvā dubbalaṃ katvā gaṇhissāmā”ti sūlāni ādāya upasaṅkamaṃsu. Bodhisattassāpi sarīraṃ mahantaṃ ekadoṇikanāvappamāṇaṃ vaṭṭetvā ṭhapitasumanapuppha-dāmaṃ viya jiṅjukaphalasadisehi akkhīhi jayasumanapupphasadisena ca sīsenā samannāgataṃ ativiya sobhati. So tesamaṃ soḷasannaṃ janānaṃ padasaddena bhogantarato sīsaṃ nīharitvā rattakkhīni ummīletvā te sūlahatthe āgacchante disvā “ajja mayhaṃ manoratho matthakaṃ pāpuṇissati”ti attānaṃ dānamukhe niyyātetvā “ime mama sarīraṃ sattihi koṭṭetvā chiddāvachiddaṃ karonte na oloke-ssāmī”ti attano sīlakaṇḍabhayena daḷhaṃ adhiṭṭhānaṃ adhiṭṭhahitvā sīsaṃ bhogantare eva pavesetvā nipajji.

Atha naṃ te upagantvā naṅguṭṭhe gahetvā ākaḍḍhantā bhūmiyaṃ pātetvā tikhi-ṇasūlehi aṭṭhasu ṭhānesu vijjhitvā sakaṇṭakā kāḷavettayaṭṭhiyo pahāramukhehi pavesetvā aṭṭhasu ṭhānesu kājehi ādāya mahāmaggaṃ paṭipajjiṃsu. Mahāsatto sūlehi vijjhanato paṭṭhāya ekaṭṭhānepi akkhīni ummīletvā te na olokesi. Tassa aṭṭhahi kājehi ādāya nīyamānassa sīsaṃ olambitvā bhūmiṃ paharati (..0172). Atha naṃ “sīsamassa olambati”ti mahāmagge nipajjāpetvā sukhumena sūlena nāsāpuṭe vijjhitvā rajjukaṃ pavesetvā sīsaṃ ukkhipitvā kājakoṭiyaṃ laggetvā punapi ukkhipitvā maggaṃ paṭipajjiṃsu. Tena vuttaṃ-

88. “Addasaṃsu bhojaputtā, kharā luddā akāruṇā;
upagañchumaṃ mamaṃ tattha, daṇḍamuggarapāṇino.

89. “Nāsāya vinivijjhitvā, naṅguṭṭhe piṭṭhikaṇṭake;
kāje āropayitvāna, bhojaputtā hariṃsu man”ti.

Tattha **bhojaputtā**ti luddaputtā. **Kharā**ti kakkhaḷā, pharusakāyavacīkammantā. **Luddā**ti dāruṇā, ghoramānasā. **Akāruṇā**ti nikkaruṇā. **Daṇḍamuggarapāṇino**ti catu-rassadaṇḍahatthā. **Nāsāya vinivijjhitvā**ti rajjukaṃ pavesetumaṃ sukhumena sūlena nāsāpuṭe vijjhitvā. **Naṅguṭṭhe piṭṭhikaṇṭake**ti naṅguṭṭhappadese tattha tattha piṭṭhi-kaṇṭakasamīpe ca vinivijjhitvāti sambandho. **Kāje āropayitvānā**ti aṭṭhasu ṭhānesu vinivijjhitvā baddhesu aṭṭhasu vettalatāmaṇḍalesu ekekasmim̐ ovijjhitamaṃ ekekaṃ kājaṃ dve dve bhojaputtā attano attano khandhaṃ āropetvā.

90. **Sasāgarantaṃ pathavinti** samuddapariyantaṃ mahāpathaviṃ. **Sakānanaṃ sapabbatanti** saddhim̐ kānanehi pabbatehi cāti sakānanaṃ sapabbatañca. **Nāsāvā-tena jhāpayeti** sacāhaṃ **icchamāno** icchanto kujjhitvā nāsāvātaṃ vissajjeyyaṃ,

samuddapariyantam sakānanam sapabbatam imam mahāpathaviṃ jhāpeyyam, saha nāsāvātavissajjanena chārikam kareyyam, etādiso tadā mayham ānubhāvo.

91. Evaṃ santepi **sūlehi vinivijjhante, koṭṭayantepi sattibhi. Bhojaputte na kuppā-**
mīti dubbalabhāvakaraṇattham vettalatāpavesanattahañca sārādārūhi tacchetvā
katehi tikhiṇasūlehi aṭṭhasu ṭhānesu vijjhantepi dubbalabhāvakaraṇattham tikhi-
ṇāhi sattīhi tahiṃ tahiṃ koṭṭayantepi bhojaputtānam luddānam na kuppāmi. **Esā me**
sīlapāramīti evaṃ mahānubhāvassa tathā adhiṭṭhahantassa yā me mayham sīla-
khaṇḍabhayena tesam (..0173) akujjhanā, esā ekanteneva jīvitānirapekkhabhā-
vena pavattā mayham sīlapāramī, sīlavasena paramatthapāramīti attho.

Tathā pana bodhisatte tehi nīyamāne mithilanagaravāsī āḷāro nāma kuṭumbiko
pañcasakaṭasatāni ādāya sukhayānake nisīditvā gacchanto te bhojaputte mahā-
sattam harante disvā kāruṇṇam uppādetvā te ludde pucchi- “kissāyam nāgo
nīyati, netvā cimam kiṃ karissathā”ti? Te “imassa nāgassa maṃsam sādunṇa
muduṇca thūlaṇca pacitvā khādissāmā”ti āhaṃsu. Atha so tesam soḷasavāha-
goṇe pasatam pasatam suvaṇṇamāsake sabbesam nivāsanapārūpanāni bhariyā-
nampi tesam vatthābharaṇāni datvā “sammā, ayam mahānubhāvo nāgarājā,
attano sīlaguṇena tumhākam na dubbhi, imam kilamantehi bahum tumhehi
apuṇṇam pasutam, vissajjethā”ti āha. Te “ayam amhākam manāpo bhakkho,
bahū ca no uragā bhuttapubbā, tathāpi tava vacanam amhehi pūjetabbam, tasmā
imam nāgam vissajjessāmā”ti vissajjetvā mahāsattam bhūmiyam nipajjāpetvā
attano kakkhaḷatāya tā kaṇṭakācitā āvutā kaḷavettalatā koṭiyam gahetvā āka-
ḍḍhitum ārabhiṃsu.

Atha so nāgarājānam kilamantam disvā akilamentova asinā latā chinditvā dāra-
kānam kaṇṇavedhato paṭiharaṇaniyāmena adukkhāpento saṇikam nīhari. Tasmim
kāle te bhojaputtā yam bandhanam tassa natthuto pavesetvā paṭimukkam, tam
bandhanam saṇikam mocayiṃsu. Mahāsatto muhuttam pācīnābhimukho gantvā
assupuṇṇehi nettehi āḷāram olokesi. Luddā thokam gantvā “urago dubbalo, mata-
kāle gahetvāva nam gamissāmā”ti nilīyiṃsu. Āḷāro mahāsattassa añjaliṃ
paggayha “gaccheva kho tvam, mahānāga, mā tam luddā puna gahesun”ti
vadanto thokam tam nāgam anugantvā nivatti.

Bodhisatto nāgabhavanam gantvā tattha papañcam akatvā mahantena parivā-
rena nikkhamitvā āḷāram upasaṅkamtivā nāgabhavanassa vaṇṇam kathetvā tam
tattha netvā tīhi kañṇāsatehi saddhiṃ mahantamassa yasam datvā dibbehi
kāmehi santappesi. Āḷāro nāgabhavane ekavassam vasitvā dibbe (..0174) kāme
paribhuñjitvā “icchāmaham, samma, pabbajitun”ti nāgarājassa kathetvā pabbajita-
parikkhāre gahetvā tato nikkhamitvā himavantappadesam gantvā pabbajitvā
tattha ciram vasitvā aparabhāge cārikam caranto bārāṇasim patvā bārāṇasirañṇā
samāgato tena ācārasampattiṃ nissāya pasannena “tvam uḷārabhogā mañṇe
kulā pabbajito, kena nu kho kāraṇena pabbajitosī”ti puṭṭho attano pabbajjākāraṇam
kathento luddānam hatthato bodhisattassa vissajjāpanam ādiṃ katvā sabbam
pavattiṃ rañño ācikkhitvā-

“Diṭṭhā mayā mānusakāpi kāmā, asassatā vipariṇāmadhammā;

ādīnavam kāmagaṇesu disvā, saddhāyahaṃ pabbajitomi, rāja.

“Dumapphalānīva patanti māṇavā, daharā ca vuddhā ca sarīrabhedā;
etampi disvā pabbajitomi rāja, apaṇṇakaṃ sāmāññameva seyyo” ti. (jā. 2.17.191-192)-

Imāhi gāthāhi dhammaṃ desesi.

Taṃ sutvā rājā-

“Addhā have sevitabbā sapaññā, bahussutā ye bahuṭhānacintino;
nāgañca sutvāna tavañcaḷāra, kāhāmi puññāni anappakāni” ti. (jā. 2.17.193)-

Āha.

Athassa tāpaso-

“Addhā have sevitabbā sapaññā, bahussutā ye bahuṭhānacintino;
nāgañca sutvāna mamañca rāja, karohi puññāni anappakāni” ti. (jā. 2.17.194)-

Evaṃ (..0175) dhammaṃ desetvā tattheva cattāro vassānamāse vasitvā puna himavantam gantvā yāvajīvam cattāro brahmavihāre bhāvetvā brahmalokūpago ahosi. Bodhisattopi yāvajīvam uposathavāsam vasitvā saggapuraṃ pūresi. Sopi rājā dānādīni puññāni katvā yathākammaṃ gato.

Tadā āḷāro sārīputtatthero ahosi, bārāṇasirājā ānandatthero, saṅkhapālanāgarājā lokanātho.

Tassa sarīrapariccāgo dānapāramī, tathārūpenapi visatejena samannāgatassa tathārūpāyapi piḷāya sati sīlassa abhinnatā sīlapāramī, devabhogasampattisa-
disaṃ bhogaṃ pahāya nāgabhavanato nikkhamitvā samaṇadhammakaraṇaṃ
nekkhammapāramī, “dānādi-atthaṃ idañcidañca kātuṃ vaṭṭati” ti saṃvidhanaṃ
paññāpāramī, kāmavitakkavinodanaṃ adhivāsanavīriyañca vīriyapāramī, adhivā-
sanakhanti khantipāramī, saccasamādānaṃ saccapāramī, acalasaṃmādhānādhī-
tṭhānaṃ adhiṭṭhānapāramī, bhojaputte upādāya sabbasattesu mettānuddaya-
bhāvo mettāpāramī, vedanāya sattasaṅkharakatavippakāresu ca majjhatabhāvo
upekkhāpāramīti evaṃ dasa pāramiyo labbhanti. Sīlapāramī pana atisayavatīti
katvā sā eva desanaṃ āruḷhā. Tathā idha bodhisattassa guṇānubhāvā “yojanasa-
tike nāgabhavanaṭṭhāne” ti-ādinā **bhūridattacariyāyaṃ** (cariyā. 2.11 ādayo) vutta-
nayeneva yathārahaṃ vibhāvetabbāti.

Saṅkhapālacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

Eteti ye hatthināgacariyādayo imasmiṃ vagge niddiṭṭhā anantaragāthāya ca
“hatthināgo bhūridatto” ti-ādinā uddānavasena saṅgahetvā dassitā **nava** cariyā, te
sabbe visesato sīlapāramipūraṇavasena pavattiyā sīlaṃ balaṃ etesanti **sīlabalā**.
Sīlassa paramatthapāramibhūtaṃ parikkharaṇato santānassa ca paribhāvanāva-
sena abhisāṅkharāṇato **parikkhārā**. Ukkamsagatāya sīlaparamatthapāramiyā asa-
mpuṇṇattā padeso etesaṃ atthi, na nippadesoti **padesikā** sappadesā. Kasmāti ce?
Āha “**jīvitam parirakkhitvā, sīlāni anurakkhisan**” ti, yasmā etesu **hatthināgacariyā-**
dīsū (cariyā. 2.1 ādayo) ahaṃ attano jīvitam ekadesena (..0176) parirakkhitvāva
sīlāni anurakkhiṃ, jīvitam na sabbathā pariccajiṃ, ekanteneva pana **saṅkhapālassa**

me sato sabbakālampi jīvitam yassa kassaci niyyattam, saṅkhapālanāgarājassa pana me mahānubhāvassa uggavisatejassa sato samānassa sabbakālampi tehi luddehi samāgame tato pubbepi pacchāpi sato evam puggalavibhāgam akatvā yassa kassaci silānurakkhaṇatthameva jīvitam ekaṃseneva **niyyattam** nīyātitaṃ dānamukhe nissaṭṭham, **tasmā sā silapāramīti** yasmā cetadevaṃ, tasmā tena kāraṇena sā paramatthapāramibhāvaṃ pattā mayham silapāramīti dassetīti.

Paramatthadīpaniyā cariyāpiṭakasaṃvaṇṇanāya

Dasavidhacariyāsaṅgahassa visesato

Sīlapāramivibhāvanassa

Dutiyavaggassa atthavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Yudhañjayavaggo

1. Yudhañjayacariyāvaṇṇanā

1. Tatiyavaggassa (..0177) paṭhame **amitayasoti** aparimitaparivāravibhavo. **Rājaputto yudhañjayoti** rammanagare sabbadattassa nāma rañño putto nāmena yudhañjajo nāma.

Ayañhi bārāṇasī **udayajātake** (jā. 1.11.37 ādayo) **surundhananagaraṃ** nāma jātā. **Cūlasutasomajātake** (jā. 2.17.195 ādayo) **sudassanaṃ** nāma, **soṇanandajātake** (jā. 2.20.92 ādayo) **brahmavaḍḍhanaṃ** nāma, **khaṇḍahārajātake** (jā. 2.22.982 ādayo) **pupphavatī** nāma, imasmiṃ pana **yudhañjayajātake** (jā. 1.11.73 ādayo) **rammanagaraṃ** nāma ahosi, evamassa kadāci nāmaṃ parivattati. Tena vuttaṃ-“rājaputtoti rammanagare sabbadattassa nāma rañño putto”ti. Tassa pana rañño puttasaḥassaṃ ahosi. Bodhisatto jeṭṭhaputto, tassa rājā uparajjaṃ adāsī. So heṭṭhā vuttanayeneva divase divase mahādānaṃ pavattesi. Evaṃ gacchante kāle bodhisatto ekadivasam pātova rathavaraṃ abhiruhitvā mahantena sirivibhavana uyyānakīlaṃ gacchanto rukkhaggaṭṭhaggaṣākhaggamakkaṭṭakasuttajālādīsu muttā-jālākārena lagge ussāvabindū disvā “samma sārathi, kiṃ nāmetan”ti pucchitvā “ete, deva, himasamaye patanaka-ussāvabindū nāmā”ti sutvā divasabhāgaṃ uyyāne kīlitvā sāyanhakāle paccāgacchanto te adisvā “samma sārathi, kahaṃ te ussāvabindū, na te idāni passāmi”ti pucchitvā “deva, sūriye uggacchante sabbe bhijjitvā vilayaṃ gacchanti”ti sutvā “yathā ime uppajjitvā bhijjanti, evaṃ imesaṃ sattānaṃ jīvitasāṅkhārāpi tiṅge ussāvabindusadisāva, tasmā mayā byādhijarā-maraṇehi apīliteneva mātāpitāro āpucchitvā pabbajitaṃ vaṭṭati”ti ussāvabindumeva āramaṇaṃ katvā āditte viya tayo bhava passanto attano geḥaṃ āgantvā alaṅkatapaṭṭiyattāya vinicchayasālāya nisinnassa pitu santikameva gantvā pitaraṃ vanditvā ekamantaṃ ṭhito pabbajjaṃ yāci. Tena vuttaṃ-

“ussāvabindum (..0178) sūriyātape, patitaṃ disvāna saṃvijijim.

2. “Taññevādhīpatiṃ katvā, saṃvegamanubrūhayim;
mātāpitū ca vanditvā, pabbajjamaṇuyācahan”ti.

Tattha **sūriyātapeti** sūriyātapahetu, sūriyasmisamphassanimittaṃ. “Sūriyātapenā”tipi pāṭho. **Patitaṃ disvānāti** vinaṭṭhaṃ passitvā, pubbe rukkhaggādīsu muttā-jālādi-ākārena laggaṃ hutvā dissamānaṃ sūriyasmisamphassena vinaṭṭhaṃ paññācakkhunā oloketvā. **Saṃvijinti** yathā etāni, evaṃ sattānaṃ jīvitānīpi lahuṃ lahuṃ bhijjamānasabhāvānīti aniccatāmanasikāravasena saṃvegamaṇapajjijim.

Taññevādhīpatiṃ katvā, saṃvegamanubrūhayinti taññeva ussāvabindūnaṃ aniccatam adhipatiṃ mukhaṃ pubbaṅgamaṃ purecārikaṃ katvā tatheva sabbasaṅkhārānaṃ ittaratṭhitikataṃ parittakālataṃ manasikaronto ekavāraṃ uppannaṃ saṃvegaṃ punappunaṃ uppādanena anuvaḍḍhesim. **Pabbajjamaṇuyācahanti** “tiṅge ussāvabindū viya na ciraṭṭhitike sattānaṃ jīvite mayā byādhijarā-mara-

ṇehi anabhibhūteneva pabbajitvā yattha etāni na santi, taṃ amataṃ mahāni-bbānaṃ gavesitabban”ti cintetvā mātāpitaro upasaṅkamtivā vanditvā “pabbajjaṃ me anujānāthā”ti te ahaṃ pabbajjaṃ yāciṃ. Evaṃ mahāsattena pabbajjāya yāci-tāya sakalanagare mahantaṃ kolāhalamahosi- “uparājā kira yudhañjayo pabbaji-tukāmo”ti.

Tena ca samayena kāsiraṭṭhavāsino rājānaṃ daṭṭhuṃ āgantvā rammake paṭiva-santi. Te sabbepi sannipatiṃsu. Iti sapaṇṇo rājā negamā ceva jānapadā ca bodhi-sattassa mātā devī ca sabbe ca orodhā mahāsattaṃ “mā kho tvaṃ, tāta kumāra, pabbaji”ti nivāresuṃ. Tattha rājā “sace te kāmehi ūnaṃ, ahaṃ te paripūrayāmi, ajjeva rajjaṃ paṭipajjāhī”ti āha. Tassa mahāsatto-

“Mā maṃ deva nivārehi, pabbajantaṃ rathesabha;

māhaṃ kāmehi sammatto, jarāya vasamanvagū”ti. (jā. 1.11.77)-

Attano (..0179) pabbajjāchandameva vatvā taṃ sutvā saddhiṃ orodhehi mātuyā karuṇaṃ paridevantiyā-

“Ussāvova tiṇaggamhi, sūriyuggamaṃ pati;

evamāyu manussānaṃ, mā maṃ amma nivārayā”ti. (jā. 1.11.79)-

Attano pabbajjākāraṇaṃ kathetvā nānappakāraṃ tehi yāciyamānopi abhisamva-ḍḍhamānasamvegattā anosakkitaṃ mānaso piyatare mahati ñātiparivaṭṭe uḷāre rāji-ssariye ca nirapekkhacitto pabbaji. Tena vuttaṃ-

3. “Yācanti maṃ pañjalikā, sanegamā saraṭṭhakā;
ajjeva putta paṭipajja, iddhaṃ phītaṃ mahāmahiṃ.

4. “Sarājake sahorodhe, sanegame saraṭṭhake;
karuṇaṃ paridevante, anapekkho pariccajinti”ti.

Tattha **pañjalikā**ti paggahita-añjalikā. **Sanegamā saraṭṭhakā**ti negamehi ceva raṭṭhavāsīhi ca saddhiṃ sabbe rājapurisā “mā kho, tvaṃ deva, pabbaji”ti maṃ yācanti. Mātāpitaro pana **ajjeva putta paṭipajja**, gāmanigamarājadhāni-abhivu-ddhiyā vepullappattiyā ca, **iddhaṃ** vibhavasārasampattiyā sassādinipphattiyā ca, **phītaṃ** imaṃ **mahāmahiṃ** anusāsa, chattaṃ ussāpetvā rajjaṃ kārehīti yācanti. Evaṃ pana saha raññāti **sarājake**, tathā **sahorodhe sanegame saraṭṭhake** mahā-jane yathā suṇantānampi pageva passantānaṃ mahantaṃ kāruññaṃ hoti, evaṃ **karuṇaṃ paridevante** tattha tattha **anapekkho** alaggacitto “ahaṃ tadā pabbajinti”ti dasseti.

5-6. Idāni yadatthaṃ cakkavattisirisadisam rajjasiriṃ piyatare ñātibandhave pahāya siniddhaṃ pariggahaparijanaṃ lokābhimataṃ mahantaṃ yasañca nira-pekko pariccajinti dassetuṃ dve gāthā abhāsi.

Tattha **kevalanti** anavasesaṃ itthāgāraṃ samuddapariyantañca pathaviṃ pabbajjādhippāyena cajamāno evaṃ me sammāsambodhi sakkā adhigantunti **bodhiyāyeva kāraṇā** na kiñci cintesiṃ, na tattha īsakaṃ laggaṃ janesiṃti attho. **Tasmāti** yasmā mātāpitaro tañca mahāyasaṃ **rajañca me na dessaṃ** (..0180), piyameva, tato pana sataguṇena sahasaguṇena satahasaguṇena sabbaññu-taññāṇameva mayhaṃ piyataraṃ, tasmā mātādīhi saddhiṃ rajjaṃ ahaṃ tadā **pari-ccejinti**.

Tadetam sabbam pariccajitvā pabbajjāya mahāsatte nikkhamante tassa kani-
tṭhabhātā yudhiṭṭhilakumāro nāma pitaram vanditvā pabbajjam anujānāpetvā
bodhisattam anubandhi. Te ubhopi nagarā nikkhamma mahājanam nivattetvā
himavantam pavisitvā manorame ṭhāne assamapadam katvā isipabbajjam pabba-
jivitvā jhānābhiññāyo nibbattetvā vanamūlaphalādīhi yāvajīvam yāpetvā brahmalo-
kaparāyanā ahesum. Tenāha bhagavā-

“Ubho kumārā pabbajitā, yudhañjayo yudhiṭṭhilo;
pahāya mātāpitaro, saṅgam chetvāna maccuno” ti. (jā. 1.11.83);

Tattha **saṅgam chetvāna maccunoti** maccumārassa sahakārikāraṇabhūtattā
santakam rāgadosamohasaṅgam vikkhambhanavasena chinditvā ubhopi pabbaji-
tāti.

Tadā mātāpitaro mahārājakulāni ahesum, yudhiṭṭhilakumāro ānandatthero,
yudhañjayo lokanātho.

Tassa pabbajjato pubbe pavattitamahādānāni ceva rajjādipariccāgo ca dānapā-
ramī, kāyavacīsaṃvaro sīlapāramī, pabbajjā ca jhānādhiḡamo ca nekkhammapā-
ramī, aniccato manasikāram ādiṃ katvā abhiññādhiḡamapariyosānā paññā dānā-
dīnam upakārānupakāradhammapariggaṇhanapaññā ca paññāpāramī, sabbattha
tadatthasādhanam vīriyam vīriyapāramī, ñāṇakhanti adhiḡāsanakhanti ca khanti-
pāramī, paṭiññāya avisaṃvādanam saccapāramī, sabbattha acalasaṃmādhānādhī-
tṭhānam adhiṭṭhānapāramī, sabbasattesu hitacittatāya mettābrahmavihāravasena
ca mettāpāramī, sattasaṅkhārakatavippakāra-upekkhanavasena upekkhābrahma-
vihāravasena ca upekkhāpāramīti dasa pāramiyo labbhanti. Viseso pana
nekkhammapāramīti veditabbā. Tathā **akitticariyāyam** viya idhāpi mahāpurisassa
acchariyaguṇā yathāraham niddhāretabbā. Tena vuccati “evam acchariyā hete,
abbhutā ca mahesino ...pe... dhammassa anudhammato” ti.

Yudhañjayacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Somanassacariyāvaṇṇanā

7. Dutiye (..0181) **indapatthe puruttameti** evaṃnāmake nagaravare. **Kāmitoti**
mātāpitu-ādīhi “aho vata eko putto uppajjeyyā” ti evam cirakāle patthito. **Dayitoti**
piyāyito. **Somanassoti vissutoti** “somanasso” ti evam pakāsanāmo.

8. **Sīlavāti** dasakusalakammaphasilena ceva ācārasilena ca samannāgato.
Guṇasampannoti saddhābāhusaccādiguṇehi upeto, paripuṇṇo vā. **Kalyāṇapaṭibhā-
navāti** taṃtaṃ-itikattabbasādhanena upāyakosallasasaṅkhātena ca sundarena paṭi-
bhānena samannāgato. **Vuḍḍhāpacāyīti** mātāpitaro kule jeṭṭhāti evam ye jāti-
vuḍḍhā, ye ca sīladiguṇehi vuḍḍhā, tesam apacāyanasīlo. **Hirīmāti** pāpajiguccha-
nalakkhaṇāya hiriyā samannāgato. **Saṅgahesu ca kovidoti** dānapiyavacana-attha-
cariyāsamānattatāsaṅkhātehi catūhi saṅgahavatthūhi yathāraham sattānam
saṅgaṇhanesu kusalo. Evarūpo reṇussa nāma kururājassa putto somanassoti

vissuto yadā homīti sambandho.

9. Tassa rañño patikaroti tena kururājena pati abhikkhaṇaṃ upakattabbabhāvena patikaro vallabho. **Kuhakatāpasoti** asantaguṇasambhāvanalakkhaṇena kohaññaena jīvitakappanako eko tāpaso, tassa rañño sakkātabbo ahosi. **Ārāmanti** phalārāmaṃ, yattha eḷālukalābukumbhaṇḍatipusādivalliphalāni ceva taṇḍuleyyakādisākañca ropīyati. **Mālāvacchanti** jāti-atimuttakādipupphagacchaṃ, tena pupphārāmaṃ dasseti. Ettha ca ārāmaṃ katvā tattha mālāvacchañca yathāvuttaphalavacchañca ropetvā tato laddhadhanaṃ saṃharitvā ṭhapento **jīvatīti** attho veditabbo.

Tatrāyaṃ anupubbikathā- tadā mahārakkhito nāma tāpaso pañcasatatāpasaparivāro himavante vasitvā loṇambilasevanatthāya janapadacārikaṃ caranto indapattthanagaraṃ patvā rājuyyāne vasitvā saporiso piṇḍāya (..0182) caranto rājadvāraṃ pāpuṇi. Rājā isigaṇaṃ disvā iriyāpathe pasanno alaṅkatamahātale nisīdāpetvā paṇītenāhārena parivisitvā “bhante, imaṃ vassārattaṃ mama uyyāneyeva vasathā”ti vatvā tehi saddhiṃ uyyānaṃ gantvā vasanaṭṭhānāni kāretvā

pabbajitaparikkhāre datvā nikkhami. Tato paṭṭhāya sabbepi te rājanivesane bhuñjanti.

Rājā pana aputtako putte pattheti, puttā nuppajjanti. Vassārattaccayena mahāra-kkhito “himavantam gamissāmā”ti rājānam āpucchitvā raññā katasakkārasa-mmāno nikkhamitvā antarāmagge majjhanhikasamaye maggā okkamma ekassa sandacchāyassa rukkhassa heṭṭhā saporiso nisīdi. Tāpasā katham samuṭṭhā-pesum- “rājā aputtako, sādhu vatassa sace rājaputtam labheyyā”ti. Mahārakkhito tam katham sutvā “bhavissati nu kho rañño putto, udāhu no”ti upadhārento “bhavissati”ti ñatvā “mā tumhe cintayittha, ajja paccūsakāle eko devaputto cavitvā rañño aggamaheṣiyā kucchimhi nibbattissati”ti āha.

Tam sutvā eko kūṭajaṭilo “idāni rājakulūpako bhavissāmī”ti cintetvā tāpasānam gamanakāle gilānālayam katvā nipajjitvā “ehi gacchāmā”ti vutte “na sakkomī”ti āha. Mahārakkhito tassa nipannakāraṇam ñatvā “yadā sakkosi, tadā āgaccheyyā-sī”ti isigaṇam ādāya himavantameva gato. Kuhako nivattitvā vegena gantvā rājā-dvāre ṭhatvā “mahārakkhitassa upaṭṭhākatāpaso āgato”ti rañño ārocāpetvā raññā vegena pakkosāpito pāsādam abhiruyha paññatte āsane nisīdi. Rājā tam vanditvā ekamantaṇṇam nisinnam isīnam ārogyam pucchitvā “bhante, atikhippam nivattittha, kenatthena āgatatthā”ti āha.

Mahārāja, isigaṇo sukhanisinnam “sādhu vatassa sace rañño vaṃsānurakkhako putto uppajjeyyā”ti katham samuṭṭhāpesi. Aham tam katham sutvā “bhavissati nu kho rañño putto, udāhu no”ti dibbacakkhunā olokeno “mahiddhiko devaputto cavitvā aggamaheṣiyā sudhammāya kucchimhi nibbattissati”ti disvā “ajānantā gabbham nāseyyum, ācikkhissāmī (..0183) tāva nan”ti tumhākam kathanatthāya āgato, kathitam vo mayā, gacchāmahan”ti. Rājā “bhante, na sakkā gantun”ti haṭṭhatuṭṭho pasannacitto kuhakatāpasam uyyānam netvā vasanaṭṭhānam samvi-dahitvā adāsi. So tato paṭṭhāya rājakule bhuñjanto vasati, “dibbacakkhuko”tve-vassa nāmam ahoṣi.

Tadā bodhisatto tāvatimsabhavanato cavitvā tattha paṭisandhim gaṇhi, jātassa ca nāmaggaṇadivase “somanasso”ti nāmam kariṃsu. So kumāraparihārena vaḍḍhati. Kuhakatāpasopi uyyānassa ekapasse nānappakāram sūpeyyasākañca phalavalli-ādayo ca ropetvā paṇṇikānam hatthe vikkiṇanto dhanam samharati. Atha bodhisattassa sattavassikakāle rañño paccanto kupito. So “tāta, dibba-cakkhutāpase mā pamajjā”ti kumāram paṭicchāpetvā paccantaṇṇam vūpasametum gato.

10-13. Athekadivasam kumāro “jaṭilam passissāmī”ti uyyānam gantvā kūṭaja-ṭilam ekam gandhikakāsāvam nivāsetvā ekam pārupitvā ubhoḥi hatthehi dve ghaṭe gahetvā sākavatthusmiṇ udakam siñcantaṇṇam disvā “ayam kūṭajaṭilo attano samaṇadhammam akatvā paṇṇikakammaṇṇam karotī”ti ñatvā “kiṇ karosi paṇṇikaga-hapatikā”ti tam lajjāpetvā avanditvā eva nikkhami.

Kūṭajaṭilo “ayam idāneva evarūpo, pacchā ‘ko jānāti kiṇ karissati’ti idāneva nam nāsetum vaṭṭati”ti cintetvā rañño āgamanakāle pāsāṇaphalakaṇṇam ekamantaṇṇam khipitvā pāṇiyaghaṭam bhinditvā paṇṇasālāya tiṇāni vikiritvā sarīram telena makkhetvā paṇṇasālam pavisitvā sasīsam pārupitvā mahādukkhappatto viya

mañce nipajji. Rājā āgantvā nagaram padakkhiṇaṃ katvā nivesanaṃ apavisitvāva “mama sāmikaṃ dibbacakkhukaṃ passissāmi”ti paṇṇasāladvāraṃ gantvā taṃ vippakāraṃ disvā “kiṃ nu kho etan”ti anto pavisitvā taṃ nipannaṃ disvā pāde parimajjanto pucchi- “kena, tvaṃ bhante, evaṃ viheṭṭhito, kamajja yamalokaṃ nemi, taṃ me sīghaṃ ācikkhā”ti.

Taṃ (..0184) sutvā kūṭajaṭilo nitthunanto utṭhāya diṭṭho, mahārāja, tvaṃ me, passitvā tayi vissāsenā ahaṃ imaṃ vippakāraṃ patto, tava puttenamhi evaṃ viheṭṭhitoti. Taṃ sutvā rājā coraghātake āṇāpesi- “gacchatha kumārassa sīsaṃ chinditvā sarīrañcassa khaṇḍākhāṇḍikaṃ chinditvā rathiyā rathiyaṃ vikirathā”ti. Te mātārā alaṅkaritvā attano aṅke nisīdāpitaṃ kumāraṃ ākaḍḍhiṃsu- “rañña te vadho āṇatto”ti. Kumāro maraṇabhayaṭajjito mātu aṅkato vuṭṭhāya- “rañño maṃ dassetha, santi rājakiccāni”ti āha. Te kumārassa vacanaṃ sutvā māretuṃ avisa-hantā goṇaṃ viya rajjuyā parikaḍḍhantā netvā rañño dassesuṃ. Tena vuttaṃ “**tamaḥaṃ disvāna kuhakaṃ**”ti-ādi.

Tattha **thusarāsiva atañḍulanti** taṇḍulakaṇehi virahitaṃ thusarāsiva viya, **dumaṃva** rukkaṃ viya, **anto** mahāsusiraṃ. **Kadaliṃva asāraṃ** silādisārara-hitaṃ tāpasā ahaṃ disvā natthi imassa sataṃ sādhuṇaṃ jhānādidhammo. Kasmā? **Sāmañña** samaṇabhāvā silamattatopi **apagato** parihīno ayaṃ, tathā hi ayaṃ **hirīsukkadhammajahito** pajahitahirisāṅkhātasukkadhammo. **Jīvitavuttikāra-ṇāti** “kevalaṃ jīvitasseva hetu ayaṃ tāpasalingena carati”ti cintesinti dasseti. **Parantihīti** paranto paccanto nivāsabhūto etesaṃ atthīti parantino, sīmantarikavāsino. Tehi parantīhi aṭavikehi paccantadeso khobhito ahosi. Taṃ paccantakopaṃ nise-dhetuṃ vūpasametū gacchanto mama pitā kururājā “tāta somanassakumāra, mayhaṃ sāmikaṃ **uggatāpanaṃ** ghoratapaṃ paramasantindriyaṃ **jaṭilaṃ mā pamajji**. So hi amhākaṃ sabbakāmadado, tasmā **yadicchakaṃ** cittaruciyaṃ tassa cittānukūlaṃ **pavattehi** anuvattehi”ti tadā maṃ anusāsīti dasseti.

14. Tamaḥaṃ gantvānupaṭṭhānanti pitu vacanaṃ anatikkanto taṃ kūṭatāpasā upaṭṭhānatthaṃ gantvā taṃ sākavatthusmiṃ udakaṃ āsiñcantaṃ disvā “paṇṇiko ayan”ti ca ñatvā **kacci te, gahapati, kusalanti**, gahapati, te sarīrassa kacci kusalaṃ kusalameva, tathā hi sākavatthusmiṃ udakaṃ āsiñcasi. Kiṃ vā tava hiraññaṃ vā suvaṇṇaṃ vā **āhariyatu**, tathā hi paṇṇikavuttiṃ anutiṭṭhasīti idaṃ vacanaṃ abhāsiva.

15. Tena (..0185) **so kupito āsīti** tena mayā vuttagahapativādena so mānani-ssito mānaṃ allīno kuhako mayhaṃ kupito kuddho ahosi. Kuddho ca samāno “**ghātāpemi tuvaṃ ajja, raṭṭhā pabbājayāmi vā**”ti āha.

Tattha **tuvaṃ ajjāti**, tvaṃ ajja, idāniyeva rañño āgatakāleti attho.

16. Nisedhayitvā paccantanti paccantaṃ vūpasametvā nagaraṃ apaviṭṭho taṅkhaṇaṇṇeva uyyānaṃ gantvā **kuhakaṃ** kuhakatāpasā **kacci te, bhante, khamaṇiyaṃ, sammāno te pavattitoti** kumārena te sammāno pavattito ahosi.

17. Kumāro yathā nāsiyoti yathā kumāro nāsiyo nāsetabbo ghātāpetabbo, tathā so **pāpo tassa** rañño ācikkhi. **Āṇāpesīti** mayhaṃ sāmike imasmīṃ dibbacakkhutā-pase sati kiṃ mama na nipphajjati, tasmā puttena me attho natthi, tatopi ayameva

seyyoti cintetvā āṇāpesi.

18. Kinti? **Sīsaṃ tattheva chinditvā**ti yasmim̄ ṭhāne taṃ kumāraṃ passatha, tattheva tassa sīsaṃ chinditvā sarīrañcassa **katvāna catukhaṇḍikaṃ** caturō khaṇḍe katvā rathiyā rathiyaṃ nīyantā vīthito vīthim̄ vikkhipantā dassetha. Kasmā? **Sā gati jaṭilahīlitā**ti yehi ayaṃ jaṭilo hīlito, tesaṃ jaṭilahīlitānaṃ sā gati sā nipphatti so vipākoti. **Jaṭilahīlitā**ti vā jaṭilahīlanahetu sā tassa nipphattiti evañcetha attho daṭṭhabbo.

19. **Tatthāti** tassa rañño āṇāyaṃ, tasmim̄ vā tāpasassa paribhave. **Kāraṇikāti** ghātakā, coraghātakāti attho. **Caṇḍāti** kurūrā. **Luddāti** sudāruṇā. **Akāruṇāti** tasseva vevacanaṃ kataṃ. “Akaruṇā”tipi pāḷi, nikkaruṇāti attho. **Mātu anke nisinna-ssāti** mama mātu sudhammāya deviyā ucchaṅge nisinnassa. “Nisinnassā”ti anā-dare sāmivacanaṃ. **Ākaḍḍhitvā nayanti manti** mātarā alaṅkaritvā attano anke (..0186) nisīdāpitaṃ maṃ rājāṇāya te coraghātakā goṇaṃ viya rajjuyā ākaḍḍhitvā āghā-tanaṃ nayanti. Kumāre pana nīyamāne dāsigaṇaparivutā saddhim̄ orodhehi sudhammā devī nāgarāpi “mayaṃ niraparādhaṃ kumāraṃ māretuṃ na dassāmā”-ti tena saddhim̄yeva agamaṃsu.

20. **Bandhataṃ gāḷhabandhananti** gāḷhabandhanaṃ bandhantānaṃ tesaṃ kāra-ṇikapurisānaṃ. **Rājakiriyāni atthi meti** mayā rañño vattabbāni rājakiccāni atthi. Tasmā **rañño dassetha maṃ khippanti** tesaṃ ahaṃ evaṃ vacanaṃ avacaṃ.

21. **Rañño dassayim̄su, pāpassa pāpasevinoti** attanā pāpasīlassa lāmakācā-rassa kūṭatāpasassa sevanato pāpasevino rañño maṃ dassayim̄su. **Disvāna taṃ saññāpesinti** taṃ mama pitaraṃ kururājānaṃ passitvā “kasmā maṃ, deva, mārā-pesi”ti vatvā tena “kasmā ca pana tvaṃ mayhaṃ sāmikaṃ dibbacakkhutāpasam̄ gahapativādena samudācari. Idañcidañca vippakāraṃ karī”ti vutte “deva, gahapa-tiññeva ‘gahapati’ti vadantassa ko mayhaṃ doso”ti vatvā tassa nānāvidhāni mālā-vacchāni ropetvā pupphapaṇṇaphalāphalādīnaṃ vikkiṇanaṃ hatthato cassa tāni devasikaṃ vikkiṇantehi mālākārapaṇṇikehi saddahāpetvā “mālāvattupaṇṇava-tthūni upadhārethā”ti vatvā paṇṇasālañcassa pavisitvā pupphādivikkiyaladdhaṃ kahāpaṇakabhaṇḍikaṃ attano purisehi nīharāpetvā rājānaṃ saññāpesim̄ tassa kūṭatāpasabhāvaṃ jānāpesim̄. **Mamañca vasamānayinti** tena saññāpanena “saccaṃ kho pana kumāro vadati, ayaṃ kūṭatāpaso pubbe appiccho viya hutvā idāni mahāpariggaho jāto”ti yathā tasmim̄ nibbinno mama vase vattati, evaṃ rājānaṃ mama vasamānesim̄.

Tato mahāsatto “evarūpassa bālassa rañño santike vasanato himavantaṃ pavisitvā pabbajituṃ yuttan”ti cintetvā rājānaṃ āpucchi- “na me, mahārāja, idha vāsena attho, anujānātha maṃ pabbajissāmī”ti. Rājā “tāta, mayā anupadhāre-tvāva te vadho āṇatto, khama mayhaṃ aparādhan”ti mahāsattaṃ khamāpetvā “ajjeva imaṃ rajjaṃ paṭipajjāhī”ti āha. Kumāro “deva, kimatthi mānusakesu bhogesu, ahaṃ pubbe dīgharattaṃ (..0187) dibbabhogasampattiyo anubhaviṃ, na tatthāpi me saṅgo, pabbajissāmevāhaṃ, na tādisassa bālassa paraneyyabu-ddhino santike vasāmī”ti vatvā taṃ ovadanto-

“Anisamma kataṃ kammaṃ, anavatthāya cintitaṃ;

bhesajjasseva vebhaṅgo, vipāko hoti pāpako.

“Nisamma ca kataṃ kammaṃ, sammāvatthāya cintitaṃ;
bhesajjasseva sampatti, vipāko hoti bhadraḥko.

“Alaso gihī kāmabhogī na sādhu, asaññato pabbajito na sādhu;
rājā na sādhu anisammakārī, yo paṇḍito kodhano taṃ na sādhu.

“Nisamma khattiyo kayirā, nānisamma disampati;
nisammakārino rāja, yaso kitti ca vaḍḍhati.

“Nisamma daṇḍaṃ paṇayeyya issaro, vegā kataṃ tappati bhūmipāla;
sammāpaṇīdhī ca narassa atthā, anānutappā te bhavanti pacchā.

“Anānutappāni hi ye karonti, vibhajja kammāyatanāni loke;

viññuppasatthāni sukhudrayāni, bhavanti buddhānumatāni tāni.

“Āgacchuṃ dovārikā khaggabandhā, kāsāviyā hantu mamaṃ janinda;
mātuñca aṅkasmimamaṃ nisinno, ākaḍḍhito sahasā tehi deva.

“Kaṭukañhi (..0188) sambādham sukičcham patto, madhurampiyam jivitam
laddha rāja;

kicchenam aḷḷa vadhā pamutto, pabbajamevābhimanohamasmi”ti. (jā.
1.15.227-234)-

Imāhi gāthāhi dhammam desesi.

Tattha **anisammā**ti anupadhāretvā. **Anavatthāyā**ti avavatthapetvā. **Vebhaṅgoti**
vipatti. **Vipākot**ti nipphatti. **Asaññatoti** asaṃvuto dussīlo. **Paṇayeyyā**ti paṭṭhapeyya.
Vegāti vegena sahasā. **Sammāpaṇidhī cā**ti sammāpaṇidhinā, yoniso ṭhapitena
cittena katā **narassa atthā pacchā anānutappā bhavantīti attho**. **Vibhajjā**ti imāni
kātuṃ yuttāni, imāni ayuttānīti evaṃ paññāya vibhajitvā. **Kammāyatanānī**ti
kammāni. **Buddhānumatānī**ti paṇḍitehi anumatāni anavajjāni honti. **Kaṭukanti**
dukkham asātam, **sambādham sukičcham** maraṇabhayaṃ **pattomhi**. **Laddhā**ti
attano ñāṇabalena jivitam labhitvā. **Pabbajamevābhimanoti** pabbajjābhimukha-
citto evāhamasmi.

Evaṃ mahāsattena dhamme desite rājā devim āmantesi- “devi, tvaṃ puttam
nivattehi”ti. Devīpi kumārassa pabbajameva rocesi. Mahāsatto mātāpitāro
vanditvā “sace mayham doso atthi, tam khamathā”ti khamāpetvā mahājanaṃ āpu-
cchitvā himavantābhimukho agamāsi. Gate ca pana mahāsatte mahājano kūṭaja-
ṭilam pothetvā jivitakkhayaṃ pāpesi. Bodhisattopi sanāgarehi amaccapārisajjā-
dīhi rājapurisehi assumukhehi anubandhiyamāno te nivattesi. Manussesu niva-
ttesu manussavaṇṇenāgantvā devatāhi nīto satta pabbatarājiyo atikkamitvā hima-
vante vissakammunā nimmitāya paṇṇasālāya isipabbajjam pabbaji. Tena vuttam-

22. “So maṃ tattha khamāpesi, mahārajjam adāsi me;

soham tamam dālayitvā, pabbajim anagāriyam”ti.

Tattha **tamam dālayitvā**ti kāmādīnavadassanassa paṭipakkhabhūtam sammoha-
tamam vidhamitvā. **Pabbajinti** upāgacchiṃ. **Anagāriyanti** pabbajjam.

23. Idāni (..0189) yadatham tadā tam rājissariyam pariccattam, tam dassetum
“**na me dattan**”ti osānagāthamāha. Tassattho vuttanayova.

Evaṃ pana mahāsatte pabbajite yāva soḷasavassakālā rājakule paricārikave-
sena devatāyeva nam upaṭṭhahimsu. So tattha jhānābhīññāyo nibbattetvā brahma-
lokūpago ahosi.

Tadā kuhako devadatto ahosi, mātā mahāmāyā, mahārakkhitatāpaso sārīputta-
tthero, somanassakumāro lokanātho.

Tassa **yudhañjayacariyāyam** (cariyā. 3.1 ādayo) vuttanayeneva dasa pāramiyo
niddhāretabbā. Idhāpi nekkhammapāramī atisayavatīti sā eva desanam āruḷhā.
Tathā sattavassikakāle eva rājakicesu samatthātā, tassa tāpasassa kūṭajaṭilabhā-
vapariggaṇhanam, tena payuttena raññā vadhe āṇatte santāsābhāvo, rañño
santikam gantvā nānāyehi tassa sadosatam attano ca niraparādhatam mahāja-
nassa majjhe pakāsetvā rañño ca paraneyyabuddhitam bālabhāvañca paṭṭha-

petvā tena khamāpitepi tassa santike vāsato rajjissariyato ca saṃvegamāpajjitvā nānappakāraṃ yāciyamānenapi hatthagataṃ rajjasiriṃ kheḷapiṇḍaṃ viya chaḍḍetvā katthaci alaggacittena hutvā pabbajanaṃ, pabbajitvā pavivekārāmena hutvā nacirasseva appakasirena jhānābhīññānibbattananti evamādayo mahāsa-ttassa guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Somanassacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Ayogharacariyāvaṇṇanā

24. Tatiye **ayogharamhi saṃvaḍḍhoti** amanussa-upaddavaparivajjanatthaṃ caturassasālavasena kate mahati sabba-ayomaye gehe saṃvaḍḍho. **Nāmenāsi ayogharoti** ayoghare jātasamvaḍḍhabhāveneva “ayogharakumāro”ti nāmena pākaṭo ahosi.

25-6. Tadā (..0190) hi kāsirañño aggamaheṣiyā purimattabhāve sapatti “tava jātaṃ jātaṃ pajaṃ khādeyyan”ti patthanaṃ paṭṭhapetvā yakkhiniyoniyaṃ nibbattā okāsaṃ labhitvā tassā vijātakāle dve vāre putte khādi. Tatiyavāre pana bodhisatto tassā kucchiyaṃ paṭisandhiṃ gaṇhi. Rājā “deviyā jātaṃ jātaṃ pajaṃ ekā yakkhinī khādati, kiṃ nu kho kātābbaṃ”ti manussehi sammantetvā “amanussā nāma ayogharassa bhāyanti, ayogharaṃ kātuṃ vaṭṭati”ti vutte kammāre āṇāpetvā thambhe ādiṃ katvā ayomayeheva sabbagehasambhārehi caturassasālaṃ mahantaṃ ayogharaṃ niṭṭhāpetvā paripakkagabbhaṃ deviyaṃ tattha vāsesi. Sā tattha dhaññapuññalakkhaṇaṃ puttaṃ vijāyi. “Ayogharakumāro”tvevassa nāmaṃ kariṃsu. Taṃ dhātinaṃ datvā mahantaṃ ārakkhaṃ saṃvidahitvā rājā deviyaṃ antepuraṃ ānesi. Yakkhinīpi udakavāraṃ gantvā vessavaṇassa udakaṃ vahantī jīvita-kkhayaṃ pattā.

Mahāsatto ayoghareyeva vaḍḍhitvā viññutaṃ patto, tattheva sabbasippāni uggaṇhi. Rājā puttaṃ soḷasavassuddesikaṃ veditvā “rajjamassa dassāmi”ti amacce āṇāpesi- “puttaṃ me ānethā”ti. Te “sādhu, devā”ti nagaraṃ alaṅkāra-petvā sabbālaṅkāravibhūsitāṃ maṅgalavāraṇaṃ ādāya tattha gantvā kumāraṃ alaṅkaritvā hatthikkhandhe nisīdāpetvā nagaraṃ padakkhiṇaṃ kāretvā rañño dassesuṃ. Mahāsatto rājānaṃ vanditvā aṭṭhāsi. Rājā tassa sarīrasobhaṃ oloketvā balavasinehena taṃ āliṅgitvā “ajjeva me puttaṃ abhisiñcathā”ti amacce āṇāpesi. Mahāsatto pitaraṃ vanditvā “na mayhaṃ rajjena attho, ahaṃ pabbajissāmi, pabbajjaṃ me anujānāthā”ti āha. Tena vuttaṃ “**dukkhena jīvito laddho**”ti-ādi.

Tattha **dukkhenāti**, tāta, tava bhātikā dve ekāya yakkhiniyā khāditā, tuyhaṃ pana tato amanussabhayato nivāraṇatthaṃ katena dukkhena mahatā āyāsena **jīvito laddho. Saṃpīle patipositoti** nānāvidhāya amanussarakkhāya sambādhe ayoghare vijāyanakālato paṭṭhāya yāva soḷasavassuppattiyā sambādhe saṃvaḍḍhitoti attho. **Ajjeva, putta, paṭipajja, kevalaṃ vasudhaṃ imanti** kañcanamālālaṅka-

tassa setacchattassa heṭṭhā ratanarāsīmhi ṭhapetvā tīhi saṅkhehi abhisiñciyamāno (..0191) imaṃ kulasantakaṃ kevalaṃ sakalaṃ samuddapariyantaṃ tato yeva saha raṭṭhehīti **saraṭṭhakaṃ** saha nigamehi mahāgāmehīti **sanigamaṃ** aparimitena parivārajanena saddhiṃ **sajanaṃ** imaṃ vasudhaṃ mahāpathaviṃ ajjeva, putta, paṭipajja, rajjaṃ kārehīti attho. **Vanditvā khattiyaṃ. Añjaliṃ paggahetvāna, idaṃ vacanamabravinti** khattiyaṃ kāsirājānaṃ mama pitaraṃ vanditvā tassa añjaliṃ paṇāmetvā idaṃ vacanaṃ abhāsiṃ.

27. Ye keci mahiyā sattāti imissā mahāpathaviyā ye keci sattā nāma. **Hīnamukkaṭṭhamajjhimāti** lāmakā ceva uttamā ca, ubhinnaṃ vemajjhe bhavattā majjhimā ca. **Sake geheti** sabbe te sake gehe. **Sakañātibhīti** sakehi ñātīhi sammodamānā vissatṭhā anukkaṇṭhitā yathāvibhavaṃ vaḍḍhanti.

28. Idaṃ loke uttariyanti idaṃ pana imasmiṃ loke asadisāṃ, mayhaṃ eva āveṇikaṃ. Kiṃ pana taṃ **sampīle mama posananti** sambādhe mama saṃvaḍḍhanaṃ. Tathā hi **ayogharamhi saṃvaḍḍho, appabhe candasūriyeti** candasūriyānaṃ pabhārahite ayoghare **saṃvaḍḍhomhīti** saṃvaḍḍho amhi.

29. Pūtikūṇapasampuṇṇāti pūtigandhanānappakāraṇapasampuṇṇā gūthani-rayasadisā. **Mātu kucchito** jīvitasamśaye vattamāne kathaṃ **muccitvā** nikkhamitvā. **Tato ghoratareti** tatopi gabbhavāsato dāruṇatare, avissatṭhavāsena dukkhe. **Pakkhittayoghareti** pakkhitto ayoghare, bandhanāgāre ṭhapito viya ahosinti dasseti.

30. Yadihanti ettha **yadīti** nipātamattaṃ. **Tādisanti** yādisāṃ pubbe vuttaṃ, tādisāṃ paramadāruṇaṃ dukkhaṃ patvā ahaṃ **rajjesu yadi rajjāmi** yadi rami-ssāmi, evaṃ sante **pāpānaṃ** lāmakānaṃ nihīnapurisānaṃ **uttamo** nihīnatamo **siyaṃ**.

31. Ukkaṇṭhitomhi kāyenāti aparimuttagabbhavāsādinā pūtikāyena ukkaṇṭhito nibbinno amhi. **Rajjenamhi anatthikoti** rajjenapi anatthiko amhi. Yakkhiniyā hatthato muttopi hi nāhaṃ ajarāmaro, kiṃ (..0192) me rajjena, rajjañhi nāma sabbesaṃ anathānaṃ sannipātaṭṭhānaṃ, tattha ṭhitakālato paṭṭhāya dunnikkhamaṃ hoti, tasmā taṃ anupagantvā **nibbutiṃ pariyesissaṃ, yattha maṃ maccu na maddiyeti** yattha ṭhitaṃ maṃ mahāsena maccurājā na maddiye na otthareyya na abhibhaveyya, taṃ nibbutiṃ amatamahānibbānaṃ pariyesissāmīti.

32. Evāhaṃ cintayitvānāti evaṃ iminā vuttappakārena nānappakāraṃ saṃsāre ādīnavaṃ paccavekkhaṇena nibbāne ānisaṃsadassanena ca yoniso cintetvā. **Viravante mahājaneti** mayā vippayogadukkhāsahanena viravante paridevante mātāpituppamukhe mahante jane. **Nāgo va bandhanaṃ chetvāti** yathā nāma mahābalo hatthināgo dubbalataraṃ rajjubandhanaṃ sukheneva chindati, evameva ñātisaṅgādibhedassa tasmīṃ jane taṇhābandhanassa chindanena bandhanaṃ chetvā kānanaśākhātaṃ mahāvanaṃ pabbajjūpagamanavasena **pāvisiṃ**. Osānagāthā vuttatthā eva.

Tattha ca mahāsatto attano pabbajjādhippāyaṃ jānitvā “tāta, kiṃkāraṇā pabbajasi”ti raññā vutto “deva, ahaṃ mātukucchimhi dasa māse gūthaniraye viya vasitvā mātu kucchito nikkhanto yakkhiniyā bhayena soḷasavassāni bandhanā-

gāre vasanto bahi oloketumpi na labhiṃ, ussadaniraye pakkhitto viya ahosiṃ, yakkhinito muttopi ajarāmaro na homi, maccu nāmesa na sakkā kenaci jinituṃ, bhava ukkaṅṭhitomhi, yāva me byādhijarāmaraṇāni nāgacchanti, tāvadeva pabbajitvā dhammaṃ carissāmi, alaṃ me rajjena, anujānāhi maṃ, deva, pabbajitun”ti vatvā-

“Yamekarattim paṭhamaṃ, gabbhe vasati māṇavo;

abbhūṭṭhitova so yāti, sa gacchaṃ na nivattati”ti. (jā. 1.15.363)-

Ādinā catuvīsatiyā gāthāhi pitu dhammaṃ desetvā “mahārāja, tumhākaṃ rajjaṃ tumhākameva hotu, na mayhaṃ iminā attho, tumhehi saddhiṃ kathenteyeva byādhijarāmaraṇāni āgaccheyyumuṃ, tiṭṭhatha tumhe”ti vatvā ayadāmaṃ chinditvā mattahatthī viya, kañcanapañjaraṃ bhinditvā sihapotako viya, kāme pahāya mātā-pitaro vanditvā nikkhami. Athassa pitā “ayaṃ nāma kumāro pabbajitukāmo, kimaṅgaṃ panāhaṃ, mamāpi rajjena attho natthi”ti (..0193) rajjaṃ pahāya tena saddhiṃ eva nikkhami. Tasmim nikkhamante devīpi amaccāpi brāhmaṇagahapatikādayopīti sakalanagaravāsino bhoge chaḍḍetvā nikkhamiṃsu. Samāgamo mahā ahosi, parisā dvādasayojanikā

jātā, te ādāya mahāsatto himavantam pāvīsi.

Sakko devarājā tassa nikkhantabhāvaṃ ñatvā vissakammaṃ pesetvā dvādasa-
yojanāyāmaṃ sattayojanavitthāraṃ assamapadam kāresi, sabbe ca pabbajitapa-
rikkhāre paṭiyādāpesi. Idha mahāsattassa pabbajjā ca ovādadānañca brahmaloka-
parāyanatā ca parisāya sammā paṭipatti ca sabbā **mahāgovindacariyāyaṃ** (cariyā.
1.37 ādayo) vuttanayeneva veditabbā.

Tadā mātāpitaro mahārājakulāni ahesuṃ, parisā buddhāparisā, ayogharapa-
ṇḍito lokanātho.

Tassa sesapāraminiddhāraṇā ānubhāvavibhāvanā ca heṭṭhā vuttanayeneva
veditabbāti.

Ayogharacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Bhisacariyāvaṇṇanā

34. Catutthe **yadā homi, kāsinaṃ puravaruttameti** “kāsi”ti bahuvacanavasena
laddhavohārassa raṭṭhassa nagaravare bārāṇasiyaṃ yasmiṃ kāle jātasamvaḍḍho
hutvā vasāmīti attho. **Bhaginī ca bhātaro satta, nibbattā sottiye kuleti** upakañcanā-
dayo cha ahañcāti bhātaro satta sabbakaniṭṭhā kañcanadevī nāma bhaginī cāti
sabbe mayaṃ aṭṭha janā mantajjhenaniratātāya sottiye uditodite mahati brāhmaṇa-
kule tadā nibbattā jātāti attho.

35. Bodhisatto hi tadā bārāṇasiyaṃ asitikoṭivibhavassa brāhmaṇamahāsālassa
putto hutvā nibbatti. Tassa “kañcanakumāro”ti nāmaṃ kariṃsu. Athassa padasā
vicaraṇakāle aparo putto vijāyi. “Upakañcanakumāro”tissa nāmaṃ kariṃsu. Tato
paṭṭhāya mahāsattam “mahākañcanakumāro”ti (..0194) samudācaranti. Evaṃ
paṭipāṭiyā satta puttā ahesuṃ. Sabbakaniṭṭhā pana ekā dhītā. Tassā “kañcanade-
vī”ti nāmaṃ kariṃsu. Mahāsatto vayappatto takkasilam gantvā sabbasippāni
uggahetvā paccāgañchi.

Atha naṃ mātāpitaro gharāvāsena bandhitukāmā “attano samānajātikulato te
dārikaṃ ānessāmā”ti vadiṃsu. So “amma, tāta, na mayhaṃ gharāvāsena attho.
Mayhañhi sabbo lokasannivāso āditto viya sappātibhayo, bandhanāgāraṃ viya
palibuddhanam, ukkārabhūmi viya jiguccho hutvā upaṭṭhāti, na me cittaṃ kāmesu.
rajjati, aññe vo puttā atthi, te gharāvāsena nimantethā”ti vatvā punappunam yāci-
topi sahāyehi yācāpitopi na icchi, atha naṃ sahāyā “samma, kiṃ pana tvaṃ
patthayanto kāme paribhuñjituṃ na icchasi”ti pucchiṃsu. So tesam attano nekkha-
mmajjhāsayaṃ ārocesi. Tena vuttam “**etesam pubbajo āsin**”ti-ādi.

Tattha **etesam pubbajo āsinti** etesam upakañcanakādīnam sattannaṃ jeṭṭhabhā-
tiko aham tadā ahosiṃ. **Hirisukkamupāgatoti** sukkavipākattā santānassa visodha-
nato ca sukkaṃ pāpajigucchānalakkhaṇam hiriṃ bhusam āgato, ativiya pāpaṃ
jigucchanto āsinti attho. **Bhavam disvāna bhayato, nekkhammābhirato ahanti**
kāmahavādīnam vasena sabbam bhavam pakkhandituṃ āgacchantam caṇḍa-

hatthiṃ viya, hiṃsitiṃ āgacchantāṃ ukkhittāsikaṃ vadhakaṃ viya, sīhaṃ viya, yakkhaṃ viya, rakkhasaṃ viya, ghoravisaṃ viya, āsivisaṃ viya, ādittaṃ aṅgāraṃ viya, sappatiḥbhayaṃ bhayānakabhāvato passitvā tato muccanattañca pabbajjābhīrato pabbajitvā “kathaṃ nu kho dhammacariyaṃ sammāpaṭipattiṃ pūreyyaṃ, jhānasamāpattiyo ca nibbatteyyan”ti pabbajjākusaladhammapaṭhamajjhānādi-abhirato tadā ahaṃ āsinti attho.

36. Pahitāti mātāpitūhi pesitā. **Ekamānasā**ti samānajjhāsayaṃ pubbe mayā eka-cchandā manāpacārino mātāpitūhi pahitattā pana mama paṭikkūlaṃ amanāpaṃ vadantā. **Kāmehi maṃ nimantenti**ti mahāpitūhi vā ekamānasā kāmehi maṃ nimantenti. **Kulavaṃsaṃ dhārehi**ti gharāvāsaṃ saṅghapento attano kulavaṃsaṃ dhārehi paṭiṭṭhāpehi kāmehi maṃ nimantesunti attho.

37. Yaṃ (..0195) **tesaṃ vacanaṃ vuttanti** tesaṃ mama piyasaḥāyānaṃ yaṃ vacanaṃ vuttaṃ. **Gihidhamme sukhāvahanti** gihibhāve sati gahaṭṭhabhāve ṭhitassa purisassa ṅāyānugatattā diṭṭhadhammikassa samparāyikassa ca sukhasa āvahanato sukhāvahaṃ. **Taṃ me ahosi kaṭhinanti** taṃ tesaṃ mayhaṃ saḥāyānaṃ mātāpitūnañca vacanaṃ ekanteneva nekkhammābhīratattā amanāpa-bhāvena me kaṭhinaṃ pharusaṃ divasaṃ santattaphālasadisaṃ ubhopi kaṇṇe jhāpentaṃ viya ahosi.

38. Te maṃ tadā ukkhipantanti te mayhaṃ saḥāyā mātāpitūhi attano ca upanīmantanavasena anekavāraṃ upanīyamāne kāme uddhamuddhaṃ khipantaṃ chaḍḍentaṃ paṭikkhipantaṃ maṃ **pucchiṃsu**. **Patthitaṃ mamāti** ito visuddhātaraṃ kiṃ nu kho iminā patthitanti mayā abhipatthitaṃ mama taṃ patthanaṃ pucchiṃsu- “kiṃ tvaṃ patthayase, samma, yadi kāme na bhūñjasi”ti.

39. Atthakāmoti attano atthakāmo, pāpabhīrūti attho. “Attakāmo”tipi pāḷi. **Hitesinanti** mayhaṃ hitesīnaṃ piyasaḥāyānaṃ. Keci “atthakāmahitesinan”ti paṭhanti, taṃ na sundaraṃ.

40. Pitu mātu ca sāvayunti te mayhaṃ saḥāyā anivattaniyaṃ mama pabbajjāchandaṃ viditvā pabbajitukāmatādīpakaṃ mayhaṃ vacanaṃ pitu mātu ca sāvesuṃ. “Yagghe, ammatātā, jānātha, ekanteneva mahākañcanakumāro pabbajjissati, na so sakkā kenaci upāyena kāmesu upanetun”ti avocuṃ. **Mātāpitā evamāhūti** tadā mayhaṃ mātāpitāro mama saḥāyehi vuttaṃ mama vacanaṃ sutvā evamāhaṃsu- “sabbeva pabbajāma, bho”ti, yadi mahākañcanakumārassa nekkhammaṃ abhirucitaṃ, yaṃ tassa abhirucitaṃ, tadamhākampi abhirucitameva, tasmā **sabbeva pabbajāma, bhoti**. “Bho”ti tesaṃ brāhmaṇānaṃ ālapanaṃ. “Pabbajāma kho”tipi pāṭho, pabbajāma evāti attho. Mahāsattassa hi pabbajjāchandaṃ viditvā upakañcanādayo cha bhātāro bhaginī ca kañcanadevī pabbajitukāmāva ahesuṃ, tena tepi mātāpitūhi gharāvāsena nimantiyamānā na icchiṃsu yeva. Tasmā evamāhaṃsu “sabbeva pabbajāma, bho”ti.

Evañca (..0196) pana vatvā mahāsattaṃ mātāpitāro pakkositvā attanopi adhippāyaṃ tassa ācikkhitvā “tāta, yadi pabbajitukāmosi, asīti koṭidhanaṃ tava santakaṃ yathāsukhaṃ vissajjehi”ti āhaṃsu. Atha naṃ mahāpuriso kapaṇaddhikādīnaṃ vissajjetvā mahābhinnikkhamaṃ nikkhamitvā himavantaṃ pāvisi. Tena

saddhiṃ mātāpitāro cha bhātāro ca bhaginī ca eko dāso ekā dāsī eko ca sahāyo gharāvāsaṃ pahāya agamaṃsu. Tena vuttaṃ-

41. “Ubho mātā pitā mayhaṃ, bhaginī ca satta bhātāro;
amitadhanaṃ chaḍḍayitvā, pavisimhā mahāvanan” ti.

Jātakaṭṭhakathāyaṃ (jā. aṭṭha. 4.14.77 bhisajātakavaṇṇanā) pana “mātāpitūsu kālaṃkatesu tesāṃ kattabbakiccaṃ katvā mahāsatto mahābhinnikkhamaṃ nikkhami” ti vuttaṃ.

Evaṃ himavantaṃ pavisitvā ca te bodhisattappamukhā ekaṃ padumasaraṃ nissāya ramaṇīye bhūmibhāge assamaṃ katvā pabbajitvā vanamūlaphalāhārā yāpayiṃsu. Tesu upakañcanādayo aṭṭha janā vārena phalāphalaṃ āharitvā ekasmiṃ pāsāṇaphalake attano itaresaṅca koṭṭhāse katvā ghaṇṭisaññaṃ datvā attano koṭṭhāsaṃ ādāya vasanaṭṭhānaṃ pavisanti. Sesāpi ghaṇṭisaññāya paṇṇasālato nikkhamitvā attano attano pāpuṇanakoṭṭhāsaṃ ādāya vasanaṭṭhānaṃ gantvā paribhuñjitvā samaṇadhammaṃ karonti.

Aparabhāge bhisāni āharitvā tatheva khādanti. Tattha te ghoratapā paramadhi-tindriyā kasiṇaparikkammaṃ karontā vihariṃsu. Atha nesāṃ silatejena sakkassa bhavanaṃ kampi. Sakko taṃ kāraṇaṃ ñatvā “ime isayo vīmaṃsissāmī” ti attano ānubhāvena mahāsattassa koṭṭhāse tayo divase antaradhāpesi. Mahāsatto paṭhamadivase koṭṭhāsaṃ adisvā “mama koṭṭhāso pamuṭṭho bhavissati” ti cintesi. Dutiyadivase “mama dosena bhavitabbaṃ, paṇāmanavasena mama koṭṭhāsaṃ na ṭhapitaṃ maññe” ti cintesi. Tatiyadivase “taṃ kāraṇaṃ sutvā khamāpessāmī” ti sāyanhasamaye ghaṇṭisaññaṃ datvā tāya saññāya sabbesu sannipatitesu tamatthaṃ ārocetvā tīsupi divasesu (.0197) tehi jeṭṭhakoṭṭhāsassa ṭhapitabhāvaṃ sutvā “tumhehi mayhaṃ koṭṭhāso ṭhapito, mayā pana na laddho, kiṃ nu kho kāraṇaṃ” ti āha. Taṃ sutvā sabbeva saṃvegappattā ahesuṃ.

Tasmiṃ assame rukkhadevatāpi attano bhavanato otarivā tesāṃ santike nisīdi. Manussānaṃ hatthato palāyitvā araññaṃ pavitṭho eko vāraṇo ahituṇḍikahatthato palāyitvā mutto sappakīlāpanako eko vānaro ca tehi isihi kataparicayā tadā tesāṃ santikaṃ gantvā ekamantaṃ aṭṭhaṃsu. Sakkopi “isigaṇaṃ pariggaṇhissāmī” ti adissamānakāyo tattheva aṭṭhāsi. Tasmiṅca khaṇe bodhisattassa kaniṭṭho upakañcanatāpaso uṭṭhāya bodhisattaṃ vanditvā sesānaṃ apacitiṃ dassetvā “ahaṃ saññaṃ paṭṭhapetvā attānaññeva sodhetuṃ labhāmī” ti pucchitvā “āma, labhasī” ti vutte isigaṇamajjhe ṭhatvā sapathaṃ karonto-

“Assaṃ gavaṃ rajataṃ jātārūpaṃ, bhariyaṅca so idha labhataṃ manāpaṃ;
puttehi dārehi samaṅgi hotu, bhisāni te brāhmaṇa yo ahāsi” ti. (jā. 1.14.78)-

Imaṃ gāthaṃ abhāsi. Imañhi so “yattakāni piyavatthūni honti, tehi vippayoge tatta-kāni dukkhāni uppajjanti” ti vatthukāme garahanto āha.

Taṃ sutvā isigaṇo “mārisa, mā kathaya, atibhāriyo te sapatho” ti kaṇṇe pidahi. Bodhisattopi “atibhāriyo te sapatho, na, tvaṃ tāta, gaṇhasi, tava pattāsane nisīdā” - ti āha. Sesāpi sapathaṃ karontā yathākkamaṃ-

“Mālaṅca so kāsikacandanaṅca, dhāretu puttassa bahū bhavantu;
kāmesu tibbaṃ kurutaṃ apekkhaṃ, bhisāni te brāhmaṇa yo ahāsi.

“Pahūtadhañño (..0198) kasimā yasassī, putte gihī dhanimā sabbakāme;
vayaṃ apassaṃ gharamāvasātu, bhisāni te brāhmaṇa yo ahāsi.

“So khattiyo hotu pasayhakārī, rājābhirājā balavā yasassī;
sacāturantaṃ mahimāvasātu, bhisāni te brāhmaṇa yo ahāsi.

“So brāhmaṇo hotu avītarāgo, muhuttanakkhattapathesu yutto;
pūjetu naṃ raṭṭhapatī yasassī, bhisāni te brāhmaṇa yo ahāsi.

“Ajjhāyakaṃ sabbasamantavedaṃ, tapassinaṃ maññatu sabbaloko;
pūjentu naṃ jānapadā samecca, bhisāni te brāhmaṇa yo ahāsi.

“Catussadaṃ gāmaṃ samiddhaṃ, dinnañhi so bhuñjatu vāsavena; avītarāgo maraṇaṃ upetu, bhisāni te brāhmaṇa yo ahāsi.

“So gāmaṇī hotu sahāyamajjhe, naccehi gītehi pamodaṃ; so rājato byasanamālattha kiñci, bhisāni te brāhmaṇa yo ahāsi.

“Taṃ ekarājā pathaviṃ vijetvā, itthīsaḥassassa ṭhapetu agge; sīmantinīnaṃ pavarā bhavātu, bhisāni te brāhmaṇa yā ahāsi.

“Isīnañhi (..0199) sā sabbasamāgatānaṃ, bhuñjeyya sādumaṃ avikampamānā. carātu lābhena vikatthamānā, bhisāni te brāhmaṇa yā ahāsi.

“Āvāsiko hotu mahāvihāre, navakammiko hotu gajaṅgalāyaṃ; ālokaśandhiṃ divasaṃ karotu, bhisāni te brāhmaṇa yo ahāsi.

“So bajjhataṃ pāsasatehi chamhi, rammā vanā nīyatu rājadhāniṃ; tuttehi so haññatu pācanehi, bhisāni te brāhmaṇa yo ahāsi.

“Alakkamālī tipukaṇṇapiṭṭho, laṭṭhīhato sappamukhaṃ upetu; sakacchabandho visikhaṃ carātu, bhisāni te brāhmaṇa yo ahāsi”ti. (jā. 1.14.

79-90)–

Imā gāthāyo avocaṃ.

Tattha **tibbanti** vatthukāmakilesakāmesu bahalaṃ apekkhaṃ karotu. **Kasimāti** sampannakasikammo. **Putte gihī dhanimā sabbakāmeti** putte labhatu, gihī hotu, sattavidhena dhanena dhanimā hotu, rūpādibhede sabbakāme labhatu. **Vayaṃ apassanti** mahallakakālepi apabbajitvā attano vayaṃ apassanto pañcakāmaguṇa-samiddhaṃ ghameva āvasatu. **Rājābhīrājāti** rājūnaṃ antare atirājā. **Avītarāgoti** purohitaṭṭhānataṇhāya sataṇho. **Tapassinanti** tapasīlaṃ, sīlasampannoti naṃ maññatu. **Catussadanti** ākiṇṇamanussatāya manussehi pahūtaḍhaññatāya dhaññena sulabhadārutāya dārūhi sampannodakatāya udakenāti catūhi ussannaṃ. **Vāsavenāti** vāsavena dinnaṃ viya acalaṃ, vāsavato laddhavarānubhā-veneṃ rājānaṃ ārādhetaṃ tena dinnantipi attho. **Avītarāgoti** avigatarāgo kaddame sūkaro viya kāmapaṅke nimuggova hotu.

Gāmaṇīti (..0200) gāmajetṭhako. **Tanti** taṃ itthiṃ. **Ekarājāti** aggarājā. **Itthīsaḥ-ssassāti** vacanamaṭṭhatāya vuttaṃ. Soḷasannaṃ itthīsaḥassānaṃ aggaṭṭhāne ṭhapetūti attho. **Sīmantinīnanti** sīmantaḍḍharānaṃ, itthīnanti attho. **Sabbasamāgatā-nanti** sabbesaṃ sannipatitānaṃ majjhe nisīditvā. **Avikampamānāti** anosakkamānā sādurasāṃ bhuñjatūti attho. **Carātu lābhena vikatthamānāti** lābhahetu siṅgāra-veṃ gahetaṃ lābhaṃ uppādetuṃ caratu. **Āvāsikoti** āvāsajaggaṇako. **Gajaṅgalā-yanti** evaṃnāmake nagare. Tattha kira dabbasambhārā sulabhā. **Ālokaśandhiṃ divasanti** ekadivasena ekameva vātapānaṃ karotu. So kira devaputto kassapabuddhakāle gajaṅgalanagaraṃ nissāya yojanike mahāvihāre āvāsiko saṅghatthero hutvā jiṇṇe vihāre navakammāni karontova mahādukkhaṃ anubhavi, taṃ sandhā-yāha.

Pāsasatehīti bahūhi pāsehi. **Chamhīti** catūsu pādesu gīvāya kaṭibhāge cāti chasu ṭhānesu. **Tuttehīti** dvikaṇṭakāhi dīghalaṭṭhīhi. **Pācanehīti** rassapācanehi, aṅkusakehi vā. **Alakkamālīti** ahituṇḍikena kaṇṭhe parikkhipitvā ṭhapitāya alakka-mālāya samannāgato. **Tipukaṇṇapiṭṭhoti** tipupīlandhanena pīlandhitapiṭṭhikaṇṇo

kaṇṇapiṭṭho. **Laṭṭhihatoti** sappakīlāpanaṃ sikkhāpayamāno laṭṭhiyā hato hutvā. Sabbaṃ te kāmabhogaṃ gharāvāsaṃ attanā attanā anubhūta dukkhañca jigucchantā tathā tathā sapathaṃ karontā evamāhaṃsu.

Atha bodhisatto “sabbehi imehi sapatho kato, mayāpi kātuṃ vaṭṭati” ti sapathaṃ karonto-

“Yo ve anaṭṭhaṃva naṭṭhanti cāha, kāmeva so labhataṃ bhuñjatañca; agāramajjhe maraṇaṃ upetu, yo vā bhonto saṅkati kañci devā” ti. (jā. 1.14.91)-

Imaṃ gāthamāha.

Tattha **bhontoti** bhavanto. **Saṅkatīti** āsaṅkati. **Kañcīti** aññataraṃ.

Atha (..0201) sakko “sabbepe kāmesu nirapekkhā” ti jānitvā saṃviggamānaso na imesu kenacipi bhisāni nītāni, nāpi tayā anaṭṭhaṃ naṭṭhanti vuttaṃ, apica ahaṃ tumhe vīmaṃsitukāmo antaradhāpesinti dassento-

“Vīmaṃsamāno isino bhisāni, tīre gahetvāna thale nidhesiṃ; suddhā apāpā isayo vasanti, etāni te brahmacārī bhisāni” ti. (jā. 1.14.95)-

Osānagāthamāha.

Taṃ sutvā bodhisatto-

“Na te naṭā no pana kīlaneyyā, na bandhavā no pana te sahāyā; kismiṃ vupatthambha sahasanetta, isihi tvaṃ kīlasi devarājā” ti. (jā. 1.14.96)-

Sakkaṃ tajjesi.

Atha naṃ sakko-

“Ācariyo mesi pitā ca mayhaṃ, esā patiṭṭhā khalitassa brahme; ekāparādhaṃ khama bhūripañña, na paṇḍitā kodhabalā bhavanti” ti. (jā. 1.14.97)-

Khamāpesi.

Mahāsatto sakkassa devarañño khamitvā sayāṃ isigaṇaṃ khamāpento-

“Suvāsitaṃ isinaṃ ekarattaṃ, yaṃ vāsavaṃ bhūtapatiddasāma; sabbeva bhonto sumanā bhavantu, yaṃ brāhmaṇo paccupādī bhisāni” ti. (jā. 1.14.98)-

Āha.

Tattha (..0202) **na te naṭāti**, devarāja, mayaṃ tava naṭā vā kīlitabbayuttakā vā na homa. Nāpi tava ñātakā, **sahāyā** hassaṃ kātābbā. Atha tvaṃ **kismiṃ vupatthambhāti** kiṃ upatthambhakaṃ katvā, kiṃ nissāya isihi saddhiṃ kīlasīti attho. **Esā patiṭṭhāti** esā tava pādacchāyā ajja mama khalitassa aparādhassa patiṭṭhā hotu. **Suvāsitanti** āyasmantānaṃ isīnaṃ ekarattimpi imasmīṃ araññe vasitaṃ suvasitameva. Kiṃkāraṇā? **Yaṃ vāsavaṃ bhūtapatiṃ** addasāma. Sace hi mayaṃ nagare avasimhā, na imaṃ addasāma. **Bhontoti** bhavanto. Sabbepi **sumanā bhavantu** tussantu, sakkassa devarañño khamantu, kiṃkāraṇā? **Yaṃ brāhmaṇo paccupādī bhisāni** yasmā tumhākaṃ ācariyo bhisāni alabhīti. Sakko isigaṇaṃ vanditvā devalokaṃ gato. Isigaṇopi jhānābhiññāyo nibbattetvā brahmalokūpago ahoṣi.

Tadā upakañcanādayo cha bhātaro sārīputtamoggallānamahākassapa-anuruddhapuṇṇa-ānandattherā, bhaginī uppālavaṇṇā, dāsī khujjuttarā, dāso citto gaha-

pati, rukkhadevatā sātāgiro, vāraṇo pālileyānāgo, vānaro madhuvāsiṭṭho, sakko kāḷudāyī, mahākañcanatāpaso lokanātho.

Tassa idhāpi heṭṭhā vuttanayeneva dasa pāramiyo niddhāretabbā. Tathā accantameva kāmesu anapekkhatādayo guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Bhisacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Soṇapaṇḍitacariyāvaṇṇanā

42. Pañcame **nagare brahmavaḍḍhaneti** brahmavaḍḍhananāmake nagare. **Kulavareti** aggakule. **Seṭṭheti** pāsaṃsatame. **Mahāsāleti** mahāsāre. **Ajāyahanti** ajāyiṃ ahaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti- tasmīṃ kāle “brahmavaḍḍhanan”ti laddhanāme bārāṇasīnagare **yadā homi** bhavāmi paṭivasāmi, tadā abhijātasampattiyā uditoditabhāvena agge vijjāvatasampattiyā seṭṭhe asīti-koṭivibhavatāya mahāsāle brāhmaṇakule ahaṃ uppajjinti.

Tadā (..0203) hi mahāsatto brahmalokato cavitvā brahmavaḍḍhananagare asīti-koṭivibhavassa aññatarassa brāhmaṇamahāsālassa putto hutvā nibbatti. Tassa nāmaggaṇadivase “soṇakumāro”ti nāmaṃ kariṃsu. Tassa padasā gamanā-kāle aññopi satto brahmalokā cavitvā bodhisattassa mātuyā kucchimhi paṭisandhiṃ gaṇhi. Tassa jātassa “nandakumāro”ti nāmaṃ kariṃsu. Tesam uggahitavedānaṃ sabbasippanipphattippattānaṃ vayappattānaṃ rūpasampadaṃ disvā tuṭṭhahaṭṭhā mātāpitaro “gharabandhanena bandhissāmā”ti paṭhamam soṇakumāram āhaṃsu- “tāta, te patirūpakulato dārikaṃ ānessāma, tvaṃ kuṭumbaṃ paṭipajjāhi”ti.

Mahāsatto “alaṃ mayhaṃ gharāvāsena, ahaṃ yāvajīvaṃ tumhe paṭijaggivā tumhākaṃ accayena pabbajissāmī”ti āha. Mahāsattassa hi tadā tayopi bhavā ādittaṃ agāraṃ viya aṅgārakāsu viya ca upaṭṭhahiṃsu. Visesato panesa nekkhammajjhāsayo nekkhammādhimutto ahosi. Tassa adhippāyaṃ ajānantā te punappunaṃ kathentāpi tassa cittaṃ alabhitvā nandakumāram āmantetvā “tāta, tena hi tvaṃ kuṭumbaṃ paṭipajjāhi”ti vatvā tenāpi “nāhaṃ mama bhātarā chaḍḍitakheḷaṃ sīsena ukkhipāmi, ahampi tumhākaṃ accayena bhātarā saddhiṃ pabbajissāmī”ti vutte “ime evaṃ taruṇā kāme jahanti, kimaṅgaṃ pana mayanti sabbeva pabbajissāmā”ti cintetvā “tāta, kiṃ vo amhākaṃ accayena pabbajjāya, sabbe saheva pabbajāmā”ti vatvā ñātīnaṃ dātabbayuttakaṃ datvā dāsajanaṃ bhujissaṃ katvā rañño ārocetvā sabbaṃ dhanaṃ vissajjetvā mahādānaṃ pavattetvā cattāropi janā brahmavaḍḍhananagarā nikkhamitvā himavantappadesa padumapuṇḍarīkamaṇḍitaṃ mahāsaram nissāya ramaṇīye vanasaṇḍe assamaṃ māpetvā pabbajitvā tattha vasiṃsu. Tena

vuttaṃ-

43. “Tadāpi lokaṃ disvāna, andhībhūtaṃ tamotthaṭaṃ;
cittaṃ bhavato patikuṭati, tuttavegahataṃ viya.
44. “Disvāna vividhaṃ pāpaṃ, evaṃ cintesahaṃ tadā;
kadāhaṃ gehā nikkhamma, pavisissāmi kānanaṃ.
45. “Tadāpi maṃ nimantiṃsu, kāmabhogehi ñātayo;
tesampi chandamācikkhiṃ, mā nimantetha tehi maṃ.
46. “Yo (..0204) me kaniṭṭhako bhātā, nando nāmāsi paṇḍito;
sopi maṃ anusikkhanto, pabbajjaṃ samarocayi.
47. “Ahaṃ soṇo ca nando ca, ubho mātāpitā mama;
tadāpi bhoge chaḍḍetvā, pāvisimhā mahāvanan”ti.

Tattha **tadāpī**ti yadā ahaṃ brahmavaḍḍhananagare soṇo nāma brāhmaṇaku-
māro ahosiṃ, tadāpi. **Lokaṃ disvānā**ti sakalampi sattalokaṃ paññācakkhunā
passivā. **Andhībhūtanti** paññācakkhuvirahena andhajātaṃ andhabhāvaṃ pattaṃ.
Tamotthaṭanti avijjandhakārena abhibhūtaṃ. **Cittaṃ bhavato patikuṭatī**ti jāti-ādi-
saṃvegavatthupaccavekkhaṇena kāmādibhavato mama cittaṃ saṅkuṭati sannilī-
yati na visarati. **Tuttavegahataṃ viyā**ti tuttaṃ vuccati ayokaṅṭakasīso dīghadaṇḍo,
yo patodoti vuccati. Tena vegasā abhihato yathā hatthājāniyo saṃvegappatto
hoti, evaṃ mama cittaṃ tadā kāmādīnavapaccavekkhaṇena saṃvegappattanti
dasseti.

Disvāna vividhaṃ pāpanti gehaṃ āvasantehi gharāvāsanimittaṃ chandadosā-
divasena kariyamānaṃ nānāvidhaṃ pāṇātipātādipāpakammañceva tannimittaṅca
nesaṃ lāmakabhāvaṃ passivā. **Evaṃ cintesahaṃ tadā**ti “kadā nu kho ahaṃ
mahāhatthī viya ayabandhanaṃ gharabandhanaṃ chinditvā gehato nikkhamana-
vasena vanaṃ pavisissāmi”ti evaṃ tadā soṇakumārakāle cintesiṃ ahaṃ. **Tadāpi**
maṃ nimantiṃsūti na kevalaṃ ayogharapaṇḍitādikāleyeva, atha kho tadāpi
tasmiṃ soṇakumārakālepi maṃ mātāpitu-ādayo ñātayo kāmabhogino kāmajjhā-
sayā “ehi, tāta, imaṃ asītkoṭidhanaṃ vibhavaṃ paṭipajja, kulavaṃsaṃ paṭiṭṭhāpe-
hi”ti uḷārehi bhogehi nimantayiṃsu. **Tesampi chandamācikkhinti** tesampi mama
ñātinaṃ tehi kāmabhogehi mā maṃ nimantayitthāti attano chandampi ācikkhiṃ,
pabbajjāya ninnajjhāsayampi kathesiṃ, yathājjhāsayā paṭipajjathāti adhippāyo.

Sopi maṃ anu sikkhantoti “ime kāmā nāma appassādā bahudukkhā bahūpāyā-
sā”ti-ādinā (ma. ni. 1.234; 2.43-45; pāci0417) nayena nānappakāraṃ kāmesu ādī-
navaṃ paccavekkhitvā yathāhaṃ silādīni sikkhanto pabbajjaṃ rocesiṃ. Sopi
nandapaṇḍito (..0205) tatheva tassa nekkhammena maṃ anusikkhanto **pabbajjaṃ**
samarocayīti. **Ahaṃ soṇo ca nando cāti** tasmiṃ kāle soṇanāmakko ahaṃ mayhaṃ
kaniṭṭhabhātā nando cāti. **Ubho mātāpitā mamāti** “ime nāma puttakā evaṃ taruṇa-
kālepi kāme jahanti, kimaṅgaṃ pana mayan”ti uppannasamvegā mātāpitāro ca.
Bhoge chaḍḍetvāti asītkoṭivibhavasamiddhe mahā bhoge anapekkhacittā kheḷa-
piṇḍaṃ viya pariccajitvā mayaṃ cattāropi janā himavantappadesse **mahāvanan**
nekkhammajjhāsayena pavisimhāti attho.

Pavisitvā ca te tattha ramaṇīye bhūmibhāge assamaṃ māpetvā tāpasapabba-

jjāya pabbajitvā tattha vasiṃsu. Te ubhopi bhātaro mātāpitaro paṭijaggiṃsu. Tesu nandapaṇḍito “mayā ābhataphalāphalāneva mātāpitaro khādāpessāmi”ti hiyyo ca purimagocaragahitaṭṭhānato ca yāni tāni avasesāni phalāphalāni pātova ānetvā mātāpitaro khādāpeti. Te tāni khāditvā mukhaṃ vikkhāletvā uposathikā honti. Soṇapaṇḍito pana dūraṃ gantvā madhuramadhurāni supakkāni āharitvā upanāmeti. Atha naṃ te “tāta, kaniṭṭhena ābhatāni mayaṃ khāditvā uposathikā jātā, idāni no attho natthi”ti vadanti. Iti tassa phalāphalāni paribhogaṃ na labhanti vinaśsanti, punadivasādīsupi tathevāti, evaṃ so pañcābhiññatāya dūrampi gantvā āharati, te pana na khādanti.

Atha mahāsatto cintesi- “mātāpitaro sukhumālā, nando ca yāni tāni apakkāni duppakkāni phalāphalāni āharitvā khādāpeti, evaṃ sante ime na ciraṃ pavatīssanti, vāressāmi nan”ti. Atha naṃ āmantetvā “nanda, ito paṭṭhāya phalāphalaṃ āharitvā mamāgamaṃ patimānehi, ubho ekatova khādāpessāmā”ti āha. Evaṃ vuttepi attano puññaṃ paccāsīsanto na tassa vacanamakāsi. Mahāsatto taṃ upaṭṭhānaṃ āgataṃ “na tvaṃ paṇḍitānaṃ vacanaṃ karosi, ahaṃ jeṭṭho, mātāpitaro ca mameva bhāro, ahameva ne paṭijaggissāmi, tvaṃ ito aññattha yāhi”ti tassa accharaṃ pahari.

So tena paṇāmito tattha ṭhātumaṃ asakkonto taṃ vanditvā mātāpitūnaṃ tamatthaṃ ārocetvā attano paṇṇasālaṃ pavisitvā kasiṇaṃ (..0206) oloketvā taṃdivasameva aṭṭha ca samāpattiyo pañca ca abhiññāyo nibbattetvā cintesi- “kiṃ nu kho ahaṃ sinerupādato ratanavālukaṃ āharitvā mama bhātu paṇṇasālāpariveṇaṃ ākiritvā khamāpessāmi, udāhu anotattato udakaṃ āharitvā khamāpessāmi? Atha vā me bhātā devatāvasena khameyya, cattāro mahārājāno sakkañca devarājānaṃ ānetvā khamāpessāmi, evaṃ pana na sobhissati, ayaṃ kho manojo brahmavaḍḍhanarājā sakalajambudīpe aggarājā, taṃ ādiṃ katvā sabbe rājāno ānetvā khamāpessāmi, evaṃ sante mama bhātu guṇo sakalajambudīpaṃ avattharitvā gamissati, cando viya sūriyo viya ca paññāyissati”ti.

So tāvadeva iddhiyā gantvā brahmavaḍḍhananagare tassa rañño nivesana-dvāre otarivā “eko tāpaso tumhe daṭṭhukāmo”ti rañño ārocāpetvā tena katokāso tassa santikaṃ gantvā “ahaṃ attano balena sakalajambudīpe rajjaṃ gahetvā tava dassāmi”ti. “Kathaṃ pana tumhe, bhante, sakalajambudīpe rajjaṃ gahetvā dassatthā”ti? “Mahārāja, kassaci vadhacchedaṃ akatvā attano iddhiyāva gahetvā dassāmi”ti mahatiyā senāya saddhiṃ taṃ ādāya kosalaratṭhaṃ gantvā nagarassa avīdūre khandhāvāraṃ nivesetvā “yuddhaṃ vā no detu, vase vā vattatū”ti kosalarañño dūtaṃ pāhesi. Tena kujjhivā yuddhasajjena hutvā nikkhantena saddhiṃ yuddhe āraddhe attano iddhānubhāvena yathā dvinnaṃ senānaṃ piḷanaṃ na hoti, evaṃ katvā yathā ca kosalarājā tassa vase vattati, evaṃ vacanapaṭivacana-haraṇehi saṃvidahi. Etenupāyena sakalajambudīpe rājāno tassa vase vattāpesi.

So tena parituṭṭho nandapaṇḍitaṃ āha- “bhante, tumhehi yathā mayhaṃ paṭiññātaṃ, tathā kataṃ, bahūpakārā me tumhe, kimahaṃ tumhākaṃ karissāmi, ahañhi te sakalajambudīpe upaḍḍharajjampi dātumaṃ icchāmi, kimaṅgaṃ pana hatthi-assarathamaṇimuttāpavāḷarajatasuvaṇṇadāsīdāsaparijanaparicchedan”ti?

Taṃ sutvā nandapaṇḍito “na me te, mahārāja, rajjena attho, nāpi hatthiyānādīhi, api ca kho te raṭṭhe asukasmim̃ nāma assame mama mātāpitāro pabbajitvā vasanti. Tyāhaṃ upaṭṭhahanto ekasmim̃ (..0207) aparādhe mama jeṭṭhabhātikena soṇapaṇḍitena nāma mahesinā paṇāmito, svāhaṃ taṃ ādāya tassa santikaṃ gantvā khamāpessāmi, tassa me tvaṃ khamāpane sahāyo hohī”ti. Rājā “sādhū”ti sampaṭicchitvā catuvīsati-akkhobhanī parimāṇāya senāya parivuto ekasatarājūhi saddhim̃ nandapaṇḍitaṃ purakkhatvā taṃ assamapadaṃ patvā caturaṅgulappadesaṃ muñcitvā ākāse ṭhitena kājena anotattato udakaṃ āharitvā pānīyaṃ paṭisāmetvā pariveṇaṃ sammajjitvā mātāpitūnaṃ āsannappadesa nisinnaṃ jhānaratisa-mappitaṃ mahāsattaṃ upasaṅkamtivā nandapaṇḍito naṃ khamāpesi. Mahāsatto nandapaṇḍitaṃ mātaraṃ paṭicchāpetvā attanā yāvajīvaṃ pitaraṃ paṭijaggi. Tesam̃ pana rājūnaṃ-

“Ānando ca pamodo ca, sadā hasitakīlitaṃ;
mātaraṃ paricaritvāna, labbhametaṃ vijānatā.

“Ānando ca pamodo ca, sadā hasitakīlitaṃ;
pitaraṃ paricaritvāna, labbhametaṃ vijānato.

“Dānañca peyyavajjañca, atthacariyā ca yā idha;
Samānattatā ca dhammesu, tattha tattha yathārahaṃ;
ete kho saṅgahā loke, rathassāṇiva yāyato.

“Ete ca saṅgahā nāssu, na mātā puttakāraṇā;
labhetha mānaṃ pūjaṃ vā, pitā vā puttakāraṇā.

“Yasmā ca saṅgahā ete, sammapekkhanti paṇḍitā;
tasmā mahattaṃ papponti, pāsamsā ca bhavanti te.

“Brahmāti mātāpitāro, pubbācariyāti vuccare;
āhuneyyā ca puttānaṃ, pajāya anukampakā.

“Tasmā hi ne namasseyya, sakkareyya ca paṇḍito;
Annena atha pānena, vatthena sayanena ca;
ucchādanena nhāpanena, pādānaṃ dhovanena ca.

“Tāya naṃ pāricariyāya, mātāpitūsu paṇḍitā;

idheva naṃ pasamsanti, pecca sagge pamodati”ti. (jā. 2.20.176-183)-

Buddhalīlāya (..0208) dhammaṃ desesi, taṃ sutvā sabbepi te rājāno sabalakāyā pasīdiṃsu. Atha ne pañcasu silesu paṭiṭṭhāpetvā “dānādīsu appamattā hothā”ti ovaditvā vissajjesi. Te sabbepi dhammena rajjaṃ kāretvā āyupariyosāne devana-garaṃ pūrayiṃsu. Bodhisatto “ito paṭṭhāya mātaraṃ paṭijaggāhī”ti mātaraṃ nandapaṇḍitaṃ paṭicchāpetvā attanā yāvajīvaṃ pitaraṃ paṭijaggi. Te ubhopi āyupariyosāne brahmalokaparāyanā ahesuṃ.

Tadā mātāpitāro mahārājakulāni, nandapaṇḍito ānandatthero, manojo rājā sārīputtatthero, ekasatarājāno asītimahātherā ceva aññataratherā ca, catuvīsati-akkhobhanīparisā buddhaparisā, soṇapaṇḍito lokanātho.

Tassa kiñcāpi sātisayā nekkhammapāramī, tathāpi heṭṭhā vuttanayeneva sesapāramiyo ca niddhāretabbā. Tathā accantameva kāmesu anapekkhatā, mātāpitūsu tibbo sagāravasappatissabhāvo, mātāpitu-upaṭṭhānena atitti, satipi nesaṃ

upaṭṭhāne sabbakālaṃ samāpattivihārehi vītināmananti evamādayo mahāsa-
ttassa guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Soṇapaṇḍitacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

Nekkhammapāramī niṭṭhitā.

6. Temiyacariyāvaṇṇanā

48. Chaṭṭhe **kāsirājassa atrajoti** kāsirañño atrajo putto **yadā homi**, tadā **mūgapa-
kkhoti nāmena, temiyoti vadanti manti** temiyoti nāmena mūgapakkhavatādhiṭṭhā-
nena

“mūgapakkho”ti mātāpitaro ādiṃ katvā sabbeva maṃ vadantīti sambandho. Mahāsattassa hi jātadivase sakalakāsiraṭṭhe devo vassi, yasmā ca so rañño ceva amaccādīnañca hadayaṃ uḷārena pītisinehena temayamāno uppanno, tasmā “temiyakumāro”ti nāmaṃ ahosi.

49. Soḷasitthisahassānanti (..0209) soḷasannaṃ kāsirañño itthāgārasahassānaṃ. **Na vijjati pumoti** putto na labbhati. Na kevalañca putto eva, dhītāpissa natthi eva. **Ahorattānaṃ accayena, nibbatto ahamekakoti** aputtakasseva tassa rañño bahūnaṃ saṃvaccharānaṃ atītattā anekesaṃ ahorattānaṃ apagamanena sakka-dattiyo ahamekakova bodhipariyesanaṃ caramāno, tadā tassa putto hutvā uppannoti satthā vadati.

Tatrāyaṃ anupubbikathā- atīte bārāṇasiyaṃ kāsirājā rajjaṃ kāresi. Tassa soḷasasahassā itthiyo ahesuṃ. Tāsu ekāpi puttaṃ vā dhītaraṃ vā na labhati. Nāgarā “amhākaṃ rañño vaṃsānurakkhako ekopi putto natthī”ti vipphaṇṣārī jātā sannipattitvā rājānaṃ “puttaṃ patthehī”ti āhaṃsu. Rājā soḷasasahassā itthiyo “puttaṃ patthethā”ti āṇāpesi. Tā candādīnaṃ upaṭṭhānādīni katvā patthentiyopi na labhiṃsu. Aggamahesī panassa maddarājadhītā candādevī nāma silasampannā ahosi. Rājā “tvampi puttaṃ patthehī”ti āha. Sā puṇṇamadivase uposathikā hutvā attano silaṃ āvajjetvā “sacāhaṃ akhaṇḍasilā, iminā me saccena putto uppajjātū”ti saccakiriyamakāsi. Tassā silatejena sakkassa āsanaṃ uṇhākāraṃ dassesi. Sakko āvajjento taṃ kāraṇaṃ ṇatvā “candādeviyā puttapaṭilābhassa upāyaṃ kariṃssāmi”ti tassā anucchavikaṃ puttaṃ upadhārento bodhisattaṃ tāvatimsabhavane nibbattitvā tattha yāvatāyukaṃ ṭhatvā tato cavitvā uparidevaloke uppajjitukāmaṃ divvā tassa santikaṃ gantvā “samma, tayi manussaloke uppanne pāramiyo ca te pūressanti, mahājanassa ca vuḍḍhi bhavissati, ayaṃ kāsirañño candā nāma aggamahesī puttaṃ pattheti, tassā kucchiyaṃ uppajjāhī”ti āha.

So “sādhū”ti paṭissuṇitvā tassā kucchiyaṃ paṭisandhiṃ gaṇhi. Tassa sahāyā pañcasatā devaputtā khīṇāyukā devalokā cavitvā tasseva rañño amaccabharīyānaṃ kucchīsu paṭisandhiṃ gaṇhiṃsu. Devī gabbhassa patiṭṭhitabhāvaṃ ṇatvā rañño ārocesi. Rājā gabbhaparihāraṃ dāpesi. Sā paripuṇṇagabbhā dhañṇapuñṇalakkhaṇasampannaṃ puttaṃ vijāyi. Taṃdivasameva amaccagehesu (..0210) pañcakumārasatāni vijāyiṃsu. Ubhayampi sutvā rājā “mama puttassa parivārā ete”ti pañcannaṃ dāraśatānaṃ pañcadhātīsatāni pesetvā kumārapasādhanāni ca pesesi. Mahāsattassa pana atidīghādidosavivajjitā alambatthanā madhura-thañṇā catusaṭṭhidhātīyo datvā mahantaṃ sakkāraṃ katvā candādeviyāpi varaṃ adāsi. Sā gahitakaṃ katvā ṭhāpesi. Dārako mahatā parivārena vaḍḍhati. Atha naṃ ekamāsikaṃ alaṅkaritvā rañño santikaṃ ānayaṃsu. Rājā piyaputtaṃ oloketvā āliṅgitvā aṅke nisīdāpetvā ramayamāno nisīdi.

50. Tasmīṃ khaṇe cattāro corā ānītā. Rājā tesu ekassa sakaṇṭakāhi kasāhi pahārasahassaṃ āṇāpesi, ekassa saṅkhalikāya bandhitvā bandhanāgārappavesanaṃ, ekassa sarīre sattippahāradānaṃ, ekassa sūlāropanaṃ. Mahāsatto pitu kathaṃ sutvā saṃvegappatto hutvā “aho mama pitā rajjaṃ nissāya bhāriyaṃ nira-yagāmikammaṃ karoti”ti cintesi. Punadivase naṃ setacchattassa heṭṭhā alaṅkata-

sirisayane nipajjāpesuṃ.

So thokaṃ niddāyitvā paṭibuddho akkhīni ummīletvā setacchattaṃ olokento mahantaṃ sirivibhavaṃ passi. Athassa pakatiyāpi saṃvegappattassa atirekatarāṃ bhayaṃ uppajji. So “kuto nu kho ahaṃ imaṃ rājagehaṃ āgato”ti upadhārento jātissaraññaṇena devalokato āgatabhāvaṃ ñatvā tato paraṃ olokento ussadaniraye pakkabhāvaṃ passi. Tato paraṃ olokento tasmimyeva nagare rājabhāvaṃ passi. Atha so “ahaṃ vīsativassāni rajjaṃ kāretvā asītivassasahassāni ussadaniraye pacciṃ, idāni punapi imasmiṃ coragehe nibbattosmi, pitāpi me hiyyo catūsu coresu ānītesu tathārūpaṃ pharusāṃ nirayasāṃvattanikaṃ kathaṃ kathesi. Na me iminā aviditavipulanatthāvahena rajjena attho, kathaṃ nu kho imamahā coragehā mucceyyan”ti cintento nipajji. Atha naṃ ekā devadhītā “tāta temiyakumāra, mā bhāyi, tīṇi aṅgāni adhiṭṭhahitvā tava sotthi bhavissati”ti samaśśāsesi. Taṃ sutvā mahāsatto rajjasaṅkhātā (..0211) anattatho mucchitukāmo soḷasasaṃvaccharāni tīṇi aṅgāni acalādhiṭṭhānavasena adhiṭṭhahi. Tena vuttaṃ “**kicchāladdhaṃ piyaṃ puttān**”ti-ādi.

Tattha **kicchāladdhanti** kicchena kasirena cirakālapatthanāya laddhaṃ. **Abhijāntanti** jātisampannaṃ. Kāyajutiyā ceva ñāṇajutiyā ca samannāgatattā **jutindharaṃ. Setacchattaṃ dhārayitvāna, sayane poseti maṃ pitāti** pitā me kāsirājā “mā naṃ kumāraṃ rajo vā ussāvo vā”ti jātakālato paṭṭhāya setacchattassa heṭṭhā sirisayane sayāpetvā mahantena parivārena maṃ poseti.

51. Niddāyamāno sayanavare pabujjhivā ahaṃ olokento **paṇḍaraṃ** setacchattaṃ **addasaṃ. Yenāhaṃ nirayaṃ gatoti** yena setacchattena tato tatiye attabhāve ahaṃ nirayaṃ gato, setacchattasīsenā rajjaṃ vadati.

52. Saha diṭṭhassa me chattanti taṃ setacchattaṃ diṭṭhassa diṭṭhavato me saha tena dassanena, dassanasamakāramevāti attho. **Tāso uppajji bheravoti** suparivīditādīnavattā bhayānako cittutrāso udapādi. **Vinicchayaṃ samāpanno, kathāhaṃ imaṃ muñcissanti** kathaṃ nu kho ahaṃ imaṃ rajjaṃ kāḷakaṇṇiṃ muñceyyanti evaṃ vicāraṇaṃ āpajjiṃ.

53. Pubbasālohitā mayhanti pubbe ekasmiṃ attabhāve mama mātubhūtapubbā tasmim chatte adhivatthā **devatā** mayhaṃ **atthakāminī** hitesinī. **Sā maṃ disvāna dukkhitaṃ, tīsu ṭhānesu yojayīti** sā devatā maṃ tathā cetodukkhena dukkhitaṃ disvā mūgapakkhabadhirabhāvasaṅkhātesu tīsu rajjadukkhato nikkhamanakāraṇesu yojesi.

54. Paṇḍiccayanti paṇḍiccaṃ, ayameva vā pāṭho. **Mā vibhāvayāti** mā pakāsehi. **Bālamatoti** bāloti ñāto. **Sabboti** sakalo antojano ceva bahijano ca. **Ocināyatūti** nīharathetaṃ kāḷakaṇṇinti avajānātu. **Evaṃ tava attho bhavissatīti** evaṃ yathāvuttanayena avajānitabbabhāve sati tuyhaṃ gehato nikkhamanena **hitāṃ** pāramiparipūraṇaṃ bhavissati.

55. Tetāṃ (..0212) **vacananti** te etaṃ tīṇi aṅgāni adhiṭṭhāhīti vacanaṃ. **Atthakāmāsi me ammāti** amma devate, mama atthakāmā asi. **Hitakāmāti** tasseva pariyāyavacanaṃ. Atthoti vā ettha sukhaṃ veditabbaṃ. Hitanti tassa kāraṇabhūtaṃ puññaṃ.

56. Sāgareva thalaṃ labhinti coragehe vatāhaṃ jāto, ahu me mahāvātānatthoti sokasāgare osīdanto tassā devatāya ahaṃ vacanaṃ sutvā sāgare osīdanto viya thalaṃ patitthaṃ **alabhiṃ**, rajjakulato nikkhamanopāyaṃ alabhinti attho. **Tayo aṅge adhiṭṭhahinti** yāva gehato nikkhamiṃ, tāva tiṇi aṅgāni kāraṇāni adhiṭṭhahiṃ.

57. Idāni tāni sarūpato dassetuṃ “**mūgo ahosin**” ti gāthamāha. Tattha **pakkhoti** piṭhasappi. Sesam suviññeyyameva.

Evaṃ pana mahāsatte devatāya dinnanaye ṭhatvā jātavassato paṭṭhāya mūgā-dibhāvena attānaṃ dassente mātāpitaro dhāti-ādayo ca “mūgānaṃ hanupariyosānaṃ nāma evarūpaṃ na hoti, badhirānaṃ kaṇṇasotaṃ nāma evarūpaṃ na hoti, piṭhasappīnaṃ hatthapādā nāma evarūpā na honti, bhavitabbamettha kāraṇena, vīmaṃsissāma nan” ti cintetvā “khīrena tāva vīmaṃsissāmā” ti sakaladivasam khīraṃ na denti. So sussantopi khīratthāya saddaṃ na karoti.

Athassa mātā “putto me chāto, khīramassa dethā” ti khīraṃ dāpesi. Evaṃ antantarā khīraṃ adatvā ekasaṃvaccharam vīmaṃsantāpi antaram na passiṃsu. Tato “kumārakā nāma pūvakhajjakaṃ piyāyanti, phalāphalaṃ piyāyanti, kiḷanabhaṇḍakaṃ piyāyanti, bhojanaṃ piyāyanti” ti tāni tāni palobhanīyāni upanetvā vīmaṃsanavasena palobhentā yāva pañcavassakālā antaram na passiṃsu. Atha naṃ “dārakā nāma aggito bhāyanti, mattahatthito bhāyanti, sappato bhāyanti, ukkhittāsikapurisato bhāyanti, tehi vīmaṃsissāmā” ti yathā tehissa anatto na jāyati, tathā purimameva saṃvidahitvā atibhayānakākārena upagacchante kāresuṃ.

Mahāsatto (..0213) nirayabhayaṃ āvajjetvā “ito sataguṇena sahasaguṇena satahasaguṇena nirayo bhāyitabbo” ti niccalova hoti. Evampi vīmaṃsitvā antaram na passantā puna “dārakā nāma samajjattikā honti” ti samajjaṃ kāretvāpi mahāsattaṃ sāṇiyā parikkhipitvā ajānantasseva catūsu passesu saṅkhasaddehi bherisaddehi ca sahasā ekaninnādaṃ kāretvāpi andhakāre ghaṭṭehi dīpaṃ upanetvā sahasā ālokaṃ dassetvāpi sakalasarīraṃ phāṇitena makkhetvā bahumakkhike ṭhāne nipajjāpetvāpi nhāpanādīni akatvā uccārapassāvamatthake nipannaṃ ajjupekkhitvāpi tattha ca palipannaṃ sayamānaṃ parihāsehi akkosanehi ca ghaṭṭetvāpi heṭṭhāmañce aggikapallaṃ katvā uṇhasantāpena piḷetvāpīti evaṃ nānāvidhehi upāyehi vīmaṃsantāpissa antaram na passiṃsu.

Mahāsatto hi sabbattha nirayabhayameva āvajjetvā adhiṭṭhānaṃ avikopento niccalova ahosi. Evaṃ pannarasavassāni vīmaṃsitvā atha soḷasavassakāle “piṭhasappino vā hontu mūgabadhira vā rajanīyesu arajjantā dussanīyesu adussantā nāma natthīti nāṭakānissa paccupaṭṭhapetvā vīmaṃsissāmā” ti kumāraṃ gandhodakena nhāpetvā devaputtaṃ viya alaṅkaritvā devavimānakappaṃ pupphagandhadāmādīhi ekāmodapamodaṃ pāsādaṃ āropetvā uttamarūpadharā bhāvavilāsasampannā devaccharāpaṭibhāgā itthiyo upaṭṭhapesuṃ- “gacchatha naccādīhi kumāraṃ abhiraṃpethā” ti. Tā upagantvā tathā kātuṃ vāyamiṃsu. So buddhisampannatāya “imā me sarīrasamphassaṃ mā vindimṣū” ti assāsapassāse nirundhi. Tā tassa sarīrasamphassaṃ avindantiyo “thaddhasarīro esa, nāyaṃ manusso, yakkho bhavissati” ti pakkamiṃsu.

Evaṃ soḷasa vassāni soḷasahi mahāvīmaṃsāhi anekāhi ca khuddakavīmaṃ-

sāhi pariggaṇhituṃ asakkuṇitvā mātāpitaro “tāta, temiyakumāra, mayaṃ tava amūgādibhāvaṃ jānāma, na hi tesam evarūpāni mukhakaṇṇasotapādāni honti, tvaṃ amhehi patthetvā laddhaputtako, mā no nāsehi, sakalajambudīpe rājūnaṃ santikā garahato mocehi”ti saha visuṃ visuñca anekavāraṃ yāciṃsu. So tehi evaṃ yāciyamānopi asuṇanto viya hutvā nipajji.

58. Atha (..0214) rājā mahāsattassa ubho pāde kaṇṇasote jivhaṃ ubho ca hatthe kusalehi purisehi vīmaṃsāpetvā “yadipi apīṭhasappi-ādīnaṃ viyassa pādādayo, tathāpi ayaṃ pīṭhasappi mūgabadhiro maññe, idise kāḷakaṇṇipurise imasmiṃ gehe vasante tayo antarāyā paññāyanti jīvitassa vā chattassa vā mahe-siyā vā”ti lakkhaṇapāṭhakehi idāni kathitaṃ. Jātadivase pana “tumhākaṃ domana-ssapariharaṇatthaṃ ‘dhaññapuññalakkhaṇo’ti vuttan”ti amaccehi ārocitaṃ sutvā antarāyabhayena bhīto “gacchatha naṃ avamaṅgalarathe nipajjāpetvā pacchima-dvārena nīharāpetvā āmakasusāne nikhaṇathā”ti āṇāpesi. Taṃ sutvā mahāsatto haṭṭho udaggo ahosi- “cirassaṃ vata me manoratho matthakaṃ pāpuṇissati”ti. Tena vuttaṃ “**tato me hatthapāde cā**”ti-ādi.

Tattha **maddiyā**ti maddanavasena vīmaṃsītvā. **Anūnatanti** hatthādīhi avikalataṃ. **Nindisunti** “evaṃ anūnāvayavopi samāno mūgādi viya dissamāno “rajjaṃ kāretuṃ abhabbo, kāḷakaṇṇipuriso ayan”ti garahiṃsu. “Niddisun”tipi pāṭho, vadiṃsūti attho.

59. Chaḍḍanaṃ anumodisunti rājadassanattaṃ āgatā sabbepi janapadavā-sino senāpatipurohitappamukhā rājapurisā te sabbepi **ekamanā** samānacittā **hutvā** antarāyapariharaṇatthaṃ raññā āṇattā bhūmiyaṃ nikhaṇanavasena mama chaḍḍanaṃ mukhasaṅkocaṃ akatvā abhimukhabhāvena sādhu suṭṭhu idaṃ katta-bbamevāti anumodiṃsu.

60. So me attho samijjhathāti yassatthāya yadattham tato mūgādibhāvādhiṭṭhānavasena dukkaracaraṇam ciṇṇam caritam, so attho mama samijjhati. Tesam mama mātāpitu-ādīnam **matim** adhippāyam **sutvā so** aham mama adhippāyasa-mijghanena **hattho** anupadhāretvā bhūmiyam nikhaṇanānujānanena **saṃviggamānasova** ahosinti vacanasesena sambandho veditabbo.

61. Evaṃ kumārassa bhūmiyam nikhaṇane raññā āṇatte candādevī taṃ pavattim sutvā rājānam upasaṅkamtivā, “deva, tumhehi mayham varo dinno, mayā (..0215) ca gahitakam katvā ṭhapito, taṃ me idāni dethā”ti. “Gaṇha, devī”ti. “Puttassa me rajjam dethā”ti. “Putto te kālakaṇṇi, na sakkā dātun”ti. “Tena hi, deva, yāvajivam adento satta vassāni dethā”ti. “Tampi na sakkā”ti. “Cha vassāni, pañcacattāritiṇidve-ekam vassam, satta māse, chapañcacattārotayodve-ekam māsam-addhamāsaṃsattāham dethā”ti. Sādhu gaṇhāti.

Sā puttam alaṅkārāpetvā “temiyakumārassa idaṃ rajjan”ti nagare bherim carāpetvā nagaram alaṅkārāpetvā puttam hatthikkhandham āropetvā setacchattam matthake kārāpetvā nagaram padakkhiṇam katvā āgataṃ alaṅkatasirisayane nipa-jjāpetvā sabbarattim yāci- “tāta temiya, taṃ nissāya soḷasa vassāni niddam ala-bhitvā rodamānāya me akkhini uppakkāni, sokena hadayam bhijjati viya, tava apī-ṭhasappi-ādibhāvam jānāmi, mā maṃ anātham karī”ti. Iminā niyāmena cha divase yāci. Chaṭṭhe divase rājā sunandaṃ nāma sārathim pakkosāpetvā “sve pātova avamaṅgalarathena kumāram nīharitvā āmakasusāne bhūmiyam nikhaṇitvā pathavivaḍḍhanakakammaṃ katvā ehi”ti āha. Taṃ sutvā devī “tāta, kāsirājā taṃ sve āmakasusāne nikhaṇitum āṇāpesi. Sve maraṇam pāpuṇissati”ti āha.

Mahāsatto taṃ sutvā “temiya, soḷasa vassāni tayā kato vāyāmo matthakam patto”ti haṭṭho udaggo ahoṣi. Mātuyā panassa hadayam bhijjanākāram viya ahoṣi. Atha tassā rattiyā accayena pātova sārathi ratham ādāya dvāre ṭhapetvā siri-gabbham pavisitvā “devi, mā mayham kujjhi, rañño āṇā”ti puttam āliṅgitvā nipannaṃ devim piṭṭhihatthena apanetvā kumāram ukkhipitvā pāsādā otari. Devī uram paharitvā mahāsaddena paridevitvā mahātale ohīyi.

Atha naṃ mahāsatto oloketvā “mayi akathente mātu soko balavā bhavissati”ti kathetukāmo hutvāpi “sace kathessāmi soḷasa vassāni kato vāyāmo mogho bhavissati, akathento panāham attano ca mātāpitūnaṅca paccayo bhavissāmī”ti adhivāsesi. Sārathi “mahāsattam ratham āropetvā pacchimadvārābhimukham (..021 ratham pesessāmī”ti pācīnadvārābhimukham pesesi. Ratho nagarā nikkhamitvā devatānubhāvena tiyojanaṭṭhānam gato. Mahāsatto suṭṭhutam tuṭṭhacitto ahoṣi. Tattha vanaghaṭam sārathissa āmakasusānam viya upaṭṭhāsi. So “idaṃ ṭhānam sundaran”ti ratham okkamāpetvā maggapasse ṭhapetvā rathā oruyha mahāsa-ttassa ābharaṇabhaṇḍam omuñcitvā bhaṇḍikam katvā ṭhapetvā kudālam ādāya avidūre āvāṭam khaṇitum ārabhi. Tena vuttam “**nhāpetvā anulimpitvā**”ti-ādī.

Tattha **nhāpetvā**ti soḷasahi gandhodakaghaṭehi nhāpetvā. **Anulimpitvā**ti sura-bhivilepanena vilimpetvā. **Veṭhetvā rājavēṭhananti** kāsirājūnam paveṇiyāgataṃ rājamakuṭam sīse paṭimuñcitvā. **Abhisiñcitvā**ti tasmim rājakule rājābhisekaniyā-mena abhisiñcitvā. **Chattena kāresum puram padakkhiṇanti** setacchattena dhāri-

yamānena maṃ nagaraṃ padakkhiṇaṃ kāresuṃ.

62. Sattāhaṃ dhārayitvānāti mayhaṃ mātu candādeviyā varalābhanavasena laddhaṃ sattāhaṃ mama setacchattaṃ dhārayitvā. **Uggate ravimaṇḍale**ti tato punadivase sūriyamaṇḍale uggatamatte avamaṅgalarathena **maṃ** nagarato **nīharitvā** bhūmiyaṃ nikhaṇanattaṃ **sārathi** sunando **vanam**upagacchi.

63. Sajjassanti sannaddho assaṃ, yuge yojitassaṃ me rathaṃ maggato ukka-māpanavasena ekokāse katvā. **Hatthamuccitoti** muccitahattho, rathapācanato muttahatthoti attho. Atha vā **hatthamuccitoti** hatthamutto mama hatthato mucci-tvāti attho. **Kāsunti** āvāṭaṃ. **Nikhātunti** nikhaṇituṃ.

64-5. Idāni yadattaṃ mayā soḷasa vassāni mūgavatādi-adhiṭṭhānena dukkara-cariyā adhiṭṭhitā, taṃ dassetuṃ **“adhiṭṭhitamadhiṭṭhānan”**ti gāthādvayamāha.

Tattha **tajjento vividhakāraṇāti** dvimāsikakālato paṭṭhāya yāva soḷasasaṃva-ccharā thaññapaṭisedhanādīhi vividhehi nānappakārehi kāraṇehi tajjayanto bhaya-viddhaṃsanavasena viheṭhiyamāno. Sesam suviññeyyameva.

Atha (..0217) mahāsatto sunande kāsūṃ khaṇante “ayaṃ me vāyāmakālo”ti uṭṭhāya attano hatthapāde sambāhitvā rathā otarituṃ me balaṃ atthīti ñatvā cittaṃ uppādesi. Tāvadevassa pādapatitṭhānaṭṭhānaṃ vātapuṇṇabhastacammaṃ viya uggantvā rathassa pacchimantaṃ āhacca aṭṭhāsi. So otarivā katipaye vāre aparā-paraṃ caṅkavitvā “yojanasatampi gantuṃ me balaṃ atthī”ti ñatvā rathaṃ pacchi-mante gahetvā kumārakānaṃ kiḷanayānakam viya ukkhipitvā “sace sārathi mayā saddhiṃ paṭivirujjheyya, atthi me paṭivirujjhituṃ balan”ti sallakkhetvā pasādhanat-thāya cittaṃ uppādesi. Taṅkhaṇaññeva sakkassa bhavanaṃ uṇhākāraṃ dassesi. Sakko taṃ kāraṇaṃ ñatvā vissakammaṃ āṇāpesi- “gaccha kāsirāja puttaṃ alaṅkarohī”ti. So “sādhū”ti vatvā dibbehi ca mānusehi ca alaṅkārehi sakkam viya taṃ alaṅkari. So devarājaliḷāya sārathissa khaṇanokāsaṃ gantvā āvāṭatīre ṭhatvā-

“Kinnu santaramānova, kāsūṃ khaṇasi sārathi;
puṭṭho me samma akkhāhi, kiṃ kāsuyā karissasi”ti. (jā. 2.22.3)-

Āha.

Tena uddhaṃ anoloketvāva-

“Rañño mūgo ca pakkho ca, putto jāto acetaso;
somhi raññā samajjhīṭṭho, puttaṃ me nikhaṇaṃ vane”ti. (jā. 2.22.4)-

Vutte mahāsatto-

“Na badhiro na mūgosmi, na pakkho na ca vīkalo;
adhammaṃ sārathi kayirā, maṃ ce tvaṃ nikhaṇaṃ vane.

“Ūrū bāhuñca me passa, bhāsitañca suṇohi me;
adhammaṃ sārathi kayirā, maṃ ce tvaṃ nikhaṇaṃ vane”ti. (jā. 2.22.5-6)-

Vatvā puna tena āvāṭakhaṇanaṃ pahāya uddhaṃ oloketvā tassa rūpasampattiṃ disvā “manusso vā devo vā”ti ajānanta-

“Devatā nusi gandhabbo, adu sakko purindado;
ko vā tvaṃ kassa vā putto, kathaṃ jānemu taṃ mayan”ti. (jā. 2.22.7)-

Vutte-

“Namhi (..0218) devo na gandhabbo, nāpi sakko purindado;
kāsirañño ahaṃ putto, yaṃ kāsuyā nikhaññasi.

“Tassa rañño ahaṃ putto, yaṃ tvaṃ sammūpajīvasi;
adhammaṃ sārathi kayirā, maṃ ce tvaṃ nikhaṇaṃ vane.

“Yassa rukkhassa chāyāya, nisīdeyya sayeyya vā;
na tassa sākhaṃ bhañjeyya, mittadubbho hi pāpako.

“Yathā rukkho tathā rājā, yathā sākhā tathā ahaṃ;

Yathā chāyūpago poso, evaṃ tvamasi sārathi;

adhammaṃ sārathi kayirā, maṃ ce tvaṃ nikhaṇaṃ vane” ti. (jā. 2.22.8-11)–

Ādinā nayena dhammaṃ desetvā tena nivattanatthaṃ yācito anivattanakāraṇaṃ
pabbajjāchandaṃ tassa ca hetu nirayabhayādikaṃ atītabhave attano pavattiṃ
vitthārena kathetvā tāya dhammakathāya tāya ca paṭipattiyā tasmimpi pabbajitu-
kāme jāte rañño imaṃ–

“Rathaṃ niyyātayitvāna, anaṇo ehi sārathi;

anaṇassa hi pabbajjā, etaṃ isihi vaṇṇitan” ti. (jā. 2.22.44)–

Vatvā taṃ vissajjesi.

So rathaṃ ābharaṇāni ca gahetvā rañño santikaṃ gantvā tamatthaṃ ārocesi.
Rājā tāvadeva “mahāsattassa santikaṃ gamissāmi” ti nagarato niggacchi saddhiṃ
caturaṅginīyā senāya itthāgārehi nāgarajānapadehi ca. Mahāsattopi kho sārathiṃ
uyyojetvā pabbajitukāmo jāto. Tassa cittaṃ ñatvā sakko vissakammaṃ pesesi–
“temiyapaṇḍito pabbajitukāmo, tassa assamapadaṃ pabbajitaparikkhāre ca māpe-
hi” ti. So gantvā tiyojanike vanasaṇḍe assamaṃ māpetvā rattiṭṭhānādivāṭṭhānaca-
ṅkamanapokkharāṇīphalarukkhāsampaṇṇaṃ katvā sabbe ca pabbajitaparikkhāre
māpetvā sakaṭṭhānameva gato. Bodhisatto taṃ disvā sakkadattiyabhāvaṃ ñatvā
paṇṇasālaṃ pavisitvā vatthāni apanetvā tāpasavesaṃ (..0219) gahetvā kaṭṭha-
tthare nisinno aṭṭha samāpattiyo, pañca ca abhiññāyo nibbattetvā pabbajjāsu-
khena assame nisīdi.

Kāsirājāpi sārathinā dassitamaggena gantvā assamaṃ pavisitvā mahāsattena
saha samāgantvā katapaṭisanthāro rajjena nimantesi. Temiyapaṇḍito taṃ paṭi-
kkhipitvā anekākāravokāraṃ aniccatādipaṭisaṃyuttāya ca kāmādīnavapaṭisaṃyu-
ttāya ca dhammiyā kathāya rājānaṃ saṃvejesi. So saṃviggamānaso gharāvāse
ukkaṇṭhito pabbajitukāmo hutvā amacce itthāgāre ca pucchi. Tepi pabbajitukāmā
ahesuṃ. Atha rājā candādeviṃ ādiṃ katvā soḷasa sahasse orodhe ca amaccādike
ca pabbajitukāme ñatvā nagare bheriṃ carāpesi– “ye mama puttassa santike
pabbajitukāmā, te pabbajantū” ti. Suvaṇṇakoṭṭhāgārādīni ca vivarāpetvā vissajjā-
pesi. Nāgarā ca yathāpasāriteyeva āpaṇe vivaṭadvārāneva gehāni ca pahāya
rañño santikaṃ agamaṃsu. Rājā mahājanena saddhiṃ mahāsattassa santike
pabbaji. Sakkadattiyaṃ tiyojanikaṃ assamapadaṃ paripūri.

Sāmantarājāno “kāsirājā pabbajito” ti sutvā “bārāṇasirajjaṃ gahessāmā” ti
nagaraṃ pavisitvā devanagarasadiṣaṃ nagaraṃ sattaratanabharitaṃ devavimā-
nakappaṃ rājanivesanañca disvā “imaṃ dhaṇaṃ nissāya bhayena bhavitabban”-
ti tāvadeva nikkhamitvā pāyāsuṃ. Tesam āgamaṇaṃ sutvā mahāsatto vanantaṃ

gantvā ākāse nisīditvā dhammaṃ desesi. Te sabbe saddhiṃ parisāya tassa
santike pabbajiṃsu. Evaṃ aparepi aparepīti mahāsamāgamo ahosi.

Sabbe phalāphalāni paribhuññitvā samaṇadhammaṃ karonti. Yo kāmādivitakkaṃ vitakketi, tassa cittaṃ ñatvā mahāsatto tattha gantvā ākāse nisīditvā dhammaṃ deseti.

So dhammassavanasappāyaṃ labhitvā samāpattiyo abhiññāyo ca nibbatteti. Evaṃ aparopi aparopīti sabbepi jīvitapariyosāne brahmalokaparāyanā ahesuṃ. Tiracchānagatāpi mahāsatte isigaṇepi cittaṃ pasādetvā chasu kāmasaggesu nibbattiṃsu. Mahāsattassa brahmacariyaṃ ciraṃ dīghamaddhānaṃ pavattittha. Tadā chatte adhivatthā devatā uppalavaṇṇā ahosi, sārathi sārīputtatthero, mātāpitaro mahārājakulāni, parisā buddhāparisā, temiyapaṇḍito lokanātho.

Tassa (..0220) adhiṭṭhānapāramī idha matthakaṃ pattā, sesapāramiyopi yathārahaṃ niddhāretabbā. Tathā māsaṃjātakālato paṭṭhāya nirayabhayaṃ pāpabhīrutā rajjajigucchā nekkhammanimittaṃ mūgādibhāvādhiṭṭhānaṃ tattha ca virodhippacayasamodhānepi niccalabhāvoti evamādayo guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Temiyacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

Adhiṭṭhānapāramī niṭṭhitā.

7. Kapirājacariyāvaṇṇanā

67. Sattame **yadā ahaṃ kapi āsinti** yasmiṃ kāle ahaṃ kapiyoniyaṃ nibbattivā vuddhimanvāya nāgabalo thāmasampanno assapotakappamāṇo mahāsāro kapi homi. **Nadīkūle darīsayeti** ekissā nadiyā tīre ekasmiṃ darībhāge yadā vāsaṃ kappemīti attho.

Tadā kira bodhisatto yūthapariharaṇaṃ akatvā ekacaro hutvā vihāsi. Tassā pana nadiyā vemajjhe eko dīpako nānappakārehi ambapanasādīhi phalarukkhehi sampanno. Bodhisatto thāmajavasampannatāya nadiyā orimatīrato uppativā dīpakassa pana nadiyā ca majjhe eko piṭṭhipāsāṇo atthi, tasmīṃ patati. Tato uppativā tasmīṃ dīpake patati. So tattha nānappakārāni phalāphalāni khāditvā sāyaṃ teneva upāyena paccāgantvā attano vasanaṭṭhāne vasitvā punadivasepi tattheva karoti. Iminā niyāmena vāsaṃ kappesi.

Tasmīṃ pana kāle eko kumbhīlo sapajāpatiko tassaṃ nadiyaṃ vasati. Tassa bhariyā bodhisattaṃ aparāparaṃ gacchantaṃ disvā tassa hadayamaṃse dohaḷaṃ uppādetvā kumbhīlaṃ āha- “mayhaṃ kho, ayyaputta, imassa vānarassa hadayamaṃse dohaḷo uppanno”ti. So “sādhu, bhadde, lacchasi”ti vatvā “ajja taṃ sāyaṃ dīpakato āgacchantameva gaṇhissāmī”ti gantvā piṭṭhipāsāṇe nipajji. Bodhisatto taṃ divasaṃ gocaraṃ caritvā (..0221) sāyanhasamaye dīpake ṭhitova pāsāṇaṃ oloketvā “ayaṃ pāsāṇo idāni uccataro khāyati, kiṃ nu kho kāraṇaṃ”ti cintesi. Mahāsattassa hi udakappamāṇaṅca pāsāṇappamāṇaṅca suvatthāpita-meva hoti. Tenassa etadahosi- “ajja imissā nadiyā udakaṃ neva hāyati, atha ca

panāyaṃ pāsāṇo mahā hutvā paññāyati, kacci nu kho ettha mayhaṃ gahaṇa-tthāya kumbhilo nipanno”ti?

So “vīmaṃsissāmi tāva nan”ti tattheva ṭhatvā pāsāṇena saddhiṃ kathento viya “bho, pāsāṇā”ti vatvā paṭivacanaṃ alabhanto yāvataṭṭhiyaṃ “bho, pāsāṇā”ti āha. Pāsāṇo paṭivacanaṃ na deti. Punapi bodhisatto “kiṃ, bho pāsāṇa, ajja mayhaṃ paṭivacanaṃ na desī”ti āha. Kumbhilo “addhā ayaṃ pāsāṇo aññesu divasesu vānarindassa paṭivacanaṃ deti maññe, ajja pana mayā ottharittā na deti, handāhaṃ dassāmissa paṭivacanaṃ”ti cintetvā “kiṃ vānarindā”ti āha. “Kosi tvan”-ti? “Ahaṃ kumbhilo”ti. “Kimatthaṃ ettha nipannosi”ti? “Tava hadayaṃ patthaya-māno”ti. Bodhisatto cintesi- “añño me gamanamaggo natthi, paṭiruddhaṃ vata me gamanan”ti. Tena vuttaṃ-

“pīlito susumārena, gamanaṃ na labhāmahaṃ”.

68. “Yamhokāse ahaṃ ṭhatvā, orā pāraṃ patāmahaṃ;
tattacchi sattuvadhako, kumbhilo luddadassano”ti.

Tattha “**pīlito susumārenā**”ti addhagāthāya vuttamevatthaṃ. “**Yamhokāse**”ti gāthāya pākaṭaṃ karoti. Tattha **yamhokāseti** yasmiṃ nadīmajjhe ṭhitapiṭṭhipāsāṇa-saṅkhāte padese **ṭhatvā**. **Orāti** dīpakasaṅkhātā oratīrā. **Pāranti** tadā mama vasana-ṭṭhānabhūtaṃ nadiyā paratīraṃ. **Patāmahanti** uppatitvā patāmi ahaṃ. **Tattha-cchīti** tasmīṃ piṭṭhipāsāṇappadese **sattubhūto vadhako** ekanteneva ghātako paccatthiko **luddadassano** ghorarūpo bhayānakadassano nisīdi.

Atha mahāsatto cintesi- “añño me gamanamaggo natthi, ajja mayā kumbhilo vañcetabbo, evañhi ayaṅca mahatā pāpato mayā parimocito siyā, mayhaṅca jīvitam laddhan”ti. So kumbhilaṃ āha- “samma, kumbhila, ahaṃ tuyhaṃ upari patissāmī”ti. Kumbhilo (.0222) “vānarinda, papañcaṃ akatvā ito āgacchāhī”ti āha. Mahāsatto “ahaṃ āgacchāmi, tvaṃ pana attano mukhaṃ vivarivā maṃ tava santikaṃ āgatakāle gaṇhāhī”ti avoca. Kumbhīlānaṅca mukhe vivaṭe akkhīni nimmīlanti. So taṃ kāraṇaṃ asallakkhento mukhaṃ vivari. Athassa akkhīni nimmīlīṃsu. So mukhaṃ vivarivā sabbaso nimmīlitakkhī hutvā nipajji. Mahāsatto tassa tathābhāvaṃ ṇatvā dīpakato uppatito gantvā kumbhīlassa matthakaṃ akkamitvā tato uppatanto vijjulatā viya vijjotamāno paratīre aṭṭhāsi. Tena vuttaṃ-

69. “So maṃ asaṃsi ehīti, ahampemīti taṃ vadim;
tassa matthakamakkamma, parakūle patitṭhahin”ti.

Tattha **asaṃsīti** abhāsi. **Ahampemīti** ahampi āgacchāmīti **taṃ** kathesiṃ.

Yasmā pana taṃ dīpakaṃ ambajambupanasādiphalarukkhasaṅḍamaṅḍitaṃ ramaṇīyaṃ nivāsayoggaṅca, “āgacchāmi”ti pana paṭiññāya dinnattā saccaṃ anurakkhanto mahāsattopi “āgamissāmevā”ti tathā akāsi. Tena vuttaṃ-

70. “Na tassa alikaṃ bhaṇitaṃ, yathā vācaṃ akāsahan”ti.

Yasmā cetam saccānurakkhaṇaṃ attano jīvitam pariccajitvā kataṃ, tasmā āha- “saccena me samo natthi, esā me saccapāramī”ti.

Kumbhilo pana taṃ acchariyaṃ disvā “iminā vānarindena ati-accherakaṃ kata-

n”ti cintetvā “bho vānarinda, imasmim loke catūhi dhammehi samannāgato puggalo amitte abhibhavati, te sabbepi tuyhaṃ abbhantare atthi maññe”ti āha-
“Yassete caturō dhammā, vānarinda, yathā tava;
saccaṃ dhammo dhiti cāgo, diṭṭhaṃ so ativattatī”ti. (jā. 1.2.147);

Tattha **yassā**ti yassa kassaci puggalassa. **Eteti** idāni vattabbe paccakkhato dasseti. **Caturō dhammā**ti cattāro guṇā. **Saccanti** vacīsaccaṃ, “mama (..0223) santikaṃ āgamissāmī”ti vatvā musāvādaṃ akatvā āgato evāti etaṃ te vacīsaccaṃ. **Dhammoti** vicāraṇapaññā, “evaṃ kate idaṃ nāma bhavissatī”ti pavattā te esā vicāraṇapaññā. **Dhitī**ti abbochinnaṃ vīriyaṃ vuccati, etampi te atthi. **Cāgoti** attapariccāgo, tvaṃ attānaṃ pariccajitvā mama santikaṃ āgato, yaṃ panāhaṃ gaṇhituṃ nāsakkhiṃ, mayhamevesa doso. **Diṭṭhanti** paccāmittaṃ. **So ativattatī**ti yassa puggalassa yathā tava evaṃ ete cattāro dhammā atthi, so yathā maṃ tvaṃ ajja atikkanto, tatheva attano paccāmittaṃ atikkamati abhibhavatīti.

Evaṃ kumbhīlo bodhisattaṃ pasaṃsitvā attano vasanaṭṭhānaṃ gato. Tadā kumbhīlo devadatto ahosi, tassa bhariyā ciñcamāṇavikā, kapiṛajā pana lokanātho.

Tassa idhāpi heṭṭhā vuttanayeneva sesapāramiyo niddhāretabbā. Tathā udakassa pāsāṇassa ca pamāṇavavathānena idāni pāsāṇo uccataro khāyatīti parigaṇhanavasena pāsāṇassa upari susumārassa nipannabhāvajānaṃ, pāsāṇena kathanāpadesena tassatthassa nicchayagamaṃ, susumārassa upari akkamitvā sahasā paratīre patiṭṭhānavasena sīghakāritāya tassa mahatā pāpato parimocanaṃ, attano jīvitarakkhaṇaṃ, saccavācānurakkhaṇaṃcāti evamādayo guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Kapirājacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Saccatāpasacariyāvaṇṇanā

Aṭṭhame **tāpaso saccasavhayoti** saccasaddena avhātabbo saccanāmakō **tāpaso yadā** yasmim kāle **homi**, tadā. **Saccena lokaṃ pālesinti** attano avisaṃvādibhāvena sattalokaṃ jambudīpe tattha tattha sattanikāyaṃ pāpato nānāvidhā anattathato ca rakkhiṃ. **Samaggaṃ janamakāsahanti** tattha tattha kalahaviggahavivādāpannaṃ mahājanaṃ kalahe ādīnaṃ dassetvā sāmaggiyaṃ ānisaṃsakathānena samaggaṃ avivadamānaṃ sammodamānaṃ ahamakāsīṃ.

Tadā (..0224) hi bodhisatto bārāṇasiyaṃ aññatarasmim brāhmaṇamahāsālakule nibbatti. Tassa “sacco”ti nāmaṃ kariṃsu. So vayappatto takkasilaṃ gantvā disāpāmokkhassa ācariyassa santike sippaṃ uggaṇhitvā nacirasseva sabbasi-ppānaṃ nipphattiṃ patto. Ācariyena anuññāto bārāṇasiṃ paccāgantvā mātāpitaro vanditvā tehi abhinandiyamāno tesam cittānurakkhaṇatthaṃ katipāhaṃ tesam santike vasi. Atha naṃ mātāpitaro patirūpena dārena saṃyojetukāmā sabbaṃ vibhavajātaṃ ācikkhitvā gharāvāsena nimantesuṃ.

Mahāsatto nekkhammajjhāsayo attano nekkhammapāramiṃ paribrūhetukāmo

gharāvāse ādīnavaṃ pabbajjāya ānisaṃsañca nānappakārato kathetvā mātāpi-
tūnaṃ assumukhānaṃ rodamānānaṃ aparimāṇaṃ bhogakkhandhaṃ anantaṃ
yasaṃ mahantañca ñātiparivaṭṭaṃ pahāya mahānāgoṃva ayasañkhalikaṃ ghara-
bandhanaṃ chindanto nikkhamitvā himavantappadesaṃ pavisitvā isipabbajjaṃ
pabbajitvā vanamūlaphalāphalehi yāpento nacirasseva aṭṭha samāpattiyo pañca
ca abhiññāyo nibbattetvā jhānakīlaṃ kīlayamāno samāpattivihārena viharati.

So ekadivasaṃ dibbacakkhunā lokaṃ olokeno addasa sakalajambudīpe
manusse yebhuyyena pāṇātipātādidasā-akusalakammāpathasute kāmāni-
dānaṃ kāmādhikaraṇaṃ aññamaññaṃ vivādāpanne. Disvā evaṃ cintesi- “na kho
pana metaṃ patirūpaṃ, yadidaṃ ime satte evaṃ pāpapasute vivādāpanne ca
disvā ajjupekkhaṇaṃ. Ahañhi ‘satte saṃsārapaṅkato uddharitvā nibbānathale
paṭiṭṭhapessāmi’ti mahāsambodhiyānaṃ paṭipanno, tasmā taṃ paṭiññaṃ avisaṃ-
vādentō yaṃnūnāhaṃ manussapathaṃ gantvā te te satte pāpato oramāpeyyaṃ,
vivādañca nesaṃ vūpasameyyaṃ”ti.

Evaṃ pana cintetvā mahāsatto mahākaruṇāya samussāhito santaṃ samāpatti-
sukhaṃ pahāya iddhiyā tattha tattha gantvā tesāṃ cittānukūlaṃ dhammaṃ
desento kalahaviggahavivādāpanne satte diṭṭhadhammikañca samparāyikañca
virodhe ādīnavaṃ dassetvā aññamaññaṃ samagge sahite akāsi. Anekākāravokā-
rañca pāpe ādīnavaṃ vibhāvento tato satte vivecetvā ekacce dasasu kusalaka-
mmāpathadhammesu paṭiṭṭhāpesi. Ekacce pabbājetvā (..0225) sīlasaṃvare indri-
yaguttiyaṃ satisampajaññe pavivekavāse jhānābhiññāsu ca yathārahaṃ paṭiṭṭhā-
pesi. Tena vuttaṃ-

71. “Punāparaṃ yadā homi, tāpaso saccasavhayo;
saccena lokam pālesim, samaggaṃ janamakāsahan”ti.

Idhāpi mahāpurisassa heṭṭhā vuttanayeneva sesapāramiyo niddhāretabbā.
Tathā guṇānubhāvā ca vibhāvetabbāti.

Saccatāpasacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Vaṭṭapotakacariyāvaṇṇanā

72. Navame **magadhe vaṭṭapotakoti**-ādīsu ayam saṅkhepattho- magadharatthe aññatarasmiṃ araññappadese vaṭṭakayoniyam nibbattitvā aṇḍakosaṃ padāletvā aciranikkhantatāya **taruṇo** maṃsapesibhūto, tato eva ajātapakkho vaṭṭakacchā-pako yadā ahaṃ **kulāvake**veva **homi**.

73. **Mukhatuṇḍakenāharitvā**ti mayhaṃ mātā attano mukhatuṇḍakena kālena kālam gocaṃ āharitvā maṃ poseti. **Tassā phassena jīvāmī**ti parisedanatta-ñceva paribhāvanatthañca sammadeva kālena kālam **mamaṃ** adhisayanavasena phusantiyā tassā mama mātuyā sarīrasamphassena jīvāmi viharāmi attabhāvaṃ pavattemi. **Natthi me kāyikaṃ balanti** mayhaṃ pana atitaruṇatāya kāyasanni-ssitaṃ balaṃ natthi.

74. **Samvacchareti** samvacchare samvacchare. **Gimhasamayeti** gimhakāle. Sukkharukkhasākhānaṃ aññamaññaṃ saṅghaṭṭanasamuppanna agginā tasmim padese **davaḍāho padippi**ti pajjalati, so tathā padīpito. **Upagacchati amhā-****kanti** mayhaṃ mātāpitūnañcāti amhākaṃ vasanaṭṭhānappadesaṃ attano patiṭṭhā-nassa asuddhassāpi suddhabhāvakaraṇena pāvanato **pāvakoti** ca gatamagge indhanassa bhasmabhāvāvahanato **kaṇhavattanī**ti ca laddhanāmo aggi vanaru-**kkhagacche** dahanto kālena kālam upagacchati.

75. Evaṃ (..0226) upagamanato tadāpi **saddāyantoti** “dhamadhama”iti evaṃ saddaṃ karonto, anuravadassanañhetam dāvaggino. **Mahāsikhī**ti pabbatakūṭasa-disānaṃ indhanānaṃ vasena mahatiyo sikhā etassāti mahāsikhī. **Anupubbena** anukkamena taṃ araññappadesaṃ **jhāpento** dahanto **aggi mama** samīpaṭṭhānaṃ **upāgami**.

76. **Aggivegabhayā**ti vegena āgacchato aggino bhayena **bhītā**. **Tasitā**ti cittutrā-sasamuṭṭhitena kāyassa chambhitattena ca utrāsā. **Mātāpitā**ti mātāpitāro. **Attānaṃ parimocayunti** agginā anupaddutaṭṭhānagamanena attano sothibhāvamaṃsu. Mahāsatto hi tadā mahāgeṇḍukappamāṇo mahāsarīro ahosi. Taṃ mātāpitāro kenaci upāyena gahetvā gantuṃ asakkuṇantā attasinehena ca abhibhuyyamānā puttasinehaṃ chaḍḍetvā palāyimsu.

77. **Pāde pakkhe pajahāmī**ti attano ubho pāde ubho pakkhe ca bhūmiyam ākāse ca gamanasajje karonto pasāremi iriyāmi vāyamāmi. “Paṭihāmī”tipi pāṭho, vehāsagamanayogge kātuṃ ihāmīti attho. “Patihāmī”tipi paṭhanti. Tassattho-pāde pakkhe ca pati visuṃ ihāmi, gamanattaṃ vāyamāmi, taṃ pana vāyāmakara-

ṇatthameva. Kasmā? Yasmā **natthi me kāyikaṃ balaṃ. Sohaṃ agatiko tatthā**ti so ahaṃ evaṃbhūto pādapakkhavekallena gamanavirahito mātāpitūnaṃ apagama-
nena vā appaṭṭisaraṇo, tattha dāvaggi-upaddute vane, tasmim̃ vā kulāvake ṭhitova
evaṃ idāni vattabbākārena tadā cintesiṃ. Dutiyañcetha **ahanti** nipātamattaṃ
daṭṭhabbaṃ.

78. Idāni tadā attano cintitākāraṃ dassetuṃ “**yesāhan**” ti-ādimāha.

Tattha **yesāhaṃ upadhāveyyaṃ, bhīto tasitavedhito** maraṇabhayena bhīto tato
eva cittutrāsena tasito sarīrakampanena vedhito yesamahaṃ pakkhantaraṃ eta-
rahi dāvaggi-upadduto jaladuggaṃ viya maññamāno pavisitum̃ upadhāveyyaṃ **te**
mama mātāpitāro **maṃ** ekakaṃ eva **ohāya** jahitvā **pakkantā. Kathaṃ me ajja kāta-**
veti kathaṃ nu kho mayā ajja kātabbaṃ, paṭipajjitabbanti attho.

Evaṃ (..0227) mahāsatto itikattabbatāsammūḷho hutvā ṭhito puna cintesi-
“imasmim̃ loke sīlagaṇo nāma atthi, saccagaṇo nāma atthi, atīte pāramiyo pūretvā
bodhitale nisīditvā abhisambuddhā sīlasamādhipaññāvimuttivimuttiñāṇadassana-
sampannā saccānudayakāruññakhantisamannāgatā sabbasattesu samappavatta-
mettābhāvanā sabbaññubuddhā nāma atthi, tehi ca paṭividdho ekantaniyyāna-
gaṇo dhammo atthi, mayi cāpi ekaṃ saccaṃ atthi. Saṃvijjamāno eko sabhāva-
dhammo paññāyati, tasmā atītabuddhe ceva tehi paṭividdhagaṇe ca āvajjetvā
mayi vijjamānaṃ saccaṃ sabhāvadhammaṃ gahetvā saccakiriyaṃ katvā aggim̃
paṭikkamāpetvā ajja mayā attano ceva idha vāsīnaṃ sesapāṇīnañca sothhibhāvaṃ
kātuṃ vaṭṭati” ti. Evaṃ pana cintetvā mahāsatto attano ānubhāve ṭhatvā yathāci-
ntitaṃ paṭipajji. Tena vuttaṃ-

79. “Atthi loke sīlagaṇo, saccaṃ soceyyanuddayā;
tena saccena kāhāmi, saccakiriyaṃuttamaṃ.

80. “Āvajjetvā dhammabalaṃ, saritvā pubbake jine;
saccabalamavassāya, saccakiriyaṃmakāsahan” ti.

81. Tattha mahāsatto atīte parinibbutānaṃ buddhānaṃ gaṇe āvajjetvā attani
vijjamānaṃ saccasabhāvaṃ ārabha yaṃ gāthaṃ vatvā tadā saccakiriyaṃmakāsi,
taṃ dassetuṃ “**santi pakkhā**” ti-ādi vuttaṃ.

Tattha **santi pakkhā apatanā**ti mayhaṃ pakkhā nāma atthi upalabbhanti, no ca
kho sakkā etehi uppatitum̃ ākāseṃ gantunti apatanā. **Santi pādā avañcanā**ti
pādāpi me atthi, tehi pana vañcituṃ padavāragamanena gantum̃ na sakkāti ava-
ñcanā. **Mātāpitā ca nikkhantā**ti ye maṃ aññattha neyyum̃, tepi maraṇabhayena
mama mātāpitāro nikkhantā. **Jātavedā**ti aggim̃ ālapati. So hi jātova vediyati,
dhūmajāluṭṭhānena paññāyati, tasmā “jātavedo” ti vuccati. **Paṭikkamā**ti paṭigaccha
nivattāti jātavedaṃ āṇāpeti.

Iti (..0228) mahāsatto “sace mayhaṃ pakkhānaṃ atthibhāvo, te ca pasāretvā
ākāse apatanabhāvo, pādānaṃ atthibhāvo, te ca ukkhipitvā avañcanabhāvo, mātā-
pitūnaṃ maṃ kulāvakeyeva chaḍḍetvā palātabhāvo ca saccasabhāvabhūto eva,
jātaveda, etena saccena tvaṃ ito paṭikkamā” ti kulāvake nipannova saccakiriyaṃ
akāsi. Tassa saha saccakiriyaṃ soḷasakarīsamatte ṭhāne jātavedo paṭikkamā.
Paṭikkamanto ca na jhāyamānova araññaṃ gato, udake pana opilāpita-ukkā viya

tattheva nibbāyi. Tena vuttaṃ-

82. “Saha sacce kate mayhaṃ, mahāpajjalito sikhī;
vajjesi soḷasakarīsāni, udakaṃ patvā yathā sikhī”ti.

Sā panesā bodhisattassa vaṭṭakayoniyam tasmim samaye buddhaguṇānaṃ āvajjanapubbikā saccakiriyā anaññasādhāraṇāti āha “**saccena me samo natthi, esā me saccapāramī**”ti. Teneva hi tassa ṭhānassa sakalepi imasmim kappe agginā anabhibhavanīyattā taṃ kappatṭhiyapāṭihāriyam nāma jātaṃ.

Evaṃ mahāsatto saccakiriyavasena attano tattha vāsīnaṃ sattānañca sotthim katvā jīvitapariyosāne yathākammaṃ gato.

Tadā mātāpitaro etarahi mātāpitaro ahesuṃ, vaṭṭakarājā pana lokanātho.

Tassa heṭṭhā vuttanayeneva sesapāramiyopi yathārahaṃ niddhāretabbā. Tathā dāvaggimhi tathā bheravākārena avattharivā āgacchante tasmim vaye ekako hutvāpi sāradaṃ anāpajjitvā saccādidhammaguṇe buddhaguṇe ca anussarivā attano eva ānubhāvaṃ nissāya saccakiriyāya tattha vāsīnampi sattānaṃ sotthi- bhāvāpādanādayo ānubhāvā vibhāvetabbā.

Vaṭṭapotakacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

10. Maccharājacariyāvaṇṇanā

83. Dasame (..0229) **yadā homi, maccharājā mahāsareti** atīte macchayoniyam nibbattivā kosalaratṭhe sāvattthiyam jetavane pokkharatṭhāne valligahanapari- kkhitte ekasmim mahāsare macchānaṃ catūhi saṅgahavatthūhi rañjanato yadā ahaṃ rājā homi, macchagaṇaparivuto tattha paṭivasāmi tadā. **Uṇheti uṇhakāle** gimhasamaye. **Sūriyasantāpeti** ādiccasantāpena. **Sare udaka khīyathāti** tasmim sare udakaṃ khīyittha chijjittha. Tasmīhi ratṭhe tadā devo na vassi, sassāni milā- yiṃsu, vāpi-ādīsu udakaṃ parikkhayaṃ pariyādānaṃ agamāsi, macchakacchapā kalalagahanaṃ pavisiṃsu. Tasmimpi sare macchā kaddamagahanaṃ pavisitvā tasmim tasmim ṭhāne niliyiṃsu.

84. **Tatoti** tato udakaparikkhayato aparabhāge. **Kulalassenakāti** kulalāceva senā ca. **Bhakkhayanti divārattim, macche upanisīdiyāti** tattha tattha kalalapiṭṭhe upani- sīditvā kalalagahanaṃ pavisitvā nipanne macche **kākā** vā itare vā divā ceva rattiñca kaṇayaggasadisehi tuṇḍehi koṭṭetvā koṭṭetvā nīharivā vipphandamāne bhakkhayanti.

85. Atha mahāsatto macchānaṃ taṃ byasanaṃ disvā mahākaruṇāya samussā- hitahadayo “ṭhapetvā maṃ ime mama ñātake imasmā dukkhā mocetuṃ samattho nāma añño natthi, kena nu kho ahaṃ upāyena te ito dukkhato moceyyan”ti cintento “yaṃnūnāhaṃ pubbakehi mahesīhi āciṇṇasamāciṇṇaṃ mayi ca saṃvijja- mānaṃ saccadhammaṃ nissāya saccakiriyam katvā devaṃ vassāpetvā mama ñātisaṅghassa jīvitadānaṃ dadeyyaṃ, tena ca sakalassāpi āhārūpajīvino sattalo- kassa mahā-upakāro sampādito mayā”ti nicchayaṃ katvā devaṃ vassāpetuṃ

saccakiriyaṃ akāsi. Tena vuttaṃ “**evaṃ cintesahan**” ti-ādi.

Tattha **saha ñātihi piḷitoti** mayhaṃ ñātihi saddhiṃ tena udakaparikkhayena piḷito. **Sahāti** vā nipātamattaṃ. Mahākāruṇikatāya tena byasanena dukkhitehi ñātihi kāraṇabhūtehi piḷito, ñātisaṅghadukkhadukkkhitoti attho.

86. Dhammatthanti (..0230) dhammabhūtaṃ atthaṃ, dhammato vā anapetaṃ atthaṃ. Kiṃ taṃ? **Saccaṃ. Addasapassayanti** mayhaṃ ñātinañca apassayaṃ addasaṃ. **Atikkhayanti** mahāvināsaṃ.

87. Saddhammanti sataṃ sādhuṇaṃ buddhādīnaṃ ekassāpi pāṇino ahiṃsana-saṅkhātaṃ dhammaṃ. **Anussarivā. Paramatthaṃ vicintayanti** taṃ kho pana paramatthaṃ saccaṃ aviparītasabhāvaṃ katvā cintayanto. **Yaṃ loke dhuvasassa-****tanti** yadetaṃ buddhapaccekabuddhasāvakaṇaṃ ekassāpi pāṇino ahiṃsanaṃ, taṃ sabbakālaṃ tathabhāvena dhuvaṃ sassataṃ vicintayaṃ saccakiriyaṃ akā-sinti sambandho.

88. Idāni taṃ dhammaṃ mahāsatto attani vijjamānaṃ gahetvā saccavacanaṃ payojetukāmo kālavaṇṇaṃ kaddamaṃ dvidhā viyūhitvā añjanarukkhasāraghaṭṭika-vaṇṇamahāsarīro sudhotalohitakamaṇisadisāni akkhīni ummīletvā ākāsaṃ ullo-kento “**yato sarāmi attānan**” ti gāthamāha.

Tattha **yato sarāmi attānanti** yato paṭṭhāya ahaṃ attabhāvasaṅkhātaṃ attānaṃ sarāmi anussarāmi. **Yato pattosmi viññutanti** yato paṭṭhāya tāsu tāsu itikattabba-tāsu viññutaṃ

vijānanabhāvaṃ pattosmi, uddhaṃ ārohanavasena ito yāva mayhaṃ kāyavacīka-
mmānaṃ anussaraṇasamatthatā viññutappatti eva, etthantare samānajātikānaṃ
khādanaṭṭhāne nibbattopi taṇḍulakaṇappamāṇampi macchaṃ mayā na khādita-
pubbaṃ, aññampi kañci **pāṇaṃ sañcicca hiṃsitaṃ** bādhitāṃ **nābhijānāmi**,
pageva jīvitā voropitaṃ.

89. Etena saccavajjenāti “yadetaṃ mayā kassaci pāṇassa ahiṃsanaṃ vuttaṃ,
sace etaṃ saccaṃ tathaṃ aviparītaṃ, etena saccavacanena **pajjunno** megho **abhi-
vassatu**, ñātisaṅghaṃ me dukkhā pamocetū”ti vatvā puna attano paricārikace-
ṭakaṃ āṇāpento viya pajjunnaṃ devarājānaṃ ālapanto “**abhitthanayā**”ti gātha-
māha.

Tattha **abhitthanaya pajjunnāti** pajjunno vuccati megho, ayaṃ pana meghava-
sena laddhanāmaṃ vassavalāhakadevarājānaṃ ālapati. Ayaṃ hissa adhippāyo (..02
devo nāma anabhitthanayanto vijjulatā anicchārento pavassantopi na sobhati,
tasmā tvaṃ abhitthanayanto vijjulatā nicchārento vassāpehīti. **Nidhiṃ kākassa
nāsayāti** kākā kalalaṃ pavisitvā ṭhite macche tuṇḍena koṭṭetvā nīharitvā khādanti
, tasmā tesāṃ antokalale macchā “nidhī”ti vuccanti. Taṃ kākasaṅghassa nidhiṃ
devaṃ vassāpento udakena paṭicchādetvā nāsehi. **Kākaṃ sokāya randhehīti**
kākasaṅgho imasmiṃ mahāsare udakena puṇṇe macche alabhamāno socissati,
taṃ kākagaṇaṃ tvaṃ imaṃ kaddamaṃ pūrento sokāya randhehi, sokassatthāya
pana vassāpayatha, yathā antonijjhānalakkhaṇaṃ sokaṃ pāpuṇāti, evaṃ karohīti
attho. **Macche sokā pamocayāti** mama ñātake sabbeva macche imamahā maraṇa-
sokā pamocehi. “Mañca sokā pamocayā”ti (jā. 1.1.75) **jātake** paṭhanti. Tattha **ca-
kāro** sampiṇḍanatto, mañca mama ñātake cāti sabbeva maraṇasokā pamocehi
(jā. aṭṭha. 1.1.75). Macchānañhi anudakabhāvena paccatthikānaṃ ghāsabhāvaṃ
gacchāmāti mahāmarāṇasoko, mahāsattassa pana tesāṃ anayabyasanaṃ
paṭicca karuṇāyato karuṇāpatirūpamukhena sokasambhavo veditabbo.

Evaṃ bodhisatto attano paricārikaceṭakaṃ āṇāpento viya pajjunnaṃ ālapitvā
sakale kosalaratṭhe mahāvassaṃ vassāpesi. Mahāsattassa hi silatejena saccaki-
riyāya samakālamēva sakkassa paṇḍukambalasilāsaṃ uṇhākāraṃ dassesi. So
“kiṃ nu kho”ti āvajjento taṃ kāraṇaṃ ñatvā vassavalāhakadevarājānaṃ pakkosā-
petvā “tāta, mahāpuriso maccharājā ñātīnaṃ maraṇasokena vassāpanaṃ icchatī,
sakalaṃ kosalaratṭhaṃ ekameghaṃ katvā vassāpehī”ti āha.

So “sādhū”ti sampaṭicchitvā ekaṃ valāhakaṃ nivāsetvā ekaṃ pārupitvā megha-
gītaṃ gāyanto pācīnalokadhātu-abhimukho pakkhandi. Pācīnadisābhāge khalama-
ṇḍalamattaṃ ekaṃ meghamaṇḍalaṃ uṭṭhāya satapaṭalaṃ sahasapaṭalaṃ hutvā
abhitthanayantaṃ vijjulatā nicchārentaṃ adhomukhaṭhapita-udakakumbhākārena
vissandamānaṃ sakalaṃ kosalaratṭhaṃ mahoghena (..0232) ajjhotthari. Devo
acchinnadhāraṃ vassanto muhutteneva taṃ mahāsaraṃ pūresi. Macchā maraṇa-
bhayato muccīṃsu. Kākādayo apatiṭṭhā ahesuṃ. Na kevalaṃ macchā eva, manu-
ssāpi vividhasassāni sampādentā catuppadādayopīti sabbepi vassūpajīvino kāyi-
kacetasikadukkhaṃ muccīṃsu. Tena vuttaṃ-

90. “Saha kate saccavare, pajjunno abhigajjiya;

thalaṃ ninnāṅca pūrento, khaṇena abhivassathā”ti.

Tattha **khaṇena abhivassathā**ti adandhāyitvā saccakiriyakhaṇeneva abhivassi.

91. Katvā vīriyamuttamanti deve avassante kiṃ kātābanti kosajjaṃ anāpajjitvā ñātathacariyāsampādanamukhena mahato sattanikāyassa hitasukhanipphādanam uttamaṃ vīriyaṃ katvā. **Saccatejabalassito** mama saccānubhāvabalasannissito hutvā tadā **mahāmeghaṃ vassāpesiṃ**. Yasmā cetadevaṃ, tasmā **“saccena me samo natthi, esā me saccapārami”**ti mahāmaccharājakāle attano saccapāramiyā anaññasādhāraṇabhāvaṃ dassesi dhammarājā.

Evam mahāsatto mahākaruṇāya samussāhitahadayo sakalaratṭhe mahāvassaṃ vassāpanavasena mahājanaṃ maraṇadukkhato mocetvā jīvitapariyosāne yathā-kammaṃ gato.

Tadā pajjunno ānandatthero ahosi, macchagaṇā buddhāparisā, maccharājā lokanātho.

Tassa heṭṭhā vuttanayeneva sesapāramiyopi niddhāretabbā. Tathā attano samānajātikānaṃ khādanaṭṭhāne macchayoniyam nibbattitvā taṇḍulakaṇama-ttampi macchaṃ ādiṃ katvā kassacipi pāṇino akhādanaṃ, tiṭṭhatu khādanaṃ ekasattassapi aviheṭṭhanaṃ, tathā saccakaraṇena devassa vassāpanaṃ, uduke parikkhīṇe kalalagahane nimujjanavasena attanā anubhavamānaṃ dukkhaṃ vīrabhāvena agaṇetvā ñātisaṅghasseva taṃ dukkhaṃ attano hadaye katvā asahantassa sabbabhāvena karuṇāyanā, tathā ca paṭipattīti evamādayo guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Maccharājacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

11. Kaṇhadīpāyanacariyāvaṇṇanā

92. Ekādasame (..0233) **kaṇhadīpāyano isīti** evaṃnāmako tāpaso. Bodhisatto hi tadā dīpāyano nāma attano sahāyaṃ maṇḍabyatāpasaṃ sūle uttāsitaṃ upasaṅkamtivā tassa silaguṇena taṃ avijahanto tiyāmarattim sūlaṃ nissāya ṭhito tassa sarīrato paggharivā patitapatitehi lohitaṃbindūhi sukkhehi kāḷavaṇṇasarīratāya “kaṇhadīpāyano”ti pākaṭo ahosi. **Paropaññāsavassānīti** sādhiḱāni paññāsava-ssāni, accantasamyoge upayogavacanaṃ. **Anabhirato carim ahanti** pantasenāsa-nesu ceva adhikusaladhammesu ca anabhirativāsaṃ vasanto ahaṃ brahmacariyaṃ acariṃ. Pabbajitvā sattāhameva hi tadā mahāsatto abhirato brahmacariyaṃ cari. Tato paraṃ anabhirativāsaṃ vasi.

Kasmā pana mahāpuriso anekasatasahassesu attabhāvesu nekkhammajjhāsayo brahmacariyavāsaṃ abhiramitvā idha taṃ nābhiraṃ? Puthujjanabhāvassa cañcalabhāvato. Kasmā ca puna na agāraṃ ajjhāvasīti? Paṭhamaṃ nekkhammajjhāsayena kāmesu dosaṃ disvā pabbaji. Athassa ayonisomanasikārena anabhirati uppajji. So taṃ vinodetumasakkontopi kammaṅca phalaṅca saddahitvā tāva mahantaṃ vibhavaṃ pahāya agārasmā nikkhamanto yaṃ pajahi, puna tadattha-

meva nivatto, “eḷamūgo capalo vatāyaṃ kaṇhadīpāyano”ti imaṃ apavādaṃ jigucchanto attano hirottappabhedabhayena. Api ca pabbajjāpuññaṃ nāmetam viññūhi buddhādīhi pasatthaṃ, tehi ca anuṭṭhitaṃ, tasmāpi sahāpi dukkhena sahāpi domanassena assumukho rodamānopi brahmacariyavāsaṃ vasi, na taṃ vissajjesi. Vuttañcetaṃ-

“Saddhāya nikkhamma puna nivatto, so eḷamūgo capalo vatāyaṃ; etassa vādassa jigucchamāno, akāmako carāmi brahmacariyaṃ; viññuppasatthañca satañca ṭhānaṃ, evampahaṃ puññakaro bhavāmi”ti. (jā. 1.10.66);

93. Na (..0234) **koci etaṃ jānātīti etaṃ mama anabhiratimanaṃ** brahmacariyavāse abhirativirahitacittaṃ koci manussabhūto na jānāti. Kasmā? **Ahañhi kassaci nācikkhiṃ** mama **mānase** citte **arati carati** pavattatīti kassacipi na kathesiṃ, tasmā na koci manussabhūto etaṃ jānātīti.

94. “Sabrahmacārī maṇḍabyo, sahāyo me mahā-isi; pubbakammasamāyutto, sūlamāropanaṃ labhi.

Sabrahmacārīti tāpasapabbajjāya samānasikkhatāya sabrahmacārī. **Maṇḍabyoti** evaṃnāmako. **Sahāyoti** gihikāle pabbajitakāle ca daḷhamittatāya piyasahāyo. **Mahā-isi** mahānubhāvo isi. **Pubbakammasamāyutto, sūlamāropanaṃ labhīti** katokāsenā attano pubbakamma yutto sūlāropanaṃ labhi, sūlaṃ uttāsītōti.

Tatrāyaṃ anupubbikathā- atīte vaṃsaraṭṭhe kosambiyaṃ kosambiko nāma rājā rajjaṃ kāresi. Tadā bodhisatto aññatarasmiṃ nigame asītikoṭivibhavassa brāhmaṇamahāsālāssa putto hutvā nibbatti, nāmena dīpāyano nāma. Tādisasseva brāhmaṇamahāsālāssa putto brāhmaṇakumāro tassa piyasahāyo ahosi, nāmena maṇḍabyo nāma. Te ubhopi aparabhāge mātāpitūnaṃ accayena kāmesu dosaṃ disvā mahādānaṃ pavattetvā kāme pahāya ñātimittaparijanassa rodantassa paridevantassa nikkhamitvā himavantappadese assamaṃ katvā pabbajitvā uñchācariyāya vanamūlaphalāhārena yāpento paropaṇṇāsavassāni vasiṃsu, kāmacchandaṃ vikkhambhetuṃ nāsakkhiṃsu, te jhānamattampi na nibbattesuṃ.

Te loṇambilasevanatthāya janapadacārikaṃ carantā kāsiraṭṭhaṃ sampāpuṇiṃsu. Tatrekasmīṃ nigame dīpāyanassa gihisahāyo maṇḍabyo nāma paṭivasati. Te ubhopi tassa santikaṃ upasaṅkamīṃsu. So te disvā attamano paṇṇasālaṃ kāretvā catūhi paccayehi upaṭṭhahi. Te tattha tīni cattāri vassāni vasitvā taṃ āpuccitvā cārikaṃ carantā bārāṇasisamīpe atimuttakasusāne vasiṃsu. Tattha dīpāyano (..0235) yathābhirantaṃ viharitvā puna tasmīṃ nigame maṇḍabyassa attano sahāyassa santikaṃ gato. Maṇḍabyatāpaso tattheva vasi.

Athekadivasam eko coro antonagare corikaṃ katvā dhanasāraṃ ādāya nikkhanto paṭibuddhehi gehasāmikehi nagarārakkhakamanussehi ca anubaddho niddhamanena nikkhamitvā vegena susānaṃ pavisitvā tāpasassa paṇṇasāladvāre bhaṇḍikaṃ chaḍḍetvā palāyi. Manussā bhaṇḍikaṃ disvā “are duṭṭhajaṭila, rattīṃ, corikaṃ katvā divā tāpasavesena carasi”ti tajjetvā pothetvā taṃ ādāya rañño dassayiṃsu. Rājā anupaparikkhitvāva “sūle uttāsethā”ti āha. Taṃ susānaṃ

netvā khadirasūle āropayim̐su. Tāpasassa sarīre sūlaṃ na pavisati. Tato nimba-sūlaṃ āharim̐su, tampi na pavisati. Tato ayasūlaṃ āharim̐su, tampi na pavisati. Tāpaso “kiṃ nu kho me pubbakammaṃ”ti cintesi. Tassa jātissaraññaṃ uppajji. Tena pubbakammaṃ addasa- so kira purimattabhāve vaḍḍhakīputto hutvā pitu rukkhatacchanaṭṭhānaṃ gantvā ekaṃ makkhikaṃ gahetvā koviḷārasakalikāya sūlena viya vijjhi. Tassa taṃ pāpaṃ imasmim̐ ṭhāne okāsaṃ labhi. So “na sakkā ito pāpato mucchitun”ti ñatvā rājapurise āha- “sace maṃ sūle uttāsetukāmattha, koviḷārasūlaṃ āharathā”ti. Te tathā katvā taṃ sūle uttāsetvā ārakkhaṃ datvā pakkamim̐su.

Tadā kaṇhadīpāyano “ciradiṭṭho me sahāyo”ti maṇḍabyassa santikaṃ āga-cchanto taṃ pavattim̐ sutvā taṃ ṭhānaṃ gantvā ekamantaṃ ṭhito “kiṃ, samma, kārakosī”ti pucchitvā “akārakomhī”ti vutte “attano manopadosaṃ rakkhituṃ sakkhi na sakkhi”ti pucchi. “Samma, yehi ahaṃ gahito, neva tesam̐ na rañño upari mayhaṃ manopadoso atthi”ti. “Evaṃ sante tādisassa sīlavato chāyā mayhaṃ sukhā”ti vatvā kaṇhadīpāyano sūlaṃ nissāya nisīdi. Ārakkhakapurisā taṃ pavattim̐ rañño ārocesuṃ. Rājā “anisāmetvā me katan”ti vegena tattha gantvā “kasmā, bhante, tvaṃ sūlaṃ nissāya nisinnosī”ti dīpāyanaṃ pucchi. “Mahārāja, imaṃ tāpasam̐ rakkhanto nisinnosmī”ti. “Kiṃ pana tvaṃ imassa kārakabhāvaṃ ñatvā evaṃ karosī”ti. So kammaṃ avisodhitabhāvaṃ ācikkhi. Athassa dīpāyano “raññā nāma nisammakārinā bhavitabbaṃ.

“Alaso (..0236) gihī kāmabhogī na sādhu, asaññato pabbajito na sādhu;
rājā na sādhu anisammakārī, yo paṇḍito kodhano taṃ

na sādhu”ti. (jā. 1.4.127; 1.5.4; 1.10.153; 1.15.229)-

Ādīni vatvā dhammaṃ desesi.

Rājā maṇḍabyatāpasassa niddosabhāvaṃ ñatvā “sūlaṃ harathā”ti āṇāpesi. Sūlaṃ harantā harituṃ nāsakkhiṃsu. Maṇḍabyo āha- “mahārāja, ahaṃ pubbe katakammadosena evarūpaṃ ayasaṃ patto, mama sarīrato sūlaṃ harituṃ na sakkā, sacepi mayhaṃ jīvitam dātukāmo, kakacena imaṃ sūlaṃ cammasamaṃ katvā chindāpehī”ti. Rājā tathā kāresi. Sūlaṃ antoyeva ahosi, na kañci piḷaṃ janesi. Tadā kira sukhumam sakalikhāraṃ gahetvā makkhikāya vaccamaggaṃ pavesesi, taṃ tassa anto eva ahosi. So tena kāraṇena amaritvā, attano āyukkha-yeneva mari, tasmā ayampi na matoti. Rājā tāpase vanditvā khamāpetvā ubhopi uyyāneyeva vasāpento paṭijaggi. Tato paṭṭhāya so āṇimaṇḍabyo nāma jāto. So rājānaṃ upanissāya tattheva vasi. Dīpāyano pana tassa vaṇaṃ phāsukaṃ karitvā attano gihisahāyamaṇḍabyena kāritaṃ paṇṇasālemeva gato. Tena vuttaṃ-

95. “Tamahaṃ upaṭṭhahitvāna, ārogyamanupāpayiṃ;

āpucchitvāna āgañchiṃ, yaṃ mayhaṃ sakamassaman”ti.

Tattha **āpucchitvānā**ti mayhaṃ sahāyaṃ maṇḍabyatāpasam āpucchitvā. **Yaṃ mayhaṃ sakamassamanti** yaṃ taṃ mayhaṃ gihisahāyena maṇḍabyabrāhma-
ṇena kāritaṃ sakaṃ mama santakaṃ assamapadam paṇṇasālā, taṃ upāgañchiṃ.

96. Taṃ pana paṇṇasālaṃ pavisantaṃ disvā sahāyassa ārocesuṃ. So sutvāva tuṭṭhacitto saputtadāro bahugandhamālaphāṇitādīni ādāya paṇṇasālaṃ (..0237) gantvā dīpāyanaṃ vanditvā pāde dhovitvā pānakaṃ pāyetvā āṇimaṇḍabyassa pavattiṃ suṇanto nisīdi. Athassa putto yaññadattakumāro nāma caṅkamanako-
ṭṭiyaṃ geṇḍukena kīḷi. Tattha cekasmiṃ vammike āsiviso vasati. Kumārena bhūmiyaṃ pahatageṇḍuko gantvā vammikabile āsivisassa matthake pati. Kumāro ajānanto bile hatthaṃ pavesesi.

Atha naṃ kuddho āsiviso hatthe ḍaṃsi. So visavegena mucchito tattheva pati. Athassa mātāpitaro sappena daṭṭhabhāvaṃ ñatvā kumāraṃ ukkhipitvā tāpasassa pādamaṇḍale nipajjāpetvā “bhante, osadhena vā mantena vā puttakaṃ no nīrogaṃ karoṭhā”ti āhaṃsu. So “ahaṃ osadhaṃ na jānāmi, nāhaṃ vejjakammaṃ kari-
ssāmi, pabbajitomi”ti. “Tena hi, bhante, imasmiṃ kumārake mettaṃ katvā sacca-
kiriyaṃ karoṭhā”ti. Tāpaso “sādhu saccakiriyaṃ karissāmi”ti vatvā yaññadattassa sīse hatthaṃ ṭhapetvā saccakiriyaṃ akāsi. Tena vuttaṃ “**sahāyo brāhmaṇo mayhan**”ti-ādi.

Tattha **āgañchuṃ pāhunāgatanti** atithi-abhigamanaṃ abhigamiṃsu.

97. Vaṭṭamanukkipanti khipanavaṭṭasaṅṭhānatāya “vaṭṭan”ti laddhanāmaṃ geṇḍukaṃ anukkipanto, geṇḍukakīḷaṃ kīḷantoti attho. **Āsivisamakopayīti** bhūmiyaṃ paṭihato hutvā vammikabilagatena geṇḍukena tattha ṭhitaṃ kaṇha-
sappaṃ sīse paharivā rosesi.

98. Vaṭṭagataṃ maggaṃ, anvesantoti tena vaṭṭena gataṃ maggaṃ gavesanto. **Āsivisassa hatthena, uttamaṅgaṃ parāmasīti** vammikabilaṃ pavesitena attano hatthena āsivisassa sīsaṃ phusi.

99. Visabalassitoti visabalanissito attano visavegaṃ nissāya uppajjanakasappo.

Aḍaṃsi dāraḁaṃ khaṇeti tasmim̄ parāmasitakkhaṇe eva taṃ brāhmaṇakumāraṃ ḁaṃsi.

100. Sahadaṭṭhoti ḁaṃsena saheva, daṭṭhasamakālemeva. **Āsivisenā**ti ghoravisaena. **Tenā**ti tena dāraḁassa visavegena mucchitassa (..0238) **bhūmiyaṃ** pata-nena **ahaṃ dukkhito** ahoṣim̄. **Mama vāhasi taṃ dukkhanti** taṃ dāraḁassa mātāpi-tūnañca dukkhaṃ mama vāhasi, mayhaṃ sarīre viya mama karuṇāya vāhesi.

101. Tyāhanti te tassa dāraḁassa mātāpitaro ahaṃ “mā socatha, mā parideva-thā”ti-ādinā nayena samassāsetvā. **Sokasalliteti** sokasallavante. **Agganti** seṭṭhaṃ tato eva **varam** uttamaṃ saccakiriyaṃ akāsiṃ.

102. Idāni taṃ saccakiriyaṃ sarūpena dassetuṃ “**sattāhamevā**”ti gāthamāha. Tattha **sattāhamevā**ti pabbajitadivasato paṭṭhāya satta ahāni eva. **Pasannaci-ttoti** kammaphalasaddhāya pasannamānaso. **Puññatthikoti** puññena atthiko, dhammacchandayutto. **Athāparam** yaṃ **caritanti** atha tasmā sattāhā uttari yaṃ mama brahmacariyacaraṇaṃ.

103. Akāmakovāhīti pabbajjaṃ anicchanto eva. **Etena saccena suvatthi hotū**ti sace atirekapaññāsavassāni anabhirativāsaṃ vasantena mayā kassaci ajānāpita-bhāvo sacco, etena saccena yaññadattakumārassa sothi hotu, jīvitaṃ paṭilabha-tūti.

Evaṃ pana mahāsattena saccakiriyaṃ katāya yaññadattassa sarīrato visaṃ bhassitvā pathaviṃ pāvisi. Kumāro akkhīni ummiletvā mātāpitaro oloketvā “amma, tātā”ti vatvā vuṭṭhāsi. Tena vuttaṃ-

104. “Saha sacce kate mayhaṃ, visavegena vedhito;
abujjhivāna vuṭṭhāsi, arogo cāsi māṇavo”ti.

Tassattho- mama saccakaraṇena **saha** samānakālemeva tato pubbe **visavegena vedhito** kampito visaññibhāvena abujjhivā ṭhito vigatavisattā paṭiladdhasaṅṅo sahasā **vuṭṭhāsi**. So **māṇavo** kumāro visavegābhāvena **arogo ca** ahoṣīti.

Idāni satthā tassā attano saccakiriyaṃ paramatthapāramibhāvaṃ dassento “**saccena me samo natthi, esā me saccapāramī**”ti āha. Taṃ uttānatthameva (..0239) **Jātakaṭṭhakathāyaṃ** (jā. aṭṭha. 4.10.62) pana “mahāsattassa saccakiriyaṃ kumārassa thanappadesato uddhaṃ visaṃ bhassitvā vigataṃ. Dāraḁassa pitu saccakiriyaṃ kaṭito uddhaṃ, mātu saccakiriyaṃ avasiṭṭhasarīrato visaṃ bhassitvā vigata-n”ti āgataṃ. Tathā hi vuttaṃ-

“Yasmā dānaṃ nābhinandiṃ kadāci, disvānahaṃ atithiṃ vāsakāle;
Na cāpi me appiyataṃ aveduṃ, bahussutā samaṇabrāhmaṇā ca;
akāmako vāpi ahaṃ dadāmi, etena saccena suvatthi hotu;
hataṃ visaṃ jīvatu yaññadatto.

“Āsiviso tāta pahūtatejo, yo taṃ aḁaṃsī patarā udicca;
tasmiñca me appiyatāya ajja, pitari ca te natthi koci viseso;
etena saccena suvatthi hotu, hataṃ visaṃ jīvatu yaññadatto”ti.

Tattha **vāsakā**leti vasanatthāya gehaṃ āgatakāle. **Na cāpi me appiyataṃ ave-dunt**ti bahussutāpi samaṇabrāhmaṇā ayaṃ neva dānaṃ abhinandati, na amheti imaṃ mama appiyabhāvaṃ neva jāniṃsu. Ahañhi te piyacakkhūhiyeva olokemīti

dīpeti. **Etena saccenā**ti sace ahaṃ dadamānopi vipākaṃ asaddahitvā attano anicchāya demi, anicchabhāvañca me pare na jānanti, etena saccena **suvatthi hotū**ti attho. Itaragāthāya, **tātā**ti puttaṃ ālapati. **Pahūtatejoti** balavaviso. **Patarā**ti padarā, ayameva vā pāṭho. **Udiccā**ti uddhaṃ gantvā, vammikabilato utṭhahitvāti attho. Idaṃ vuttaṃ hoti- tāta yaññadatta, **tasmiñca** āsivise tava ca **pitari** appiyabhāvena mayhaṃ **koci** viseso natthi, tañca pana appiyabhāvaṃ ṭhapetvā **ajja** mayā na koci jānāpitapubbo, sace etaṃ saccaṃ, **etena saccena suvatthi hotū**ti.

Evaṃ (..0240) bodhisatto kumāre aroge jāte tassa pitaraṃ “dānaṃ dadantena nāma kammañca phalañca saddahitvā dātabban”ti kammaphalasaddhāya nive-setvā sayaṃ anabhiratiṃ vinodetvā jhānābhīññāyo uppādetvā āyupariyosāne brahmalokaparāyano ahoṣi.

Tadā maṇḍabyo ānandatthero ahoṣi, tassa bhariyā visākhā, putto rāhulatthero, āṇimaṇḍabyo sārīputtatthero, kaṇhadīpāyano lokanātho.

Tassa idha pāḷiyā āruḷhā saccapāramī, sesā ca pāramiyo heṭṭhā vuttanayeneva niddhāretabbā. Tathā anavasesamahābhogapariccāgādayo guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Kaṇhadīpāyanacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

12. Mahāsutasomacariyāvaṇṇanā

105. Dvādasame **sutasomo mahīpatī**ti evaṃnāmo khattiyo. Mahāsatto hi tadā kururaṭṭhe indapatthanagare korabyassa rañño aggamahesiyā kucchimhi nibbatti. Taṃ sutavittatāya candasamānasommavaravaṇṇatāya ca “sutasomo”ti sañjāniṃsu. Taṃ vayappattaṃ sabbasippanipphattippattaṃ mātāpitaro rajje abhisiñciṃsu. **Gahito porisādenā**ti purisānaṃ manussānaṃ adanato khādanato “porisādo”ti laddhanāmena bārāṇasiraññā devatābalikammaṭṭhaṃ gahito.

Bārāṇasirājā hi tadā maṃsaṃ vinā abhuñjanto aññaṃ maṃsaṃ alabhantena bhakkārakena manussamaṃsaṃ khādāpito rasataṇhāya baddho hutvā manusse ghātetvā manussamaṃsaṃ khādanto “porisādo”ti laddhanāmo amaccapārisajjappamukhehi nāgarehi negamajānapadehi ca ussāhitena kāḷahatthinā nāma attano senāpatinā “deva, yadi rajjena atthiko manussamaṃsakhādanato viramāhī”ti vutto “rajjaṃ pajahantopi manussamaṃsakhādanato na oramissāmi”ti vatvā tehi raṭṭhā pabbājito (..0241) araññaṃ pavisitvā ekasmiṃ nigrodharukkhamūle vasanto khāṇuppahārena pāde jātassa vaṇassa phāsubhāvāya “sakalajambudīpe ekasatakhattiyānaṃ galalohitena balikammaṃ karissāmi”ti devatāya āyācanaṃ katvā sattāhaṃ anāhāratāya vaṇe phāsuke jāte “devatānubhāvena me sotthi ahoṣi”ti saññāya “devatāya balikammaṭṭhaṃ rājāno ānessāmi”ti gacchanto atītabhave sahāyabhūtena yakkhena samāgantvā tena dinnamantabalena adhikarathāmajavaparakkamasasampanno hutvā sattāhabbhantareyeva satarājāno ānetvā attano vasananigrodharukkhe olambetvā balikammakaraṇasajjo ahoṣi.

Atha tasmim̐ rukkhe adhivatthā devatā taṃ balikammaṃ anicchantī “upāyena naṃ nisedhessāmī”ti pabbajitarūpena tassa attānaṃ dassetvā tena anubaddho tiyojanaṃ gantvā puna attano dibbarūpameva dassetvā “tvaṃ musāvādī tayā ‘sakalajambudīpe rājāno ānetvā balikammaṃ karissāmī’ti paṭissutaṃ. Idāni ye vā te vā dubbalarājāno ānesi. Jambudīpe jeṭṭhakaṃ sutasomarājānaṃ sace nānessasi, na me te balikammaena attho”ti āha.

So “diṭṭhā me attano devatā”ti tusitvā “sāmi, mā cintayi, ahaṃ ajjeva sutasomaṃ ānessāmī”ti vatvā vegena

migājina-uyyānaṃ gantvā asaṃvihitāya ārakkhāya pokkharāṇiṃ otarivā padumi-nipattena sīsaṃ paṭicchādetvā aṭṭhāsi. Tasmīṃ anto-uyyānagateyeva balavapa-cūse samantā tiyojanaṃ ārakkhaṃ gaṇhiṃsu. Mahāsatto pātova alaṅkatahatthi-kkhandhavaragato caturaṅginiyā senāya nagarato nikkhami. Tadā takkasilato nando nāma brāhmaṇo catasso satārahagāthāyo gahetvā vīsayojanasataṃ maggaṃ atikkamma taṃ nagaraṃ patto rājānaṃ pācīnadvārena nikkhamantaṃ disvā hatthaṃ ukkhipitvā “jayatu bhavaṃ, mahārājā”ti vatvā jayāpesi.

Rājā hatthinā taṃ upasaṅkamtvā “kuto nu, tvaṃ brāhmaṇa, āgacchasi, kimi-cchasi, kiṃ te dajjan”ti āha. Brāhmaṇo “tumhe ‘sutavittakā’ti sutvā catasso satārahagāthāyo ādāya tumhākaṃ desetum āgatomhi”ti āha. Mahāsatto tuṭṭhamānaso hutvā “ahaṃ uyyānaṃ (..0242) gantvā nhāyitvā āgantvā sossāmi, tvaṃ mā ukka-ṇṭhi”ti vatvā “gacchatha brāhmaṇassa asukagehe nivāsaṃ ghāsacchādanañca saṃvidahathā”ti āṇāpetvā uyyānaṃ pavisitvā mahantaṃ ārakkhaṃ saṃvidhāya oḷārikāni ābharaṇāni omuñcitvā massukammaṃ kāretvā ubbaṭṭitasarīro pokkharā-ṇiyā rājavibhavana nhāyitvā paccuttarivā udakaggahaṇasāṭake nivāsetvā aṭṭhāsi.

Athassa gandhamālālaṅkāre upahariṃsu. Porisādo “alaṅkatakāle rājā bhāriko bhavissati, sallahukakāleyeva naṃ gaṇhissāmi”ti nadanto khaggaṃ parivattento “ahamasmi porisādo”ti nāmaṃ sāvetaṃ udakā nikkhami. Tassa saddaṃ sutvā hatthārohādayo hatthi-ādito bhassiṃsu. Balakāyo dūre ṭhito tatova palāyi. Itaro attano āvudhāni chaḍḍetvā urena nipajji. Porisādo rājānaṃ ukkhipitvā khandhe nisīdāpetvā sammukhaṭṭhāneyeva aṭṭhārasahatthaṃ pākāraṃ laṅghitvā purato pagalitamadammattavaravāraṇe kumbhe akkamitvā pabbatakūṭāni viya pātento vātajavānīpi assaratanāni piṭṭhiyaṃ akkamitvā pātento rathasīse akkamitvā pātento bhamarikaṃ bhanto viya nīlakāni nigrodhapattāni maddanto viya eka-vegeneva tiyojanamaggaṃ gantvā kañci anubandhantaṃ adisvā saṅikaṃ gacchanto sutasomassa kesehi udakabindūni attano upari patantāni “assubindū-nī”ti saññāya “kimidaṃ sutasomopi maraṇaṃ anusocanto rodati”ti āha.

Mahāsatto “nāhaṃ maraṇato anusocāmi, kuto rodanā, api ca kho saṅgaramaṃ katvā saccāpanaṃ nāma paṇḍitānaṃ āciṇṇaṃ, taṃ na nipphajjati”ti anusocāmi. Kassapadasabalena desitā catasso satārahagāthāyo ādāya takkasilato āgatassa brāhmaṇassa āgantukavattaṃ kāretvā “nhāyitvā āgantvā suṇissāmi, yāva mamā-gamanā āgamehi”ti saṅgaramaṃ katvā uyyānaṃ gato, tvañca tā gāthāyo sotum adatvā maṃ gaṇhīti. Tena vuttaṃ-

“gahito porisādena, brāhmaṇe saṅgaramaṃ sarin”ti.

Tattha **brāhmaṇe saṅgaramaṃ sarinti** nandabrāhmaṇe attanā kataṃ paṭiññaṃ anu-ssariṃ.

106. Āvuṇitvā (..0243) **karattaleti** tattha tattha uyyānādīsu gantvā attano balena ānītānaṃ ekasatakhattiyānaṃ hatthatale chiddaṃ katvā rukkhe lambanattaṃ rajjumaṃ paṭimuñcitvā. **Etesaṃ pamilāpetvāti** ete ekasatakhattiyā jīvaggāhaṃ gahetvā uddhampāde adhosire katvā paṇhiyā sīsaṃ paharanto bhamaṇavasena hatthatale āvuṇitvā rukkhe ālambanavasena sabbaso āhārūpacchedena ca sabbathā pamilāpetvā visosetvā khedāpetvāti attho. **Yaññattheti** balikammattthe

sādhetaḅbe. **Upanayī mamanti** maḅ upanesi.

107. Tathā upaniyamāno pana mahāsatto porisādena “kiḅ tvam maraᅇato bhāyasī”ti vutte “nāham maraᅇato bhāyāmi, tassa pana brāhmaᅇassa mayā kato saᅅgaro na parimocito”ti anusocāmi. “Sace maḅ vissajjessasi, taḅ dhammaḅ sutvā tassa ca sakkārasammānaḅ katvā puna āgamissāmi”ti. “Nāhamidaḅ saddahāmi, yaḅ tvam mayā vissajjito gantvā puna mama hatthaḅ āgamissāsī”ti. “Samma porisāda, mayā saddhiḅ ekācariyakule sikkhito sahāyo hutvā ‘ahaḅ jīvitahetupi na musā kathemi”ti kiḅ na saddahasi”ti? Kiᅅcāpi me etena vācāmatta-kena-

“Asiᅅca sattiᅅca parāmasāmi, sapathampi te samma ahaḅ karomi;

tayā pamutto anaᅇo bhavitvā, saccānurakkhī punarāvajissan”ti. (jā. 2.21.407)-

Mahāsattena imāya gāthāya vuttāya porisādo “ayaḅ sutasomo ‘khattiyeḅi akatᅇabbaḅ sapathaḅ karomī”ti vadati, gantvā anāgacchantopi mama hatthato na muccissati”ti cintetvā-

“Yo te kato saᅅgaro brāhmaᅇena, raᅇᅇhe sake issariye ᅇᅇitena;

taḅ saᅅgaram brāhmaᅇa sappadāya, saccānurakkhī punarāvajassū”ti. (jā. 2.

21.408)-

Vissajjesi.

Mahāsatto (.0244) rāhumukhā mutto cando viya nāgabalo thāmasampanno khippameva taḅ nagaram sampāpuᅇi. Senāpissa “sutasomarājā paᅇᅇito, porisādaḅ dametvā sihamukhā pamuttamattavaravāraᅇo viya āgamissati”ti ca “rājānaḅ porisādassa datvā āgatā”ti garahabhayena ca bahinagareyeva nivīᅇᅇhā taḅ dūratova āgacchantam disvā paccuggantvā vanditvā “kaccittha, mahārāja, porisādena na kilamito”ti paᅇisanthāram katvā “porisādena mayham mātāpitūhipi dukkaram kataḅ, tathārūpo nāma caᅇᅇo sāhasiko mamaḅ saddahitvā maḅ vissajjesi”ti vutte rājānaḅ alaᅅkaritvā hatthikkhandham āropetvā parivāretvā nagaram pāvisi. Taḅ disvā sabbe nāgarā tusiḅsu.

Sopi dhammaᅇᅇᅇatāya mātāpitaropi anupasaᅅkamitvā nivesanaḅ gantvā brāhmaᅇaḅ pakkosāpetvā tassa mahantaḅ sakkārasammānaḅ katvā dhammagarutāya sayam nīcāsane nisīditvā “tumheḅi mayham ābhatā satārahagāthā suᅇomi ācariyā”ti āha. Brāhmaᅇo mahāsattena yācitakāle gandheḅi hatthe ubbaᅇᅇetvā pasibbakato manoramaḅ potthakaḅ nīharitvā ubhohi hattheḅi gahetvā “tena ḅi, mahārāja, suᅇohi”ti potthakaḅ vācento gāthā abhāsi-

“Sakideva sutasoma, sabbḅi hoti samāgamo;

sā naḅ saᅅgati pāleti, nāsabbḅi bahusaᅅgamo.

“Sabbḅireva samāsetha, sabbḅi kubbetha santhavaḅ;

sataḅ saddhammamaᅅñᅇāya, seyyo hoti na pāpiyo.

“Jīranti ve rājarathā sucittā, atho sarīrampi jaram upeti;

sataᅅca dhammo na jaram upeti, santo have sabbḅi pavedayanti.

“Nabhaᅅca dūre pathavī ca dūre, pāram samuddassa tadāḅ dūre;

tato have dūrataram vadanti, sataᅅca dhammo asataᅅca rājā”ti. (jā. 2.21.411-

414, 445-448);

Tā (..0245) sutvā mahāsatto “saphalaṃ me āgamanan”ti tuṭṭhacitto “imā gāthā neva sāvaka bhāsītā, na isibhāsītā, na kavibhāsītā, na devabhāsītā, sabbaññunāva bhāsītā. Kiṃ nu kho agghan”ti cintento “imaṃ sakalampi cakkavāḷaṃ yāva brahmalokā sattaratanapuṇṇaṃ katvā dinnepi neva anucchavikaṃ kataṃ nāma hoti, ahaṃ kho panassa tiyojanasatike kururaṭṭhe sattayojanike indapatthanagare rajjaṃ dātuṃ pahomi. Rajjaṃ kātuṃ panassa bhāgyaṃ natthi, tathā hissa aṅgala-kkhaṇānusārena appānubhāvatā dissati, tasmā dinnampi rajjaṃ na imasmiṃ tiṭṭhati”ti cintetvā “ācariya, tumhe aññesaṃ khattiyānaṃ imā gāthāyo desetvā kiṃ labhathā”ti pucchi. “Ekekāya sataṃ sataṃ, mahārāja, teneva satārahagāthā nāma jātā”ti. Athassa mahāsatto “tvaṃ ācariya, attanā gahetvā vicaraṇabhaṇḍassa agghaṃ na jānāsī”ti.

“Sahassiyā imā gāthā, nayimā gāthā satārahā;

cattāri tvaṃ sahasāni, khippaṃ gaṇhāhi brāhmaṇā”ti. (jā. 2.21.415);

Cattāri sahasāni dāpetvā ekañca sukhayānakaṃ datvā mahatā sakkārasa-mmāneneva taṃ uyyojetvā mātāpitaro vanditvā “ahaṃ brāhmaṇena ābhaṭaṃ saddhammaratanaṃ pūjetvā tassa ca sakkārasammānaṃ katvā āgamissāmīti porisādassa paṭiññaṃ datvā āgato. Tattha yaṃ brāhmaṇassa kattabbaṃ paṭipajjitabbaṃ taṃ kataṃ, idāni porisādassa santikaṃ gamissāmī”ti vutvā “tena hi, tāta sutasoma, kiṃ nāmetaṃ kathesi, caturaṅginiyā senāya coraṃ gaṇhissāma, mā gaccha corassa santikan”ti yāciṃsu. Soḷasasahassā nāṭakitthiyo sesaparijanāpi “amhe anāthe katvā kuhiṃ gacchasi devā”ti parideviṃsu. “Punapi kira rājā corassa santikaṃ gamissati”ti ekakolāhalaṃ ahosi.

Mahāsatto “paṭiññāya saccāpanaṃ nāma sādhuṇaṃ sappurisānaṃ āciṇṇaṃ, sopi mamaṃ saddahitvā vissajjesi, tasmā gamissāmiyevā”ti mātāpitaro vanditvā sesajanaṃ anusāsetvā assumukhena nānappakāraṃ paridevantena itthāgārā-dinā janena anugato nagarā nikkhamma taṃ janaṃ nivattetuṃ magge daṇḍakena tiriyaṃ lekhaṃ katvā “imaṃ mama lekhaṃ mā atikkamiṃsū”ti (..0246) vatvā agamāsi. Mahājano tejavato mahāsattassa āṇaṃ atikkamituṃ asakkonto mahāsa-ddena kanditvā roditvā nivatti. Bodhisatto āgatamaggeneva tassa santikaṃ agamāsi. Tena vuttaṃ “**apucchi maṃ porisādo**”ti-ādi.

Tattha **kiṃ tvaṃ icchasi nisajjanti** tvaṃ attano nagaraṃ gantuṃ mama hatthato nissajjanaṃ kiṃ icchasi, tvaṃ “mayā takkasilādīsu ciraparicito saccavādī cā”ti vadasi, tasmā **yathā mati te kāhāmi**, yathārucci te karissāmi. **Yadi me tvaṃ punehi-sīti** sace puna tvaṃ ekaṃseneva mama santikaṃ āgamissasi.

108. Paṇhe āgamaṇaṃ mamāti pageva mama āgamaṇaṃ **tassa** porisādassa **paṭissuṇitvā** pātova āgamissāmīti paṭissavaṃ katvā. **Rajjaṃ niyyātayiṃ tadāti** tadā porisādassa santikaṃ gantukāmo “idaṃ vo rajjaṃ paṭipajjathā”ti mātāpī-tūnaṃ tiyojanasatikaṃ rajjaṃ niyyātesim.

109. Kasmā pana rajjaṃ niyyātayinti? **Anussarivā sataṃ dhammanti** yasmā pana paṭiññāya saccāpanaṃ nāma sataṃ sādhuṇaṃ mahābodhisattānaṃ paveṇī kulavaṃso, tasmā taṃ saccapāramitādhamaṃ **pubbakaṃ** porāṇaṃ jinehi buddhādīhi sevitaṃ anussarivā saccānaṃ anurakkhanto tassa **brāhmaṇassa**

dhanam datvā attano jīvitam pariccajitvā **porisādam upāgamim.**

110. Natthi me saṃsayo tathāti tasmim porisādassa santikam gamane “ayaṃ maṃ kiṃ nu kho ghātesati, udāhu no”ti mayhaṃ saṃsayo natthi. “Caṇḍo sāhasiko mayā saddhim ekasatakhattiye devatāya balikammakaraṇasajjo ekanteneva ghātesati”ti jānanto eva kevalam saccavācam anurakkhanto attano jīvitam pariccajitvā taṃ upāgamim. Yasmā cetadevaṃ, tasmā saccena me samo natthi, esā me paramatthabhāvappattā saccapāramīti.

Upāgate pana mahāsatte vikasitapuṇḍarīkapadumasassirikamassa mukhaṃ disvā “ayaṃ vigatamaraṇabhayo hutvā āgato, kissa nu kho esa ānubhāvo”ti cintento “tassa maññe dhammassa sutattā ayaṃ evaṃ tejavā (.0247) nibbhayo ca jāto, ahampi taṃ sutvā tejavā nibbhayo ca

bhavissāmī”ti sannit̥hānaṃ katvā porisādo mahāsattaṃ āha- “suṇoma satāraha-
gāthāyo yāsaṃ savanattamaṃ tvaṃ attano nagaraṃ gato”ti.

Taṃ sutvā bodhisatto “ayaṃ porisādo pāpadhammo, imaṃ thokaṃ niggahetvā
lajjāpetvā kathessāmī”ti-

“Adhammikassa luddassa, niccaṃ lohitapāṇino;
natthi saccaṃ kuto dhammo, kiṃ sutena karissasī”ti. (jā. 2.21.427)-

Vatvā puna tena suṭṭhutamaṃ sañjātasavanādarena-

“Sutvā dhammaṃ vijānanti, narā kalyāṇapāpakaṃ;
api gāthā suṇitvāna, dhamme me ramate mano”ti. (jā. 2.21.444)-

Vutte “ayaṃ ativiya sañjātādarō sotukāmo, handassa kathessāmī”ti cintetvā “tena
hi samma, sādhukaṃ suṇohi manasikarohī”ti vatvā nandabrāhmaṇena kathitaniyā-
meneva gāthānaṃ sakkaccaṃ thutiṃ katvā chakāmāvacaradevaloke ekakolā-
halaṃ katvā devatāsu sādhukāraṃ dadamānāsu mahāsatto porisādassa-

“Sakideva mahārāja, sabbhi hoti samāgamo;
sā naṃ saṅgati pāleti, nāsabbhi bahusaṅgamo.

“Sabbhireva samāsetha, sabbhi kubbetha santhavaṃ;
sataṃ saddhammamaññāya, seyyo hoti na pāpiyo.

“Jīranti ve rājarathā sucittā, attho sarīrampi jaraṃ upeti;
satañca dhammo na jaraṃ upeti, santo have sabbhi pavedayanti.

“Nabhañca dūre pathavī ca dūre, pāraṃ samuddassa tadāhu dūre;
tato have dūratarāṃ vadanti, satañca dhammo asatañca rājā”ti. (jā. 2.21.411-
414)-

Dhammaṃ (..0248) kathesi. Tassa tena sukathitattā ceva attano ca puññānubhā-
vena gāthā suṇantasseva sakalasarīraṃ pañcavaṇṇāya pītiyā paripūri. So bodhi-
satte muducitto hutvā “samma sutasoma, dātābbayuttakaṃ hiraññādiṃ na
passāmi, ekekāya gāthāya ekekaṃ varaṃ dassāmī”ti āha. Atha naṃ mahāsatto
“tvaṃ attanopi hitāni ajānanto parassa kiṃ nāma varaṃ dassasī”ti apasādetvā
puna tena “varaṃ gaṇhathā”ti yācito sabbapaṭhamaṃ “ahaṃ cirakālaṃ taṃ
arogaṃ passeyyan”ti varaṃ yāci. So “ayaṃ idāni me vadhitvā maṃsaṃ khāditukā-
massa mahānatthakarassa mayhameva jīvitamicchati”ti tuṭṭhamānaso vañcetvā
varassa gahitabhāvaṃ ajānanto adāsi. Mahāsatto hi upāyakusalatāya tassa ciraṃ
jīvitukāmatāpadesena attano jīvitaṃ yāci. Atha “parosataṃ khattiyānaṃ jīvitaṃ
dehī”ti dutiyaṃ varaṃ, tesāṃ sake raṭṭhe paṭipādanaṃ tatiyaṃ varaṃ, manussa-
maṃsakhādanato viramaṇaṃ catutthaṃ varaṃ yāci. So tīṇi varāni datvā
catutthaṃ varaṃ adātukāmo “aññaṃ varaṃ gaṇhāhi”ti vatvāpi mahāsattena
nippīliyamāno tampi adāsiyeva.

Atha bodhisatto porisādaṃ nibbisevanaṃ katvā teneva rājāno mocāpetvā
bhūmiyaṃ nipajjāpetvā dāraṇaṃ kaṇṇato suttavaṭṭi viya saṅikaṃ rajjuyo nīha-
ritvā porisādena ekaṃ taccaṃ āharāpetvā pāsāṇena ghaṃsitvā saccakiriyaṃ
katvā tesāṃ hatthatalāni makkhesi. Taṅkhaṇaṃ eva phāsukaṃ ahosi. Dvīhatīhaṃ
tattheva vasitvā te aroge kāretvā tehi saddhiṃ abhijjanakasabhāvaṃ mittasa-
nthaṃ kāretvā tehi saddhiṃ taṃ bārāṇasiṃ netvā rajje patiṭṭhāpetvā “appa-

mattā hothā”ti te rājāno attano attano nagaraṃ pesetvā indapatthanagarato āgatāya attano caturaṅginiyā senāya parivuto attano nagaraṃ gato tuṭṭhapamuditena nāgarajanena samparivāriyamāno antepuraṃ pavisitvā mātāpitaro vanditvā mahātalaṃ abhiruhi.

Atha mahāsatto cha dānasālāyo kāretvā devasikaṃ mahādānāni pavattento silāni paripūrento uposathaṃ upavasanto pāramiyo anubrūhesi. Tepi rājāno mahāsattassa ovāde ṭhatvā dānādīni puññāni katvā āyupariyosāne saggapuraṃ pūrayiṃsu.

Tadā porisādo (..0249) aṅgulimālatthero ahosi, kāḷahatthi-amacco sāriputtatthero, nandabrāhmaṇo ānandatthero, rukkhadevatā mahākassapatthero, rājāno buddhaparisa, mātāpitaro mahārājakulāni, sutasomamahārājā lokanātho.

Tassa heṭṭhā vuttanayeneva sesapāramiyopi niddhāretabbā. Tathā **alīnasattuacariyāvaṇṇanāya** (cariyā aṭṭha. 2.74 ādayo) viya mahāsattassa guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Mahāsutasomacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

Saccapāramī niṭṭhitā.

13. Suvaṇṇasāmacariyāvaṇṇanā

111. Terasame **sāmo yadā vane āsinti** himavantasmim̃ migasammatāya nāma nadiyā tīre mahati araṅṅe sāmo nāma tāpasakumāro yadā ahosi. **Sakkena abhinimmitoti** sakkassa devānamindassa upadesasampattiyā jātattā sakkena nibbattito janito. Tatrāyaṃ anupubbikathā- atīte bārāṇasito avidūre nadiyā tīre eko nesādagāmo ahosi. Tattha jeṭṭhanesādassa putto jāto. Tassa “dukūlo”ti nāmamakaṃsu. Tassā eva nadiyā paratīrepi eko nesādagāmo ahosi. Tattha jeṭṭhanesādassa dhītā jātā. Tassā “pārikā”ti nāmamakaṃsu. Te ubhopi brahmalokato āgatā suddhasattā. Tesam̃ vayappattānaṃ anicchamānānaṃyeva āvāhavivāhaṃ kariṃsu. Te ubhopi kilesasamuddaṃ anotaritvā brahmāno viya ekato vasiṃsu. Na ca kiñci nesādakammaṃ karonti.

Atha dukūlaṃ mātāpitaro “tāta, tvam̃ nesādakammaṃ na karosi, neva gharāvāsaṃ icchasi, kiṃ nāma karissasi”ti āhaṃsu. So “tumhesu anujānantesu pabbajissāmi”ti āha. “Tena hi pabbajāhi”ti. Dvepi janā himavantaṃ pavisitvā yasmim̃ ṭhāne migasammatā nāma nadī himavantato otaritvā gaṅgaṃ pattā, taṃ ṭhānaṃ gantvā gaṅgaṃ pahāya migasammatābhimukhā abhiruhiṃsu. Tadā (..0250) sakkassa bhavanaṃ uṇhākāraṃ dassesi. Sakko taṃ kāraṇaṃ ṇatvā vissakammunā tasmim̃ ṭhāne assamaṃ māpesi. Te tattha gantvā pabbajitvā sakkadattiye assame kāmāvacaramettaṃ bhāvetvā paṭivasim̃su. Sakkopi tesam̃ upaṭṭhānaṃ āgacchati.

So ekadivasam “tesam cakkhū parihāyissanti”ti ñatvā upasaṅkamitvā “bhante, vo cakkhūnaṃ antarāyo paññāyati, paṭijagganakaṃ puttaṃ laddhuṃ vaṭṭati, jānāmi tumhākaṃ suddhacittataṃ, tasmā pārikāya utunikāle nābhiṃ hatthena parāmaseyyātha, evaṃ vo putto jāyissati, so vo upaṭṭhahissati”ti vatvā pakkāmi. Dukūlapaṇḍito taṃ kāraṇaṃ pārikāya ācikkhitvā tassā utunikāle nābhiṃ parāmasi. Tadā bodhisatto devalokā cavitvā tassā kucchimhi paṭisandhiṃ gaṇhi, sā dasamāsaccayena suvaṇṇavaṇṇaṃ puttaṃ vijāyi. Tenevassa “suvaṇṇasāmo”ti nāmaṃ kariṃsu. Taṃ aparabhāge vaḍḍhitvā soḷasavassuddesikampi mātāpitaro rakkhantā assame nisidāpetvā sayameva vanamūlaphalāphalathāya gacchanti.

Athekadivasam vane phalāphalaṃ ādāya nivattitvā assamapadato avidūre meghe uṭṭhite rukkhamūlaṃ pavisitvā vammikamatthake ṭhitānaṃ sarīrato sedagandhamissake uduke tasmim vammikabile ṭhitassa āsivisassa nāsāpuṭaṃ pavitṭhe āsiviso kujjhitvā nāsāvātena pahari. Dve andhā hutvā paridevamānā viraviṃsu. Atha mahāsatto “mama mātāpitaro aticirāyanti, kā nu kho tesam pavatti”ti paṭimaggam gantvā saddamakāsi. Te tassa saddaṃ sañjānitvā paṭisaddaṃ katvā puttasinehena “tāta sāma, idha paripantho atthi, mā āgamī”ti vatvā saddānusārena sayameva samāgamiṃsu. So “kena vo kāraṇena cakkhūni vinaṭṭhānī”ti pucchitvā “tāta, mayaṃ na jānāma, deve vassante rukkhamūle vammikamatthake ṭhitā, atha na passāmā”ti vuttamatte eva aññāsi “tattha āsivisena bhavitabbaṃ, tena kuddhena nāsāvāto vissatṭho bhavissati”ti.

Atha “mā cintayittha, ahaṃ vo paṭijaggissāmi”ti mātāpitaro assamaṃ netvā tesam rattiṭṭhānadivāṭṭhānādisañcaraṇaṭṭhāne rajjuke bandhi. Tato paṭṭhāya te assame ṭhapetvā vanamūlaphalāphalāni āharati, pātova vasanaṭṭhānaṃ sammajjati, pānīyaṃ āharati, paribhojanīyaṃ upaṭṭhāpeti, dantakaṭṭhamukhodakāni (.0251) datvā madhuraphalāphalaṃ deti. Tehi mukhe vikkhālite sayaṃ paribhuñjitvā mātāpitaro vanditvā tesam avidūreyeva acchati- “kiṃ nu kho ime āṇāpentī”ti. Visesena ca mettaṃ bahulamakāsi, tenassa sattā appaṭikkulā ahesuṃ. Yathā cassa sattā, evaṃ sattānaṃ so bodhisatto appaṭikkūlo. Evaṃ so divase divase phalāphalathāya araññaṃ gacchantopi āgacchantopi migagaṇaparivuto eva ahosi. Sīhabyaggghādivipakkhasattāpi tena saddhiṃ ativiya vissatthā, mettānubhāvena panassa vasanaṭṭhāne aññamaññaṃ tiracchānagatā muducittataṃ paṭilabhiṃsu. Iti so sabbattha mettānubhāvena abhīrū anutrāsī brahmā viya avero vihāsi. Tena vuttaṃ **“pavane sīhabyagghe ca, mettāyamupanāmayin”** ti-ādi.

Tattha **mettāyamupanāmayinti** ma-kāro padasandhikaro, mettābhāvanāya kurūrakammante sīhabyagghepi phari, pageva sesasatteti adhippāyo. Atha vā mettā ayati pavattati etenāti mettāyo, mettābhāvanā. Taṃ mettāyaṃ upanāmayiṃ sattesu anodhiso upanesiṃ. “Sīhabyagghehi”tipi pāṭho. Tassattho- na kevalamahameva, atha kho pavane sīhabyagghehi, yasmim mahāvane tadā ahaṃ viharāmi, tattha sīhabyagghehi saddhiṃ ahaṃ sattesu mettaṃ upanāmesim. Sīhabyaggghāpi hi tadā mamānubhāvena sattesu mettacittataṃ paṭilabhiṃsu, pageva itare sattāti dasseti.

112. Pasadamigavarāhehīti pasadamigehehi ceva vanasūkarehi ca. **Parivāretvāti**

etehi attānaṃ parivāritaṃ katvā tasmim̐ araññe **vasim̐**.

113. Idāni tadā attano mettābhāvanāya laddhaṃ ānisaṃsaṃ matthakappatti-
ñcassa dassetuṃ “**na maṃ koci uttasati**” ti osānagāthamāha. Tassattho- sasabiḷā-
rādiko bhīrukajātikopi **koci** satto **maṃ na uttasati** na ubbijjeti. Ahampi **kassaci** sīha-
byagghāditiracchānato yakkhādi-amanussato luddalohitapāṇimanussatoti kuto-
cipi **na bhāyāmi**. Kasmā? Yasmā **mettābalenupatthaddho** cirakālaṃ bhāvitāya
mettāpāramitāyānubhāvena upatthambhito tasmim̐ **pavane** mahā-araññe **tadā**
ramāmi abhiraṃmāmi. Sesā suviññeyyameva.

Evāṃ (..0252) pana mahāsatto sabbasatte mettāyanto mātāpitaro ca sādhukaṃ
paṭijagganto ekadivasāṃ araññato madhuraphalāphalaṃ āharitvā assame
ṭhapetvā mātāpitaro vanditvā “pānīyaṃ ādāya āgamissāmi” ti migagaṇaparivuto
dve mige ekato katvā tesāṃ piṭṭhiyaṃ pānīyaghaṭaṃ ṭhapetvā hatthena gahetvā
nadītithaṃ agamāsi. Tasmim̐ samaye bārāṇasiyaṃ piḷiyakkho nāma rājā rajjaṃ
kāresi. So migamaṃsalobhena mātaraṃ rajjaṃ paṭicchāpetvā sannaddhapañcā-
vudho himavantaṃ pavisitvā mige vadhitvā maṃsaṃ khāditvā caranto migasa-
mmataṃ nadiṃ patvā anupubbena sāmassa pānīyagahaṇatithaṃ patto. Migapa-
davaḷaṇjaṃ disvā gacchantaṃ tathā gacchantaṃ disvā “mayā ettakaṃ kālaṃ
evaṃ vicarantaṃ manusso na diṭṭhapubbo, devo nu kho esa nāgo nu kho, sacāhaṃ
upasaṅkamtivā pucchissāmi, sahasā

pakkameyyāti. Yaṃnūnāhaṃ etaṃ vijjhitvā dubbalaṃ katvā puccheyyan”ti cintetvā mahāsattaṃ nhatvā vākacīraṃ nivāsetvā aṃnacammaṃ ekaṃsaṃ karitvā pāṇiyaghaṭaṃ pūretvā ukkhipitvā vāmaṃsakūṭe ṭhapanakāle “idāni taṃ vijjhituṃ samayo”ti visapītena sarena dakkhiṇapasse vijjhi. Saro vāmapassena nikkhami. Tassa viddhabhāvaṃ ṇatvā migagaṇo bhīto palāyi.

Sāmapaṇḍito pana viddhopi pāṇiyaghaṭaṃ yathā vā tathā vā anavasumbhetvā satiṃ paccupaṭṭhāpetvā saṅikaṃ otāretvā vālukaṃ byūhitvā ṭhapetvā disaṃ vavattthapetvā mātāpitūnaṃ vasanaṭṭhānadisābhāgena sīsaṃ katvā nipajjitvā mukhena lohitaṃ chaḍḍetvā “mama koci verī nāma natthi, mamapi katthaci veraṃ nāma natthi”ti vatvā imaṃ gāthamāha-

“Ko nu maṃ usunā vijjhi, pamattaṃ udahāraṃ;
khattiyo brāhmaṇo vesso, ko maṃ viddhā niliyati”ti. (jā. 2.22.296);

Taṃ sutvā rājā “ayaṃ mayā vijjhitvā pathaviyaṃ pātītopi neva maṃ akkosati na paribhāsati, mama hadayamaṃsaṃ sambāhanto viya piyavacanena samudācarati, gamissāmissa santikan”ti cintetvā upasaṅkamtivā attānaṃ attanā ca viddhabhāvaṃ āvikatvā “ko vā tvaṃ kassa vā putto”ti mahāsattaṃ pucchi.

So (..0253) “sāmo nāmāhaṃ dukūlapaṇḍitassa nāma nesāda-isino putto, kissa pana maṃ vijjhi”ti āha. So paṭhamaṃ “migasaññāyā”ti musāvādaṃ vatvā “ahaṃ imaṃ niraparādhaṃ akāraṇena vijjhin”ti anusocitvā yathābhūtaṃ āvikatvā tassa mātāpitūnaṃ vasanaṭṭhānaṃ pucchitvā tattha gantvā tesāṃ attānaṃ āvikatvā tehi katapaṭisanthāro “sāmo mayā viddho”ti vatvā te paridevante sokasamāpanne “yaṃ sāmena kattabbaṃ paricārikakammaṃ, taṃ katvā ahaṃ vo upaṭṭhahissāmi”-ti samassāsetvā sāmassa santikaṃ ānesi. Te tattha gantvā nānappakāraṃ paridevitvā tassa ure hatthaṃ ṭhapetvā “puttassa me sarīre usumā vattateva, visavegena visaññitaṃ āpanno bhavissatīti nibbisabhāvattthāya saccakiriyaṃ karissāmā”-ti cintetvā-

“Yaṃ kiñcitthi kataṃ puññaṃ, mayhañceva pitucca te;
sabbena tena kusalena, visaṃ sāmassa haññatū”ti. (jā. 2.22.388)-

Mātarā,

“Yaṃ kiñcitthi kataṃ puññaṃ, mayhañceva mātucca te;
sabbena tena kusalena, visaṃ sāmassa haññatū”ti. (jā. 2.22.396)-

Pitarā,

“Pabbatyāhaṃ gandhamādane, cirarattanivāsini;
Na me piyataro koci, añño sāmena vijjati;
etena saccavajjena, visaṃ sāmassa haññatū”ti. (jā. 2.22.398)-

Devatāya ca saccakiriyaṃ katāya mahāsatto khippaṃ vuṭṭhāsi. Padumapattapalāse udakabindu viya vinivaṭṭetvā ābādho vigato. Viddhaṭṭhānaṃ arogaṃ pākatikameva ahosi. Mātāpitūnaṃ cakkhūni uppajjimsu. Iti mahāsattassa arogatā, mātāpitūnañca cakkhupaṭilābho, aruṇuggamaṃ, tesāṃ catunnampi assameyeva avattthānanti sabbaṃ ekakkhaṇeyeva ahosi.

Atha mahāsatto raññā saddhiṃ paṭisanthāraṃ katvā “dhammaṃ cara, mahārājā”ti-ādinā (jā. 2.22.411-412) dhammaṃ desetvā uttarimpi ovaditvā pañca silāni

adāsi (..0254). So tassa ovādaṃ sirasā paṭiggahetvā vanditvā bārāṇasiṃ gantvā dānādīni puññāni katvā saggaparāyano ahosi. Bodhisattopi saddhiṃ mātāpitūhi abhiññāsamāpattiyo nibbattetvā āyupariyosāne brahmalokūpago ahosi.

Tadā rājā ānandatthero ahosi, devadhītā uppalavaṇṇā, sakko anuruddho, pitā mahākassapatthero, mātā bhaddakāpilānī, sāmapaṇḍito lokanātho.

Tassa heṭṭhā vuttanayeneva sesapāramiyo niddhāretabbā. Tathā visapītena sallena dakkhiṇapassena pavisitvā vāmapassato vinivijjhanavasena viddhopi kiñci kāyavikāraṃ akatvā udakaghaṭassa bhūmiyaṃ nikkhipanaṃ, vadhake aññātepi ñāte viya cittavikārābhāvo, piyavacanena samudācāro, mātāpitu-upaṭṭhānapuññato mayhaṃ parihānīti anusocanamattaṃ, aroge jāte rañño kāruññaṃ mettañca upaṭṭhāpetvā dhammadesanā, ovādadānanti evamādayo guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Suvaṇṇasāmacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

14. Ekarājacariyāvaṇṇanā

114. Cuddasame **ekarājāti vissutoti** ekarājāti iminā anvatthanāmena jambudīpatale pākaṭo.

Mahāsatto hi tadā bārāṇasirañño putto hutvā nibbatti. Vayappatto sabbasippa-nipphattiṃ patto hutvā pitu accayena rajjaṃ kārento kusalasīlacārasaddhāsutādi-anaññasādhāraṇaguṇavisesayogena pāramiparibhāvanena ca jambudīpatale adutiyattā padhānabhāvena ca “ekarājā”ti pakāsanāmo ahosi. **Paramaṃ sīlaṃ adhiṭṭhāyāti** suparisuddhakāyikavācasikaṃ varasañkhātāñceva suparisuddhamanosamācārasañkhātāñca paramaṃ uttamaṃ dasakusalakammamāpathasīlaṃ samādānavasena ca avītikkanavasena ca adhiṭṭhahitvā anuṭṭhahitvā. **Pasāsāmi mahāmahinti** tiyojanasatike kāsiraṭṭhe mahatiṃ mahiṃ anusāsāmi rajjaṃ kāremi.

115. **Dasakusalakammamāpatheti** (..0255) pāṇātipātāveramaṇi yāva sammādiṭṭhīti etasmiṃ dasavidhe kusalakammamāpathē, ete vā anavasesato samādāya vattāmi. **Catūhi saṅgahavatthūhīti** dānaṃ piyavacanaṃ atthacariyā samānattatāti imehi catūhi saṅgahavatthūhi saṅgaṇhanakāraṇehi yadā ekarājāti vissuto homi, tadā yathārahaṃ **mahājanaṃ saṅgaṇhāmīti** sambandho.

116. **Evanti** dasakusalakammamāpathasīlaparipūraṇaṃ catūhi saṅgahavatthūhi mahājanasaṅgaṇhananti yathāvuttena iminā ākārena **appamattassa. Idhaloke parattha cāti** imasmiṃ loke yaṃ appamajjanaṃ, tattha diṭṭhadhammike atthe, paraloke yaṃ appamajjanaṃ tattha samparāyike atthe appamattassa me satoti attho. **Dabbasenoti** evaṃnāmako kosalarājā. **Upagantvāti** caturaṅginīṃ senaṃ sannayhitvā abbhuyyānavasena mama rajjaṃ upagantvā. **Acchindanto puram mamāti** mama bārāṇasinagaraṃ balakkārena gaṇhanto.

Tatrāyaṃ anupubbikathā- mahāsatto hi tadā nagarassa catūsu dvāresu

catasso majjhe ekaṃ nivesanadvāre ekanti cha dānasālāyo kāretvā kapaṇaddhi-
kādinam dānam deti, sīlam rakkhati, uposathakammaṃ karoti, khantimettānudda-
yasampanno añke nisinnam puttam paritosayamāno viya sabbasatte paritosaya-
māno dhammena rajjam kāreti. Tasseko amacco antepuram padussitvā aparā-
bhāge pākaṭova jāto. Amaccā rañño ārocesum. Rājā pariggaṇhanto tam attanā
paccakkhato ñatvā tam amaccam pakkosāpetvā “andhabāla, ayuttam te katam,
na tvam mama vijite vasitum arahasi, attano dhanañca puttadārañca gahetvā
aññattha yāhi”ti raṭṭhā pabbājesi.

So kosalarajanapadam gantvā dabbasenam nāma kosalarājānam upaṭṭhahanto
anukkamena tassa vissāsiko hutvā ekadivasam tam rājānam āha- “deva, bārāṇa-
sirajjam nimmakkhikamadhupaṭalasadisam, atimuduko rājā, sukheneva tam rajjam
gaṇhitum sakkosi”ti. Dabbaseno bārāṇasirañño mahānubhāvatāya tassa vacanam
asaddahanto manusse pesetvā (..0256) kāsiraṭṭhe gāmaghātādīni kāretvā tesam
corānam bodhisattena dhanam datvā vissajjitabhāvam sutvā “ativiya dhammiko
rājā”ti ñatvā “bārāṇasirajjam gaṇhissāmi”ti balavāhanam ādāya niyyāsi. Atha bārā-
ṇasirañño mahāyodhā “kosalarājā āgacchatī”ti sutvā “amhākam rajjasīmam ano-
kkamantameva nam pothetvā gaṇhāmā”ti attano rañño vadimṣu.

Bodhisatto “tātā, mam nissāya aññesam kilamanakiccam natthi, rajjatthikā
rajjam gaṇhantu, mā gamitthā”ti nivāresi. Kosalarājā janapadamajjam pāvisi.
Mahāyodhā punapi rañño tatheva vadimṣu. Rājā purimanayeneva nivāresi.
Dabbaseno bahinagare ṭhatvā “rajjam vā detu yuddham vā”ti ekarājassa sāsanam
pesesi. Ekarājā “natthi mayā yuddham, rajjam gaṇhātū”ti paṭisāsanam pesesi.
Punapi mahāyodhā “deva, na mayam kosalarañño nagaram pavisitum dema,
bahinagareyeva nam pothetvā gaṇhāmā”ti āhaṃsu. Rājā purimanayeneva nivā-
retvā nagaradvārāni avāpurāpetvā mahātale pallaṅkamajjhe nisīdi. Dabbaseno
mahantena balavāhanena nagaram pavisitvā ekampi paṭisattum apassanto sabba-
rajjam hatthagatam katvā rājanivesanam gantvā mahātalam āruyha niraparādham
bodhisattam gaṇhāpetvā āvāṭe nikhaṇāpesi. Tena vuttam-

“dabbaseno upagantvā, acchindanto puram mama.

117. “Rājūpajīve nigame, sabalaṭṭhe saraṭṭhake;
sabbam hatthagatam katvā, kāsuyā nikhaṇī maman”ti.

Tattha **rājūpajīveti** amaccapārisajjabrāhmaṇagahapati-ādike rājānam upani-
ssāya jīvante. **Nigameti** negame. **Sabalaṭṭheti** senāpariyāpannatāya bale tiṭṭha-
ntīti balaṭṭhā, hatthārohādayo, balaṭṭhehi sahāti sabalaṭṭhe. **Saraṭṭhake**ti sajana-
pade, rājūpajīve nigame ca aññañca **sabbam hatthagatam katvā**. **Kāsuyā nikhaṇī**
mamanti sabalavāhanam sakalam mama rajjam gahetvā mampi galappamāṇe
āvāṭe nikhaṇāpesi. **Jātakepi-**

“Anuttare (..0257) kāmaguṇe samiddhe, bhutvāna pubbe vasi ekarājā;
so dāni dugge narakamhi khitto, nappajjahe vaṇṇabalam purāṇan”ti. (jā. 1.4.

9)-

Āvāṭe khittabhāvo āgato. **Jātakaṭṭhakathāyam** (jā. aṭṭha. 3.4.9) pana “sikkāya
pakkhipāpetvā uttarummāre heṭṭhāsīsakam olambesi”ti vuttam.

Mahāsatto corarājānaṃ ārabha mettaṃ bhāvetvā kasiṇaparikkammaṃ katvā jhānābhīñṇāyo nibbattetvā kāsuto uggantvā ākāse pallaṅkena nisīdi. Tena vuttaṃ-
118. “Amaccamaṇḍalaṃ rajjaṃ, phītaṃ antepuraṃ mama;
acchinditvāna gahitaṃ, piyaputtaṃva passahan”ti.

Tattha **amaccamaṇḍalanti** tasmaiṃ tasmaiṃ rājakicce rañṇā amā saha vattantīti amaccā, saddhiṃ vā tesāṃ maṇḍalaṃ samūhaṃ. **Phītanti** balavāhanena nagarajanapadādīhi samiddhaṃ **rajjaṃ**. Itthāgāradāsīdāsaparijanehi ceva vatthābharaṇādi-upabhogūpakaraṇehi ca samiddhaṃ **mama antepurañca** acchinditvā gahitakaṃ gaṇhantaṃ amittarājānaṃ yāya attano **piyaputtaṃva passiṃ ahaṃ**, tāya evaṃbhūtāya mettāya me samo sakalaloke natthi, tasmā evaṃbhūtā esā me mettāpāramī paramatthapāramibhāvaṃ pattāti adhippāyo.

Evaṃ pana mahāsatte taṃ corarājānaṃ ārabha mettaṃ pharitvā ākāse pallaṅkena nisinne tassa sarīre dāho uppajji. So “ḍayhāmi ḍayhāmi”ti bhūmiyaṃ aparāparaṃ parivattati.

“Kimetan”ti vutte, mahārāja, tumhe niraparādham dhammikarājānaṃ āvāṭe nikhaṇāpayitthāti. “Tena hi vegena gantvā taṃ uddharathā”ti āha. Purisā gantvā taṃ rājānaṃ ākāse pallaṅkena nisinnaṃ disvā āgantvā dabbasenassa ārocesuṃ. So vegena gantvā vanditvā khamāpetvā “tumhākaṃ rajjaṃ tumheva kāretha, ahaṃ vo core paṭibāhessāmi”ti vatvā tassa duṭṭhāmaccasa rājānaṃ kāretvā pakkāmi. Bodhisattopi rajjaṃ amaccānaṃ niyyātetvā isipabbajjaṃ pabbajitvā mahājanaṃ sīlādiguṇesu paṭiṭṭhāpetvā āyupariyosāne brahmalokaparāyano (..0258) ahosi.

Tadā dabbaseno ānandatthero ahosi, ekarājā lokanātho.

Tassa divase divase chasu dānasālāsu chasatasahassavissajjanena paccatthikaraṅṅo sakalarajjapariccāgena ca dānapāramī, niccasīla-uposathakammavasena pabbajitassa anavasesasīlasaṃvaravasena ca sīlapāramī, pabbajjāvasena jhānādhiḡamavasena ca nekkhammapāramī, sattānaṃ hitāhitavicāraṇavasena dānasīlādisaṃvidahanavasena ca paṅṅāpāramī, dānādipuṅṅasambhārassa abhussahanavasena kāmavitakkādivinodanavasena ca vīriyapāramī, duṭṭhāmaccasa dabbasenaraṅṅo ca aparādhasahanavasena khantipāramī, yathāpaṭiṅṅaṃ dānādinaṃ avisaṃvādanavasena ca saccapāramī, dānādinaṃ acalasaṃvādanādhiṭṭhānavasena adhiṭṭhānapāramī, paccatthikepi ekantena hitūpasasāhānavasena mettājhānanibbattanena ca mettāpāramī, duṭṭhāmaccena dabbasenena ca katāparādhe hitesīhi attano amaccādīhi nibbattite upakāre ca ajjupekkhaṇena rajjasukhappattakāle paccatthikaraṅṅā narake khittakāle samānacittatāya ca upekkhāpāramī veditabbā. Vuttaṅṅetaṃ-

“Panujja dukkhena sukhaṃ janinda, sukkena vā dukkhamasayhasāhi;

ubhayattha santo abhinibbutattā, sukhe ca dukkhe ca bhavanti tulyā”ti. (jā. 1.

4.12);

Yasmā panettha mettāpāramī atisayavatī, tasmā tadatthadīpanattham sā eva pāḷi āruḷhā. Tathā idha mahāsattassa sabbasattesu orasaputte viya samānukampatādayo guṇavisesā niddhāretabbāti.

Ekarājacariyāvaṇṅanaṃ niṭṭhitā.

Mettāpāramī niṭṭhitā.

15. Mahālomahaṃsacariyāvaṇṅanaṃ

119. Pannarasame (..0259) “susāne seyyaṃ kappemi”ti etthāyaṃ anupubbikathā-

Mahāsatto hi tadā mahati uḷārabhoge kule nibbattitvā vuddhimanvāya disāpā-mokkhassa ācariyassa santike garuvāsaṃ vasanto sabbasippānaṃ nipphattiṃ patvā kulagharaṃ āgantvā mātāpitūnaṃ accayena ṅātakehi “kuṭumbaṃ saṅṅhapehi”ti yāciyamānopi aniccatāmanasikāramukhena sabbabhavesu abhivaḍḍhamāna-

saṃvego kāye ca asubhasaññaṃ paṭilabhitvā gharāvāsapalibodhādhibhūtaṃ kile-sagahanaṃ anogāhetvāva cirakālasamparicitaṃ nekkhammajjhāsayaṃ upabrūha-yamāno mahantaṃ bhogakkhandhaṃ pahāya pabbajitukāmo hutvā puna cintesi-“sacāhaṃ pabbajissāmi, guṇasambhāvanāpākaṭo bhavissāmi”ti.

So lābhasakkāraṃ jigucchanto pabbajjaṃ anupagantvā “pahomi cāhaṃ lābhālā-bhādīsu nibbikāro hotun”ti attānaṃ takkento “visesato paraparibhavasahanādipa-ṭipadaṃ pūrento upekkhāpāraṃ matthakaṃ pāpessāmi”ti nivatthavattheneva gehato nikkhamitvā paramasallekhavuttikopi abalabalo amandamando viya paresaṃ acittakarūpena hīlita-paribhūto hutvā gāmanigamarājadhānīsu ekarattivā-seneva vicarati. Yattha pana mahantaṃ paribhavaṃ paṭilabhati, tattha cirampi vasati. So nivatthavatthe jiṇṇe pilotikakhaṇḍena tasmimpi jiṇṇe kenaci dinnāṃ aggaṇhanto hirikopīnapaṭicchādanamatteneva carati. Evaṃ gacchante kāle ekaṃ nigama-gāmaṃ agamāsi.

Tattha gāmadārakā dhuttajātikā vedhaverā keci rājavallabhānaṃ puttanaṭṭudā-sādayo ca uddhatā unnaḷā capalā mukharā vikiṇṇavācā kālena kālaṃ kīḷābahlā vicaranti. Duggate mahallake purise ca itthiyo ca gacchante disvā bhasmapuṭena piṭṭhiyaṃ ākiranti, ketakīpaṇṇaṃ kacchantare olambenti, tena vippekārena pariva-ttetvā olokente yathāvajjakīlitaṃ dassetvā upahasanti. Mahāpuriso tasmimṃ nigame te evaṃ vicarante dhuttadārake disvā “laddho vata dāni me upekkhāpāra-miyā paripūraṇūpāyo”ti (..0260) cintetvā tattha vihāsi. Taṃ te dhuttadārakā passitvā vippekāraṃ kātuṃ ārabhanti.

Mahāsatto taṃ asahanto viya ca tehi bhāyanto viya ca uṭṭahitvā gacchati. Te taṃ anubandhanti. So tehi anubandhiyamāno “ettha natthi koci paṭivattā”ti susānaṃ gantvā aṭṭhikaṃ sīsūpadhānaṃ katvā sayati. Dhuttadārakāpi tattha gantvā oṭṭhubhanādikaṃ nānappakāraṃ vippekāraṃ katvā pakkamanti. Evaṃ te divase divase karonti eva. Ye pana viññū purisā, te evaṃ karonte passanti. Te te paṭibāhitvā “ayaṃ mahānubhāvo tapassī mahāyogī”ti ca ṇatvā uḷāraṃ sakkārasa-mmānaṃ karonti. Mahāsatto pana sabbattha ekasadisova hoti majjhatabhūto. Tena vuttaṃ “**susāne seyyaṃ kappemi**”ti-ādi.

Tattha **susāne seyyaṃ kappemi, chavatṭhikaṃ upanidhāyāti** āmakasusāne chaḍḍitakaḷavarato soṇasiṅgālādīhi tahiṃ tahiṃ vikkhittesu aṭṭhikesu ekaṃ aṭṭhikaṃ sīsūpadhānaṃ katvā sucimhi ca asucimhi ca samānacittatāya tasmimṃ susāne seyyaṃ kappemi, sayāmīti attho. **Gāmaṇḍalāti** gāmadārakā. **Rūpaṃ dassentinappakanti** yathāvajjakīlītāya oṭṭhubhana-upahasana-ummihanādīhi kaṇṇasote salākappavesanādīhi ca atikakkaḷaṃ anappakaṃ nānappakāraṃ rūpaṃ vikāraṃ karonti.

120. Apareti tesu eva gāmadārakesu ekacce. **Upāyanānūpanentīti** “ayaṃ imesu paribhavavasena evarūpaṃ vippekāraṃ karontesu na kiñci vikāraṃ dasseti, sammānane nu kho kīdiso”ti pariggaṇhantā vividhaṃ bahuṃ gandhamālaṃ bhojanaṃ aññāni ca upāyanāni paṇṇākārāni upanenti upaharanti. Aparehi vā tehi anācāragāmadārakehi aññe viññū manussā “ayaṃ imesaṃ evaṃ vividhampi vippekāraṃ karontānaṃ na kuppati, aññadatthu khantimettānuddayaṃyeva tesu

upaṭṭhapeti, aho acchariyapuriso”ti **haṭṭhā** “bahu vatimehi etasmim vippaṭipajjan-tehi apuññaṃ pasutan”ti **saṃviggamānasāva** hutvā **bahuṃ** gandhamālaṃ **vividhaṃ** bhojanaṃ aññāni ca upāyanāni upanenti upaharanti.

121. Ye (..0261) **me dukkhaṃ upaharantīti** ye gāmadārakā mayhaṃ sarīradukkhaṃ upaharanti upanenti. “Upadahantī”tipi pāṭho, uppādentīti attho. **Ye ca denti sukhaṃ mamāti** ye ca viññū manussā mama mayhaṃ sukhaṃ denti, mālāgandhabhojanādisukhūpakaraṇehi mama sukhaṃ upaharanti. **Sabbesaṃ samako homīti** katthacipi vikārānuppattiyā samānacittatāya vividhānampi tesaṃ janānaṃ samako ekasadiṣo homi bhavāmi. **Dayā kopo na vijjatīti** yasmā mayhaṃ upakārake mettacittatāsaṅkhātā dayā, apakārake manopadosasaṅkhāto kopopi na vijjati, tasmā sabbesaṃ samako homīti dasseti.

122. Idāni bhagavā tadā upakārīsu apakārīsu ca sattesu samupacitañña-sambhārassa attano samānacittatā vikārābhāvo yā ca lokadhammesu anupalittatā ahoṣi, taṃ dassetuṃ “**sukhadukkhe tulābhūto**”ti osānagāthamāha.

Tattha **sukhadukkheti** sukhe ca dukkhe ca. **Tulābhūtoti** samakaṃ gahitatuḷā viya onati-unnaṭi-apanatiṃ vajjetvā majjhatabhūto, sukhadukkhaḡḡahaṇeṇeva cettha taṃnimittabhāvato lābhālābhāpi gahitāti vedittabbaṃ. **Yasesūti** kittīsu. **Ayasesūti** nindāsu. **Sabbatthāti** sabbesu sukhādīsu lokadhammesu. Iti bhagavā tadā sabbasattesu sabbalokadhammesu ca anaññasādhāraṇaṃ attano majjhatabhāvaṃ kittetvā tena tasmim attabhāve attano upekkhāpāramiyā sikkhāppattabhāvaṃ vibhāvento “**esā me upekkhāpāramī**”ti desanaṃ niṭṭhāpesi.

Idhāpi mahāsattassa paṭhamaṃ dānapāramī nāma viṣesato sabbavibhavapariccāgo “ye keci imaṃ sarīraṃ gahetvā yaṃkiñci attano icchitaṃ karontū”ti anapekkhabhāvena attano attabhāvapariccāgo ca dānapāramī, hīnādikassa sabbassa akattabbassa akaraṇaṃ sīlapāramī, kāmassādavimukhassa gehato nikkhantassa sato kāye asubhasaññānubrūhanā nekkhammapāramī, sambodhisambhārānaṃ upakāradhammapariggahaṇe tappaṭipakkhappahāne ca kosallaṃ aviparītato dhammasabhāvacināna ca paññāpāramī, kāmavitakkādivinodanaṃ dukkhādhivāsanavīriyañca vīriyapāramī, sabbāpi adhivāsanakhanti khantipāramī, vacīsaccaṃ samādānāvisaṃvādanena viratisaccañca saccapāramī (..0262), anavajjadharme acalasaṃvādanādhittānaṃ adhiṭṭhānapāramī, anodhiso sabbasattesu mettānuddayabhāvo mettāpāramī, upekkhāpāramī panassa yathāvuttavaseneva vedittabbāti dasa pāramiyo labbhanti. Upekkhāpāramī cettha atisayavatīti katvā sāyeva desanaṃ āruḷhā. Tathā idha mahāsattassa mahantaṃ bhogakkhandhaṃ mahantañca ñātiparivaṭṭaṃ pahāya mahābhinnikkhamaṇasadiṣaṃ gehato nikkhamaṇaṃ, tathā nikkhamitvā lābhasakkāraṃ jigucchato paresaṃ sambhāvanaṃ pariharitukāmassa pabbajjāliṅgaṃ aggahetvā citteneva anavasesaṃ pabbajjāguṇe adhiṭṭhahitvā paramasukhavihāro, paramappicchatā, pavivekābhīrati, upekkhāñādhīppāyena attano kāyajīvitānirapekkhā, parehi attano upari katavippakārādhivāsaṇaṃ, ukkaṃsagatasallekhavutti, bodhisambhārapaṭipakkhānaṃ kilesānaṃ tanubhāvena khīṇāsavānaṃ viya paresaṃ upakārāpakāresu nibbikārabhāvahetubhūtena sabbattha majjhatabhāvena samuṭṭhāpito lokadhammehi anupalepo, sabbapāra-

mīnaṃ muddhabhūtāya upekkhāpāramiyā sikhāppattīti evamādayo guṇānubhāvā vibhāvetabbāti.

Mahālomahaṃsacariyāvaṇṇanā niṭṭhitā.

Upekkhāpāramī niṭṭhitā.

Tatīyavaggassa atthavaṇṇanā niṭṭhitā.

Uddānagāthāvaṇṇanā

“Yudhañjayo” ti-ādikā uddānagāthā. Tattha **bhisenāti** bhisāpadesena **mahākañcanacariyaṃ** (cariyā. 3.34 ādayo) dasseti. **Soṇanandoti** iminā **soṇapaṇḍitacariyaṃ** (cariyā. 3.42 ādayo) dasseti. Tathā **mūgapakkhoti** mūgapakkhāpadesena **temiya-panḍitacariyaṃ** (cariyā. 3.48 ādayo) dasseti. **Upekkhāpāramisī**senā **mahālomahaṃsacariyaṃ** (cariyā. 3.119 ādayo) dasseti. **Āsi iti vuṭṭhaṃ mahesināti** yathā, sārīputta, tuyhaṃ etarahi desitaṃ, iti evaṃ iminā vidhānena mahantānaṃ dānapārami-ādīnaṃ bodhisambhārānaṃ esanato mahesinā tadā bodhisattabhūtena mayā vuṭṭhaṃ ciṇṇaṃ caritaṃ paṭipannaṃ āsi ahoṣīti attho (..0263). Idāni pāramiparipūraṇavasena cirakālapavattitaṃ idha vuttaṃ avuttañca attano dukkarakiriyaṃ ekajjhaṃ katvā yadatthaṃ sā pavattitā, tañca saṅkhepeneva dassetuṃ “**evaṃ bahubbidhan**” ti gāthamāha.

Tattha **evanti** iminā vuttanayena. **Bahubbidhaṃ dukkhanti** akittipaṇḍitādikāle kārapaṇṇādi-āhāratāya tañca yācakassa datvā āhārūpacchedādīnā ca bahuvidhaṃ nānappakāraṃ dukkhaṃ. Tathā kururājādikāle sakkasampattisadisā **sampattī ca bahubbidhā. Bhavābhaveti** khuddake ceva mahante ca bhavē. Bhavābhavē vā vuddhihāniyo anubhavitvā bahuvidhehi dukkhehi avihaññamāno bahuvīdhāhi ca sampattīhi anākaḍḍhiyamāno pāramiparipūraṇapasuto eva hutvā tadanurūpaṃ paṭipattim paṭipanno uttamaṃ anuttaraṃ sammāsambodhiṃ sabbaññutaṃ **patto**, adhigatosmīti attho.

tāsaṃ anavasesato paripuṇṇabhāvaṃ tena ca pattabbaphalassa attanā adhigata-
bhāvaṃ dassetuṃ “**datvā dātabbakaṃ dānaṃ, sīlaṃ pūretvā asesato**” ti-ādi vuttaṃ.

Tattha **datvā dātabbakaṃ dānanti** tadā anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisam-
bujjhituṃ aggayānapaṭipadaṃ paṭipannena mahābodhisattena dātabbaṃ deyya-
dhammaṃ bāhiraṃ rajjādiṃ abbhantaraṃ attapariccāgoti pañca mahāpariccāga-
pariyosānaṃ dānapāramidāna-upapāramidānaparamatthapāramippabhedam
dānaṃ anavasesato sampādetvāti attho. Tattha **akittibrāhmaṇakāle** (cariyā. 1.1
ādayo; jā. 1.13.83 ādayo) **saṅkhabrāhmaṇakāleti** (cariyā. 1.11 ādayo; jā. 1.10.39
ādayo) evamādisu idha āgatesu anāgatesu ca **visayhaseṭṭhikāle** (jā. 1.4.157
ādayo) **velāmakāleti** (a. ni. 9.20) evamādisupi dānapāramiyā mahāpurisassa pūri-
tattabhāvānaṃ parimāṇaṃ nāma natthi. Ekantena panassa **sasapaṇḍitakāle-**

“Bhikkhāya upagataṃ disvā, sakattānaṃ pariccajijjā;

dānena me samo natthi, esā me dānapāramī” ti. (cariyā. 1. tassuddāna)-

Evaṃ (..0264) attapariccāgaṃ karontassa dānapāramī paramatthapāramī nāma
jātā. Itaresu pana yathārahaṃ pārami-upapāramiyo veditabbā.

Sīlaṃ pūretvā asesatoti tathā anavasesato kāyiko saṃvaro, vācasiko saṃvaro,
kāyikavācasiko saṃvaro, indriyasamvaro, bhojane mattaññutā, suvisuddhājīvatāti
evamādikaṃ bodhisattasīlaṃ sampādentena sīlapāramisīla-upapāramisīlaparama-
tthapāramippabhedam pūretabbaṃ sabbaṃ sīlaṃ pūretvā sammadeva sampā-
detvā. Idhāpi **sīlavanāgarājakāle** (cariyā. 2.1 ādayo; jā. 1.1.72) **campeyyanāgarāja-**
kāleti (cariyā. 2.20 ādayo; jā. 1.15.240 ādayo) evamādisu idha āgatesu, anāga-
tesu ca **mahākapikāle** (cariyā. 3.67 ādayo; jā. 1.7.83 ādayo; 1.16.178 ādayo)
chaddantakāleti (jā. 1.16.97 ādayo) evamādisu mahāsattassa sīlapāramiyā pūrita-
ttabhāvānaṃ parimāṇaṃ nāma natthi. Ekantena panassa **saṅkhapālakāle-**

“Sūlehi vinivijjhante, koṭṭayantepi sattibhi;

bhojaputte na kuppāmi, esā me sīlapāramī” ti. (cariyā. 2.91)-

Evaṃ attapariccāgaṃ karontassa sīlapāramī paramatthapāramī nāma jāta. Ita-
resu pana yathārahaṃ pārami-upapāramiyo veditabbā.

Nekhamme pāramiṃ gantvāti tathā tividhepi mahābhinnikkhamane pāramiṃ
paramukkaṃsaṃ gantvā. Tattha **yudhañjayakāle** (cariyā. 3.1 ādayo; jā. 1.11.73
ādayo) **somanassakumārakāleti** (cariyā. 3.7 ādayo; jā. 1.15.211 ādayo) evamā-
disu idha āgatesu, anāgatesu ca **hatthipālakumārakāle** (jā. 1.15.337 ādayo) **magha-**
devakāleti (ma. ni. 2.308 ādayo; jā. 1.1.9) evamādisu mahārajjaṃ pahāya nekkha-
mmapāramiyā pūritattabhāvānaṃ parimāṇaṃ nāma natthi. Ekantena panassa **cūla-**
sutasomakāle-

“Mahārajjaṃ hatthagataṃ, khelapiṇḍaṃva chaḍḍayijjā;

cajato na hoti lagganaṃ, esā me nekkhammapāramī” ti. (dha. sa. aṭṭha. nidā-
nakathā; jā. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā; apa. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā);

Evaṃ nissaṅgatāya rajjaṃ chaḍḍetvā nikkhamantassa nekkhammapāramī para-
matthapāramī nāma jāta. Itaresu pana yathārahaṃ pārami-upapāramiyo vedi-
tabbā.

Paṇḍite (..0265) **paripucchitvā**ti kiṃ kusalaṃ kiṃ akusalaṃ kiṃ sāvajjaṃ kiṃ anavajjanti-ādinā kusalādidhammavibhāgaṃ kammakammaphalavibhāgaṃ sattānaṃ upakārāvahaṃ anavajjakammāyatanasippāyatanavijjāṭṭhānādiṃ paṇḍite sappaññe paripucchitvā. Etena paññāpāramiṃ dasseti. Tattha **vidhurapaṇḍitakāle** (jā. 2.22.1346 ādayo) **mahāgovindapaṇḍitakāle** (dī. ni. 2.293 ādayo; cariyā 1.37 ādayo) **kudālapaṇḍitakāle** (jā. 1.1.70) **arakapaṇḍitakāle** (jā. 1.2.37 ādayo) **bodhiparibbājakakāle mahosadhapaṇḍitakāleti** (jā. 2.22.590 ādayo) evamādisu paññāpāramiyā pūritattabhāvānaṃ parimāṇaṃ nāma natthi. Ekantena panassa **senakapaṇḍitakāle**–

“Paññāya vicinantohaṃ, brāhmaṇaṃ mocayiṃ dukhā;
paññāya me samo natthi, esā me paññāpāramī”ti. (dha. sa. aṭṭha. nidāna-kathā; jā. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā; apa. aṭṭha. 1.dūrenidānakkathā)–
Antobhastagataṃ sappamaṃ dassentassa paññāpāramī paramatthapāramī nāma jātā. **Vīriyaṃ katvāna uttamanti sammāsambodhiṃ pāpetuṃ samatthatāya uttamaṃ padhānaṃ vīriyanti vividhampi vīriyapāramiṃ katvā uppādetvā**. Tattha **mahāsīlavarājakāle** (jā. 1.1.51) **pañcāvudhakumārakāle** (jā. 1.1.55) **mahāvānarindakāleti** (jā. 1.1.57) evamādisu vīriyapāramiyā pūritattabhāvānaṃ parimāṇaṃ nāma natthi. Ekantena panassa **mahājanakakāle**–

“Atīradassī jalamajjhe, hatā sabbeva mānusā;
cittassa aññathā natthi, esā me vīriyapāramī”ti. (dha. sa. aṭṭha. nidānakathā; jā. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā; apa. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā)–
Evaṃ mahāsamuddaṃ tarantassa vīriyapāramī paramatthapāramī nāma jātā.

Khantiyā pāramiṃ gantvāti adhivāsana-khanti-ādi khanti-paramukkaṃsabhāvaṃ pāpento khantiyā pāramiṃ paramakoṭiṃ gantvā, khanti-pāramiṃ sampādetvāti attho. Tattha **mahākapikāle** (cariyā. 3.67 ādayo; jā. 1.7.83 ādayo) **mahiṃsarājakāle** (jā. 1.3.82 ādayo) **rurumigarājakāle** (jā. 1.13.117 ādayo) **dhammadevaputtakāleti** (jā. 1.11.26 ādayo) evamādisu khanti-pāramiyā pūritattabhāvānaṃ parimāṇaṃ nāma natthi. Ekantena panassa **khantivādikāle**–

“Acetanaṃ (..0266) va koṭṭente, tiṇhena pharasunā mamaṃ;
kāsirāje na kuppāmi, esā me khanti-pāramī”ti. (dha. sa. aṭṭha. nidānakathā; jā. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā; apa. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā)–
Evaṃ acetanabhāvena viya mahādukkhaṃ anubhavantassa khanti-pāramī paramatthapāramī nāma jātā.

Katvā daḷhamadhiṭṭhānanti kusalasa-mādānādhiṭṭhānaṃ tassa tassa pāramisa-mādānassa tadupakārasa-mādānassa ca adhiṭṭhānaṃ daḷhataraṃ asithilaṃ katvā, taṃ taṃ vatasamādānaṃ anivattibhāvena adhiṭṭhahitvāti attho. Tattha **jotipālakāle** (ma. ni. 2.282 ādayo) **sarabhaṅgakāle** (jā. 2.17.50 ādayo) **nemikāleti** (cariyā. 1.40 ādayo; jā. 02.22.421 ādayo) evamādisu adhiṭṭhānapāramiyā pūritattabhāvānaṃ parimāṇaṃ nāma natthi. Ekantena panassa **temiyakumārakāle**–

“Mātāpitā na me dessā, attā me na ca dessiyo;
sabbaññutaṃ piyaṃ mayhaṃ, tasmā vatamadhiṭṭhahin”ti. (cariyā. 3.65)–
Evaṃ jīvitaṃ pariccajitvā vataṃ adhiṭṭhahantassa adhiṭṭhānapāramī paramattha-

pāramī nāma jātā.

Saccavācānurakkhiyāti saccavācaṃ anurakkhitvā jīvitantarāyepi anariyavo-
hāraṃ gūthaṃ viya jigucchanto pariharitvā sabbaso avisaṃvādibhāvaṃ rakkhitvā.
Tattha **kāpirājakāle** (cariyā. 3.67 ādayo) **saccatāpasakāle maccharājakāle**ti eva-
mādīsu saccapāramiyā pūritattabhāvānaṃ parimāṇaṃ nāma natthi. Ekantena
panassa **mahāsutasomakāle**-

“Saccavācaṃ anurakkhanto, cajitvā mama jīvitaṃ;

mocesim ekasataṃ khattiye, esā me saccapāramī”ti. (dha. sa. aṭṭha. nidāna-
kathā; jā. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā; apa. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā)-

Evaṃ jīvitaṃ cajitvā saccaṃ anurakkhantassa saccapāramī paramatthapāramī
nāma jātā.

Mettāya (..0267) **pāramiṃ gantvāti** sabbasattesu anodhiso hitūpasamaḥārāla-
kkhaṇāya mettāya pāramiṃ paramukkaṃsataṃ patvā. Tattha **cūladhammapāla-**
kāle (jā. 1.5.44 ādayo) **mahāsīlavarājakāle** (jā. 1.1.51) **sāmapaṇḍitakāle**ti (cariyā.
3.111 ādayo; jā. 2.22.296 ādayo) evamādīsu mettāpāramiyā pūritattabhāvānaṃ
parimāṇaṃ nāma natthi. Ekantena panassa **suvaṇṇasāmākāle**-

“Na maṃ koci uttasati, napihaṃ bhāyāmi kassaci;

mettābalenupatthaddho, ramāmi pavane tadā”ti. (cariyā. 3.113)-

Evaṃ jīvitampi anoloketvā mettāyantassa mettāpāramī paramatthapāramī nāma
jātā.

Sammānanāvamānaneti sakkaccaṃ pūjāsakkārādīnā sammānane oṭṭhubhanā-
dinā avamānane ca sabbattha lokadhamme samako samacitto nibbikāro hutvā
uttamaṃ anuttaraṃ labbaññutaṃ adhigatosmīti attho. Tattha **mahāvānarindakāle**
(jā. 1.1.57) **kāsirājakāle khemabrāhmaṇakāle aṭṭhisenaparibbājakakāle**ti (jā. 1.
7.54 ādayo) evamādīsu upekkhāpāramiyā pūritattabhāvānaṃ parimāṇaṃ nāma
natthi. Ekantena panassa **mahālomahaṃsakāle**-

“Susāne seyyaṃ kappemi, chavaṭṭhikaṃ upanidhāyahaṃ;

gāmaṇḍalā upāgantvā, rūpaṃ dassentinappakan”ti. (cariyā. 3.119)-

Evaṃ gāmadārakesu oṭṭhubhanādīhi ceva mālāgandhūpahārādīhi ca sukha-
dukkhaṃ uppādentepi upekkhaṃ anativattantassa upekkhāpāramī paramattha-
pāramī nāma jātā. Iti bhagavā-

“Evaṃ bahubbidhaṃ dukkhaṃ, sampattī ca bahubbidhā;

bhavābhava anubhavitvā, patto sambodhimuttaman”ti.-

Sammāsambodhiṃ adhigantuṃ imasmiṃ bhaddakappe attanā kataṃ dukkaracariyaṃ saṅkhepeneva vatvā puna-

“Datvā dātabbakaṃ dānaṃ, sīlaṃ pūretvā asesato;
nekkhamme pāraṃ gantvā, patto sambodhimuttamaṃ.

“Paṇḍite (..0268) paripucchitvā, vīriyaṃ katvāna muttamaṃ;
khantiyā pāraṃ gantvā, patto sambodhimuttamaṃ.

“Katvā daḷhamadhiṭṭhānaṃ, saccavācānurakkhiya;
mettāya pāraṃ gantvā, patto sambodhimuttamaṃ.

“Lābhālābhe yasāyase, sammānanāvamānane;
sabbattha samako hutvā, patto sambodhimuttamaṃ”ti.-

Attanā sammadeva paripūritā dasa pāraṃ dasseti.

Pakiṇṇakakathā

Imasmiṃ (..0269) pana ṭhāne ṭhatvā mahābodhiyānaṃ paṭipattiyaṃ ussāhajātānaṃ kulaputtānaṃ bodhisambhāresu nānappakāraṃkosallatthaṃ sabbapāraṃsu **pakiṇṇakakathā** kathetabbā.

Tatridaṃ pañhakammaṃ- kā panetā pāraṃ? Kenatṭhena pāraṃ? Kati-vidhā cetā? Ko tāsamaṃ kamaṃ? Kāni lakkhaṇarasapaccupaṭṭhānapadaṭṭhānāni? Ko paccayo? Ko saṃkilesaṃ? Kiṃ vodānaṃ? Ko paṭipakkho? Kā paṭipatti? Ko vibhāgo? Ko saṅgaho? Ko sampādanūpāyo? Kittakena kālena sampādanaṃ? Ko ānisaṃso? Kiṃ cetāsaṃ phalanti?

Tatridaṃ vissajjanaṃ- **kā panetā pāraṃyoti?** Taṇhāmānadiṭṭhīhi anupahatā karuṇūpāyakosallapariggahitā dānādayo guṇā pāraṃ.

Kenatṭhena pāraṃyoti? Dānasīlādiguṇavisesayogena sattuttamatāya paramā mahāsattā bodhisattā, tesamaṃ bhāvo kammaṃ vā pāraṃ, dānādikiriya. Atha vā paratīti paramo, dānādiguṇānaṃ pūraṃko pāraṃko cāti bodhisatto, paramassa ayaṃ, paramassa vā bhāvo, kammaṃ vā pāraṃ, dānādikiriya. Atha vā paramaṃ sattaṃ attani mavati bandhati guṇavisesayogena, paramaṃ vā adhiataraṃ majjati sujhati saṃkilesamalato, paramaṃ vā seṭṭhaṃ nibbānaṃ visesena mayati gacchati, paramaṃ vā lokaṃ pamāṇabhūtena ṇāṇavisesena idhalokaṃ viya munāti paricchindati, paramaṃ vā ativiya sīlādiguṇagaṇaṃ attano santāne minoti pakkhipati, paramaṃ vā attabhūtaṃ dhammakāyato aññaṃ paṭipakkhaṃ vā tadanatthakaraṃ kilesacoraṃ gaṇaṃ mināti hiṃsatīti paramo, mahāsatto. Paramassa ayanti-ādi vuttanayena yojetabbamaṃ. Pāre vā nibbāne majjati sujhati satte ca sodheti, tattha vā satte mavati bandhati yojeti, taṃ vā mayati gacchati gameti ca, munāti vā taṃ yāthāvato (tattha vā satte minoti pakkhipati, kilesārayo vā sattānaṃ tattha mināti hiṃsatīti pāraṃ, mahāpuriso. Tassa bhāvo kammaṃ vā pāraṃ, dānādikiriya. Iminā nayena pāraṃsaddattho veditabbo.

Katividhāti? Saṅkhepato dasavidhā. Tā pana pāḷiyaṃ sarūpato āgatāyeva. Yathāha-

“Vicinato tadā dakkhiṃ, paṭhamaṃ dānapāraṃ;

pubbakehi mahesīhi, anuciṇṇaṃ mahāpathan”ti. (bu. vaṃ. 2.116)–

Ādi. Yathā cāha– “kati nu kho, bhante, buddhakāraṅkā dhammā? Dasa kho, sārīputta, buddhakāraṅkā dhammā. Katame dasa? Dānaṃ kho, sārīputta, buddhakāraṅkako dhammo, sīlaṃ, nekkhammaṃ, paññā, vīriyaṃ, khanti, saccaṃ, adhiṭṭhānaṃ, mettā, upekkhā buddhakāraṅkako dhammo. Ime kho, sārīputta, dasa buddhakāraṅkā dhammā”ti. Idamavoca bhagavā, idaṃ vatvā sugato athāparaṃ etadavoca satthā–

“Dānaṃ sīlaṅca nekkhammaṃ, paññā vīriyena pañcamaṃ;

khanti saccamadhiṭṭhānaṃ, mettupekkhāti te dasā”ti. (bu. vaṃ. 1.76 thokaṃ visadisam);

Keci pana “chabbidhā”ti vadanti. Taṃ etāsaṃ saṅgahavasena vuttaṃ. So pana saṅgaho parato āvi bhavissati.

Ko tāsaṃ kamoti? Ettha **kamoti** desanākkamo, so ca paṭhamasamādānāhetuko, samādānaṃ pavicayahetukaṃ, iti yathā ādimhi pavicitā samādinna ca, tathā desitā. Tattha dānaṃ sīlassa bahūpakāraṃ sukarañcāti taṃ ādimhi vuttaṃ. Dānaṃ sīlapariggahitaṃ mahapphalaṃ hoti mahānisaṃsanti dānānantaraṃ sīlaṃ vuttaṃ. Sīlaṃ nekkhammapariggahitaṃ, nekkhammaṃ paññāpariggahitaṃ, paññā vīriyapariggahitā, vīriyaṃ khantipariggahitaṃ, khanti saccapariggahitā, saccaṃ adhiṭṭhānapariggahitaṃ, adhiṭṭhānaṃ mettāpariggahitaṃ, mettā (..0271) upekkhāpariggahitā mahapphalā hoti mahānisaṃsati mettānantaramupekkhā vuttā. Upekkhā pana karuṇāpariggahitā karuṇā ca upekkhāpariggahitāti veditabbā. “Kathaṃ pana mahākāraṅkā bodhisattā sattesu upekkhā honti”ti? “Upekkhita-bbayuttesu kañci kālaṃ upekkhā honti, na pana sabbattha sabbadā cā”ti keci. Apare pana– “na sattesu upekkhā, sattakatesu pana vippekāresu upekkhā honti”ti.

Aparo nayo– pacurajanesupi pavattiyā sabbasattasādhāraṇattā appaphalattā sukarattā ca ādimhi **dānaṃ** vuttaṃ. Sīlena dāyakaṇṭiggāhakaṃsuddhito parānuggahaṃ vatvā parapiṭṭhānivattivacanato kiriyadhammaṃ vatvā akiriyadhammavacanato bhogasampattihetuṃ vatvā bhavasampattihetuvacanato ca dānassa anantaraṃ **sīlaṃ** vuttaṃ. Nekkhammena sīlasampattisiddhito kāyavacīsucaritaṃ vatvā manosucaritavacanato visuddhasīlassa sukheva jhānasamijjanato kammāparādhappahānena payogasuddhiṃ vatvā kilesāparādhappahānena āsayasuddhivacanato vitikkamappahānena cittassa pariyaṭṭhānappahānavacanato ca sīlassa anantaraṃ **nekkhammaṃ** vuttaṃ. Paññāya nekkhammassa siddhipari-siddhito jhānābhāvena paññābhāvavacanato “samādhipadaṭṭhānā hi paññā, paññāpaccupaṭṭhāno ca samādhi”. Samathanimittaṃ vatvā upekkhānimittavacanato parahitajjhānena parahitakaraṇūpāyakosallavacanato ca nekkhammassa anantaraṃ **paññā** vuttā. Vīriyārambhena paññākkiccasiddhito sattaṣaṅgādhāmanijjhānakkhantiṃ vatvā sattaṅgāya ārambhassa acchariyatāvacanato upekkhānimittaṃ vatvā pagghanimittavacanato nisammakāritaṃ vatvā uṭṭhānavacanato ca “nisammakāriṇo hi uṭṭhānaṃ phalavisesamāvahati”ti paññāya anantaraṃ **vīriyaṃ** vuttaṃ.

Vīriyena titikkhāsiddhito “vīriyavā hi āradhāvīriyattā sattaṣaṅkhārehi upanītaṃ

dukkhaṃ abhibhuyya viharati”. Vīriyassa titikkhālaṅkārabhāvato “vīriyavato hi titikkhā sobhati”. Paggahanimittam vatvā samathanimittavacanato accārambhena uddhaccadosappahānavacanato “dhammanijjhānakkhantiyā hi uddhaccadoso pahiyati”. Vīriyavato sātaccakaraṇavacanato “khantibahulo hi anuddhato sātaccakārī hoti”. Appamādavato (.0272) parahitakiriyārambhe paccupakāraṇhābhāvavacanato “yāthāvato dhammanijjhāne hi sati taṇhā na hoti”. Parahitārambhe paramēpi parakatadukkhasahanatāvacanato ca vīriyassa anantaram **khanti** vuttā. Saccena khantiyā cirādhiṭṭhānato apakārino apakārakhantiṃ vatvā tadupakāraṇaṇe avisaṃvādavacanato khantiyā apavādavācāvikampanena bhūtavāditāya avijhanavacanato sattasuññatādhammanijjhānakkhantiṃ vatvā tadupabrūhitañāṇasaccavacanato ca khantiyā anantaram **saccam** vuttam.

Adhiṭṭhānena saccasiddhito “acalādhiṭṭhānassa hi virati sijjhati”. Avisamvāditaṃ vatvā tattha acalabhāvavacanato “saccasandho hi dānādīsu paṭiññānurūpaṃ niccalova pavattati”. Ñāṇasaccam vatvā sambhāresu pavattiniṭṭhāpanavacanato “yathābhūtañāṇavā hi bodhisambhāre adhiṭṭhāti, te ca niṭṭhāpeti paṭipakkhehi akampiyabhāvato”ti saccassa anantaram **adhiṭṭhānam** vuttam. Mettāya parahitakaraṇasamādānādhiṭṭhānasiddhito adhiṭṭhānam vatvā hitūpasamhāravacanato “bodhisambhāre hi adhiṭṭhamāno mettāvihārī hoti”. Acalādhiṭṭhānassa samādānāvīkapanena samādānasambhavato ca adhiṭṭhānassa anantaram **mettā** vuttā. Upekkhāya mettāvisuddhito sattesu hitūpasamhāram vatvā tadaparādhesu udāsīnatāvacanato mettābhāvanam vatvā tannissandabhāvanāvācānato hitakāmasattepi upekkhakoti acchariyaguṇatāvācānato ca mettāya anantaram **upekkhā** vuttāti evametāsam kamo veditabbo.

Kāni lakkhaṇarasapaccupaṭṭhānapadaṭṭhānānīti ettha avisesena tāva sabbāpi pāramiyo parānuggahalakkhaṇā, paresam upakāraṇarasā, avīkampanarasā vā, hitesitāpaccupaṭṭhānā, buddhattapaccupaṭṭhānā vā, mahākaruṇāpadaṭṭhānā, karuṇūpāyakosallapadaṭṭhānā vā.

Visesena pana yasmā karuṇūpāyakosallapariggahitā attūpakaraṇapariccāgacetanā **dānapāramitā**, karuṇūpāyakosallapariggahitaṃ kāyavacīsucaritaṃ atthato akattabbaviratikkattabbakaraṇacetanādayo ca **sīlapāramitā**. Karuṇūpāyakosallapariggahito ādīnavadassanapubbaṅgamo kāmabhavehi nikkhamanacittuppādo **nekkhammapāramitā**, karuṇūpāyakosallapariggahito dhammānam sāmāññavisesalakkhaṇāvabodho **paññāpāramitā** (.0273). Karuṇūpāyakosallapariggahito kāyācittēhi parahitārambho **vīriyapāramitā**, karuṇūpāyakosallapariggahitaṃ sattaśāṅkhārāparādhasahanam adosappadhāno tadākārappavattacittuppādo **khantiyapāramitā**, karuṇūpāyakosallapariggahitaṃ viraticetanādibhedam avisaṃvādanam **saccapāramitā**, karuṇūpāyakosallapariggahitaṃ acalāsamādānādhiṭṭhānam tadākārappavatto cittuppādo **adhiṭṭhānapāramitā**, karuṇūpāyakosallapariggahito lokassa hitasukhūpasamhāro atthato abyāpādo **mettāpāramitā**, karuṇūpāyakosallapariggahitā anunayapaṭighaviddhamsanī iṭṭhāniṭṭhesu sattaśāṅkhāresu samapavatti **upekkhāpāramitā**.

Tasmā pariccāgalakkhaṇā **dānapāramī**, deyyadhamme lobhavidhamsanarasā,

anāsattipaccupaṭṭhānā, bhavavibhavasampattipaccupaṭṭhānā vā, pariccajitabbavattthupadaṭṭhānā. Silanalakkhaṇā **sīlapāramī**, samādhānalakkhaṇā paṭiṭṭhānalakkhaṇā cāti vuttaṃ hoti. Dussīlyavidhamaṃsanarasā, anavajjarasā vā, soceyyapaccupaṭṭhānā, hirottappapadaṭṭhānā. Kāmato ca bhavato ca nikkhamanalakkhaṇā **nekkhammapāramī**, tadādīnavavibhāvanarasā, tato eva vimukhabhāvapaccupaṭṭhānā, saṃvegapadaṭṭhānā. Yathāsabhāvapaṭivedhalakkhaṇā **paññāpāramī**, akkhalitapaṭivedhalakkhaṇā vā kusalissāsakhitta-usupaṭivedho viya, visayobhāsanarasā padīpo viya, asammohapaccupaṭṭhānā araññagatasudesiko viya, samādhipadaṭṭhānā, catusaccapadaṭṭhānā vā. Ussāhalakkhaṇā **vīriyapāramī**, upatthambhanarasā, asaṃsīdanapaccupaṭṭhānā, vīriyārambhavatthupadaṭṭhānā, saṃvegapadaṭṭhānā vā. Khamanalakkhaṇā **khantipāramī**, iṭṭhāniṭṭhasahanarasā, adhivāsanapaccupaṭṭhānā, avirodhapaccupaṭṭhānā vā, yathābhūtaḍḍassanapadaṭṭhānā. Avisamvādanalakkhaṇā **saccapāramī**, yathāsabhāvavibhāvanarasā, sādhutāpaccupaṭṭhānā, soraccapadaṭṭhānā. Bodhisambhāresu adhiṭṭhānalakkhaṇā **adhiṭṭhānapāramī**, tesam paṭipakkhābhībhavanarasā, tattha acalatāpaccupaṭṭhānā, bodhisambhārapadaṭṭhānā. Hitākārappavattilakkhaṇā **mettāpāramī**, hitūpasamhārasā, āghātavinayanarasā vā, sammabhāvapaccupaṭṭhānā, sattānaṃ manāpabhāvadassanapadaṭṭhānā. Majjhakkārappavattilakkhaṇā **upekkhāpāramī**, samabhāvadassanarasā, paṭighānunayavūpasamapaccupaṭṭhānā, kammassakatāpaccavekkhaṇapadaṭṭhānā.

Ettha (..0274) ca karuṇūpāyakosallapariggahitatā dānādīnaṃ

pariccāgādilakkhaṇassa viśesanabhāvena vattabbā. Karuṇūpāyakosallaparigga-
hitāni hi dānādīni bodhisattasantāne pavattāni dānādipāramiyo nāma honti.

Ko paccayoti? Abhinīhāro tāva pāramīnaṃ paccayo. Yo hi ayaṃ-

“Manussattaṃ liṅgasampatti, hetu satthāradassanaṃ;

pabbajjā guṇasampatti, adhikāro ca chandatā;

aṭṭhadhammasamodhānā, abhinīhāro samijjhatī” ti. (bu. vaṃ. 2.59)-

Evaṃ vutto aṭṭhadhammasamodhānasampādito “tiṇṇo tāreyyaṃ mutto moceyyaṃ
danto dameyyaṃ santo sameyyaṃ assattho assāseyyaṃ parinibbuto parinibbā-
peyyaṃ suddho sodheyyaṃ buddho bodheyyaṃ” ti-ādinayappavatto abhinīhāro.
So avisesena sabbapāramīnaṃ paccayo. Tappavattiyā hi uddhaṃ pāramīnaṃ
pavicayupaṭṭhānasamādānādhiṭṭhānanipphattiyo mahāpurisānaṃ sambhavanti.

Tattha **manussattanti** manussattabhāvo. Manussattabhāveyeva hi ṭhatvā
buddhattaṃ patthentassa patthanā samijjhati, na nāgasupaṇṇādijātīsu ṭhitassa.
Kasmāti ce? Buddhābhāvassa ananucchavikabhāvato.

Liṅgasampattīti manussattabhāve ṭhitassāpi purisasseva patthanā samijjhati, na
itthiyā na paṇḍakanapuṃsaka-ubhatobyañjanakānaṃ vā samijjhati. Kasmāti ce?
Yathāvuttakāraṇato lakkhaṇapāripūriyā abhāvato ca. Vuttañcetaṃ- “aṭṭhāna-
metaṃ, bhikkhave, anavakāso, yaṃ itthī arahaṃ assa sammāsambuddho” ti (a. ni.
1.279; vibha. 809) vitthāro. Tasmā manussajātīkassāpi itthiliṅge ṭhitassa paṇḍakā-
dīnaṃ vā patthanā na samijjhati.

Hetūti upanissayasampatti. Manussapurisassāpi hi upanissayasampannasseva
hetusampattiyā patthanā samijjhati, na itarassa.

Satthāradassananti (..0275) satthusammukhībhāvo. Dharamānakabuddha-
sseva hi santike patthentassa patthanā samijjhati, parinibbute pana bhagavati
cetiyaṃ santike vā bodhimūle vā paṭimāya vā paccekabuddhabuddhasāva-
kānaṃ vā santike patthanā na samijjhati. Kasmā? Adhikārassa balavabhāvābhā-
vato. Buddhānaṃ eva pana santike patthanā samijjhati, ajjhāsayassa uḷārabhā-
vena tadadhikārassa balavabhāvāpattito.

Pabbajjāti buddhassa bhagavato santike patthentassāpi kammakiriyavādīsu
tāpasesu vā bhikkhūsu vā pabbajitasseva patthanā samijjhati, no gihiliṅge
ṭhitassa. Kasmā? Buddhābhāvassa ananucchavikabhāvato. Pabbajitā eva hi
mahābodhisattā sammāsambodhiṃ adhigacchanti, na gahaṭṭhabhūtā, tasmā
paṇidhānakāle ca pabbajjāliṅgaṃ eva hi yuttarūpaṃ kiñca guṇasampatti-adhiṭṭhā-
nabhāvato.

Guṇasampattīti abhiññādiguṇasampadā. Pabbajitassāpi hi aṭṭhasamāpattilā-
bhino pañcābhiññasseva patthanā samijjhati, na yathāvuttaguṇasampattiyā virahi-
tassa. Kasmā? Pāramipavicayassa asamatthabhāvato, upanissayasampattiyā
abhiññāsampattiyā ca samannāgatattā mahāpurisā katābhinīhārā sayameva
pāramī pavicetum samatthā honti.

Adhikāroti adhiko upakāro. Yathāvuttaguṇasampannopi hi yo attano jīvitampi
buddhānaṃ pariccajivā tasmim kāle adhikaṃ upakāraṃ karoti, tasseva abhinī-
hāro samijjhati, na itarassa.

Chandatāti kattukāmatākusalacchando. Yassa hi yathāvuttadhammasamannā-gatassa buddhakāradhammānaṃ atthāya mahanto chando mahatī patthanā mahatī kattukāmatā atthi, tasseva samijjhati, na itarassa.

Tatridaṃ chandamahantatāya opammaṃ- yo sakalacakkavāḷagabbhaṃ ekoda-kībhūtaṃ attano bāhubaleneva uttaritvā pāraṃ gantuṃ samattho, so buddhattaṃ (..0276) pāpuṇātīti sutvā taṃ dukkarato adahanto “ahaṃ taṃ uttaritvā pāraṃ gamissāmi”ti chandajāto hoti, na tattha saṅkocaṃ āpajjati. Tathā yo sakalacakka-vāḷaṃ vītaccikānaṃ vigatadhūmānaṃ aṅgārānaṃ pūraṃ pādehi akkamanto atikkamitvā parabhāgaṃ pāpuṇituṃ samattho ...pe... na tattha saṅkocaṃ āpajjati. Tathā yo sakalacakkavāḷaṃ sattisūlehi sunisitaphalehi nirantaraṃ ākiṇṇaṃ pādehi akkamanto atikkamitvā ...pe... na tattha saṅkocaṃ āpajjati. Tathā yo sakalacakkavāḷaṃ nirantaraṃ ghanaveḷugumbasañchannaṃ kaṇṭakalatāvanagahanaṃ vinivijjhitvā parabhāgaṃ gantuṃ samattho ...pe... na tattha saṅkocaṃ āpajjati. Tathā yo “cattāri asaṅkhyeyyāni satasahassañca kappe niraye paccitvā buddhattaṃ pattabban”ti sutvā taṃ dukkarato adahanto “ahaṃ tattha paccitvā buddhattaṃ pāpuṇissāmi”ti chandajāto hoti, na tattha saṅkocaṃ āpajjati evamā-dinā nayena ettha chandassa mahantabhāvo veditabbo.

Evam aṭṭhaṅgasamannāgato panāyaṃ abhinīhāro atthato tesam aṭṭhannaṃ aṅgānaṃ samodhānena tathāpavatto cittuppādoti veditabbo. So sammadeva sammāsambodhiyā paṇidhānalakkhaṇo. “Aho vatāhaṃ anuttaraṃ sammāsa-mbodhiṃ abhisambujjheyyaṃ, sabbasattānaṃ hitasukhaṃ nipphādeyyaṃ”ti eva-mādipatthanāraso, bodhisambhārahētubhāvapaccupaṭṭhāno, mahākaruṇāpada-ṭṭhāno, upanissayasampattipadaṭṭhāno vā. Acinteyyaṃ buddhabhūmiṃ apari-māṇaṃ sattalokahitañca ārabha pavattiyā sabbabuddhakāradhammamūla-bhūto paramabhaddako paramakalyāṇo aparimeyyappabhāvo puññavisesoti daṭṭhabbo.

Yassa ca uppattiyā saheva mahāpuriso mahābodhiyānapaṭipattiṃ otiṇṇo nāma hoti niyatabhāvasamadhigamanato tato anivattanasabhāvattā bodhisattoti samaññaṃ paṭilabhati, sabbabhāvena sammāsambodhiyaṃ samāsattamānasatā bodhisambhārasikkhāsamatthatā cassa santiṭṭhati. Yathāvuttābhinīhārasamijjha-nena hi mahāpurisā sabbaññutaññāṇadhigamanapubbaliṅgena sayambhuñā-ṇena sammadeva sabbapāramiyo pavicinitvā samādāya anukkamena paripūrenti. Tathā katamahābhinīhāro hi sumedhapaṇḍito paṭipajji. Yathāha-

“Handa (..0277) buddhakare dhamme, vicināmi ito cito;

uddhaṃ adho dasa disā, yāvatā dhammadhātuyā;

vicinanto tadā dakkhiṃ, paṭhamaṃ dānapāramin”ti. (bu. vaṃ. 2.115-116)-

Vitthāro. Tassa ca abhinīhārassa cattāro paccayā cattāro hetū cattāri ca balāni veditabbāni.

Tattha katame **cattāro paccayā**? Idha mahāpuriso passati tathāgataṃ mahatā buddhānubhāvena acchariyabbhutaṃ pāṭihāriyaṃ karontaṃ. Tassa taṃ nissāya taṃ ārammaṇaṃ katvā mahābodhiyaṃ cittaṃ santiṭṭhati- “mahānubhāvā vatāyaṃ dhammadhātu, yassā suppaṭividdhattā bhagavā evaṃ acchariyabbhutadhammo

acinteyyānubhāvo cā”ti. So tameva mahānubhāvadassanaṃ nissāya taṃ paccayaṃ katvā sambodhiyaṃ adhimuccanto tattha cittaṃ ṭhapeti. Ayaṃ **paṭhamo paccayo** mahābhinihārāya.

Na heva kho passati tathāgatassa yathāvuttaṃ mahānubhāvataṃ, api ca kho suṇāti “ediso ca ediso ca bhagavā”ti. So taṃ nissāya taṃ paccayaṃ katvā sambodhiyaṃ adhimuccanto tattha cittaṃ ṭhapeti. Ayaṃ **dutiyo paccayo** mahābhinihārāya.

Na heva kho passati tathāgatassa yathāvuttaṃ mahānubhāvataṃ, napi taṃ parato suṇāti, api ca kho tathāgatassa dhammaṃ desentassa “dasabalasamannāgato, bhikkhave, tathāgato”ti-ādinā (saṃ. ni. 2.21-22) buddhānubhāvapaṭisaṃyuttaṃ dhammaṃ suṇāti. So taṃ nissāya taṃ paccayaṃ katvā sambodhiyaṃ adhimuccanto tattha cittaṃ ṭhapeti. Ayaṃ **tatiyo paccayo** mahābhinihārāya.

Na heva kho passati tathāgatassa yathāvuttaṃ mahānubhāvataṃ, napi taṃ parato suṇāti, napi tathāgatassa dhammaṃ suṇāti, api ca kho uḷārajjhāsayo kalyāṇādhimuttiko “ahametaṃ buddhavaṃsaṃ buddhatantiṃ buddhapaveṇiṃ buddhadhammataṃ paripālessāmī”ti yāvadeva dhammaṃ eva sakkaronto garukaronto mānento pūjento dhammaṃ apacāyamāno taṃ nissāya taṃ paccayaṃ katvā sambodhiyaṃ adhimuccanto tattha cittaṃ ṭhapeti. Ayaṃ **catuttho paccayo** mahābhinihārāya.

Tattha (..0278) katame **cattāro hetū** mahābhinihārāya? Idha mahāpuriso pakatīyā upanissayasampannaṃ hoti purimakesu buddhesu katādhikāro. Ayaṃ **paṭhamo hetu** mahābhinihārāya. Puna caparaṃ mahāpuriso pakatīyā karuṇājjhāsayo hoti karuṇādhimutto sattānaṃ dukkhaṃ apānetukāmo api ca attano kāyajīvitāṃ pariccajivā. Ayaṃ **dutiyo hetu** mahābhinihārāya. Puna caparaṃ mahāpuriso sakalatopi vaṭṭadukkhato sattaḥitāya ca dukkaracariyato sucirampi kālaṃ ghaṭento vāyamanto anibbinno hoti anutrāsī yāva icchitatthanipphatti. Ayaṃ **tatiyo hetu** mahābhinihārāya. Puna caparaṃ mahāpuriso kalyāṇamittasannissito hoti, yo ahitato nivāreti, hite patiṭṭhapeti. Ayaṃ **catuttho hetu** mahābhinihārāya.

Tatrāyaṃ mahāpurisassa upanissayasampadā- ekantenevassa yathā ajjhāsayo sambodhininno hoti sambodhipoṇo sambodhipabbhāro, tathā sattānaṃ hita-cariyā. Yato cānena purimabuddhānaṃ santike sambodhiyā paṇidhānaṃ kataṃ hoti manasā vācāya ca “ahampi ediso sammāsambuddho hutvā sammadeva sattānaṃ hitasukhaṃ nipphādeyyan”ti. Evaṃ sampannūpanissayassa panassa imāni upanissayasampattiyā liṅgāni bhavanti yehi samannāgatassa sāvakabodhisattehi ca paccekabodhisattehi ca mahāviseso mahantaṃ nānākaraṇaṃ paññāyati indriyato paṭipattito kosallato ca. Idha upanissayasampanno mahāpuriso yathā visadindriyo hoti visadaññaṇo, na tathā itare. Parahitāya paṭipanno hoti, na atthitāya. Tathā hi so yathā bahujanahitāya bahujanasukhāya lokānukampāya atthāya hitāya sukhāya devamanussānaṃ paṭipajjati, na tathā itare. Tattha ca kosallaṃ āvahati ṭhānuppattikapaṭibhānena ṭhānāṭhānakusalatāya ca.

Tathā mahāpuriso pakatīyā dānājjhāsayo hoti dānābhirato, sati deyyadhamme deti eva, na dānato saṅkocaṃ āpajjati, satataṃ samitaṃ saṃvibhāgasilo hoti,

pamuditova deti ādarajāto, na udāsīnacitto, mahantampi dānaṃ datvā na ca dānena santuṭṭho hoti, pageva appaṃ, paresañca ussāhaṃ janento dāne vaṇṇaṃ bhāsati, dānapaṭisaṃyuttaṃ dhammakathaṃ karoti, aññe ca paresaṃ dente disvā attamano (..0279) hoti, bhayaṭṭhānesu ca paresaṃ abhayaṃ detīti evamādīni dānajjhāsayassa mahāpurisassa dānapāramiyā liṅgāni.

Tathā pāṇātipātādīhi pāpadhammehi hiriyati ottappati, sattānaṃ aviheṭhanajātiko hoti sorato sukhasīlo asaṭho amāyāvī ujujātiko suvaco sovacassakaraṇīyehi dhammehi samannāgato mudujātiko atthaddho anatimānī, parasantakaṃ nādiyati antamaso tiṇasalākaṃ upādāya, attano hatthe nikkhattaṃ iṇaṃ vā gahetvā paraṃ na visaṃvādeti, parasmim vā attano santake byāmūḷhe vissarite vā taṃ saññāpetvā paṭipādeti yathā taṃ na parahatthagataṃ hoti, aloluppo hoti, parapari-ggahesu pāpakaṃ cittampi na uppādeti, itthibyanādīni dūrato parivajjeti, sacca-vādī saccasandho bhinnānaṃ sandhātā sahitānaṃ anuppadātā, piyavādī mihita-pubbaṅgamo pubbabhāsī atthavādī dhammavādī anabhijjhālu abyāpannacitto aviparītadassano, kammassakatañāṇena saccānulomikañāṇena kataññū katavedī vuddhāpacāyī suvisuddhājīvo dhammakāmo parepi dhamme samādapetā sabbena sabbhaṃ akiccato satte nivāretā kicesu paṭiṭṭhapetā attanā ca tattha kicce yogaṃ āpajjitā, katvā vā pana sayamaṃ akattabbaṃ siḅhaññeva tato paṭivirato hotīti evamādīni sīlajjhāsayassa mahāpurisassa sīlapāramiyā liṅgāni.

tassa pāpakā vitakkā cittaṃ anvāssavanti, vivekagatassa cassa appakasireneva cittaṃ samādhīyati, amittapakkhepi tuvaṭṭaṃ mettacittatā santiṭṭhati, pageva itarasmim, satimā ca hoti cirakatampi cirabhāsitampi saritā anussaritā, medhāvī ca hoti dhammojapaññāya samannāgato, nipako ca hoti tāsū tāsū itikattabbatāsū, āradhāvīriyo ca hoti sattānaṃ hitakiriyaṃsu, khantibalasamannāgato ca hoti sabbasaho, acalādhiṭṭhāno ca hoti daḷhasamādāno, ajjupekkhako ca hoti upekkhāṭṭhānīyesu dhammesūti evamādīni mahāpurisassa nekkhammajjhāsayaḍīnaṃ vasena nekkhammapārami-āḍīnaṃ liṅgāni veditabbāni.

Evametehi (..0280) bodhisambhāraliṅgehi samannāgatassa mahāpurisassa yaṃ vuttaṃ “mahābhinihāraya kalyāṇamittasannissayo hetū”ti. Tatridaṃ saṅkhepato kalyāṇamittalakkhaṇaṃ- idha kalyāṇamitto saddhāsampanno hoti sīlasampanno sutasampanno cāgasampanno vīriyasampanno satisampanno samādhisampanno paññāsampanno. Tattha saddhāsampattiyā saddahati tathāgatassa bodhiṃ kammaphalañca, tena sammāsambodhiyā hetubhūtaṃ sattesu hitesitaṃ na pariccajati, sīlasampattiyā sattānaṃ piyo hoti manāpo garu bhāvanīyo codako pāpagarahī vattā vacanakkhama, sutasampattiyā sattānaṃ hitasukhāvahaṃ gambhīraṃ dhammakathaṃ kattā hoti, cāgasampattiyā appiccho hoti santuṭṭho pavivitto asaṃsaṭṭho, vīriyasampattiyā āradhāvīriyo hoti sattānaṃ hitapaṭipattiyā, satisampattiyā upaṭṭhitasati hoti anavajjadhammesu, samādhisampattiyā avikkhitto hoti samāhitacitto, paññāsampattiyā aviparītaṃ pajānāti, so satiyā kusālākusalānaṃ dhammānaṃ gatiyo samanvesamāno paññāya sattānaṃ hitāhitaṃ yathābhūtaṃ jānitvā samādhinā tattha ekaggacitto hutvā vīriyena ahitā satte nise-dhetvā hite niyojati. Tenāha-

“Piyo garu bhāvanīyo, vattā ca vacanakkhama;

gambhīrañca kathaṃ kattā, no caṭṭhāne niyojako”ti. (a. ni. 7.37; netti. 113)-

Evam guṇasamannāgatañca kalyāṇamittaṃ upanissāya mahāpuriso attano upanissayasampattiṃ sammadeva pariyodapeti. Suvisuddhāsaya payogo ca hutvā catūhi balehi samannāgato na cireneva aṭṭhaṅge samodhānetvā mahābhinihāraṃ karonto bodhisattabhāve patitṭhahati anivattidhammo niyato sambodhiparāyano.

Tassimāni **cattāri balāni**. **Ajjhattikabalaṃ** yā sammāsambodhiyaṃ attasanni-ssayā dhammagāravena abhiruci ekantaninnajjhāsayatā, yāya mahāpuriso attā-dhipati lajjāpassayo abhinihārasampanno ca hutvā pāramiyo pūretvā sammāsa-mbodhiṃ pāpuṇāti. **Bāhirabalaṃ** yā sammāsambodhiyaṃ parasannissayā abhiruci ekantaninnajjhāsayatā, yāya mahāpuriso (..0281) lokādhipati mānāpassayo abhinihārasampanno ca hutvā pāramiyo pūretvā sammāsambodhiṃ pāpuṇāti. **Upa-nissayabalaṃ** yā sammāsambodhiyaṃ upanissayasampattiyā abhiruci ekantaninnajjhāsayatā, yāya mahāpuriso tikkhindriyo visadadhātuko satisannissayo abhinihārasampanno ca hutvā pāramiyo pūretvā sammāsambodhiṃ pāpuṇāti. **Payoga-balaṃ** yā sammāsambodhiyaṃ tajjā payogasampadā sakkaccakāritā sātaccakā-ritā, yāya mahāpuriso visuddhapayogo nirantarakāri abhinihārasampanno ca hutvā pāramiyo pūretvā sammāsambodhiṃ pāpuṇāti.

Evamayaṃ catūhi paccayehi catūhi hetūhi catūhi ca balehi sampannasamudā-gamo aṭṭhaṅgasamodhānasampādito abhinīhāro pāramīnaṃ paccayo mūlakāraṇa-bhāvato. Yassa ca pavattiyā mahāpurise **cattāro acchariyā abbhutā dhammā** pati-ṭṭhahanti, sabbasattanikāyaṃ attano orasaputtaṃ viya piyacittena pariggaṇhāti. Na cassa cittaṃ puttasaṃkilesavasena saṃkilissati. Sattānaṃ hitasukhāvaho cassa ajjhāsayo payogo ca hoti. Attano ca buddhakāradhammā uparūpari-vaḍḍhanti paripaccanti ca. Yato ca mahāpuriso uḷāratamena puññābhisaṇḍena kusalābhisaṇḍena pavattiyā paccayena sukhassāhārena samannāgato sattānaṃ dakkhiṇeyyo uttamagāraṇaṭṭhānaṃ asadisāṃ puññakkhettaṅca hoti. Evamaneka-ḡuṇo anekānisāṃso mahābhinihāro pāramīnaṃ paccayoti veditabbo.

Yathā ca abhinīhāro, evaṃ mahākaruṇā upāyakosallaṅca. Tattha **upāyakosallaṃ** nāma dānādīnaṃ bodhisambhārabhāvassa nimittabhūtā paññā, yāhi mahākaruṇū-pāyakosallatāhi mahāpurisānaṃ attasukhanirapekkhatā nirantaraṃ parahitakara-ṇapasutatā sudukkarehipi mahābodhisattacaritehi visādābhāvo pasādasambu-ddhidassanasavanānussaraṇakālesupi sattānaṃ hitasukhappaṭilābhahetubhāvo ca sampajjati. Tathā hissa paññāya buddhabhāvasiddhi, karuṇāya buddhakamma-siddhi, paññāya sayāṃ tarati, karuṇāya pare tāreti, paññāya paradukkhaṃ parijā-nāti, karuṇāya paradukkhatikāraṃ ārabhati, paññāya ca dukkhe nibbindati, karu-ṇāya (..0282) dukkhaṃ sampaṭicchati, tathā paññāya nibbānābhimukho hoti, karu-ṇāya vaṭṭaṃ pāpuṇāti, tathā karuṇāya saṃsārābhimukho hoti, paññāya tatra nābhiraṃmati, paññāya ca sabbattha virajjati, karuṇānugatatā na ca na sabbesaṃ anuggahāya pavatto, karuṇāya sabbepi anukampati, paññānugatatā na ca na sabbattha virattacitto, paññāya ca ahaṃkāraṃamaṃkārahāvo, karuṇāya ālasiya-dīnatābhāvo, tathā paññākaruṇāhi yathākkamaṃ attaparanāthataṃ dhīravīrabhāvo, anattantapa-aparantapatā, attahitaparahitanipphatti, nibbhayābhiṃsanakabhāvo, dhammādhipatilokādhipatitā, kataññupubbakāribhāvo, mohataṇhāvīgamo, vijjāca-raṇasiddhi, balavesārajjanipphattitī sabbassāpi pāramitāphalassa vīsesena upāya-bhāvato paññākaruṇā pāramīnaṃ paccayo. Idaṅca dvayaṃ pāramīnaṃ viya paṇi-dhānassāpi paccayo.

Tathā ussāha-ummaṅga-avatthānahitacariyā ca pāramīnaṃ paccayāti veditabbā, yā buddhabhāvassa uppattiṭṭhānatāya **buddhabhūmiyoti** vuccanti. Tattha **ussāho** nāma bodhisambhāraṇaṃ abbhussahanavīriyaṃ. **Ummaṅgo** nāma bodhi-sambhāresu upāyakosallabhūtā paññā. **Avatthānaṃ** nāma adhiṭṭhānaṃ acalādhī-ṭṭhānatā. **Hitacariyā** nāma mettābhāvanā karuṇābhāvanā ca.

Tathā nekkhammapaviveka-alobhādosāmoḥanissaraṇappabhedā **cha ajjhā-sayā**. Nekkhammajjhāsayaṃ hi bodhisattā honti kāmesu gharāvāse ca dosadassā-vīno, tathā pavivekajjhāsayaṃ saṅgaṇikāya dosadassāvīno, lobhajjhāsayaṃ lobhe dosadassāvīno, adosajjhāsayaṃ dose dosadassāvīno, amohajjhāsayaṃ mohe dosa-dassāvīno, nissaraṇajjhāsayaṃ sabbabhavesu dosadassāvīnoti. Tasmā ete bodhi-sattānaṃ cha ajjhāsayaṃ dānādīnaṃ pāramīnaṃ paccayāti veditabbā. Na hi lobhā-dīsu ādīnavadassanena lobhādīnaṃ adhikabhāvena ca vīnā dānādīpāramīyo sambhavanti, lobhādīnaṃhi adhikabhāvena pariccāgādīninnacittatā lobhajjhāsa-

yāditāti veditabbā.

Yathā (..0283) cete evaṃ dānājjhāsayatādayopi bodhiyā carantānaṃ bodhisattānaṃ dānādīpāramīnaṃ paccayo. Dānājjhāsayatāya hi bodhisattā tappaṭi-pakkhe macchere dosadassāvino hutvā sammadeva dānapāramiṃ paripūrenti. Sīlājjhāsayatāya dussīlye dosadassāvino hutvā sammadeva sīlapāramiṃ paripūrenti. Nekkhammajjhāsayatāya kāmesu gharāvāse ca, yathābhūtañāṇājjhāsayatāya aññāṇe vicikicchāya ca, vīriyājjhāsayatāya kosajje, khantiyājjhāsayatāya akkhantiyaṃ, saccajjhāsayatāya viṣaṃvāde, adhiṭṭhānājjhāsayatāya anadhiṭṭhāne, mettājjhāsayatāya byāpāde, upekkhājjhāsayatāya lokadhammesu ādīnavadassāvino hutvā sammadeva nekkhammādīpāramiyo paripūrenti. Dānājjhāsayatādayo dānādīpāramīnaṃ nipphattikāraṇattā paccayo.

Tathā apariccāgapariccāgādīsu yathākkamaṃ ādīnavānisaṃsapaccavekkhaṇā dānādīpāramīnaṃ paccayo. Tatthāyaṃ paccavekkhaṇāvidhikkhattavattuhirañña-suvaṇṇagomahiṃsadāsīdāsaputtadārādīpariggahabyāsattacittānaṃ sattānaṃ khettādīnaṃ vatthukāmaḥbhāvena bahupatthaniyabhāvato rājacorādisādhāraṇabhāvato vivādādhiṭṭhānato sapattakaraṇato nissārato paṭilābhaparipālanesu paraviheṭṭhanahetuto vināsanimittaṅca sokādi-anekavihitabyasanāvahato tadāsattinidānaṅca maccheramalapariyuṭṭhitacittānaṃ apāyūpapattihetubhāvato evaṃ vividhaviṭṭhānatthāvahāni pariggahavatthūni nāma. Tesāṃ pariccāgoyeva eko sotthibhāvato pariccāge appamādo karaṇiyo.

Api ca yācako yācamāno attano guyhassa ācikkhanato “mayhaṃ viṣāsiko”ti ca, “pahāya gamanīyamattano santakaṃ gahetvā paralokaṃ yāhīti mayhaṃ upadesako”ti ca, “ādritte viya agāre maraṇagginā āditte loke tato mayhaṃ santakassa apavāhakasahāyo”ti ca, “apavāhitassa cassa ajjhāpananikkhepaṭṭhānabhūto”ti ca dānasaṅkhāte kalyāṇakammaṃ sahāyabhāvato sabbasampattīnaṃ aggabhūtāya paramadullabhāya buddhabhūmiyā sampattihetubhāvato ca “paramo kalyāṇamitto”ti ca paccavekkhitabbaṃ.

Tathā (..0284) “uḷāre kammani anenāhaṃ sambhāvito, tasmā sā sambhāvanā avitathā kātabbā”ti ca, “ekantabheditāya jīvitassa ayācitenāpi mayā dāttabbaṃ, pageva yācitenā”ti ca, “uḷārajjhāsayehi gavesitvāpi dāttabbato sayamevāgato mama puññenā”ti ca “yācakassa dānapadesena mayhamevāyamanuggaho”ti ca, “ahaṃ viya ayaṃ sabbopi loko mayā anuggahetabbo”ti ca, “asati yācake kathaṃ mayhaṃ dānapāramī pūreyyā”ti ca, “yācakānameva catthāya mayā sabbo pariggahetabbo”ti ca, “maṃ ayācitvāva mama santakaṃ yācakā kadā sayameva gaṇheyyun”ti ca, “kathamahaṃ yācakānaṃ piyo cassaṃ manāpo”ti ca, “kathaṃ vā te mayhaṃ piyā cassu manāpā”ti ca, “kathaṃ vāhaṃ dadamāno datvāpi ca attamano cassaṃ pamudito pītisomanassajāto”ti ca, “kathaṃ vā me yācakā bhavēyyuṃ uḷāro ca dānājjhāsayo”ti ca, “kathaṃ vāhamayācīto eva yācakānaṃ hadayamaññāya dadeyyan”ti ca, “sati dhane yācake ca apariccāgo mahatī mayhaṃ vañcanā”ti ca, “kathaṃ vāhaṃ attano aṅgāni jīvitaṃ vāpi yācakānaṃ pariccajeyyan”ti ca pariccāganinnatā upaṭṭhapetabbā. Api ca “attho nāmāyaṃ nirapekkhaṃ dāyakamanugacchati, yathā taṃ nirapekkhaṃ khepakaṃ kiṭako”ti

ca atthe nirapekkhatāya cittaṃ uppādetabbaṃ.

Yācamāno pana yadi piyapuggalo hoti, “piyo maṃ yācati”ti somanassaṃ uppādetabbaṃ. Atha udāsīnapuggalo hoti, “ayaṃ maṃ yācamāno addhā iminā pariccāgena mitto hoti”ti somanassaṃ uppādetabbaṃ. Dadantopi hi yācakānaṃ piyo hotīti. Atha pana verī puggalo yācati, “paccatthiko maṃ yācati, ayaṃ maṃ yācamāno addhā iminā pariccāgena verī piyo mitto hoti”ti visesena somanassaṃ uppādetabbaṃ. Evaṃ piyapuggale viya majjhattaveripuggalesupi mettāpubbaṅgamaṃ karuṇaṃ upaṭṭhapetvāva dātabbaṃ.

Sace panassa cirakālaparibhāvitattā lobhassa deyyadhammavisayā lobhadhammā uppajjeyyūṃ, tena bodhisattapaṭiññaena iti paṭisañcikkhitabbaṃ “nanu tayā sappurisasambodhāya abhinīhāraṃ karontena sabbasattānaṃ upakāratthāya ayaṃ kāyo nissaṭṭho tappariccāgamayañca puññaṃ, tatha nāma (..0285) te bāhiresu vatthusmiṃ abhisāṅgappavatti hatthisinānasadisī hoti, tasmā tayā na katthaci saṅgo uppādetabbo. Seyyathāpi nāma mahato bhesajjarukkhasa tiṭṭhato mūlaṃ mūlatthikā haranti, papaṭikaṃ tacamaṃ khandhaṃ viṭapaṃ sāraṃ sākhaṃ palāsaṃ pupphaṃ phalaṃ phalatthikā haranti, na tassa rukkhassa ‘mayhaṃ santakaṃ ete haranti’ti vitakkasamudācāro hoti, evameva sabbalokahitāya ussukkamāpajjantena mayā mahādukkhe akataññuke niccāsucimhi kāye paresaṃ upakārāya viniyujjamāne aṇumattopi micchāvitakko na uppādetabbo. Ko vā ettha viseso ajjhattikabāhiresu mahābhūtesu ekantabhedanavikiraṇavidhamaṃsanadhammesu, kevalaṃ pana sammohavijambhitametaṃ, yadidaṃ etaṃ mama esohamasmi eso me attāti abhiniveso. Tasmā bāhiresu viya ajjhattikesupi karacaraṇanayanādīsu maṃsādīsu ca anapekkhena hutvā ‘taṃ tadatthikā harantū’ti nissaṭṭhacittena bhavitabban”ti.

Evaṃ paṭisañcikkhato cassa sambodhāya pahitattassa kāyajīvitesu nirapekkhassa appakasireneva kāyavacīmanokammāni suvisuddhāni honti. So suvisuddhakāyavacīmanokammanto visuddhājīvo ñāyapaṭipattiyāṃ ṭhito apāyupāyako-sallasamannāgamena

bhiyyosomattāya deyyadhammapariccāgena abhayadānasaddhammadānehi ca sabbasatte anuggaṇhituṃ samattho hotīti ayaṃ tāva dānapāramiyaṃ paccavekkhaṇāyaya.

Sīlapāramiyaṃ pana evaṃ paccavekkhitabbaṃ- idaṅhi sīlaṃ nāma gaṅgodakādīhi visodhetuṃ asakkuṇeyyassa dosamalassa vikkhālanajalaṃ, haricandanādīhi vinetuṃ asakkuṇeyyassa rāgādipariḷāhassa viṇayaṇaṃ, hāramakuṭakuṇḍalādīhi pacurajanālaṅkārehi asādhāraṇo sādhuṇaṃ alaṅkāraviseso, sabbadisāvāyanato akittimo sabbakālānurūpo ca surabhiḡandho, khattiyamahāsālādīhi devatāhi ca vandaniyādibhāvāvahanato paramo vasīkaraṇamanto, cātumahārājikāddevalokārohaṇasopānapanti, jhānābhīṅṅānaṃ adhigamūpāyo, nibbānamahānagarassa sampāpakamaggo, sāvakabodhipaccekabodhisammāsambodhīnaṃ patiṭṭhānabhūmi, yaṃ yaṃ vā panicchitaṃ patthitaṃ, tassa tassa samijjhanūpāyabhāvato cintāmaṇīkapparukkhadike ca atiseti.

Vuttañcetaṃ (..0286) bhagavatā- “ijjhati, bhikkhave, sīlavato cetopaṇidhivisuddhattā”ti (dī. ni. 3.337; a. ni. 8.35). Aparampi vuttaṃ- “ākaṅkheyya ce, bhikkhave, bhikkhu ‘sabrahmacārīnaṃ piyo ca assaṃ manāpo ca garu ca bhāvanīyo cā’ti, sīlessevassa paripūrakārī”ti-ādi (ma. ni. 1.65). Tathā “avippaṭisāratthāni kho, ānanda, kusalāni sīlāni”ti (a. ni. 11.1). “Pañcime, gahapatayo, ānisaṃsā sīlavato sīlasampadāyā”ti-ādisuttānañca (dī. ni. 2.150; 3.316; a. ni. 5.213; mahāva. 285) vasena sīlassa guṇā paccavekkhitabbā. Tathā **aggikkhandhopama**suttādīnaṃ (a. ni. 7.72) vasena sīlavirahe ādīnavā. Pītisomanassanimittato attānuvādaparāpavādadaṇḍaduggatibhayābhāvato viññūhi pāsāṃsabhāvato avippaṭisārahetuto sotthiṭṭhānato atijanasāpateyyādhipateyyāyurūpaṭṭhānabandhumittasampattīnaṃ atisayanato ca sīlaṃ paccavekkhitabbaṃ. Sīlavato hi attano sīlasampadāhetu mahantaṃ pītisomanassaṃ uppajjati- “kataṃ vata mayā kusalaṃ, kataṃ kalyāṇaṃ, kataṃ bhīruttaṇaṃ”ti.

Tathā sīlavato attā na upavadati, na pare viññū, daṇḍaduggatibhayānaṃ sambhavo eva natthi. “Sīlavā purisapuggalo kalyāṇadhammo”ti viññūnaṃ pāsāṃso hoti. Tathā sīlavato yvāyaṃ “kataṃ vata mayā pāpaṃ, kataṃ luddakaṃ, kataṃ kibbisaṃ”ti dussīlassa vipphaṭisāro uppajjati, so na hoti. Sīlañca nāmetaṃ appamādādhiṭṭhānato bhogabyasanādiparihāramukhena mahato atthassa sādhanato maṅgalabhāvato ca paramaṃ sotthiṭṭhānaṃ, nihīnajaccopi sīlavā khattiyamahāsālādīnaṃ pūjanīyo hotīti kulasampattiṃ atiseti sīlasampadā, “taṃ kiṃ maññasi, mahārāja? Idha te assa dāso kammakaro”ti-ādivacanañcetha (dī. ni. 1. 186) sādhaṃ. Corādīhi asādhāraṇato paralokānugamanato mahapphalabhāvato samathādiguṇādhiṭṭhānato ca bāhiradhanaṃ atiseti sīlaṃ. Paramassa cittissariyassa adhiṭṭhānabhāvato khattiyādīnaṃ issariyaṃ atiseti sīlaṃ. Sīlanimittaṅhi taṃtaṃsattānikāyesu sattānaṃ issariyaṃ, vassasatadīghappamaṇato jīvitato ekāhampi sīlavato jīvitassa visiṭṭhatāvacaṇato sati ca jīvite sikkhānikkhipanassa maraṇatāvacaṇato sīlaṃ jīvitato visiṭṭhataraṃ (..0287). Verīnampi manuññabhāvāvahanato jarārogavipattihi anabhibhavanīyato ca rūpasampattiṃ atiseti sīlaṃ. Pāsādahammīyādhiṭṭhānaviseso rājayuvārājāsenāpati-ādhiṭṭhānaviseso ca

atiseti sīlaṃ sukhavisesādhiṭṭhānabhāvato. Sabhāvasiniddhe santikāvacaṇepi bandhujane mittajane ca atiseti ekantahitasampādanato paralokānugamanato ca “na taṃ mātāpitā kayirā”ti-ādivacanañcettha (dha. pa. 43) sādhaṃ. Tathā hatthi-assarathapattibalakāyehi mantāgadasotthānappayoḡehi ca durārakkhaṃ attānaṃ ārakkhābhāvena sīlameva visiṭṭhataraṃ attādhīnato aparādhīnato mahā-visayato ca. Tenevāha- “dhammo have rakkhati dhammacārin”ti-ādi (jā. 1.10.102). Evamanekaguṇasamannāgataṃ sīlanti paccavekkhantassa aparipuṇṇā ceva sīla-sampadā pāripūriṃ gacchati aparisuddhā ca pārisuddhiṃ.

Sace panassa dīgharattaṃ paricayena sīlapaṭipakkhā dhammā dosādayo antarantarā uppajjeyyūṃ, tena bodhisattapaṭiñṇena evaṃ paṭisañcikkhitabbaṃ- nanu tayā sambodhāya paṇidhānaṃ kataṃ, sīlavikalena ca na sakkā lokiyāpi sampattiyo pāpuṇituṃ, pageva lokuttarā, sabbasampattīnaṃ pana aggabhūtāya sammā-sambodhiyā adhiṭṭhānabhūtena sīlena paramukkaṃsagatena bhavitabbaṃ, tasmā “kikīva aṇḍaṃ”ti-ādinā (visuddhi. 1.19; dī. ni. aṭṭha. 1.7) vuttanayena sammā sīlaṃ rakkhantena suṭṭhuturaṃ tayā pesalena bhavitabbaṃ.

Api ca tayā dhammadesanāya yānattaye sattānaṃ avatāraṇaparipācanāni kātabbāni, sīlavikalassa ca vacanaṃ na pacceṭtabbaṃ hoti, asappāyāhāravacārassa viya vejjassa tikicchanaṃ, tasmā kathāhaṃ saddheyyo hutvā sattānaṃ avatāraṇaparipācanāni kareyyanti sabhāvaparisisuddhasīlena bhavitabbaṃ. Kiñca jhānādiguṇavisesayogena me sattānaṃ upakāraṇasamatthā paññāpārami-ādiparipūraṇaṃca, jhānādayo ca guṇā sīlapārisuddhiṃ vinā na sambhavanti sammadeva sīlaṃ parisodhetabbaṃ.

Tathā “sambādho gharāvāso rajopatho”ti-ādinā (dī. ni. 1.191; saṃ. ni. 2.154; ma. ni. 1.291; 2.10) gharāvāse, “aṭṭhikaṅkalūpamā kāmā”ti-ādinā (ma. ni. 1.234; pāci. 175) “mātāpi puttena vivadati”ti-ādinā (.0288) (ma. ni. 1.178) ca kāmesu, “seyyathāpi puriso iṇaṃ ādāya kammante payojeyyā”ti-ādinā (dī. ni. 1.218) kāmacchandādīsu ādīnavadassanapubbaṅgamā vuttavipariyāyena “abbhokāso pabbajjā”ti-ādinā (dī. ni. 1.191; saṃ. ni. 2.154) pabbajjādīsu ānisaṃsapaṭisaṅkhāvasena nekkhammapāramiyaṃ paccavekkhaṇā veditabbā. Ayamettha saṅkhepo, vitthāro pana dukkhakkhandha- (ma. ni. 1.163 ādayo) āsivisopamasuttā- (saṃ. ni. 4.238) divasena veditabbo.

Tathā “paññāya vinā dānādayo dhammā na visujjhanti, yathāsakaṃ byāpārasamatthā ca na honti”ti paññāguṇā manasikātabbā. Yatheva hi jīvitena vinā sarīrayantaṃ na sobhati, na ca attano kiriyāsu paṭipattisamatthaṃ hoti, yathā ca cakkhādīni indriyāni viññāṇena vinā yathāsakaṃ visayesu kiccaṃ kātuṃ nappahonti, evaṃ saddhādīni indriyāni paññāya vinā sakiccaṇapaṭipattiyaṃ asamatthānīti pariccāgādipaṭipattiyaṃ paññā padhānakāraṇaṃ. Ummilitapaññācakkhukā hi mahābodhisattā attano aṅgapaccaṅgānīpi datvā anattukkaṃsakā aparavambhakā ca honti, bhesajjarukkā viya vikapparahitā kālattayepi somanassajātā. Paññāvasena hi upāyakosallayogato pariccāgo parahitappavattiyā dānapāramibhāvaṃ upeti. Attatthañhi dānaṃ vaḍḍhisadisamaṃ hoti.

Tathā paññāya abhāvena taṇhādisaṃkilesāviyogato sīlassa visuddhi eva na

sambhavati, kuto sabbaññugunādhīṭṭhānabhāvo. Paññavā eva ca gharāvāse kāmaguṇesu saṃsāre ca ādīnavam pabbajjāya jhānasamāpattiyam nibbāne ca ānisaṃsam suṭṭhu sallakkhento pabbajitvā jhānasamāpattiyo nibbattetvā nibbānābhimukho pare ca tattha patīṭṭhāpeti. Vīriyañca paññāvirahitam yathicchitam mattham na sādheti durārambhabhāvato. Varameva hi anārambho durārambhato, paññāsahitena pana vīriyena na kiñci duradhigamam upāyapaṭipattito. Tathā paññavā eva parāpakārādīnam adhivāsakajātiko hoti, na duppañño. Paññāvirahitassa ca parehi upanītā apakārā khantiyā paṭipakkhameva anubrūhenti, paññāvato pana te khantisampattiyā paribrūhanavasena assā thirabhāvāya saṃvattanti. Paññavā eva tīṇipi saccāni (..0289) nesam kāraṇāni paṭipakkhe ca yathābhūtam jānitvā paresam avisaṃvādako hoti.

Tathā paññābalena attānam upatthambhetvā dhitisampadāya sabbapāramisu acalasaṃmādhīṭṭhāno hoti. Paññavā eva ca piyamajjhattaverivibhāgam akatvā sabbattha hitūpasamhāra kusalo hoti. Tathā paññāvasena lābhālābhādīlokadhammasannipāte nibbikāratāya majjhatto hoti. Evaṃ sabbāsam pāramīnam paññāva pārisuddhihetūti paññāguṇā paccavekkhitabbā. Api ca paññāya vinā na dassanasampatti, antarena ca diṭṭhisampadam na silasampadā, siladiṭṭhisampadāvirahitassa na samādhisampadā, asamāhitena ca na sakkā attahitamattampi sādhetum, pageva ukkaṃsagataṃ parahitanti parahitāya paṭipannena “nanu tayā sakkaccaṃ paññāya parivuddhiyam āyogo karaṇīyo”ti bodhisattena attā ovadītabbo. Paññānubhāvena hi mahāsatto caturadhīṭṭhānādhīṭṭhito catūhi saṅgahavattūhi lokam anuggaṇhanto satte niyyānamagge avatāreti, indriyāni ca nesam paripāceti.

Tathā paññābalena khandhāyatanādīsu pavicayabahulopavattinivattiyo yāthāvato parijānanto dānādayo guṇe visesanibbedhabhāgiyabhāvam nayanto bodhisattasikkhāya paripūrakārī hotīti evamādinā anekākāravokāre paññāguṇe vavatthapetvā paññāpāramī anubrūhetabbā.

Tathā dissamānānipi lokiyāni kammāni nihīnavīriyena pāpuṇitum asakkuṇeyyāni, agaṇitakhedena pana āradhāvīriyena duradhigamam nāma natthi. Nihīnavīriyo hi “saṃsāramahoghato sabbasatte santāressāmī”ti ārabhitumeva na sakkuṇāti. Majjhimo ārabhitvā antarā vosānamāpajjati. Ukkaṭṭhavīriyo pana attasukhanirapekkho ārambhapāramimadhigacchatīti vīriyasampatti paccavekkhitabbā. Api ca “yassa attano eva saṃsārapaṅkato samuddharaṇatthamārambho, tassāpi na vīriyassa sithilabhāve manorathānam matthakappatti sakkā sambhāvetum, pageva sadevakassa lokassa samuddharaṇattham katābhīnīhārenā”ti (..0290) ca “rāgādīnam dosagaṇānam mattamahāgajānam viya dunnivārabhāvato tannidānānañca kammasaṃmādhīṭṭhānam ukkhittāsikavadhakasadisabhāvato tannimittānañca duggatīnam sabbadā vivaṭamukhabhāvato, tattha niyojakānañca pāpamittānam sadā sannihitabhāvato tadovādakāritāya ca bālassa puthujanabhāvassa satisambhave yuttam sayameva saṃsāradukkhato nissarītūti micchāvitakkā vīriyānubhāvena dūrībhavanti”ti ca “yadi pana sambodhi attādhīnena vīriyena sakkā samadhigantum, kimettha dukkaran”ti ca evamādinā nayena vīriyaguṇā paccavekkhi-

tabbā.

Tathā khanti nāmāyaṃ niravasesaguṇapaṭipakkhassa kodhassa vidhamanato guṇasampādane sādhuṇamappaṭihatamāyudhaṃ, parābhibhavasamatthānaṃ alaṅkāro, samaṇabrāhmaṇānaṃ balasampadā, kodhaggivinayana-udakadhārā, kalyāṇassa kittisaddassa sañjātideso, pāpapuggalānaṃ vacīvisavūpasamakaro mantāgado, saṃvare ṭhitānaṃ paramā dhīrapakati, gambhīrāsayatāya sāgaro, dosamahāsāgarassa velā, apāyadvārassa pidahanakavāṭaṃ, devabrahmalokānaṃ ārohaṇasopānaṃ, sabbaguṇānaṃ adhivāsanabhūmi, uttamā kāyavacīmanovisuddhīti manasikātabbaṃ.

Api ca “ete sattā khantisampattiyā abhāvato idhaloke tappanti, paraloke ca tapānīyadhammānuyogato”ti ca “yadipi parāpakāranimittaṃ dukkhaṃ uppajjati, tassa pana dukkhassa khettabhūto attabhāvo bījabhūtañca kammaṃ mayāva abhisāṅkhatan”ti ca “tassa ca dukkhassa āṇaṇyakāraṇametānaṃ”ti ca “apakārake asati kathaṃ mayhaṃ khantisampadā sambhavatī”ti ca “yadipāyaṃ etarahi apakāraṃ, ayaṃ nāma pubbe anena mayhaṃ upakāro kato”ti ca “apakāro eva vā khantinimittatāya upakāro”ti ca “sabbepime sattā mayhaṃ puttasadisā, puttakatāparādhesu ca ko kujjhissatī”ti ca “yena kodhapisācāvesena ayaṃ mayhaṃ aparajjhati, svāyaṃ kodhabhūtāveso mayā vinetabbo”ti ca, “yena apakārena idaṃ mayhaṃ dukkhaṃ uppannaṃ, tassa ahampi nimittan”ti ca, “yehi dhammehi apakāro kato, yattha ca kato, sabbepi te tasmīṃ eva khaṇe niruddhā kassidāni kena kopo kātabbo”ti (..0291) ca, “anattatāya sabbadhammānaṃ ko kassa aparajjhati”ti ca pacca-vekkhantena khantisampadā anubrūhetabbā.

Yadi panassa dīgharattaṃ paricayena parāpakāranimittako kodho cittaṃ pariyādāya tiṭṭheyya, tena iti paṭisañcikkhitabbaṃ- “khanti nāmesā parāpakārassa paṭipakkhapaṭipattīnaṃ paccupakārakāraṇan”ti ca “apakāro ca mayhaṃ dukkhūpanisā saddhāti dukkhuppādanena saddhāya sabbaloke anabhiratisaññāya ca paccayo”ti ca, “indriyapakati hesā yadidaṃ iṭṭhāniṭṭhavisayasamāyogo. Tattha aniṭṭhavisayasamāyogo mayhaṃ na siyāti taṃ kutettha labbhā”ti ca “kodhavasiko satto kodhena ummatto vikkhittacitto, tattha kiṃ paccapakārenā”ti ca “sabbepime sattā sammāsambuddhena orasaputtā

viya paripālītā, tasmā na tattha mayā cittakopo kātabbo”ti ca, “aparādhake ca sati guṇe guṇavati mayā kopo na kātabbo”ti ca, “asati guṇe viśesena karuṇāyitabbo”ti ca “kopena ca mayhaṃ guṇayasā nihiyanti”ti ca, “kujjhanena mayhaṃ dubbaṇṇadukkhaseyyādayo sapattakantā āgacchanti”ti ca, “kodho ca nāmāyaṃ sabbāhitakārako sabbahitavināsako balavā paccatthiko”ti ca, “sati ca khantiyā na koci paccatthiko”ti ca, “aparādhakena aparādhanimittaṃ yaṃ āyatim laddhabbaṃ dukkhaṃ sati ca khantiyā mayhaṃ tadabhāvo”ti ca, “cintanena kujjhantena ca mayā paccatthikoyeva anuvattito hoti”ti ca, “kodhe ca mayā khantiyā abhibhūte tassa dāsabhūto paccatthiko sammadeva abhibhūto hoti”ti ca, “kodhanimittaṃ khantiguṇapariccāgo mayhaṃ na yutto”ti ca, “sati ca kodhe guṇavirodhapaccanīkadhamme kathaṃ me silādiddhammā pāripūriṃ gaccheyyūṃ, asati ca tesu kathāhaṃ sattānaṃ upakārabahulo paṭiññānurūpaṃ uttamaṃ sampattiṃ pāpuṇi-ssāmi”ti ca, “khantiyā ca sati bahiddhā vikkhepābhāvato samāhitassa sabbe saṅkhārā aniccato dukkhato sabbe dhammā anattato nibbānañca asaṅkhatāmata-santapaṇitātādibhāvato nijjhānaṃ khamanti buddhadhammā ca acinteyyāparimeyyappabhāvā”ti.

Tato ca anulomiyaṃ khantiyaṃ ṭhito kevalā ime attattaniyabhāvarahitā dhammamattā yathāsakaṃ paccayehi uppajjanti vayanti, na kutoci āgacchanti, na kuhiñci gacchanti, na ca katthaci paṭiṭṭhitā, na cettha koci kassaci byāpāroti (..0292) ahaṃkāramamaṃkāranādhiṭṭhānatā nijjhānaṃ khamati, yena bodhisatto bodhiyā niyato anāvattidhammo hotīti evamādinā khanti-pāramiyā paccavekkhaṇā vedītabbā.

Tathā saccena vinā silādīnaṃ asambhavato paṭiññānurūpaṃ paṭipattiyā abhāvato ca, saccadhammātikame ca sabbapāpadhammānaṃ samosaraṇato asaccasandhassa apaccayikabhāvato āyatiñca anādeyyavacanatāvahanato sampanna-saccassa ca, sabbaguṇādhiṭṭhānabhāvato saccādhiṭṭhānena sabbabodhisambhārānaṃ pārisuddhipāripūrisāmatthiyato sabhāvadhammāvisaṃvādanena sabbabodhisambhāra-kiccarāṇato bodhisattapaṭipattiyā ca, parinipphattitoti-ādinā sacca-pāramiyā sampattiyo paccavekkhitabbā.

Tathā dānādīsu daḥhasamādānaṃ taṃpaṭipakkhasannipāte ca nesaṃ acalādhiṭṭhānaṃ tattha ca dhīravīrabhāvaṃ vinā na dānādisambhārā sambodhinimittā sambhavanti-ādinā adhiṭṭhāne guṇā paccavekkhitabbā.

Tathā “attahitamatte avatiṭṭhantenāpi sattesu hitacittataṃ vinā na sakkā idhalo-kaparalokasampattiyo pāpuṇituṃ, pageva sabbasatte nibbānasampattiyaṃ paṭiṭṭhāpetukāmenā”ti ca, “pacchā sabbasattānaṃ lokuttarasampattiṃ ākaṅkhanena idāni lokiyasampatti-ākaṅkhā yuttarūpā”ti ca, “idāni āsayamattena paresaṃ hitasukhūpasamhāraṃ kātuṃ asakkonto kadā payogena taṃ sādheṣāmi”ti ca, “idāni mayā hitasukhūpasamhārena saṃvaḍḍhitā pacchā dhammasaṃvibhāgasahāyā mayhaṃ bhavissanti”ti ca, “etehi vinā na mayhaṃ bodhisambhārā sambhavanti, tasmā sabbabuddhaguṇavibhūtinipphattikāraṇattā mayhaṃ ete paramaṃ puñña-kkhettaṃ anuttaraṃ kusalāyatanaṃ uttamaṃ gāraṇaṭṭhānaṃ”ti ca, savisesaṃ sattesu sabbesu hitajjhāsayatā paccupaṭṭhapetabbā, kiñca karuṇādhiṭṭhānatopi

sabbasattesu mettā anubrūhetabbā. Vimariyādīkatena hi cetasā sattesu hitasukhū-pasaṃhāraniratassa tesam ahitadukkhāpanayanakāmatā balavatī uppajjati daḷha-mūlā. Karuṇā ca sabbesaṃ buddhakāradhammānaṃ ādi caraṇaṃ patiṭṭhā mūlaṃ mukhaṃ pamukhanti evamādinā mettāya guṇā paccavekkhitabbā.

Tathā “upekkhāya abhāve sattehi katā vippekārā cittassa vikāraṃ uppādeyyuṃ, sati ca cittavikāre dānādīnaṃ sambhārānaṃ sambhavo eva natthī”ti (..0293) ca, “mettāsinehena sinehite citte upekkhāya vinā sambhārānaṃ pārisuddhi na hotī”ti ca, “anupekkhako sambhāresu puññasambhāraṃ tabbipākañca sattahitattaṃ pariṇāmetuṃ na sakkotī”ti ca, “upekkhāya abhāve deyyadhammapaṭiggāhakānaṃ vibhāgaṃ akatvā pariccajituṃ na sakkotī”ti ca, “upekkhārahitena jīvitaparikkhārānaṃ jīvitassa ca antarāyaṃ amanasikarivā silavisodhanaṃ kātuṃ na sakkotī”ti ca, tathā upekkhāvasena aratiratisahasseeva nekkhammabalasiddhito upapattito ikkhaṇavasena sabbasambhārakiccanipphattito accāraddhassa vīriyassa anupekkhaṇe padhānakiccākaraṇato upekkhato eva titikkhānijjhānasambhavato upekkhāvasena sattaśākhārānaṃ avisaṃvādanato lokadhammānaṃ ajjupekkhānaṃ samādinnaḍḍhammesu acalādhiṭṭhānasiddhito parāpakārādīsu anābhogava-seneva mettāvihāranipphattitoti sabbabodhisambhārānaṃ samādinnaḍḍhiṭṭhānapā-ripūrinipphattiyo upekkhānubhāvena sampajantīti evamādinā nayena upekkhāpā-ramī paccavekkhitabbā. Evaṃ apariccāgapariccāgādīsu yathākkamaṃ ādinavāni-saṃsapaccavekkhaṇā dānādīpāramīnaṃ paccayoti daṭṭhabbaṃ.

Tathā saparikkhārā pañcadasa caraṇadhammā pañca ca abhiññāyo. Tattha **caranadhammā** nāma silasaṃvaro, indriyesu guttadvāratā, bhojane mattaññutā, jāgarīyānuyogo, satta saddhammā, cattāri jhānāni ca. Tesu silādīnaṃ catunnaṃ tera-sāpi dhutadhammā appicchatādayo ca parikkhārā. Saddhammesu **saddhāya** buddhadhammasaṅghasilacāgadevatūpasamānussatīlūkhapuggalaparivajjana-siniddhapuggalasevanapasādanīyadhammapaccavekkhaṇatadadhimuttatā pari-
kkhāro. **Hirottappānaṃ** akusalādīnavapaccavekkhaṇa-apāyādīnavapaccavekkha-
ṇakusaladhammūpatthambhana- bhāvapaccavekkhaṇahirottapparāhitapuggala-
parivajjanahirottappasampannapuggalasevanatadadhimuttatā. **Bāhusaccassa**

pubbayogaparipucchaka- bhāvasaddhammābhīyoga-anavajjavijjāṭṭhānādīparica-
yaparipakkindriyatākilesadūribhāva-appassuta- parivajjanabahussutasevanatada-
dhimuttatā. **Vīriyassa** apāyabhayapaccavekkhaṇa- gamanavīthipaccavekkhaṇa-
dhammamahattapaccavekkhaṇathinamiddhavinodanakusītapuggalaparivajjana-
āraddhavīriyapuggalasevanasammappadhānapaccavekkhaṇatadadhimuttatā.

Satiyā satisampajaññamuṭṭhassatīpuggalaparivajjana-upaṭṭhitassatīpuggalaseva-
natadadhimuttatā. (..0294) **Paññāya** paripucchakabhāravatthuvisadakiriyā-indriya-
samattapaṭipādanaduppaññapuggala- parivajjanapaññavantapuggalasevanaga-
mbhīraññācariyapaccavekkhaṇatadadhimuttatā. Catunnaṃ jhānānaṃ silādīca-
tukkaṃ aṭṭhatīṃsāya ārammaṇesu pubbabhāgabhāvanā āvajjanādivasībhāvaka-
raṇāñca parikkhāro. Tattha silādīhi payogasuddhiyā sattānaṃ abhayadāne āsayas-
uddhiyā āmisadāne ubhayasuddhiyā dhammadāne samatto hotīti-ādīnaṃ caraṇā-
dīnaṃ dānādīsambhārānaṃ paccayabhāvo yathārahaṃ niddhāretabbo. Atīvitthā-

rabhayena na niddhārayimhāti. Evaṃ sampatticakkādayopi dānādīnaṃ paccayoti veditabbā.

Ko saṃkilesoti? Avisesena taṇhādīhi parāmaṭṭhabhāvo pāramīnaṃ saṃkilesa, visesena pana deyyadhammapaṭiggāhakavikappā dānapāramiyā saṃkilesa. Sattakālavikappā sīlapāramiyā, kāmabhavatadupasamesu abhirati-anabhirativikappā nekkhammapāramiyā, ahaṃ mamāti vikappā paññāpāramiyā, līnuddhaccavikappā vīriyapāramiyā, attaparavikappā khantipāramiyā, aditṭhādīsu ditṭhādivikappā saccapāramiyā, bodhisambhāratabbipakkhesu dosaguṇavikappā adhitṭhānapāramiyā, hitāhitavikappā mettāpāramiyā, itṭhāniṭṭhavikappā upekkhāpāramiyā saṃkilesoti daṭṭhabbaṃ.

Kim vodānanti? Taṇhādīhi anupaghāto yathāvuttavikappaviraho ca etāsaṃ vodānanti veditabbā. Anupahatā hi taṇhāmānadiṭṭhikodhūpanāhamakkhapaḷāsa-issāmacchariya-māyāsāṭṭheyyathambhasārambhamadappamādādīhi kilesehi deyyadhammapaṭiggāhakavikappādirahitā ca dānadipāramiyo parisuddhā pabhasarā bhavantīti.

Ko paṭipakkhoti? Avisesena sabbepi saṃkilesā sabbepi akusalā dhammā etāsaṃ paṭipakkho, visesena pana pubbe vuttā maccherādayoti veditabbā. Api ca deyyadhammapaṭiggāhakadānaphalesu alobhādosāmohaguṇayogato lobhadosa-mohapaṭipakkhaṃ dānaṃ, kāyādidosavaṅkāpagamato lobhādipaṭipakkhaṃ sīlaṃ, kāmasukhaparūpaghāta-attakilamathaparivajjanato dosattayapaṭipakkhaṃ nekkhammaṃ, lobhādīnaṃ andhīkaraṇato ñāṇassa ca anandhīkaraṇato lobhādipaṭipakkhā paññā (..0295), alīnānuddhatañāyārambhavasena lobhādipaṭipakkhaṃ vīriyaṃ, itṭhāniṭṭhasuññatānaṃ khamanato lobhādipaṭipakkhā khanti, satipi paresaṃ upakāre apakāre ca yathābhūtapavattiyā lobhādipaṭipakkhaṃ saccaṃ, lokadhamme abhibhuyya yathāsamādinnesu sambhāresu acalanato lobhādipaṭipakkhaṃ adhitṭhānaṃ, nīvaraṇavivekato lobhādipaṭipakkhā mettā, itṭhāniṭṭhesu anumayapaṭighavidhamaṇsanato samappavattito ca lobhādipaṭipakkhā upekkhāti daṭṭhabbaṃ.

Kā paṭipattīti? Dānapāramiyā tāva sukhūpakaraṇasarīrajivitapariccāgena bhayāpanudanena dhammopadesena ca bahudhā sattānaṃ anuggahakaraṇaṃ paṭipatti. Tattha āmisadānaṃ abhayadānaṃ dhammadānanti dātabbavattuvasena tividhaṃ dānaṃ. Tesu bodhisattassa dātabbavattu ajjhattikaṃ bāhiranti duvidhaṃ. Tattha bāhiraṃ annaṃ pānaṃ vatthaṃ yānaṃ mālāgandhavilepanaṃ seyyāvasathapadīpeyyanti dasavidhaṃ. Annādīnaṃ khādaniyabhojanīyādivibhāgena anekavidhaṃ. Tathā rūpārammaṇaṃ yāva dhammārammaṇanti ārammaṇato chabbidhaṃ. Rūpārammaṇādīnañca nīlādivibhāgena anekavidhaṃ. Tathā maṇikanakaraṇajataṃ muttāpavāḷādi, khettavatthu-ārāmādi, dāsīdāsagomahiṃsādi nānāvidhavittūpakaraṇavasena anekavidhaṃ.

Tattha mahāpuriso bāhiraṃ vatthuṃ dento “yo yena atthiko, taṃ tassa deti, dento ca tassa atthiko”ti sayameva jānanto ayācitopi deti pageva yācito. Mutta-cāgo deti, no amuttacāgo, pariyattaṃ deti, no apariyattaṃ sati deyyadhamme. Na paccupakārasannissito deti. Asati deyyadhamme hi pariyatte saṃvibhāgārahaṃ

saṃvibhajati. Na ca deti parūpaghātāvahaṃ satthavisamajjādikaṃ, nāpi kīḷanakaṃ yaṃ anattūpasamhitam pamādāvahañca. Na ca gilānassa yācakassa pānabhojanādi-asappāyaṃ pamāṇarahitaṃ vā deti, pamāṇayuttaṃ pana sappāyameva deti.

Tathā yācito ghaṭṭhānaṃ ghaṭṭhānucchavikaṃ deti, pabbajitānaṃ pabbajitānucchavikaṃ deti, mātāpitaro ñātisālohitā mittāmaccā puttadāradāsakammakarāti etesu kassaci pīḷaṃ ajanento deti, na ca uḷāraṃ deyyadhammaṃ paṭijānitvā lūkhaṃ deti, na ca lābhasakkārasilokasannissito deti, na ca paccupakārasannissito deti, na ca phalapāṭikañkhī deti (..0296) aññatra sammāsambodhiyā, na ca yācake deyyadhammaṃ vā jigucchanto deti, na ca asaññatānaṃ yācakānaṃ akkosakarosakānampi apavidhamaṃ dānaṃ deti, aññadatthu pasannacitto anukampanto sakkaccameva deti, na ca kotūhalamaṅgaliko hutvā deti, kammaphalameva pana saddahanto deti, napi yācake payirupāsanādīhi parikilesavā deti, aparikilesanto eva pana deti, na ca paresaṃ vañcanādhippāyo bhedanādhippāyo vā dānaṃ deti, asaṃkiliṭṭhacitto eva deti, napi pharusavāco bhākuṭimukho dānaṃ deti, piyavādī pana pubbabhāsī mitavacano hutvā deti, yasmiñca deyyadhamme uḷāramanuññatāya vā ciraparicayena vā gedhasabhāvatāya vā lobhadhammo adhimatto hoti, jānanto bodhisatto taṃ khippameva paṭivinodetvā yācake pariyesitvāpi deti, yañca deyyavatthu parittaṃ yācakopi paccupaṭṭhito, taṃ acintetvāpi attānaṃ bādhetvā dento yācakaṃ sammāneti yathā taṃ akittipaṇḍito. Na ca mahāpuriso attano puttadāradāsakammakaraporise yācito te asaññāpīte domanassappatte yācakānaṃ deti, sammadeva pana saññāpīte somanassappatte deti. Dento ca yakkharakkhasapisācādīnaṃ vā manussānaṃ kurūrakammantānaṃ vā jānanto na deti, tathā rajjampi tādisānaṃ na deti. Ye lokassa ahitāya dukkhāya anattāya paṭipajanti, ye pana dhammikā dhammena lokaṃ pāḷenti, tesam deti. Evaṃ tāva bāhiradāne paṭipatti veditabbā.

Ajjhattikadānaṃ pana dvīhi ākārehi veditabbaṃ. Kathaṃ? Yathā nāma koci puriso ghāsacchādanahetu attānaṃ parassa nissajjati, vidheyabhāvaṃ upagacchati dāsabyaṃ, evameva mahāpuriso sambodhihetu nirāmisacitto sattānaṃ anuttaraṃ hitasukhaṃ icchanto attano dānapāramiṃ paripūretukāmo attānaṃ parassa nissajjati, vidheyabhāvaṃ upagacchati yathākāmakaraṇīyataṃ. Karacaraṇanayanādi-aṅgapaccaṅgaṃ tena tena atthikānaṃ akampito anolīno anuppa deti, na tattha sajjati na saṅkocaṃ āpajjati yathā taṃ bāhiravatthusmiṃ, tathā hi mahāpuriso dvīhi ākārehi bāhiravatthusmiṃ pariccajati yathāsukhaṃ paribhogāya vā yācakānaṃ tesam manorathaṃ paripūrento, attano vasībhāvāya vā, tattha (..0297) sabbena sabbaṃ muttacāgo, evamaṃ nissaṅgabhāvanāya sambodhiṃ pāpuṇissāmīti. Evaṃ

ajjhattikavatthusminti veditabbaṃ.

Tattha yaṃ ajjhattikavatthu dīyamānaṃ yācakassa ekanteneva hitāya saṃva-
ttati, taṃ deti, na itaraṃ. Na ca mahāpuriso mārassa mārakāyikānaṃ devatānaṃ
vā vihiṃsādhippāyānaṃ attano attabhāvaṃ aṅgapaccaṅgāni vā jānamāno deti
“mā tesam anatto ahoṣī”ti. Yathā ca mārakāyikānaṃ, evaṃ tehi anvāviṭṭhā-
nampi na deti, napi ummattakānaṃ. Itaresaṃ pana yāciyamāno samanantara-
meva deti, tādisāya yācanāya dullabhabhāvato tādisassa ca dānassa dukkarabhā-
vato.

Abhayadānaṃ pana rājato corato aggito udakato veripuggalato sihabyagghādi-
vālamigato nāgayakkharakkhasapisācādito sattānaṃ bhaye paccupaṭṭhite tato
parittāṇabhāvena veditabbaṃ.

Dhammadānaṃ pana asaṃkiliṭṭhacittassa aviparītā dhammadesanā, opāyiko
hitassa upadeso diṭṭhadhammikasaṃparāyikaparamatthavasena yena sāsane
anotiṇṇānaṃ avatāraṇaṃ otiṇṇānaṃ paripācanaṃ. Tatthāyaṃ nayo- saṅkhepato
tāva dānakathā sīlakathā saggakathā kāmānaṃ ādīnavo saṃkilesa ca
nekkhamme ānisaṃso. Vitthārato pana sāvaka bodhiyaṃ adhimuttacittānaṃ sara-
ṇagamaṇaṃ sīlasaṃvaro indriyesu guttadvāratā bhojane mattaññutā jāgariyānu-
yogo satta saddhammā aṭṭhatiṃsāya ārammaṇesu kammakaraṇavasena sama-
thānuyogo rūpakāyādīsu vipassanābhinivesesu yathārahaṃ abhinivesamukhena
vipassanānuyogo, tathā visuddhipaṭipadā sammattagahaṇaṃ tisso vijjā cha
abhiññā catasso paṭisambhidā sāvaka bodhīti etesaṃ guṇasaṃkittanavasena
yathārahaṃ tattha tattha patiṭṭhāpanā pariyodapanā ca. Tathā paccekabodhiyaṃ
sammāsambodhiyañca adhimuttānaṃ sattānaṃ yathārahaṃ dānādīpāramīnaṃ
sabhāvarasalakkaṇādīsaṃkittanamukhena tisupi avatthāsu tesam buddhānaṃ
mahānubhāvataṅgavibhāvanena yānadvaye patiṭṭhāpanā pariyodapanā ca. Evaṃ
mahāpuriso sattānaṃ dhammadānaṃ deti.

Tathā (..0298) mahāpuriso sattānaṃ āmisadānaṃ dento “imināhaṃ dānena
sattānaṃ āyuaṇṇasukhabalapaṭibhānādīsaṃpattiñca ramaṇiyaṃ aggaphalasa-
mpattiñca nipphādeyyan”ti annadānaṃ deti, tathā sattānaṃ kāmakilesapipāsāvū-
pasamāya pānaṃ deti, tathā suvaṇṇavaṇṇatāya hirottappālaṅkāraṃ ca nippha-
tīyā vatthāni deti, tathā iddhiyā dānaṃ deti, tathā nibbānasukhaṃ ca nipphattīyā
yānaṃ deti, tathā sīlagandhanipphattīyā gandhaṃ deti, tathā buddhaguṇasobhāni-
pphattīyā mālāvilepanaṃ deti, bodhimaṇḍāsanānipphattīyā āsanaṃ deti, tathāga-
taseyyānipphattīyā seyyaṃ deti, saraṇabhāvanipphattīyā āvasathaṃ deti, pañca-
cakkhupaṭilābhāya padīpeyyaṃ deti, byāmapabbhānipphattīyā rūpadānaṃ deti,
brahmassānanipphattīyā saddadānaṃ deti, sabbalokassa piyabhāvāya rasadānaṃ
deti, buddhasukhumālabhāvāya phoṭṭhabbadānaṃ deti, ajarāmarabhāvāya bhesa-
jjadānaṃ deti, kilesadāsabyavimocanattaṃ dāsānaṃ bhujissatādānaṃ deti,
saddhammābhīratīyā anavajjakhiḍḍāratihetudānaṃ deti, sabbepi satte ariyāya
jātiyā attano puttabhāvūpanāyā puttadānaṃ deti, sakalassapi lokassa pati-
bhāvūpagamaṇāya dāradānaṃ deti, subhalakkaṇasaṃpattiyaṃ suvaṇṇamaṇi-
mūttāpavāḷādidānaṃ, anubyañjanasaṃpattiyaṃ nānāvidhavibhūsanadānaṃ, saddha-

mmakosādhigamāya vittakosadānaṃ, dhammarājabhāvāya rajjadānaṃ, jhānādi-sampattiyā ārāmuyyānataḷākavanadānaṃ, cakkāṅkitechhi pādehi bodhimaṇḍūpasa-ṅkamanāya caraṇadānaṃ, caturaghanittharaṇāya sattānaṃ saddhammahatthadā-natthaṃ hatthadānaṃ, saddhindriyādipaṭilābhāya kaṇṇanāsādidānaṃ, samantaca-kkhupaṭilābhāya cakkhudānaṃ, “dassanasavanānussaraṇapāricariyādīsu sabba-kālaṃ sabbasattānaṃ hitasukhāvaho, sabbalokena ca upajīvitabbo me kāyo bhavyeyā”ti maṃsalohitādidānaṃ, “sabbalokuttamo bhavyeyan”ti uttamaṅga-dānaṃ deti.

Evaṃ dadanto ca na anesanāya deti, na ca paropaghātena, na bhayena, na lajjāya, na dakkhiṇeyyarosanena, na paṇīte sati lūkhaṃ, na attukkaṃsanena, na paravambhanena, na phalābhisaṅkhāya, na yācakajigucchāya, na acittikārena deti, atha kho sakkaccaṃ deti, sahatthena deti, kālena deti, cittikatvā deti, avibhā-gena deti. Tīsu kālesu somanassito deti, tato (..0299) eva ca datvā na pacchānu-tāpī hoti. Na paṭiggāhakavasena mānāvamānaṃ karoti, paṭiggāhakānaṃ piyasa-mudācāro hoti vadaññū yācayogo saporivāradāyako. Annadānañhi dento “taṃ saporivāraṃ katvā dassāmi”ti vatthādīhi saddhiṃ deti. Tathā vatthadānaṃ dento “taṃ saporivāraṃ katvā dassāmi”ti annādīhi saddhiṃ deti. Yānadānādīsupi eseva nayo.

Tathā rūpadānaṃ dento itarārammaṇānipi tassa parivāraṃ katvā deti, evaṃ sesesupi. Tattha rūpadānaṃ nāma nīlapītalohita-odātādivaṇṇāsu pupphavattha-dhātūsu aññataraṃ labhitvā rūpavasena ābhujitvā “rūpadānaṃ dassāmi, rūpa-dānaṃ mayhan”ti cintetvā tādise dakkhiṇeyye dānaṃ paṭiṭṭhāpeti savatthukaṃ katvā. Etaṃ **rūpadānaṃ** nāma.

Saddadānaṃ pana bherisaddādivasena veditabbaṃ. Tattha saddaṃ kandamū-lāni viya uppāṭetvā nīluppalahatthakaṃ viya ca hatthe ṭhapetvā dātuṃ na sakkā, savatthukaṃ pana katvā dento saddadānaṃ deti nāma. Tasmā yadā “sadda-dānaṃ dassāmi”ti bherimudīṅgādīsu aññatarena tūriyena tiṇṇaṃ ratanānaṃ upa-hāraṃ karoti kāreti ca, “saddadānaṃ me”ti bheri-ādīni ṭhapeti ṭhapāpeti ca. Dhammakathikānaṃ pana sarabhesajjaṃ telaphāṇitādiṃ deti, dhammassavanaṃ ghoṣeti, sarabhaññaṃ bhaṇati, dhammakathaṃ katheti, upanisinnakakathaṃ anu-modanakathañca karoti kāreti ca, tadā **saddadānaṃ** nāma hoti.

Tathā gandhadānaṃ mūlagandhādīsu aññataraṃ rajanīyaṃ gandhavatthum piṃsitameva vā gandhaṃ yaṃkiñci labhitvā gandhavasena ābhujitvā “gandha-dānaṃ dassāmi, gandhadānaṃ mayhan”ti buddharatanādīnaṃ pūjaṃ karoti kāreti ca, gandhapūjanatthāya agarucandanādike gandhavatthuke pariccajati. Idaṃ **gandhadānaṃ**.

Tathā mūlarasādīsu yaṃkiñci rajanīyaṃ rasavatthum labhitvā rasavasena ābhujitvā “rasadānaṃ dassāmi, rasadānaṃ mayhan”ti dakkhiṇeyyānaṃ deti, rasava-tthumeva vā dhaññagavādikaṃ pariccajati. Idaṃ **rasadānaṃ**.

Tathā phoṭṭhabbadānaṃ mañcapīṭhādivasena attharaṇapāvuraṇādivasena ca veditabbaṃ. Yadā hi mañcapīṭhabhisibimbohanādikaṃ nivāsanapārupanādikaṃ vā sukhasamphassaṃ (..0300) rajanīyaṃ anavajjaṃ phoṭṭhabbavatthum labhitvā

phoṭṭhabbavasena ābhujitvā “phoṭṭhabbadānaṃ dassāmi, phoṭṭhabbadānaṃ mayhan”ti dakkhiṇeyyānaṃ deti. Yathāvuttaṃ phoṭṭhabbavatthūṃ labhitvā pariccajati, idaṃ **phoṭṭhabbadānaṃ**.

Dhammadānaṃ pana dhammārammaṇassa adhippetattā ojaṇānaṃ jīvitavasena vedittabbaṃ. Ojādīsu hi aññataraṃ rajanīyaṃ vatthūṃ labhitvā dhammārammaṇavasena ābhujitvā “dhammadānaṃ dassāmi, dhammadānaṃ mayhan”ti sappinavanītādi**ojadānaṃ** deti. Ambapānādi-aṭṭhavidhap**ānadānaṃ** deti, **jīvitadānanti** ābhujitvā salākabhattapakkhikabhaddāni deti, aphāsukabhāvena abhibhūtānaṃ byādhitānaṃ vejje paccupaṭṭhāpeti, jālaṃ phālāpeti, kumaṇaṃ viddhaṃsāpeti, sakuṇapañjaraṃ viddhaṃsāpeti, bandhanaṃ baddhānaṃ sattānaṃ bandhanaṃ mokkhaṃ kāreti, māghātabheriṃ carāpeti, aññāni ca sattānaṃ jīvitaparittāṇatthaṃ evarūpāni kammāni karoti kārāpeti ca. Idaṃ **dhammadānaṃ** nāma.

Sabbametaṃ yathāvuttaṃ dānasampadaṃ sakalalokahitasukhāya pariṇāmeti. Attano ca sammāsambodhiyā akuppāya vimuttiyā aparikkhayassa chandassa aparikkhayassa vīriyassa aparikkhayassa samādhissa aparikkhayassa paṭibhānassa aparikkhayassa ñāṇassa aparikkhayāya vimuttiyā pariṇāmeti. Imañca dānapāramiṃ paṭipajantena mahāsattena jīvite aniccasaññā paccupaṭṭhāpetabbā tathā bhogesu, bahusādhāraṇatā ca nesaṃ manasikātabbā, sattesu ca mahākaruṇā satataṃ samitaṃ paccupaṭṭhāpetabbā. Evañhi bhoge gahetabbasāraṃ gaṇhanto ādittato viya agārato sabbaṃ sāpateyyaṃ attānañca bahi nīharanto na kiñci seseti, na katthaci vibhāgaṃ karoti, aññadatthu nirapekkho nissajjati eva. Ayaṃ tāva dānapāramiyā paṭipattikkamo.

Sīlapāramiyā pana ayaṃ paṭipattikkamo- yasmā sabbaññusīlālaṅkārehi satte alaṅkaritukāmena mahāpurisena ādito attano eva tāva sīlaṃ visodhetabbaṃ. Tattha ca catūhi ākārehi sīlaṃ visujjhati- ajjhāsayavisuddhito, samādānato, avītikamanato, sati ca vītikame puna paṭipākatikakaraṇato. Visuddhāsayatāya hi ekacco (..0301) attādhipati hutvā pāpajigucchanaśabhāvo ajjhataṃ hiridhammaṃ paccupaṭṭhāpetvā suparisuddhasamācāro hoti. Tathā parato samādāne sati ekacco lokādhipati hutvā pāpato uttasanto ottappadhammaṃ paccupaṭṭhāpetvā suparisuddhasamācāro hoti. Iti ubhayathāpi ete avītikamanato sīle paṭiṭṭhahanti. Atha pana kadāci satisammosena sīlassa khaṇḍādibhāvo siyā. Tāyayeva yathāvuttāya hirottappasampattiyā khippameva naṃ vuṭṭhānādinā paṭipākatikaṃ karoti.

Tayidaṃ sīlaṃ vārittaṃ, cārittanti duvidhaṃ. Tatthāyaṃ bodhisattassa vāritta-sīle paṭipattikkamo- sabbasattesu tathā dayāpannacittena bhavitabbaṃ, yathā supinantenapi na āghāto uppajjeyya. Parūpakāraniratātāya parasantako ala-gaddo viya na parāmasitabbo. Sace pabbajito hoti, abrahmacariyatopi ārācārī hoti sattavidhamethunasamyogavirahito, pageva paradāragamanato. Sace pana apabbajito gahaṭṭho samāno paresaṃ dāresu sadā pāpakaṃ cittampi na uppādeti. Kathento ca saccaṃ hitaṃ piyaṃ vacanaṃ parimitameva ca kālena dhammiṃ kathaṃ bhāsītā hoti, sabbattha anabhijjhālu abyāpannacitto aviparītada-ssano kammassakataññāṇena ca samannāgato sammaggatesu sammāpaṭipānnesu nivīṭṭhasaddho hoti nivīṭṭhapemo.

Iti caturāpāyavaṭṭadukkhānaṃ pathabhūtehi akusalakammapathehi akusaladhammehi ca oramivā saggamokkhānaṃ pathabhūtesu kusalakammapatthesu patiṭṭhitassa mahāpurisassa parisuddhāsayaṃyogātāya yathābhipatthitā sattānaṃ hitasukhūpasamhitā manorathā sīghaṃ sīghaṃ abhinipphajjanti, pāramiyo paripūrenti. Evaṃbhūto hi ayaṃ. Tattha hiṃsānivattiyā sabbasattānaṃ abhayadānaṃ deti, appakasireneva mettābhāvanaṃ sampādeti, ekādasa mettānisamse adhigacchati, appābādho hoti appātaṅko, dīghāyuko sukhabahulo lakkhaṇavisese pāpuṇāti, dosavāsanañca samucchindati.

Tathā adinnādānanivattiyā corādīhi asādhāraṇe bhoge adhigacchati. Parehi anāsaṅkaṇiyo piyo manāpo vissasaṇiyo vibhavasampattisu alaggacitto pariccāga-sīlo lobhavāsanañca samucchindati.

Abrahmacariyanivattiyā (..0302) alolo hoti santakāyacitto, sattānaṃ piyo hoti manāpo aparisaṅkaṇiyo, kalyāṇo cassa kittisaddo abbhuggacchati, alaggacitto hoti mātugāmesu aluddhāsayo, nekkhammahulo lakkhaṇavisese adhigacchati, lobhavāsanañca samucchindati.

Musāvādanivattiyā sattānaṃ pamāṇabhūto hoti paccayiko theto ādeyyavacano, devatānaṃ piyo manāpo, surabhiḅandhamukho ārakkhitakāyavacīsamācāro, lakkhaṇavisese ca adhigacchati, kilesavāsanañca samucchindati.

Pesuṅṅānivattiyā parūpakkamehipi abhejjakāyo hoti abhejjaparivāro, saddhammesu ca abhejjanakasaddho, daḅhamitto bhavantaraparicitānaṃ viya sattānaṃ ekantapiyo asaṃkilesabahulo.

Pharusavācānivattiyā sattānaṃ piyo hoti manāpo sukhasīlo madhuravacano sambhāvaṇiyo, aṭṭhaṅgasamannāgato cassa saro nibbattati.

Samphappalāpanivattiyā sattānaṃ piyo hoti manāpo garu bhāvaṇiyo ca ādeyyavacano parimitālāpo. Mahesakkho ca hoti mahānubhāvo, ṭhānuppattikena paṭibhānena paṅhānaṃ byākaraṇakusalo, buddhabhūmiyañca ekāya eva vācāya aneka-bhāsānaṃ sattānaṃ anekesaṃ paṅhānaṃ byākaraṇasamattho hoti.

Anabhijjhālūtāya icchitalābhī hoti, uḅāresu ca bhogesu ruciṃ paṭilabhati, khattiyamahāsālādīnaṃ sammato hoti, paccatthikehi anabhibhavaṇiyo, indriyavekallaṃ na pāpuṇāti, appaṭipuggalo ca hoti.

ca satte appakasireneva pasādeti, alūkhasabhāvo ca hoti mettāvihārī, mahe-
sakkho ca hoti mahānubhāvo.

Micchādassanābhāvena kalyāṇe sahāye paṭilabhati, sīsacchedampi pāpuṇanto
pāpakammaṃ na karoti, kammassakatādassanato akotūhalamaṅgaliko ca hoti,
saddhamme cassa saddhā paṭiṭṭhitā hoti mūlajātā, saddahati ca tathāgatānaṃ
bodhiṃ, samayantaresu nābhiramati ukkāraṭṭhāne (..0303) viya rājahaṃso,
lakkhaṇattayaparijānanakusalo hoti, ante ca anāvaraṇaññalābhī, yāva bodhiṃ
na pāpuṇāti, tāva tasmīṃ tasmīṃ sattanikāye ukkaṭṭhukkaṭṭho ca hoti, uḷāruḷārā
sampattiyo pāpuṇāti. Iti hidaṃ sīlaṃ nāma sabbasampattīnaṃ adhiṭṭhānaṃ,
sabbabuddhaguṇānaṃ pabhavabhūmi, sabbabuddhakāradhammānaṃ ādi
caraṇaṃ mukhaṃ pamukhanti bahumānanaṃ uppādetvā kāyavacīsaṃyame
indriyadamane ājīvavisuddhiyaṃ paccayaparibhogesu ca satisampajaññabalena
appamattena lābhasakkārasilokaṃ mittamukhapaccatthikaṃ viya sallakkhetvā
“kikīva aṇḍaṃ”ti-ādinā (visuddhi. 1.19; dī. ni. aṭṭha. 1.7) vuttanayena sakkaccaṃ
sīlaṃ sampādetabbaṃ. Ayaṃ tāva vārittasīle paṭipattikkamo.

Cārittasīle pana paṭipatti evaṃ veditabbā- idha bodhisatto kalyāṇamittānaṃ
garuṭṭhāniyānaṃ abhivādanaṃ paccuṭṭhānaṃ añjalikammaṃ sāmīcikammaṃ
kālena kālaṃ kattā hoti, tathā tesāṃ kālena kālaṃ upaṭṭhānaṃ kattā hoti, gilā-
nānaṃ kāyaveyyāvaṭikaṃ. Subhāsitaṭṭhāni sutvā sādhuṅkāraṃ kattā hoti, guṇava-
ntānaṃ guṇe vaṇṇetā paresaṃ apakāre khantā, upakāre anussaritā, puññāni anu-
moditā, attano puññāni sammāsambodhiyā pariṇāmetā, sabbakālaṃ appamāda-
vihārī kusalesu dhammesu, sati ca accaye accayato disvā tādisānaṃ sahadha-
mmikānaṃ yathābhūtaṃ āvikattā, uttari ca sammāpaṭipattiṃ sammadeva paripū-
retā.

Tathā attano anurūpāsu atthūpasamhitāsu sattānaṃ itikattabbatāsu dakkho
analaso sahāyabhāvaṃ upagacchati. Uppannesu ca sattānaṃ byādhi-ādidu-
kkhesu yathārahaṃ patikāravidhāyako. Nātibhogādibyanapatitesu sokāpano-
dano ullumpanasabhāvāvaṭṭhito hutvā niggahārahānaṃ dhammeneva niggaṇha-
nako yāvadeva akusalā vuṭṭhāpetvā kusale paṭiṭṭhāpanāya. Paggahārahānaṃ
dhammeneva paggaṇhanako. Yāni purimakānaṃ mahābodhisattānaṃ uḷārata-
māni paramadukkarāni acinteyyānubhāvāni sattānaṃ ekantahitasukhāvahāni
caritāni, yehi nesaṃ bodhisambhārā sammadeva paripākaṃ agamaṃsu, tāni
suttvā anubbiggo anutrāso tepi (..0304) mahāpurisā manussā eva, kamena pana
sikkhāparipūriyā bhāvitattabhāvā tādisāya uḷāratamāya ānubhāvasampattiyā
bodhisambhāresu ukkaṃsapāramippattā ahesuṃ, tasmā mayāpi sīlādisikkhāsu
sammadeva tathā paṭipajjitabbaṃ, yāya paṭipattiyā ahampi anukkamena sikkhaṃ
paripūretvā ekantato taṃ padaṃ anupāpuṇissāmīti saddhāpurecārikaṃ vīriyaṃ
avissajjento sammadeva sīlesu paripūrakārī hoti.

Tathā paṭicchannakalyāṇo hoti vivaṭāparādho, appiccho santuṭṭho pavivitto
asaṃsaṭṭho dukkhasaho aparitassanajātiko anuddhato anunnaḷo acapalo amu-
kharo avikiṇṇavāco santindriyo santamānaso kuhanādimicchājīvarahito ācārago-

carasampanno aṇumattesu vajjesu bhayadassāvī samādāya sikkhati sikkhāpa-
desu āradhaviṛiyo pahitatto kāye ca jīvite ca nirapekkho, appamattakampi kāye
jīvite vā apekkhaṃ nādhivāseti pajahati vinodeti, pageva adhimattaṃ. Sabbepi
dussīlyahetubhūte kodhūpanāhādike upakkilese pajahati vinodeti. Appamatta-
kena ca visesādhigamena aparituṭṭho hoti, na saṅkocaṃ āpajjati, uparūpari visesā-
dhigamāya vāyamati.

Yena yathāladdhā sampatti hānabhāgiyā vā ṭhitibhāgiyā vā na hoti, tathā mahā-
puriso andhānaṃ pariṇāyako hoti, maggaṃ ācikkhati, badhirānaṃ hatthamu-
ddāya saññaṃ deti, atthamanuggāheti, tathā mūgānaṃ. Piṭhasappikānaṃ piṭhaṃ
deti yānaṃ deti vāheti vā. Assaddhānaṃ saddhāpaṭilābhāya vāyamati, kusitānaṃ
ussāhajanāya, muṭṭhassatīnaṃ satisamāyogāya, vibbhantacittānaṃ samādhisa-
mpadāya, duppaññaṃ paññādhigamāya vāyamati. Kāmacchandapariyuṭṭhi-
tānaṃ kāmacchandapaṭivinodanāya vāyamati. Byāpādathinamiddha-uddhaccaku-
kkuccavicikicchāpariyuṭṭhitānaṃ vicikicchāvinodanāya vāyamati. Kāmavitakkā-
di-apakatānaṃ kāmavitakkādīmicchāvitakkavinodanāya vāyamati. Pubbakārīnaṃ
sattānaṃ kataññaṃ nissāya pubbabhāsī piyavādī saṅgāhako sadisena adhi-
kena vā paccupakārena sammānetā hoti.

Āpadāsu (..0305) sahāyakiccaṃ anutiṭṭhati. Tesam tesañca sattānaṃ pakatisa-
bhāvañca parijānitvā yehi yathā saṃvasitabbaṃ hoti, tehi tathā saṃvasati. Yesu
ca yathā paṭipajjitabbaṃ hoti, tesu tathā paṭipajjati. Tañca kho akusalato vuṭṭhā-
petvā kusale patiṭṭhāpanavasena, na aññathā. Paracittānurakkhaṇā hi bodhisat-
tānaṃ yāvadeva kusalābhivaḍḍhiyā. Tathā hitajjhāsayenāpi paro na hiṃsitabbo,
na bhaṇḍitabbo, na maṅkubhāvamāpādetabbo, na parassa kukkucçaṃ uppāde-
tabbaṃ, na niggahaṭṭhāne na codetabbo, na nīcataraṃ paṭipannassa attā ucca-
tare ṭhapetabbo, na ca paresu sabbena sabbaṃ asevinā bhavitabbaṃ, na atise-
vinā bhavitabbaṃ, na akālasevinā.

Sevitabbayutte pana satte desakālānurūpaṃ sevati. Na ca paresaṃ purato piye
vigarahati, appiye vā pasamaṃsati. Na avissaṭṭhavissāsī hoti. Na dhammikaṃ upani-
mantanaṃ paṭikkhipati. Na saññattiṃ upagacchati, nādhikaṃ paṭiggaṇhāti.
Saddhāsampanne saddhānisamaṃsakathāya sampahaṃsati. Sīlasutacāgapañña-
sampanne paññaṃsammaṃsakathāya sampahaṃsati. Sace pana bodhisatto abhiñña-
balappatto hoti, pamādāpanne satte abhiññābalena yathārahaṃ nirayādike
dassento saṃvejetvā assaddhādike saddhādīsu patiṭṭhāpeti. Sāsane otāreti.
Saddhādiguṇasampanne paripāceti. Evamayaṃ mahāpurisassa cārittabhūto apa-
rimāṇo puññaṃbhisaṇḍo kusalābhisaṇḍo uparūpari abhivaḍḍhatīti veditabbaṃ.

Api ca yā sā “kiṃ sīlaṃ kenatṭhena sīlan”ti-ādinā pucchaṃ katvā “pāṇātipātā-
dīhi viramantassa vattapaṭipattiṃ vā pūrentassa cetanādayo dhammā sīlan”ti-ā-
dinā nayena nānappaḅārato sīlassa vitthārakathā **visuddhimagge** (visuddhi. 1.6
ādayo) vuttā, sā sabbāpi idha āharitvā vattabbā. Kevalañhi tattha sāvaka bodhisat-
tavasena sīlakathā āgatā, idha mahābodhisattavasena karuṇūpāyakosallapubba-
ṅgamaṃ katvā vattabbāti ayameva viseso. Yato idaṃ sīlaṃ mahāpuriso yathā na
attano duggatiyaṃ parikkilesavimuttiyā sugatiyampi, na rajjasampattiyā, na cacka-

vatti, na deva, na sakka, na māra, na brahmasampattiyā pariṇāmeti, tathā na attano tevijjatāya, na chaḷabhiññatāya (..0306), na catuppaṭṭisambhidādhigamāya, na sāvakabodhiyā, na paccekabodhiyā, pariṇāmeti, atha kho sabbaññubhāvena sabbasattānaṃ anuttarasīlālaṅkārasampādanatthameva pariṇāmetīti. Ayaṃ sīlapāramiyā paṭipattikkamo.

Tathā yasmā karuṇūpāyakosallapariggahitā ādīnavadassanapubbaṅgamā kāmehi ca bhavehi ca nikkhamanavasena pavattā kusalacittuppatti nekkhammapāramī, tasmā sakalasaṃkilesanivāsanaṭṭhānatāya puttadārādīhi mahāsambādhatāya kasivāṇijjādinānāvidhakammantādhiṭṭhānabyākulatāya ca gharāvāsassa nekkhammasukhādīnaṃ anokāsataṃ, kāmānaṅca satthadhārālaggamadhubindu viya ca avaliyhamānā parittassādā vipulānatthānubandhāti ca, vijjulatobhāsena gahetabbanaccaṃ viya parittakālūpalabbhā, ummattakālaṅkāro viya viparītasāññāya anubhavitabbā, karīsāvachchādanā viya patikārabhūtā, udakate mitaṅguliya tanūdaka pānaṃ viya atittikarā, chātajjhatabhojanaṃ viya sābādhā, baḷisāmiṣaṃ viya byasanasannipātakāraṇaṃ, aggisantāpo viya kālattayepi dukkhuppattihetubhūtā, makkaṭalepo viya bandhanimittaṃ, ghātakāvachchādanā viya anatthacchādanā, sapattagāma vāso viya bhayaṭṭhānabhūtā, paccatthikaposako viya kilesamārādīnaṃ āmisabhūtā, chaṇasampattiyo viya vipariṇāmadukkhā, koṭaraggi viya antodāhakā, purāṇakūpāvalambibīraṇamadhupiṇḍaṃ viya anekādīnavā, loṇūdaka pānaṃ viya pipāsāhetubhūtā, surāmerayaṃ viya nīcajanasevitā, appassādatāya aṭṭhikaṅkalūpamāti-ādinā (ma. ni. 1.234; 2.42; pāci. 417; mahāni. 3; cūḷani. khaggavisāṇasuttaniddesa 147) ca nayena ādīnavaṃ sallakkhetvā tabbipariyāyena nekkhamme ānisaṃsaṃ passantena nekkhammapaviveka-upasamasukhādīsū ninnapoṇapabbhāracittena nekkhammapāramiyaṃ paṭipajjitabbaṃ. Yasmā pana nekkhammaṃ pabbajjāmūlakaṃ, tasmā pabbajjā tāva anuṭṭhātābbā. Pabbajjamanuṭṭhantena ca mahāsattena asati buddhuppāde kammavādīnaṃ kiriyavādīnaṃ tāpasaparibbājakānaṃ pabbajjā anuṭṭhātābbā.

Uppannesu pana sammāsambuddhesu tesāṃ sāsane eva pabbajitabbaṃ. Pabbajitvā ca yathāvutte sīle patiṭṭhitena tassā eva hi sīlapāramiyā vodāpanatthaṃ dhutaguṇā samādātābbā. Samādinnadhutadhammā hi mahāpurisā sammadeva te (..0307) pariharantā appicchāsantuṭṭhāsallekhapaviveka-asāṃsaggavīriyārambhasubharatādi-guṇasalilavikkhālitakilesamalātāya anavajjasīlavataguṇaparissuddhasabbasamācārā porāṇe ariyavaṃsattaye patiṭṭhitā catutthaṃ bhāvanārāmatāsaṅkhātāṃ ariyavaṃsaṃ adhigantaṃ cattārīsāya ārammaṇesu yathārahaṃ upacārappanābhedaṃ jhānaṃ upasampajja viharanti. Evaṃ hissa sammadeva nekkhammapāramī paripūritā hoti.

Imasmimṃ pana ṭhāne terasahi dhutadhammehi saddhimṃ dasa kasiṇāni, dasa asubhāni, dasānussatiyo, cattāro brahmavihārā, cattāro āruppā, ekā saññā, ekaṃ vavatthānanti cattārīsāya samādhibhāvanāya kammaṭṭhānāni bhāvanāvidhānaṅca vitthārato vattābbāni. Taṃ panetaṃ sabbaṃ yasmā **visuddhimagge** (visuddhi. 1.22 ādayo, 47, 55) sabbākārato vitthāretvā vuttaṃ, tasmā tattha vuttanayeneva veditabbaṃ. Kevalaṅhi tattha sāvakabodhisattassa vasena vuttaṃ, idha

mahābodhisattassa vasena karuṇūpāyakosallapubbaṅgamaṃ katvā vattabbanti ayameva visesoti. Evamettha nekkhammapāramiyā paṭipattikkamo veditabbo.

Tathā paññāpāramiṃ sampādetukāmena yasmā paññā āloko viya andhakārena mohena saha na vattati, tasmā mohakāraṇāni tāva bodhisattena parivajjettabbāni. Tatthimāni mohakāraṇāni- arati tandi vijambhitā ālasiyaṃ gaṇasaṅgaṇikā-rāmatā niddāsīlatā anicchayasīlatā ñāṇasmimṃ akutūhalatā micchādhimāno apari-pucchakatā kāyassa na sammāparihāro asamāhitacittatā duppaññānaṃ puggalānaṃ sevānaṃ paññavantānaṃ apayirupāsānaṃ attaparibhavo micchāvikkappo viparītābhiniveso kāyadaḥhibahulatā asaṃvegasīlatā pañca nīvaraṇāni. Saṅkhepato ye vā pana dhamme āsevato anuppannā paññā nuppajjati, uppannā parihāyati. Iti imāni sammohakāraṇāni parivajjentena bāhusacce jhānādīsu ca yogo karaṇīyo.

Tatthāyaṃ bāhusaccassa visayavibhāgo- pañcakkhandhā dvādasāyatanāni aṭṭhārasa dhātuyo cattāri saccāni bāvīsatiṅdriyāni dvādasapadiko paṭiccasamuppādo tathā satipaṭṭhānādayo kusalādidhammappakārabhedā ca, yāni ca loke anavajjāni vijjāṭṭhānāni, ye ca sattānaṃ hitasukhavidhānayoggā (..0308) byākaraṇavisesā, iti evaṃ pakāraṃ sakalameva sutavisayaṃ upāyakosallapubbaṅgamāya paññāya satiyā vīriyena ca sādhukaṃ uggahaṇasavanadhāraṇaparicayaparipucchāhi ogāhetvā tattha ca paresaṃ paṭiṭṭhāpanena sutamayā paññā nibbatte-tabbā.

Tathā sattānaṃ itikattabbatāsu ṭhānuppattikapaṭibhānabhūtā āyāpāya-upāyako-sallabhūtā ca paññā hitesitaṃ nissāya tattha tattha yathārahaṃ pavattetabbā. Tathā khandhādīnaṃ sabhāvadhammānaṃ ākāraparivitakkanamukhena te nijjhānaṃ khamāpentena cintāmayā paññā nibbattetabbā. Khandhādīnaṃyeva pana salakkhaṇasāmaññalakkhaṇapariggahaṇavasena lokiyapariññā nibbatte-ntena pubbabhāgabhāvanāpaññā sampādetabbā. Evañhi nāmarūpamattamidaṃ yathārahaṃ paccayehi uppajjati ceva nirujjhati ca, na ettha koci kattā vā kāretā vā, hutvā abhāvaṭṭhena aniccaṃ, udayabbayapaṭipīḷanaṭṭhena dukkhaṃ, avasavatta-naṭṭhena anattāti ajjhattikadhamme bāhirakadhamme ca nibbisesaṃ parijānanto tattha āsaṅgaṃ pajahanto pare ca tattha taṃ jahāpento kevalaṃ karuṇāvaseneva yāva na buddhaguṇā hatthatalaṃ āgacchanti, tāva yānattaye satte avatāraṇapari-pācanehi paṭiṭṭhapento jhānavimokkhasamādhisamāpattiyo abhiññāyo ca lokiyā vasībhāvaṃ pāpento paññāya matthakaṃ pāpuṇāti.

Tattha yā imā iddhiḍhañāṇaṃ dibbasotadhātuñāṇaṃ cetopariyañāṇaṃ pubbe-nivāsānussatiñāṇaṃ dibbacakkhuñāṇaṃ yathākammupagañāṇaṃ anāgataṃsa-ñāṇanti sapaṭibhaṇḍā

pañcalokiya-abhiññāsañkhātā bhāvanāpaññā, yā ca khandhāyatanadhātu-indriya-saccapaṭiccasamuppādādibhedesu bhūmibhūtesu dhammesu uggahaparipucchāvasena ñāṇaparicayaṃ katvā sīlavisuddhicittavisuddhīti mūlabhūtāsu imāsu dvīsu visuddhīsu paṭiṭṭhāya diṭṭhivisuddhikañkhāvitaraṇavisuddhimaggāmaggañāṇadassanavisuddhi- paṭipadāñāṇadassanavisuddhiñāṇadassanavisuddhīti sarīrabhūtā imā pañca visuddhiyo sampādentena bhāvetabbā lokiyalokuttarabhedā bhāvanāpaññā, tāsāṃ sampādanavidhānaṃ yasmā “tattha ekopi hutvā bahudhā hotīti-ādikāṃ iddhivikubbaṃ kātukāmena ādikammikena yoginā”ti-ādinā “khandhāti rūpakkhandho vedanākkhandho saññākkhandho sañkhārakkhandho viññāṇakkhandho”ti-ādinā ca visayavibhāgena saddhiṃ (..0309) **visuddhimagge** (visuddhi. 2.430 ādayo) sabbākārato vitthāretvā vuttaṃ, tasmā tattha vuttanayeneva vedītabbaṃ. Kevalañhi tattha sāvaka bodhisattassa vasena paññā āgatā, idha mahābodhisattassa vasena karuṇūpāyakosallapubbaṅgamaṃ katvā vattabbā, ñāṇadassanavisuddhiṃ apāpetvā paṭipadāñāṇadassanavisuddhiyaṃyeva vipassanā ṭhapeta- bbāti ayameva viseso. Evamettha paññāpāramiyā paṭipattikkamo veditabbo.

Tathā yasmā sammāsambodhiyā katābhinihārena mahāsattena pāramiparipūra- ṇatthaṃ sabbakālaṃ yuttappayuttana bhavitabbaṃ ābaddhaparikaraṇena, tasmā kālena kālaṃ “ko nu kho ajja mayā puññasambhāro ñāṇasambhāro vā upacito, kiṃ vā mayā parahitaṃ katan”ti divase divase paccavekkhantena sattahitattaṃ ussāho karaṇīyo. Sabbesampi sattānaṃ upakārāya attano pariggahabhūtaṃ vatthu kāye jīvite ca nirapekkhacittena ossajitabbaṃ. Yaṃ kiñci kammaṃ karoti kāyena vācāya vā, taṃ sabbaṃ sambodhiyaṃ ninnacitteneva kātabbaṃ, bodhiyā pariṇāmetabbaṃ. Uḷārehi ittarehi ca kāmehi vinivattacitteneva bhavitabbaṃ. Sabbāsūpi itikattabbatāsu upāyakosallaṃ paccupaṭṭhāpetvāva paṭipajjitabbaṃ.

Tasmiṃ tasmiṃ sattahite āradhaviṛiyena bhavitabbaṃ iṭṭhāniṭṭhādisabbasa- hena avisaṃvādinā. Sabbepi sattā anodhiso mettāya karuṇāya ca pharitabbā. Yā kāci sattānaṃ dukkhuppatti, sabbā sā attani pāṭikañkhitabbā. Sabbesañca sattānaṃ puññaṃ abbhanumoditabbaṃ. Buddhānaṃ mahantatā mahānubhāvata abhiṇhaṃ paccavekkhitabbā. Yañca kiñci kammaṃ karoti kāyena vācāya vā, taṃ sabbaṃ bodhininnacittapubbaṅgamaṃ kātabbaṃ. Iminā hi upāyena dānādīsu yuttappayuttassa thānavato daḷhaparakkamassa mahāsattassa bodhisattassa aparimeyyo puññasambhāro ñāṇasambhāro ca divase divase upacīyati.

Api ca sattānaṃ paribhogatthaṃ paripālanatthañca attano sarīraṃ jīvitañca pariccajivā khuppiṇāsāsītuṇhavātātāpādīdukkhapatikāro pariyesitabbo upane- tabbo ca. Yañca yathāvuttadukkhapatikārajaṃ sukhaṃ attanā paṭilabhati, tathā ramaṇīyesu ārāmuyyānapāsādataḷākādīsu araññāyatanesu ca kāyacittasantāpā- bhāvena abhinibbutatā attanā (..0310) sukhaṃ paṭilabhati, yañca suṇāti buddhā- nubuddhapacceka buddhā mahābodhisattā ca nekkhammapaṭipattiyaṃ ṭhitā diṭṭha- dhammasukhavihārabhūtaṃ īdisaṃ nāma jhānasamāpattisukhaṃ anubhavantīti, taṃ sabbaṃ sabbasattesu anodhiso upasaṃharatīti. Ayaṃ tāva nayo asamāhita- bhūmiyaṃ paṭiṭṭhitassa.

Samāhitabhūmiyaṃ pana paṭiṭṭhito attanā yathānubhūtaṃ visesādhigamani-

bbattaṃ pītiṃ passaddhiṃ sukhaṃ samādhim yathābhūtaññañca sattesu adhi-
muccanto upasaṃharati pariṇāmeti. Tathā mahati saṃsāradukkhe tassa ca nimi-
ttabhūte kilesābhisaṅkhāradukkhe nimuggaṃ sattanikāyaṃ disvā tatrāpi chedana-
bhedanaphālanapiṃsanaggisanti-pādijanitā dukkhā tibbā kharā kaṭukā vedanā
nirantaraṃ cirakālaṃ vediyante nārake, aññamaññaṃ kujjhanasantāpanaviheṭṭha-
nahiṃsanaparādhīnatādīhi mahādukkhaṃ anubhavante tiracchānagate, jotimālā-
kulasarīre khuppi-pāsāvātātapādīhi ḍayhamāne ca visussamāne ca vantakheḷādi-ā-
hāre uddhabāhuṃ viravante nijjhāmataṅhikādike mahādukkhaṃ vediyamāne pete
ca, pariyeṭṭhimūlakaṃ mahantaṃ anayabyasanaṃ pāpuṇante hatthacchedādika-
raṇāyogena dubbaṇṇaduddasikadaliddādibhāvena khuppi-pāsādi-ābādhayogena
balavantehi abhibhavanīyato paresaṃ vahanato parādhīnato ca, nārake pete tira-
cchānagate ca, atisayante apāyadukkhanibbisesaṃ dukkhamanubhavante
manusse ca, tathā visayavisaparibhogavikkhittacittatāya rāgādipariḷāhena ḍayha-
māne vātavegasamuṭṭhitajālāsamiddhasukkhakaṭṭhasannipāte aggikkhandhe viya
anupasantapariḷāhavuttike anupasantanihataparādhīne kāmāvacaradeve ca,
mahatā vāyāmena vidūramākāsaṃ vigāhitasakuntā viya balavatā dūre pāṇinā
khittasārā viya ca, satipi cirappavattiyaṃ aniccantikātāya pātapariyosānā anatikka-
ntajātijarāmarañā evāti rūpārūpāvacaradeve ca passantena mahantaṃ saṃvegaṃ
paccupaṭṭhapetvā mettāya karuṇāya ca anodhiso sattā pharitabbā. Evaṃ kāyena
vācāya manasā ca bodhisambhāre nirantaraṃ upacinantena yathā pāramiyo pāri-
pūriṃ gacchanti, evaṃ sakkaccakārinā sātaccakārinā anolīnavuttinā ussāho pava-
ttetabbo, vīriyapāramī paripūretabbā.

Api (..0311) ca acinteyyāparimeyyavipuloḷāravimalanirupamanirūpakilesaguṇa-
nicayanidhānabhūtassa buddhabhāvassa ussakitvā sampahaṃsanayoggaṃ
vīriyaṃ nāma acinteyyānubhāvameva, yaṃ na pacurajānā sotumpi sakkuṇanti,
pageva paṭipajjitum. Tathā hi tividhā abhinīhāracittuppatti, catasso buddhabhū-
miyo, cattāri saṅgahavatthūni, karuṇekarasatā, buddhadhammesu sacchikara-
ṇena visesappaccayo nijjhānakhanti, sabbadhammesu nirupalepo, sabbasattesu
piyaputtasaññā, saṃsāradukkhehi aparikhedo, sabbadeyyadhammapariccāgo,
tena ca niratimānatā, adhisīlādi-adhiṭṭhānaṃ, tattha ca acañcalatā, kusalakiriyāsu
pītipāmojjaṃ, vivekaninnacittatā, jhānānuyogo, anavajjadhammena atitti, yathāsu-
tassa dhammassa paresaṃ hitajjhāsayena desanā, sattānaṃ ñāye nivesanā, āra-
mbhadaḷhatā, dhīravīrabhāvo, parāpavādaparāpakāresu vikārābhāvo, saccādhi-
ṭṭhānaṃ, samāpattisu vasībhāvo, abhiññāsu balappatti, lakkhaṇattayāvabodho,
satipaṭṭhānādīsu yogakammābhīyogena lokuttaramaggasambhārasambharaṇaṃ,
navalokuttarāvakkantīti evamādikā sabbāpi bodhisambhārapaṭipatti vīriyānubhā-
veneva samijjhatīti abhinīhārato yāva mahābodhi anossajjantena sakkaccaṃ nira-
ntaraṃ vīriyaṃ yathā uparūpari visesāvahaṃ hoti, evaṃ sampādetabbaṃ. Sampa-
jjamāne ca yathāvutte vīriye khantisaccādhiṭṭhānādayo ca dānasīlādayo ca
sabbepi bodhisambhārā tadadhīnavuttitāya sampannā eva hontīti khanti-ādīsipi
imināva nayena paṭipatti veditabbā.

Iti sattānaṃ sukhūpakaraṇapariccāgena bahudhā anuggahakaraṇaṃ dānena

paṭipatti, sīlena tesam jīvitasāpateyyadārarakkhā-abhedapiyahitavacanāvihimsā-dikāraṇāni, nekkhammena tesam āmisapaṭiggahaṇadhammādānādinā aneka-vidhā hitacariyā, paññāya tesam hitakaraṇūpāyakosallaṃ, vīriyena tattha ussāhā-rambha-asamhīrāni, khantiyā tadaparādhasaṇaṃ, saccena nesam avañcanata-dupakārakiriyāsamādānāvisaṃvādanādi, adhiṭṭhānena tadupakārakaraṇe anatta-sampātepi acalanaṃ, mettāya nesam hitasukhānucintanaṃ, upekkhāya nesam upakārāpakāresu vikārānāpattīti evaṃ aparimāṇe satte ārabha anukampitasabbasattassa mahābodhisattassa (..0312) puthujjanehi asādhāraṇo aparimeyyo puññañāṇasambhārūpacayo ettha paṭipattīti veditabbaṃ. Yo cetāsaṃ paccayo vutto, tassa ca sakkaccaṃ sampādanaṃ.

Ko vibhāgoti? Dasa pāramiyo, dasa upapāramiyo, dasa paramatthapāramiyoti samattiṃsapāramiyo. Tattha katābhinihārassa bodhisattassa parahitakaraṇābhinninnāsaya payogassa kaṇhadhammavokiṇṇā sukkadhammā pāramiyo eva, tehi avokiṇṇā sukkadhammā upapāramiyo, akaṇha-asukkā paramatthapāramiyoti keci. Samudāgamanakālesu vā pūriyamānā pāramiyo, bodhisattabhūmiyaṃ puṇṇā upapāramiyo, buddhabhūmiyaṃ sabbākārapariṇāṇā paramatthapāramiyo. Bodhisattabhūmiyaṃ vā parahitakaraṇato pāramiyo, attahitakaraṇato upapāramiyo, buddhabhūmiyaṃ balavesārajjasamadhigamena ubhayahitaparipūraṇato paramatthapāramiyo.

Evaṃ ādimajjhapariyosānesu paṇidhānārambhapariniṭṭhānesu tesam vibhāgoti apare. Dosūpasamakaraṇāpakatikānaṃ bhavasukhavimuttisukhaparamasukhappattānaṃ puññūpacayabhedato tabbibhāgoti añṇe. Lajjāsati mānāpassa yānaṃ lokuttaradhammādhipatīnaṃ sīlasamādhipaññāgarukānaṃ tāritataritatāra-yitūnaṃ anubuddhapacceka buddhasammāsambuddhānaṃ pāramī, upapāramī, paramatthapāramīti bodhisattassuppattito yathāvuttavibhāgoti keci. Cittapaṇidhito yāva vacīpaṇidhi, tāva pavattā sambhārā pāramiyo, vacīpaṇidhito yāva kāyapaṇidhi, tāva pavattā upapāramiyo, kāyapaṇidhito pabbuti paramatthapāramiyoti apare. Añṇe pana “parapuññānumodanavasena pavattā sambhārā pāramiyo, paresaṃ kāraṇavasena pavattā upapāramiyo, sayamkaraṇavasena pavattā paramatthapāramiyo” ti vadanti.

Tathā bhavasukhāvaho puññañāṇasambhāro pāramī, attano nibbānasukhāvaho upapāramī, paresaṃ tadubhayasukhāvaho paramatthapāramīti eke. Puttadāradhanādi-upakaraṇapariccāgo pana dānapāramī, aṅgapariccāgo dāna-upapāramī, attano jīvitapariccāgo dānaparamatthapāramīti. Tathā puttadārādikassa tividdhassāpi hetu avitikkamanavasena tisso sīlapāramiyo, tesu eva tividdhesu vatthūsu ālayaṃ upacchinditvā nikkhamanavasena (..0313) tisso nekkhammapāramiyo, upakaraṇaṅgajīvitataṇhaṃ samūhanitvā sattānaṃ hitāhitavinicchayakaraṇavasena tisso paññāpāramiyo. Yathāvuttabhedānaṃ pariccāgādīnaṃ vāyamanavasena tisso vīriyapāramiyo, upakaraṇaṅgajīvitantarāyakarānaṃ khamanavasena tisso khantipāramiyo, upakaraṇaṅgajīvitahetu saccāpariccāgavasena tisso saccāpāramiyo, dānādīpāramiyo akuppādhiṭṭhānavaseneva samijjhantīti, upakaraṇādivināsepi acalādhiṭṭhānavasena tisso adhiṭṭhānapāramiyo, upakaraṇādi-upaghāta-

kesupi sattesu mettāya avijahanavasena tisso mettāpāramiyo, yathāvuttavatthutta-
yassa upakārāpakāresu sattasaṅkhāresu majjhattatāpaṭilābhavasena tisso upe-
kkhāpāramiyoti evamādinā etāsaṃ vibhāgo veditabbāti.

Ko saṅgahoti? Ettha pana yathā etā vibhāgato tiṃsavidhāpi dānapārami-ādibhā-
vato dasavidhā, evaṃ dānasīlakhantivīriyajhānapaññāsabhāvena chabbidhā.
Etāsu hi nekkhammapāramī sīlapāramiyā saṅgahitā, tassā pabbajjābhāve, nīvara-
ṇavivekabhāve pana jhānapāramiyā kusaladhammabhāve chahipi saṅgahitā.
Saccapāramī sīlapāramiyā ekadeso eva vacīviratisaccapakkhe, ñāṇasacca-
pakkhe pana paññāpāramiyā saṅgahitā. Mettāpārami jhānapāramiyā eva. Upe-
kkhāpāramī jhānapaññāpāramīhi. Adhiṭṭhānapāramī sabbāhipi saṅgahitāti.

Etesaṅca dānādīnaṃ channaṃ guṇānaṃ aññamaññasambandhānaṃ pañcada-
sayugalādīni pañcadasayugalādisādhakāni honti. Seyyathidaṃ- dānasīlayuga-
lena parahitāhitānaṃ karaṇākaraṇayugalasiddhi, dānakhantiyugalena alobhādo-
sayugalasiddhi, dānavīriyayugalena cāgasutayugalasiddhi, dānajhānayugalena
kāmadossappahānayugalasiddhi. Dānapaññāyugalena ariyayānadhurayugala-
siddhi, sīlakhantidvayena payogāsayasuddhidvayasiddhi, sīlavīriyadvayena bhāva-
nādvayasiddhi, sīlajhānavayena dussīlyapariyuṭṭhānappahānavayasiddhi, sīla-
paññādvayena dānavayasiddhi, khantivīriyayugalena khamātejadvayasiddhi,
khantijhānayugalena virodhānurodhappahānayugalasiddhi, khantipaññāyugalena
suññatākhantipaṭivedhadukasiddhi, vīriyajhānadukena paggahāvikkhepaduka-
siddhi, vīriyapaññādukena saraṇadukasiddhi, jhānapaññādukena yānaduka-
siddhi (..0314), dānasīlakhantittikena lobhadosamohappahānattikasiddhi, dānasīla-
vīriyattikena bhogajīvitakāyasārādānattikasiddhi, dānasīlajhānattikena puññakiriya-
vatthuttikasiddhi, dānasīlapaññātikena āmisābhayadhammādānattikasiddhīti.
Evaṃ itarehipi tikehi catukkādīhi ca yathāsambhavaṃ tikāni ca catukkādīni ca
yojetabbāni.

Evaṃ chabbidhānampi pana imāsaṃ pāramīnaṃ catūhi adhiṭṭhānehi saṅgaho
veditabbo. Sabbapāramīnaṃ samūhasaṅgahato hi **cattāri adhiṭṭhānāni**, seyya-
thidaṃ- saccādhiṭṭhānaṃ, cāgādhiṭṭhānaṃ, upasamādhiṭṭhānaṃ, paññādhiṭṭhā-
nanti. Tattha adhiṭṭhāti etena, ettha vā adhiṭṭhāti, adhiṭṭhānamattameva vā tanti
adhiṭṭhānaṃ, saccaṅca taṃ adhiṭṭhānaṅca, saccassa vā adhiṭṭhānaṃ, saccaṃ
adhiṭṭhānametassāti vā saccādhiṭṭhānaṃ. Evaṃ sesesupi. Tattha avisesato tāva
lokuttaraguṇe katābhinihārassa anukampitasabbasattassa mahāsattassa paṭiññā-
nurūpaṃ sabbapāramipariggahato saccādhiṭṭhānaṃ. Tāsaṃ paṭipakkhapariccā-
gato cāgādhiṭṭhānaṃ. Sabbapāramitāguṇehi upasamato

upasamādhīṭṭhānaṃ. Tehi eva parahitopāyakosallato paññādhīṭṭhānaṃ.

Visesato pana yācakajanaṃ avisaṃvādetvā dassāmīti paṭijānanaṃ paṭiññaṃ avisaṃvādetvā dānato dānaṃ avisaṃvādetvā anumodanaṃ macchariyādipaṭipakkhapariccāgato deyyadhammapaṭiggāhakadānadeyyadhammakkhayesu lobhadosa-mohabhaya-vūpasamato yathārahaṃ yathākālaṃ yathāvidhānañca dānato paññuttarato ca kusaladhammānaṃ caturadhiṭṭhānapadaṭṭhānaṃ dānaṃ. Tathā saṃvarasamādānassa avītikkamanaṃ dussīlyapariccāgato duccharitavūpasamanaṃ paññuttarato ca caturadhiṭṭhānapadaṭṭhānaṃ sīlaṃ. Yathāpaṭiññaṃ khama-nato, parāparādhavikappapariccāgato, kodhapariyuṭṭhānavūpasamanaṃ, paññu-ttarato, ca caturadhiṭṭhānapadaṭṭhānā khanti. Paṭiññānurūpaṃ parahitakaraṇato, visadapariccāgato, akusalavūpasamanaṃ, paññuttarato ca caturadhiṭṭhānapada-ṭṭhānaṃ vīriyaṃ. Paṭiññānurūpaṃ lokahitānucintanaṃ, nīvaraṇapariccāgato, citta-vūpasamanaṃ, paññuttarato ca caturadhiṭṭhānapadaṭṭhānaṃ jhānaṃ. Yathāpa-ṭiññaṃ parahitūpāyakosallato, anupāyakiriyāpariccāgato, mohajapariḷāhavūpasa-manato, sabbaññutāpaṭilābhato ca caturadhiṭṭhānapadaṭṭhānā paññā.

Tattha (..0315) ñeyyapaṭiññānuvidhānehi saccādhīṭṭhānaṃ. Vatthukāmakilesa-kāmapariccāgehi cāgādhīṭṭhānaṃ. Dosadukkhavūpasamehi upasamādhīṭṭhānaṃ. Anubodhapaṭivedhehi paññādhīṭṭhānaṃ. Tividhasaccapariggahitaṃ dosattayavi-rodhi saccādhīṭṭhānaṃ. Tividhacāgapariggahitaṃ dosattayavirodhi cāgādhī-ṭṭhānaṃ. Tividhavūpasamapariggahitaṃ dosattayavirodhi upasamādhīṭṭhānaṃ. Tividhāñāṇapariggahitaṃ dosattayavirodhi paññādhīṭṭhānaṃ. Saccādhīṭṭhānapariggahitāni cāgūpasamapaññādhīṭṭhānāni avisaṃvādanaṃ paṭiññānuvidhānato ca, cāgādhīṭṭhānapariggahitāni saccūpasamapaññādhīṭṭhānāni paṭipakkhapariccā-gato sabbapariccāgaphalattā ca, upasamādhīṭṭhānapariggahitāni saccacāgapa-ññādhīṭṭhānāni kilesapariḷāhavūpasamanaṃ kāmūpasamanaṃ kāmapariḷāhavū-pasamanaṃ ca, paññādhīṭṭhānapariggahitāni saccacāgūpasamādhīṭṭhānāni ñāṇa-pubbaṅgamaṃ ñāṇānuparivattanaṃ cāti evaṃ sabbāpi pāramiyo saccappabhā-vitā cāgaparibyañjitā upasamopabrūhitā paññāparisuddhā. Saccañhi etāsaṃ jana-kahetu. Cāgo pariggāhakahetu, upasamo parivuddhihetu, paññā parisuddhihetu. Tathā ādimhi saccādhīṭṭhānaṃ saccapaṭiññattā, majjhe cāgādhīṭṭhānaṃ katapaṇi-dhānassa parahitāya attapariccāgato. Ante upasamādhīṭṭhānaṃ sabbūpasamapa-riyosānattā. Ādimajjhapariyosānesu paññādhīṭṭhānaṃ tasmim sati sambhavato asati abhāvato yathāpaṭiññañca bhāvato.

Tattha mahāpurisā satatamattahitaparahitakarehi garupiyabhāvakarehi sacca-cāgādhīṭṭhānehi gihibhūtā āmisadānena pare anuggaṇhanti. Tathā attahitaparahi-takarehi garupiyabhāvakarehi upasamapaññādhīṭṭhānehi ca pabbajitabhūtā dhammadānena pare anuggaṇhanti.

Tattha antimabhava bodhisattassa caturadhiṭṭhānaparipūraṇaṃ. Paripuṇṇacatu-radhiṭṭhānassa hi carimakabhavūpapattīti eke. Tatra hi gabbhokkantiṭṭhiti-abhini-kkhamanesu paññādhīṭṭhānasamudāgamaṃ sato sampajāno saccādhīṭṭhānapā-ripūriyā sampatijāto uttarābhimukho sattapadavītiḥārena gantvā sabbā disā olo-keṭvā saccānuparivattinā vacasā- “aggohamasmi lokassa, jeṭṭhohamasmi lokassa,

seṭṭhohamasmi lokassā”ti (dī. ni. 2.31; ma. ni. 3.207) tikkhattuṃ sīhanādaṃ nadi.

Upasamādhīṭṭhānasamudāgamena (..0316) jīṇṇaturamatapabbajitadassāvino catudhammapadesakovidassa yobbanārogyajīvitasampattimadānaṃ upasamo. Cāgādhiṭṭhānasamudāgamena mahato ñātiparivaṭṭassa hatthagatassa ca cakka-vattirajjassa anapekkhapariccāgoti.

Dutiye ṭhāne abhisambodhiyaṃ caturadhiṭṭhānaṃ paripuṇṇanti keci. Tattha hi yathāpaṭiññaṃ saccādhiṭṭhānasamudāgamena catunnaṃ ariyasaccānaṃ abhisamayo, tato hi saccādhiṭṭhānaṃ paripuṇṇaṃ. Cāgādhiṭṭhānasamudāgamena sabbakilesūpakkilesapariccāgo, tato hi cāgādhiṭṭhānaṃ paripuṇṇaṃ. Upasamādhīṭṭhānasamudāgamena paramūpasamappatti, tato hi upasamādhīṭṭhānaṃ paripuṇṇaṃ. Paññādhiṭṭhānasamudāgamena anāvaraṇañāṇapaṭilābho, tato hi paññādhiṭṭhānaṃ paripuṇṇanti. Taṃ asiddhaṃ, abhisambodhiyāpi paramatthabhāvato.

Tatiye ṭhāne dhammacakkappavattane caturadhiṭṭhānaṃ paripuṇṇanti aññe. Tattha hi saccādhiṭṭhānasamudāgatassa dvādasahi ākārehi ariyasaccadesanāya saccādhiṭṭhānaṃ paripuṇṇaṃ. Cāgādhiṭṭhānasamudāgatassa saddhammahāyāgakaṇṇena cāgādhiṭṭhānaṃ paripuṇṇaṃ. Upasamādhīṭṭhānasamudāgatassa sayamaṃ upasantassa paresaṃ upasamanena upasamādhīṭṭhānaṃ paripuṇṇaṃ. Paññādhiṭṭhānasamudāgatassa veneyyānaṃ āsayādiparijānanena paññādhiṭṭhānaṃ paripuṇṇanti. Tadapi asiddhaṃ, apariyositattā buddhakiccassa.

Catutthe ṭhāne parinibbāne caturadhiṭṭhānaṃ paripuṇṇanti apare. Tatra hi parinibbutattā paramatthasaccasampattiyā saccādhiṭṭhānaṃ paripuṇṇaṃ. Sabbūpa-dhipaṭinissaggena cāgādhiṭṭhānaṃ paripuṇṇaṃ. Sabbasaṅkhārūpasamena upasamādhīṭṭhānaṃ paripuṇṇaṃ. Paññāpayojanapariniṭṭhānena paññādhiṭṭhānaṃ paripuṇṇanti. Tatra mahāpurisassa visesena mettākhette abhijātiyaṃ saccādhiṭṭhānasamudāgatassa saccādhiṭṭhānaparipūraṇamabhibyattaṃ, visesena karuṇākhette abhisambodhiyaṃ paññādhiṭṭhānasamudāgatassa paññādhiṭṭhānaparipūraṇamabhibyattaṃ, visesena muditākhette dhammacakkappavattane cāgādhiṭṭhānasamudāgatassa cāgādhiṭṭhānaparipūraṇamabhibyattaṃ, visesena upekkhākhette parinibbāne upasamādhīṭṭhānasamudāgatassa upasamādhīṭṭhānaparipūraṇamabhibyattanti daṭṭhabbaṃ.

Tatra (..0317) saccādhiṭṭhānasamudāgatassa saṃvāsenā sīlaṃ veditabbaṃ. Cāgādhiṭṭhānasamudāgatassa saṃvohārena soceyyaṃ veditabbaṃ. Upasamādhīṭṭhānasamudāgatassa āpadāsu thāmo veditabbo. Paññādhiṭṭhānasamudāgatassa sākacchāya paññā veditabbā. Evaṃ sīlājīvacittadiṭṭhivisuddhiyo veditabbā. Tathā saccādhiṭṭhānasamudāgamena dosāgatimaṃ na gacchati avisaṃvādanato. Cāgādhiṭṭhānasamudāgamena lobhāgatimaṃ na gacchati anabhisaṅgato. Upasamādhīṭṭhānasamudāgamena bhayāgatimaṃ na gacchati anaparādhato. Paññādhiṭṭhānasamudāgamena mohāgatimaṃ na gacchati yathā bhūtāvabodhato.

Tathā paṭhamena aduṭṭho adhivāseti, dutiyena aluddho paṭisevati, tatiyena abhīto parivajjeti, catutthena asammūḷho vinodeti. Paṭhamena nekkhammasukhappatti, itarehi paviveka-upasamasambodhisukhappattiyō hontīti daṭṭhabbā. Tathā vivekajapītisukhasamādhijapītisukha-apītijakāyasukhasatipārisuddhija- upekkhā-

sukhappattiyo etehi catūhi yathākkamaṃ honti. Evamanekaguṇānubandhehi catūhi adhiṭṭhānehi sabbapāramisaṃsaṅgaho veditabbo. Yathā ca catūhi adhiṭṭhānehi sabbapāramisaṅgaho, evaṃ karuṇāpaññāhipīti daṭṭhabbaṃ. Sabbopi hi bodhisambhāro karuṇāpaññāhi saṅgahito. Karuṇāpaññāpariggahitā hi dānādiguṇā mahābodhisambhārā bhavanti buddhattasiddhipariyosānāti. Evametāsaṃ saṅgaho veditabbo.

Ko sampādanūpāyoti? Sakalassāpi puññādisambhārassa sammāsambodhiṃ uddissa anavasesasambharaṇaṃ avekallakāritāyogena, tattha ca sakkaccakāritā ādarabahumānayogena, sātaccakāritā nirantarayogena, cirakālādiyogo ca antarā avosānāpajjanenāti. Taṃ panassa kālaparimāṇaṃ parato āvi bhavissati. Iti caturaṅgayogo etāsaṃ pāramīnaṃ sampādanūpāyo. Tathā mahāsattena bodhāya paṭi-pajjantena sammāsambodhāya buddhānaṃ puretameva attā niyyātetabbo-“imāhaṃ attabhāvaṃ buddhānaṃ niyyātemi”ti. Taṃtaṃpariggahavatthuñca paṭilābhato puretameva dānamukhe nissajjitabbaṃ. “Yaṃ kiñci mayhaṃ uppajjanakaṃ jīvitaparikkhārajātaṃ, sabbaṃ taṃ sati yācakaṃ dassāmi, tesaṃ pana dinnāvasesaṃ eva mayā paribhuñjitabbaṃ”ti.

Evaṃ (.0318) hissa sammadeva pariccāgāya kate cittābhisaṅkhāre yaṃ uppajjati pariggahavatthu aviññāṇakaṃ saviññāṇakaṃ vā, tattha ye ime pubbe dāne akataparicayo, pariggahavatthussa parittabhāvo, uḷāramanuññatā, parikkhayacintāti **cattāro dānavinibandhā**, tesu yadā mahābodhisattassa saṃvijjamānesu deyyadhammesu paccupaṭṭhite ca yācakaṃ dāne cittaṃ na pakkhandati na kamati. Tena niṭṭhamettha gantabbaṃ “addhāhaṃ dāne pubbe akataparicayo, tena me etarahi dātukamyatā citte na saṅṭhātī”ti. So evaṃ me ito paraṃ dānābhīrataṃ cittaṃ bhavissati, handāhaṃ ito paṭṭhāya dānaṃ dassāmi, nanu mayā paṭi-kacceva pariggahavatthu yācakānaṃ pariccattanti dānaṃ deti muttacāgo payatapāṇī vosaggarato yācayogo dānaṃ saṃvibhāgarato. Evaṃ mahāsattassa **paṭhamo dānavinibandho** hatto hoti vihato samucchinno.

Tathā mahāsatto deyyadhammassa parittabhāve sati vekalle ca iti paṭisañcikkhati- “ahaṃ kho pubbe adānasīlatāya etarahi evaṃ paccayavikalo jāto, tasmā idāni mayā parittena vā hīnena vā yathāladdhena deyyadhammena attānaṃ piḷevāpi dānameva dātubbaṃ, yenāhaṃ āyatimpi dānapāramiṃ matthakaṃ pāpessāmi”ti. So itarītarena taṃ dānaṃ deti muttacāgo payatapāṇī vosaggarato yācayogo dānaṃ saṃvibhāgarato. Evaṃ mahāsattassa **dutiyo dānavinibandho** hatto hoti vihato samucchinno.

Tathā mahāsatto deyyadhammassa uḷāramanuññatāya adātukamyatācittē uppajjamāne iti paṭisañcikkhati- “nanu tayā sappurisa uḷāratamā sabbasetṭhā sammāsambodhi abhipatthitā, tasmā tadatthaṃ tayā uḷāramanuññe eva deyyadhamme dātuṃ yuttarūpan”ti. So uḷāraṃ manūññañca deti muttacāgo payatapāṇī vossaggarato yācayogo dānaṃ saṃvibhāgarato. Evaṃ mahāpurisassa **tatiyo dānavinibandho** hatto hoti vihato samucchinno.

Tathā mahāsatto dānaṃ dento yadā deyyadhammassa parikkhayaṃ passati, so iti paṭisañcikkhati- “ayaṃ kho bhogānaṃ sabhāvo, yadidaṃ khayadhammatā

vayadhammatā ca. Api ca me pubbe tādissassa dānassa akatattā evaṃ bhogānaṃ parikkhayaṃ dissati, handāhaṃ yathāladdhena deyyadhammena (..0319) parittena vā vipulena vā dānameva dadeyyaṃ, yenāhaṃ āyatiṃ dānapāramiyā matthakaṃ pāpuṇissāmi”ti. So yathāladdhena dānaṃ deti muttacāgo payatapāṇi vosaggarato yācayogo dānasamvibhāgarato. Evaṃ mahāsattassa **catuttho dānavinibandho** hatto hoti vihato samucchinnō. Evaṃ ye ye dānapāramiyā vinibandhabhūtā anattā, tesam tesam yathārahaṃ paccavekkhitvā paṭivinodanaṃ upāyo. Yathā ca dānapāramiyā, evaṃ silapārami-ādīsipi daṭṭhabbaṃ.

Api ca yaṃ mahāsattassa buddhānaṃ attasanniyyātaṃ, taṃ sammadeva sabbapāramīnaṃ sampādanūpāyo. Buddhānañhi attānaṃ niyyātetvā ṭhito mahāpuriso tattha tattha bodhisambhārapāripūriyā ghaṭento vāyamanto sarīrassa sukhūpakaṇṇānañca upacchedakesu dussahasu kicchesu durabhisambhave-supi sattaśāṅkhārasamupanītesu anattesu tibbesu pāṇaharesu “ayaṃ mayā attabhāvo buddhānaṃ pariccatto, yaṃ vā taṃ vā ettha hotū”ti taṃnimittaṃ na kampati na vedhati, īsakampi aññathattaṃ na gacchati, kusalārambhe aññadatthu acalādhiṭṭhānova hoti, evaṃ attasanniyyātanampi etāsaṃ sampādanūpāyo.

Api ca samāsato katābhinihārassa attani sinehassa parisosanaṃ paresu ca sinehassa parivaḍḍhanaṃ etāsaṃ sampādanūpāyo. Sammāsambodhisamadhigamāya hi katamahāpaṇidhānassa mahāsattassa yāthāvato pariṇānena sabbesu dhammesu anupalittassa attani sineho parikkhayaṃ pariṇānaṃ gacchati, mahākaruṇāsamāsevanena pana piyaputte viya sabbasatte sampassamānassa tesu mettākaruṇāsineho parivaḍḍhati, tato ca taṃtadavattānūpāṃ attaparasantānesu lobhadosamohavigamena vidūrīkatamacchariyādibodhisambhārapaṭipakkho mahāpuriso dānapiyavacana-atthacariyāsamānattatāśāṅkhātehi catūhi saṅghavattūhi caturadhiṭṭhānānugatehi accantaṃ janassa saṅghakaraṇena upari yānattaye avatāraṇaṃ paripācānañca karoti.

Mahāsattānañhi mahākaruṇā mahāpaññā ca dānena alaṅkatā, dānaṃ piyavacanaena, piyavacanaṃ atthacariyāya, atthacariyā samānattatāya alaṅkatā (..0320) saṅghatā ca. Tesam sabbepi satte attanā nibbiseṣe katvā bodhisambhāresu paṭipajantānaṃ sabbattha samānasukhadukkhatāya samānattatāya siddhi. Buddha-bhūtānampi ca teheva catūhi saṅghavattūhi caturadhiṭṭhānaparipūritābhivuddhehi janassa accantikasaṅghakaraṇena abhivinayaṃ sijaṭṭhi. Dānañhi sammāsambuddhānaṃ cāgādhiṭṭhānena paripūritābhivuddhaṃ, piyavacanaṃ saccādhiṭṭhānena, atthacariyā paññādhiṭṭhānena, samānattatā upasamādhiṭṭhānena paripūritābhivuddhā. Tathāgatānañhi sabbasāvaka paccekabuddhehi samānattatā parinibbāne. Tatra

hi nesam avisesato ekibhavo. Tenevaha “natthi vimuttiya nanattan”ti. Honti cettha-
“Sacco cagi upasanto, pannavā anukampako;
sambhatasabbasambhāro, kam namattham na sādhave.
“Mahākāruṇiko satthā, hitesī ca upekkhako;
nirapekkho ca sabbattha, aho acchariyo jino.
“Viratto sabbadhammesu, sattesu ca upekkhako;
sadā sattahite yutto, aho acchariyo jino.
“Sabbadā sabbasattānaṃ, hitāya ca sukhāya ca;
uyyutto akilāsū ca, aho acchariyo jino”ti.

Kittakena kālena sampādananti? Heṭṭhimena tāva paricchena cattāri asa-
ṅkhyeyyāni mahākappānaṃ satahassaṅca, majjhimena aṭṭha asaṅkhyeyyāni
mahākappānaṃ satahassaṅca, uparimena pana soḷasa asaṅkhyeyyāni mahā-
kappānaṃ satahassaṅca. Ete ca bheda yathākkamaṃ paññādhikasaddhādhika-
vīriyādhikavasena nātābbā. Paññādhikānaṃhi saddhā mandā hoti paññā tikkhā,
saddhādhikānaṃ paññā majjhimā hoti, vīriyādhikānaṃ paññā mandā, paññānu-
bhāvena ca sammāsambodhi adhigantābbāti **aṭṭhakathāyaṃ** vuttaṃ.

Apare pana “vīriyassa tikkhamajjhimamudubhāvena bodhisattānaṃ ayaṃ kāla-
vibhāgo”ti vadanti. Avisesena pana vimuttipariṇāyānaṃ dhammānaṃ tikkha-
majjhimamudubhāvena yathāvuttakālabhedena bodhisambhārā tesam pāripūriṃ
gacchantīti tayopete kālabhedā yuttātipi vadanti. Evaṃ tividhā (..0321) hi bodhi-
sattā abhinīhārakkaṇe bhavanti ugghaṭṭitaññūvipaṅcitanñūneyyabhedena.
Tesu yo ugghaṭṭitaññū, so sammāsambuddhassa sammukhā catuppadikaṃ
gātham suṇanto gāthāya tatiyapade apariyosite eva chahi abhiññāhi saha paṭisa-
mbhidāhi arahattaṃ adhigantaṃ samatthūpanissayo hoti, sace sāvaka bodhiyaṃ
adhimutto siyā.

Dutiyo bhagavato sammukhā catuppadikaṃ gātham suṇanto apariyosite eva
gāthāya catutthapade chahi abhiññāhi arahattaṃ adhigantaṃ samatthūpanissayo
hoti, yadi sāvaka bodhiyaṃ adhimutto siyā.

Itaro pana bhagavato sammukhā catuppadikaṃ gātham sutvā pariyoṣitāya
gāthāya chahi abhiññāhi arahattaṃ pattuṃ samatthūpanissayo hoti.

Tayopete vinā kālabhedena katābhinihāro buddhānaṃ santike laddhabyāka-
raṇā ca anukkamena pāramiyo pariṇāyānaṃ yathākkamaṃ yathāvuttābheda
kālena sammāsambodhiṃ pāpuṇanti. Tesu tesu pana kālabhedesu aparipuṇṇesu
te te mahāsattā divase divase vessantaradānasadisaṃ mahādānaṃ dentāpi tada-
nurūpe sīlādisabbapāramidhamme ācinantāpi pañca mahāpariccāge pariccaja-
ntāpi nātathacariyā lokatthacariyā buddhatthacariyā paramakoṭiṃ pāpentāpi
antarā ca sammāsambuddhā bhavissantīti netam thānaṃ vijjati. Kasmā? Nāṇassa
aparipaccanato buddhakāradhammānaṃ apariniṭṭhānato. Paricchinnakālani-
pphāditaṃ viya hi sassam yathāvuttakālaparicchena parinipphāditaṃ sammāsa-
mbodhi tadanantarā sabbussāhena vāyamantenāpi na sakkā adhigantuntī pāra-
mipāripūri yathāvuttakālavisesena sampajjantīti veditabbaṃ.

Ko ānisaṃsoti? Ye te katābhinihārānaṃ bodhisattānaṃ-

“Evaṃ sabbaṅgasampannā, bodhiyā niyatā narā;
saṃsaraṃ dīghamaddhānaṃ, kappakoṭisatehipi.

“Avīcimhi nuppajjanti, tathā lokantaresu ca;
nijjhāmataṅhā khuppiṇā, na honti kālakañjikā.

“Na (..0322) honti khuddakā pāṇā, upapajjantāpi duggatiṃ;
jāyamānā manussesu, jaccandhā na bhavanti te.

“Sotavekallatā natthi, na bhavanti mūgapakkhikā;
itthibhāvaṃ na gacchanti, ubhatobyañjanapaṇḍakā.

“Na bhavanti pariyāpannā, bodhiyā niyatā narā;
muttā ānantarikehi, sabbattha suddhagocarā.

“Micchādiṭṭhiṃ na sevanti, kammakiriyaḍḍanā;
vasamānāpi saggesu, asaṅṅhaṃ nūpapajjare.

“Suddhāvāsesu devesu, hetu nāma na vijjati;
nekkhammaninnā sappurisā, viṣayuttā bhavābhava;

caranti lokatthacariyāyo, pūrenti sabbapārami”ti. (dha. sa. aṭṭha. nidāna-
kathā; jā. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā; apa. aṭṭha. 1.dūrenidānakathā)-

Evaṃ saṃvaṇṇitā ānisaṃsā. Ye ca “sato sampajāno, ānanda, bodhisatto tusitā
kāyā cavitvā mātukucchiṃ okkamati”ti-ādinā (ma. ni. 3.200; dī. ni. 2.17) soḷasa
acchariyabbhutadhammappakārā, ye ca “sītaṃ byapagataṃ hoti, uṇhañca upasa-
mmati”ti-ādinā (bu. vaṃ. 2.83) “jāyamāne kho, sārīputta, bodhisatte ayaṃ dasasa-
hassī lokadhātu saṅkampaṭi sampakampaṭi sampavedhati”ti-ādinā (ma. ni. 3.201;
dī. ni. 2.32) ca dvattiṃsa pubbanimittappakārā, ye vā panaññepi bodhisattānaṃ
adhippāyasamijhanaṃ kammādisu vasībhāvoti evamādayo tattha tattha **jātakabu-
ddhavaṃsā**disu dassitākārā ānisaṃsā, te sabbepi etāsaṃ ānisaṃsā. Tathā yathā-
nidassitabhedā alobhādosādiguṇayugalādayo cāti veditabbā.

Api ca yasmā bodhisatto abhinīhārato paṭṭhāya sabbasattānaṃ pitusamo hoti
hitesitāya, dakkhiṇeyyako garu bhāvāniyo paramaṅca puññakkhettaṃ hoti guṇa-
vīsesayogena. Yebhuyyena ca manussānaṃ piyo hoti, amanussānaṃ piyo hoti,
devatāhi anupāliyaṭi, mettākaraṇāparibhāvitasantānatāya vāḷamigādīhi ca anabhi-
bhāvāniyo hoti, yasmīṃ yasmīṅca sattānikāye paccājāyati, tasmīṃ tasmīṃ uḷā-
rena vaṇṇena uḷārena yasena uḷārena sukhena uḷārena balena uḷārena (..0323)
ādhipateyyena aññe satte abhibhavati puññavīsesayogato.

Appābādho hoti appātaṅko, suvisuddhā cassa saddhā hoti suvisadā, suvi-
suddhaṃ vīriyaṃ, satisamādhīpaññā suvisadā, mandakilesa hoti mandadaratho
mandapariḷāho, kilesānaṃ mandabhāveneva suvaco hoti padakkhiṇaggāhī,
khamo hoti sorato, sakhilo hoti paṭisanthārakusalo, akkodhano hoti anupanāhī,
amakkhī hoti apaḷāsī, anissukī hoti amaccharī, asaṭṭho hoti amāyāvī, athaddho hoti
anatimānī, asāraddho hoti appamatto, parato upatāpasaho hoti paresaṃ anupa-
tāpī, yasmīṅca gāmakhette paṭivasati, tattha sattānaṃ bhayādayo upaddavā
yebhuyyena anuppannā nuppajjanti, uppannā ca vūpasammanti, yesu ca apāyesu
uppajjati, na tattha pacurajano viya dukkhena adhimattaṃ piḷiyati, bhīyosoma-
ttāya saṃvegamāpajjati. Tasmā mahāpurisassa yathārahaṃ tasmīṃ tasmīṃ

bhave labbhamānā ete sattānaṃ pitusamatādakkhiṇeyyatādayo guṇavisesā āni-
saṃsāti veditabbā.

Tathā āyusampadā rūpasampadā kulasampadā issariyasampadā ādeyyavaca-
natā mahānubhāvatāti etepi mahāpurisassa pāramīnaṃ ānisaṃsāti veditabbā.
Tattha **āyusampadā** nāma tassaṃ tassaṃ upapattiyaṃ dīghāyukatā ciraṭṭhitikatā,
tāya yathāraddhāni kusalasamādānāni pariyoṣāpeti, bahuñca kusalaṃ upacinoti.
Rūpasampadā nāma abhirūpatā dassanīyatā pāsādikatā, tāya rūpappamāṇānaṃ
sattānaṃ pasādāvaho hoti sambhāvanīyo. **Kulasampadā** nāma uḷāresu kulesu
abhinibbatti, tāya jātimadādimadamattānampi upasaṅkamanīyo hoti payirupāsa-
nīyo, tena te nibbisevane karoti. **Issariyasampadā** nāma mahāvibhavatā mahesa-
kkhatā mahāparivāratā ca, tāhi saṅgaṇhitabbe catūhi saṅgahavatthūhi saṅga-
ṇhituṃ, niggahetabbe dhammena niggahetuñca samattho hoti.

Ādeyyavacanatā nāma saddheyyatā paccayikatā, tāya sattānaṃ pamāṇabhūto
hoti, alaṅghaniyā cassa āṇā hoti. **Mahānubhāvatā** nāma ānubhāvamahantatā,
tāya parehi na abhibhūyati, sayameva (..0324) pana pare aññadatthu abhibhavati
dhammena samena yathābhūtaguṇehi ca, evamete āyusampadādayo mahāpuri-
sassa pāramīnaṃ ānisaṃsā, sayañca aparimāṇassa puññasambhārassa parivu-
ḍḍhihetubhūtā yānattaye sattānaṃ avatāraṇassa paripācanassa ca kāraṇabhū-
tāti veditabbā.

Kim phalanti? Samāsato tāva sammāsambuddhabhāvo etāsaṃ phalaṃ, vitthā-
rato pana dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇa-asīti-anubyañjanabyāmapabhādi-ane-
kaguṇagaṇasamujjalarūpakāyasampatti- adhiṭṭhānasabalacatuvesārajja-
asā-dhāraṇāñāṇa-aṭṭhārasāveṇika- buddhadhammappabhuti-anantāparimāṇa guṇasa-
mudayopasobhinī dhammakāyasirī. Yāvatā pana buddhaguṇā ye anekehipi
kappehi sammāsambuddhenāpi vācāya pariyoṣāpetuṃ na sakkā, idametāsaṃ
phalaṃ. Vuttañcetaṃ-

“Buddhopi buddhassa bhaṇeyya vaṇṇaṃ, kappampi ce aññamabhāsamāno.
khīyetha kappo ciradīghamantare, vaṇṇo na khīyetha tathāgatassā”ti. (dī. ni.
aṭṭha. 1.304; 3.141; ma. ni. aṭṭha. 2.425; udā. aṭṭha. 53; cariyā. aṭṭha. nidānakathā).

Evamettha pāramīsu pakiṇṇakakathā veditabbā.

Yaṃ pana pāliyaṃ “**datvā dātabbakaṃ dānan**”ti-ādinā sabbāpi pāramī ekajjhaṃ
dassetvā parato “**kosajjaṃ bhayato disvā**”ti-ādinā pariyoṣānagāthādvayaṃ vuttaṃ,
taṃ yehi vīriyārambhamettābhāvanā appamādavihārehi yathāvuttā buddhakāraka-
dhammā visadabhāvaṃ gatā sammāsambodhisāṅkhātā ca attano vimutti paripā-
citā, tehi veneyyānampi vimutti paripācanāya ovādadānatthaṃ vuttaṃ.

Tattha **kosajjaṃ bhayato disvā, vīriyārambhañca khematoti** iminā paṭipakkhe
ādinavadassanamukhena vīriyārambhe ānisaṃsaṃ dasseti. **Āraddhavīriyā**
hothāti iminā vīriyārambhe niyojati. Yasmā ca-

“Sabbapāpassa akaraṇaṃ, kusalassa upasampadā;
sacittapariyodapanaṃ, etaṃ buddhāna sāsanaṃ”ti. (dha. pa. 183; dī. ni. 2.90;
netti. 30, 50)-

Saṅkhepato (..0325). Vitthārato pana sakalena buddhavacanena pakāsītā

sabbāpi sampattiyo ekanteneva sammappadhānādhīnā, tasmā bhagavā vīriyā-
rambhe niyojetvā “**esā buddhānusāsani**” ti āha.

Tatrāyaṃ saṅkhepattho- yvāyaṃ sabbasaṃkilesamūlabhāvato sabbānatthavi-
dhāyakanti kosajjaṃ bhayato tappaṭipakkhato catūhi yogehi

anupaddavabhāvasādhanato vīriyārambhañca khemato disvā adhisīlasikkhādīsa-
mpādanavasena vīriyassa ārambho sammappadhānānuyogo, tattha yaṃ samma-
deva niyojana, “āraddhavīriyā hothā”ti, esā buddhānaṃ bhagavantānaṃ anusā-
sanī anusīṭṭhi ovādoti. Sesagāthāsūpi imināva nayena attho veditabbo.

Ayaṃ pana viseso- **vivādanti** viruddhavādaṃ, chavivādavatthavasena vivada-
nanti attho. **Avivādanti** vivādapaṭipakkhaṃ mettāvācīkammaṃ, mettābhāvanaṃ
vā. Atha vā **avivādanti** avivādahetubhūtaṃ chabbidhaṃ sāraṇiyadhammaṃ. **Sama-
ggā**ti avaggā, kāyena ceva cittaena ca sahitā aviramitā aviyuttāti attho. **Sakhilā**ti
sakkilā mudusilā, aññamaññamhi muduhadayāti attho. **Esā buddhānusāsānī**ti
ettha sabbena sabbaṃ vivādamanupagamma yadidaṃ chasāraṇiyadhammapari-
pūraṇavasena samaggavāse niyojanaṃ, esā buddhānaṃ anusīṭṭhīti yojetabbaṃ.
Samaggavāsāñhi vasamānā siladīṭṭhisāmaññagatā avivadamānā sukheneva tisso
sikkhā paripūressantīti satthā samaggavāse niyojanaṃ attano sāsānanti dassesi.

Pamādanti pamajjanaṃ, kusalānaṃ dhammānaṃ pamussanaṃ akusalesu ca
dhammesu cittavossaggaṃ. Vuttañhetuṃ- “tattha katamo pamādo, kāyaduccarite
vā vacīduccarite vā manoduccarite vā pañcasu vā kāmaguṇesu cittassa vosaggo
vosaggānuppādānaṃ kusalānaṃ vā dhammānaṃ bhāvanāya asakkaccakiriyatā,
asātaccakiriyatā, anaṭṭhitakiriyatā, olīnavuttitā, nikkhittachandatā, nikkhittadhuratā
anāsevanā abhāvanā abahulīkammaṃ ...pe... yo evarūpo pamādo pamajjanā
pamajjitattaṃ, ayaṃ vuccati pamādo”ti (vibha. 846).

Appamādanti appamajjanaṃ. Taṃ pamādassa paṭipakkhato veditabbaṃ.
Atthato hi appamādo nāma satiyā avippavāso, “satiyā avippavāso”ti ca (..0326)
niccaṃ upaṭṭhitāya satiyā evetaṃ nāmaṃ. Apare pana “satisampajaññappadhānā
tathā pavattā cattāro arūpino khandhā appamādo”ti vadanti. Yasmā pana appamā-
dabhāvanā nāma visuṃ ekā bhāvanā natthi. Yā hi kāci puññakiriyā kusalakiriyā,
sabbā sā appamādabhāvanātveva veditabbā.

Visesato pana vivaṭṭūpanissayaṃ saraṇagamaṃ kāyikavācasikasamaṃvarañca
upādāya sabbā silabhāvanā, sabbā samādhībhāvanā, sabbā paññābhāvanā,
sabbā kusalabhāvanā, anavajjabhāvanā, appamādabhāvanā. “Appamādo”ti hi
idaṃ padaṃ mahantaṃ atthaṃ dīpeti, mahantaṃ atthaṃ pariggahetvā tiṭṭhati,
sakalampi tepiṭakaṃ buddhavacanaṃ āharitvā appamādapadassa atthaṃ katvā
kathento dhammakathiko “atitthena pakkhando”ti na vattabbo. Kasmā? Appamā-
dapadassa mahantabhāvato. Tathā hi sammāsambuddho kusinārāyaṃ yamaka-
sālānamantare parinibbānasamaye nipanno abhisambodhito paṭṭhāya pañcacattā-
līsāya vassesu attanā bhāsitaṃ dhammaṃ ekeneva padena saṅgahetvā dassento
“appamādena sampādetthā”ti (dī. ni. 2.218) bhikkhūnaṃ ovādamadāsi. Tathā
cāha- “seyyathāpi, bhikkhave, yāni kānici jaṅgamānaṃ pāṇānaṃ padajātāni,
sabbāni tāni hatthipade samodhānaṃ gacchanti, hatthipadaṃ tesāṃ aggama-
kkhāyati yadidaṃ mahantattena, evameva kho, bhikkhave, ye keci kusalā dhammā,
sabbe te appamādamūlakā appamādasamosaraṇā, appamādo tesāṃ aggama-
kkhāyati”ti (ma. ni. 1.300 thokaṃ visadisāṃ). Tattha appamādabhāvanaṃ sikkhā-
ppattaṃ dassento satthā “**bhāvethaṭṭhaṅgikaṃ maggan**”ti āha.

Tassattho- yo esa sīlādikhandhattayasaṅgaho sammādiṭṭhipubbaṅgamo sammādiṭṭhi-ādīnaṃyeva aṭṭhannaṃ aṅgānaṃ vasena aṭṭhaṅgiko ariyamaggo, taṃ bhāvētha attano santāne uppādeṭha. Dassanamaggamatte aṭṭatvā upari tiṇṇaṃ maggānaṃ uppādanavasena vaḍḍhetha, evaṃ vo appamādabhāvanā sikhāppattā bhavissatīti. **Esā buddhānusāsanīti** yadidaṃ kusalesu dhammesu appamajjanaṃ, tañca ussukkāpetvā ariyamaggassa bhāvanā esā buddhānaṃ bhagavantānaṃ anusīṭṭhi ovādoti.

Iti (..0327) bhagavā arahattanikūṭeneva cariyāpiṭakadesanaṃ niṭṭhāpesi. **Itthaṃ sudanti-ādīsu itthanti** kappe ca satahasseti-ādīnā (cariyā. 1.1) pakārena. **Sudanti** nipātamattaṃ. **Bhagavāti** bhāgyavantatādīhi kāraṇehi bhagavā. **Attano pubbacariyanti** purimāsu akittiṇṇāṇāṃ purāṇāṇāṃ attano paṭipattidukkarakiriyaṃ. **Sambhāvayamānoti** hatthatale āmalakaṃ viya sammadeva pakāsentō. **Buddhāpadāniyaṃ nāmāti** buddhānaṃ purāṇānaṃ purāṇānaṃ dukkarakiriyaṃ adhi-kicca pavattattā desitattā buddhāpadāniyaṃ evaṃnāmakaṃ. **Dhammapariyāyanti** dhammadesanaṃ dhammabhūtaṃ vā kāraṇaṃ. **Abhāsīthāti** avoca. Yaṃ panettha na vuttaṃ, taṃ heṭṭhā vuttanayattā uttānatthattā ca na vuttanti vedītabbaṃ.

Nigamanakathā

Ettāvatā ca-

Visuddhacarito satthā, buddhicariyāya pāragū;
sabbacariyāsu kusalo, lokācariyo anuttaro.
Yaṃ acchariyadhammānaṃ, sabbamacchariyātigo;
attano pubbacariyānaṃ, ānubhāvavibhāvanaṃ.
Desesi nātho **cariyā-piṭakaṃ** yañca tādino.
dhammasaṅgāhakā therā, saṅgāyīṃsu tatheva ca.
Tassa atthaṃ pakāsetuṃ, porāṇaṭṭhakathānayaṃ;
nissāya yā samāraddhā, atthasaṃvaṇṇanā mayā.
Yā tattha paramatthānaṃ, niddhāretvā yathārahaṃ;
pakāsanā **paramattha-dīpanī** nāma nāmato.
Sampattā pariniṭṭhānaṃ, anākulavinicchayā;
sādhikāyaṭṭhavīsāya, pāḷiyā bhāṇavārato.
Iti taṃ saṅkharontena, yaṃ taṃ adhigataṃ mayā;
puññaṃ tassānubhāvena, lokanāthassa sāsanaṃ.
Ogāhetvā (..0328) visuddhāya, sīlādipaṭipattiyā;
sabbepi dehino hontu, vimuttirasabhāgino.
Ciraṃ tiṭṭhatu lokasmiṃ, sammāsambuddhasāsanaṃ;
tasmiṃ sagāravā niccaṃ, hontu sabbepi pāṇino.
Sammā vassatu kālena, devopi jagatīpati;
saddhammanirato lokaṃ, dhammeneva pasāsātūti.

Katā

Iti badaratitthavihāravāsinā ācariyadhammapālena

Cariyāpiṭakavaṇṇanā niṭṭhitā.